ΟΙΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐν Ἑλλάδι ἐτησία . . . . Δραχ. 10
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ . . . . » 15

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΩΗΛΗΡΩΤΕΑ

ΔΙ' ΑΓΓΕΛΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΣ
ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΙ ΣΥΜΦΩΝΙΑΙ

Γραφεῖον καὶ Τυπογραφεῖον ὁδὸς Κούμα.

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Ἔτος 15 Ἀριθ. 738 Ἰδιοκτήτης καὶ Διευθυντὴς ΜΙΧ. ΤΣΟΓΚΑΣ Ἐν Ἀκρίσῃ τῇ 13 Ἰουνίου 1904

ΟΙ ΘΕΣΣΑΛΟΙ
ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

Ἄλλον εἶχε μέχρι τῆς παρελθούσης Κυριακῆς τίτλον τὸ ἐν τῇ στήλῃ ταύτῃ τακτικὸν ἀπό τινος ἄρθρον ἡμῶν «ὁ κατὰ τῶν Θεσσαλῶν πόλεμος».

Ἀλλὰ μετὰ τὴν ψηφοφορίαν, ἥτις ἐγένετο ἐν τῇ Βουλῇ περὶ τὴν 2αν ὥραν τῆς πρωΐας τῆς Πέμπτης ὀφείλομεν νὰ ζητήσωμεν συγγνώμην παρὰ τῶν Ἐπαρχιῶν ἐκείνων, τὰς ὁποίας ἐπικράναμεν, ὡς ἐπικηρυξάσας τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Θεσσαλίας διὰ τῶν ἐν τῇ Βουλῇ ἀντιπροσώπων των. Αὗται δὲν ἔπραξαν εἰ μὴ νὰ συμμαχήσωσι μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῆς τῆς Θεσσαλίας.

Μετὰ τὴν ἀπαισίαν τῆς Πέμπτης ψηφοφορίαν ἡ Θεσσαλία οὐδένα δικαιοῦται νὰ αἰτιᾶται εἰ μὴ ἑαυτὴν διὰ τὴν ἐκτραχυνθησομένην πεινάν της καὶ τὴν ἄλλην αὐτῆς δυστυχίαν. Ἀδυνατοῦντες ὡς ἐκ τοῦ ἄλγους νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἐξήγησιν τῶν ταρασσουσῶν ἡμᾶς ἀπελπιστικῶν σκέψεων, περιοριζόμεθα σήμερον νὰ παραθέσωμεν τὸ ἐκφραστικώτατον πρὸς ἡμᾶς καὶ ἄλλους ἐνταῦθα πολιτικούς του φίλους τηλεγράφημα τοῦ ἐπιφανοῦς Βουλευτοῦ κ. Θ. Λυμπρίτου, τὸ ὁποῖον ἔχει ὡς ἑξῆς:

Μιχαὴλ Τσόγκαν
Διευθυντὴν τῆς «Σάλπιγγος»,
Ἀθανάσιον Μιχαηλίδην, Κοτσίναν, Χατζόπουλον, Κολόμβον, Δίδυμον, Γαζέταν, Ἀντωνιάδην, Τολιόπουλον, Δ. Ριζόπουλον, Καρυώτην, Σεβῆτον, Μακρυγιάννην

Λάρισαν

Θεωρήσατε ἐγκαταλειφθὲν νομοσχέδιον φορολογίας σίτου. Πρότασις ἐμοῦ καὶ Φίλου περὶ ἀμέσου συζητήσεως ἀπερρίφθη διὰ ψήφων 118 κατὰ 37. Οἱ πλεῖστοι τῶν Βουλευτῶν τῆς Θεσσαλίας κατεψήφισαν.

Θ. ΛΥΜΠΡΙΤΗΣ

ΟΙ ΣΤΗΛΙΤΑΙ

Εἴχομεν γράψει τὰ ἀνωτέρω, ὅτε ἐλάβομεν παρά τινος τῶν ἐνταῦθα συμπολιτῶν μας τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν:

Κύριε Διευθυντά,

Δὲν ἠξεύρω, ποῖαι θὰ εἶναι αἱ κρίσεις Ὑμῶν διὰ τοὺς Θεσσαλοὺς Βουλευτάς, οἱ ὁποῖοι τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην ἐγένοντο οἱ νεκροθάπται τῆς μητρός των Θεσσαλίας. Ἡ ἰδική μου ὅμως γνώμη τοὐλάχιστον εἶνε, ὅτι παρὰ τῷ κοινῷ γραπτῷ Νόμῳ, ὁ ὁποῖος τιμωρεῖ διὰ τῆς ἐσχάτης τῶν ποινῶν τὸν φόνον ἑνὸς καὶ μόνου ἀτόμου, προϋπάρχει πάντως ἀνάλογός τις ἄγραφος ἀπὸ τοῦ φυσικοῦ ἢ τοῦ ἠθικοῦ δικαίου Νόμος, πολλῷ αὐστηρότερος καὶ δυσεφαρμοστότερος, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ στηριχθῇ ἡ Θεσσαλία ἀπαγγέλλουσα κεφαλικωτέραν τὴν ποινὴν κατὰ τῶν φονευσάντων οὐχὶ ἕν ἄτομον, ἀπαλαλσσόμενον τέλος πάντων τῶν βασάνων τῆς ζωῆς, ἀλλ' ὁλόκληρον Χώραν, τῆς ὁποίας οὕτω τὰ τέκνα βυθίζονται εἰς πεῖναν καὶ δυστυχίαν διαρκῆ.

Τὸν ἄγραφον τοῦτον Νόμον δὲν τολμῶ νὰ ὀνομάσω, ἵνα μὴ προκαλέσω παρεκτροπὰς τῆς Ἐξουσίας, ἂν καὶ πάντα τὰ Ἔθνη ἐν ὁμοίαις περιστάσεσι, καὶ τὸ Ἑλληνικὸν αὐτό, ἐποιήσαντο χρῆσιν τοῦ νόμου τούτου, ἐν αὐτῷ δὲ τὴν σωτηρίαν ἀνεῦρον. Ἀλλ ἐπειδὴ ἔχει καὶ ἄλλην ὄψιν ὁ νόμος οὗτος, μὴ ἐπιτρέπουσαν παρεκτροπὰς Ἐξουσιῶν, προτείνω νὰ ἀπαγγελθῇ τὸ **ΑΝΑΘΕΜΑ** *κατὰ τῶν ψηφοφορησάντων ἐναντίον τῆς Θεσσαλίας τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην, τὰ δὲ ὀνόματα τῶν ἐν αὐτοῖς Θεσσαλῶν βουλευτῶν νὰ ἀναγραφῶσιν ἐπὶ ἰδίας στήλης ἀναθέματος πρὸς παραδειγματισμὸν τῶν ἐπερχομένων.*

Ἐὰν τὸ Ἔθνος ἐν ἔτει 1875 ἀνεκήρυξεν ὡς Στηλίτας τοὺς βουλευτὰς τοῦ Βούλγαρη καὶ Γρίβα, καίπερ μὴ ἐπενεγκόντας δυστυχίαν τῷ Ἔθνει, ἡ Θεσσαλία ὀφείλει κατὰ πολλῷ μείζονα λόγον νὰ μνημηθῇ τὸ ἀξιέπαινον ἐκεῖνο παράδειγμα.

ΝΕΜΕΣΙΣ

Σ. Σ. Σ. Νομίζομεν, ὅτι σπεύδει πολὺ ὁ ἀξιότιμος ἡμῶν συμπολίτης. Καὶ οἱ τῶν σταφιδοφόρων Ἐπαρχιῶν Βουλευταὶ κατεψήφισαν τὴν πρότασιν περὶ προτάξεως τοῦ σταφιδικοῦ νομοσχεδίου δὲν σπεύδουσιν ἐν τούτοις οἱ ἐπαρχιῶται αὐτῶν ν' ἀπαγγείλωσι τὸ ἀνάθεμα κατὰ τῶν οὕτω ψηφοφορησάντων ἀντιπροσώπων των. Θὰ τὸ πράξωσιν ἀναντιρρήτως, ἂν μετὰ τὸν προϋπολογισμὸν δὲν ψηφισθῇ τὸ σταφιδικὸν Νομοσχέδιον, συμμαχούντων ἄνευ ὅρων τῶν Θεσσαλῶν Βουλευτῶν καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἄλλων σιτοφόρων Ἐπαρχιῶν.

Ἀλλὰ θὰ συμμαχήσωσιν ἄρά γε ἄνευ ὅρων οἱ Θεσσαλοὶ καὶ οἱ ἄλλοι τοῦ σίτου Ἀντιπρόσωποι; Ὁ Βουλευτὴς Λεβαδείας κ. Λάππας λέγει, ὅτι δὲν θὰ συμμαχήσωσιν. Ἀλλ' ἐὰν παρ' ἐλπίδα συμβῇ τὸ ἐναντίον, ἡ πρότασις τοῦ ἡμετέρου συμπολίτου θὰ ἔχῃ τότε πλήρη καὶ δικαίαν τὴν ἐφαρμογήν.

Καὶ εἶναι τοσούτῳ μᾶλλον δεδικαιολογημένη ἡ ἐπιφυλακτικότης ἡμῶν, καθόσον αἱ λεπτομερεῖς εἰδήσεις, τὰς ὁποίας τὴν Πέμπτην ἀνέγραψεν ἡ συνάδελφος «Ἑστία», τῆς ὁποίας ἡ ἀκριβολογία εἶναι παντάπασι γνωστός, περὶ τῶν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν προηγηθεισῶν τῆς ψηφοφορίας συνεννοήσεων μεταξὺ Θεσσαλῶν καὶ Πρωθυπουργοῦ καὶ περὶ τῶν ὑποσχέσεων τοῦ τελευταίου, ἐπιτρέπουσι νὰ πιστεύωμεν, ὅτι ὑπάρχει εὐρὺ ἔτι στάδιον δράσεως εἰς τοὺς Θεσσαλοὺς καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς Βουλευτάς.

Ἐξ ἄλλου δυσκολευόμεθα νὰ πιστεύσωμεν εἰς τὰς πρὸς τὴν «Θεσσαλίαν» ἐντεῦθεν μετὰ τὴν ψηφοφορίαν ἀποσταλλόμενα, ὅτι ἐλήφθη τηλεγράφημα τοῦ κ. Γιαννακίτσα, μεταδίδοντος δριστικὴν ὑπόσχεσιν τοῦ κ. Θεοτόκη περὶ ἐπιψηφίσεως τοῦ περὶ φόρου τοῦ σίτου νομοσχεδίου μετὰ τὸν προϋπολογισμόν. Ἐὰν ἐστέλλετο τοιοῦτον τηλεγράφημα, θ' ἀπηυθύνετο προφανῶς πρὸς τὴν «Σάλπιγγα» ἥτις, ὡς γνωστόν, ἤνοιξε πλατείας τὰς θύρας αὐτῆς διὰ τὰς ἐπὶ τοῦ θέματος ἀνακοινώσεις τοῦ κ. Βουλευτοῦ.

ΤΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ
ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΗ

Ἔχομεν ἤδη ὑπ' ὄψιν τὰ αὐθεντικὰ κείμενα τῶν ἀγορεύσεων τῶν κ. κ. Θεοτόκη καὶ Ρωμάνου. Ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀπέφυγε ν' ἀποκριθῇ εἰς τὸ θεμελιῶδες ἐρώτημα τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ὁ ὁποῖον, φαίνεται, ἀνέπτυξε πλατύτερον, καθὸ εἰδικώτατος πάντων, ὁ κ. Λεωνίδας Δελιγιεώργης, ἐπισπασάμενος διὰ τοῦτο τὰς ἀκαίρους καὶ ἥκιστα θεοτοκικὰς ἀστραπὰς καὶ βροντὰς τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

Τὸ θεμελιῶδες τοῦτο ἐρώτημα εἶνε 1) ἂν τὸ Σαντζάκιον Κορυτσᾶ, τό τε πρωσωρινῶς, ἐν τῇ γνώμῃ τοῦ κ. Ρωμάνου, καὶ τὸ ὁριστικῶς ἀποκλεισθὲν ἀπὸ τῆς δικαιοδοσίας τῆς Εὐρωπαϊκῆς Χωροφυλακῆς, θὰ διοικῆται κατὰ τὰ ἄλλα ἀπὸ τὸ Βιλαέτιον Μοναστηρίου ὡς μέχρι τοῦδε, ἄν θὰ ἦ αὐτοδηλονότι μακεδονικὴ καὶ πάλιν Χώρα, ὡς ἡ ὀρεογραφία καὶ ἡ ἱστορία ὁρίζουσιν, ἢ θὰ ἦ αὐτὸ Τμῆμα τῆς Ἠπείρου καὶ θὰ διοικῆται ὑπό τινος τῶν ἐν τῇ Χώρᾳ ταύτῃ Βιλαετίων, 2) ἂν ὁ Καζᾶ Κασσορίας, τὸ μῆλον τῆς ἔριδος ἐν τῇ Μακεδονικῇ συγκρούσει, θὰ διοικῆται, ὡς πρότερον, ὑπὸ τοῦ ἐν Κορυτσᾷ Μουτεσαρίφου ἢ θὰ ὑποταχθῇ εἰς νέον Ἄρχοντα, τὸν ἐν Μοναστηρίῳ Πασᾶν;

Ἐν τῷ ἐρωτήματι τούτῳ ἔγκειν̀ται δι' ἡμᾶς ὅλοι οἱ Νόμοι καὶ οἱ Προφῆται, ἡ δὲ Κυβέρνησις δυστυχῶς καὶ ἀτοπώτατα ἐσιώπησε, μὴ δοῦσα προσοχὴν εἰς τὸν κ. Δηλιγιάννην, μνημονεύσαντα τοῦ 23 ἄρθρου τῆς Βερολινείου Συνθήκης, τοῦ σώζοντος τὸν Ἑλληνισμόν.

Τὰ ἀνωτέρω ἐρωτήματα δὲν ἰσχύουσιν ἀμετάβλητα διὰ τὸ Σαντζάκιον Σερβίων καὶ τοὺς Καζάδες Αἰκατερίνης, Λαγκαζᾶ καὶ Κασσανδρείας, διαμερίσματα, ἐξαιρεθέντα ἐπίσης πρωσωρινῶς, ὡς εἶπεν ὁ κ. Ρωμάνος, ἀπὸ τῆς δικαιοδοσίας τῆς νέας Χωροφυλακῆς. Διὰ τὰ διοικητικὰ ταῦτα Τμήματα πλὴν τοῦ τῶν Σερβίων τὸ ἐρώτημα τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς: Θὰ ἐξακολουθήσωσιν ἄρα γε διοικούμενα ὑπὸ τοῦ Βαλῆ Θεσσαλονίκης καὶ τοῦ εἰκείου Μουτεσαρίφη ἢ θ' ἀποτελέσωσι νέας αὐθυποστάτους Διοικήσεις; Τὸ Σαντζάκιον Σερβίων ἦτο πάντοτε αὐτοτελές, ἀνεξάρτητον ἀπὸ οἱουδήποτε Βιλαετίου. Ὁπωσδήποτε διὰ τὰ τέσσαρα ταῦτα διαμερίσματα αἱ διοικητικαὶ διαιρέσεις εἶναι ἀνίκανοι ν' ἀσκήσωσιν ἐπιβουλήν τινα ἀπορροφητικήν.

Τοῦτο ὅμως δὲν συμβαίνει διὰ τὰ διαμερίσματα Κορυτσᾶς καὶ Καστορίας. Ὅσοι ἐνησχολήθησαν ἐπισήμως καὶ ὑπηρεσιακῶς, ἐπὶ τῶν μεταρρυθμίσεων ἔχουσι δὲ διὰ τοῦτο δὲ μέρος εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἐν ἔτει 1880 ἀποπείρας πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ 23 ἄρθρου τῆς Βερολινείου Συνθήκης ἐκτιμῶσι πληρέστατα τοὺς Ἐθνικοὺς ἐναντίον τοῦ Ἑλληνισμοῦ κινδύνους, τοὺς ὁποίους ἐνέχουσιν αἱ ἀνεπιστημονικαὶ διοικητικαὶ διαιρέσεις. Ἐὰν ἡ Ρωσσία, ἥτις ἐπέσπευδε τῷ 1880 τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ εἰρημένου ἄρθρου, μετέγνω τότε καὶ ἐπέτυχε τὴν ἐπ' ἀόριστον ἀναβολήν, αἰτία τούτου ἐγένετο, ὅτι οἱ Ἡγέται τοῦ δούλου Ἔθνους, οἱ ὁποῖοι ὡς συνέβαινεν ἀπὸ τοῦ 1869, ἐπεῖχον τότε θέσιν Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν διὰ τὸ Ἑλληνικὸν λεγόμενον Κράτος χάρις εἰς τὸν πατριωτισμὸν καὶ τὴν αὐτογνωσίαν τῶν τότε Ὑπουργῶν τοῦ Βασιλέως, ἐμπαίωσαν διὰ τῶν προτάσεών των, ὁπουδήποτε εἶχον τὴν πλειονοψηφίαν, πᾶσαν τοιαύτην ἐπιβουλήν, εἴτε δι' ἀχρείας διοικητικῆς διαιρέσεως εἴτε δι' ἄλλης μεθόδου ἀποτολμηθεῖσαν.

Τώρα ὅμως ἡ μὲν πρωτοβουλία καὶ ἡ πεῖρα τῶν Ἡγετῶν τοῦ Δούλου Ἔθνους διὰ τὴν ἀπρονοησίαν τῶν Κυβερνήσεών μας, μὴ δυνηθεισῶν ὄχι ν' ἀμείψωσιν ἀλλὰ μηδὲ νὰ προστατεύσωσιν αὐτοὺς ἀπὸ τῶν διωγμῶν, ἐξέλιπεν, Ὑπουργοὶ δὲ τοῦ γνωστοῦ ἀναστήματος, διοικούμενοι ὑπὸ τῶν διαβοήτων Τμηματαρχῶν, ἀντικατέστησαν Ἐκείνους.

ΑΛΛΟΙ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΙ

Κατὰ τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Ρωμάνου «ἀπεκλείσθησαν ὁριστικῶς κατὰ τὰς «ἀποφάσεις, τὰς ληφθείσας ἐν Κων)πό-

ΟΔΟΝΤΟΣΜΗΚΤΙΚΑ
(ΕΛΙΞΗΡΙΟΝ, ΚΟΝΙΣ ΚΑΙ ΠΑΣΤΑ)
τῶν
ΒΕΝΕΔΙΚΤΙΝΩΝ
τοῦ
ΣΟΥΛΑΚ
A. SEGUIN, Bordeaux
Μέλος τῆς Ἑλλανοδικοῦ Ἐπιτρόπης
Ἐκτος Συναγωνέσμου
Παγκόσμιος Ἔκθεσις ΠΑΡΙΣΙΩΝ 1900

«λει, ἀπὸ τοῦ μεταρρυθμιστικοῦ ἔργου «τοῦ ἀφορῶντος εἰς τὴν ἀναδιοργάνω«σιν τῆς Χωροφυλακῆς πάντα τὰ δια«μερίσματα τῆς Μακεδονίας, τὰ ὁποῖα «θεωροῦνται ὡς κατοικούμενα «ὑπὸ Ἀλβανῶν».

Κατὰ ταῦτα ἐδήλωσεν ὁ κ. Ρωμάνος, ἐρωτώμενος ὑπὸ τῶν κ. κ. Δηλιγιάννη, Δεληγεώργη καὶ Καραπάνου, ὅτι ἀπεκλείσθησαν 1) τὸ μέρος τοῦ Σαντσακίου Κορυτσᾶς, τὸ κατοικούμενον ὑπὸ Τουρκαλβανῶν, χωρὶς νὰ ὁρισθῶσιν ἔτι τὰ σύνορα αὐτοῦ, ὡς ἐζήτησεν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις νὰ μάθῃ, 2) μέρος τοῦ Σαντσακίου Δίβρης, μέρος τοῦ Σαντσακίου Ἰπὲκ καὶ μέρος τοῦ Σαντσακίου Πριστίνης ἐν τῷ Βιλαετίῳ Κοσυφοπεδίου.

Ἀλλὰ διατί ἀπεκλείσθησαν οἱ Τουρκαλβανοί, ἴσως δὲ καὶ Χριστιανοὶ Ἀλβανοί; Εἶναι ὁ τοιοῦτος ἀποκλεισμὸς ἀδιάφορος διὰ τὴν φυλετικὴν ἀκεραιότητα τοῦ Ἑλληνισμοῦ; Δὲν εἶναι ὁ ἀποκλεισμὸς οὗτος ἐπιβουλὴ ἀπορροφητικὴ ἐναντίον ἀμφοτέρων τῶν Φυλῶν; Περὶ ὅλων τούτων ὁ κ. Ρωμάνος οὐδεμίαν ἔδωκε πληροφορίαν, οὐδεὶς δὲ τῶν δύο ἄλλων ρητόρων ἐπέμεινε νὰ θέσῃ τοιαῦτα ἐρωτήματα.

Πῶς νὰ ἐξηγήσωμεν τὴν γενικὴν ταύτην σιωπήν; Ἀπὸ πότε ἡ Ἑλληνικὴ Φυλὴ ἢ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ἔπαυσεν ἐνδιαφερομένη διὰ τὴν φυλετικὴν ἀκεραιότητα τῶν Ἀλβανῶν, ἢ ἀπὸ ποτε οἱ τελευταῖοι οὗτοι ἀποστέργουσι τὴν μετὰ τῆς φυλετικῆς τῶν Ἑλλήνων ἀκεραιότητος ἀλληλεγγύην;

ΘΕΤΙΚΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ

Αἱ θετικαί, πλὴν τῶν ἀνωτέρω, δηλώσεις τῶν Κυρίων Θεοτόκη καὶ Ρωμάνου κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 2ας Ἰουνίου περὶ τῶν μέχρι τοῦδε ἀποφάσεων τῶν Μεγάλων Δυνάμεων εἶναι αἱ ἀκόλουθοι:

α) «Ὅτι πλὴν τῶν ἤδη 25 ξένων ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς ἐζητήθησαν ἤδη ἄλλοι 17, ὥστε οἱ μὲν Αὐστριακοὶ νὰ συμποσωθῶσιν εἰς 13, οἱ δὲ Ρῶσσοι εἰς 10, οἱ Γάλλοι εἰς 8 καὶ οἱ Ἄγγλοι εἰς 6, τῶν Ἰταλῶν μενόντων εἰς τοὺς 5. Ὑπολείπεται ἄρα ἡ πρόσληψις ἄλλων 18 ἔτι, ὥστε νὰ συμπληρωθῇ ὁ συμπεφωνημένος ἀριθμὸς τῶν 60 ἀξιωματικῶν πλὴν τῶν ἓξ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, τῶν βοηθῶν τοῦ Ἀρχηγοῦ.

β) Ὅτι οὐδὲν τῶν ὑπὸ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ οἰκουμένων διαμερισμάτων ἀποκλεισθήσεται ἀπὸ τοῦ εὐεργετήματος τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τῶν ἄλλων βραδύτερον μεταρρυθμίσεων.

γ) Ὅτι ἡ σπουδαιοτέρα τῶν μέχρι τοῦδε ἀποφάσεων τῶν Δυνάμεων εἶναι ὁ ὁριστικὸς ἀποκλεισμὸς τῶν ὑπὸ Τουρκαλβανῶν κατοικουμένων διαμερισμάτων ἀπὸ τοῦ εὐεργετήματος τῆς νέας Χωροφυλακῆς καὶ ἀπὸ τῶν ἄλλων βραδύτερον διοικητικῶν μεταρρυθμίσεων, ὅτι δὲ ἡ σχετικὴ περὶ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἀνακοίνωσις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν Βουλὴν καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Δηλιγιάννη ληφθεῖσα σημείωσις αὐτῆς ἀπετέλει τὸ σοβαρώτερον σημεῖον τῆς συζητήσεως ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 2ας Ἰουνίου.

δ) Ὅτι, ἐὰν σήμερον διηρέθη τὸ σύνολον τῶν τριῶν Βιλαετίων εἰς πέντε διαμερίσματα χάριν τῆς συμμετοχῆς τῶν πέντε Μεγάλων Δυνάμεων εἰς τὸ ἔργον τῆς Χωροφυλακῆς, δὲν ἕπεται ἐντεῦθεν, ὅτι ἡ αὐτὴ εἰς πέντε τμήματα διαίρεσις θὰ παραμείνῃ, ἐάν ποτε αἱ Δυνάμεις προβῶσιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ τρίτου ὅρου τῆς συμφωνίας τοῦ Μύρτζστεγ, κατὰ τὸν ὁποῖον «νέα διοικητικὴ διαίρεσις θὰ γείνῃ, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς πλειονοψηφίας ἐν ἑκάστῳ νέῳ διαμερίσματι».

Συνιστῶμεν εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν νὰ μάθῃ νὰ δυσπιστῇ κατὰ τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα. Ἡμεῖς, ἀρχαιότεροι αὐτοῦ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν μεταρρυθμίσεων, βλέποντες δὲ καὶ τὰ καθ' ἡμῶν τελούμενα, φοβούμεθα, ὅτι θὰ ἐπικρατήσωσιν αἱ ἀνεπιστημονικαὶ διαιρέσεις, τὰς ὁποίας τῷ 1880 ἐματαιώσαμεν παρὰ πᾶσαν τὴν σμικρότητά μας.

Ἠδύνατό τις νὰ ὑποθέσῃ, ὅτι ἡ δήλωσις αὕτη τοῦ κ. Ρωμάνου εἶναι πως ἀπάντησις εἰς τὰ ἐν ἀρχῇ ἐρωτήματά μας περὶ Κορυτσᾶς καὶ Καστορίας, ὅτι δηλονότι θὰ ἐξακολουθήσωσι τὰ διαμερίσματα ταῦτα ὑπαγόμενα διοικητικῶς, δικαστικῶς καὶ οἰκονομικῶς εἰς τοὺς ἀρχαίους διοικητάς των. Εἶναι ἐν τούτοις ἀνάγκη ν' ἀπαντήσῃ ὁ κ. Ρωμάνος εἰς τὸ ἐρώτημα καὶ νὰ μὴ θυμώνῃ μὲ τὸν διδάσκαλόν του καὶ ἕνα τῶν δύο δημιουργῶν τῆς Μακεδονικῆς ἀμύνης ἀπὸ τοῦ 1872, ὁπότε ὁ κ. Ὑπουργὸς ἦτο νήπιον. Ἂς ἔχῃ διαρκῶς ὑπὸ μάλης τὴν «Ἐφημερίδα τῶν Συζητήσεων» τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἵνα διδάσκηται.

ΤΟ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ ΚΟΜΗΤΑΤΟΝ

Ἀρχαῖον σχέδιον πρώτης τῆς «Σάλπιγγος» εἶνε ἡ ἵδρυσις Μακεδονικοῦ Κομιτάτου, οἷα ἀνηγγέλθη ἐσχάτως ἐξ Ἀθηνῶν, σκοπὸν ἔχοντος νὰ ἐφαρμόσῃ ἐναντίον τῶν δολοφόνων τῆς Σόφιας τὸ σοφὸν δόγμα «ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος», ὑπὲρ τοῦ ὁποίου κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς τῇ 2 Ἰουνίου ἐκηρύχθησαν ἀναφανδὸν καὶ ἡ Κυβέρνασις καὶ ἡ Ἀντιπολίτευσις.

Φοβούμεθα ὅμως, ὅτι τὸ νέον Κομητάτον εἶνε ἐκ τῶν προτέρων καταδεδικασμένον εἰς ἀποτυχίαν, διότι οἱ ἱδρυταὶ καὶ διευθυνταὶ αὐτοῦ ἐπιμένουσι νὰ διατελῶσιν ἄγνωστοι. Οὐδεὶς λόγος δικαιολογεῖ τὸν μυστικισμὸν τοῦτον. Ὁ μυστικισμὸς δέον νὰ κρατήσῃ ἐν ταῖς ἐκάστοτε ἐνεργείαις τοῦ Κομητάτου. Πρὸς τί ὁ πέπλος τῶν προσώπων, ἀφοῦ σύσσωμος ἡ Βουλὴ ἐγνωμάτευσεν ὑπὲρ τοιούτων ἐνεργειῶν; Πρὸς τί ὁ πέπλος τῶν προσώπων, ἀφοῦ οἱ πρωταγωνισταὶ τῶν Βουλγαρικῶν Κομητάτων δὲν κρύπτουσιν τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ἀλλὰ μόνον τὰς ἐνεργείας; Ἢ μήπως ἐλησμονήθησαν αἱ πικρίαι, τὰς ὁποίας ἐποτίσθη τὸ Ἔθνος ἀπὸ τοὺς πεπλοφόρους τῆς Ἐθνικῆς Ἑταιρίας, καὶ ἡ ἐντεῦθεν γεννηθεῖσα ἀνίκητος ἀποστροφὴ τῶν ὁπουδήποτε Ἑλλήνων ἀπὸ πάσης χορηγίας συνδρομῶν πρὸς ἀοράτους; Ἂς μάθωσιν οἱ διευθυνταὶ τοῦ νέου Κομητάτου, ὅτι παιταχοῦ ἀκούομεν νὰ λέγωσιν «οἱ ἀόρατοι τῆς Ἐθνικῆς Ἑταιρίας διευθυνουσι καὶ τὸ νέον Κομητάτον. «Ἂς φανερωθῶσι λοιπόν, ἂν ἦναι ἄλλοι, τότε δὲ θὰ συνδράμωμεν εἰς τὸ ἔργον αὐτῶν».

ΕΝΩΣΙΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Πρὸ πολλοῦ ἔγκριτοι πολῖται ἐξ οἱουδήποτε τοπικοῦ κόμματος ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις Λαρίσης, Τυρνάβου καὶ Ἀγυιᾶς ἐπείσθησαν ὑπὸ τῆς σκληρᾶς καθημερινῆς ἐν τῇ Βουλῇ καὶ τοῖς Ὑπουργείοις πείρας, ὅτι ὁ ὑφιστάμενος ἐκλογικὸς χωρισμὸς τῶν εἰρημένων Ἐπαρχιῶν εἶναι ἡ θεμελιώδης αἰτία τῆς ἐπιτεινομένης ὁσημέραι ἀδιαφορίας καὶ περιφρονήσεως πρός τε αὐτὰς καὶ τὴν Θεσσαλίαν ὅλην ἐκ μέρους Βουλῆς τε καὶ Κυβερνήσεως, ἐκβιαζομένου οὕτως εἰς ἀπυχὴν καὶ αὐτοῦ τοῦ Βασιλέως.

Ἀλλ' ἡ ψηφοφορία τῆς παρελθούσης Πέμπτης ἔθεσε τέρμα εἰς τοὺς δισταγμοὺς, οἵτινες ἐκώλυον μέχρι τοῦδε τοὺς ὡς ἀνωτέρω σκεπτομένους ἀπὸ παντὸς πρὸς τὴν Βουλὴν διαβήματος περὶ ἐκλογικῆς ἑνώσεως τῶν τριῶν Ἐπαρχιῶν, τῶν ὁποίων κοινὰ καὶ ταὐτόσημα εἶναι τὰ τοπικὰ συμφέροντα, αἱ ὁποῖαι δὲ εἶναι ἱκαναί, ἂν ὦσιν ἡνωμέναι, νὰ ἐκλέξωσιν ἑπτὰ διαπρεπεῖς ἐπὶ αὐταπαρνήσει καὶ ἱκανότητι ἀντιπροσώπους.

Διὰ τοῦτο θὰ κυκλοφορήσωσι κατ' αὐτὰς καὶ ἐν ταῖς τρισὶν Ἐπαρχίαις ἀναφοραὶ πρὸς τὴν Βουλὴν περὶ ἑνώσεως αὐτῶν εἰς μίαν ἐκλογικὴν περιφέρειαν, συμβουλεύομεν δὲ τοὺς συμπολίτας μας νὰ ὑπογράψωσιν ἀθρόοι, ἂν θέλωσι νὰ ἴδωσι καὶ αὐτοὶ καλλιτέρας ἡμέρας. «Ἡ ἕνωσις φέρει τὴν δύναμιν».

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΜΑΣ

Συνῆλθεν καὶ αὖθις ἐν τῷ Δημαρχικῷ Καταστήματι προχθὲς ἡ ἐπὶ τῶν Ἱππικῶν καὶ Ἀθλητικῶν Ἀγώνων, τῆς Λαρίσης διοργανωτικὴ Ἐπιτροπή, ἥτις, ἀφοῦ κατήρτισε καὶ ἐνέκρινε τὸ πρόγραμμα καὶ τὸν κανονισμὸν τῶν Ἀγώνων προέβη εἶτα εἰς διαφόρους συντελεστικὰς ἀποφάσεις, καθὼς καὶ εἰς τὴν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἀποστολὴν Ἐκκλήσεως μετὰ μερικοῦ προγράμματος τῶν ἀγώνων εἰς ὅλους τοὺς Νομοὺς καὶ Δήμους τῆς Θεσσαλίας, ὡς καὶ εἰς διάφορα Σωματεῖα, Συλλόγους, Ἑταιρείας καὶ πρόσωπα ἀλλαχοῦ.

Ἂν ἐκ τῶν μέχρι σήμερον γενομένων κρίνωμεν, πειθόμεθα ἀδιστάκτως, ὅτι οἱ ἀγῶνες ἐφέτος θὰ διεξαχθῶσι καὶ θὰ τελεσθῶσιν ὡς ἄριστα, τοῦτο δὲ, διότι ὅ τε Δήμαρχος κ. Ἀστεριάδης, καὶ τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπείας δραστηρίως, ἀκαταπονήτως καὶ μετὰ ζήλου ἐνθέρμου ἐργάζονται περὶ τῆς ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν πλήρους ἐπιτυχίας τῶν ἀγώνων.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ

Ἐν Αἰκατερίνῃ τῇ 10 Ἰουνίου 1904

ΠΥΡΠΟΛΗΣΙΣ ΧΩΡΙΩΝ ΥΠΟ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ

Ἤγγελθη εἰς τὰς ἐνταῦθα Ἀρχάς, ὅτι οἱ Βούλγαροι ἐπυρπόλησαν τὰ πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος τῆς Καστορέας κείμενα χωρία Καπεστέτσα καὶ Βισότσιστα, κατοικούμενα παρ' Ἑλλήνων καὶ Τούρκων Ἀλβανοφώνων. Πρὸς δέ, ὅτι τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης Κυριακῆς πολυάριθμος λῃστοσυμμορία Βουλγαρικὴ ἀπεπειράθη νὰ πυρπολήσῃ καὶ τὴν κωμόπολιν Μπέλεστα πυρπολήσασα μικράς τινας ἐγκαταλελειμμένας οἰκίας εἰς τὸ ἄκρον αὐτῆς.

ΤΡΙΠΛΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ

Τὴν πρωΐαν τῆς παρελθούσης Πέμπτης ἐν Ἰάγκοβα τῆς Ἀχαΐδος εὑρέθη ἐντὸς τῆς οἰκίας του φρικωδῶς δολοφονημένος μὲ ἐξωρυγμένους ὀφθαλμοὺς καὶ τὴν γλῶσσαν κεκομμένην ὁ ἱερεὺς Παπαϊωάννης, καθὼς καὶ ἡ νύμφη αὐτοῦ Ἀνέτσα, φέρουσα ἑπτὰ τραύματα καὶ ὁ μικρὸς ἔγγονός του Χαρέτης στραγγαλισμένος. Τὴν τριπλῆν ταύτην δολοφονίαν ἀποδίδουσιν ἄλλοι μὲν εἰς μισθωτοὺς τοῦ Βουλγαρικοῦ Κομιτάτου, ἄλλοι δὲ εἰς Σέρβους λῃστάς.

ΔΥΟ ΙΣΚΑΡΙΩΤΑΙ

Οἱ κατάπτυστοι ἱερεῖς Παπακωνσταντῖνος καὶ Παπαχρήστος ἐκ Λεχόβου, δωροδοκηθέντες ἁδρῶς ὑπὸ τοῦ Κομητάτου ἀπεκήρυξαν τὸν Πατριάρχην καὶ ἐγένοντο σχισματικοί. Οἱ δύο οὗτοι Ἰσκαριῶται ἀπὸ τῆς ἐξωμόσεώς των μένουσι κατάκλειστοι ἐν ταῖς οἰκίαις των, μὴ τολμῶντες νὰ ἐξέλθωσι, καθόσον τοὺς ἀναμένει ὁ διὰ λιθοβολισμῶν θάνατος ἐκ μέρους τῶν ἐκεῖ κατοίκων.

ΔΥΟ ΠΤΩΜΑΤΑ

Εἰς θέσιν «Σταυρὸς» τοῦ χωρίου Ἠλιοβον τῆς Καστορέας εὑρέθησαν δύο πτώματα, ἐξ ὧν τὸ ἓν ἀκέφαλον, φέροντα πολλὰ τραύματα κατενεχθέντα διὰ μαχαίρας καὶ ἄλλου κοπτεροῦ ὀργάνου. Ἐβεβαιώθη, ὅτι δράσται τῆς δολοφονίας ταύτης εἶνε Βασιβουζοῦκοι.

ΝΕΑΙ ΣΥΜΜΟΡΙΑΙ

Πέντε νέαι Βουλγαρικαὶ συμμορίαι ἀνεφάνησαν κατ' αὐτὰς αἱ μὲν δύο εἰς τὴν Ἐπαρχίαν

Ἔτος ΣΤ'. Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰουνίου Παρασκευῇ 1904 Ἀριθ. 274

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι . . . . . *Δραχ.* **10**
Ἀλλοδαπῆς . . . . . *Δρ. χρ.* **10**

Ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἑκάστου μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ι. Λαμπρίδην δικηγόρον
Ὁδὸς Ἱπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον *(τῶν ἀλυτρώτων οἱ γενναῖοι ἀγῶνες)*.—Τὸ παράδειγμα τῆς Κρήτης *(αἱ ἐγκύκλιοι τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Βορεάδου)*.—Ἐθνικὴ Ἀγαθοεργία.—Ἀγγέλματα καὶ θρῦλοι — Ἡ Αἴγυπτος καὶ ὁ σύγχρονος Ἑλληνισμός. — Ἡ ἐν Κρήτῃ ἀληθὴς κατάστασις.—Δυτικὴ Μακεδονία *(ἡ ῥῆξις Ἑλλήνων καὶ ῥωμουνιζόντων)*. — Ἤπειρος *(οἱ ἄθλοι τοῦ Παδεάνου)*. — Τὰ ἐν Ἑλλάδι.—Τελευταῖαι εἰδήσεις.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 17 Ἰουνίου 1904.

Κατὰ τῶν Τούρκων μᾶλλον ἢ κατὰ τῶν Ρωμούνων εἶναι οἱ τόσον εὐθαρσῶς καὶ τόσον γενναίως διεξαγόμενοι ἀγῶνες τῶν Ἑλλήνων ἐν Ἠπείρῳ καὶ Μακεδονίᾳ, διότι οἱ Τοῦρκοι εἶναι οἱ ἀναφανδὸν ἐγκαταστήσαντες ἐν ταῖς χώραις, αἵτινες ἠτύχησαν νὰ εὑρίσκωνται ὑπὸ τὴν διοίκησίν των, τὸν νέον τοῦτον σάρακα, ὅστις καλεῖται ῥωμουνικὴ προπαγάνδα καὶ ὅστις ἀντὶ νὰ βλάψῃ τοὺς Ἕλληνας θὰ καταφάγῃ πολὺ πρότερον τὰς τουρκικὰς σάρκας.

Τὴν ταραχὴν, τὴν ἀναστάτωσιν, τὴν ἀνεμοζάλην, ἣν οἰκείᾳ βουλήσει ἐξαπολύει ἀνὰ μέσον τοῦ ὑπηκόου ἡ Τουρκία πρέπει νὰ μὴ ἀπευχώμεθα οἱ Ἕλληνες, ἀφοῦ τὰ πράγματα ἔφθασαν ἐκεῖ, ὅπου ἔφθασαν, διότι ἡ ταραχὴ αὕτη θὰ πείσῃ πάντας καὶ αὐτοὺς ἔτι τοὺς Καζάζηδες, ὅτι μόνον οἱ ἠλίθιοι δύνανται νὰ τρέφωσι καὶ τὴν ἐλαχίστην ἐλπίδα, ὅτι εἶναι δυνατὸν τὸ σεσαθρωμένον καὶ ἐτοιμόρροπον κράτος τῶν Ὀσμανιδῶν νὰ σκέπῃ τὴν εὐνομίαν καὶ τὴν τάξιν καὶ τὴν εἰρήνην τὴν ἀμοιβαίαν μεταξὺ τῶν ὑπηκόων λαῶν, ὅτι ὑπὸ τὸ ὀσημέραι ἐρειπιούμενον τοῦτο κτίριον εἶναι δυτατὸν νὰ φυτρώσωσιν ἄλλα βλαστήματα ἢ τὰ δυσώδη βρύα τῆς ἀναρχίας, ἐν οἷς ἕρπουσιν αἱ ἔχιδναι τῆς ἔριδος καὶ κρύπτονται οἱ σκορπιοὶ τοῦ ἀλληλοσπαραγμοῦ.

Πλήθυνε, Κύριε, τὴν ὀργήν σου καὶ μώραινε ἀεὶ τοὺς Τούρκους, ὅπως ὡς τάχιστα ἐπανατείλῃ μετὰ τὴν θύελλαν ἡ αἰθρία τῆς δικαιοσύνης καὶ ἡ νηνεμία τῆς εἰρήνης, ἃς τοσοῦτον ποθοῦσιν αἱ ἀτυχέσταται ἑλληνικαὶ χῶραι. Καὶ θὰ ἐπανατείλωσιν ἀφεύκτως τὰ ἀγαθὰ ταῦτα, διότι τὸ κακὸν τείνει νὰ φθάσῃ τὴν ἀνυπέρβλητον κορυφὴν καὶ θὰ ἀναγκάσῃ θᾶττον ἢ βράδιον καὶ ἄκουσαν τὴν Εὐρώπην νὰ θέσῃ ὡς ὅρον οἵας δήποτε λύσεως τοῦ ἐκρεμοῦς προβλήματος τὴν ἐκδίωξιν τῶν Τούρκων.

Ἀπὸ τῆς ἐλπίδος ταύτης ὁρμώμενοι οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν Μακεδόνες καὶ Ἠπειρῶται ἃς μὴ ἀποκαρτερήσωσιν ἐν τῷ ἀγῶνι, εἰς ὃν προκαλοῦνται καὶ ὃν τοσοῦτον εὐγενῶς διεξάγουσιν. Οὕτω ἀγωνιζομένους παρακολουθεῖ αὐτοὺς μετὰ συγκινήσεως καὶ εὐγνωμοσύνης τὸ Πανελλήνιον καὶ ἀπὸ τοῦ στήθους παντὸς τοῦ Γένους αὐθόρμητον ἐξέρχεται καὶ βροντόφωνον τὸ εὖγε! πρὸς τοὺς προμαχοῦντας ἐν ταῖς ἐπάλξεσι τῆς πολυτίμου καὶ ἱερᾶς μακεδονικῆς ἀκροπόλεως, τῆς εὐκλεοῦς τῆς Πελαγονίας πρωτευούσης, τοῦ προσφιλεστάτου Μοναστηρίου! Ἐμμείνατε, ἀδελφοὶ, μικρὸν ἔτι καὶ ἡ μήτηρ Ἑλλὰς δὲν θὰ παρίδῃ ὑμᾶς οὕτω ἀγωνιζομένους.

ΤΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

Διὰ δύο ἐγκυκλίων, ἃς πρώτιστος πάντων καὶ νὰ ἀναγνώσῃ καὶ νὰ μιμηθῇ πρέπει ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως κ. Στάης, πρὸς τὴν Α. Σεβασμιότητα τὸν Μητροπολίτην Κρήτης καὶ τοὺς λειτουργοὺς τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὁ ἐπὶ τῆς παιδείας καὶ τῆς δικαιοσύνης σύμβουλος τῆς κρητικῆς πολιτείας κ. Α. Βορεάδης συνέστησεν εἰς τοὺς λειτουργοὺς τοῦ ὑψίστου καὶ τῆς ἑλληνικῆς ἐκπαιδεύσεως τὴν ἐνίσχυσιν τῶν δύο πολεμικῶν ταμείων, τοῦ ταμείου τῆς ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ τοῦ ταμείου τοῦ ἐθνικοῦ στόλου τῆς ἐλευθέρας πατρίδος.

«Ἀναμφηρίστως, λέγει ἡ πρὸς τὸν Μητροπολίτην ὡραία ἐγκύκλιος, εἷς τῶν μεγίστων παραγόντων τῆς ἰδέας τῆς Πατρίδος παρὰ τῷ Ἑλληνικῷ Ἔθνει ὑπῆρξεν ἡ Χριστιανικὴ Θρησκεία, εἰς ταύτην δὲ κατὰ τὸ πλεῖστον ὀφείλεται ἡ μονοδικὴ ἴσως ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ κόσμου ἀντίδρασις τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους ἐπὶ αἰῶνας ὅλους κατὰ πάσης συγχωνεύσεως μετὰ τοῦ κατακτητοῦ καὶ ἐπὶ μακρὰ ἔτη Θρησκεία καὶ Πατρὶς ὑπῆρξαν διὰ τὸν Ἕλληνα ταὐτόσημα. Ὅταν δὲ τὸ ἡμέτερον Ἔθνος ἐκήρυξεν ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ ἀνεξαρτησίαν, ἡ Χριστιανικὴ Θρησκεία ηὐλόγησε διὰ τοῦ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανοῦ τὰ πρῶτα αὐτοῦ βήματα καὶ ὑπὸ τὸ σύνθημα «Ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος» διεξήχθη ὁλόκληρος ἡ γιγαντομαχία τῆς ἀναστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ διεξάγηται ἔτι ἡ ὑπὲρ τῶν τιμαλφεστάτων τοῦ Ἑλληνισμοῦ συμφερόντων ἄμυνα εἰς τὰς ὑποδούλους χώρας.

Ταῦτα ἔχουσα ὑπ' ὄψιν ἡ καθ' ἡμᾶς Ἀνωτέρα Διεύθυνσις ἐνόμισεν ὅτι τῇ ἐπεβάλλετο νὰ ζητήσῃ τὴν ἰσχυρὰν ἀρωγὴν τῆς Ἐκκλησίας ὑπὲρ σκοποῦ, τοῦ ὁποίου μεγίστη εἶναι ἡ ἐθνικὴ σπουδαιότης ἤτοι ὑπὲρ τοῦ ἐσχάτως ἱδρυθέντος Ταμείου τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου. Νομίζομεν δ' ὅτι ἄριστα θέλει ἐπιτευχθῇ ὁ σκοπὸς οὗτος διὰ τῆς ἀνὰ πᾶσαν Κυριακὴν ἢ ἑορτάσιμον ἡμέραν περιφορᾶς εἰς πάσας τὰς Ἐκκλησίας τῆς Νήσου δίσκου, εἰς ὃν ἕκαστος τῶν πιστῶν νὰ προσφέρῃ τὸν ὀβολὸν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν εἰρημένων Ταμείων· διὰ τοῦ τρόπου τούτου εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ παρασχεθῇ εἰς τὰ εἰρημένα ταμεῖα ἐνίσχυσίς τις, ἥτις ὅσον μικρὰ καὶ ἂν ὑποτεθῇ ἔχει πάντοτε σημασίαν μεγάλην».

«Ὑψιστον αὐτοῦ μέλημα, λέγει ἡ ἐπίσης πεπνυμένη ἑτέρα πρὸς τοὺς διδασκάλους ἐγκύκλιος, πρέπει νὰ θεωρῇ τὸ Σχολεῖον τὴν ἀνάπτυξιν ἐν ταῖς τρυφεραῖς τῶν παίδων καρδίαις τῶν ἀρετῶν ἐκείνων, αἵτινες ἀνυψοῦσι καὶ ἐξευγενίζουσι τὸν ἄνθρωπον, ὑπάτη τῶν ὁποίων εἶναι ἡ φιλοπατρία· καὶ παντὸς μὲν Ἕλληνος ὑποχρέωσις, ἀλλ' ἰδιαίτατα τοῦ Ἕλληνος διδασκάλου καθῆκον ἐπιτακτικὸν εἶναι νὰ περιέπῃ καὶ καλλιεργῇ τὸ αἴσθημα τοῦτο, διὰ παντὸς δὲ τρόπουν ἀ ἐμπνέῃ τοῖς μαθηταῖς ζωηρὰν τὴν ἄμιλλαν ἐν τῇ ἐκδηλώσει τῆς πρὸς τὴν πατρίδα στοργῆς.

Ἡ φιλοπατρία ὅμως, ὡς καὶ πᾶσα ἀρετὴ, δὲν ἀρκεῖ νὰ ἐξαίρηται καὶ ἐπαινῆται ἐν λόγοις μόνον ἀλλ' ἐν ἔργοις κυρίως πρέπει νὰ ἐκδηλοῦται, καὶ εἰς τοῦτο ἀπὸ τῆς μικρᾶς αὐτῶν ἡλικίας νὰ ἐθίζωνται οἱ μέλλοντες πολῖται τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος. Προσφορώτερον πρὸς τοῦτο μέτρον, ὅπερ πρὸς τῇ παιδαγωγικῇ αὐτοῦ, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, ἀξίᾳ συνδυάζει καὶ ἱδρύματος ὑψίστης ἐθνικῆς σημασίας τὴν ἐνίσχυσιν θεωροῦμεν τὴν συλλογὴν μεταξὺ τῶν μαθητῶν εἰσφορῶν ὑπὲρ τοῦ ταμείου τοῦ Ἐθνικοῦ στόλου καὶ ὑπὲρ τοῦ ἐσχάτως ἱδρυθέντος ταμείου τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης· ἄριστον δὲ τούτου τρόπον κρίνομεν τὴν κατὰ Σάββατον περιφορὰν εἰς πάσας τὰς τάξεις πάντων τῶν σχολείων τοῦ κυτίου, ἐσφραγισμένου ὑπὸ τοῦ Συλλόγου τῶν ἐν ἑκάστῳ σχολείῳ διδασκόντων, εἰς ὃ μαθητὴς ἕκασ ος θὰ ῥίπτῃ τὸν ἑαυτοῦ ὀβολόν· δὲν ἀξιοῦμεν οὐδ' ἀναμένομεν μεγάλας εἰσφορὰς παρὰ τῶν μικρῶν παίδων· ἀλλὰ τὸ δηνάριον ὅπερ ἀκόπως καὶ πάνυ εὐχαρίστως καὶ ὁ πτωχότατος τῶν μαθητῶν πεποίθαμεν ὅτι θὰ εἰσφέρῃ συγκεντρούμενον θ' ἀποτελέσῃ οὐκ εὐκαταφρόνητον ἐνίσχυσιν τοῦ ὑψηλοῦ σκοποῦ, δι' ὃν προώρισται· ἡ δὲ κατὰ Σάββατον καταβολὴ αὐτοῦ θὰ ἐμπνεύσῃ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν τὴν σώτειραν ἰδέαν, ὅτι ἡ ἐκδήλωσις τῆς πρὸς τὴν πατρίδα στοργῆς καὶ ἀφοσιώσεως τότε κυρίως ἔχει ἀξίαν, ὅταν εἶναι συνεχὴς καὶ ἀδιάλειπτος καὶ ὅτι ἡ Πατρὶς καὶ τὴν ἐλαχίστην τῶν τέκνων αὐτῆς προσφορὰν δὲν ἀποκρούει, ἀλλ' εὐγνωμόνως ἀποδέχεται. . . . .»

Καὶ ἀνομολογεῖται μὲν ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ ταύτῃ, ὅτι οὔτε στόλος σχηματίζεται, οὔτε ὁπλισμὸς τοῦ στρατοῦ ἑνὸς ἔθνους κτᾶται διὰ τοῦ δίσκου τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν μαθητικῶν ἐράνων, ἀλλὰ τοῦτο κατ' οὐδὲν μειοῖ τὴν εὔστοχον καὶ φιλόσοφον ἀντίληψιν, ἣν ἔχει ὁ κ. Βορεάδης, περὶ τοῦ τρόπου τῆς διοικήσεως ἑνὸς λαοῦ, καθ' ὃν παιδαγωγεῖται ἐπὶ τὰς εἴπερ τι καὶ ἄλλο ἐξευγενιζούσας τὴν ἀνθρωπίνην ψυχὴν μερίμνας περὶ τοῦ κοινοῦ καὶ τιμαλφεστάτου ἁπάντων ἀγαθοῦ, τῆς πατρίδος. Ὁ ὀβολὸς, ὃν καθ' ἑκάστην Κυριακὴν καὶ μεγάλην ἑορτὴν διὰ τοῦ δίσκου τῆς ἐκκλησίας θὰ ζητῇ παρ' ἑκάστου Κρητὸς, τὸ πεντάλεπτον, ὃ θὰ εἰσφέρῃ κατὰ Σάββατον ὁ ἄνηβος τοῦ δημοτικοῦ σχολείου μαθητὴς, εἶναι τὸ ἔλαιον, ὅπερ στάγδην καθ' ἡμέραν συλλεγόμενον θὰ δώσῃ τὴν ἀπαιτουμένην ἔντασιν εἰς τὸ φῶς τοῦ λύχνου τῆς ἑλληνικῆς φιλοπατρίας ἀεννάως ἐθιζομένης εἰς τὴν κατανόησιν, ὅτι οὐδὲν μέγα δύναται νὰ κατορθωθῇ ἄνευ τῆς παντοτεινῆς πρὸς τὰς πραγματικὰς θυσίας προθυμίας.

Ὁ κ. Βορεάδης δεικνύεται καὶ ἐν τοῖς ἐγκυκλίοις ταύταις ἀντάξιος οἷος καὶ ὡς πρόεδρος τοῦ Α' Πανελληνίου ἐκπαιδευτικοῦ συνεδρίου, τοῦτ' ἔστιν ἄριστος καὶ ἑρμηνεὺς καὶ χειραγωγὸς τῆς ἐθνικῆς μεγαλοφροσύνης καὶ μεγαλοπραγμοσύνης τῆς ἀθανάτου Κρήτης.

Μιμηθῶμεν οἱ ἄλλοι Ἕλληνες τὴν Κρήτην!

ΕΘΝΙΚΗ ΑΓΑΘΟΕΡΓΙΑ

Μακρὰ εἶναι ἡ ἄλυσις τῶν πράξεων τῆς ἐθνικῆς ἀγαθοεργίας, ἃς ἠδυνήθημεν τὴν ἑβδομάδα ταύτην νὰ περισυλλέξωμεν σταχυολογοῦντες ἐκ πάσης ἑλληνικῆς χώρας, ὅπως παραδώσωμεν αὐτὰς εἰς τὴν μνήμην καὶ τὸν θαυμασμὸν τοῦ ἄλλου ἑλληνικοῦ. Ἐν τῷ πίνακι τούτῳ καταχωρίζομεν πᾶσαν παραπλησίαν πρᾶξιν, ἥτις περιέρχεται εἰς τὴν ἡμετέραν γνῶσιν, ἄνευ διακρίσεως ποσοῦ ἢ σκοποῦ, διότι ἰσαξίους νομίζομεν κατὰ ποιὸν αὐτὰς ἕνεκα τῆς αὐτῆς προθέσεως, ἥτις τὰς ἐμπνέει καὶ τὰς καθαγιάζει καὶ ἥτις λαμπρύνει τοῦ ἡμετέρου γένους τὸν βίον.

Α'.—Ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀφανὴς διεβίωσεν ὁ τὴν προπαρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἀποβιώσας Πέτρος Κοφτσιγάρης, ἐκ τοῦ μαρτυρικοῦ Κρουσόβου καταγόμενος. Ἀλλ' ἡ διαθήκη του ἀπέδειξεν αὐτὸν ἔξοχον πατριώτην καὶ μέγαν φιλάνθρωπον, ἔδωκε δ' ἀφορμὴν εἰς τὴν λαμπρὰν τῆς Θεσσαλονίκης ἐφημερίδα «Ἀλήθειαν» νὰ ἀνασκοπήσῃ τὸν ὅλον βίον τοῦ ἀνδρὸς καὶ νὰ ἀνεύρῃ αὐτὸν ἀληθινὸν τύπον ἐναρέτου, μετριόφρονος, φιλοπάτριδος, τελείου πολίτου. Κατὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ἀρρεναγωγείου Κρουσόβου μόνος αὐτὸς εἶχε προσφέρει 130 λίρας, οὐδέποτε δὲ καθ' ὅλον τὸν βίον του ἔπαυσε διὰ χορηγιῶν προστατεύων ἀπόρους οἰκογενείας τῆς πατρίδος του. Νῦν δὲ διὰ τῆς δημοσιευθείσης διαθήκης του χρονολογουμένης ἀπὸ 30 Σεπτεμβρίου 1902 καὶ κατατεθειμένης ἐν τῇ Μητροπόλει Θεσσαλονίκης καταλείπει λίρας μὲν 100 ὑπὲρ τῶν ἑλληνικῶν ἐκπαιδευτηρίων Θεσσαλονίκης, λίρας δὲ 50 ὑπὲρ τῶν ἐκπαιδευτηρίων τῆς ἑλληνικῆς ὀρθοδόξου κοινότητος Κρουσόβου, 40 λίρας ὑπὲρ τῶν ἑλληνικῶν ἐκπαιδευτηρίων Μοναστηρίου καὶ ἀνὰ 20 λίρας ὑπὲρ τῶν ἑλληνικῶν ἐκπαιδευτηρίων Γευγελῆς, Βερροίας, Αἰκατερίνης καὶ Λιτοχώρου. Μετὰ τὴν ἐξασφάλισιν δὲ τῆς χήρας αὐτοῦ τὴν λοιπὴν περιουσίαν διατάσσει νὰ κατατεθῇ ἐν Τραπέζῃ ἀσφαλεῖ, ὅπως ἐκ τῶν ἐτησίων τόκων της βοηθῶνται οἱ ἄποροι ὀρθόδοξοι Ἕλληνες τῆς πατρίδος του Κρουσόβου.

Τοιοῦτος ἀφῆκε τὸν κόσμον τοῦτον ὁ ἀείμνηστος Πέτρος Κοφτσιγάρης καὶ τοιοῦτον ὄντα δικαίως προέπεμψεν ἡ ἑλληνικὴ κοινότης Θεσσαλονίκης πρωτοστατοῦντος τοῦ Π. Μητροπολίτου εἰς τὴν τελευταίαν αὐτοῦ κατοικίαν μετὰ πάσης σεμνοπρεπείας.

Β'.—Ὁ ἀφειδῶς καὶ γενναίως σκορπίζων τὸν πλοῦτόν του εἰς ἐθνικὰς ἀγαθοεργίας ὁμογενὴς ἐν Κωνσταντινουπόλει Τραπεζίτης κ. Εὐστ. Εὐγενίδης ὁ συνεχίζων ἐν τούτῳ τὸ ἡγεμονικὸν ἔργον τοῦ Ζαρίφη ἀνέλαβε τὴν ἐπὶ διετίαν συντήρησιν τῆς μελλούσης νὰ ἱδρυθῇ κατὰ πρότασιν τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἐν Κωνσταν)πόλει Σχολῆς ξένων γλωσσῶν, ἧς κυριώτατος σκοπὸς εἶναι ἡ ἐκπλήρωσις τῆς ἀναποφεύκτου ἀνάγκης τῆς διδασκαλίας τῶν ξένων γλωσσῶν καὶ ἡ δι' αὐτῆς ἀπομάκρυνσις τῶν ἑλληνοπαίδων ἀπὸ ξένων προσηλυτιστικῶν σχολείων.

Γ'.—Ὁ μέγας ἐθνικὸς εὐεργέτης κ. Γρ. Μαρασλῆς διὰ δαπάνης **3000** χρυσῶν δραχμῶν ἠγόρασεν ἅμαξαν, ἣν προσέφερεν εἰς τὴν Α. Θ. Π. τὸν οἰκουμενικὸν Πατριάρχην ἀναγκαζόμενον μέχρι τοῦ νῦν νὰ μεταχειρίζηται ἀγοραίας ἁμάξας. Τὸν σκοπὸν τοῦ εὐσεβοῦς δωρήματος πρὸς τὴν ἀξιοπρεπῆ παράστασιν τῆς πνευματικῆς κορυφῆς τοῦ Γένους συνεπλήρωσεν

Δ'.—ὁ κ. Ἐπαμ. Ζαχάρωφ ἀγοράσας ἀντὶ 2000 χρυσῶν δραχμῶν δύο ὡραίους ἵππους διὰ τὴν πατριαρχικὴν ἅμαξαν.

Ε'.—Ὁ φιλογενέστατος κ. Ἀλέξανδρος Φωτιάδης βοηθηθεὶς καὶ ὑπὸ ἑτέρων ὁμογενῶν, οὓς δὲν ἐμνημόνευσεν, ἠγόρασεν οἰκόπεδον κείμενον παρὰ τὸ Ἰωκείμιον παρθεναγωγεῖον Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐδήλωσε δι' ἐπιστολῆς, ὅτι δωρεῖται τὸ οἰκόπεδον τοῦτο εἰς τὸ Ἰωκείμιον παρθεναγωγεῖον.

Ϛ'.—Δι' ἐπιστολῆς αὐτῆς πρὸς τὴν Α. Θ. Π. τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην ἡ φιλάνθρωπος κυρία Ἀγαθονίκη Σταύρου ἀνεκοίνωσεν, ὅτι δωρεῖται τρία προσοδοφόρα κτήματα αὐτῆς ὑπὲρ τοῦ ἱδρυθησομένου ἐν τῇ νήσῳ Πρώτῃ ὀρφανοτροφείου θηλέων.

Ζ'.—Ἡ πατρώζουσα κόρη τοῦ Ἕλληνος τὸ γένος ἀοιδίμου Γερουσιαστοῦ ἐν Αὐστρίᾳ Δούμπα προσήνεγκεν εἰς τὴν ἐφορείαν τῶν σχολῶν Σερρῶν **8000** χρ. δραχμ. πρὸς ἀνέγερσιν νηπιαγωγείου.

Η'.—Ἡ συντεχνία τῶν Ἀμπατζήτων ἐν τῇ αὐτῇ πόλει τῶν φιλομούσων Σερρῶν προσήνεγκεν ἅπασαν τὴν περιουσίαν αὐτῆς ἐκ λιρῶν τουρκικῶν **1500** ἢ δραχ. **45000** περίπου πρὸς ἵδρυσιν ἀστικῆς σχολῆς ἐν Σέρραις. Διὰ τῆς προσήκης τῶν νέων τούτων γενναίων δωρεῶν εἰς τὰ ἡγεμονικὰ ὑπὲρ τῶν ἐκπαιδευτηρίων Σερρῶν χορηγήματα τοῦ μεγάλου τῆς πόλεως ταύτης εὐεργέτου κ. Γρ. Κωνσταντίνου καὶ τοῦ Μητροπολίτου Σ. Γρηγορίου, αἱ Σέρραι ἀσφαλίζουσιν ἔτι μᾶλλον τὸν ἕνεκα τῆς φιλομουσίας αὐτῶν προσνεμηθέντα δίκαιον τίτλον τοῦ νὰ καλῶνται «αἱ Ἀθῆναι τῆς Μακεδονίας».

Θ'.—Ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀποκατεστημένος ὁμογενὴς κ. Ξενοφῶν Κωνσταντινίδης προσήνεγκεν ὑπὲρ τοῦ συλλόγου τῶν ἐν Ἀθήναις ἐμποροϋπαλλήλων χ ι λ ί α ς δραχμάς

Ι'.—Εἰς μνήμην τοῦ ἀοιδίμου ***Κωνσταντίνου Α. Κρίνου*** οἱ ἀξιότιμοι ἀδελφοὶ καὶ λοιποὶ συγγενεῖς αὐτοῦ προσήνεγκον τὰ ἑξῆς ποσὰ ὑπὲρ τῶν ἀκολούθων φιλανθρωπικῶν ἱδρυμάτων ἐν Σύρῳ. Εἰς τὸ ***Δημοτικὸν νοσοκομεῖον Ἑρμουπόλεως*** δρ. 5000. εἰς τὴν ἐν Πισκοπιῷ Ἐκκλησίαν τοῦ προφήτου Ἠλία δρ. 1000, εἰς τὸν Σύλλογον τῶν Ἀπόρων Γυναικῶν δρ. 500, εἰς τὸν Σύλλογον Φιλομούσων δρ. 400, εἰς τὸ Πτωχοκομεῖον, εἰς τὸ Ὀρφανοτροφεῖον καὶ εἰς τὸν Σύλλογον τῶν Ἐμποροϋπαλλήλων ἀνὰ δρ. 300 καὶ εἰς τὸν Σύλλογον Ἀλληλοβοηθείας δρ. 200.

ΙΑ'.—Οἱ ἀγαθοὶ Ρωμοῦνοι εἰς τὴν ὡραίαν καὶ φιλότιμον μακεδονικὴν κωμόπολιν Νεβέσκαν ἃς ἀποβλέψωσιν, ἵνα λάβωσι σαφεῖς πληροφορίας περὶ τῶν ἐθνικῶν φρονημάτων ἐκείνων, οὓς θέλουσι νὰ στιγματίσωσι, νομίζοντες, ὅτι οὕτω δοξάζουσι, διὰ τοῦ ἐπιθέτου «***Ἀρωμοῦνοι***». Εἰς τὴν κωμόπολιν ταύτην ὁ ἀοίδιμος Μιχαὴλ Τσίρλης ἀφῆκε μνημεῖα ἐξόχου ἑλληνικῆς φιλοπατρίας διὰ δωρεῶν ἡγεμονικῶν ὑπὲρ τῶν ἑλληνικῶν ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων της. Ὁ ἔγγονος τοῦ ἀνδρὸς τούτου κ. Μιχαὴλ Ν. Μιχαηλίδης Τσίρλης συνεχίζων τὰς εὐκλεεῖς παραδόσεις τοῦ οἴκου του καθιέρωσεν ἐς ἀεὶ ***πεντήκοντα μὲν τουρκικὰς λίρας*** κα' ἔτος ὑπὲρ τῶν ἑλληνικῶν σχολείων τῆς γενετείρας Νεβέσκας, δέκα δὲ λίρας ἐτησίως ἐπίσης ὑπὲρ τῶν ἑλληνικῶν σχολείων τῆς πλησιοχώρου κώμης Βελκαμένης, ἀμφοτέρων βλαχοφώνων, ἀλλὰ γνησιωτάτων ἑλληνικῶν κοινοτήτων. Οὕτω γινώσκει ὁ Ἑλληνισμὸς νὰ ἀπαντᾷ εἰς τὰς ποταπὰς ἐνεργείας τῶν ἀντιπάλων του!

ΙΒ'.—Ὁ ἐν Ρωμουνίᾳ διατρίβων κ. Σπ. Νικολάου ἀπέστειλεν ὑπὲρ τῶν σχολείων τῆς γενεθλίας αὐτοῦ κωμοπόλεως Βογατσικοῦ (Μακεδονίας), ἐξ κατάγεται καὶ ὁ γνωστὸς ἀνὰ τὸ πανελλήνιον οἶκος Δραγούμη, χρ. δρ. ***τριακοσίας***.

ΙΓ'.—Κατὰ τὰς πληροφορίας τῆς «Φωνῆς τῆς Ἠπείρου» ὁ κ. Εὐγ. Πλακιδας κατιδὼν τὰς ἀνάγκας τοῦ ἑλληνικοῦ νοσοκομείου Ἰωαννίνων προσήνεγκεν ὑπὲρ αὐτοῦ 10,000 χρυσᾶς δραχμάς.

ΙΔ'.—Τὰ μουσεῖα τῶν Ἀθηνῶν κέκληται πολυτιμότατα νὰ πλουτήσῃ ἡ αὐτόχρημα ἡγεμονικὴ δωρεὰ ὅλης τῆς συλλογῆς αὐτοῦ τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Ῥόστοβιτς, τοῦ τέως προέδρου τῆς ἑλληνικῆς κοινότητος Καίρου, τοῦ προέδρου τοῦ Ἑλληνικοῦ Κέντρου, τῆς ψυχῆς ταύτης πάσης ἐθνικῆς κινήσεως ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς Αἰγύπτου. Πρῶτοι πάντων ἐν Ἑλλάδι γινώσκοντες τὰς ὡς πρὸς τὴν συλλογὴν ταύτην ἐθνικὰς προθέσεις τοῦ ἀνδρὸς ἐσιωπήσαμεν σεβόμενοι πρώτιστα τὴν μετριοφροσύνην ἀνθρώπου, ὅστις καταλαμβάνεται αὐτόχρημα ὑπὸ πανικοῦ ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ, ὅτι θὰ ἐγείρῃ θόρυβον τὸ ἔντιμον ὄνομά του, διότι ὁ κ. Ῥόστοβιτς εἶναι γνήσιος τύπος εἰλικρινοῦς μετριοφροσύνης, χαρακτὴρ, οὗ ἡ ἐνεστῶσα τελείωσις εἰς τὸν παρατηρητικὸν ἐξεταστὴν καὶ τὸν ἐκ τοῦ σύνεγγυς γνώστην τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς ἱστορίας αὐτοῦ ἀποτελεῖ ἀψευδῆ ἀπόδειξιν τῆς εὐγενείας τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς, τῆς ὑπερπηδώσης τὰ μέγιστα τῶν προσκομμάτων ἐν τῇ βιωτικῇ πάλῃ, τῆς καίπερ ἀπὸ τῶν ἐλαχίστων πολλάκις ὁρμωμένης, ἀναρριχωμένης ὅμως μετὰ τάχους καὶ εὐκολίας καταπληττούσης εἰς τὰ ἀκρότατα ὅρια τῆς ἀναλόγως τῶν μέσων δυνατῆς παρ' ἀνθρώποις προόδου.

Ἡ συλλογὴ τοῦ κ. Ῥόστοβιτς ἀποστέλλεται ἐξ Αἰγύπτου πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας τῆς Ἑλλάδος τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα, περιλαμβάνει δὲ αἰγυπτιακὰς κατὰ τὸ πλεῖστον ἀρχαιότητας καὶ νομίσματα τῶν ἑλληνορωμαϊκῶν χρόνων. Ἡ πληθὺς τῶν ἀντικειμένων εἶναι τόσον μεγάλη, ὥστε πρὸς ἀποστολὴν αὐτῶν θὰ χρησιμοποιηθῶσιν ἑβδομήκοντα ἐν ὅλῳ κιβώτια.

Ἐλπίζομεν δὲ, ὅτι τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα θὰ δώσωμεν σύντομον κατάλογον τοῦ ἀρχαιολογικοῦ τούτου πλούτου, δι' οὗ ὁ μέγας δωρητὴς συνδέει τὴν ἑλληνικὴν ἐπιστήμην δι' ἀϊδίου εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸ ὄνομά του.

Πόσα δύναταί τις νὰ φιλοσοφήσῃ μελετῶν τὸν μακρὸν κατάλογον τῶν λαμπρῶν πράξεων, ἃς ἐν τοῖς ἄνω κατελέξαμεν διὰ τὴν παροῦσαν ἑβδομάδα! Πόσα κατὰ τῶν μεμψιμοίρων καὶ τῶν ἀπαισιοδο-

ξούντων περὶ τῶν καθ' ἡμᾶς δὲν περιέχουσιν αὗται εὔγλωττα καὶ πειστικώτατα ἐπιχειρήματα!

ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΡΥΛΟΙ

Ἡ συνάδελφος «Ἑστία» ἀρυσθεῖσα, ὡς φαίνεται κατὰ τρόπον ἀναμφισβήτητον, τὰς πληροφορίας αὐτῆς ἐξ ἐπισημοτάτης πηγῆς δημοσιεύει τὰ ἑξῆς πρὸς καθησύχασιν τῆς δικαίως ἐξεγερθείσης κοινῆς γνώμης ἐκ τοῦ φόβου μὴ καθαρῶς ἑλληνικὰ διαμερίσματα ἐξηρέθησαν τῶν ἐν Μακεδονίᾳ μεταρρυθμίσεων.

«Εἴμεθα εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν σήμερον ν' ἀνακοινώσωμεν τὰς ἑξῆς πληροφορίας περὶ τῶν Μακεδονικῶν μεταρρυθμίσεων ἐπίσημον ἐχούσας προέλευσιν μολονότι μὴ Ἑλληνικήν.

Αἱ πληροφορίαι αὗται δὲν εἶναι ἄσχετοι πρὸς τὴν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Βουλῇ διεξαχθεῖσαν ἐσχάτως περὶ Μακεδονίας συζήτησιν καὶ ἐπιχέουσι φῶς εἰς πολλὰς ἀπορίας καὶ ἀμφιβολίας ριφθείσας κατὰ τὴν ἐν λόγῳ συζήτησιν.

Οὕτω πιστοποιεῖται καὶ σήμερον διὰ τοῦ μᾶλλον ἐπισήμου τρόπου καὶ ἐκ μέρους ὅλων τῶν ἐνδιαφερομένων Δυνάμεων, ὅτι οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἐσκέφθησαν ν' ἀποκλείσωσιν οἱονδήποτε ἑλληνικὸν διαμέρισμα καὶ ὅτι τόσον αἱ μεταρρυθμίσεις ὅσον καὶ ὁ ἀναδιοργανισμὸς τῆς χωροφυλακῆς εὑρίσκονται ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς ἐφαρμογῆς των (sont en train d' être appliquer) καὶ εἰς τὰ τρία Μακεδονικὰ βιλαέτια.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ σαντζάκι τῆς Θεσσαλονίκης καὶ δὴ τοὺς Καζάδες Βερροίας, Κασσανδρείας καὶ Αἰκατερίνης τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς χωροφυλακῆς ἐνεπιστεύθησαν εἰς τὸν Βέλγον ἀντισυνταγματάρχην Μαλφὶτ, ὅστις καὶ ἤρχισεν ἤδη τὸ ἔργον του μεταβὰς ἐπὶ τόπου.

Ἐλήφθη δὲ πρόνοια, ὅπως ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ Βέλγος ἀντισυνταγματάρχης εὕρῃ ὅτι δὲν ἐπαρκεῖ μόνος καὶ διὰ τοὺς τρεῖς Καζάδες σταλῇ καὶ ἕτερος ἀξιωματικός.

Ἐπίσης διὰ τὰ Σαντζάκια Κορυτσᾶς καὶ Σερβίων ἀγγέλλονται τὰ ἑξῆς ἀνεπίδεκτα ἀμφισβητήσεως.

Οὐδείς ποτε εἶπεν, ὅτι τὰ Σαντζάκια ταῦτα θὰ ἐξηροῦντο τῶν μεταρρυθμίσεων. Ἀλλὰ καὶ τῆς χωροφυλακῆς των ἡ ἀναδιοργάνωσις ἀνετέθη ἤδη εἰς δύο Βέλγους ἀνωτέρους ἀξιωματικοὺς: τὸν ἀντισυνταγματάρχην Σιμὸν καὶ τὸν ταγματάρχην Βαντέερ ἀναχωροῦντας ὅσον οὔπω ἐκ Μοναστηρίου.

Ἡ τελευταία αὕτη εἶναι ἀκριβῶς ἡ φρᾶσις τοῦ ἐγγράφου ἐξ οὗ ἀρυόμεθα τὰς ἀνωτέρω πληροφορίας. Φέρει δὲ τὸ ἔγγραφον ἡμερομηνίαν 8)21 Ἰουνίου. Οὐδόλως ἄπορον ἑπομένως ἐὰν ἀνεχώρησαν ἤδη».

Πρὸς τὴν ἀνακοίνωσιν τῆς συναδέλφου σύμφωνοι εἶναι καὶ αἱ ἰδιαίτεραι πληροφορίαι τοῦ «Ἀγῶνος» κατὰ τοῦτο, ὅτι εἰλικρινὴς εἶναι ἡ πρόθεσις τῶν πλειόνων ἐκ τῶν πέντε Δυνάμεων πρὸς ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τῶν μεταρρυθμίσεων ἐν Μακεδονίᾳ. Οἱ Γάλλοι ἐν Σέρραις καὶ οἱ Ἄγγλοι ἐν Δράμᾳ ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε διαγωγῆς των διαπιστοῦσι τοῦτο κατὰ τρόπον ἐμπνέοντα ἐμπιστοσύνην εἰς τοὺς δοκιμαζομένους ποικιλοτρόπως ἀτυχεῖς πληθυσμοὺς τῶν μερῶν τούτων. Τὸ αὐτὸ περίπου δύναταί τις νὰ εἴπῃ καὶ περὶ τῶν Ἰταλῶν ἐν Μοναστηρίῳ καὶ θὰ ἦτο μείζων ἡ ἐπ' αὐτοὺς ἐμπιστοσύνη, τοσοῦτον μᾶλλον, ὅσον εἶναι ἀμεσώτερον πρὸς τὰς μεταρρυθμίσεις συνδεδεμένη ἡ ἐθνικὴ αὐτῶν φιλοτιμία καὶ τὸ ἀξίωμα τῆς Ἰταλίας ὡς κράτους πεπολιτισμένου καὶ φιλοδικαίου ἕνεκα τῆς δοθείσης εἰς τὸν Ἰταλὸν στρατηγὸν Δεζώρτζην ἀρχηγίας τῆς χωροφυλακῆς, ἂν μὴ αἱ θορυβώδεις ἀξιώσεις τῶν Ἰταλῶν ἐπὶ τῆς Ἀλβανίας, ἃς καὶ μέχρι τῆς Ἠπείρου παρεκτείνουσιν, ἐμείουν κατὰ πολὺ τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν ἑλληνικῶν ἰδίᾳ πληθυσμῶν.

Τὰ αὐτὰ ἀτυχῶς δὲν δύναταί τις νὰ εἴπῃ οὔτε περὶ τῶν Αὐστριακῶν, οὔτε περὶ τῶν Ρώσων. Οἱ Ρῶσοι ἀξιωματικοὶ κατώρθωσαν διὰ τῆς διαγωγῆς των, ὥστε οἱ μὴ ὑποχωροῦντες εἰς τὴν βίαν τῶν δολοφόνων τοῦ βουλγαρικοῦ κομιτάτου ἑλληνικοὶ πληθυσμοὶ νὰ συγχέωσιν αὐτοὺς πρὸς τοὺς ἐπισήμους ἀρχηγοὺς τοῦ κομιτάτου τούτου. Περιοδεύοντες τὰ χωρία, ἀντὶ νὰ ἐνθαρρύνωσι διὰ τῆς παρουσιας των τοὺς ἀτυχεῖς πληθυσμοὺς διὰ τῆς διπλῆς ἐλπίδος, ὅτι προσεχῶς θὰ εἶναι ἡ ἀπολύτρωσίς των καὶ ἐκ τῆς τουρκικῆς κακοδιοικήσεως καὶ ἐκ τῶν φρικωδῶν ἐκβιασμῶν τοῦ κομιτάτου, μετατρέπονται εἰς ἐθνικοὺς ἀποστόλους τοῦ βουλγαρισμοῦ προσθέτοντες εἰς τοὺς θετικοὺς ἐκβιασμοὺς τῶν Βουλγάρων τὸν ἐξ ἴσου ἀποτελεσματικὸν ἀρνητικὸν ἐκβιασμὸν διὰ τῆς ἀφαιρέσεως πάσης ἐλπίδος προστασίας ἐπὶ ἐκείνων, οἵτινες δὲν συναινοῦσι νὰ γίνωσι Βούλγαροι ἀντὶ Ἑλλήνων. Τὰ σπασμωδικὰ δὲ πολιτικὰ κινήματα τῶν Ρωμούνων ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Ἠπείρῳ ἀφῆρεσαν καὶ τὸ ἐλάχιστον σημεῖον πίστεως ἐπὶ τὴν εἰλικρίνειαν τῶν ἐπιδιωκομένων ἐν τῇ ἑλληνικῇ χερσονήσῳ πολιτικῶν σκοπῶν τῆς Αὐστρίας. Ἀληθῶς αὕτη θὰ ἐφαρμόσῃ αὐστηρότατα τὰς μεταρρυθμίσεις ἐν τῷ προσκυρωθέντι αὐτῇ τμήματι τῶν Σκοπείων μέγιστον ἔχουσα συμφέρον νὰ δείξῃ τὴν ἐκπολιτιστικὴν αὐτῆς ἐπιβολὴν, ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ οὐδενὸς μέσου παραμελεῖ, ὅπως δημιουργήσῃ τὸ χάος ἐν τοῖς λοιποῖς διαμερίσμασιν ὑπεκκαίουσα τὰς φυλετικὰς ἔριδας καὶ καθιστῶσα οὕτω ἀδύνατον καὶ εἰς τὴν εἰλικρινεστέραν πρόθεσιν οἵαν δήποτε μεταρρύθμισιν εἰς τὰ ἐκτὸς τῆς δικαιοδοσίας της διαμερίσματα. Παρὰ τὴν ἀπόφασιν ἄρα τῶν Ἰταλῶν τὸ διαμέρισμα Μοναστηρίου, ἐν ᾧ νῦν μαίνεται ἡ θύελλα τῶν βουλγαρικῶν ἀτιμιῶν, θὰ μείνῃ ἄσβεστος ἑστία ταραχῶν, ὡς πηγὴ ἀστείρευτος ἀνωμαλιῶν θὰ διατελέσῃ τὸ εἰς τοὺς Ρώσους ἀνῆκον σαντζάκιον τῆς Θεσσαλονίκης.

Ἐκ πάντων τούτων καταδεικνύεται ἡλίου φαεινότερον, ὅτι τρεῖς δυνάμεις συμπίτουσιν εἰς τὴν ὕπουλον ἀντίδρασιν κατὰ τῆς ἀκριβοῦς καὶ γενικῆς ἐφαρμογῆς τῶν μεταρρυθμίσεων ἐν Μακεδονίᾳ, αἱ δύο δημιουργοὶ τοῦ ὡραίου κατασκευάσματος Ρωσία καὶ Αὐστρία καὶ ἡ πρόθυμος νὰ ἐμπαίζῃ, ὡς ἐμπαίζεται, Τουρκία. Ἡ ἀντίδρασις αὕτη καιριώτα πλήττει τὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα ἀπὸ διαφόρων ἀπόψεων. Ἀφήνει ἐλεύθερον τὸ στάδιον εἰς τοὺς βουλγαρικοὺς ἐκβιασμοὺς, ὅπως ἀποσπάσωσι τοὺς ἑλληνικοὺς πληθυσμοὺς ἀπὸ τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριαρχείου, τεθῇ δ' οὕτω ἐκτὸς δίκης κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον ἡ Ἑλλὰς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, διότι ὅλοι οἱ πληθυσμοὶ τοῦτο μὲν πτήσσοντες πρὸ τοῦ βουλγαρικοῦ ἐγχειριδίου, τοῦτο δὲ πεπεισμένοι, ὅτι μόνον Βούλγαροι γενόμενοι θὰ τύχωσι προστασίας, θὰ εἶναι ἤδη, ὡς πιστεύεται τοὐλάχιστον ὑπὸ τῆς σκοτεινῆς ταύτης πολιτικῆς, ἀπεσπασμένοι τῶν ἠθικῶν δεσμῶν πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Προβληματικὴ ἄρα, ἔκ τινος μάλιστα ἀπόψεως, καὶ ἀποκρουστέα καθίσταται ἡ παρηγορία τῆς ἐπισήμου ἀνακοινώσεως τῆς φίλης «Ἑστίας», ὅτι τοῦ σαντζακίου Θεσσαλονίκης οἱ καζάδες Βερροίας, Κασσανδρείας καὶ Αἰκατερίνης καὶ τὰ σαντζάκια Κορυτσᾶς καὶ Σερβίων ἐτέθησαν ἤδη ἐκτὸς τοῦ κύκλου τῶν μεταρρυθμίσεων. Διότι, ἂν οὕτω ἔχωσι τὰ πράγματα, πρόκειται ἡ βαθμιαία θυσία τοῦ παντὸς ἑλληνισμοῦ τῆς Μακεδονίας. Ὅμως πλὴν τούτων τὸ γεγονὸς, ὅτι τῶν καζάδων καὶ σαντζακίων τούτων, ἅτινα ἡ ἐπίσημος ἀνακοίνωσις τῆς «Ἑστίας» βεβαιοῖ, ὅτι δὲν ἐξηρέθησαν τῶν μεταρρυθμίσεων, ὅτι τῶν σαντζακίων τούτων, λέγομεν, ἡ διοργάνωσις τῆς χωροφυλακῆς ἀνετέθη εἰς Βέλγους ἀξιωματικοὺς, ἀξωματικοὺς δῆλον ὅτι μὴ ἀνήκοντας εἰς οὐδεμίαν τῶν πέντε μεταρρυθμιστικῶν Δυνάμεων, ἀλλὰ κεκλημένους ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Σουλτάνου, ὅπως προλάβῃ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Μυρτσεγείου προγράμματος, μισθοδοτουμένους ὑπὸ τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως καὶ εἰς οὐδεμίαν τῶν πέντε ἀποστολῶν ἀνήκοντες, πείθει, ὅτι τὰ γνησιώτατα ταῦτα ἑλληνικὰ διαμερίσματα ἐξηρέθησαν τῆς μεταρρυθμιστικῆς εὐνοίας τῶν πέντε Μ. Δυνάμεων

Οὕτως ἀποδεικνύονται ἔχοντα τὰ πράγματα καὶ ἐκ τῶν ἐνεργειῶν τῶν κομιτάτων. Ἐν τῷ νομῷ Μοναστηρίου ἐν γένει, ἰδίᾳ δὲ ἐν τῷ τμήματι Καστορίας, καὶ ἐν τῷ σαντζακίῳ Θεσσαλονίκης οἱ Βούλγαροι ἔχοντες νῦν καὶ τὴν ἔντιμον συμμαχίαν τῶν Ρωμούνων θύουσι καὶ ἀπολύουσι πᾶν τὸ ἑλληνικόν. Ἡ Καστορία πᾶσα ἐπληρώθη προσφύγων, ἐκδιωχθέντων ὑπὸ τῶν κομιτάτων διὰ φόνων, ἐμπρησμῶν, βίας καὶ ἀπειλῶν. Οἱ μητροπολῖται δι' ἑβδομαδιαίων ἐκθέσεων πρὸς τὸ πατριαρχεῖον διεκτραγῳδοῦσι τὴν οἰκτροτάτην κατάστασιν ὁμοίαν πρὸς κατάστασιν τελείας ἀναρχίας, ὁ πατριάρχης διαμαρτύρεται πρὸς τὸν Μ. Βεζύρην καὶ οὗτος εἰς ἀπάντησιν πρὸς τὰ παράπονα τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἐκκλησίας ἀντὶ πάσης ἄλλης ὑποσχέσεως, ὅτι θὰ παύσῃ ἡ κατάστασις αὕτη, συμβουλεύει αὐτὸν νὰ φανῇ συγκαταβατικὸς πρὸς τὰ αἰτήματα τῶν Ρωμούνων! ἀκριβῶς ὅ,τι συμβουλεύει καὶ ἡ βιενναία «Πολιτ. Ἀνταπόκρισις», ἧς γνωσταὶ εἶναι αἱ σχέσεις πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Αὐστρίας.

Ἡ δοκιμασία ἄρα, ἣν σήμερον ὑφίσταται ὁ Ἑλληνισμὸς, εἶναι πρωτοφανὴς μόνον πρὸς τὰ δεινὰ καὶ τὴν γενικὴν κατ' αὐτοῦ ἀντίδρασιν, ἥτις παρετηρήθη κατὰ τὴν μεγάλην ἐπανάστασιν παραβλητέα. Ἀλλ' ὡς τότε δὲν ἐβράδυνε νὰ ἀναγνωρισθῇ τὸ δίκαιον τοῦ ἀγῶνός του ὑπὸ τῶν πεπολιτισμένων λαῶν καὶ τῶν φιλελευθέρων κυβερνήσεων, οὕτω καὶ νῦν πεποίθαμεν, ὅτι ἐγκαρτερροῦντες εἰς τὰ παθήματα καὶ ἀσάλευτοι μένοντες προσκεκολλημένοι εἰς τὰ ἐθνικὰ ἡμῶν ἰδανικὰ θὰ εὕρωμεν τοὺς δικαιώσοντας ἡμᾶς καθ' ἣν ἡμέραν δυνηθῶμεν ἔνοπλον νὰ ὑψώσωμεν τὴν χεῖρα ἡμῶν ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ Γένους. Καὶ ἐλπίζομεν, ὅτι δὲν θὰ ἐπιλίπῃ ἡμᾶς ἡ δύναμις αὕτη.

***

—Ὁ εὐθαρσὴς τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους στρατιώτης Μητροπολίτης Καστορίας Σ. Γερμανὸς Καραβαγγέλης ἰδὼν τὸ ἀπροχώρητον τῆς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ του δημιουργηθείσης ὑπὸ τοῦ βουλγαρικοῦ κομιτάτου καταστάσεως καὶ καθορῶν, ὅτι αἱ νόμιμοι πρὸς τὰς ἐγχωρίους τουρκικὰς ἀρχὰς διαμαρτυρίαι αὐτοῦ οὐδεμίαν εὑρίσκουσιν ἠχώ, ὑπέβαλε πρὸς τὸ πατριαρχεῖον τὴν παραίτησιν αὐτοῦ. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀναγνοῦσα ἐν συνεδρίᾳ αὐτῆς τὴν παραίτησιν ταύτην ὁμοθύμως ἐνέκρινεν, ἵνα διὰ πατριαρχικῆς ἐπιστολῆς παρακληθῇ ὁ διαπρεπὴς τῆς Καστορίας Μητροπολίτης, ὅπως ἀνακαλῶν τὴν παραίτησιν αὐτοῦ ἐξακολουθήσῃ ποιμαίνων τὴν θείᾳ εὐδοκίᾳ λαχοῦσαν αὐτῷ ἐπαρχίαν ἐγκαρτερῶν ἐν τῷ ἐνδόξῳ αὐτοῦ ἀγῶνι ἐπὶ τῇ πίστει, ὅτι ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία δὲν θὰ παρίδῃ τὰς πολυτιμοτάτας αὐτοῦ ὑπηρεσίας. Ἔχομεν δι' ἐλπίδος, ὅτι θὰ ὑπακούσῃ εἰς τὸ κέλευσμα τοῦτο τῆς ἐκκλησίας ὁ καλὸς αὐτῆς στρατιώτης.

***

— Νέα συνάντησις τῶν ἡγεμόνων Σερβίας καὶ Βουλγαρίας ἀγγέλλεται. Ἐπιστρέφων ἐξ Οὐγγαρίας ὁ Φερδινάνδος συνέτυχε τὸν βασιλέα Πέτρον μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Σερβίας Πάσιτς. Αἱ δηλώσεις τοῦ τελευταίου τούτου πρὸς συντάκτην τοῦ βιενναίου «Ν. Ἑλ. Τύπου», ὅτι κοιναὶ εἶναι Σερβίᾳ καὶ Βουλγαρίᾳ αἱ προθέσεις περὶ ἀμοιβαίας συμπράξεως πρὸς λύσιν τοῦ μακεδονικοῦ προβλήματος, ἔδωκαν ἀφορμὴν εἰς τὸν εὐρωπαϊκὸν τύπον νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὴν συνέντευξιν ταύτην μεγάλην πολιτικὴν σημασίαν, ἅτε περιστραφεῖσαν περὶ τὸ περιμάχητον τοῦτο ζήτημα.

***

—Ἡ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἀγγελθεῖσα εἰς ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας ἄλωσις τοῦ Λιάο-Γιάγκ ἀπεδείχθη πρόωρος, ἀλλ' ἐκεῖ τείνουσιν αἱ κινήσεις τῶν Ἰαπώνων καὶ κατὰ τοὺς εἰδήμονας δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ ἐπέλθῃ καὶ ἡ ἐπιτυχία αὕτη τῶν ἰαπωνικῶν ὅπλων. Τῷ ὄντι νεώτερα αὐθεντικὰ τηλεγραφήματα βεβαιοῦσιν, ὅτι οἱ Ἰάπωνες μετὰ σφοδροτάτην μάχην κατέλαβον τὰ στενά, δι' ὧν διέρχεται ἡ πρὸς τὴν πόλιν ταύτην ὁδός. Ἀπέναντι τῆς ἐπιτυχίας ταύτης οἱ Ρῶσοι ἔσχον θριάμβους ἀμφιβόλου ὑλικῆς καὶ ἠθικῆς ἀξίας. Πρῶτον μὲν μεραρχία κοζάκων κατατμηθεῖσα εἰς μικρὰ ἀποσπάσματα ἐπέδραμε μεγάλας ἀποστάσεις ἐν Κορέᾳ, κατώρθωσε δὲ νὰ καύσῃ τὰς ζωοτροφίας τῶν Ἰαπώνων εἰς πολλὰ μέρη Ἀλλὰ ταχεῖαι ἐνέργειαι τῶν Ἰαπώνων ἐξεδίωξαν αὐτοὺς ἐκεῖθεν. Εἶτα δὲ ὁ στόλος τοῦ Βλαδιβοστὸκ ἐξηκολούθησε τὸ ἔργον τῆς καταστροφῆς ἐμπορικῶν ἰαπωνικῶν πλοίων καὶ ἔν τιν τοιαύτῃ ἐπιδρομῇ συνέλαβε καὶ ἐξωλόθρευσε κατὰ τὴν φρᾶσιν τῆς ἐπισήμου ἀνακοινώσεως τῆς ρωσικῆς κυβερνήσεως μεταγωγικά τινα ἐμπορικὰ πλοῖα. Τὸ κατόρθωμα τοῦτο, ὅπερ ἡ ἰαπωνικὴ κυβέρνησις ἐχαρακτήρισεν ἐπισήμως ὡς πειρατείαν, δὲν ἀφῆκαν ἀνεκδίκητον οἱ Ἰάπωνες. Ὁ στόλος αὐτῶν προσέβαλε τὸν ρωσικὸν ἀναχθέντα ἀνύποπτον μετὰ τοιαύτης ὁρμῆς, ὥστε ἠνάγκασεν αὐτὸν νὰ ἐγκλεισθῇ καὶ πάλιν εἰς Βλαδιβοστὸκ, ἀφ' οὗ ὑπέστη βλάβας, μὴ ἐξακριβωθείσας. Δεινότερον ἦτο τὸ τραῦμα, ὅπερ ὑπέστη ὑπὸ τοῦ ναυάρχου Τόγκου ἡ μοῖρα τοῦ λιμένος Ἀρθούρου. Τὸ παρελθὸν Σάββατον ὁ ρωσικὸς στόλος ἀριθμῶν 25 πλοῖα ἐξῆλθε τοῦ λιμένος τούτου καὶ συναντηθεὶς ὑπὸ τοῦ ἰαπωνικοῦ ὑπέστη κραταιοτάτην προσβολὴν, ἐξ ἧς ἓν μὲν θωρηκτὸν (εἰκάζεται ἡ Σεβαστούπολις) καὶ ἓν τορπιλοβόλον ἐβυθίσθησαν, ἓν δὲ εὔδρομον εἰσῆλθεν εἰς τὸν λιμένα ῥυμουλκούμενον.

***

—Αἱ λησμονηθεῖσαι ἐν Ἀρμενίᾳ φρικαλεότητες ἐπανελήφθησαν μετὰ νέας ἐντάσεως. Αἱ περιγραφαὶ τῶν σφαγῶν ἀνορθοῦσι τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς ἐξ ἀγανακτήσεως οὐχὶ κατὰ τῶν Κούρδων καὶ τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ, ἀλλὰ κατὰ τῆς εὐρωπαϊκῆς ἀναισθησίας, μεθ' ἧς βλέπει ἐξολοθρευόμενον ὁλόκληρον λαόν. Οἱ σφαγέντες, λέγεται, ἀνέρχονται εἰς πλείονας τῶν τριακοσιλίων, χείρων δ' εἶναι ἡ τύχη τῶν ἀπομεινάντων. Οἱ θρῦλοι φέρουσι καὶ πάλιν τὴν Ἀγγλίαν ὡς ἀπειλοῦσαν ναυτικὴν ἐπίδειξιν ἐν τοῖς τουρκικοῖς ὕδασι πρὸς κατάπαυσιν τῶν φρικαλεοτήτων τούτων. Ἀρά γε σχετίζεται πρὸς τὴν ἀπειλὴν ταύτην ὁ ἀγγελθεὶς προσεχὴς κατάπλους εἰς Φάληρον ὁλοκλήρων τῶν μοιρῶν τοῦ στόλου τῆς Μεσογείου καὶ τῆς Μάγχης ἐξ ἑκατὸν δέκα πλοίων;

***

— Κατὰ τηλεγραφικὰς πληροφορίας ἐκ Μακεδονίας αἱματηρὰ σύγκρουσις ἐπῆλθε μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν ρωμουνιζόντων τῆς πόλεως ταύτης, καθ' ἣν πολλοὶ ἑκατέρωθεν ἐτραυματίσθησαν. Εἶναι οἱ πρῶτοι καρποὶ, οὓς δρέπουσιν οἱ Ρωμοῦνοι ἐκ τοῦ ἐκπολιτιστικοῦ των ἔργου οἱ Τοῦρκοι δὲ τῆς ἠλιθίας πολιτικῆς τοῦ διαίρει καὶ βασίλευε, δι' ἧς ἐπισπεύδουσιν ἀνυπομονοῦντες, φαίνεται, τὰ εἰς τὴν Ἀσίαν βήματά των.

ς'

Η ΑΙΓΥΠΤΟΣ
ΚΑΙ Ο ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ
ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

Ἡ ἰδιάζουσα σημασία τῆς Αἰγύπτου ὡς πρὸς τὸ ἐν Ἀφρικῇ μέλλον τοῦ ἑλληνικοῦ γένους.—Πῶς δύναται νὰ ἀποτελέσῃ ἐν τούτῳ τὴν βάσιν ἡ Αἴγυπτος.

Μέχρι τοῦδε ἡ Αἴγυπτος ἐξελαμβάνετο καὶ ἦτο ἀληθῶς χώρα ἀνατολικὴ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τοῦ οἰκονομικοῦ βίου. Ἀλλ' ἀπὸ τοῦ νῦν πρέπει νὰ παύσωμεν θεωροῦντες αὐτὴν οὕτω, διότι κατέστη ἤδη χώρα εὐρωπαϊκὴ ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην. Δι' ὅσα δ' αἴτια ἀποτυγχάνομεν ἐν Εὐρώπῃ σήμερον οἱ Ἕλληνες ἀποδημοῦντες εἰς αὐτὴν πρὸς βιοτεχνικὴν ἢ ἐμπορικὴν ἐγκατάστασιν, διὰ τὰ αὐτὰ θὰ ἀποτυγχάνωμεν καὶ εἰς Αἴγυπτον ἀποδημοῦντες, ἂν μὴ ἐγκαίρως προνοήσωμεν περὶ τοῦ πρακτέου.

Τὰ ὁσημέραι ζωηρότερον ἀκουόμενα παράπονα τῶν ἀποικιζομένων νέων Ἑλλήνων ἐν Αἰγύπτῳ πρέπει νὰ μελετηθῶσι παρ' ἡμῶν μετὰ προσοχῆς καὶ νὰ διαγνωσθῇ ἡ ἐν αὐτοῖς ἀλήθεια, ἥτις συνίσταται εἰς τοῦτο, ὅτι, μεταβληθέντων τῶν οἰκονομικῶν καὶ βιοποριστικῶν ὅρων ἐν Αἰγύπτῳ, ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ἐμείναμεν ἀμετάβλητοι ἐν τοῖς πλείστοις καὶ ὅτι ὁσημέραι καθιστάμεθα ἀνεπαρκέστεροι, ὅπως ἀγωνισθῶμεν αὐτόθι ἀπὸ τοῦ ἴσου πρὸς τοὺς ἄλλους Εὐρωπαίους. Εἶναι ἀληθὲς, ὅτι οἱ μεγάλοι ἐμποροικοὶ οἶκοι οἱ δημιουργηθέντες ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πρὸ πάντων, εἶτα δὲ ἐν Πορτ-Σαΐδ καὶ τελευταῖον ἐν ταῖς ἄλλαις κυριωτέραις πόλεσι τοῦ Δέλτα χρησιμεύουσι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ὡς φυτώρια νέας ἐμπορικῆς τάξεως προωρισμένης νὰ συνεχίσῃ τὰς παραδόσεις τῆς ἑλληνικῆς ἐμπορίας ἐν Αἰγύπτῳ. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἀρκεῖ.

Διότι οἱ πλεῖστοι τῶν ἐμπορικῶν τούτων οἴκων ἀνάγουσι τὴν ἵδρυσιν αὐτῶν εἰς προγενεστέρους εὐκολωτέρους χρόνους, οἱ μέγιστοι δ' αὐτῶν ὀφείλουσι τὴν ἀκμήν των εἰς τὴν ἰδιοφυΐαν καὶ μεγαλόνοιαν τῶν ἱδρυτῶν των. Ἀλλὰ καὶ οἱ χρόνοι, ὡς εἴπομεν, ἤλλαξαν καὶ τὰ στοιχεῖα τῆς ἐκτάκτου νοημοσύνης, τῆς ἀγχίνου καὶ ῥηξικελεύθου μεγαλοπραγμοσύνης δὲν δύνανται νὰ ἀπαρτίσωσι βάσιν ἀσφαλῆ, ὅπως ἐν αὐταῖς ἐρείσωμεν τὴν περαιτέρω ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ πρόοδον.

Ἡ μεγαλοφυΐα ἀτυχῶς δὲν ἐσπάρη ὑπὸ τῆς Θείας Προνοίας ἐν ἀφθονίᾳ καὶ τὸ πολὺ πλῆθος ἔχει ἀνάγκην μορφώσεως, ὅπως εὑρίσκῃ ἀκοπώτερον τοὺς δρόμους τῆς ζωῆς. Ἐν τούτῳ δ' ὑστεροῦμεν καταπληκτικῶς σήμερον ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες.

Πόσον μωροὶ φεῦ! καὶ στενοκέφαλοι, ἐλλιπεῖς πρακτικοῦ νοῦ καὶ ἀμαθείας δεινοτάτης μεστοὶ ἐδείχθησαν καὶ ἐν τούτῳ οἱ κυβερνῆται τοῦ ἐλευθέρου βασιλείου! Ὁποία ἀπόστασις ἐχώρισεν εὐθὺς ἀμέσως ἀπὸ τῆς νομίμου καὶ οἰκουμενικῶς ἀναγνωρισθείσης ἀπελευθερώσεως τοῦ τμήματος τούτου τοὺς κυβερνήτας αὐτοῦ ἀπὸ τῶν πρώτων τῆς ἐπαναστάσεως ἰδεῶν, ὧν δυνάμει τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος σύμπαν ἀνεκήρυσσεν ἐνώπιον θεοῦ καὶ ἀνθρώπων τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ ἀνάστασιν! Εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὸν θάνατον τοῦ μεγαλοφυοῦς Καποδιστρίου ἐνεκλείσθησαν ὡς ἐν κελύφει ἐν ταῖς στεναῖς μερίμναις περὶ τῶν ἀναγκῶν τοῦ βασιλείου λησμονήσαντες, ὅτι περὶ τὸ μικρὸν βασίλειον ὑπελείφθησαν μεγάλα τμήματα τοῦ ἑλληνισμοῦ δεδουλωμένα, ὅτι αὐτὸ τοῦτο τὸ βασίλειον ἱδρύθη ἐν τῇ κοινῇ πάντων τῶν Ἑλλήνων συνειδήσει, ὅτι θὰ χρησιμεύῃ ὡς πρῶτος σταθμὸς καὶ ὡς κεντρικὴ ἑστία ἐκπέμπουσα ἀνὰ πᾶν τὸ γένος τὰς ἀκτῖνας του καὶ ὡς μέγας φάρος, ὑφ οὗ τὸ φῶς θὰ ἐκινεῖτο τὸ ὅλον ἔθνος ἐν τῷ σταδίῳ τῆς φυλετικῆς αὐτοῦ κατισχύσεως ἐν πάσῃ τῇ Ἀνατολῇ. Ἐχρειάζοντο ὑπαλλήλους τοῦ κράτους, ἰατροὺς, δικαστὰς, νόμων ἑρμηνευτὰς, στρατιωτικοὺς, παντοῖα διοικητικὰ ὄργανα. Ἵδρυσαν πρὸς τοῦτο Πανεπιστήμιον καὶ γυμνάσια, χρήσιμα πάντα τὸ κατ' ἀρχὰς, ἀλλ' ἐλησμόνησαν νὰ περιστείλωσι τὴν παραγωγὴν τῶν ἐργαστηρίων τούτων, τούναντίον μάλιστα καὶ ηὔξησαν αὐτά. Τὰ ἀξιοθρήνητα ἀποτελέσματα τῆς ὑπεραυξήσεως ταύτης εἶναι νῦν πᾶσιν ὁρατά. Ἡ πληθώρα τῶν διπλωμάτων εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὴν πληθώραν τῆς ἀμαθείας, τοιαύτη δ' ἀποβᾶσα ἡ παίδευσις ἐν τῷ ἑλληνικῷ βασιλείῳ σκοποῦσα μόνον τὴν τοποθέτησιν τῶν τροφίμων αὐτῆς ἐν ταῖς ὑπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου συντηρουμεναις θέσεσιν. ηὔξησε μόνον τὰς ἀνάγκας τοῦ βίου τῶν διπλωματούχων χωρὶς νὰ αὐξήσῃ τὰς γνώσεις αὐτῶν κατὰ τὸ ἐπιθυμητὸν ποιὸν καὶ ποσόν. Καὶ διὰ τοῦτο βλέπομεν τὰ ἀτυχῆ ταῦτα θύματα τῆς ἀπρονοησίας τῶν κυβερνησάντων τὴν Ἑλλάδα ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν ἀθεραπεύτων μεγάλων ἀναγκῶν των διατελοῦντα νὰ προσδίδωσιν εἰς τὸν πολιτικὸν καὶ κοινωνικὸν ἔτι βίον τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος τὸν ὀξὺν ἐκεῖνον χαρακτῆρα, ἐξ οὗ ἡ διοικητικὴ ἀκαταστασία περιέρχεται εἰς ἀληθῆ ἀναρχίαν, αἱ συναλλαγαὶ ἀποβάλλουσι τὴν εὐστάθειαν, ἣν δίδει ἡ καλὴ πίστις καὶ ἡ νομιμοφροσύνη, ἀπειλοῦνται δὲ νὰ φθαρῶσι καὶ αὐτὰ τὰ ἐρείσματα τοῦ ἀσπίλου οἰκογενειακοῦ βίου τῆς Ἑλλάδος, ἡ ἁπλότης δῆλον ὅτι, ἡ πατριαρχικὴ καὶ ἀπαράμιλλος χρηστότης ἐκ τῆς ἀποσυνθετικῆς ἐπιδράσεως, ἣν ἀσκεῖ ἡ ἀναπόφευκτος ἀνηθικότης στομάχων πεινώντων καὶ ψυχῆς

ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ ΤΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἀθήνησι 1903

ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

† Η Α. Σ. Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΑΘΗΝΩΝ Πρόεδρος
ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ Ταμίας
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΚΕΛΑΣ
ΜΑΡΚΟΣ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΥΤΑΝΤΖΟΓΛΟΥ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΑΚΤΙΒΑΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Σ. ΣΤΡΕΪΤ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Ε. ΒΡΥΖΑΚΗΣ Γενικὸς Γραμματεὺς

Εἰσφορὰς δέχονται: Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος (θυρίδες 19-20), καὶ αἱ λοιπαὶ ἐν Ἀθήναις Τράπεζαι. Ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις τὰ ὑποκαταστήματα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, καὶ αἱ τοπικαὶ πρὸς συλλογὴν ἐράνων ἐπιτροπαί.

Ἐνῷ σήμερον, ὡς ἔχουσι τὰ πράγματα, οὐδέτερον τούτων θεραπεύεται, κινδυνεύομεν δ' ὁσημέραι νὰ παραγκωνισθῶμεν ἐν αὐτῇ ἡμῶν τῇ πατρίδι οὐ μόνον ὑπὸ τῶν μᾶλλον ἡμῶν προηγμένων ἐθνῶν τῆς Δύσεως, ἀλλὰ καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν μέχρι χθὲς πολὺ ἡμῶν ὑπολειπομένων γειτόνων καὶ σήμερον ἀντιπάλων τῆς προσθίας Ἀνατολῆς.

Ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης εἰς τὴν περὶ τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ ἑλληνισμοῦ μελέτην ἡμῶν ταύτην ἐδόθησαν εὐρύτερα ὅρια κατ' ἀνάγκην, διότι δὲν εἶναι δυνατὴ κἂν ἡ ἐν χώρᾳ τινὶ οἰκονομικὴ καὶ πολιτιστικὴ ἡμῶν εὐδοκίμησις ἄνευ τῆς προϋποθέσεως, ὅτι ὅλα τὰ πρὸς τοῦτο στοιχεῖα ὑπάρχουσι διακεχυμένα καθ' ὅλον τὸ ἔθνος.

Περὶ τοῦ πῶς θὰ ἀποκτήσωμεν τὰ στοιχεῖα ταῦτα ἔσται ἡμῖν διὰ βραχέων ὁ λόγος ἐν τοῖς ἑπομένοις.

Η ΕΝ ΚΡΗΤΗ

ΑΛΗΘΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐξ Ἡρακλείου τὰ ἑπόμενα, ὧν τὴν ἀνάγνωσιν συνιστῶμεν ἰδιαζόντως εἰς τοὺς παρ' ἡμῖν θιασώτας τῶν κενῶν περὶ συνταγμάτων θεωριῶν καὶ τοὺς ἁπλοϊκούς, ἵνα μή τι βαρύτερον εἴπωμεν, συνηγόρους τῶν Γιάνναρη, Βενιζέλου καὶ Σας.

Λεπτομερῶς ἐξετέθησαν ἐν τῷ «Ἀγῶνι» τὰ κατὰ τὰς ὑποθέσεις, αἵτινες μᾶς ἀπησχόλησαν σὺν ταῖς πρώταις θερμαῖς τοῦ ἔτους ἡμέραις, ὥστε πᾶς περὶ αὐτῶν λόγος περιττεύει. Ἀλλὰ περιττὸν δὲν θὰ ἦτο ἐὰν ἐξεικονίζέ τις τὴν παρὰ τῷ λαῷ τῆς Κρήτης κρατοῦσαν διάθεσιν νῦν μάλιστα, ὅτε ἀθηναϊκά τινα φύλλα δημοσιεύουσι περὶ τῆς ἐνταῦθα καταστάσεως πληροφορίας, ἃς δὲν θὰ ἐπενόουν οὐδ' οἱ μισελληνικώτεροι κύκλοι τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου.

Καὶ κατὰ τούτων μὲν οὐδὲν παράπονον οὐδὲ κατηγορία ἐπιτρέπεται, καθότι μᾶλλον συμφέρον αὐτῶν εἶναι ἡ δημοσίευσις τῶν φαντασιωδῶν περὶ Κρήτης εἰδήσεων· ἀλλὰ κατὰ τῶν ἀθηναϊκῶν φύλλων δὲν δυνάμεθα εἰ μὴ δικαίως νὰ διαμαρτυρώμεθα διὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν πλασμάτων τῆς φαντασίας τῶν ἀνταποκριτῶν των, οἵτινες κατὰ διαβολικὴν σύμπτωσιν εἶναι ἅπαντες ὑπάλληλοι παυθέντες ἢ ἀποτυχόντες θεσιθῆναι. Ἂν ὁ ἀθηναϊκὸς τύπος ἐνδιεφέρετο ἀληθῶς ὑπὲρ τῆς Κρήτης, καὶ ὑποχρεοῦτάι νὰ ἐνδιαφέρηται, ἠδύνατο πρὸ πάσης δημοσιεύσεως νὰ ἐρευνήσῃ τὰ πράγματα ἐπισταμένως δι' ἀπεσταλμένων αὐτοῦ σοβαρῶν, καὶ ἂν ἐπείθετο ὅτι ἡ Κρήτη τῷ ὄντι διατρέχει κίνδυνον ἀπωλείας ἐθνικῆς ἐν χερσὶν Ἕλληνος Ἡγεμόνος ἢ ὅτι στενάζει ὑπὸ τὸ βάρος κακοδιοικήσεως, τότε νὰ συνδράμῃ τὸ λαμπρὸν ἔργον εὐαρίθμων πολιτευτῶν τῆς νήσου, οὓς ὁ ἐγωϊσμος ἐπὶ τοσοῦτον τύφλώττει, ὥστε νὰ προσπαθῶσι νὰ παραστήσωσι τὴν ἐνταῦθα διοίκησιν ὡς ἀποτυχοῦσαν, κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν ἐχθρῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἀτυχεστάτη ἀληθῶς ἡ ἀκουσία αὕτη συνεργασία τῶν ὀπαδῶν τῆς θορυβοποιοῦ πολιτικῆς μετὰ τῶν μισελλήνων, καὶ ἱκανὴ νὰ ἑνώσῃ πάντας τοὺς φιλοπάτριδας Κρῆτας καὶ αὐτοὺς ἔτι τοὺς βασίμους τινὰς δυσαρεσκείας ἔχοντας περὶ τὸ πρόσωπον τοῦ λατρευτοῦ Ἡγεμονίδου.

Διέσχισα τὴν Κρήτην, ἅπασαν σχεδόν, κατὰ μῆκος, πανταχοῦ δ' εὗρον τοὺς κατοίκους ἐργαζομένους τὰ ἔργα τῆς εἰρήνης, κατενθουσιασμένους διὰ τὸ παρὸν διοικητικὸν καθεστὼς — τὸ ὑπὸ ἔποψιν ἐθνικὴν κοινῶς παραδεδεγμένον ὡς προσωρινὸν — καὶ κατηγανακτημένους κυριολεκτικῶς κατ' ἐκείνων τῶν πολιτευτῶν, οἵτινες τὸ ἴδιον ὑπὲρ τὸ κοινὸν συμφέρον θέντες, μυθιστοριογραφοῦσι καὶ προσπαθοῦσι νὰ δημιουργήσωσι κατάστασιν πραγμάτων ἐθνικῶς κινδυνώδη.

Διότι ἐκτὸς τοῦ ὅτι πᾶσα παρὰ τοὺς νόμους ἐνέργεια θέλει ἐπιφέρει κινδύνους Ἐθνικοὺς, θέλει ἀναφισβητήτως βλάψει καὶ ἐσωτερικῶς, διότι τὴν σύγχυσιν παραδειγματικὴν τάξιν καὶ εὐνομίαν θὰ ἀντικαταστήσωσιν ἡ ἀταξία καὶ ἡ παρανομία, τὴν δὲ ἰσχὺν τῶν νόμων θὰ διαδεχθῇ ἡ τῆς μαχαίρας τῶν δολοφόνων, μία δὲ τοιαύτη κατάστασις οὐδένα συμφέρει οὐδ' αὐτοὺς τοὺς σήμερον δυσηρεστημένους κατὰ τῆς διοικήσεως δι' ἀτυχεῖς διορισμοὺς ἢ παρανόμους παύσεις, ἥκιστα δὲ τοὺς φιλησύχους καὶ οἰκοκυραίους ἐκ τῶν κατοίκων, οἵτινες ἰδίᾳ θὰ αἰσθανθῶσι τ' ἀποτελέσματα τῆς ἀναρχίας, ὅπως ἀπολαύοντες σήμερον τῶν ἀγαθῶν τῆς τάξεως μένουσι κατευχαριστημένοι καὶ εὐλογοῦσι τὸ ὄνομα ἐκείνου, ὅστις διὰ σώφρονος πορείας ἐπαγίωσε παραδειγματικὴν καὶ μοναδικὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν. Ὅτι δ' ἐπικρατεῖ πλήρης ἀσφάλεια τοῦ ἀτόμου, ἀρκεῖ νομίζομεν μόνον ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπὸ ἑξαετίας φόνων, οἵτινες δὲν ὑπερβαίνουσι τοὺς δέκα· ἡ ἰδιοκτησία τοῦ ἀτόμου εἶναι ἀπολύτως σεβαστὴ καὶ ἡ ἄλλοτε βασιλεύουσα ζωοκλοπὴ τελείως ἐξέλιπεν. Οὐδεὶς, ἀδιακρίτως θρησκεύματος καὶ φύλλου, διατρέχει οἱονδήποτε κίνδυνον ὁπουδήποτε τῆς νήσου, καὶ ἂν ἔτι εἶναι κατάφορτος χρυσοῦ.

Πανταχοῦ τῆς εὐεργετικῆς ταύτης ἀσφαλείας ἡ εἰκὼν εἶναι καταφανεστάτη· ἡ γεωργία καθ' ἡμέραν προάγεται καὶ σὺν τῷ χρόνῳ αὐξανομένων τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας, ἡ σιτοπαραγωγὴ τῆς νήσου θὰ ἐπαρκῇ εἰς τὴν κατανάλωσιν ἂν μὴ θὰ περισσεύῃ καὶ πρὸς ἐξαγωγὴν, ὅπως σήμερον συμβαίνει ὡς πρὸς τὸν οἶνον, τὸ ἔλαιον καὶ τὴν σταφίδα· ὁ θαυμάσιος κάμπος τῆς Μεσαρᾶς ἂν καλλιεργηθῇ προσηκούντως καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν ἔκτασιν, πρὸς τοῦτο δ' ἀπαιτοῦνται χεῖρες ἐργατικαὶ ἐπαρκεῖς καὶ μέσα συγκοινωνίας, θέλει παράγει σῖτον ὑπεραρκετὸν διὰ πληθυσμὸν διπλάσιον τοῦ τῆς νήσου μας. Ἡ κτηνοτροφία ὁσημέραι αὐξάνει καὶ βελτιοῦται, μικρὰ δὲ προστασία ὑπὲρ τῆς νηπιαζούσης εἰσέτι βιομηχανία μας θὰ προαγάγῃ αὐτὴν ἀρκούντως. Ἀλλὰ ταῦτα διὰ τοῦ χρονου θὰ συντελεσθῶσιν, ὅπως ἀναμφισβήτητον εἶναι, ὅτι ἡ μέχρι σήμερον συντελεσθεῖσα πρόοδος πρὸς τὸ σχετικῶς ὀλίγον διάστημα τῆς εὐνομίας, ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς καθόδου τῆς Α.Β.Υ. τοῦ πρίγκηπος Γεωργίου, εἶναι ἀπιστεύτως καταπληκτική.

Πᾶσαν ὅμως πρόοδον θέλει ἀνακόψει ἡ ἀναρχία, τὴν ὁποίαν ἄγνωστον διὰ τίνα λόγον ἐπιζητοῦσι μετ' ἐπιμονῆς ὀλιγάριθμοι πολιτευταί. Τοῦτο κάλλιστα ἀντιλαμβάνεται ὁ Κρητικὸς πληθυσμὸς ἀδιακρίτως θρησκεύματος. Ὀθωμανοὶ ἀγρόται, οἵτινες ἀθρόοι ἐπανέκαμψαν εἰς τὰς ἐπαρχίας των πλήρεις ὀργῆς καταρῶνται ἐκείνους οἵτινες συντείνουσιν εἰς τὴν δημιουργίαν καταστάσεως ἀντιθέτου πρὸς τὴν τάξιν καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νόμων.

Ὁ λαὸς τῆς Κρήτης εἶναι σωφρονέστατος, οὐδὲ παρασύρεται εὐκόλως ὑπὸ τῶν λόγων τῶν ἀποτυφλωθέντων ἐκ τοῦ πάθους πολιτευτῶν, καθ' ὧν πλέον μόνον ὁ οἶκτος χωρεῖ καὶ οὐχὶ ἡ κατάρα, διότι ἐργάζονται ἄνευ συνειδήσεως· οὐ μόνον δὲ δὲν παρασύρεται ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς διαγωγῆς του διδάσκει τὴν ὀρθὴν πολιτικὴν, τὴν ὁποίαν πάντες οἱ πολιτευταὶ ὀφείλουσιν νὰ ἀκολουθῶσιν· ἀπὸ τῆς ἀφίξεως δηλ. τοῦ Ἡγεμόνος Γεωργίου ἐβροντοφώνησε καὶ διακηρύττει ὁ λαὸς ὅτι πάντες ὀφείλομεν μετ' ἐμπιστοσύνης νὰ ταχθῶμεν ὑπὸ τὰ κελεύσματα Αὐτοῦ καὶ νὰ ἐνδυναμῶμεν Αὐτὸν οὕτω ἐν τῷ μετὰ μεγίστων δυσχερειῶν ἔργῳ, ὅπερ ἀνέλαβε καὶ ὅπερ ἀληθῶς μετ' αὐταπαρνήσεως πατριωτικωτάτης διεξάγει καὶ σὺν τῷ χρόνῳ συμπληροῖ.

Λέων Καλλέργης.

ΔΥΤΙΚΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Τὰ ἐν Μοναστηρίῳ μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Ρωμουνιζόντων.

Ἡ μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ τῶν μισθῷ εἰς τοὺς ρωμουνικοὺς σκοποὺς προσηλυτισθέντων ἐν Μοναστηρίῳ προῆλθε ῥῆξις, περὶ ἧς βραχείαν ποιούμεθα μνείαν ἄλλοθι, κατ' ἐπίσημα τηλεγραφήματα ἐκ τῶν ἑπομένων ἀφορμῶν.

Τὴν 11 Ἰουνίου ἀπεβίωσεν ἐν Μοναστηρίῳ εἷς Κουτσόβλαχος, ὁ δ' ἀδελφὸς αὐτοῦ ἠθέλησε νὰ τὸν ἐνταφιάσῃ μὲ Ρουμάνον ἱερέα κληθέντα ἐπίτηδες ἐκ Γκόπετσι. Ὁ Μητροπολίτης Πελαγονίας μεταβὰς εἰς τὸν οἶκον τοῦ νεκροῦ ἠθέλησε νὰ παρεμποδίσῃ τὴν ταφὴν ἕνεκα τούτου αἱ ὀθωμανικαὶ ἀρχαὶ ἐπεμβᾶσαι δὲν ἐπέτρεψαν οὔτε εἰς τοὺς Ἕλληνας οὔτε τοὺς Ρουμάνους τὴν ταφὴν ἀλλὰ ταριχεύσασαι τὸν νεκρὸν ἐζήτησαν ὀλιγίας ἐκ Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐν τῷ μεταξὺ τὰ πνεύματα τῶν Ἑλλήνων καὶ Ρουμάνων ἠρεθίσθησαν καὶ ἐπῆλθε συμπλοκὴ μεταξὺ αὐτῶν παρὰ τὸν οἶκον τοῦ νεκροῦ.

Αἱ ὀθωμανικαὶ ἀρχαὶ προέβησαν ἀμέσως εἰς συλλήψεις καὶ ἐφυλάκισαν 3 Ρουμάνους καὶ 4 Ἕλληνας.

Γενικὴ ἐξέγερσις

Μετὰ τὸ ἐπεισόδιον τοῦτο περὶ τοὺς 400 Ἕλληνες μετέβησαν εἰς τὴν Μητρόπολιν τὴν 8ην ὥραν τῆς ἑσπέρας ζητοῦντες τὴν ἀπόλυσιν τῶν συλληφθέντων Ἑλλήνων. Πρὸ τῆς ἐξάψεως αἱ ἀρχαὶ ἐκριναν φρόνιμον ν' ἀπολύσωσι τοὺς συλληφθέντας Ἕλληνας καὶ τὸ πλῆθος ἱκανοποιηθὲν διελύθη μόλις περὶ τὴν 1ην ὥραν τῆς νυκτός.

Τὴν ἑπομένην αἱ ἀρχαὶ ἀπεφάσισαν νὰ ἐνταφιάσωσι μὲ ἱερέα Ρουμάνον, ἀλλὰ μαθόντες τοῦτο οἱ Ἕλληνες συνηθροισθησαν πρὸ τῆς οἰκίας τοῦ νεκροῦ ἐν ζωηρᾷ ἐξεγέρσει μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ παρακωλύσωσι τὴν ταφήν. Πραγματοποιοῦντες δὲ τὴν ἀπόφασίν των ταύτην ἀπέζευξαν τοὺς ἵππους τῆς νεκροφόρου ἁμάξης καὶ ἀφῄρεσαν τοὺς στεφάνους τοὺς κατατεθέντας ὑπὸ τῆς ρωμουνικῆς προπαγάνδας.

Ο γαμβρὸς τοῦ Μαργαρίτη.

Ὁ γραμματεὺς τοῦ ἰταλικοῦ προξενείου, ὅστις εἶναι γαμβρὸς τοῦ διαβοήτου ἀρνησιπάτριδος Μαργαρίτου, ἐπιχειρήσας νὰ ντισταθῇ κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἐκακοποιήθη παρ' αὐτῶν καὶ μετ' αὐτοῦ καὶ ἄλλοι τινὲς ἐξέχοντες ρουμανίζοντες.

Τόσον ἦτο κορυφωμένη ἡ ἀγανάκτησις τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην, ὥστε ἠρνήθησαν νὰ ὑπακούσουν καὶ εἰς τὴν ἔνοπλον δύναμιν, ἥτις προσεπάθησε νὰ τοὺς διασκορπίσῃ.

Ἡ ἀγορὰ τῆς πόλεως ἐκλείσθη ἐπὶ τρεῖς δὲ ὥρας ὁλοκλήρους ἡ πόλις διετέλει ἐν συγκινήσει.

Αἱ διαταγαὶ τοῦ Σουλτάνου

Κατόπιν τῆς τόσον ἀποφασιστικῆς καταστάσεως τῶν Ἑλλήνων ὁ Βαλῆς ἐτηλεγράφησεν ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν Σουλτάνον παριστῶν τὴν σοβαρότητα τῆς καταστάσεως καὶ ζητῶν ὁδηγίας.

Εἰς ἀπάντησιν διετάχθη νὰ μὴ παραδώσῃ τὸ πτῶμα οὔτε εἰς τοὺς Ἕλληνας οὔτε εἰς τοὺς Ρουμάνους ἀλλὰ νὰ μεριμνήσῃ περὶ τῆς ταφῆς αὐτοῦ εἰς γειτονικὸν χωρίον.

Οὕτως ἡ ταφὴ ἐγένετο εἰς γειτονικὸν χωρίον ἄνευ θρησκευτικῆς πομπῆς καὶ ἡ τάξις ἀποκατεστάθη.

ΗΠΕΙΡΟΣ

ΑΘΛΟΙ ΠΑΔΕΑΝΟΥ

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐξ Ἰωαννίνων. (1)

Μετὰ τὰ κωμικὰ ἐπεισόδια τὰ λαβόντα χώραν σχετικῶς πρὸς τὴν ἐγκατάστασιν ἐν Ἰωαννίνοις τοῦ Ρωμούνου προπαγανδο-προξένου Παδεάνου καὶ διασκεδάσαντα ἐπ' ὀλίγον τὴν μονοτονίαν τοῦ ἐπαρχιακοῦ μας βίου ὀλίγον ἔλειψε νὰ ἔχωμεν καὶ τραγικὰς περιπετείας τῆς ἀτελευτήτου ταύτης κωμῳδίας. Ὁ Ρωμάνος πρόξενος διὰ τρόπου προδιδόντος ἀνατροφὴν ἀνήκουσαν παντὶ ἄλλῳ ἢ ἀντιπροσώπῳ Κυβερνήσεως, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἀποκλειστικοῦ σκοποῦ τῆς ἐν Ἠπείρῳ προπαγανδικῆς ἐγκαθιδρύσεώς του καὶ ἥτις καὶ μόνη ἤρκει νὰ τὸν καταστήσῃ ἔχθιστον τῷ τόσον εὐαισθήτως καὶ δικαίως τρωθέντι ἐν τῇ ἐθνικῇ φιλοτιμίᾳ του Ἠπειρωτικῷ λαῷ, ἠθέλησεν ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐπάτησε τὸν πόδα ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἐμπράκτως νὰ ἐκδηλώσῃ τὴν κατέχουσαν τὴν χαμερπῆ αὐτοῦ ψυχὴν μοχθηρίαν καὶ περιφρόνησιν πρὸς αὐτὴν ταύτην τὴν κοινωνίαν, ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁποίας ἀπεστέλλετο ἵνα διαμένῃ. Παραλείπομεν τὰ ὅσα ἐξεφράσθη περὶ τοῦ γυναικείου φύλου τῶν Ἰωαννίνων κατὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ ἐπίσκεψιν μάλιστα παρὰ τῇ Α. Ε. τῷ Ὀσμὰν πασᾷ καὶ τὰ ὁποῖα γνωσθέντα προὐκάλεσαν λαϊκὸν ἐρεθισμὸν τοιοῦτον, ὥστε ἑκάστη ἐμφάνισις ἀνὰ τὰς κεντρικὰς ὁδοὺς τοῦ κ. Παδεάνου νὰ χαιρετᾶται ἐπὶ τὸ πανηγυρικώτερον ὑπὸ τοῦ λαοῦ διὰ κρούσεων κωδώνων, σφυρίων καὶ ῥάβδων. Τὸ βίαιον ὅμως καὶ βάναυσον τοῦ χαρακτῆρος τοῦ κυρίου τούτου ἐξέσπασε καὶ μέχρις ἔργων καὶ εἰς τοῦτο ἔδωκεν ἀφορμὴν τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν παιδίον δεκαετές, ὅπερ ἐν τῇ παιδικῇ του ἀφελείᾳ ἐξερχόμενον τοῦ πατρικοῦ καταστήματος ἐν τῇ ἀγορᾷ εὑρέθη ἀκουσίως του πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ κ. Παδεάνου, οὗτινος διέκοψε τὴν μεγαλοπρεπῆ παρέλασιν. Τοῦτο ἤρκεσεν ὅπως ὁ κ. πρόξενος ἐκμανῇ καὶ διατάξῃ τὸν προπορευόμενον καβάσην του νὰ κτυπήσῃ τὸ παιδίον· ὁ ἄθλιος δ' ἐκεῖνος καταφέρει τὸ ῥόπαλόν του ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ μικροῦ καὶ τὸ ῥίπτει ἀναίσθητον. Οἱ παρευρεθέντες εἰς τὴν σκηνὴν νομίζουσιν ὅτι τὸ ἐφόνευσε καὶ σπεύδουσι νὰ τὸ ἀνεγείρωσι καὶ τὸ μεταφέρωσιν εἰς τὸν ἀτυχῆ πατέρα του τὸν κ. Δ. Ἰωαννίδην φαρμακοποιόν. Γενικὴ ἀποδοκιμασία ὑποδέχεται τὴν βαρβαρότητα ταύτην, ἀλλ' ὁ κ. Παδεάνος ἀπολέσας φρένα καὶ λογικὴν ὡς οἰστρήλατος βοῦς ἐπιτίθεται ὁ ἴδιος διὰ ῥάβδου του νὰ δείρῃ, νὰ ξεκοιλιάσῃ εἰ δυνατόν, τὸν πρῶτον τυχόντα ἀφρίζων ἐκ λύσσης καὶ ἐξεμῶν κατὰ τοῦ λαοῦ Ἰωαννίνων χείμαρρον ἀκατονομάστων ὕβρεων ἀντλῶν ἀφειδῶς ταύτας ἐκ τοῦ ἄβροῦ λεξιλογίου, ὅπερ ἐξέμαθε τόσον καλῶς ἐκ τῆς ἀνὰ τὰς στενωποὺς τοῦ Καράκιοϊ μακρᾶς φοιτήσεως καὶ διαμονῆς του πρὸ τοῦ στρατολογηθῆ ὑπὸ τοῦ Α. Μαργαρίτου ἐν Κων)πόλει διὰ τὰ συμφέροντα τῆς ρωμουνικῆς προπαγάνδας. Ἀλλ' ἀνακόπτεται ἐν τῇ ὁρμῇ αὐτοῦ καὶ ἀνατρέπεται ἐν ροπῇ ὀφθαλμοῦ ἐπὶ τοῦ λιθοστρώτου ὑπὸ τῶν στιβαρωτέρων χειρῶν τοῦ ὂν ἐπεχείρησε νὰ πλήξῃ νέον. Διὰ τῆς κωμικῶς οἰκτρᾶς ὅμως θέσεώς του ἀφοπλίζει τὴν ὀργὴν καὶ ἀγανάκτησιν τοῦ ἀγαθοῦ Ἰωαννίδου καὶ μεταβάλλει ταύτην εἰς μειδίαμα περιφρονήσεως, ὅπερ ὑποδέχονται γενικοὶ καγχασμοὶ καὶ γιουχαϊσμοὶ καὶ συριγμοὶ τῶν παρεστώτων. Ὁ ἀνατρέψας αὐτὸν νέος ἱπποτικώτατα τὸν ἐγείρει ὑποβοηθήσας αὐτὸν σκοναλέον ὄντα, ἀσθμαίνοντα, κάθιδρων καὶ καθυγρον ἐκ τοῦ τρόμου καὶ κραυγάζοντα γοερῶς «ἀμάν!»· γνωρίζει ἄριστα τὴν τουρκικὴν ὡς γεννηθεὶς ἐν Προύσσῃ καὶ ζήσας ἐν Κ/πόλει. Αἱ κραυγαὶ καὶ ὁ θόρυβος προσείλκυσαν ἐπὶ τόπου τὴν ἀστυνομικὴν περίπολον, ἥτις ἐπὶ τῇ καταγγελίᾳ τοῦ κ. Παδεάνου προβαίνει εἰς σύλληψιν πολλῶν προσώπων εὑρεθέντων τυχαίως ἐκεῖ. Κατόπιν ἡ ἀνακριτικὴ ἀρχὴ διατάσσει τὴν προφυλάκισιν 15 ἐκ τούτων ἀπολύσασα τοὺς λοιπούς. Ὁ κ Παδεάνος μετὰ τὸ κωμικοτραγικὸν πάθημά του προσεπάθησε νὰ παραπείσῃ τοὺς κ. κ. προξένους τῶν ἄλλων Δυνάμεων, ὅπως δώσωσιν οὗτοι διπλωματικὸν χαρακτῆρα εἰς τὸ καθαρῶς ἀτομικὸν ἐπεισόδιόν του, ἀλλ' ἀπέτυχε τοῦ σκοπτοῦ Ἠναγκάσθη δὲ νὰ προβῇ διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ. Τὸ συμβούλιον τῶν Πλημμελειοδικῶν ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἐδικάσθησαν οἱ κατηγορηθέντες ἐπὶ ἐξυβρίσει καὶ αἰκίαις νέοι ἐπέβαλε τριακονθήμερον φυλάκισιν εἰς τοὺς κ. κ. Πρ. Καρπούζην, ἔμπορον καὶ Νιάραν ὑπάλληλον, συκοφαντηθέντας ὡς πρωτουργοὺς, εἰς δὲ τοὺς λοιποὺς εἰκοσιπενθήμερον. Ἐπεβλήθη δὲ ὁ ἀνώτερος ὅρος τῆς ποινῆς, διότι ἔπρεπε νὰ ἱκανοποιηθῇ ἡ προξενικὴ φιλοτιμια, ἐνῷ ἐὰν συνέβαινε τοῦτο ἐν Ρωμουνίᾳ ἢ ὁπουδήποτε ἄλλοθι δὲν γνωρίζομεν, ἐὰν ἡ τιμωρία αὕτη ἔπρεπε νὰ ἐπιβληθῇ κατ' ἀθώων νέων ἀμυνθέντων κατὰ αὐθάδους καὶ ἐπικινδύνως ἀπειλήσαντος αὐτοὺς ὑβριστοῦ ἢ κατὰ τῆς μωρᾶς κεφαλῆς τοῦ ἀχρείου τούτου. Ἀλλὰ ζῶμεν ἐν Τουρκίᾳ, ὅπου οἱ ὑπήκοοι τοῦ Κράτους ἀπολαύουσι τῆς ὀλιγωτέρας προστασίας καὶ αὐτοῦ τοῦ χειροτέρου εἴδους ἀλήτου ἀρκεῖ οὗτος νὰ εἶνε ξένος. Ἴδωμεν ἤδη τίνι τρόπῳ ἐκδικασθήσεται ἡ κατὰ τοῦ κ. Παδεάνου ἀγωγὴ τοῦ φαρμακοποιοῦ κ. Ἰωαννίδου, τοῦ ὁποίου τὸν υἱὸν ἐκεῖνος οὕτω βαρβάρως καὶ ἀπανθρώπως ἐκτύπησε.

Υ. Γ. Ὁ κ. Παδεάνος ἀφοῦ ὠνειρεύθη τὰ ὡραιότερα μέγαρα τῶν Ἰωαννίνων πρὸς ἐγκαθίδρυσίν του καὶ δὲν κατώρθωσε νὰ δελεάσῃ κανένα ἰδιοκτήτην ποιῶν τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν ἠρκέσθη καὶ εἰς τὴν ἐνοικίασιν ταπεινοτέρου τῶν ἀπαιτήσεών του οἰκήματος ἀνήκοντος εἰς Ὀθωμανόν τινα διδάσκαλον τῆς τουρκικῆς ἐν τῷ Ρωμουνικῷ Σχολείῳ. Κι' αὐτὸ σπολλάτη. Ὁ Ὀθωμανὸς οὗτος καίτοι λαβὼν ὑπέρογκον ἐνοίκιον κατεκρίθη ὑπὸ τῶν ὁμοθρήσκων του.

(1) Σημ. τοῦ «Ἀγῶνος». Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη καθυστέρησεν ἐκ ταχυδρομικῆς ἀνωμαλίας.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἡ ὑπὸ τὸν κ. Γ. Θεοτόκην κυβέρνησις ἤ, ἵνα ἀκριβέστερον εἴπωμεν, αὐτὸς ὁ κ Γ. Θεοτόκης ἀπέδειξε κατὰ τὰς τρεῖς προθυπουργίας του ἀρετὰς ἀληθινοῦ κυβερνήτου, στέφανος δὲ μάρτυρος τῷ ὄντι προσήκει αὐτῷ δι' ὅσα ἔπαθε καὶ ὑπέστη κατὰ τὰς δύο τελευταίας ταύτας συνόδους τῆς λεγομένης βουλῆς τῶν Ἑλλήνων. Οὐδέποτε καὶ οὐδαμοῦ τοῦ κόσμου τὸ σύστημα τὸ ἀντιπροσωπευτικὸν τῆς χώρας περιῆλθεν εἰς ἀθλιωτέρας χεῖρας — εἶναι περιττὸν νὰ εἴπωμεν, ὅτι ὑπάρχουσιν ἐντιμότατοι ἐξαιρέσεις —καὶ οὐδαμοῦ τοῦ κόσμου αἱ συμφοραὶ τῆς χώρας εὗρον μᾶλλον ἀναίσθητον τὸ νομοθετικὸν σῶμα ἢ ὅσον εὗρον αἱ συμφοραὶ τῆς Ἑλλάδος τὴν βουλὴν, καθ' ἧς ὁ θάνατος ἀμείλικτος ἐπίκειται. Τὰ ῥαπίσματα τοῦ Κιαμὴλ κατὰ τῆς ἐθνικῆς τιμῆς ἀντὶ νὰ ἐξεγείρωσι τοὺς πατέρας τοῦ ἔθνους εἰς ὁμοφώνους καὶ ῥαγδαίας ἀποφάσεις πρὸς τὴν μόνην δυνατὴν ἀπάντησιν εἰς τὴν κακοπιστίαν καὶ τὴν ἰταμότητα τῶν Τούρκων, τοῦτ' ἔστι πρὸς σύνταξιν τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων, τοὐναντίον ἐχρησίμευσαν εἰς ἀφορμὰς ποταπῶν ἐρίδων, μόνον δὲ εἰς τὸ ἑλληνικὸν κοινοβούλιον εὑρέθησαν Ἕλληνες βουλευταὶ ἐν τοιαύτῃ κρισίμῳ ὥρᾳ ἐκ πνεύματος ἐλεεινοτάτου ἀνταγωνισμοῦ νὰ δικαιώσωσι τὸν ὑβριστὴν πολέμιον χάριν τοῦ ἀναξίου κέρδους τῆς καταπολεμήσεως τῆς κυβερνήσεως τῆς πατρίδος των. Ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο ἤρκεσε· χείρων ὑπῆρξεν ἡ διαγωγὴ τῆς ἐνεστώσης βουλῆς, τῆς περίδος μάλιστα, ἥτις ὑπεστήριζε τὴν κυβέρνησιν, ἐν τῇ ψηφίσει τῶν στρατιωτικῶν νομοσχεδίων, γινώσκουσι δὲ οἱ ἐν Ἱερουσαλὴμ παροικοῦντες ἀντὶ ποίων ἀνταλλαγμάτων καὶ ποίων παραχωρήσεων ἐξηγόραζεν ἡ κυβέρνησις τὴν συγκρότησιν τῆς ἀπαιτουμένης ἀπαρτίας καὶ ὁποίας πικρίας ἐποτίζετο οὐ μόνον ἡ κυβέρνησις, ἀλλὰ πᾶς πολίτης Ἕλλην, ὅταν ἔβλεπε χάριν εὐτελεστάτης κερδοσκοπίας τὴν βουλὴν ἀπασχολουμένην περὶ ταπεινὰ ἀντικείμενα μηδαμινῆς σημασίας, ἁπλῶς καὶ μόνον διότι τοῦτο τὸ εὐτελὲς ἀντικείμενον συζητήσεως ἦ ἐκεῖνο ἐνδιέφερε τοῦτον τὸν βουλευτὴν ἢ ἐκεῖνον.

*Εἰς τὴν ἀμετροέπειαν ταύτην τὴν ἐλέγχουσαν πλήρη ἀδιαφορίαν καὶ ἀναισθησίαν εἰς τοὺς συγκλονίζοντας τὸν Ἑλληνισμὸν μεγάλους κινδύνους προσετίθετο καὶ ἡ ἀκοσμία τῶν ὕβρεων, αἵτινες κατὰ κανόνα ὡς ἐπίλογον εἶχον τὰς μονομαχίας, τὴν ἠλιθίαν ταύτην μέθοδον τῆς διεκδικήσεως τῆς τιμῆς παρ' ἀνθρώπων, ὧν ἡ γλῶσσα τοὐλάχιστον ἀπεδείκνυεν, ὅτι σαφῆ ἰδέαν τῆς ἐννοίας ταύτης δὲν ἔχουσιν ἀκριβῶς οἱ ἀναζητοῦντες νὰ εὕρωσιν αὐτὴν εἰς τὸ τυφλὸν στόμιον τοῦ πυροβόλου

νὰ ἐξάρωμεν τὰς ἀφιλοκερδεῖς, τὰς χρηστοτάτας καὶ φιλοτίμους ὑπηρεσίας, ἃς προσήνεγκεν ἡ ὑπὸ τὸν κ. Ἀλ. Ζαΐμην πολιτικὴ μερὶς, διότι ἀμφότεροι οἱ ἄνδρες οὗτοι παρέσχον διὰ τῆς διαγωγῆς των ἀσφαλῆ ἐρείσματα εἰς τὰς πανελληνίους ἐλπίδας, ὅτι θὰ εὐτυχήσωμεν καὶ ἡμεῖς νὰ ἴδωμεν ἑλληνικὸν στρατὸν δυνάμενον νὰ ἀνακόψῃ τὴν ὑβριστικὴν χεῖρα τῶν Τούρκων πασσάδων, δυνάμενον νὰ ἐμπνέῃ τὸ θάρρος εἰς τοὺς ταλαιπωρουμένους ἀδελφούς μας, ὅτι ἀβοήθητοι δὲν θὰ μείνωσιν.

***

ΑΙ ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΣ προθέσεις τῆς Κυβερνήσεως περὶ ὡς οἷόν τε ταχυτέρας ὀργανώσεως καὶ ἐνισχύσεως τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τῆς χώρας καταδεικνύονται ἐκ πολλῶν φαινομένων. Μεταξὺ τούτων προέχουσιν αἱ ἐπείγουσαι φροντίδες περὶ ἐνισχύσεως τοῦ στόλου, ὑπὲρ ὧν διάφοροι συνέστησαν ἐπιτροπαί. Τούτων ἡ ἐντεταλμένη νὰ ὑποδείξῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν κατασκευασθησομένων πλοίων ἤρχισε συνερχομένη ἀπὸ τῆς παρελθούσης Δευτέρας εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ναυτικῶν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ ὑποναυάρχου τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου, τοῦ πρίγκηπος Γεωργίου, τοῦ εὐκλεοῦς ἡγεμονίδου, ὅστις λαμπρύνει τὴν ἑλληνικὴν φιλοπατρίαν ἐν Κρήτῃ καὶ ὅστις δὲν ἔπαυσεν ἀποτελῶν τὸ ἀγλάϊσμα τῆς ἑλληνικῆς δυναστείας. Εἰς τὸν μέλλοντα νὰ ναυαρχήσῃ τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου ὄχι ψιλῷ ὀνόματι, ἀλλ' ἔργῳ, ἐν κρισίμῳ ὥρᾳ τοῦ ἔθνους δικαίως ἡ κυβέρνησις ἀνέθηκε τὴν προεδρείαν τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις θὰ ὑποδείξῃ τίνων καὶ ὁπόσων πλοίων ἔχει ἀνάγκην ἡ Ἑλλὰς, ὅπως μείνῃ κυρία τῶν θαλασσῶν της. Ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης λαβὼν τὸν λόγον ἀνέπτυξεν ὁ ἡγεμονίδης τὰς γνώμας αὐτοῦ διὰ μακρῶν περὶ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τοῦ τύπου τῶν πλοίων. Τὰς γνώμας ταύτας διετύπωσε καὶ ἐγγράφως, παρεκάλεσε δὲ τὰ μέλη, πάντα ἀνωτάτους ἀξιωματικοὺς τοῦ στόλου, νὰ μελετήσωσιν αὐτὰς καὶ φέρωσι τὰς κρίσεις των. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη θὰ ἐξακολουθήσῃ ἐργαζομένη μέχρι τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς, ὅτε θὰ συντάξῃ τὴν πρὸς τὴν γνωμοδότησίν της ἔκθεσιν.

***

ΚΑΤΑ τὴν «Ἑστίαν» τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν συνεβλήθη μετὰ τῆς Ἑταιρίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Πυριτιδοποιείου, ὅπως προμηθεύσῃ τοῦτο διάφορα ὑλικὰ τοῦ πολέμου καὶ ἰδίᾳ πυρίτιδα πρὸς γόμωσιν φυσιγγίων Γκρᾶ καὶ τῶν πυροβόλων

***

ΚΑΙ ἐφέτος θὰ γίνῃ ὁ συνήθης ἐτήσιος ἐκπαιδευτικὸς πλοῦς τῶν μαθητῶν τῶν τριῶν κατωτέρων τάξεων τῆς Σχολῆς τῶν Ναυτικῶν Δοκίμων, ἐπιβαινόντων τοῦ εὐδρόμου «Ν. Μιαούλη» πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν κυριωτέρων λιμένων τῆς Μεσογείου Ἤδη καταρτίζεται ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ναυτικῶν τὸ δρομολόγιον τοῦ ταξειδίου τῶν Δοκίμων, οἵτινες θὰ ἀναχωρήσωσι τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Ἰουλίου. Ὁ ἐκπαιδευτικὸς πλοῦς δὲν θὰ διαρκέσῃ πλέον τῶν δύο μηνῶν.

***

ΜΕΤΑ ἑξαήμερον διαμονὴν ἐν Φαλήρῳ καὶ Πειραιεῖ ἀπῆλθε τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην ὁ ὑπὸ τὸν Ναύαρχον Γκουρδὼν γαλλικὸς στόλος ἀποτελούμενος ἐκ 18 πλοίων διαφόρου μεγέθους Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἐπίσημα ἐδόθησαν γεύματα ἐν τῇ γαλλικῇ πρεσβείᾳ, τοῖς ἀνακτόροις Δεκελείας καὶ τῇ ναυαρχίδι, καθ' ἃ ὁ βασιλεὺς, ὁ πρωθυπουργὸς, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας καὶ ὁ ναύαρχος θερμὰς ἀντήλλαξαν ἐκφράσεις περὶ τῶν συνδεουσῶν τὰς δύο χώρας συμπαθειῶν καὶ εὐχὰς ὑπὲρ τῆς δόξης καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς Γαλλίας καὶ Ἑλλάδος.

***

ΤΗΝ ἐπίσκεψιν τοῦ γαλλικοῦ στόλου θὰ διαδεχθῇ αὔριον ἡ τῆς Ἀμερικανικῆς μοίρας ἐκ πέντε πολεμικῶν ἄτινα προέρχονται ἐκ Μαρόκκου, ὅπου προέβησαν εἰς ἐπίδειξιν διὰ τὴν ληστείαν τοῦ Περδικάρη. Τοῦτον θὰ διαδεχθῇ μετὰ δέκα πέντε ἡμέρας ὁ ὑπὸ τὸν ναύαρχον Δώμβιλ ἡνωμένος ἀγγλικὸς στόλος ἐξ ἑκατὸν καὶ δέκα πλοίων συγκείμενος, οὗ φοβερώτερον δὲν εἶδον ἴσως τὰ ἑλληνικὰ ὕδατα.

***

ΑΓΓΕΛΛΕΤΑΙ ἐξ Ἀργοστολίου ὅτι ἡ ἐλαιοπαραγωγὴ καθ' ὅλην τὴν νῆσον προμηνύεται πλουσία.

***

ΑΓΓΕΛΛΕΤΑΙ ἐκ Ζακύνθου ὅτι ἱδρύθη αὐτόθι μέγα ἐργοστάσιον ἐκθλίψεως ἐλαιῶν μετὰ διϋλιστηρίου καὶ σαπωνοποιείου, τὸ ὁποῖον σπουδαίως πρόκειται νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν ἐλαιοπαραγωγήν. Ἱδρυτοὶ τοῦ ἐργοστασίου εἶναι ἑπτὰ ἐκ τῶν εὐπορωτέρων καὶ προοδευτικωτέρων πολιτῶν τῆς νήσου. Κεφάλαια κατεβλήθησαν διὰ τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην περὶ τὰς 6,000,000 δραχμάς

***

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ Λαρίσης δι' ἐγγράφου του πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἀνέφερεν, ὅτι τ' ἀποτελέσματα τῆς ἐφετεινῆς παραγωγῆς τοῦ κουκουλοσπόρου ὑπῆρξαν εὐχάριστα ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ἐπαρχίας Τυρνάβου. Κατὰ τοὺς μετριωτέρους ὑπολογισμοὺς παρήχθησαν 70—80 χιλ. δκ. κουκουλοσπόρου, πολὺ καλῆς ποιότητος, κατὰ τὴν γνώμην τῶν δημάρχων. Ὡσαύτως παρετηρήθη, ὅτι καὶ ἡ ἀπόδοσις ἦτο πολὺ καλή. Μόνον ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ δήμου Τυρνάβου παρήχθησαν 47,000 οκ. κουκουλίων.

Ὑπολογίζεται ὅτι ἐφέτος ἐν τῇ περιφερείᾳ Τυρνάβου θὰ εἰσπραχθῶσιν ἐκ τῆς πωλήσεως τοῦ κουκουλοσπόρου 1,200,000 δραχμαὶ ὑπὸ τῶν ἀπασχολουμένων εἰς την σηροτροφίαν.

***

ΚΑΤΑ τό «Ν. Ἄστυ» ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν συνέστησεν ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν τεσσάρων ναυπηγῶν μας, ἡ ὁποία θὰ γνωματεύσῃ, ἐὰν ἐπὶ τῶν τριῶν θωρηκτῶν εἶναι δυνατὸν νὰ τοποθετηθῶσι τὰ νέα ἀγορασθησόμενα πυροβόλα.

Ἡ ἐπιτροπὴ θὰ συνέλθῃ ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος καὶ ἀφοῦ ἐξετάσῃ τὰ πλοῖα θὰ ὑποβάλῃ τὴν ἔκθεσίν της, ἥτις θὰ διαβιβασθῇ εἰς τὸν πρίγκηπα Γεώργιον.

***

ΤΗΝ παρελθοῦσαν Τρίτην ἐκομίσθησαν εἰς Πειραιᾶ οἱ νέοι λέβητες δύο τῶν τορπιλλοβόλλων τοῦ στόλου καὶ μετηνέχθησαν εἰς Ναύσταθμον πρὸς τοποθέτησιν. Προσεχῶς κομίζονται καὶ οἱ λέβητες τῶν ἄλλων τορπιλλοβόλων.

***

ΤΗΝ παρελθοῦσαν Δευτέραν ἀπέθανεν ὁ γηραιότερος τῶν Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν ἐπιφανὴς ζωγράφος Νικηφόρος Λύτρας.

***

ΚΑΤΑ τὰς νεωτέρας πληροφορίας τοῦ ἀθηναϊκοῦ τύπου περὶ τῶν γνωμῶν τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου ὡς πρὸς τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ στόλου οὗτος φέρεται προτείνας τὴν κατασκευὴν τριῶν θωρηκτῶν 5,500 τόννων ἕκαστον καὶ 17 μιλλίων ταχύτητος ὡς καὶ 15—20 ἀντιτορπιλλικῶν 25 μιλλίων ταχύτητος.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἡ ἑλληνικὴ Βουλὴ κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτῆς τῆς Τρίτης πρὸς τὴν Τετάρτην ἐψήφισε τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ κράτους διὰ τὸ ἔτος 1904 Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς Τετάρτης πρὸς τὴν Πέμπτην ἀπορρίψασα τὴν περὶ προτάξεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ φορολογίας τοῦ σίτου πρότασιν ἐχώρησεν εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ σταφιδικοῦ νομοσχεδίου

Κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίαν ὁ ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν κ. Σπ. Κουμουνδοῦρος ὑπέβαλε νομοσχέδιον ἐπιτρέπον εἰς τὴν κυβέρνησιν νὰ συνάψῃ χρεωλυτικὸν δάνειον ἐπὶ τόκῳ οὐχὶ ἀνωτέρῳ τῶν 5 1)2 0)0 καὶ χρεωλυσίῳ οὐχὶ ἀνωτέρῳ τῶν 11 1)2 ἐκ δραχμῶν χρυσῶν 20,000,000 πρὸς ναυπήγησιν πολεμικῶν μαχίμων πλοίων καὶ τὸν ὁπλισμὸν αὐτῶν. Φαίνεται δὲ ἔκ τε τούτου καὶ τῶν ἄλλων πληροφοριῶν, ὅτι ἡ ὑπὸ τὸν πρίγκιπα Γεώργιον συμβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ κατέληξεν ὁριστικῶς εἰς τὴν γνώμην περὶ κατασκευῆς τριῶν θωρηκτῶν καὶ εἴκοσιν ἀντιτορπιλλικῶν. καὶ ὅτι τὸ ζητούμενον δάνειον ἀποτελεῖ μετὰ τοῦ ὑπάρχοντος κεφαλαίου τοῦ ταμείου τοῦ ἐθνικοῦ στόλου ἐκ δέκα περίπου ἑκατομμυρίων δραχμῶν τὸ ἥμισυ τῆς ἀπαιτηθησομένης δαπάνης. Τὸ ἕτερον ἥμισυ θὰ ζητηθῇ νὰ εὑρεθῇ διὰ νέου δανείου ψηφισθησομένου κατὰ τὴν νέαν κατ' Ὀκτώβριον σύνοδον τῆς Βουλῆς.

***

— Ἐπιτροπὴ ἐξ Ἑλλήνων τῶν περὶ τὴ Βάρναν χωρίων παρέστη πρὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ διεκτραγῳδήσασα ὅσα δεινὰ ὑφίστανται παρὰ τῶν Βουλγάρων οἱ ἐκεῖθι ὁμογενεῖς ἡμῶν ἐζήτησε τὴν προστασίαν τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, ὅπως ἀποικήσωσιν ἐν Ἑλλάδι. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς μετ' εὐμενείας ἀκούσας τῆς ἐπιτροπῆς ὑπεσχέθη νὰ εἰσαγάγῃ τὸ ζήτημα εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον.

***

— Περὶ τῶν ἐν τῷ πολέμῳ συμβαινόντων τὸ ἐθνικὸν πρακτορεῖον διένειμε τὰ ἑπόμενα νεώτατα τηλεγραφήματα :

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 16 Ἰουνιου. — Τὰ ἐκ τοῦ θεάτρου τοῦ πολέμου τηλεγραφήματα ἀναγγέλλουσιν ὅτι οἱ Ἰάπωνες, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἑβδομάδος εἰσῆλθον εἰς περίοδον ζωηροτάτης ἐπιθετικῆς ἐνεργείας καθ' ὅλα τὰ σημεῖα καὶ ἐφ' ὅλων τῶν ὁδῶν. αἱ ὁποῖαι ἄγουν πρὸς τὸ Διάο-Γιάγκ. Μάχη λυσσώδης συνεκροτήθη εἰς τὸ Σεμάου-Τσέγκ. Οἱ Ρῶσοι ὑπεχώρησαν. Οἱ Ἰάπωνες κατόπιν ἄλλης αἱματηρᾶς μάχης, ἥτις διήρκεσεν ἐξ ὥρας κατέλαβον Τὸ Φὲγκ Τσοῦ-Λὶγκ καὶ ἐξεβίασαν τὴν ὁμώνυμον ὁδόν, τὴν δεσπόζουσαν τῆς πρὸς τὸ Διάο-Γιὰγκ ὁδοῦ δι' ἐφόδων ἀπαραμίλλου ἡρωϊσμοῦ. Βαδίζουν ἤδη κατὰ τοῦ Λὰγκ-Τσὲ-Σὰν καὶ τοῦ Τοὺγκ-Κὶγκ τῶν δύο σπουδαίων πρὸ τοῦ Διάο-Γιὰγκ σταθμῶν. Νοτίως ἐκυρίευσαν καὶ κατέλαβον τὸ Καϊπίγκ. Ἑκατέρωθεν λυσσώδης εἶναι ἡ ἀναπτυσσομένη κατὰ τὰς μάχας ὁρμή. Οἱ Ρῶσοι ὑποχωροῦν πανταχόθεν. Πιστεύεται, ὅτι θὰ ἐκκενώσουν τὸ Διάο-Γιὰνκ, ὑποχωροῦντες πρὸς τὸ Μοῦκδεν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16 Ἰουνίου. Ἐκ τοῦ Πὸρτ Ἄρθουρ ἐλλείπουσι παντελῶς εἰδήσεις. Εἰς τὴν Πετρούπολιν ζωηρὰ ἐκδηλοῦται ἐπὶ τούτῳ ἀνησυχία.

Ο ΕΝ ΚΑΪΡΩ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΟ «ΕΛΛΗΝΙΟΝ»

Διαγωνισμὸς

α') Κηρύσσεται διαγωνισμὸς εἰς σύνταξιν «Γεωγραφίας τῆς Αἰγύπτου» ἀπὸ τῆς Βικτωρίας Νυάνζης μέχρι τῆς Μεσογείου διὰ τὴν Γ' τάξιν τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων.

β') Δύνανται νὰ ἀγωνισθῶσι πάντες οἱ Ἕλληνες λόγιοι.

γ') Ἡ γλῶσσα νὰ εἶναι καθαρεύουσα ἀλλ' ἄνευ σχολαστικισμῶν.

δ') Τὰ χειρόγραφα ἀπολύτως εὐανάγνωστα καὶ γεγραμμένα ἐπὶ τῆς ἑτέρας μόνον τῶν σελίδων θὰ σταλῶσι τὸ βραδύτατον τὴν 1)14 Σεπτ. 1904 πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ «Ἑλληνίου» κ. Ὄθωνα Ραγκαβῆν εἰς Φαγιοὺμ, ἐν διπλῷ φακέλλῳ, ὧν ὁ ἐξωτερικὸς θὰ φέρῃ διακριτικόν τι ρητόν.

ε') Ὁρισθήσονται ἐγκαίρως τρεῖς ἑλλανοδίκαι λαμβανόμενοι καὶ ἐκτὸς τῶν ἑταίρων τοῦ «Ἑλληνίου» τῇ ἐγκρίσει τοῦ κ. Διπλωματικοῦ Πράκτορος καὶ ἐπιτίμου Προέδρου. Ἡ Ἔκθεσις τῶν κ. κ. ἑλλανοδικῶν θ' ἀναγνωσθῇ ἐν ἐκτάκτῳ Γενικῇ Συνελεύσει τῇ 1)14 Ὀκτωβρίου 1904.

στ') Βραβεῖον τίθεται τὸ ποσὸν 500 χρυσῶν φράγκων.

ζ') Ἡ ἔκτασις τοῦ ἔργου δέον νὰ μὴ ὑπερβῇ τὰ 4 τυπογραφικὰ εἰς 8ον. Ἱστορικαὶ σημειώσεις ἢ ἄλλαι δευτερευούσης σπουδαιότητος πληροφορίαι δύνανται νὰ τεθῶσιν ἐν ὑποσημειώσει. Ἀνάγκη νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψει ὅτι τὸ βιβλίον σκοπεῖ τὴν παροχὴν χρησίμων πρακτικῶν γνώσεων καὶ ὅτι προώρισται δι' ἑλληνόπαιδας.

η') Οἱ χάρται οἱ συνοδεύοντες τὸ ἔργον δύνανται νὰ εἶναι ἀπεσπασμένοι ἀπ' ἄλλων συγγραμμάτων καὶ εἰς ἄλλην γλῶσσαν, φέροντες ὅμως ἐν σημειώσει τὰς τοῦ συγγραφέως κρινομένας ἀναγκαίας προσθήκας, παραλείψεις ἢ μετατροπάς.

θ') Τὰ χειρόγραφα εἶναι κτήματα τοῦ «Ἑλληνίου» τὸ ὁποῖον θὰ ἐκδώσῃ τὸ βραβευθησόμενον ἔργον, πάντοτε μετὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ συγγραφέως, ὅστις θὰ λάβῃ 50 ἀντίτυπα δωρεὰν καθὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰς ὑπὸ τῆς ἑλλανοδίκου ἐπιτροπῆς ὑποδειχθησομένας μετατροπάς.

(Ἐκ τοῦ γραφείου)

ΕΘΝΙΚΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ ΚΑΪΡΟΥ

Τὸ ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ κ. Κωνστ. Εὐαγγελίδου ἄριστα λειτουργοῦν ἰδιωτικὸν τοῦτο ἐκπαιδευτήριον καὶ μεγάλας παρασχὸν ἐκδουλεύσεις εἰς τὴν ἑλληνικὴν παιδείαν ἐν Καΐρῳ ἔλαβε τὸ λαμπρὸν μέτρον νὰ συνεχίσῃ δι' ὡρισμένα μαθήματα τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ καὶ μετὰ τὰς ἐξετάσεις, αἵτινες ἔληξαν χθές. Ἡ διδασκαλία τῶν ἑλληνικῶν, μαθηματικῶν, τῶν γαλλικῶν καὶ τῆς καλλιγραφίας ἐπαναλαμβάνεται ἀπὸ τῆς Δευτέρας 21)4 Ἰουλίου ἀπὸ τῆς 8—12 Π. Μ. καθ' ἑκάστην.

ΤΡΑΠΕΖΑ (13)

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΩ 1873

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ — ΠΑΤΡΑΙΣ — ΒΟΛΩ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΕΡΜΟΥ

Ἀγοραπωλησίαι **Συναλλάγματος** καὶ **Χρυσοῦ** — Ἔκδοσις **Ἐπιταγῶν** καὶ **Πιστωτικῶν Ἐπιστολῶν** ἐπὶ τοῦ Ἐσωτερικοῦ καὶ Ἐξωτερικοῦ — Εἰσπράξεις **Γραμματίων**, ἐπιταγῶν, **φορτωτικῶν, Τοκομεριδίων** κ.τ.λ. — Ἄνοιγμα **Τρεχουμένων** λογαριασμῶν — Ἀγοραπωλησίαι **τίτλων** ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

ΤΑ ΕΜΠΟΡΙΚΑ ΤΜΗΜΑΤΑ

Τῆς **ΤΡΑΠΕΖΗΣ** ἀναλαμβάνουσι παντὸς εἴδους ἐμπορικὰς ἐργασίας διὰ λογαριασμὸν τῶν πελατῶν αὐτῆς.

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Αἱ καταθέσεις εἰς **πρώτην ζήτησιν** λαμβάνουσι τόκον			**3** %
»	ἀποδοτέαι **μετὰ 3 μῆνας**	» »	**3** 1/4 %
»	» » **6** »	» »	**3** 1/2 %
»	» » **ἓν ἔτος**	» »	**4** %
»	» » **2 ἔτη καὶ ἐπέκεινα**		**5** %

Ἡ **ΤΡΑΠΕΖΑ** δέχεται καταθέσεις εἰς **Τραπεζογραμμάτια**, εἰς **Ἐπιταγὰς** ἐπὶ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας καὶ εἰς **Χρυσόν**. Αἱ εἰς Ἐπιταγὰς καταθέσεις ὡς καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν ἀποδίδονται δι' **Ἐπιταγῶν**. Πάντα τὰ δικαιώματα χαρτοσήμου ἐπιβαρύνουσι τὸν καταθέτην. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις ἀποδίδονται εἰς τὸ νόμισμα, εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις. Διὰ καταθέσεις εἰς πρώτην ζήτησιν ποσῶν ὑπερβαινόντων Δραχμὰς ἢ Φράγκα 100000 ἡ Τράπεζα πληρώνει 2 %.

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

Γίνονται δεκταὶ καταθέσεις εἰς πρώτην ζήτησιν 4 %

ΑΝΑΤΟΚΙΣΤΙΚΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Ὅρα τὸ σχετικὸν βιβλιάριον, ὃ κρατεῖ ἡ Τράπεζα εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ αἰτοῦντος.

Ι. Ι. ΜΙΝΕΤΤΑΣ (13)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Τηλ. Διεύθ. MINETTAS

Τὸ παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου καὶ Παρθεναγωγείου **Τραπεζιτικὸν γραφεῖον** Ι. Ι. ΜΙΝΕΤΤΑ προμηθεύει ἀπὸ τοῦ μικροτάτου μέχρι καὶ τοῦ μεγαλειτέρου ποσοῦ Ὁμολογίας τῶν κάτωθι Ἑλλην. Ἐθνικῶν Δανείων εἰς τὰς τρεχούσας τιμὰς τῶν Χρηματιστηρίων Ἀθηνῶν Λονδίνου καὶ Παρισίων, τὰς ὁποίας θεωρεῖ, ὡς τὰς ἀσφαλεστάτας, συμφεροτέρας καὶ εὐκολώτερον διαπραγματευσίμους.

Ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ ἐλέγχου

(Εἰς χρυσὸν)

Δανείου τῶν 120 ἑκ. 1881 ἀποδίδοντος τόκ.		4 1)2 ο)ο
» » 135 ἑκ. (Μονοπ.) τοῦ 1887	»	4 1)2 ο)ο
» » 125 ἑκ. (Πάγιον) τοῦ 1889	»	4 1)2 ο)ο

Εἰς δραχμὰς

» » 76350000 (Ἤνοπ.) 1898	»	5 ο)ο
» » 11750000 (ΣΠΚΜ) 1900	»	5 ο)ο

Ἀναλαμβάνει δ' ἐπίσης τὴν προμήθειαν καὶ τῶν ἐξῆς ἀρίστων Ἑλληνικῶν ἀξίων :

Ὁμ. λαχ. τῆς Ἐθ. Τραπ. δίδουσαι τόκ			2 3)4 ο)ο
Μετοχαὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης	»	»	5 1)4 ο)ο
» Τραπέζης Ἀθηνῶν	»	»	7 1)2 ο)ο
» Τραπέζης Κρήτης	»	»	4 1)2 ο)ο
» Τραπ. Βιομηχ. Πίστ.	»	»	7 ο)ο
» Ἐτ. διαχ. δημ. πρ.	»	»	6 ο)ο
» ΣΑΠ.	»	»	7 ο)ο
» Σιδ. Θεσσαλίας	»	»	6 3)4 ο)ο
» Πανελ. Ἀτμοπλοΐας	»	»	6 1)2 ο)ο
» ΣΠΑΠ	»	»	4 ο)ο

Ὑπολογιζομένων τῶν τόκων εἰς τὰς τρεχούσας τιμὰς καὶ τὰ μερίσματα τοῦ τελευταίου ἔτους.

Καὶ προσφέρεται τὴν ἐκτέλεσιν πάσης Τραπεζιτικῆς καὶ Χρηματιστικῆς ἐργασίας ἔκ τε τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

ΑΚΤΑΙΟΝ

PALACE HOTEL

Τὸ μεγαλοπρεπέστατον τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐξοχικῶν ξενοδοχείων, κείμενον ἐν μιᾷ τῶν ἐξοχωτέρων τοποθεσιῶν τοῦ κόσμου, ἐπὶ τῆς παραλίας τοῦ Ν. Φαλήρου ἔνθα πρὸ αὐτοῦ μὲν ἐκτείνονται τὰ κυανᾶ ὕδατα τοῦ Σαρωνικοῦ κόλπου μετὰ τῶν οἰονεὶ ἐν αἰωνίῳ χορῷ νησίδων, δεξιᾷ δὲ καὶ ἀριστερᾷ καὶ ὄπισθεν ὑψοῦνται αἱ σεπταὶ κορυφαὶ τῆς ἀκροπόλεως, τοῦ Λυκαβητοῦ, τοῦ Ὑμηττοῦ, τῆς Πεντέλης καὶ τῆς Πάρνηθος, ἄριστον καταφύγιον καὶ χειμῶνος καὶ θέρους τῶν ἐπιζητούντων τὴν ἠρεμίαν, τὴν ἀνάπαυσιν, τῆς λαμπρᾶς καὶ ἡμέρου φύσεως τὴν γοητείαν.

Ὑπερεκατὸν δωμάτια, εὐήλια καὶ εὐάερα, κατακόσμητοι εὐρύταται αἴθουσαι, στοαὶ, σφαιριστήρια, μουσικὴ, διάφορα παίγνια, ἠλεκτρικὸν φῶς, ἀνελκυστὴρ, τηλέφωνον συνδέον τὸ Ἀκταῖον μετὰ τῶν Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Κηφισιᾶς, μέσα ἠλεκτροθεραπείας καὶ ὑδροθεραπευτικῆς, ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις προθυμία καὶ ἀκρίβεια ὑπηρεσίας καὶ εὐθηνία ἀσύγκριτος πρὸς τὰς τιμὰς τῶν ὁμοταγῶν τῆς Εὐρώπης ξενοδοχείων καὶ διοίκισις ἀπαράμιλλος τοῦ Χρ. Τζανίδου, ἰδοὺ αἱ ἀρεταὶ τοῦ ἀπαραμίλλου τούτου ξενοδοχείου.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ & ΣΑΣ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ — ΜΕΓΑΡΟΝ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ

Συνάλλαγμα. Δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρεωγράφων. Ἐκτέλεσις πάσης ἐντολῆς ἐν τοῖς Χρηματιστηρίοις Ἀθηνῶν, Λονδίνου καὶ Παρισίων καὶ πάσης τραπεζικῆς ἐργασίας.

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

4 ο)ο εἰς πρώτην ἀναζήτησιν.
4 1)2 ο)ο διὰ τρεῖς μῆνας.
5 ο)ο δι' ἓξ μῆνας.
5 1)2 ο)ο δι' ἓν ἔτος.

Καταθέσεις εἰς χρυσὸν δὲν γίνονται δεκταί.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Π. Δ. Σακελλαρίου

ΕΤΟΣ Α' Ἐν Κερκύρᾳ τῇ 20 Ἰουνίου 1904. ΑΡΙΘ. 36

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ

Διευθυντὴς καὶ Συντάκτης ΣΠΥΡΙΔΩΝ Ν. ΧΑΝΤΖΑΡΗΣ Δικηγόρος Ἐκδότης ΘΩΜΑΣ Α. ΔΑΠΕΡΓΟΛΑΣ

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑΙ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

— = —

Τῷ 1887 τριπλῆ διεθνὴς συμφωνία μεταξὺ Αὐστρίας, Ἀγγλίας καὶ Ἰταλίας, χάριν τῶν μεσογειακῶν καὶ ἀνατολικῶν ζητημάτων συναφθεῖσα, ἐσκόπει νὰ συμπληρώσῃ τὴν τριπλῆν συμμαχίαν, διὰ τοῦ προδιακανονισμοῦ τῶν ζητημάτων ἐκείνων ἅτινα δὲν ἐθεωρήθη κατάλληλον νὰ διαρρυθμισθῶσι παρ' αὐτῆς.

Ἀλλ' ἡ διαίτη τοῦ 1887 σύμβασις ἀπέβη ἀναποτελεσματικὴ καὶ ἄγονος ἕνεκα τῆς ἀβεβαιότητος καὶ ἀσταθείας τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Ἰταλίας, τῆς ἀδιαφορίας τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς ὑστεροβουλίας τῆς Αὐστρίας.

Δέκα ἔτη βραδύτερον, τῷ 1897 καὶ μετὰ τὰ ἀρνητικὰ ἀποτελέσματα τῆς συμβάσεως τοῦ 1887, ἡ αὐστριακὴ πολιτικὴ ἀπεφασισε νὰ τραπῇ ἀποφασιστικωτέραν ἐν τοῖς ἀνατολικοῖς ζητήμασι πορείαν, κατὰ τὸν Δεκέμβριον δὲ τοῦ 1897 ὁ κόμης Γελουχόφσκης ἀνηγγειλεν ἐπισήμως ἐνώπιον τῶν Ἐπιτροπειῶν τὴν συνεμολογησιν τῆς αὐστρορρωσικῆς συμβάσεως τοῦ 1897, ἥτις οὕτω ἀντικατέστησε τὴν λήξασαν καὶ μὴ ἀνανεωθεῖσαν τριπλῆν σύμβασιν τοῦ 1887.

Ἡ αὐστρορρωσσικὴ συμφωνία ὑπῆρξεν ἀναμφιβόλως γονιμωτέρα εἰς πρακτικά τινα ἀποτελέσματα, καθόσον, ἐὰν δὲν ἴσχυσε νὰ λύσῃ τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα, ἐπέτυχεν οὐχ ἧττον τὴν ἐπωφελῆ εἰς τὰς συμβληθείσας Δυνάμεις ἐκμεταλλευσιν τοῦ ζητήματος αὐτοῦ.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης Ρωσσία καὶ Αὐστρία ὅλως πρωτεύουσαν ἐν τῇ ἀνατολικῇ πολιτικῇ καταλαμβάνουσι θέσιν, τίθενται δ' ἐν προφανεῖ ἥττονι μοίρᾳ αἱ λοιπαὶ μεγάλαι δυνάμεις. Ἡ σύμβασις τοῦ 1887 περιεῖχε ρήτραν πενταετοῦς διαρκείας, εἰς τρόπον ὥστε ἔληγεν αὕτη τῷ 1902. Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἡ ἀνανέωσις ὀλίγου δεῖν ἐματαιοῦτο ἕνεκα ἀναφυεισῶν διχογνωμιῶν, οὐχ ἧττον, ἐδέησεν, ἀναγκαστικῶς, οὕτως εἰπεῖν, νὰ ἀνανεωθῇ αὕτη, τοῦτο μὲν διότι αἱ ἐσωτερικαὶ συνθῆκαι τῆς τε Αὐστρίας καὶ Ρωσσίας, δὲν συνηγόρουν ὑπὲρ ἐξωτερικῶν περιπλοκῶν, τοῦτο δὲ διότι δεν εὑρέθη τρίτη τις Δύναμις ἔχουσα τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν ἐπιτηδειότητα νὰ προκαλέσῃ νέους πολιτικοὺς συνδυασμούς.

Κατὰ τὸ 1902 ἡ δρᾶσις τῶν δύο Δυνάμεων ἀπέβη ἔτι μᾶλλον ζωηροτέρα, ἡ δὲ ἀνακίνησις τοῦ Μακεδονικοῦ ζητήματος κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, παρέσχεν αὐταῖς τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀναλάβωσι τὴν διεύθυνσιν τῆς εὐρωπαϊκῆς πολιτικῆς ἐν Ἀνατολῇ, ὑπαγορεύουσαι ὅρους τῇ τε Βουλγαρίᾳ καὶ τῇ Πύλῃ καὶ τέλος προδιαγράφουσαι τὸ περιλάλητον ἐκεῖνο πρόγραμμα τῶν μακεδονικῶν μεταρρυθμίσεων, ὃ ὁποῖον οὐδεμία ἐκ τῶν τριῶν κυβερνήσεων ἔνει τὴν εἰλικρινῆ διάθεσιν νὰ ἴδῃ ὄντως εὐδοκιμοῦν. Ἡ Τουρκία, ὡς ἐξ αὐτῶν τῶν παραδόσεών της καὶ τοῦ φόβου μήπως ἴδῃ αὐτὸ ἐπεκτεινόμενον καὶ ἐν ἄλλαις τῆς ἐπικρατείας ἐπαρχίαις, ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Ρωσσία χάριν τῆς μὴ παγιώσεως τῆς ἐν τῇ Βαλκανικῇ εἰρήνης, ἥτις τυχὸν ἐδραιουμένη ἢ ἔλεν ἐπιφέρῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἥττονος ἐνεργοῦ τῶν δύο Δυνάμεων ἀναμίξεως ἐν τοῖς ἀνατολικοῖς ζητήμασι.

Ὑπωσδήποτε αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις παρέσχον τὴν ἑαυτῶν συναίνεσιν εἰς τὸ πρόγραμμα τοῦτο, ἡ Ἰταλία ἄνευ ἐπιφυλάξεων, ἡ Γαλλία μετάτινων ἐπιφυλάξεων, ὧν βραδύτερον χάριν τῆς συμμάχου Ρωσσίας παρητήθη· ὡς ἐπίσης παρητήθη τούτων, ἕνεκα ἑτέρων λόγων, μετέπειτα καὶ αὐτὴ ἡ Ἀγγλία. Ἡ Γερμανία διετέλεσεν οὐσιωδῶς ἀδιάφορος μόνον αὐτῆς πολιτικὸν προγραμὲν τῇ Ἀνατολῇ ἔχουσα τὴν καλλιέργειαν ὡς οἷόν τε φιλικωτέρων πρὸς τὴν Τουρκίαν σχέσεων πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν εμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν αὐτῆς ἐν τῇ Ἀνατολῇ συμφερόντων.

Ἰδιαιτέρας σημασίας ἀξία τυγχάνει ἡ προθυμία μεθ' ἧς ἀπεδέχθη τὸ μεταρρυθμιστικὸν πρόγραμμα ἡ Ἰταλία. Ἡ προθυμία αὕτη ἡ οὐχὶ ἄνευ σκοποῦ ὑστεροβούλου οὐδαμῶς τυγχάνει δυσεξήγητος εἰς τοὺς παρακολουθοῦντας τὴν ἐξέλιξιν τῆς καθ' ὅλου ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς ἐπικρατείας ταύτης κατὰ τὴν τελευταίαν εἰκοσαετίαν. Παρὰ πάντων ἀνεξαιρέτως τῶν πολιτικῶν τῆς Χερσονήσου κατεδικάσθη ἐκ τῶν ὑστέρων ἡ τῆς Ἰταλίας ἄρνησις ὅπως ἀποδεχθῇ τὴν πρότασιν συμπράξεως μετὰ τῆς Ἀγγλίας ἐν τῷ Αἰγυπτιακῷ ζητήματι τοῦ 1882. Γενικὸν ἀφ' ἑτέρου ἐξεφράζετο παράπονον ὅτι ἡ Ἰταλία ὑπῆρξεν ἡ μόνη Μεγάλη Δύναμις ἥτις ἐκ τῆς ἀνεπιτηδειότητος καὶ ἀβουλίας της ἐξῆλθε μὲ κενὰς τὰς χεῖρας ἐκ τῆς μεγάλης ἀνατολικῆς κρίσεως τοῦ 1878. Πλὴν δὲ τούτων, ἡ ἀτυχὴς διὰ τὴν Ἰταλίαν ἔκβασις τοῦ ζητήματος τῆς Τύνιδος, βραδύτερον δὲ καὶ τῶν ἀποικιακῶν ἐν Αἰθιοπίᾳ ἐπιχειρήσεων, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ προϊοῦσα κράτυνσις τῆς ἐν τῇ Ἀδριατικῇ θέσεως τῆς Αὐστρίας, ὡς καὶ ἡ ἀναγκη ἀποκτήσεως νέων ἀγορῶν εἰς τὴν ὑπὸ μέραι προαγομένην βιομηχανικὴν παραγωγὴν τῆς βορείου Ἰταλίας, ἐξώθησαν μοιραίως, οὕτως εἰπεῖν, καὶ τὴν ἐπικράτειαν ταύτην εἰς τὴν ἐπιδίωξιν ἐνεργοτέρας ἀνατολικῆς πολιτικῆς.

Ἐντεῦθεν ἡ ἀναπτέρωσις τῶν ἐπὶ τῆς Ἀλβανίας καὶ Ἠπείρου ἰταλικῶν βλέψεων, ἡ δραστηρία Ἰταλικὴ ἐπέμβασις ἐν Κρήτῃ καὶ ἡ ἐπίτευξις τυπικῆς τοὐλάχιστον πρωτοκαθεδρίας ἐν τῷ μεταρρυθμιστικῷ τῆς Μακεδονίας ἔργῳ, διὰ τῆς εἰς Ἰταλὸν στρατηγὸν ἀναθέσεως τῆς ἀρχηγίας τῆς διεθνοῦς μακεδονικῆς χωροφυλακῆς. Τὸ τελευταῖον τοῦτο ὑπούργημα δὲν εἶναι βεβαίως ἐκ τῶν εὐχερεστέρων.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς μακεδονικῆς χωροφυλακῆς δέον νὰ συγκεντροῖ ἐν ἑαυτῷ πλὴν τῶν ἰδιοτήτων τοῦ στρατιώτου τὰ προσόντα τοῦ ἀγχιστρόφου διπλωματοῦ ὅπως ἐπιτύχῃ ἁρμονικὴν τῶν διαφόρων ξένων ἀξιωματικῶν σύμπραξιν, σύμπραξιν πάντοτε δύσκολον, ὡς ἀπέδειξε τοῦτο καὶ ἡ ἀποτυχοῦσα ἐν τῇ Σινικῇ ἀποστολὴ τοῦ Βαλδερσέε.

Ἡ σύλληψις καὶ ἡ κατάρτισις τοῦ σχεδίου τῶν μακεδονικῶν μεταρρυθμίσεων ἐγένετο ἀτυχῶς κατὰ τρόπον μὴ παρέχοντα πολλὰς ἐγγυήσεις ἐπιτυχοῦς διεξαγωγῆς. Ἀφ' ἑνὸς ἡ ἐξ ἀξιωματικῶν Μεγάλων Δυνάμεων συγκρότησις τῶν στελεχῶν ἀποτελεῖ ἰδέαν τόσῳ ἐπικίνδυνον, ὅσῳ ἀκίνδυνον θ' ἀποτέλει ἡ ἐξ ἀξιωματικῶν μικρῶν εὐρωπαϊκῶν ἐπικρατειῶν κατάρτισις τούτων ἀφ' ἑτέρου ἡ κατανομὴ τῆς εὐρωπαϊκῆς ὁροσειρᾶς εἰς ζώνας χωριστὰς θέλει φέρει ἴσως ἢ βραδύν, ὡς μοιραῖον ἀποτέλεσμα τὴν ἀπροκαλύπτον πολιτικὴν ἐκμετάλλευσιν διὰ τῆς καθιερώσεως τῶν κατ' εὐγνωμοσύνην καλουμένων ἀσφαλῶν ἐπιφ-

φοῦνε, κατὰ τρίτον λόγον, ἡ ἀπόκλεισις τῆς εἰσαγωγῆς τῶν μεταρρυθμίσεων ἐν τοῖς διαμερίσματι τοῖς ὁμορεῦσι πρὸς τὴν Ἀλβανίαν καὶ τὴν Ἑλλάδα δέον νὰ θεωρηθῇ ὡς λίαν ἀνησυχαστικὸν δι' ἡμᾶς σύμπτωμα φόβου ὑπάρχοντος μήπως χαρακτηρισθῇ ἐν τῷ μέλλοντι (ἐὰν μὴ ἐχαρακτηρίσθη ἀπὸ τοῦδε) ὡς ἐθνολογικῶς βουλγαρικὸν τὸ εὐρύτατον ἐκεῖνο μακεδονικὸν τμῆμα ἐν ᾧ εἰσήχθησαν ἤδη αἱ μεταρρυθμίσεις.

Τὸ τελευταῖον τοῦτο λυπηρότατον σύμπτωμα ἀποτελεῖ, τὸν καρπὸν καὶ τὸ ἔπαθλον τῆς μακρᾶς ἡμῶν ἀδρανείας, τῆς παντελοῦς σχεδὸν ἐλλείψεως σεβαρᾶς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, τῆς στρατιωτικῆς ἀσυνταξίας καὶ τῆς ἀπελπιστικῆς — παρά τε τοῖς πολιτευομένοις καὶ αὐτοῖς τοῖς μᾶλλον πεφωτισμένοις τῶν ἰδιωτῶν — φυγαδεύσεως παντὸς ἰδεώδους εὐγενεστέρου τῶν χαμαιζήλων πολιτικῶν μικρορραδιουργιῶν, τῆς ἀκορέστου φιλοπρωτίας καὶ τῆς πρὸς τὸ δημόσιον χρῆμα ἀστοργίας.

Π. Α. ΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐπὶ τοῦ Μοτσενιγείου Κληροδοτήματος.

— = —

Καθῆκον μας κρίνομεν νὰ δηλώσωμεν ὅτι, ἐν ᾧ πολὺ ἐκτιμῶμεν τὸν ἡμέτερον συνεργάτην κ. Γιωτόπουλον, πληρέστατα διαφωνοῦμεν πρὸς τὰ συμπεράσματα τῆς προδημοσιευθείσης διατριβῆς του περὶ Μοτσενιγείου κληροδοτήματος καθ' ὅσον φρονοῦμεν ὅτι ἡ προκαταρκτικὴ ἐκπαίδευσις τῶν ὑποτρόφων πρέπει νὰ γίνηται ἐν Ἑλλάδι, πρῶτον μὲν, διότι οὕτως ἔδοξε τῇ ἀειμνήστῳ εὐεργέτιδι, καὶ εἶναι τολμηρὸν ἡμεῖς νὰ θέλωμεν νὰ παραβιάσωμεν τὴν θέλησίν της ρυθμίζοντες τὰ τῆς περιουσίας της, ὡς ἡμῖν ἀρέσκει καὶ οὐχὶ ὡς ἐκείνη ἔδοξε, ἐν ᾧ αἱ τοιοῦτοι εἴδους ὑπὲρ πόλεων ἢ κοινοτήτων μεγαλοδωρίαι τοῦτο ἔχουσι τὸ ἰδιάζον ὅτι διετάχθησαν ὑπὸ τοῦ διαθέτου χωρὶς νὰ ἔχῃ ὑποχρέωσίν τινα πρὸς τοῦτο, δι' ὃ εἶναι κύριος νὰ διαθέσῃ τὰ χρήματά του κατὰ τρόπον ἔστω καὶ ἰδιότροπον, ἔστω καὶ μὴ ἀρέσκοντα εἰς τὸ πολὺν κόσμον, ἀλλ' ἡ θέλησις τοῦ κυρίου εἶναι νόμος. Καὶ ἐν προκειμένῳ λοιπὸν ἡ θέλησις τῆς διαθέτιδος, ἵνα οἱ ὑπότροφοί της ἐκπαιδεύωνται προκαταρκτικῶς ἐν Ἑλβετίᾳ, πρέπει νὰ ἦναι σεβαστή, διότι οὕτως ἠθέλησε νὰ χρησιμοποιηθῇ τὸ ἑκατομμύριόν της.

Ἔπειτα φρονοῦμεν ὅτι πρέπει ἐν Ἑλβετίᾳ νὰ διανύωσιν οἱ ὑπότροφοι τὴν προκαταρκτικὴν ἐκπαίδευσιν οὐ μόνον, διότι ἀσφαλεστέρα ἐκεῖ γίνεται ἐν τοῖς λυκείοις ἡ διδασκαλία, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν λόγον τῆς ἐν γένει ἀγωγῆς. Ἐγὼ δυστυχῶς τὸ περιβάλλον εἶναι διεφθαρμένον, ν' ἀρχίσωμεν νῦν κατηγορητήριον κατὰ τῆς καταστάσεώς μας θεωροῦμεν καὶ ἀνιαρὸν καὶ περίττόν, πάντες ὑποθέτομεν πλὴν τῶν ἐθελοτυφλοττόντων γιγνώσκουσι τοῦτο καὶ πολλοὺς ἠκούσαμεν νὰ θρηνῶσι διὰ τὴν κατάστασιν.

Τοὐναντίον ἐν Ἑλβετίᾳ αὐτὸ τὸ περιβάλλον ἐμπνέει ἠρεμίαν, γαλήνην, ὁ νέος Ἕλλην θὰ διδάσκηται ἐμπράκτως ὅτι ὁ ἄνθρωπος ὅπως ἐπικρατήσῃ ἐν τῷ ἀγῶνι τῆς ζωῆς πρέπει νὰ ἔχῃ ἀληθῆ ἱκανότητα, συνεπῶς νὰ μελετᾷ καὶ νὰ ἐργάζηται, νὰ ἦναι ἐν ταῖς συναλλαγαῖς καὶ ταῖς σχέσεσί του εἰλικρινής, φιλαλήθης καὶ ἔντιμος. Ἀλλ' ὅ,τι κυρίως καὶ πρὸ πάντων δύναται νὰ μάθῃ, καὶ ἔχει ἀνάγκην νὰ μάθῃ ὁ ἑλληνόπαις, εἶναι ὁ σεβασμὸς πρὸς τοὺς νόμους καὶ τὰς καθεστηκυίας ἀρχάς. Θὰ ἴδῃ ἐκεῖ ὅτι ἀντίστασις ἢ παρακοὴ πρὸς τὴν ἀρχὴν, εἶναι τι ἄγνωστον θὰ ἴδῃ ὅτι τὰ ἐγκλήματα εἶναι τόσῳ ὀλίγα, ὥστε κατὰ μακρὰς περιόδους συμβαίνουσι τὰ τόσῳ συχνὰ ἐν Ἑλλάδι κατὰ τῆς ζωῆς ἐγκλήματα.

Ἔπειτα ἐν Ἑλβετίᾳ ὁ πολίτης γιγνώσκει τὰ δικαιωματά του καὶ ζηλοτύπως ἔχεται αὐτῶν, ὡς ἐπίσης ἀκριβῶς ἐκπληροῖ τὰ πρὸς τὴν πολιτείαν καθήκοντά του·

Ἀφοῦ δὲ τοιοῦτον εἶναι τὸ περιβάλλον ἐν Ἑλβετίᾳ δὲν εἶναι χιλιάκις καλλίτερον καὶ ὠφελιμότερον οὐ μόνον διὰ τοὺς νέους, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν κοινωνίαν αὐτὴν ν' ἀποστέλλωνται ἐκεῖ οἱ ὑπότροφοί μας ἀπὸ τουφερᾶς ἡλικίας πρὶν ἢ ἀκόμη γνωρίσωσι τὰς παρ' ἡμῖν κακίας καὶ νὰ μορφώνωνται καλοὶ καὶ χρηστοὶ πολῖται ἐμπεποτισμένοι πάσας ἐκείνας τὰς ἠθικὰς ἀρχάς, ἐφ' αἷς καὶ αὐτοὶ οἱ Ἑλβετοὶ σεμνύνονται καὶ οἱ ξένοι τοὺς τιμοῦν.

Ἡμεῖς νομίζομεν ναί, πολλῷ μᾶλλον ἀφοῦ τοιαύτη εἶναι καὶ ἡ θέλησις τῆς ἀειμνήστου εὐεργέτιδος.

Τὰ τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου

— = —

Ἐπὶ τέλους ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς παιδείας ἔλαβεν εἴκτον καὶ διὰ τὴν δημοτικήν μας ἐκπαίδευσιν, ἥτις ἐπὶ μῆνας τώρα πολλοὺς διετέλει ἄνευ ἐποπτικοῦ συμβουλίου καὶ ἔμενον οὕτως ἐκκρεμεῖς τόσαι ὑποθέσεις καὶ ἄλυτα τόσα ζητήματα, διότι τὸ ἐποπτικὸν συμβούλιον δὲν συνεδρίαζεν, ἐπειδὴ εἰς τὰς συνεδριάσεις δὲν προσήρχετο ὁ κ. Γυμνασιάρχης κατὰ δὲ τὸν νόμον ἄνευ τοῦ Γυμνασιάρχου αἱ συνεδριάσεις δὲν εἶναι νόμιμοι. Δὲν προσήρχετο δ' ὁ κ. Γυμνασιάρχης, διότι διάφορει γονεῖς ὑπέβαλον πρὸς τὸν κ. αἴτησιν, δι' ἧς ἐζητοῦντο ἵνα ἐπιτραπῇ Ἐπιθεωρητὴν τῶν δημοτικῶν σχολείων ὅπως ἡ ἐν τοῖς δημοτ. σχολείοις τοῦ δήμου Κερκυραίων διδασκαλία γίνεται συνεχῶς καὶ ἄνευ διακοπῆς ἀπὸ τῆς 8 ἄχρι τῆς 2 μ.μ. ὡς ἦτο καὶ ἄλλοτε πρὶν καταργήσῃ ἄλλως τὸ πρᾶγμα ὁ κ. Ἐπιθεωρητής. παρεκάλουν δ' οἱ γονεῖς ἵνα ἡ αἴτησίς των ὑποβληθῇ εἰς τὸ Ἐποπτικὸν συμβούλιον, πλὴν ὁ κ. Ἐπιθεωρητὴς ἠρνήθη νὰ τὴν ὑποβάλῃ ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ὁ νόμος ὁρίζει ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ Εἰσηγητὴς πασῶν τῶν εἰς τὸ Ἐποπτικὸν συμβούλιον ὑπογομένων ὑποθέσεων καὶ ὅτι τοῦτο δὲν ἐπιλαμβάνεται τῆς ἐρεύνης ἄλλων ἀντικειμένων εἰμὴ μόνον τῶν ὑπ' αὐτοῦ εἰσαγομένων, ἐνῷ ὁ κ. Γυμνασιάρχης φρονεῖ ὅτι τὸ Ἐποπτικὸν συμβούλιον εἶναι δημοσία ἀρχὴ καὶ ὅτι πᾶς Ἕλλην δικαιοῦται ν' ἀναφέρηται πρὸς αὐτὸ ὡς καὶ πρὸς πᾶσαν ἄλλην ἀρχήν. Διὰ τὴν λύσιν τῆς διαφορᾶς ταύτης ἀνηνέχθησαν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, τοῦτο δ' ἐσιώπησεν ἐπὶ μῆνας καὶ τώρα, ἐπεὶ δὴ ἐγγίζουσιν αἱ ἐξετάσεις καὶ ἡ λειτουργία τοῦ συμβουλίου εἶναι ἀπαραίτητος, ἔστειλε προχθὲς διαταγὴν πρὸς τὸν κ. Ἐπιθεωρητὴν, δι' ἧς δὲν λύει τὸ ζήτημα ἢ μᾶλλον τὸ λύει ἐμμέσως ὑπὲρ τῆς γνώμης τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ, καθ' ὅσον τὸν διατάσσει νὰ ὑποχωρήσῃ καὶ νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸ Ἐποπτικὸν συμβούλιον τὰς αἰτήσεις τῶν πολιτῶν, ὅπερ εἶναι ὡς νὰ τὸ ἔλεγε ἔχεις δίκαιον, κ. Ἐπιθεωρητά, ἀλλ' ὁ κ. Γυμνασιάρχης ἔχει μέσα ἰσχυρὰ καὶ δὲν δύναμαι νὰ τὸν δυσαρεστήσω. Λοιπὸν πρέπει νὰ ὑποχωρήσῃς σὺ, καὶ ὁ κ. Ἐπιθεωρητὴς θὰ ὑποχωρήσῃ. Νομίζομεν ὅτι ἡ ἁπλῆ αὕτη λεπτομερὴς καὶ ἀκριβὴς ἀφήγησις τῶν πραγμάτων ἀρκεῖ, πᾶν δ' ἡμέτερον σχόλιον θεωροῦμεν περιττὸν, διότι τὰ πράγματα μόνα ἀρκοῦσιν ἵνα φανῇ πῶς χειρίζονται τὴν ἐξουσίαν οἱ σημερινοὶ Ὑπουργοί.

Μία τεσσαρακονταετία.

— = —

Τὴν 22 τρέχοντος μηνὸς Ἰουνίου συμπληροῦται μία τεσσαρακονταετία ἀφ' ἧς ἐδημοσιεύθη τὸ πολυθρύλλητον πυόγραμμα τοῦ Π. Κωνσταντᾶ περὶ ἐκλογῆς τῶν ἐκ Κερκύρας πληρεξουσίων διὰ τὴν β' αν ἐν Ἀθήναις τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσιν. Οἱ διὰ τοῦ προγράμματος τούτου ὑποδειχθέντες ὑποψήφιοι πληρεξούσιοι ἐξελέγησαν ἅπαντες, πλὴν ἑνὸς, τοῦ Γ. Ζωχιοῦ, ἀνθ' οὗ οἱ ἐκλογεῖς ἐξελέξαν τὸν Α. Καποδίστριαν. Δέκα ἑκτὼ ἐκ τῶν χωρίων καὶ εἰς ἐκ Μανδουκίου. Ὁ Καποδίστριας φέρων ἔνδοξον ὄνομα ἀνήκει εἰς ὅλην τὴν νῆσον, ὅθεν οὐδεὶς ἐκ τῶν τότε λεγομένων ἀρχόντων ὑποψηφίων ἐξελέγη, ἅπαντες κατεψηφίσθησαν συνετελέσθη τότε μία

ἥσυχος κοινωνικὴ ἐπανάστασις δι' ἣ καθηρέθη καὶ ἀνετράπη πολυχρονιον φαῦλον καὶ διεφθαρμένον σύστημα οἱ δὲ χωρικοὶ ἐφάνησαν ἄξιοι μείζονες προνοίας καὶ τύχης. Τὸ ἔγγραφον δι' οὗ ἠγγέλθη ἑνὶ ἑκάστῳ τῶν ἐκλεγέντων πληρεξουσίων ἡ ἐπιτυχία του φέρει ἀριθ. 147. χρονίαν δὲ 29 Ἰουνίου 1864, εἶναι δὲ ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ τότε ἐπάρχου Δ. Κουρκουμέλη Τότε οὐδεὶς ἐξελέγη ἐκ τῶν ἀρχόντων πληρεξούσιος, ὁ λαὸς προκειμένου νὰ συνταχθῇ τὸ πολίτευμα αὐτοῦ, δὲν ἔδωκε πίστιν εἰς ἕνα σύστημα ἀριστοκρατικὸν, ὅπερ ἐπὶ ὁλοκλήρους ἑκατονταετηρίδας ἐβασάνισε αὐτὸν ἵνα συμμετάσχῃ εἰς τὸν καταρτισμὸν αὐτοῦ. Τοὺς ἐθεώρησεν ἀναξίους τοιαύτης ὑψηλῆς ἐντολῆς, Ἐνεπιστεύθη εἰς τὸν ἑαυτόν του, ἐξέλεξεν ἄνδρας προερχομένους ἐκ τῶν σπλαγχνων του καὶ οὐχὶ ξένους εἰς τὰ παθήματα αὐτοῦ τοσῶν αἰώνων.

Σήμερον ἐν τούτοις οὐδεὶς σχεδὸν ἐκλέγεται πράγματι χωρικὸς βουλευτὴς ἀλλ' ἅπαντες ἐκλέγονται βωβὰ ὄργανα τῆς ἀρχοντιᾶς. Ἀλλὰ θὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ κατάστασις αὕτη; εἶναι καιρὸς ὁ χωρικὸς λαὸς νὰ καταλύσῃ τὴν μονοκρατορίαν, ἥτις καθιερωθεῖσα ἠρέμα καὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον, θὰ καταντήσῃ εἰς τὸν ἀπολυτισμὸν, εἰς τὸν δεσποτισμὸν, εἰς τὴν φαυλοκρατίαν καὶ θὰ χρειασθῇ τότε προσφυγὴ εἰς ἄλλα μέσα. Δέον ὁ πλειονοψηφῶν χωρικὸς λαὸς ν' ἀναλάβῃ τὴν κυριαρχίαν του, ἕκαστῳ τὸ ἴδιον. Οἱ χωρικοὶ διὰ τοὺς χωρικούς. Τί κοινὸν μεταξὺ τῶν χωρικῶν καὶ τῆς δυάδος τῶ Θεοτόκιδων; οὐδέν. Ἔχομεν χωρικοὺς μεμορφωμένους, ἐπιστήμονας, διακεκριμένους καὶ δυναμένους ἐπιτυχῶς νὰ διευθύνησωσι τὴν ἕδραν τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ ἐπαξίως νὰ μᾶς ἀντιπροσωπεύσωσι, διατί νὰ δίδωμεν τὰ ὅπλα μας εἰς τοὺς ἐχθρούς μας, εἰς ἐκείνους, οἵτινες ἐπὶ πολλὰς ἑκατονταετηρίδας μᾶς ἐβασάνισαν; Διὰ τῆς ἐνεργοῦ ἀδιαφορίας βαδίζομεν εἰς τὴν ἀπολυταρχίαν, συντελοῦμεν ἀθορύβως εἰς τὴν κατάλυσιν τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος αὐτὸς εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς μονοκρατορίας ἥτις ἤρξατο ἐνταῦθα πλέκουσα τὰ δίκτυα της καὶ τοὺς βρόχους της, δι' ὧν θὰ μᾶς δέσῃ χειροπόδαρα καὶ τότε, στερνή μου γνῶσι νὰ σεῖχα πρῶτα. Παρατηρήσατε ὅτι οἱ βουλευται μας κατήντησαν ὡς οἱ κομεσιάδες τῆς Ἰονίου πολιτείας. Οἱ σταυλῖται κυριαρχοῦν διὰ τῆς νευθεύσεως καὶ πλαστογραφήσεως τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος. Μὴ ἔχοντες πλειονοψηφίαν κοινοβουλευτικὴν συνομνύουν, δανείζουν τὰς ψήφους των καὶ οὕτω ἐπιβάλλονται εἰς τὸν τόπον, ἐνῶ ὁ τόπος τοὺς ἀποστρέφεται Ἂς λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὴν αὐταπάρνησιν καὶ τὸν πατριωτισμὸν τῶν πρὸ 40 ἐτῶν προγόνων μας καὶ αὐτοὺς, μιμούμενοι ἂς ἀνατρέψωμεν τὴν παροῦσαν σταυλιτικὴν πολιτικὴν κατάστασιν, διότι ἡ βρῶμα καὶ ἡ δυσωδία, αἱ ἀναπεμπόμεναι θὰ μολύνουν ὅλον τὸν τόπον. Τὸ σύστημα αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ ἀνατρέψωμεν, ἐνισχύοντες τὸ κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα δι' οὗ ἀσφαλίζονται τὰ πολιτικά μας δίκαια καὶ ὅπερ πολίτευμα διὰ τοῦ ἐπικρατοῦντος σταυλιτισμοῦ, πειρῶνται νὰ καταλύσωσι ἐπὶ ἀνεπαρνορθώτῳ βλάβῃ ἡμῶν τῶν χωρικῶν καὶ ὅλης τῆς Πατρίδος.

Χωρικός

Στὴν ἀλησμόνητη νεκρὰ

Ἑλένη Μπουσετήλ

— = —

Σὲ σάλα χοροῦ ἀσπροντημένη, μὲ τὴ λάμψι τῶν ὄμορφων ματιῶν σου καὶ τῶν πλουσίων μαύρων σου μαλλιῶν τὸ κυμάτισμα, στὸ πλάϊ τοῦ πατέρα σου γελαστὰ κι' ἀφρόντιστα, σὰν πέρσι, ξάνοιγες μία καινούρια ζωή. Πρῶτός σου χορός! Καὶ τὰ λουλούδια τῆς σάλας, ποῦ σκορποῦσαν γύρω τὴ γλυκειά τους μυρουδιὰ ἀνακατεύονταν μὲ τ' ἀνθόνερα, ποῦ ὁ πατέρας σου σ' ἔλουσε καὶ τὰ φῶτα τῆς σάλας τοῦ χοροῦ χάριζαν μίαν ἰδιαίτερη λάμψι στῶν ματιῶν σου τὴν ἀνέκφραστη γλυκάδα. Ἡ σεμνότη, ἡ χάρις τοῦ κορμιοῦ καὶ τῆς ψυχῆς, τὸ γλυκό σου χαμόγελο καὶ τῶν τρόπων σου ἡ εὐγένεια περιζήτητη σ' ἔκαναν κι' ὅλοι καλοτύχιζαν τὴν εὐτυχισμένη μάνα, τὸν καλότυχο πατέρα.

***

Στὸ χρόνο σὲ ξαναστόλισαν τοῦ πατέρα σου τὰ χέρια.

Στὰ κάτασπρα καὶ πάλε ντυμένη, λουσμένη μὲ ἀνθόνερα, μὲ τ' ἄνθη τῆς πορτοκαλλιᾶς στεφάνι στὰ μαλλιά σου. Κ' ἡ λάμψι τῶν κεριῶν—ὄχι πειὰ τὰ φῶτα τοῦ χοροῦ τῆς σάλας—ἀπὸ τοῦ νεκρικοῦ σου κρεββατιοῦ τὴ μία καὶ τὴν ἄλλη μεριά, χάριζαν λίγο ροδόχρωμα στοῦ προσώπου σου τὴν ἀχνάδα, καὶ τὰ λουλούδια, ποῦ χέρια φίλων γιὰ σένα ἐπλέξαν—τὰ περσότερα ξερὰ—πάλε στὸ χρόνο λουλούδια;—ἐστόλιζαν τὸ νεκρικό σου κρεββάτι.

Μὲ σφιχτοκλεισμένα τὰ μάτια καὶ σταυρωμένα τὰ χέρια, ἄφηνες, στὸ χρόνο μέσα, τὴν ψεύτικη καὶ μάταιη ζωὴ καὶ χαμογελοῦσες—ὦ ναί, χαμογελοῦσες, γλυκὰ' στὴν ἄλλη, ποῦ ξάνοιγες χωρὶς πίκριες καινούργια ζωή. Κι' ὁ κόσμος ποῦ στολισμένη σὲ ξαναείδε, ὁ κόσμος, ποῦ τῆς ψυχῆς σου καὶ τοῦ νοῦ τὰ χαρίσματα γνώρισε, ἀπάνου στὴ νεκρικιὰ σου κλίνη, Ἑλένη, ἔχυσε δάκρυα πικρὰ γιὰ τὴ χαμένη σου νειότη, γιὰ τὰ χαμένα σου ὄνειρα, γιὰ τὴς γιὰ πάντα χαμέναις ἐλπίδες, καὶ θὰ κλαίῃ, ὦ ναί, θὰ κλαίῃ παντοτεινὰ τὴ δυστυχισμένη μάνα καὶ τὸν ἄτυχο πατέρα.

ΕΙΡΗΝΗ Α. ΔΕΝΔΡΙΝΟΥ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

— = —

Ἡ οἰκογένεια Σπ. Μπουσετήλ ἐκφράζει τὴν εἰλικρινῆ αὐτῆς εὐγνωμοσύνην πρὸς τὰ ἀξιότιμα μέλη τῆς Κερκυραϊκῆς κοινωνίας τὰ εὐαρεστηθέντα νὰ συμμετάσχωσι τοῦ βαρέως πένθους της ἐκ τῆς ἀπωλείας τῆς προσφιλοῦς των Ἑλένης. Τὴν αὐτὴν εὐγνωμοσύνην ἐκφράζει καὶ πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους παρεπιδημοῦντας ξένους, οἵτινες ἐπίσης πολύτιμον ἀνακούφισιν ἐπήγαγον εἰς τὴν τόσῳ σκληρῶς δοκιμασθεῖσαν οἰκογένειαν, ἥτις θέλει τηρήσῃ ἐσαεὶ τὴν ἀνάμνησιν τῶν εὐγενῶν τούτων αἰσθημάτων.

Ἐν Κερκύρᾳ τῇ 16.η Ἰουνίου 1904.

Ἡ οἰκογένεια Σπ. Μπουσετήλ.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ

Ὁ Αἰμύλιος Μπούας πτ. Ἀναστασίου κάτοικος Κερκύρας διὰ τῆς ἀπὸ 19 Μαΐου 1904 ἀναφορᾶς του ἐνώπιον τοῦ ἐνταῦθα Πρωτοδικείου ἠτήσατο διὰ τοὺς ἐν αὐτῇ λόγους ὁρῶντας διάζευξιν ἀπὸ τῆς συζύγου του Αἰμυλίας Νικολίνας Βόρρη τοῦ Βαρθολομαίου, κατοίκου ἐνταῦθα, νὰ διαταχθῇ ἡ ἐκτέλεσις τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 677 Πολ. Δικ. ὁριζομένων διατυπώσεων τὸ δὲ Δικαστήριον δεχθὲν τὴν αἴτησιν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 487 ε. ε. ἀποφάσεώς του διέταξε τὴν ἐκτέλεσιν τῶν εἰρημένων διατυπώσεων·

Κερκύρᾳ 19 Ἰουνίου 1604.

Ὁ πληρεξ. δικηγ. τοῦ Α. Μπούα

ΣΠ. Σ. ΛΑΣΚΑΡΙΣ.

ΔΙΑΦΟΡΑ

— = —

Καθ' ἡμέτερον ἐξ Ἀθηνῶν τηλεγράφημα κατόπιν ἐπεισοδίου ἐν τῇ Βουλῇ ἐμονομάχησαν ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Στάης καὶ ὁ βουλευτὴς Τρικκαλων Κωνστ. Χατζηπέτρος, ἡ μονομαχία ἐγένετο διὰ περιστρόφου ἐφονεύθη δὲ κατ' αὐτὴν ὁ Χατζηπέτρος τῆς σφαίρας διατρησάσης τὸν πνεύμονα. Λέγεται ὅτι ὁ κ. Στάης ἐξηναγκάσθη νὰ ὑποβάλῃ τὴν παραιτησίν του. Ἀλλ' ἡμεῖς ἀναμένομεν νὰ ἴδωμεν ἂν θὰ ἐφαρμοσθῇ κατ' αὐτοῦ ὁ νόμος, ὅστις ἐν προκειμένῳ ἐπιβάλλει τῷ Ὑπουργῷ τὴν ποινὴν τῆς εἱρκτῆς ἢ ἐπειδὴ πρόκειται περὶ τόσῳ ἰσχυροῦ καὶ ἀγωνιωμένου προσώπου ὁ νόμος θὰ κοιμηθῇ.

— Διωρίσθη ἀστυνόμος Ἐπιλιμνίων ὁ ἀνθυπασπιστὴς Ι. Ζάγκας. Φαίνεται ὅτι ὁ κ. Θεοτόκης ἀφῆκεν ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον τὴν ἀστυνομίαν ἐκείνην ἄνευ ἀστυνόμου, διότι ἐσκέπτετο νὰ εὕρῃ τὸ κατάλληλον πρόσωπον, ὅπως ἐπανοφέρῃ τὴν διασεσαλευμένην ἐκεῖ τάξιν, σύμφωνα πρὸς τὴν γενικὴν ἐπιθυμίαν τῶν ἐκεῖ πελυπλυθῶν καὶ ἐκγρίτων φίλων του.

— Μᾶς ἐπληροφόρησαν ὅτι ἐν Βιταλάδες Λευκίμμης ἀπέβωσε βρέφος ἐκ διφθερίτιδος καὶ ὅτι οὐδὲν μέτρον ἐλήφθη ὑπὸ τῶν ἀρχῶν.

— Φίλος ὁρμητικὸς σύμβουλος ἔγραψεν ἡμῖν ὅτι πᾶν ἄλλο ἢ εὐχαριστιῶν εἶναι ἄξια ἡ ἑταιρεία τοῦ κερόφωτος διὰ τὴν κατὰ 10 0/0 ὑποτίμησιν εἰς ἣν ἐσχάτως προέβη διότι, ἐνῶ

κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1960 ἀνήγγελε καὶ μετὰ λύπης μεγάλης ὡς ἐκ τῆς ἐπελασιάσεως τῆς τιμῆς τῶν γαιανθράκων εὑρίσκεται ἠναγκασμένη ν' αὐξήσῃ τὴν τιμὴν τοῦ ἀεριόφωτος εἰς τὸ ἀνώτατον ὅριον, κατόπιν ὅτε πρὸ δύο ἐτῶν ἡ τιμὴ τοῦ γαιάνθρακος ἐπανῆλθε καὶ ἔνοτε παραμένει εἰς τὴν προτέραν συνήθη τιμήν, ἡ ἑταιρεία δὲν προέβη εἰς τὴν κατάργησιν τῆς αὐξήσεως, εἰς ἣν ἐπὶ μεγάλης λύπης προέβη. Ἂν τώρα ἠλάττωσε τὰς τιμάς, ἔπραξε τοῦτο διότι ἐξηναγκάσθη, καθ' ὅσον κατὰ τὸ νόμον συμβόλαιον, ἅμα ἡ ἐπικαταλλαγὴ κατέλθῃ τῶν δρ. 1.50 καὶ παραμείνῃ εἰς τὴν τιμὴν ταύτην ἐπὶ τετράμηνον, ἡ ἑταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβιβάσῃ τὴν τιμὴν τοῦ χορηγουμένου εἰς τοὺς πολίτας ἀεριόφωτος κατὰ 10 0]0 ὥστε ἐὰν τοῦτο προέβη εἰς τὴν ἐλάττωσιν ἡ ἑταιρεία καὶ οὐχὶ διὰ νὰ φανῇ συνεπὴς εἰς τὴν παλαιάν της ἐγκύκλιον καὶ τοῦτο δ' ὤφειλε νὰ πράξῃ ἀπὸ τοῦ Μαρτίου, διότι ἔκτοτε συνεπληρώθη τετράμηνον, ἀφ' ἧς τὸ χρυσοῦν φράγκον κατῆλθε κάτω τῆς δραχ. 1.50 ἐνῷ τοὐναντίον τὸ ἔπραξε μόλις τὸν Ἰούνιον

— Ἐπὶ τέλους κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην ἐξεδιώχθη τὸ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον τοῦ κτιρίου, ἔνθα ἄχρι τοῦδε ἐκατοικεῖ, διότι τὸ ἐργοστάσιον Ἀσπιώτου εἶχεν ἀνάγκην τοῦ χώρου καὶ διετάχθη ἡ τοῦ καταλάβῃ, τούτου δ' ἕνεκα ἠναγκάσθη ὁ κ. σχολάρχης πρὶν ἔτι περατωθῶσι αἱ ἐξετάσεις νὰ περισυνάξῃ τὰ θραύσματα, τὸ ἀρχεῖον του καὶ τὸ λοιπὸν ὑλικὸν καὶ νὰ τὰ τοποθετήσῃ ὅπως ὅπως εἰς τι μέρος ἄχρις οὗ εὑρεθῇ κτίριον διὰ τὸ ἑλληνικὸν σχολεῖον, τὸ ὁποῖον νοεῖται ὅτι οὐδέποτε θὰ εὑρεθῇ ἐφ' ὅσον δὲν ἀποφασίζει τὸ Ὑπουργεῖον νὰ ἱδρύσῃ καὶ δεύτερον ἑλληνικὸν σχολεῖον, οὐ μόνον διότι δὲν εὑρίσκεται κτίριον ἔχον δωμάτια τόσῳ μεγάλα, ὥστε νὰ χωροῦν 100 μαθηταὶ ἕκαστον, ἀλλὰ καὶ διότι ἡ ὑγεία τῶν μαθητῶν καὶ ὁ σκοπὸς τοῦ σχολείου ἀπαιτοῦν τὸν σχηματισμὸν καὶ δευτέρου σχολείου, καθόσον ἄλλως τὰ δυστυχῆ μικρὰ κινδυνεύουν νὰ πάθουν ἐξ ἀσφυξίας καὶ οὔτε εἶναι δυνατὸν νὰ μάθουν τίποτε.

— Πλεῖστοι ἐκ τῶν ἐνταῦθα δικηγόρων συνῆλθον κατὰ τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐν γενικῇ συνελεύσει ἐν τῷ καταστήματι τοῦ ἐνταῦθα Εἰρηνοδικείου, ἐν ᾗ ἀπεφασίσθη κατ' ἀρχὴν ἡ σύστασις δικηγορικοῦ συλλόγου ἀνετέθη δὲ εἰς πενταμελῆ ἐπιτροπὴν ἡ ἐπεξεργασία τοῦ καταστατικοῦ.

— Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ὁ Μακεδὼν δημοσιογράφος καὶ νομομαθὴς κ. Ἀργυρὸς ἀπήγγειλεν ἐνώπιον ὀλιγοαρίθμου, ἀτυχῶς, πλὴν ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου διάλεξιν περὶ τοῦ Μακεδονικοῦ ζητήματος, ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ἐκπαιδευτηρίου «Καποδίστρια». Ὁ ῥήτωρ ἀνέπτυξε μετὰ πολλῆς εὐφραδείας καὶ γνώσεως τοῦ ζητήματος τὰς βουλγαρικάς, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς Βερολινείου Συνθήκης, προσπαθείας πρὸς ἐμπέδωσιν βουλγαρικῆς ἐν Μακεδονίᾳ ἐπιρροῆς, τὴν ἐγκατάλειψιν τοῦ ζητήματος ἐκ μέρους ἡμῶν, τὴν παρὰ τῶν Βουλγάρων διαβουκόλησιν τῆς Εὐρωπαϊκῆς γνώμης καὶ τὴν ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην συντόνου ἡμετέρας διπλωματικῆς ἐνεργείας καὶ ἀνασυντάξεως τῶν στρατιωτικῶν μας δυνάμεων.

— Μετὰ τόσων μηνῶν ἐπώδυνον κυοφορίαν ἐπεράτωσε τέλος ὁ ἐργολάβος τὴν κατασκευὴν τοῦ στηθαίου τοῦ ἄνω τῆς ἐνύδρου τάφρου ἀλυκλίου ὅπερ προώρισται νὰ ἀποκρύπτῃ τὸ ἀσυνέτως κατασκευασθὲν παλαιὸν μνημεῖον, πλὴν τώρα ἔλυξεν ἡ ὑποχρέωσις τοῦ λιμενικοῦ ταμείου καὶ ἀποκειεῖς τὸν δῆμον ν' ἀποπερατώσῃ τὸ ἔργον ἰσοπεδοῦν τὸ μέρος καὶ κατασκευάζων τὰ πρὸς τὴν ὁδὸν κράσπεδα, ἵνα εὖ ὡς ἐξωραΐσθῃ ἀληθῶς ὁ χῶρος, ὅστις σήμερον παριστᾷ θέαμα ἀηδὲς ἀσχημίζων ἐκεῖ τὸ πᾶν.

— Ὅλως ἄσκοπος εἶναι καθ' ἡμᾶς ἡ ἀπόφασις τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς, δι' ἧς ἐψήφισε πίστωσιν δραχ. 1000, ὅπως ἐνεργηθῇ ἐπιπόλαιος καθαρισμὸς τῆς ἐνύδρου τάφρου, ἐκτὸς ἂν κύριος σκοπὸς εἶναι νὰ οἰκονομηθῶσι πρόσωπά τινα διὰ τῶν δραχμῶν τούτων, διότι ἄλλως μὲ 1000 δραχ. τίποτε δὲν δύναται νὰ γίνῃ μόνον δὲ ἡ ἔστω καὶ ἐπιπολαία τοῦ βορβόρου ἀνακίνησις θὰ φέρῃ ἴσως τὸ ἀποτέλεσμα νὰ προσβληθῶσιν αἱ πρὸς τὴν τάφρον γειτνιάζουσαι συνοικίαι τῆς πόλεως καὶ τὸ φρούριον ὑπὸ πυρετῶν. Διὰ τοῦτο συνιστῶμεν τὰ πράγματα νὰ μένουν ὅπως ἔχουν, νὰ ληφθῇ δὲ γενναία τις καὶ ριζικὴ ἀπόφασις περὶ πραγματικοῦ ἄχρι τοῦ πλακοστρώτου πυθμένος καθαρισμοῦ πραγματοποιηθησομένου κατὰ τὸν χειμῶνα.

— Ἐπιμελείᾳ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Φιλαρμονικῆς «Μάντζαρος» κατηρτίσθη τὸ πρόγραμμα συναυλίας δοθησομένης ὑπὲρ τοῦ ταμείου τῆς Ἑταιρείας ἐν τῷ ἐνταῦθα Δραματικῷ Συλλόγῳ τῇ 27 Ἰουνίου Κυριακῇ.

— Ἀπῆλθεν εἰς Πάτρας ὅπως συνοδεύσῃ τὴν οἰκογένειάν του καὶ ἐκεῖθεν εἰς Ἀθήνας ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν κ. Κ. Λυκουρέζος, οὗ ἡ ἐντεῦθεν μετάθεσις ἠρξατο πραγματοποιουμένη, καθ' ὅσον εἰς Ἀθήνας μεταβὰς διετάχθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου νὰ μείνῃ ἐκεῖ διὰ λόγους ὑπηρεσίας δῆθεν.

— Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν ἀπῆλθε εἰς Ἀθήνας ὁ βουλευτὴς κ. Γ. Σκάρπας

— Ἐπίσης ἀπῆλθεν ἐπ' ὀλιγοημέρῳ ἀδείᾳ εἰς Κεφαλληνίαν ὁ Νομάρχης κ. Δ. Μεταξᾶς.

— Ἐκηδεύθη κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην ὁ ἐκ Πεταμοῦ φαρμακοποιὸς Ἰωάννης Βραχλιώτης, ὁ καλὸς πολίτης καὶ ὁ ἀρχαιότερος τῶν ἐνταῦθα φαρμακοποιῶν ἐπὶ ἡμίσυ περίπου αἰῶνα ἐξασκήσας ἐνταῦθα τὸ ἐπάγγελμά του ἀφιλοκερδῶς καὶ εὐσυνειδήτως.

— Ἀντὶ τοῦ Λ. Σακελλαρίου διορισθέντος εἰς τελωνιακὴν θέσιν διωρίσθη βοηθὸς ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς μὲ μηνιαῖον μισθὸν δρ. 75 ὁ Ἰωάννης Κόλλας ἢ Κολόμβος.

ΜΙΑ ΟΜΙΛΙΑ

Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ἐκπαιδευτηρίου «Καποδίστρια» ὡμίλει περὶ Μακεδονίας ὁ γνωστὸς δικηγόρος καὶ δημοσιολόγος κ. Ἀθ. Ἀργυρός.

Τὸ θέμα ἦτο ἐνδιαφέρον λίαν, διὸ ἔπρεπε πᾶσαι αἱ ἀρχαὶ καὶ πλεῖστος κόσμος νὰ τιμήσουν τὴν ὁμιλίαν παρευρισκόμενος ἐν τῇ αἰθούσῃ ἀλλ' οὔτε οἱ πρῶτοι δυστυχῶς οὔτε οἱ δεύτεροι παρέστησαν εἰς τὴν προαγγελθεῖσαν ὁμιλίαν, ἥτις ἐσκόπει τὴν ὑπόδειξιν τῶν πολυειδῶν καθηκόντων, ἅτινα ἔχομεν πρὸς τὴν Μακεδονίαν καὶ ὡς Ἔθνος καὶ ὡς ἄτομα. Ἡ ὁμιλία τοῦ κ. Ἀργυροῦ ἦτο ὡς ἐν σάλπισμα ἐγερτήριον πρὸς τὴν καθεύδουσαν Ἐθνικὴν καὶ ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν.

Ἐξήτασε τὰ πάντα μετ' ἀκριβείας, ὑπεράγαν δὲ λυπούμεθα μὴ δυνάμενοι ὡς ἐκ τῶν στενῶν ὁρίων τῆς ἐφημερίδος νὰ παραθέσωμεν ὧδε χωρία τινὰ τοῦ λόγου τοῦ Κ. Ἀργυροῦ.

Εἶναι πεποίθησίς μου αὕτη ἀδιάσειστος ἀνεφώνησεν ὅτι ὁ Ἑλληνισμὸς διέρχεται νῦν ὑπὲρ ποτε καὶ ἄλλοτε κρισίμους ἡμέρας.

Δικαίως ἐτάραξεν ἡμᾶς ἡ μὴ παρουσία τῶν Ἀρχῶν. Ὁ δὲ λαὸς ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία ἡ καταστήσασα Ἑλλάδα ἔπρεπε νὰ συνωστίζεται ἐκεῖ εἰς τὴν αἴθουσαν ἐκείνην ἵνα ἀκούσῃ τὸ ἐγερτήριον αὐτὸ σάλπισμα. Καὶ καθ' ἣν ὥραν οἱ λόγοι τοῦ κ. Ἀργυροῦ ἤχουν εἰς τὴν αἴθουσαν, οὐχ ἡμάτην κόσμου δυστυχῶς, ἐνστερνιζόμενου τοὺς λόγους τοῦ κ. Ἀργυροῦ περὶ Μακεδονίας, πτερυγίσαντες ἡμεῖς μὲ τὰ πτερὰ τῆς φαντασίας ἐνεθυμήθημεν τὰ ἔτη τοῦ μαθητικοῦ μας βίου τῆς διαρρευσάσης ἐκείνης χρυσῆς ἐποχῆς ὅπου ἐμανθάνομεν ἐκεῖ ἀκριβῶς εἰς τὴν αἴθουσαν τὸ:

Κλεῖστε μέσα στὴν ψυχήν σου τὴν Ἑλ-
[λάδα
Καὶ θὰ αἰσθανθῇς νἀλακταρίζῃ μέσα σου
Κάθε εἶδος μεγαλείου.

Ἰω. Καλλονᾶς.

Τυπογραφεῖον «Η ΕΣΤΙΑ»
Συνοικία Ἁγίας Σοφίας.

ΟΙ ΡΩΣΣΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΜΕΡΟΛΗΠΤΙΚΩΣ ΠΑΡΕΝΕΒΑΙΝΟΝΤΕΣ

ΕΝΤΟΝΟΣ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΟΔΕΝΩΝ

ΠΑΡΑΠΟΝΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΚΡΙΤΩΝ

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΑΦΟΡΗΤΟΣ

Ἐκ Γουμέντζης τῆς Μακεδονίας ἐλάβομεν τὴν ἀκόλουθον ἀνταπόκρισιν, λίαν διαφωτιστικὴν καὶ χαρακτηριστικὴν τῆς καταστάσεως :

Ἀνάρμοστος ἀνάμιξις τῶν Ρώσσων

ΓΟΥΜΕΝΤΖΑ, 25 Ἰουνίου 1904. Τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην (22 Ἰουνίου) ἀφίκοντο ἐνταῦθα πρὸς ἐπιθεώρησιν τῆς χωροφυλακῆς οἱ ρῶσσοι ἀξιωματικοὶ Βόρις Βορόνιν ταγματάρχης καὶ Νικόλαος Σούριν λοχαγός. Οὗτοι πλὴν τῆς ἐπιθεωρήσεως ἀνεμίχθησαν δυστυχῶς καὶ εἰς τὰ τοῦ γεγονότος 19 λήγοντος, θελήσαντες νὰ δείξωσι ζωηρὸν ἐνδιαφέρον, οὐχὶ ὑπὲρ τῆς ἀνακαλύψεως τῆς ἀληθείας, ἀλλ' ὑπὲρ τῶν Βουλγάρων.

Ἐντὸς τοῦ Διοικητηρίου, ἐνώπιον τοῦ Καϊμακάμη, τοῦ Μουδίρη, πολλῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἄλλων, γενομένου λόγου περὶ τῶν ἀνταρτῶν οἱ Ρῶσσοι οὗτοι ἀξιωματικοὶ ἰσχυρίσθησαν ὅτι τοὺς ἀντάρτας τούτους πρέπει τις νὰ χαρακτηρίσῃ Ἕλληνας, ἀφοῦ—θαυμάσατε τὸ θράσος—ἀποκαλύπτονται διαιτώμενοι ἐν Ἑλληνικαῖς οἰκίαις, φέρουσι φουστανέλλαν καὶ ἐν τῇ ἀλληλογραφίᾳ των ποιοῦνται χρῆσιν τῆς ἑλληνικῆς !

Μετὰ μεσημβρίαν τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐπεσκέφθησαν τὸν Ἅγιον Βοδενῶν, παρ' ᾧ μετέβησαν καὶ ἄλλοι τῶν ἡμετέρων ἐν σώματι ὅπως διαμαρτυρηθῶσι διὰ τὴν κρατοῦσαν κατάστασιν.

Αἱ παραστάσεις τοῦ Ἁγίου Βοδενῶν

Ἐπὶ δύο καὶ πλέον ὥρας παρετάθη ἡ ἐκεῖ συνέντευξις, καθ' ἣν μετὰ πολλῆς δυνάμεως ὁ Ἅγιος Βοδενῶν ἐξιστόρησε καὶ ἀνέλυσε τὰ τοῦ Βουλγαρικοῦ Κομιτάτου σαφῶς ὑποδείξας ὅτι τοῦτο συστηματικῶς πάντοτε ἐργαζόμενον ὡς ἐργάζεται, ποιεῖται χρῆσιν τοῦ ὀνόματος τῆς Ρωσσίας, θέλον νὰ πείσῃ πάντας ὅτι ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν αὐτῆς διεξάγεται τὸ κίνημα.

Ἐξετέθη δὲ ἐκεῖ καὶ γεγονὸς τελευταῖον ἐν Βοδενοῖς συμβάν, ὅπερ ἐδείκνυεν ὅτι ἡ πολιτεία τῶν ἐκεῖ μεταβάντων συναδέλφων των παρεῖχεν ἐδόσιμον ὅπως πιστευθῇ ὑπὸ τοῦ λαοῦ ὡς ἀληθὴς ἡ τοιαύτη σταθερὰ διάδοσις τοῦ Βουλγαρικοῦ Κομιτάτου.

Ἡ στενοχωρία τῶν Ρώσσων

Εἰς τοὺς παρόντας ἐκ τῶν ἡμετέρων ἐφάνη ὅτι ἡ κατακλεὶς αὕτη τῆς ὁμιλίας τοῦ ἀρχιερέως ἐστενοχώρησεν ἀρκετὰ τοὺς δύο Ρώσσους. Ἔλαβον δὲ τὸν λόγον καί τινες τῶν ἡμετέρων παραστήσαντες τὰ δεινὰ ἅτινα τὸ τμῆμα τοῦτο τῆς Μακεδονίας ἀπὸ ἑπταετίας ἤδη ἕνεκα τῆς κακουργίας τῶν Κομιτάτων πάσχει, διαμαρτυρηθέντες ἰδίως διὰ τὸν συστηματικὸν διωγμὸν τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου καὶ μὴ κρύψαντες τὴν πεποίθησιν ἣν ἐσχημάτισαν ὅτι τὸ μέγα κακὸν τῆς σήμερον ὀφείλεται πολὺ περισσότερον παντὸς ἄλλου λόγου εἰς τὴν πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἀσυμπαθῆ στάσιν τῶν ρωσσικῶν ἐν Μακεδονίᾳ ἀρχῶν καὶ εἰς τὴν πρωτάκουστον ὁλοκλήρου τῆς Εὐρώπης ἀναλγησίαν κατέναντι τῶν πολυειδῶν μαρτυρίων καὶ τοῦ ἀφθόνως ῥέοντος αἵματος τῶν καθ'ἑκατοντάδας σφαζομένων ἐν Μακεδονίᾳ Ἑλλήνων Χριστιανῶν, τῶν ἀγρίων καταπιέσεων, τῆς πρὸς ἐκβουλγάρισιν αὐτῶν ὠργανωμένης βίας καὶ ἐν ἑνὶ λόγῳ τῆς βασιλευούσης ἀγριωτάτης τρομοκρατίας.

Αἱ ἀτέλειαι τῆς χωροφυλακῆς

Ἀπάντησις εἰς τὰ ὑπὸ τῶν ἡμετέρων λεχθέντα ὑπῆρξεν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἡ σιωπή· μόνον δ' ἐπιχείρημα καὶ τοῦτο μέχρι κόρου εἰκοσάκις ἴσως ἐπαναληφθὲν ἀντετάχθησαν ὑπὸ τῶν Ρώσσων αἱ ἐλλείψεις τῆς χωροφυλακῆς καὶ τῆς ἐν γένει τουρκικῆς διοικήσεως, ἀφ' ἧς καὶ μόνης ἐξαρτᾶται, εἶπον, ἡ βελτίωσις τῆς τύχης ἡμῶν καὶ ἡ ἐπαναφορὰ τῆς τάξεως.

Ἐννοεῖται ὅτι εἰς ταῦτα δὲν παρελείφθη ἡ προσήκουσα ἀπάντησις. Ἀλλ' ἴσως ἠδύνατό τις νὰ προσθέσῃ εἰς αὐτὴν καὶ τὴν ἀπορίαν πῶς αὐτοὶ οἱ ὑπὸ στολὴν ρωσσικὴν ἐντεταλμένοι νὰ εἰσδύσωσιν εἰς τὴν διοίκησιν τῆς τουρκικῆς χωροφυλακῆς, νὰ ἐπεμβαίνωσι δὲ καὶ νὰ ἐξελέγχωσιν οὐ μόνον τὰ τῆς δράσεως αὐτῆς ἀλλὰ καὶ εὐρύτερον κατά τινα τρόπον τὰ τοῦ στρατοῦ καὶ τῆς διοικήσεως, δὲν ἐδίσταζον νὰ ἀπονίπτωσι τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ Ἁγίου Βοδενῶν καὶ νὰ παραπέμπωσι τὸ σφαζόμενον αὐτοῦ ποίμνιον εἰς τὴν τουρκικὴν διοίκησιν καὶ χωροφυλακήν.

Ἀντάρται ἀπηνθρακωμένοι

Ἐν σχέσει πρὸς τὰ γεγονότα τῆς 19ης λήγοντος γνωρίζω ὑμῖν ὅτι ἀνασκαπτομένων τῶν ἐρειπίων ἐξετάφησαν ἀπηνθρακωμένοι τὴν μὲν Τετάρτην 22 Ἰουνίου εἷς ἀντάρτης φέρων ὅπλον Μάουζερ, χθὲς δὲ Πέμπτην δύο, ὧν ὁ εἷς εἶχεν ὅπλον Μάνλιχερ, ὁ δὲ ἄλλος γκρᾶ.

Τὰ θύματα τῶν Βουλγάρων

Περὶ τῶν 175 δυστυχῶν θυμάτων τοῦ Βουλγαρικοῦ τολμήματος τῶν μεινάντων ἀνεστίων οὐδεμία μέχρι τοῦδε κατεβλήθη φροντὶς πλὴν ἰσαρίθμων ἄρτων οὓς χορηγεῖ αὐτοῖς ἡ Κυβέρνησις.

εἰς ἐνέργειαν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ
ν ἀπέτυχον. Ἀδιστάκτως δὲ φρονῶ
τὸ σχέδιον τοῦτο τὸ παρασκευοζό-
ν ὑπὸ τῆς Αὐστρίας καὶ διὰ τὸ
ν λέγεται ὅτι ἐταξείδευσεν εἰς Πα-
ς ὁ κόμης Γολουχόφσκη, ὅπως ἐ-
χῇ τὴν συνέναισιν καὶ τοῦ Γάλλου
ργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν μεθ' οὗ
συνέντευξιν, θὰ ἀφορᾷ τὴν λῆψιν
ητικωτέρων μέτρων ἐκ μέρους τῶν
μεων ἐν Μακεδονίᾳ, ὁπότε συντε-
ι τὸ πρῶτον βῆμα τῆς διεθνοῦς
χῆς».

ΕΝΑΣ ΝΟΜΑΡΧΗΣ
ΚΑΝΕΙ ΤΟΝ Μ. ΒΕΖΥΡΗΝ

(Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)

ΧΑΛΚΙΣ 4 Ἰουλίου.

γράφῃ τις διὰ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα, κατ'
λῆψιν, καταντᾷ ἀνιαρὸν, καὶ ἐν
ις εἴμεθα ἠναγκασμένοι, ἐφ' ὅσον ἡ
ρχία Εὐβοίας διευθύνεται ἀπὸ τὸν κ.
τσίνην, ἐφ' ὅσον ἡ Νομαρχία κα-
ησε Βεζυράτον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον κα-
ρινῶς ἐκδίδονται φεφτάδες.
κούσατε καὶ κρίνατε, κύριοι δημοσιο-
οι, νομικοί, πολιτικοί, διοικητικοί
λληλοι, ἀκούσατε καὶ θαυμάσατε γνῶ-
καὶ ἀκρίβειαν ὑπηρεσίας: ὁ κ. Νο-
ης δ' ἐπιτακτικοῦ του πρὸς τὸν Δή-
ον Χαλκιδέων ἐγγράφου του, ἐζήτησε
τοῦ ὑποβάλῃ μεμονωμένον τὸν ἀπο-
σμὸν τοῦ Δεκεμβρίου 1903, ἐνῷ κατὰ
λογιστικὸν νόμον ὑποβάλλονται ἀπο-
σμοὶ ὁλοκλήρου τοῦ ἔτους.
ῶς ὁ κ. Νομάρχης ἐζήτησε τὴν παρά-
ον ταύτην ἐνέργειαν, δὲν γνωρίζομεν,
ἀρά γε ἄγνοια τῶν στοιχειωδεστέρων
άξεων τοῦ λογιστικοῦ νόμου; ἀλλὰ
πρέπει νὰ γελᾷ κανεὶς μὲ τὴν ὑπη-
αν αὐτήν. Ἢ εἶνε καὶ αὐτὴ πολεμικὴ
ὰ τοῦ Δημάρχου; ἀλλὰ μὲ παρανόμους
αγὰς ἢ παρανόμους ἐνεργείας πολεμεῖ-
εἷς Δήμαρχος; οὗτος δύναται νὰ πολε-
ῇ ἐὰν ἀποδειχθῇ σφάλλων ἢ παραβαί-
τὸ καθῆκον του!
ρὸ ἡμερῶν ἐγένετο δημοπρασία τοῦ
ου ἐπὶ τῶν ὠνίων καὶ ἐμπορευμάτων,
κυρωθεῖσα ἐπ' ὀνόματι δύο, τοῦ Μί-
καὶ τοῦ Κοκκίνη, οὓς ὁ Δήμαρχος, ἐν
υριαρχικῇ αὐτοῦ ἐξουσίᾳ καὶ ἐν τῷ νο-
ῳ αὐτοῦ δικαιώματι, ἐχαρακτήρισεν ὡς
εγγύους, διότι δὲν εἶχον τὰ ὑπὸ τοῦ
υ ἀπαιτούμενα πιστοποιητικά, καὶ τοὺς
λεισε· εἰς ἀπάντησιν τῆς νομίμου ταύ-
ἐνεργείας τοῦ Δημάρχου, ὁ κ. Νομάρ-
δι' ἐγγράφου, γεμάτου ἀπὸ κεχαυνοὺς
μυδραλιοβόλα καλεῖ τὸν Δήμαρχον εἰς
ογίαν.
ν εἶνε ἀνάγκη νὰ εἶναί τις καὶ πολὺ
δῆς περὶ τὰ διοικητικὰ ἵνα ἐννοήσῃ
παρανόμους ταύτας ἐνεργείας τοῦ κ.
τσίνη. Ἐλπίζομεν ὅτι ὁ κ. Κακαρᾶς
τὸς διὰ τὸν εὐθὺν, καὶ εὐθαρσῆ αὐτοῦ
κτῆρα, θὰ δώσῃ τὴν δέουσαν ἀπάντη-
πὶ τοῦ ἐγγράφου τούτου τῆς Νομαρ-
,... σιωπῶν.
εἴσπραξις τοῦ δημοτικοῦ τούτου φό-
ἐνεργεῖται ὑπὸ δημοτικῶν ὑπαλλή-
ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου δὲ μέχρι Ἰουλίου
περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἐκ τῆς πα-
ύρεως εἰσπράξεων θὰ ἀνέλθῃ εἰς δραχ.
000 περίπου ἐν ᾧ οἱ ἀντιστοιχοῦντες
ες τοῦ 1903 ἔδωκαν μόνον 37,884.
τὶ λοιπὸν νὰ μὴ ἐνεργηθῇ ἡ εἴσπραξις
δημοτικῶν ὑπαλλήλων, παρὰ νὰ εἰ-
αχθῇ οὗτος ὑπὸ ἐνοικιαστῶν; διὰ νὰ
ελθοῦν μερικοὶ φίλοι; μερικοὶ προ-
τευόμενοι; ἀλλ' ὁ κ. Κακαρᾶς δὲν ἐν-
φέρεται δι' αὐτοὺς, ἐνδιαφέρεται διὰ τὰ
φέροντα τοῦ Δη[illegible] διὰ τὰ ὁποῖα ἔχει

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ
ΑΤΜΟΠΛΟΙΑΣ ΠΑΠΑΛΕΟΝΑΡΔΟΥ

Τὸ ἀτμόπλοιον «ΑΣΤΗΡ» τὴν προσεχῆ Τρίτην 6 τρέχ. θέλει ἀναχωρήσει τὴν μεσημβρίαν ἐκτάκτως δι' **Αἴγιναν, Μέθανα, Πόρον, Ὕδραν, Σπέτσας, Χέλιον, Λεωνίδιον, Ἄστρος** καὶ **Ναύπλιον** καὶ ἐπιστρέφει τὴν ἑπομένην εἰς Πειραιᾶ μὲ τὰς αὐτὰς προσεγγίσεις. Τὴν πρωίαν τῆς Τρίτης οὐδὲν ἕτερον ἀτμόπλοιον ἀναχωρεῖ διὰ τοὺς ἄνω λιμένας.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

Μὲ φῶς ἠλεκτικὸν εὑρίσκοντες τὴν Χρονίαν βλεννόρροιαν ἐντὸς οὐρήθρας θεραπεύομεν δι' ἐργαλείων οὐχὶ φαρμάκων. Νέα μέθοδος Oberlander-Kollman.

ΛΑΜΠΡΟΣ Ι. ΧΑΡΑΜΗΣ

Εἰδικὸς **Οὐρολόγος**

Δηλαδὴ **οὐρητικῶν παθῶν (Κύστεως, Νεφρῶν, λίθων Κύστεως, κ.τ.λ.)** ὑφηγητὴς Πανεπιστημίου (ἐξέτασις **Κύστεως μὲ ἠλεκτρικὸν φῶς)**.

Σταθμὸς Λαυρίου, εἰς τὸ μέσον δεξιὰ ἀκριβῶς 18Α.

ΛΑΪΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ

ΠΡΟΣΕΧΗΣ ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΩΝ ΜΕΤΟΧΩΝ

Προσκαλοῦνται οἱ ἐγγραφέντες εἰς τὸν κατάλογον τῶν μετόχων τῆς Λαϊκῆς Συνεργατικῆς Ἑνώσεως, ὡς καὶ πάντες οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ γίνωσι μέτοχοι αὐτῆς, ὅπως προσέλθωσιν ἀπὸ τῆς σήμερον Κυριακὴν 4 ἀρξαμένου εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑταιρίας, ὁδὸς Ἀκαδημίας 76 (πλησίον πλατείας Κάνιγγος) καὶ λάβωσι τοὺς ὁριστικοὺς τίτλους τῶν μετοχῶν των, καταβάλλοντες τὸ ἀντίτιμον εἰς τὸ ταμεῖον αὐτῆς, ὅπερ θὰ μένῃ ἀνοικτὸν ἀπὸ τῆς 8 π. μ. μέχρι μεσημβρίας καὶ ἀπὸ τῆς 3—8 μ.μ.

Τὰ καθ' ἑκάστην ὑπὸ τῶν μετόχων καταβαλλόμενα ποσὰ, θὰ κατατίθενται μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν, εἰς τὰ ταμεῖα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος εἰς ὄνομα τῆς ἑταιρίας, ἐσφῶνως τῷ ἄρθρῳ 52 τοῦ Καταστατικοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰουλίου 1904

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητ. Συμβουλίου

Huitième année. — Numéro 2473. Paris, Se

Rédacteur en Chef :
GEORGES CLEMENCEAU

Adresser toutes les communications concernant la Rédaction au Secrétaire de la Rédaction.

Adresser lettres et mandats à M. Félix MILLET
Secrétaire général

Téléphone : 102-55

Les manuscrits non insérés ne sont pas rendus.

L'A

EN TURQUIE

Les choses s'aggravent dans la Turquie d'Europe. Pour s'en convaincre, il suffit d'aller passer quelques semaines sur l'une de ses frontières. On y apprendra, avec toute sorte de détails inédits, que les Serbes du vilayet de Cossowo continuent à être exterminés par les bachibozouks albanais, délices et terreur de Yildiz ; que la population éminemment hellénique de l'Epire n'est guère moins à plaindre ; que les groupes bulgares de la Thrace ont été, d'ordre du sultan, dispersés aux quatre vents, pendant que les bandes bulgares, de leur côté, ont ravagé un vaste territoire habité de Grecs et de Turcs.

Quant à la Macédoine, sa situation n'a fait qu'empirer par suite des résultats négatifs de l'intervention austro-russe.

On avait promis à ses habitants la réorganisation de l'administration et de la justice et rien n'est changé dans le recrutement des fonctionnaires civils et judiciaires et c'est toujours le même personnel *de choix* expédié de Stamboul ; l'adoption de nouvelles méthodes dans la perception des impôts, et, comme elles sont encore à l'étude, ce sont les anciennes qu'on applique dans toute leur rigueur ; la diminution des conflits de race par un remaniement plus rationnel des circonscriptions administratives, et on a jugé qu'avant d'y procéder, il convenait de créer une nationalité de plus en détachant, malgré leurs protestations, les Valaques des Hellènes ; la liberté d'opinion religieuse et nationale pour tous, et chacun est attribué arbitrairement à telle ou telle masse ethnique, à telle ou telle autorité ecclésiastique, non pas d'après les convictions et les sentiments qu'il professe, mais d'après le vague jargon dans lequel il les peut exprimer.

On avait, avant tout, promis à ces malheureux la sécurité des personnes et des biens, et les bandes se promènent comme devant, à travers le pays, dynamitant les trains, brûlant les villages, rançonnant et tuant impitoyablement quiconque entend rester fidèle à un idéal autre que celui qu'elles prétendent servir.

Une gendarmerie a été créée, il est vrai, avec le concours de vingt-cinq officiers étrangers, mais ceux-ci ne participent à aucun titre à sa direction et les attentats se produisent, le plus souvent, dans les localités où elle fonctionne ; les communes purement grecques sont privées de ses services, le nombre des instructeurs n'étant pas, dit-on, suffisant. Faut-il tant le regretter ? Sauf les Français et les Anglais, qui, dans la faible mesure où ils le peuvent, s'efforcent de se rendre utiles dans leurs secteurs, tous les autres officiers actuellement en Macédoine semblent se soucier d'intérêts infiniment plus en rapport avec le sort futur qu'avec les conditions présentes des populations.

L'illusion n'est donc plus permise. L'action austro-russe a manqué son but en Macédoine ; elle n'a pas été plus heureuse que les tentatives précédentes sur des points isolés du territoire ottoman.

Est-ce à dire que tout espoir de rendre la vie supportable aux habitants de cette région doive être abandonné en présence de l'impossibilité de chercher — pour longtemps encore — la solution de ce grave problème dans une direction qui mènerait au partage ou même seulement à une diminution de la souveraineté de la Turquie ? Nullement ; pourvu que l'on se persuade bien que c'est perdre sa peine et son temps que de vouloir rendre le sultan, ici ou là, différent de lui-même et que son pays ne sera nulle part soustrait aux effets de son bon plaisir, s'il ne l'est partout à la fois.

Les puissances ont paru comprendre cette vérité lorsque, au commencement de 1897, elles ont chargé leurs ambassadeurs à Constantinople de se réunir en conférence pour indiquer des mesures propres à remédier à la situation lamentable de toutes les possessions du sultan.

Leurs délibérations aboutirent, après quelques mois, à un projet établissant, avec des garanties d'ordre international, un système de réforme essentielle de l'administration centrale et provinciale, et — le plus important — une surveillance effective sur l'emploi des revenus publics. Par malheur, la fin des travaux de cette conférence coïncida avec les dernières journées du drame crétois et l'ouverture des hostilités en Thessalie. L'Europe, toute aux préoccupations que lui créait la crise aiguë de la question d'Orient, remit à d'autres temps la guérison du mal chronique qui en était la cause déterminante et le projet des ambassadeurs reste, depuis, enfoui dans les archives des chancelleries ; les détails en ont été tenus cachés ; l'économie générale en est à peine soupçonnée ; mais on oserait presque parier qu'elle est excellente ne fût-ce que parce qu'on a tout fait pour l'entourer du plus profond mystère. Et s'il était certain, comme on l'assure, que les amis *personnels* du sultan, qu'on aurait tort de chercher parmi les partisans de l'intégrité de ses Etats, n'aient pas été étrangers à cet escamotage diplomatique, nous aurions une raison de plus de croire qu'il existe quelque part un document contenant les éléments les plus indispensables d'un régime qui répond aux besoins de l'empire tout entier.

Tant à Londres qu'à Paris on a négligé, jusqu'à ce jour, de prendre connaissance et de réclamer l'application d'un programme qui est l'œuvre des représentants de l'Angleterre et de la France pour la plus grande part et dont les dispositions nécessairement précises ont l'inappréciable avantage d'être d'une portée plus étendue, de profiter à un plus grand nombre d'êtres humains et de pouvoir se passer d'interprétation et de commentaires.

Le signaler dans un moment qui pourrait bien être celui que lord Lansdowne et M. Delcassé attendaient pour formuler des propositions plus adéquates aux circonstances, c'est, croyons-nous, faciliter leur tâche aux hommes de bonne volonté qui ont pris en main la cause des peuples de l'Orient.

X.

Histoires d'Évêques

Les montagnes du Morvan n'ayant point encore retenti des périodes carcassonniennes de M. Combes, j'attends dans la paix de l'ignorance la lumière qui m'éclairera ce soir. Tout ce qu'il m'a été donné jusqu'ici de recueillir, c'est la harangue de félicitations que M. le président du conseil s'est adressée à lui-même à l'occasion du salut qu'il a reçu de l'évêque, M. de Beauséjour, entouré de ses vicaires. Est-ce ironie ? Est-ce candeur ? Je me trouve hors d'état de le dire. Mais elle est d'un comique achevé la phrase dans laquelle M. Combes rappelle qu'il a remporté une victoire signalée sur le pape, en l'obligeant à modifier la formule de la bulle d'investiture de M. de Beauséjour, et conclut, en un chant de triomphe, qu'*il n'a pas eu à se plaindre de la part qu'il a prise, dans ces conditions, à la nomination de l'évêque. N'avoir pas eu à se plaindre d'un évêque* pendant un certain nombre de mois, quel succès pour le gouvernement de la République française ! Gardons-nous de nous abandonner à l'ivresse de cette gloire, et tâchons, malgré tout, de conserver notre sang-froid. Pour ce qui est de dire comment la modification du *nobis nominavit* a eu la magique puissance de déterminer ce changement dans la mentalité du chef d'un diocèse, cela n'est pas de mon ressort. Peut-être est-ce tout simplement l'Austerlitz de M. Dumay qui, en jetant la terreur dans les milices romaines, les a mises en disposition de composer. En tout cas, nous tenons un évêque dont la nomination n'est pas pour M. Combes un objet de repentir. Nous savons tous que ses prédécesseurs, si modérés qu'ils fussent, n'ont pas toujours eu lieu de se congratuler pareillement.

Pour les « bons évêques », M. Combes est un père. Il félicite M. de Beauséjour. Il protège MM. Geay et Le Nordez. Quel malheur que les « bons évêques », pour lui, soient précisément les « mauvais évêques » pour Pie X. Sans cela, il n'y aurait qu'harmonie entre les deux pouvoirs. Combien nous sommes loin de cette félicité ! Tout se prépare pour la grande crise. « M. de Courcel, disent les dépêches, est en permanence au palais Santa-Croce, attendant la réponse définitive du Vatican à l'ultimatum de M. Combes.» Notre attaché libre, le fameux Boléro, qui sauta d'un coup dans la célébrité, lors du conflit Merry del Val-Nisard, met les archives en ordre et fait ses malles tristement. La réunion de la congrégation des affaires ecclésiastiques extraordinaires n'a pas eu lieu. Il paraît que c'est très mauvais signe. Enfin les agences nous font savoir que « *seul, le cardinal Vivès, capucin espagnol très intransigeant, eut dimanche matin une conférence avec le pape et le cardinal Merry del Val* ». Voilà décidément Pie X aux mains des moines espagnols. C'est le fanatisme de l'Inquisition qui prévaut. Mais nous n'en sommes qu'aux préliminaires des grandes batailles.

En vue des représailles futures, le Vatican nous a fait savoir qu'il ne voulait traiter avec nous que par notes, n'ayant, faut-il croire, qu'une confiance limitée dans la véracité de nos agents. Je ne puis que me féliciter de cette décision d'où pourra résulter pour nous ultérieurement une complète connaissance des arguments échangés de part et d'autre, si jamais le courage vient à quelque ministre des affaires étrangères de publier sur la question un Livre jaune plus sincère que ceux de M. Delcassé. La *Voce della Verita* prend d'ailleurs la précaution de nous faire savoir que le Vatican publiera toutes les pièces diplomatiques relatives au conflit avec la France. « Ces documents montreront, dit le journal papalin, que le jacobinisme français a non seulement été aveuglé par la haine, mais n'a même pas compris *l'entité juridique du Concordat.* » Ainsi, c'est pour ou contre « *l'entité juridique du Concordat* » que se livre cette grande bataille. Cela m'aide à comprendre pourquoi je n'ai pu réussir à me passionner pour l'une ou l'autre partie. Suivant que c'est Geay et Le Nordez ou Merry del Val qui parlent, je suis toujours prêt à donner raison au dernier interlocuteur.

M. Jean de Bonnefon, ayant été reçu par M. Geay, a consigné dans le *Journal* les doléances de cette épiscopale victime. Le patriotisme gaulois de l'évêque de Laval paraît vivement choqué d'une lettre en langue italienne de M. Merry del Val dont les reçus d'argent relatifs au denier de Saint-Pierre sont en très

Le vapeur *Knight-Commander* ne s'arrêta qu'après le quatrième coup de canon. D'après le capitaine du *Tsinan*, les Russes donnèrent dix minutes à l'équipage du *Knight-Commander* pour passer sur un des croiseurs.

LES SAISIES DE NAVIRES

L'attitude de la Turquie

Constantinople, *vid* Sofia, 26 juillet.

La neutralité de la Turquie étant compromise par l'affaire du *Smolensk* et du *Pétersbourg*, la Porte délibère aujourd'hui sur les garanties à demander à la Russie pour le prochain passage des navires de la flotte volontaire.

LA CORRIDA DE SAINT-SÉBASTIEN

On mande de Saint-Sébastien.

Le service funèbre et l'enterrement de la première victime de la course de taureaux de dimanche ont donné lieu à une imposante démonstration de sympathie pour la mémoire de l'industriel français, M. Lizarituri, âgé de quarante-deux ans, originaire de Saint-Jean-de-Luz.

Plus de mille personnes formaient le cortège derrière la famille, où l'on voyait le préfet, le maire, le ministre des affaires étrangères et le chargé d'affaires de France, le personnel de l'ambassade du consulat et la colonie française.

La reine mère avait envoyé un haut fonctionnaire pour offrir ses condoléances à la famille et exprimer ses regrets et sa sympathie aux autres blessés étrangers.

Les médecins considèrent l'état de la plupart des blessés comme satisfaisant, sauf pour le Français Larralde, une vieille dame espagnole et le marquis Pidal, dont on hésite à extraire la balle de la mâchoire parce qu'il est diabétique.

LES Agents des Contributions Indirectes

L'article de l' « Aurore » — La situation précaire des agents des contributions indirectes — Leurs revendications — Le ministre a la parole

L'article que nous avons publié signalant la situation précaire des agents des contributions indirectes nous a valu plusieurs lettres de remerciments. Un de nos correspondants de Dijon précise les revendications de « la jeune régie dévouée à l'idéal démocratique ».

« Nous voudrions, écrit-il, une distinction nette et précise entre le délit et la contravention, c'est-à-dire entre la fraude véritable et la fraude par ignorance, et nous n'admettons pas que nos salaires dérisoires puissent être augmentés par la répartition d'amendes plus ou moins problématiques — qui ne vont d'ailleurs guère aux petits employés. Notre unique moyen de réhabilitation devant l'opinion publique et devant le Parlement doit être notre complet désintéressement dans l'accomplissement de notre besogne.

Vous avez signalé le privilège exorbitant et *illégal* qui accorde au licencié, par la volonté arbitraire du directeur général, un avancement trois fois plus rapide qu'à tout autre agent et vous avez eu raison. La suppression de cette faveur s'impose.

Si vous le permettez maintenant je vous donnerai une idée des charges qui nous incombent, je vous décrirai notre heureux sort de « budgétivore » :

1° Un surnumérariat onéreux nous est imposé pendant deux années ;

2° Les déplacements, lorsque nos attributions changent, sont à nos frais ;

3° Interdiction est faite aux agents d'exercer leurs fonctions dans leur pays d'origine ou celui de leurs femmes ;

4° La permission administrative nous est nécessaire pour le mariage ;

5° Défense est faite aux femmes des petits agents de se livrer à un commerce ou métier quelconque ;

6° Le cautionnement exigé d'un employé dont le traitement annuel est de 2.100 francs est de 1.500 francs. Il augmente, bien entendu, avec l'élévation en grade ;

7° Obligation est faite pour les agents de recette ambulants de payer de leurs deniers les chevaux et voitures utilisés dans le seul intérêt du service.

Toutefois, les agents des recettes qui voyagent vingt-cinq ou vingt-six jours par mois reçoivent une indemnité mensuelle de 4 fr. 16. *Soit 0 fr. 13 centimes par jour.*

Et vous avez rappelé qu'il faut vingt-trois ans de service pour arriver au traitement de 2.700 !

Je n'insiste pas sur les besognes pénibles, les corvées répugnantes ou dangereures (scellement d'alambic, perquisitions, surveillances nocturnes, etc.) et je crois vous avoir suffisamment démontré que tout est à refondre dans notre administration rétrograde, paperassière, routinière, rebelle à toute réforme. »

Un correspondant de Rouen établit les revendications immédiates des agents des contributions indirectes, revendications parfaitement légitimes. Il demande :

1° La communication du tableau d'avancement ;

2° L'avancement sur place ;

3° L'application du droit commun dans les rapports d'enquête : que le dernier mot reste à la défense et non à l'accusation ;

4° Une réglementation plus libérale des autorisations de mariage ;

5° Le droit au travail pour les femmes d'employés ;

6° La suppression des notes secrètes. (Qui sait si elles n'ont joué leur vilain rôle dans l'affaire Loizemant ?)

En fait les agents des contributions indirectes réclament une situation équivalente à celle dont jouissent leurs camarades des autres administrations. On ne voit vraiment pas les raisons pressantes qui empêcheraient qu'elle leur fut accordée.

Le ministre a la parole.

LES GREVES

A Brest — Fin de la grève

La Compagnie des tramways a répondu favorablement à la proposition conciliante faite par le sous-préfet. En conséquence ce fonctionnaire a réuni, hier soir, le syndicat des grévistes et a décidé les employés à reprendre le travail ce matin.

La grève se trouve donc terminée.

Le service des tramways a repris sur toutes les lignes non détériorées pendant la grève. Les autres vont être réparées.

A la Gorgue-Estaires

La grève du tissage Dewilde et Schultz continue dans le plus grand calme et sans manifestation d'aucune sorte, ce qui n'a pas empêché l'arrivée de cinquante-cinq gendarmes, commandés par un lieutenant, venus de différentes directions. En outre, un escadron du 21e dragons est également ici depuis samedi soir, avant même que le commissaire n'en soit prévenu, ce qui fait un effectif de 175 hommes pour 38 hommes grévistes et quelques femmes et enfants.

A Cluses

L'instruction se poursuit activement. M. Picot, qui se tient en permanence dans son cabinet, à l'hôtel de ville, a entendu déjà de nombreux témoins.

Un nouveau fusil a été trouvé dans les décombres des ateliers.

Nous avons reçu de nouvelles protestations, contre le patron assassin, du groupe d'études sociales de Guéret, du cercle d'études sociales et de fraternité du quatrième arrondissement, de l'Union socialiste révolutionnaire d'Issy-les-Moulineaux, de la Jeunesse républicaine anticléricale du dix-huitième arrondissement.

L'affaire de Cluses

On annonce au dernier moment que M. Lepelletier a adressé au président du conseil la demande d'interpellation suivante :

A Monsieur le président du conseil, ministre de l'intérieur,

J'ai l'honneur de vous informer que je compte vous interpeller, dès la rentrée, sur le point suivant :

Quelles mesures le gouvernement entend-il prendre pour qu'en temps de grève les citoyens menacés dans leurs personnes et dans leurs biens ne soient pas poussés à se défendre eux-mêmes ?

A la rentrée, l'instruction judiciaire de la déplorable affaire de Cluses, sera terminée, fixant les responsabilités individuelles ; rien ne s'opposera à la recherche, devant le Parlement, des responsabilités gouvernementales et morales de ce douloureux épisode de la lutte des classes.

Veuillez agréer, monsieur le président du conseil, l'expression de ma haute considération.

EDMOND LEPELLETIER,
député de la Seine.

Il est plus que probable que cette interpellation n'aura pas lieu. Et, si elle avait lieu, elle tournerait à la confusion des interpellateurs. En effet, le capitaine Lapierre a déposé que les ouvriers n'avaient jamais été agressifs et que, l'auraient-ils été, il y avait dans la cour de l'usine assez de troupes pour protéger les patrons, sans qu'ils fissent eux-mêmes le coup de feu.

DERNIERES NOUVELLES

Dunkerque, 26 juillet.

A la suite du renvoi de plusieurs matelots qui ont, à Marseille, refusé de prendre le quart, la grève a éclaté à bord du vapeur *Ville-d'Arras*, de la Compagnie des bateaux à vapeur du Nord. Les grévistes ont entraîné leurs camarades des autres vapeurs de la même compagnie et réclament une augmention de salaire, la diminution des heures de travail en mer et dans les ports et la rétribution des travaux de chargement, de déchargement et de lestage.

Les Congrégations

Assomptionnistes en correctionnelle

La neuvième chambre correctionnelle condamna dernièrement par défaut, pour infraction à la loi sur les associations, une douzaine d'assomptionnistes.

Il infligea aux uns quinze jours de prison et 500 francs d'amende et aux autres 500 francs d'amende seulement.

La signification du jugement ne toucha pas les condamnés.

Le ministère public n'en fit pas moins appel *a minima* du jugement de la neuvième chambre.

La chambre correctionnelle de la cour, présidée par M. Bonnet, était saisie hier de cet appel.

Deux avocats, Mes Bazire et Maurice Durand, ont demandé à la cour de surseoir à statuer sur le cas de deux des condamnés, ceux-ci ayant fait opposition au jugement de première instance, et se présentant devant la cour, alors que les autres condamnés persistaient à ne pas comparaître.

La cour a prononcé le sursis demandé pour les premiers. Puis, faisant droit à l'appel du ministère public, elle a, pour chacun des autres, élevé la peine d'emprisonnement de quinze jours à trois mois, en infligeant la même peine de prison à ceux qui, en première instance, n'avaient été frappés que d'une amende de 500 francs, laquelle a été maintenue pour tous.

---

re... Si vous me repoussiez... ce dernier coup m'accablerait tout à fait !

« Voici ce qui s'est passé :

« Depuis quelque temps, je n'habitais plus rue du Temple ; mais je savais par la pauvre Louise que la famille Morel, à laquelle vous et moi nous nous intéressions tant, était de plus en plus misérable. Hélas ! ma pitié pour ces pauvres gens m'a perdu ! Je ne m'en repens pas, mais mon sort est bien cruel !...

« Hier, j'étais resté assez tard chez M. Ferrand, occupé d'écritures pressées. Dans la chambre où je travaillais se trouvait un bureau, mon patron y serrait chaque jour la besogne que j'avais faite. Ce soir-là, il paraissait inquiet, agité, il me dit : — Ne vous en allez pas que ces comptes ne soient terminés, vous les déposerez dans le bureau dont je vous laisse la clef. Et il sortit. Mon ouvrage fini, j'ouvris le tiroir pour l'y serrer ; machinalement mes yeux s'arrêtèrent sur une lettre déployée, où je lus le nom de Jérôme Morel, le lapidaire.

« Je l'avoue, voyant qu'il s'agissait de cet infortuné, j'eus l'indiscrétion de lire cette lettre ; j'appris ainsi que l'artisan devait être le lendemain arrêté pour une lettre de change de mille trois cents francs à la poursuite de M. Ferrand, qui, sous un nom supposé, le faisait emprisonner. Cet avis était de l'agent d'affaires de mon patron. Je connaissais assez la situation de la famille Morel pour savoir quel coup lui porterait l'incarcération de son seul soutien... Je fus aussi désolé qu'indigné. Malheureusement je vis dans le même tiroir une boîte couverte, renfermant de l'or ; elle contenait deux mille francs...

« A ce moment, j'entendis Louise monter l'escalier ; sans réfléchir à la gravité de mon action, profitant de l'occasion que le hasard m'offrait, je pris mille trois cents francs. J'attendis Louise au passage : je lui mis l'argent dans la main et lui dis : « On doit arrêter votre père demain au point du jour pour mille trois cents francs, les voici, sauvez-le, mais ne dites pas que c'est de moi que vous tenez cet argent... M. Ferrand est un méchant homme !... »

« Vous le voyez, mademoiselle, mon intention était bonne, mais ma conduite coupable ; je ne vous cache rien. Maintenant voici mon excuse. Depuis longtemps, à force d'économies, j'avais réalisé et placé chez un banquier une petite somme de mille cinq cent francs. Il y a huit jours, il me prévint que le terme de son obligation envers moi étant arrivé, il tenait mes fonds à ma disposition dans le cas où je ne les laisserais pas. Je possédais donc plus que je ne prenais au notaire : je pouvais le lendemain toucher mes mille cinq cents francs ; mais le caissier du banquier n'arrivait pas chez son patron avant midi et c'est au point du jour qu'on devait arrêter Morel.

(A suivre.)

ΟΙΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐν Ἑλλάδι ἐτησία . . . . Δραχ. 10
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ . . . . » 15

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΩΙΗΠΡΩΤΕΑ

ΔΙ' ΑΓΓΕΛΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΣ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΙ ΣΥΜΦΩΝΙΑΙ

Γραφεῖον καὶ Τυπογραφεῖον ὁδὸς Κούμα.

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Ἔτος 15 Ἀριθ. 742 Ἰδιοκτήτης καὶ Διευθυντὴς ΜΙΧ. ΤΣΟΓΚΑΣ Ἐν Λαρίσῃ τῇ 11 Ἰουλίου 1904

Ὅποιος εἶνε Ἕλλην δὲν θὰ λείψῃ σήμερον ἀπὸ τὸ Μακεδονικὸν Συλλαλητήριον, ὥρα 6 Μ. Μ.

Ἀριθ. 866.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΛΑΡΙΣΗΣ

Διακηρύσσει:

Ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ προμήθεια ἑνὸς ὁδοστρωτῆρος ἀτμοκινήτου βάρους δέκα τόννων εἰς τὸν Δῆμον Λαρίσης ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ὁμοιαρίθμου ἀπὸ 12 Ἰουλίου τ. ἐ. διακηρύξεως ἡμῶν.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 25ην τοῦ μηνὸς τούτου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην πρὸ μεσημβρίας δι' ἐγγράφων καὶ ἐσφραγισμένων προσφορῶν ἐνταῦθα καὶ ἐν τῷ καταστήματι τῆς Δημαρχίας.

Ἐν Λαρίσῃ τῇ 7ῃ Ἰουλίου 1904.

Ὁ Δήμαρχος Λαρίσης
ΑΧ. ΑΣΤΕΡΙΑΔΗΣ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Μετὰ τὴν ἀπότομον λῆξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς ἡ Κοινὴ Γνώμη κατατρίβεται εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς ἐσωτερικῆς μικροπολιτικῆς.

Θὰ ἔχωμεν διάλυσιν Βουλῆς ἢ δὲν θὰ ἔχωμεν;

Τί εἶπεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὁ Βασιλεὺς τῷ κ. Θεοτόκῃ ἢ τί ὁ δεύτερος τῷ Πρώτῳ κατὰ τὸν εἰκοσιτετράωρον χρόνον, καθ' ὃ ἐφιλοξενήθη ἐν Δεκελείᾳ.

Νὰ θέλῃ τὴν διάλυσιν ὁ κ. Δηλιγιάννης ἢ μήπως φοβεῖται σχηματισμὸν νέου ψευδοκορδονικοῦ Ὑπουργείου πρὸς ἐνέργειαν ἐκλογῶν;

Νὰ μυρίζῃ ἄρά γε τίποτε καὶ εἰς τὸν ἐκ Καλαβρύτων διὰ τρίτην φορὰν ἢ νὰ εἶδεν ἐπὶ τέλους καὶ αὐτὸς, ὅτι ἤγγικεν ἡ ὥρα νὰ διαλυθῇ εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη;

Τοιαῦτα εἶναι τὰ θέματα τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ἐπὶ τῇ εἰσηγήσει τῶν μικροπολιτευτῶν του καὶ τῆς Δημοσιογραφίας του ἐν τοῖς νῦν μάλιστα καιροῖς, κατὰ τοὺς ὁποίους κινδυνεύει ἡ ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία.

Θὰ ὁμολογήσωσιν οἱ ἀναγνῶσται τῆς «Σάλπιγγος», ὅτι ἡμεῖς δὲν ὡδηγήσαμέν ποτε εἰς τοιούτους ἀντεθνικοὺς δρόμους, ὅτι δὲ ἠγωνίσθημεν πάντοτε νὰ φωτίσωμεν αὐτοὺς περὶ τοῦ ἐπικειμένου νέου ζυγοῦ, τοῦ Σλαυϊκοῦ δηλονότι, εἰς τὸν ὁποῖον θὰ ὑποκύψῃ τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος ὅσον οὔπω χάρις εἰς τὴν μέριμναν τῶν Βουλευτῶν του καὶ τῶν Κυβερνήσεών του.

Ἡ ἄλλη Βουλὴ, ἂν γείνῃ διάλυσις θὰ ἦναι, ὡς συνέβη πάντοτε, χειροτέρα ἤτοι ἀντιπατριωτικωτέρα τῆς παρούσης.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν ἔχομεν αἰτίαν, ἡ ὁποία νὰ μᾶς ἐμπνεύσῃ τὴν ἐλπίδα, ὅτι ἡ νέα Βουλὴ θὰ ἦναι ὀλιγώτερον ἀντεθνική.

Μία μόνη εἶναι ἡ μέθοδος, διὰ τῆς ὁποίας εἶναι δυνατὸν ν' ἀποκτήσωμεν Βουλὴν ἀνταξίαν τῶν ἐθνικῶν κινδύνων, ἤτοι

Ἡ δεδηλωμένη καὶ ἄκαμπτος ὑποστήριξις τοῦ Βασιλέως πρὸς ἕνα Πολιτευτήν, ὑποχρεούμενον ν' ἀπόσχῃ αὐστηρῶς τῆς συναλλαγῆς. Ἡ δεδηλωμένη δηλονότι ἀπόφασις τοῦ Βασιλέως νὰ διαλύσῃ ὑπὲρ τοῦ τοιούτου Πρωθυπουργοῦ τὴν Βουλὴν κατ' ἐπανάληψιν θὰ φέρῃ ἀσφαλῶς Βουλὴν, ἱκανὴν νὰ σώσῃ τὸν σαλευόμενον κατ' αὐτὰς ἐν Θεσσαλονίκῃ Θρόνον τοῦ Βασιλέως Γεωργίου.

Τίς ἔσται ὁ τοιοῦτος Πολιτευτής;

Θὰ ἦναι εἷς ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε δοκιμασθέντων ἢ θὰ ἦναι πρὸς ἠτυχίαν τῆς Κοινῆς Γνώμης ἀδοκίμαστός τις ἐκ τῶν ἐν ἡσυχίᾳ ἐξεχόντων;

Τοῦτο κατὰ τὸ Σύνταγμα ἀνήκει εἰς τὴν σύνεσιν τοῦ Βασιλέως.

Εἰς τὸν πρῶτον Σύμβουλον τοῦ Στέμματος κ. Θεοτόκην ἐπιβάλλεται τὸ καθῆκον νὰ ἐπιμείνῃ παρὰ τῷ Βασιλεῖ ὑπὲρ τῆς ἀνωτέρω λύσεως καὶ νὰ παραιτηθῇ ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν γείνῃ αὕτη ἀποδεκτὴ, ἐξακολουθήσῃ δὲ τὸ σημερινὸν ἀκυβέρνητον τῆς Χώρας.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ

Δύο σοβαρωτάτας καὶ ἐνθαρρυντικὰς ἐκ Ξάνθης ἀλληλογραφίας ἀνέγνωμεν κατ' αὐτὰς ἀλλεπαλλήλως ἐν τῇ ἐφημερίδι «αἱ Ἀθῆναι».

Εἶνε οὗται δι' ἕνα τεχνίτην πεπειραμένον διδακτικώταται εἰς πρακτικὰ πορίσματα περὶ τῶν δεόντων γενέσθαι ὑπὲρ τοῦ Μακεδονικοῦ ἡμῶν ἀγῶνος ἐν τῷ Θρακικῷ ἐκείνῳ Τμήματι, τὸ ὁποῖον εἶνε μεταίχμιον Μακεδονίας καὶ Θρᾴκης, ἀπαρτιζόμενον ὑπὸ τῆς Ξάνθης, τοῦ στρατηγικωτάτου καὶ ἀναλόγως τῆς ποιοτητος τῆς ἐν Ἀδριανουπόλει ἢ Φιλιππουπόλει προξενικῆς μας ὑπηρεσίας χαμηλεοντέζοντος διαμερίσματος Ἀχῆ—Τσελεμπῆ, καὶ τῆς Γκιομουρτσίνας.

Ἀλλὰ ποῦ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν; ποῦ δὲ Ἀθηνοῖκὴ δημοσιογραφία, ὥστε νὰ ἐννοηθῶσιν αἱ δύο ἀλληλογραφίαι καὶ νὰ ἐξαχθῶσι τὰ πρακτικὰ περὶ τῆς ἐπιβαλλομένης ἡμῖν προξενικῆς καὶ ἄλλης ἐνέργειας πορίσματα, ὅσα ἄρθονα κατετέθησαν εἰς τὰ Ἀρχεῖα τοῦ γνωστοῦ Τμηματάρχου κατὰ τὰ ἔτη 1880—1887; Καὶ ὁ ἑωρακὼς καὶ γεγραφὼς μεμαρτύρηκεν.

Οὐδὲ αὐτὴ ἡ φιλοξενήσασα τὰς δύο ἐκ Ξάνθης ἐπιστολὰς ἐσχολίασεν αὐτάς, ἀποσχοῦσα καὶ αὐτὴν τὴν προσοχὴν τῶν ἀναγνωστῶν της διὰ μεγάλων τυπογραφικῶν χαρακτήρων νὰ ἐφελκύσῃ. Δὲν ἐδημοσίευσε τοὐλάχιστον αὐτὰς ἐν τῇ θέσει τοῦ κυρίου ἄρθρου.

Εὐνόητον, ὅτι αἱ ἄλλαι Ἀθηναϊκαὶ ἐφημερίδες ἀπηξίωσαν ὄχι μόνον ν' ἀναδημοσιεύσωσι τὰς εἰρημένας ἐπιστολάς, ἀλλὰ καὶ ἁπλῶς νὰ μνημονεύσωσιν αὐτῶν, διότι ἄλλη ἐφημερὶς ἐδημοσίευσεν αὐτὰς πρώτη.

Αὐτὸ λέγεται ἀγὼν περὶ Ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας.

ΠΩΣ ΠΟΛΙΤΕΥΟΝΤΑΙ

Κυβέρνησις καὶ Δημοσιογραφία Ἀθηνῶν πολιτεύονται ἐπικινδύνως ἐν Φαναρίῳ.

Μετέρχονται ὑπερτάτην σύνεσιν, ἥτις ἐνίοτε συμπίπτει πρὸς τὴν ἀμάθειαν

Λησμονοῦσι τὸ «μηδὲν ἄγαν».

Λησμονοῦσιν ἐν πάσει περιστάσει τὰ ἀπὸ Σεπτεμβρίου τοῦ 1878 μέχρι τέλους τοῦ 1883 ἐπίσημα Ἀρχεῖα τοῦ κ. Πανᾶ.

Ἄνδρ' Ἄρχων τῶν ἐν Τουρκίᾳ Ἑλλήνων Ἰωακείμ, ὁ κρίμασιν εἷς εἶδε Κύριος ἀνελθὼν διὰ δευτέραν φορὰν εἰς τὸν Θρόνον τοῦ Δούλου Ἑλληνισμοῦ, ἀρνῆται ἀνενδότως νὰ ἐκτελῇ τὰς ἀποφάσεις τῆς Συνόδου καὶ ν' ἀπέχῃ αὐστηρῶς πάσης πρωτοβουλίας, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εὑρίσκεται ἐν διλήμματι.

Ἢ ν' ἀποφύγῃ τὸν ἐκλογικὸν σάλον καὶ τὰς ἐντεῦθεν ζημίας ἐν τῇ κρισίμῳ ταύτῃ ὥρᾳ καὶ νὰ ἴδῃ τὸν ἐχθρὸν τοῦ Αἵμου ἐν Φαναρίῳ·

Ἢ νὰ ὑποστῇ τὸν ἐκλογικὸν σάλον καὶ ν' ἀποφύγῃ τὴν ἐν τῇ κλειστῇ Πύλῃ τοῦ Ἁγίου Καρφίου παρουσίαν τοῦ Ἐξάρχου.

Εἶνε ἄρά γε ἀναγκαῖον νὰ εἴπωμεν, τί ὑπαγορεύει ἡ σύνεσις καὶ ὁ πατριωτισμός;

Ἡμεῖς ἄλλως τε φρονοῦμεν πεποιθότως, ὅτι, ἂν ὑπάρχῃ Πρεσβεία Ἑλληνικὴ ἐν Κων)τόλει, εἰρηνικώτατα θὰ γείνῃ ἡ ἐκλογὴ τοῦ νέου Πατριάρχου.

Ἀρκεῖ πρὸς τοῦτο νὰ προτιμηθῶσιν Ἀρχιερεῖς διαπρέποντες μέν, μὴ ὑποβαλόντες ὅμως ἔτι ἀξιώσεις πρωτοκαθεδρίας καὶ δὴ μὴ προκαλοῦντες διὰ τῆς ὑποψηφιότητός των κομματικὰς ἀντιζηλίας.

Ἂς προβληθῇ ὁ Ἰωακεὶμ Σγουρός, Μητροπολίτης Ξάνθης, πρώην δὲ Πρεβέζης, σοφώτατος καὶ ἱκανώτατος, τοῦ ὁποίου καὶ Πύλαι Ἅδου δὲν κατίσχυσαν ἐν τῷ ἀγῶνι οὔτε κατισχύσουσιν.

ΘΕΣΣΑΛΟΙ ΚΑΤΑ ΘΕΣΣΑΛΩΝ

Ἔσχομεν ἐλπίδα, ὅτι ὁ «Τύπος» τοῦ Βόλου θὰ ἐξετίμα δικαιότερον τὴν στάσιν ἡμῶν ἐν τῇ συζητήσει, τὴν ὁποίαν ἐκ προκλήσεώς του ἐδέχθημεν χάριν τῆς Θεσσαλίας, πιστεύοντες πεπλανημένως, ὅτι εἴμεθα γνωστοὶ εἰς τὴν Συνάδελφον.

Ἔσχομεν ἐλπίδα, ὅτι ἡ Συνάδελφος τοῦ Βόλου θὰ ἐξετίμα χριστιανικῶς τὴν συγκατάβασιν ἡμῶν, καθ' ἣν συνεχωρήσαμεν αὐτῇ ἓν ἀτόπημα δημοσιογραφικόν, ὅτι διά τινος ψευδωνύμου ἀρθρογράφου, ἀνοικείους μάλιστα πρὸς συζήτησιν ἔχοντος τρόπους, ἀπαραδέκτου δὲ κατ' ἀρχὴν νὰ συμμετάσχῃ συζητήσεως, ἐπειράθη ν' ἀποκριθῇ τὸ πρῶτον εἰς τὰς ψηλαφητὰς ἀληθείας, τῶν ὁποίων μάρτυρες ἐγενόμεθα.

Εἴχομεν δὲ λόγους νὰ τρέφωμεν τοιαύτας ἐλπίδας καὶ νὰ μὴ πιστεύωμεν

ΟΔΟΝΤΟΣΜΗΚΤΙΚΑ
(ΕΛΙΞΙΡΙΟΝ, ΚΟΝΙΣ ΚΑΙ ΠΑΣΤΑ)
τῶν
ΒΕΝΕΔΙΚΤΙΝΩΝ
τοῦ
ΣΟΥΛΑΚ
A. SEGUIN, Bordeaux
Μέλος τῆς Ἑλλανοδικοῦ Ἐπιτρόπης
Ἐκτος Συναγωνέσμου
Παγκόσμιος Ἔκθεσις ΠΑΡΙΣΙΩΝ 1900

εἰς ὑποτροπίασιν τῶν εἰρημένων ἀποικειοτήτων, μονονοῦ θέσιν ὕβρεων ἐπεχουσῶν, διότι ἐδόθη ἡμῖν κατ' αὐτὰς ἀφορμὴ νὰ προσδοκῶμεν, ὅτι εἰργάζετο ἡ Συνάδελφος νὰ κάμῃ ἐπὶ τέλοις τὴν γνωριμίαν μας, ὥστε νὰ μὴ συζητῇ πρὸς ἀγνώστους καὶ περὶ ἀγνώστων αὐτῇ ἰδεῶν μας, ὡς συνέβη αὐτῇ κατὰ τὴν πρώτην πρὸς ἡμᾶς ἀπάντησιν.

Δυστυχῶς ἐπλανήθημεν, διότι ἡ Συνάδελφος ἐπέπεσεν ἐκ δευτέρου εἰς τὸ αὐτὸ κατὰ τῆς δημοσιογραφικῆς ἀξιοπρεπείας ἀδίκημα χάριν τῶν προσωπικῶν της συμφερόντων, φιλοξενήσασα τὸ δεύτερον τὸν ψευδώνυμόν της, καίπερ ἐντείναντα τὰς ἀποικειοτήτας του καὶ ἀμειλίκτως γρονθοκοπηθέντα πρὸς τοὺς χθὲς καὶ πρῴην λόγους του.

Ὑπὸ τοιούτους ὅρους ἀδυνατοῦμεν νὰ ἐξακολουθήσωμεν ἀνταλλαγὴν σκέψεων ἐπ' ἀγαθῷ Θεσσαλικῷ, ἀφοῦ μάλιστα ἡ Συνάδελφος καὶ τὴν ἀντιθεσσαλικότητα τῶν Βουλευτῶν Βόλου ὡμολόγησεν.

Εἶναι ἡ μόνη σαφὴς ἐπὶ τοῦ θέματος μας ὁμολογία της, γνωστὴ ἄλλως τε ἐκ τῆς πείρας τῶν 22 ἐτῶν. Ὁ Βόλος ἐπολέμησε καὶ πολεμεῖ λυσσωδῶς τὴν Θεσσαλίαν, πολλαὶ δὲ Ἐπαρχίαι, ἰδίᾳ αἱ τοῦ Νομοῦ Λαρίσης λιμοκτοιοῦσιν ἐκ τοῦ ἀνοσίου τούτου πολέμου.

Ἵνα γείνῃ συζήτησις, πρέπει οἱ συζητοῦντες νὰ ἵστανται ἐπὶ κοινοῦ τινος ἐδάφους. Ὅταν ἡ συνάδελφος δηλώσῃ θεσσαλικότητα· ἢ ὅταν ἡμεῖς δηλώσωμεν ἀντιθεσσαλικότητα· ἢ ὅταν ἀποκριθῇ εἰς τὰ ἐκκρεμῆ ἐρωτήματά μας καὶ τὰς ἐν τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ ἐπαναληφθείσας δηλώσεις μας, μετέλθῃ δὲ τὴν αὐτὴν καὶ ἡμεῖς ἀγωγήν, τότε θὰ εὑρεθῶμεν ἐπὶ κοινοῦ ἐδάφους καὶ θὰ ἐπαναλάβωμεν ἀνταλλαγὴν σκέψεων.

Ἐν τῷ μεταξὺ θὰ ἐξάρωμεν ἁπλῶς τὰς διὰ λογαριασμὸν τῶν ἐκ Βόλου Βουλευτῶν ἀντιθεσσαλικὰς δηλώσεις τῆς Συναδέλφου πρὸς ὁδηγίαν τῶν κοινῶν ἡμῖν ἀναγνωστῶν.

ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΝΟΜΑΡΧΗΝ

Ὁ ἐκ τῶν Δημοτικῶν Συμβούλων τοῦ Δήμου Ἀρμενίου Δημ. Γερόπουλος παρεπονέθη ἡμῖν κατ' ἐπανάληψιν, ὅτι εἰς δύο συνεδριάσεις ἀπέσχεν ὁ Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου νὰ καλέσῃ αὐτὸν καὶ τοὺς ἄλλους τῆς μειοψηφίας, διότι κατ' αὐτὸν δὲν ἐπιθυμεῖ ὁ κ. Πρόεδρος νὰ γίνεται ἔλεγχος εἰς τὰ τῆς διαχειρίσεως, πρὸς τὴν ὁποίαν φυσικῶς ἡ μειονοψηφία δυσπιστεῖ. Ἂν ταῦτα ἔχωσιν ἀληθείας δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι ὁ κ. Νομάρχης θὰ ἐφαρμόσῃ τὸν Νόμον ἐπιβάλλων μὲν τὴν ποινὴν εἰς τὸν δράστην τῆς παρανομίας ἀκυρώνων δὲ τὰς ἀποφάσεις τῶν πλαστῶν συνεδριάσεων, εἰς μίαν τῶν ὁποίων μάλιστα ἐψηφίσθη ἀπνευστὶ 15,000 δραχμῶν πίστωσις, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν δημοτικῶν ἔργων, μὴ ὡρισμένων καὶ μὴ προϋπολογισμένων.

ΔΗΜΗΤΡ. Κ. ΖΑΓΓΟΓΙΑΝΝΗΣ

Οἱ Θεσσαλοί, οἱ Μακεδόνες, ἡ Λάρισα ἰδιαζόντως, πενθοῦσι δεινότερον τοῦ ἄλλου Ἔθνους ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ διαπρεποῦς τῆς Ἑλλάδος Παιδαγωγοῦ καὶ σοφοῦ τῶν Γραμμάτων Διδασκάλου, Δημητρίου Κ. Ζαγγογιάννη, ἐπιγενομένῳ τῇ παρελθούσῃ Τετάρτῃ αἰφνιδίως ἐν ἡλικίᾳ 44 μόλις ἐτῶν.

Ὡς Διευθυντὴς τοῦ ἐν Θεσσαλίᾳ Διδασκαλείου ἐπεδείξατο τὸ πρῶτον τὴν παιδαγωγικήν του μεγαλειότητα, οἱ πάντες δ' ἐνθυμούμεθα, εἰς ποῖον βαθμὸν κατεῖχεν ὁ Ζαγγογιάννης τὸ μυστήριον τοῦ κυρόνειν ἐν πᾶσι διὰ τοῦ ἰδίου ἀνεπιτιδεύτου παραδείγματος τὰ διδάγματά του.

Πρὶν ἴδωσι τὸ φῶς τὰ συγγράμματά του καὶ πρὶν ἔλθῃ ἡ ἐποχή, καθ' ἣν καὶ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ διοικητικῶς ἀνέλαμψεν ἡ παιδαγωγική του δεινότης, διεγίνωσκέ τις ἐν τῷ Ζαγγογιάννῃ τὸ μέγα καὶ σπάνιον προσόν, ὅτι ἐκ πεποιθήσεως ἐθνικῆς καὶ ἔρωτος πρὸς τὴν ἰδέαν εἶχεν ἐπιδοθῆ εἰς τὴν Παιδαγωγίαν, οὐχὶ δὲ ἐξ ἐπαγγελματικῶν ἤτοι βιοποριστικῶν σκέψεων.

Εἶχεν ἴδει ὁ κ. Ζαγγογιάννης, ὅτι τὸ σχολεῖον, κατὰ τοὺς παιδαγωγικοὺς Νόμους ἐργαζόμενον, ἐκραταίωσε τὰ Ἔθνη εἰς εὐνομίαν, πλουτολογίαν καὶ στρατιωτικὴν ἀρετήν· ὅτι δὲ τὸ Σχολεῖον ὑπὸ τὰς συνθήκας ταύτας ἀπέδωκε τὴν ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ ζωὴν εἰς τὰ Ἔθνη ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα, τὴν σκληρὰν τοῦ ἡμετέρου παθόντα δουλωσύνην, ἐκρίνοντο κοινῶς καὶ δικαίως ὡς τεθνεῶτα.

Καὶ ἐπόθησεν ἐπὶ τοιαύταις ἀντιλήψεσιν ὁ Ζαγγογιάννης νὰ ἀνατείλῃ μετὰ συστηματικὴν παιδαγωγικὴν ἐργασίαν καὶ εἰς τὸ Ἔθνος του ἡ ἡμέρα ἐκείνη, ἥτις ἀνέτειλε τῷ 1871 εἰς τὸ Γερμανικόν, παρὰ τοῦ ὁποίου εἶχε καὶ αὐτὸς παιδαγωγηθῆ, κατὰ τὴν ὁποίαν δὲ ὁ Ἕλλην Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν θὰ ἐξέδιδε τὴν αὐτὴν περὶ δημοδιδασκάλων, ὡς πρώτων παραγόντων πολεμικῆς δυνάμεως, ἐγκύκλιον εὐσεβείας, τὴν ὁποίαν ἐξέδωκε τῷ 1871 ὁ Γερμανὸς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸς μετὰ τὸν Γαλλογερμανικὸν πόλεμον.

Ὅτι δὲ πρὸς ἐκπλήρωσιν τοιούτου πόθου ἔτεινον πᾶσαι αἱ φροντίδες τοῦ Ζαγγογιάννη, εἴτε ὡς Διευθυντοῦ καὶ Καθηγητοῦ Διδασκαλείων, εἴτε ὡς Γυμνασιάρχου, εἴτε ὡς Τμηματάρχου, εἴτε ὡς Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, μαρτυροῦσιν αἱ συγγραφαί του καὶ αἱ ἄλλαι μαρτυρίαι του, τὰς ὁποίας παραθέτομεν κατωτέρω.

Ὁ ἐκτιμῶν τὴν ἱστορικὴν ἀλήθειαν τῶν λόγων ἡμῶν τούτων πείθεται, ὅτι σπανίως ἐγένετο παρ' ἡμῖν πένθος τόσον δεδικαιολογημένον ἐπὶ ἐθνικῇ ζημίᾳ, ὅσον τὸ ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ πεννυμένου παιδαγωγοῦ Ζαγγογιάννη.

ΤΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ

1) Συμβολαὶ εἰς ἀναμόρφωσιν τῆς παρ' ἡμῖν μέσης ἐκπαιδεύσεως. 2) Ἡ μεταρρύθμισις τῶν γυμνασίων ἐν Γερμανίᾳ καὶ τὰ ἐκ ταύτης δι' ἡμᾶς διδάγματα. 3) Ἡ παιδαγωγοῦσα διδασκαλία· διατριβὴ ἐπὶ ὑφηγεσίᾳ. 4) Ἡ γραμματικὴ ἀβεβαιότης τῶν ἡμετέρων μαθητῶν ἐν ταῖς ἀρχαίαις γλώσσαις καὶ αἱ γραμματικαὶ ἀσκήσεις. 5) Ὁδηγίαι τοῦ Ὑπουργείου περὶ διδασκαλίας τῶν Θρησκευτικῶν καὶ τῶν Ἀρχαίων Ἑλληνικῶν ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς σχολείοις καὶ τοῖς γυμνασίοις. 6) Διορθώσεις εἰς διαφόρους συγγραφεῖς δημοσιευθεῖσαι ἐν διαφόροις τόμοις τοῦ ἐπιστημονικοῦ περιοδικοῦ «Ἀθηνᾶς». 7) Παρατηρήσεις εἰς τὸ νομοσχέδιον τῆς Μέσης Ἐπαιδεύσεως. 8) Μετάφρασις τῆς Ψυχολογίας τοῦ Κονράδου ἐκ τοῦ γερμανικοῦ. 9) Διάφοροι παιδαγωγικαὶ καὶ ψυχολογικαὶ μονογραφίαι γερμανιστί. 10) Περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Παιδείας, καὶ ἰδίᾳ τῆς Μέσης ἐκπαιδεύσεως ἐν Ἑλλάδι, ἐν τῷ γερμανικῷ παιδαγωγικῷ Λεξικῷ τοῦ RE.N. 11) Διάφορα διδακτικὰ βιβλία πρὸς χρῆσιν τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων καὶ τῶν Γυμνασίων. 12) Ἡ τελευταία ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐγκριθεῖσα γραμματική, εἰς τὴν δημοσιευσιν τῆς ὁποίας ἠσχολεῖτο, ὅτε ἐπῆλθεν αὐτῷ τὸ μοιραῖον τέλος.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ

Ἐν Αἰκατερίνῃ τῇ 8 Ἰουλίου 1904

ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ ΙΣΚΑΡΙΩΤΑΙ

Δύο κατάπτυστα ὄντα, ὁ ἱερεὺς Γερμανὸς Νεβασκέπης καὶ ἡγούμενος τῆς Μονῆς «Ἅγιοι Θεόδωροι» τῆς περιφερείας τῶν χωρέων Νέβεσκα καὶ Ἀϊτόζι καὶ ὁ ἐφημέριος Νέβεσκας Οἰκονόμος Παπαθεόδωρος ἀπηρνήθησαν τὴν θρησκείαν τῶν πατέρων των καὶ ἐγένοντο Ρωμοῦνοι, δελεασθέντες ὁ μὲν πρῶτος ἐκ τοῦ ἀρχιερατικοῦ ἐπιτροπικοῦ Ρωμουνικοῦ ἀξιώματος, ὁ δὲ δεύτερος ὡς ἄλλος Ἰούδας μὲ ὀλίγα μόνον Ρωμουνικὰ ἀργύρια. Σημειωτέον, ὅτι οἱ δύο οὗτοι Ἰσκαριῶται ἦσαν πρότερον ἀμείλικτοι διῶκται τῶν Ρωμούνων καὶ Βουλγάρων.

ΦΟΝΙΚΩΤΑΤΗ ΜΑΧΗ

Μεταξὺ τῶν χωρέων Πισοδέρη καὶ Ρούλια τῆς Καστορίας φονικωτάτη μάχη ἔλαβε χώραν τὸ παρελθὸν Σάββατον μεταξὺ πολυαρίθμου Βουλγαρικῆς συμμορίας καὶ ἰσχυροῦ ἀποσπάσματος. Κατὰ τὴν μάχην ταύτην διαρκέσασαν περὶ τὰς ἑπτὰ ὥρας ἐκ μὲν τοῦ ἀποσπάσματος ἔπεσον εἴκοσιν ἄνδρες καὶ διπλάσιοι ἐτραυματίσθησαν, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ εἷς Μουλαζέμης, ἐκ δὲ τῶν λῃστῶν δέκα τρεῖς ἔμειναν εἰς τὸν τόπον φονευμένοι καὶ τραυματίαι, οἱ δὲ λοιποὶ ἐπελθούσης τῆς νυκτὸς ἐτράπησαν εἰς φυγήν.

ΑΠΟΤΕΦΡΩΣΙΣ ΝΑΟΥ

Προχθὲς τὴν νύκτα ἐν Ραδοβίστῃ τῆς Ἀνασελίτσης πυρκαϊά, ἄγνωστόν πως προελθοῦσα, ἀπετέφρωσε τὸν ἐκεῖ ἐνοριακὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς. Ἡ ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς προξενηθεῖσα ζημία εἰς ἱερὰ μόνον σκεύη καὶ ἄλλα κειμήλια, ἐκτὸς τοῦ κτιρίου εἰκόνων κλπ. ὑπερβαίνει τὰς 1500 λίρας.

ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ

Συνεπείᾳ διαταγῆς τοῦ Χιλμῆ Πασσᾶ συνελήφθη τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς ἐντὸς τῆς οἰκίας του ὁ ἐν Κλεισούρᾳ διαμένων Πέτρος Πογόντζης Βοηθόδας καὶ ὑπὸ μεγάλην στρατιωτικὴν δύναμιν ἤχθη εἰς Καστορίαν. Ἡ σύλληψις τοῦ Πογόντζη καὶ τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ εὑρεθέντα ἔγγραφα τοῦ Κομητάτου κατεθορύβησε τοὺς ἐν Σόφιᾳ, καθόσον θὰ ἔλθωσιν εἰς φῶς πολλὰ, ἀφορῶντα τὰς ἐνεργείας τῶν Βουλγάρων ἐν Μακεδονίᾳ. Ἐπίσης συνελήφθησαν ἐν Γκόρεντζῃ 5 Βούλγαροι λῃσταί, κρυπτόμενοι εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἐκεῖ Βουλγάρου ἱερέως Γιαννέτσκη πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ ἐπιπέσωσι νύκτα τινὰ κατὰ τῶν ἑλληνικῶν καὶ τουρκικῶν οἰκιῶν καὶ δηώσωσιν αὐτάς.

ΑΠΕΙΛΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ

Βουλγαρικὴ συμμορία, ἐνεδρεύουσα εἰς τὸ παρὰ τὴν Κλεισούραν δάσος «Ἅγιος Ἀντώνιος», συνέλαβε τὸν υἱόν τοῦ ἐκ Κλεισούρας ἐνθέρμου πατριώτου Ἰω. Ἀργυροπούλου, Χαρέλαον, ὃν παρήγγειλε νὰ εἴπῃ τοῦ πατρός του, ὅτι ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν παύσει τὰς κατὰ τῶν Βουλγάρων ἐνεργείας του, αὐτὸν μὲν θὰ κρεμάσωσιν ἀπὸ τὴν γλῶσσαν, τὴν δὲ οἰκογένειάν του θὰ ἀτιμάσωσι καὶ θὰ τὴν καύσωσι ζῶσαν ἐντὸς τῆς οἰκίας του.

ΤΑ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

ΑΝΑΓΚΑΙΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ

(Τοῦ ἐν Ἐλασσῶνι ἐκτάκτου ἀνταποκριτοῦ)

Ὑψίστης Ἐθνικῆς σημασίας γεγονός, ὅπερ ἐθωφελέστατα θέλει ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῶν πνευμάτων τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ἀδελφῶν μας, ἔλαβε χώραν προχθὲς ἐν Κοζάνῃ καὶ Σιατίστῃ.

Τὴν πρωΐαν τῆς παρελθούσης Τετάρτης ἑκατὸν εἴκοσι Κοζανῖται, μέλη τῆς ἐκεῖ Ἀδελφότητος ἡ «Πανδώρα», ἡγουμένης τῆς φιλαρμονικῆς ἐξέδραμον εἰς Σιάτισταν, ὅπου ἐθουσιώδης τοῖς ἐγένετο ὑποδοχή. Μόλις οἱ ἐκδρομεῖς ἐφάνησαν μακρόθεν, ἀμέσως οἱ κώδωνες ὅλων τῶν ἐκκλησιῶν τῆς Σιατίστης ἤρχισαν νὰ σημαίνωσι χαρμοσύνως, οἱ δὲ κάτοικοι κλείσαντες τὰ καταστήματά των ἐξῆλθον σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις πρὸς ὑποδοχὴν τῶν ἐκδρομέων. Παιανιζούσης δὲ τῆς μουσικῆς θούρια Ἑλληνικά, διηυθύνθησαν εἰς τὸν Μουδίρην, ὃν προσεφώνησε τουρκιστὶ ἐκ τῶν ἐκδρομέων ὁ δικηγόρος κ. Θεόδ. Ἀλβανός, εἰς ὃν ἀντεφώνησεν ὁ Μουδίρης εὐχαριστῶν· μεθ' ὅλον ἐκεῖνο τὸ πλῆθος φρενητιωδῶς

ζητωκραυγάζων ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου καὶ τοῦ Σουλτάνου ἐπορεύθη εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Μέγαρον, ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τοῦ ὁποίου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σεραφεὶμ δι' ὡραίου λόγου καὶ μὲ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς προσεφώνησε τοῖς ἐπισκέπταις. Ἐν τέλει δὲ, ὑψώσας τὰς χεῖρας εἰς τὸν Οὐρανὸν, ηὐχήθη ἀγάπην καὶ ὁμόνοιαν εἰς πάντας πρὸς κραταίωσιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Τί δὲ ἐγένετο, ὅταν μετὰ τὸν λόγον τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου ἡ μουσικὴ ἐπαιάνισε τὸν Ἑλληνικὸν Ἐθνικὸν ὕμνον, δὲν περιγράφεται· ὅλον τὸ πλῆθος, ἀνερχόμενον τώρα εἰς 4,000 περίπου, ἀπεκαλύφθη καὶ μετ' ἐθνικῆς εὐλαβείας καὶ δακρύων ἀπὸ χαρὰν ἠκρόᾶτο τὸν Ἐθνικόν μας ὕμνον.

Τὴν ἑπομένην παρετέθη εἰς τοὺς ἐπισκέπτας γεῦμα, εἰς ὃ παρεκάθισαν ὁ Μητροπολίτης καὶ περὶ τὰ 250 ἄτομα. Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια ἠγέρθησαν δύο προπόσεις ὑπὸ τῶν κ. κ. Κ. Τσιτσιλίκη, δικηγόρου, καὶ Κ. Σιώπη, θεολόγου, ὑπὲρ τοῦ ἐν Μακεδονίᾳ Ἑλληνισμοῦ. Μετὰ τοῦτο ἐγερθεὶς ὁ Μητροπολίτης ηὐχήθη εἰς τοὺς Ἕλληνας πάντας τὸ «ἀγαπᾶ ἀλλήλους» ἐπιτιθῶν, ὅτι ἐν τῇ ἀγάπῃ καὶ ὁμονοίᾳ ἔγκειται σήμερον ἡ δύναμις τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Μετὰ διήμερον διαμονὴν ἐν Σιατίστῃ ἐπανέκαμψαν οἱ ἐκδρομεῖς εἰς Κοζάνην γενόμενοι ἐνθουσιωδέστατα δεκτοὶ ὑπὸ τῶν συμπολιτῶν των.

Θετικῶς πληροφορούμαι, ὅτι μετ' οὐ πολὺ διοργανωθήσεται νέα καὶ πολυπληθεστέρα ἐκδρομὴ, εἰς ἣν θὰ λάβουν μέρος 800 ἄτομα ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς Μακεδονίας, πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν κοτσίκων τῆς Βερροίας, Νιάουστας, Κοζάνης, Καστορίας, Φλωρίνης, Θεσσαλονίκης, Βιτωλίων καὶ ἄλλων πόλεων, κωμοπόλεων καὶ χωρίων, ἰδίᾳ δὲ θὰ ἐπισκεφθοῦν τοὺς τόπους ἐκείνους, οὗ. ἐποφθαλμιῶσιν οἱ Βούλγαροι καὶ Ρωμοῦνοι.

ΜΕΓΑ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Σήμερον τὴν 6ην ὥραν Μ. Μ. ἐν τῇ Πλατείᾳ τῶν Δικαστηρίων γενήσεται μέγα συλλαλητήριον εἰς τὸ ὁποῖον θὰ λεβωσι μέρος ἡ ἐνταῦθα «Μακεδονικὴ Ἀδελφότης», ἡ «Ἠπειρωτικὴ Ἕνωσις», ὁ «Ἐμπορικὸς «Σύλλογος», ὁ «Δικηγορικὸς Σύλλογος», ὁ «Σύλλογος τῶν Ἐμποροϋπαλλήλων» καὶ ἅπαντα τὰ ἐνταῦθα Σωματεῖα, ὅπως ἐντόνως διαμαρτυρηθῶσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τας Εὐρωπαϊκὰς Δυνάμεις, διὰ τὰς διαπραττομένας ὑπὸ τῶν Βουλγάρων ὠμότητας κατὰ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ὑποδούλων ἀδελφῶν μας.

Ὅποιος εἶνε Ἕλλην δὲν θὰ λείψῃ ἀπὸ τὸ σημερινὸν Συλλαλητήριον, κατὰ τὸ ὁποῖον θὰ ὁμιλήτωσιν οἱ κ. κ. Γεώρ. Καραπαναγιώτης, ἰατρὸς καὶ Ἰωάννης Γκέκας, δικηγόρος.

Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΞΕΝΙΑ

Σεμνὴ, μεγαλοπρεπὴς καὶ ἐπιβλητικὴ ἦτο ἡ λειτανία τῆς παρελθούσης Κυριακῆς, ἡ γενομένη ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνος τῆς Παναγίας Ξενιᾶς εἰς τὴν πόλιν μας. Πλῆθος μέγα ἀνθρώπων ἀδιακρίτως φύλου καὶ ἡλικίας εἶχον μεταβῆ ἑνωρὶς εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν πρὸς ὑποδοχὴν τῆς εἰκόνος. Ὅτε δὲ τὸ τὴν Θεομήτορα κομίζον τραῖνον ἔφθασεν εἰς τὸν σταθμόν, ὅλος ἐκεῖνος ὁ κόσμος ἀπεκαλυφθη ἀμέσως καὶ περὶ τὴν λατρευτὴν εἰκόνα συσσωρευθεὶς ἠκολούθησε ταύτην μετ' εὐλαβείας ἀληθῶς θρησκευτικῆς μέχρι τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀχιλλείου ὅπου ἐναπετέθη Αὕτη.

Εἰς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος λειτανίαν παρετηρήθη πρώτην ἤδη φορὰν καὶ τὸ ἑξῆς ἄλλο. Ἐκτὸς τοῦ πλήθους τὴν Παναγίαν συνώδευσεν ἐπισήμως καὶ τμῆμα στρατοῦ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν ἑνὸς Λοχαγοῦ κατὰ διαταγὴν τοῦ δημοφιλοῦς Μεραρχου μας κ. Ἰω. Δημοπούλου, ὅστις, ἐκτὸς τῶν ἄλλων αὐτοῦ καθηκόντων, οὐ παύεται μεριμνῶν, ὁσακις ἡ κατάλληλος πρὸς τοῦτο εὐκαιρία τῷ παρέχεται, καὶ περὶ τῆς καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἐμπεδώσεως καὶ κραταιώσεως τοῦ τόσον πολύ, ὡς γνωστόν, χαλαρωθέντος καὶ καταπεσόντος παρ' ἡμῖν θρησκευτικοῦ αἰσθήματος.

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

Κατὰ τὰ δημοσιευθέντα προχθὲς ἀποτελέσματα τοῦ ἐνταῦθα Διδασκαλείου οἱ ἀπολυθέντες ἐφέτος δημοδιδάσκαλοι ἀνέρχονται ἐν ὅλῳ εἰς 41. Ἐκ τούτων 16 μὲν ἀνηγορεύθησαν πρωτοβάθμιοι, 20 δευτεροβάθμιοι καὶ 5 τριτοβάθμιοι, ἤτοι:

Πρωτοβάθμιοι. 1) *Ἀπόστολας Παπαχρήστου*, 2) *Σωκράτης Σολομός*, 3) *Εὐρυπ. Καραλαρύτης*, 4) *Ἀντώνιος Μάργαρης*, 5) *Κωνστ. Πρᾶτος*, 6) *Χαρίδημος Ζητριδης*, 7) *Χρ. Ζυγούρης*, 8) *Θρασ. Ζωγραφος*, 9) *Ἰωάννης Κουτσιούμπας*, 10) *Δημ. Ματαραγκιώτης*, 11) *Σπυρ. Ριζόπουλος*, 12) *Απ. Μουλᾶς*, 13) *Ἰω Μακρυγιάννης*, 14) *Γεώρ. Παπαδημητρίου*, 15) *Βασ. Οἰκονομίδης*, 16) *Κωνστ. Γκιοσάτης*.

Δευτεροβάθμιοι. 1) *Γεώργιος Παπαγεωργίου*, 2) *Νικόλαος Τράκας*, 3) *Δημήτριος Γουργιωτάκης*, 4) *Γεώργιος Δηφίγγος*, 5) *Γεώρ. Τριανταφυλλίδης*, 6) *Θεόδ. Πατρινέλης*, 7) *Τιμολέων Ψαρός*, 8) *Βασίλ. Παπᾶς*, 9) *Χρ. Πατσιούρας*, 10) *Γεώρ. Πολυμερόπουλος*, 11) *Νικ. Ἀδαμόπουλος*, 12) *Δημ. Ἰωαννίδης*, 13) *Γεώρ. Νικολόπουλος*, 14) *Χρ Κωνσταντινίδης*, 15) *Δημ Ἀναγνωστόπουλος*, 16) *Δημ. Καζάκης*, 17) *Ἀπόστ. Δαγγιόλης*, 18) *Κωνστ. Παπαγεωργίου*, 19) *Ἀπόστ. Μπαλάφας*, 20) *Νικ. Κατσάνης*.

Τριτοβάθμιοι. 1) *Νικ. Σιᾶννος*, 2) *Ἀριστείδης Πριᾶκος*, 2) *Δημοσθ. Σκούφης*, 4) *Δημήτρ. Σύλλας*, καὶ 5) *Γ. Παπαζαφειρόπουλος*.

Ἐκ δὲ τῶν μαθητῶν τῆς Β'. τάξεως προήχθησαν 42 καὶ 7 ἀπερρίφθησαν, καὶ ἐκ τῶν τῆς Α'. προεβιβάσθησαν 46 καὶ 5 ἀπερρίφθησαν.

Πρέπει νὰ σημειώσωμεν, ὅτι πάντες, οἱ παρακολουθήσαντες τὰς ἐξετάσεις τοῦ τε Διδασκαλείου μας καὶ τοῦ Προτύπου, μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἐσχημάτισαν γνώμην, ὅτι τὸ Διδασκαλεῖον ἡμῶν ἄριστα ἐκπληροῖ τὸν ὑψηλὸν αὐτοῦ προορισμόν, ἀποβαῖνον ἑστία πνευματικὴ τοῦ τε ἐλευθέρου καὶ ὑποδούλου Ἑλληνισμοῦ.

ΑΛΩΝΙΣΜΟΣ

Ὁ ἁλωνισμὸς τοῦ σίτου ἐγενικεύθη εἰς ὅλην σχεδὸν τὴν Θεσσαλίαν, ἐλπίζεται δὲ ὅτι ἐφέτος θὰ τελειώτη πολὺ ἐνωρίτερον ἀπὸ ἄλλοτε, καθόσον ὁ ἁλωνισμὸς εἰς πολλὰ σημεῖα ἐνεργεῖται δι' ἁλωνιστικῶν μηχανῶν καὶ οὐχὶ διὰ τῶν δοκανῶν.

ΟΨΙΜΑ

Ἕνεκα τῆς ἀπὸ πολλοῦ ἐπικρατούσης ἀνομβρίας καὶ τοῦ πνέοντος ἐπαράτου λιβός τὰ ὄψιμα εἰς πολλὰ μέρη ἤρχισαν νὰ μαραίνωνται, ἐὰν δὲ ἐξακολουθήσῃ ἡ ἀπελπιστικὴ αὕτη καιρικὴ κατάστασις ἐπί τινας ἡμέρας, ἐξάπαντος θὰ ἔχωμεν σημαντικὰς ζημίας.

ΑΠΑΓΩΓΗ

Προχθὲς ἐν τῷ χωρίῳ Ἀγόργιαννη τοῦ Δομοκοῦ ὁ Θεμ. Κατσικιέρης, ἔχων συμβιβηθὲν καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Παναγιώτην, ἀπήγαγεν ἀκουσίως τὴν θυγατέρα τοῦ Γεωργίου Γρίβα, Παναγιοῦν, ἣν ἀπὸ πολλοῦ ἠράτο ἐμμανῶς. Μεθ' ὅλας δὲ τὰς ἐνεργείας τῶν Ἀρχῶν καὶ τῶν συγγενῶν τῆς ἀπαχθείσης δὲν ἐγνώσθη εἰσέτι τὸ μέρος, εἰς ὃ μετέφερε τὴν λείαν του ὁ ἀπαγωγεύς.

ΒΔΕΛΥΡΑ ΠΡΑΞΙΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν ἐν Ἀμπελακίοις ὁ Θωμᾶς Κακαρδάκης ἀπεπειράθη νὰ ἐξυναγκάσῃ τὸν νέον Ἰω Π. Μῖχον εἰς ἀκατονόμαστον πρᾶξιν. Κατὰ τοῦ δράστου ἐπεδόθη ἡ δέουσα καταγγελία.

ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟΙ

Ἐν τῷ χωρίῳ Πυργετῷ οἱ Τέλιος Μακεδέσης ἐραυμάτισεν ἐπικινδύνως κατόπιν ἔριδος τὸν Βασ. Χολέβαν.

— Προχθὲς ἐν Κρανιᾷ τοῦ Ὀλύμπου ὁ Ἰωάν. Κυριαζῆς ἔχων ἀφορμας κατὰ τοῦ συγχωρίου του Γρ. Μαϊμάρα ἐτραυμάτισέν αὐτὸν κατὰ τὸν δεξιὸν πόδα.

— Ἐν δὲ τῷ χωρίῳ Μ. Κεσελῆ ὁ Βασίλειος Κολοκυθας καὶ ἡ συζυγος αὐτοῦ ἐτραυματισεν ἐλαφρῶς δι' ἀσήμαντον αἰτίαν τὴν Ἐλένην χήραν Δ. Κατσουράνη.

ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΕΦΟΡΕΥΤΙΚΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ

Δημοσιεύομεν κατωτέρω τὰ ὀνόματα τῶν τακτικῶν καὶ ἀναπληρωτικῶν Ἐφορευτικῶν Ἐπιτροπῶν τῶν ἐκλογικῶν τμημάτων τοῦ Δήμου Λαρίσης, τάν κληρωθισῶν κατὰ τὴν πρό τινων ἡμερῶν συνεδρίασιν τοῦ ἐνταῦθα Πρωτοδικείου. Τῶν ἄλλων ἐκλογικῶν τμημάτων τῆς περιφερείας τοῦ Νομοῦ Λαρίσης ἡ κλήρωσις θέλει γείνῃ προσεχῶς.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Τακτικὰ μέλη. Ἀριστ. Ἀλέκου, Πρόεδρος, Ἰωάν. Σταμουλάκης, Κωνστ. Ἀστεριάδης, Δημ. Γαλανίδης, Φωκίων Τσαπαλίδης.

Ἀναπληρωματικά. Βάϊος Στεφανόπουλος, Ἀναστ. Ζαρμάνης, Κωνστ. Σκαλιώρας, Ἀριστοτέλης Τζαβέλας, Κ. Βλάχος.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Τακτικὰ μέλη. Ἀθ. Ἀστεριάδης, Πρόεδρος, Γεώρ. Βλαχος, Ἀγαθ. Ἰωαννίδης, Δ. Ζαφειρόπουλος, Β Χριστιανός.

Ἀναπληρωματικά. Ἐπ. Φαρμακίδης, Μιχαὴλ Τσόγκας, Κυριαζῆς Κολοκοτρώνης, Μουσιὼν Κοέν, Μιχαὴλ Σιάπκας.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Τακτικὰ μέλη. Ἰωάν. Τσαπαλίδης, Πρόεδρος, Σωτ. Κομματάκης, Δημ. Κοκουμπάνης, Ἰωάν. Κολοκοτρώνης, Γ. Παπασταθόπουλος.

Ἀναπληρωματικά. Χασὰν Μουσταφᾶ, Χιντήρ, Γεώρ. Σκελλαρίδης, Κ. Σταυρόπουλος, Κ. Μανεσιώτης, Χασὰν ἐφέντης Δεονταρίτης.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Τακτικὰ μέλη. Σταῦρος Φίλιος, Πρόεδρος, Ν. Κυριακίδης, Κωνστ. Σκεμπές, Εὐστρ. Γεωργιάδης, Κωνστ. Σαπουντζάκης.

Ἀναπληρωματικά. Λεων. Ἀναγνώστου, Κωνστ. Κομίτσας, Ἀθ. Σκόδρας, Δ. Σαρμουσάκης, Κ. Χατζόπουλος.

ΤΜΗΜΑ Ε'.

Τακτικὰ μέλη. Πάνταγ. Σκαμβούγερας, Πρόεδρος, Ἀχιλ. Τζίμας, Κωνστ. Κατσαούνης, Γεώρ. Μακρῆς, Σωτ. Πατσουρίδης.

Ἀναπληρωματικά. Ἐμμ. Σταυρίδης, Μεχμὲτ Χατζημέτος, Θεόδ. Ἰκτρόπουλος. Χρ. Στεργίου ἢ Ἀστεριάδης, Ἰωαν. Χατζόπουλος.

FARINE LACTÉE NESTLÉ ΓΑΛΑΚΤΟΥΧΟΝ ΑΛΕΥΡΟΝ NESTLÉ

Τελεία τροφὴ διὰ βρέφη, ἀναρρωνύοντες καὶ γέροντες, περιέχουσα τὸ ἀγνὸν γάλα τῆς Ἑλβετίας.

Ἀντιπρόσωποι διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Κρήτην.

PARPIANI ET PLOCK
ΑΘΗΝΑΙ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Αἱ τιμαὶ τῶν σιτηρῶν κατὰ τὴν λήξασαν ἑβδομάδα ἕνεκα τῆς ὑψώσεως τοῦ χρυσοῦ ὑπῆρξαν κάπως ζωηραί. Ἐγένοντο δὲ καὶ τινες ἀγοροπωλησίαι σίτου παλαιᾶς ἐσοδείας πρὸς 29 λεπτὰ, ἐνῷ πρὸς 26 1)2 ἕως 27 1)2 λεπτὰ ἐπωλήθη σῖτος ἐφετεινῆς ἐσοδείας ἀναλόγως τῆς ποιότητος καὶ τῆς ἀποστάσεως ἀπὸ τῶν σιδηροδρομικῶν σταθμῶν. Ἐπίσης ἐσημειώθη καὶ μικρά τις ὕψωσις εἰς τὴν τιμὴν τῆς κριθῆς, τιμωμένης πρὸς 14—14 1(2 λεπτὰ τὴν ὀκᾶν, χωρὶς ὅμως οὐδεμία ἐμπορικὴ πρᾶξις νὰ λάβῃ χώραν.

— Ζέστη-—Λέψ. *Καύσων ἀφόρητος καὶ λίψ πνιγηρὸς μᾶς τσιτσιρίζει ἀπὸ πολλῶν ἡμερῶν, ἰδίᾳ δὲ προχθὲς τὴν Πέμπτην, καθ' ἣν τὸ θερμόμετρον ἀνῆλθεν εἰς 38 βαθμοὺς ὑπὸ σκιάν. Ἐν τούτοις ὁ καιρὸς οὗτος εἶνε ἀναγκαιότατος διὰ τὸν ἁλωνισμὸν τῶν δημητριακῶν καρπῶν, καθόσον ἀποξηραίνει τὴν ἐπὶ τῶν δεμάτων πίπτουσαν δρόσον τῆς νυκτὸς καὶ ἀποβάλλεται οὕτω εὐκόλως ὁ φλοιὸς τῶν στάχυων.*

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀνεχώρησεν χθὲς εἰς Ἀθήνας ὁ Διευθυντὴς τοῦ Διδασκαλείου μας κ. Ἀναστ. Σακελλαρίου, ὅπως παραστῇ ὡς μέλος τῆς ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς εἰς τὰς ἀπολυτηρίους ἐξετάσεις τῶν μαθητριῶν τοῦ Ἀρσακείου.

— Ἐπίσης ἀνεχώρησε διὰ τὸν αὐτὸν λόγον εἰς Ἀθήνας ὁ Καθηγητὴς τοῦ Διδασκαλείου κ. Κρατῖνος Ἀποστολίδης μετὰ τῆς ἀξιοτίμου συζύγου του.

— Ἀνεχώρησε χθὲς εἰς Τρίπολιν ὁ ἀγαπητὸς ἡμῖν φίλος κ. Κωνστ. Χρηστόπουλος, Καθηγητὴς τοῦ Διδασκαλείου. Καλὸν του κατευόδιον.

Ἐπανέκαμψεν ἀπὸ τὰς θέρμας τῆς Αἰδηψοῦ μετὰ τῆς οἰκογενείας του ὁ Διευθυντὴς τῆς ἐφημερίδος μας κ. Μιχ. Τσόγκας.

— Εὐοιωνοι ἐτελέσθησαν τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν οἱ ἀρραβῶνες τοῦ πλήρους μέλλοντος εὐπαιδεύτου ἀξιωματικοῦ τοῦ Πεζικοῦ κ. Ἰω. Μπλατσῆ μετὰ τῆς ἐπεράστου καὶ ἐναρέτου δεσποινίδος Ἀρτεμισίας Α. Στεργίου, τῆς γνωστῆς πατριαρχικῆς τῆς πόλεως μας οἰκογενείας. Εἰς τὸ εὐάρμοστον ζεῦγος εὐχόμεθα τὸν βίον ῥόδινον.

— Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐν Ἀμπελακίοις ὁ ἀξιόλογος νέος κ. Ἰωάννης Ἀμιλλης, Ἐπιστάτης τῶν ἐν Λασποχωρίῳ κτημάτων τῶν κληρονόμων Ρασὴτ Πασᾶ, ἀντήλλαξε δακτύλιον ἀρραβῶνος μετὰ τῆς εὐήμμενης καὶ διὰ πολλῶν ἀρετῶν κεκοσμημένης δεσποινίδος Κατίνας Κ. Τσαντσάλη, ἀδελφῆς τοῦ ἐν Ἀμπελακίοις πολιτευομένου κ. Βασ. Τσαντσάλη. Τοῖς μνηστευθεῖσιν εὐχόμεθα πασαν εὐτυχίαν.

— Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Μιχ. Χ" Παπαγεωργίου μετὰ τῆς σεμνῆς δεσποινίδος Φανῆς Δερματεῖδου. Εἰς τοὺς ἐπ' αἰσίοις οἰωνοῖς ἑνωθέντας εὐχόμεθα πᾶν ἀγαθόν.

ΜΕΓΑ ΥΕΛΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΔΗΜΗΤΡ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Ἐν Λαρίσῃ ὁδὸς Μακεδονίας καὶ Ἀκροπόλεως

ΔΙΑΡΚΗΣ ΕΚΘΕΣΙΣ

Μεγάλη συλλογὴ ἐπιτραπεζίων σκευῶν ἐκ πορσελάνης κλπ. Μαχαιροπέρονα καὶ κουτάλια. Λάμπαι διαφόρων σχημάτων. Δίσκοι διαφόρων εἰδῶν καὶ ποιοτήτων. Γλυκοδοχεῖα ἐξ ὑάλου, κρυστάλλου καὶ ἐπαργυρωμένα. Καθρέπται κρυστάλλινοι καὶ ἁπλοῖ Πολυέλεοι καὶ κανδύλαι ἐκκλησιῶν. Φανοὶ εἰσόδων κλπ. διαφόρων σχημάτων. Φλιτζάνια ἐκ πορσελάνης καὶ ἁπλᾶ. Φιάλαι καὶ ποτήρια κρυστάλλινα καὶ μή. Μπελιτιέραι, τεφροδόχοι καὶ φόρμαι διάφοροι.

Μεγάλη συλλογὴ μαγειρικῶν σκευῶν

Διάφορα ὄργανα καὶ ἐξαρτήματα αὐτῶν. Χορδαὶ διάφοροι.

Ὡρολόγια διάφορα, θυμιατήρια, μύλοι τοῦ καφφέ, μηχαναὶ Ἀγγλικαὶ καὶ Ἀμερικανικαὶ κοψήματος τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς, κανταράκια, σάπωνες Γαλλικοὶ καὶ ἐγχώριοι, βαφὴ τριχῶν καὶ τέϊον Ρωσσίας.

Τμῆμα ψιλικῶν ἤτοι: Κτένια φιλτισένια, τσατσάραι, ψαλίδια, ξυράφια, βοῦρτσαι διάφοροι τερτίρια ἁπλᾶ καὶ χρυσᾶ, πούλιαι χρωματισταὶ χρυσαῖ καὶ ἁπλαῖ. Ἀναλίναι διάφοροι. Βερνίκια καὶ κορδόνια ὑποδημάτων. Νήματα διὰ κάλτσες, μαλλιὰ κεντήματος καὶ κουβαρίστραι. Λαμπάδες διάφοροι καὶ πλεῖστα ἄλλα εἴδη.

Ἀριθ. 4883.

Πρῶτον πρόγραμμα ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ ἀκινήτων κτημάτων.

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Λαρίσῃ Πρωτοδίκαις δικαστικὸς κλητὴρ Κ. Φλῶρος

Δηλοποιεῖ ὅτι

Τὴν 5ην τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου τοῦ 1904 ἐνεακοσιοστοῦ τετάρτου ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10 ὥρας π. μ. μέχρι τῆς 12 τῆς μεσημβρίας τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐν Ἀγυιᾷ πρωτευούσῃ τοῦ Δήμου Δωτίου ἔξωθι ἢ ἔσωθι τοῦ ἐν τῇ ἀγορᾷ κειμένου καφενείου τοῦ ἰδιοκτήτου Ἀχ. Ἡρακλείδου μεμισθωμένου ὑπὸ τοῦ Βασ. Καΐπη, συνήθη τόπον τῶν δημοσίων καὶ ἀναγκαστικῶν πλειστηριασμῶν καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀγυιᾶς Ζήση Γ. Οἰκονομίδου ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου ἢ τούτου τυχὸν κωλυομένου ἐνώπιον τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ ἐκτίθενται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν τὰ κάτωθι τοῦ παρόντος καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 4873 τῆς 4 Ἰουλίου 1904 ἐκθέσει ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως ἀκριβῶς καὶ λεπτομερῶς περιγραφόμενα ἀκίνητα κτήματα τοῦ ὀφειλέτου Μιχαὴλ Λαναρᾶ κατοίκου Σελητσάνης τοῦ Δήμου Δωτίου κατασχεθέντα ἀναγκαστικῶς τῇ ἐπιστεύσει τοῦ δανειστοῦ Ἰωάννου Καρανίκα κα-

(ἕπεται παράρτημα)

Ἀριθ. 4876.

Πρῶτον πρόγραμμα ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ ἀκινήτων ἐνυποθήκων κτημάτων.

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Λαρίσῃ Πρωτοδίκαις δικαστικὸς κλητὴρ Κ. Φλῶρος

Δηλοποιεῖ ὅτι

Τὴν 5ην τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου 1904 ἐνενηκοσιοστοῦ τετάρτου ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10 ὥρας π. μ. ἕως τῆς 12 ς ὥρας τῆς μεσημβρίας τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐν Ἀγυιᾷ ἕδρα τοῦ Δήμου Δωτίου ἔξωθι ἢ ἔσωθι τοῦ ἐν τῇ ἀγορᾷ κειμένου καφενείου τοῦ ἰδιοκτήτου Ἀχιλ. Ἡρακλείδου μεμισθωμένου ὑπὸ τοῦ Βασιλ. Καΐπη, καφεπώλου ὡς κεντρικωτέρου μέρους τῆς κωμοπόλεως Ἀγυιᾶς ἔνθα εἶνε ὁ συνήθης τόπος τῶν δημοσίων καὶ ἀναγκαστικῶν πλειστηριασμῶν κ ὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀγυιᾶς Ζήση Γ. Οἰκονομίδου ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου ἢ τούτου τυχὸν κωλυομένου ἐνώπιον τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ ἐκτίθενται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν τῇ ἐπισπεύσει τοῦ δανειστοῦ Ἰωάνου Μ. Καρανίκα ἰατροῦ, κατοίκου Λαρίσης τὰ παρακατιὼν τοῦ παρόντος καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 4874 τῆς 7ης Ἰουλίου 1904 ἐκθέσει μου ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως ἀκριβῶς καὶ λεπτομερῶς περιγραφόμενα ἀκίνητα ἐνυποθήκα κτήματα ἀνήκοντα εἰς τὴν κυριότητα καὶ κατοχὴν τοῦ ὀφειλέτου Ἰωάννου Δ. Παπαστεργίου ἢ Σαμελαδᾶ κατοίκου Ἀγυιᾶς, κατασχεθέντα ἀναγκαστικῶς ὑπ' ἐμοῦ δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 33721 τοῦ 1895 ἔτους δανειστικοῦ συμβολαίου τοῦ Συμβολαιογράφου Λαρίσης Ἀναστ. Β. Φίλιου ὅπως ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος αὐτῶν πληρωθῇ ὁ ἐπισπεύδων δανειστὴς 1) δὰ κεφάλαιον δραχ. 5,000 2) τοὺς τόκους αὐτῶν ἀπὸ τῆς 9ης Φεβρουαρίου 1903 μεχρι τῆς ἐπιταγῆς (5 Μαρτίου 1904) δραχ 647 καὶ 80)οο καὶ 3) δι' ἔξοδα ἐπιταγῆς δρ. 12 ἤτοι ἐν ὅλῳ δρ. 5659 καὶ 80)οο πάσας ἐντόκως τοῦ μὲν κεφαλαίου καὶ τῶν τόκων ἐκ δραχ. 5647 80)ο πρὸς 12 ο)ο τῶν δὲ ἐξόδων πρὸς 8 ο)ο ἐτησίως μέχρις ἐξοφλήσεως πρὸς δὲ ὁ αὐτὸς ἐπισπεύδων πληρωθῇ ἅπαντα τὰ τῆς ἐκτελέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ ἔξοδα μέχρι πέρατος αὐτοῦ. ἤτοι

1ον) Μία οἰκία ἀνώγειος λιθόκτιστος καὶ κεραμοσκεπὴς κειμένη ἐν Ἀγυιᾷ ἐν τῇ ἐνορίᾳ Ἁγίου Ἀντωνίου ἀπαρτιζομένη ἀνωγείως ἐκ 4 δωματίων, μαγειρείου ὡς καὶ στενῆς εἰσόδου (ἀντρὲ) χαμογείως ἐκ δύο μαγαζείων τοῦ ἑνὸς χρησιμεύοντος ὡς καπνοπωλείου τοῦ ἑτέρου ὡς ὡρολογοπωλείου καὶ ἐ-

(ἕπεται παράρτημα)

ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΕΙΟΝ
ΤΟ «ΚΙΟΣΚΙ»

Φέρεται εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ, ὅτι ἡ τιμὴ τοῦ γάλακτος τοῦ γαλακτοκομείου

ΤΟ ΚΙΟΣΚΙ

ἀνεβιβάσθη εἰς 80 λεπτὰ κατ' ὀκᾶν.

Οἱ θέλοντες νὰ πίνωσι γάλα ἀγνὸν καὶ καθαρὸν εἴτε **ἀγελάδος εἴτε προβείου** παρακαλοῦνται νὰ δηλώσωσιν εἰς τὸ τυπογραφεῖον τῆς «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ» πόσον γάλα θέλουσι καθ' ἑκάστην πρὸς δὲ καὶ τὴν κατοικίαν των ἐπακριβῶς, χάριν τῆς εἰς ἕκαστον οἶκον τακτικῆς ἀποστολῆς τοῦ γάλακτος.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Ο ΥΠΟΚΡΑΤΗΣ
Μ. Α. ΜΑΤΑΛΩΝ

(Παρὰ τὸ μέλαθρον τῆς Θέμιδος)

Χημικὰ καὶ φαρμακευτικὰ προϊόντα εἰς μεγάλας ποσότητας. Ἅπαντα τὰ νεώτερα φάρμακα, πάντοτε πρόσφατα καὶ γνήσια ἐκ τῶν καλλιτέρων Εὐρωπαϊκῶν ἐργοστασίων καὶ ἰδίως ἐκ Γαλλίας.

ΜΟΥΡΟΝΕΛΑΙΟΝ

πρόσφατον καὶ καθαρώτατον.

ΜΟΣΧΟΒΙΤΙΝΗ καὶ καταπότια **ΗΙΓΚ**.

Πώλησις λιανικῶς καὶ χονδρικῶς συμφώνως μὲ τὸ τιμολόγιον τοῦ ἐν Ἀθήναις Φαρμακεμπορίου Κρίνου.

ΠΑΓΩΤΑ ΕΚΛΕΚΤΑ

Ὁλόκληρον λεπτὰ 30, τὸ ἥμισυ λεπτὰ 20. Εἰς τὸ πρὸ τῆς πλατείας τῶν Δικαστηρίων ἀρτιεσύστατον Ζαχαροπλαστεῖον καὶ καφφενεῖον.

«ΑΙ ΦΙΑΥΡΑΙ»

ΠΑΣΤΑΙ λεπτὰ **30.**
ΚΟΚΑΚΙ, ΜΠΙΣΚΟΤΟ, ΚΑΦΕΣ λεπ. **10.**

ΑΧΙΛ. Δ. ΤΖΗΜΑΣ

Εἰδικὸς χειρουργός, ὀφθαλμολόγος, μαιευτήρ.

Ἐπὶ διετίαν ἐν Παρισίοις σπουδάσας δέχεται ἰδιαιτέρως τοὺς πάσχοντας ἐξ ὀφθαλμικῶν, ὠτικῶν. ῥινικῶν καὶ λαρυγγικῶν νοσημάτων καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 4—5 μ. μ. ἐν τῇ παρὰ τὸ Πολιτικὸν Νοσοκομεῖον οἰκίᾳ του.

Δευτέραν καὶ Παρασκευὴν τοὺς ἀπόρους δωρεάν.

Θεραπεία τῶν τραχωμάτων διὰ νεωτάτων μεθόδων ἐφαρμοζομένων ἐν τῇ κλινικῇ τοῦ HOTEL DIEU *τῶν Παρισίων.*

Χρονία βλεννορροια καὶ στενώματα οὐρήθρας διὰ τῶν μεθόδων τῶν διασήμων καθηγητῶν

GUWON καὶ TUFFIER.

Διορθοῦνται διὰ καταλλήλλων ὑέλων, ὁ ἀστιγματισμός, ἡ μυωπία, ὑπερμετρωπία καὶ πρεσβυωπία.

Διάγνωσις τελεία τῶν νοσημάτων τοῦ βυθοῦ τοῦ ὀφθαλμοῦ διὰ τοῦ ὀφθαλμοσκοπείου.

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ
ΠΑΠΑΔΗΜΑΚΗ
ΕΝ ΑΙΔΗΨΩ

Τὸ ἐν τοῖς Λουτροῖς τῆς Αἰδηψοῦ Μέγα Ξενοδοχεῖον Παπαδημάκη ἐμίσθωσε διὰ τὴν ἐφετεινὴν θερινὴν περίοδον ὁ ῥέκτης συμπολίτης κ. Γ. Γιαμούζης, τὸ ὁποῖον ἀνεκαίνισε τελείως πλουτίσας αὐτὸ διὰ καινουργῶν πολυτελῶν ἐπίπλων.

Ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τούτῳ θὰ λειτουργῇ καὶ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ μὲ μαγειρικὴν ἀρίστην, ἀπαράμιλλον καθαριότητα καὶ περιποίησιν προθυμοτάτην. Ὥστε δὲν πρέπει οὐδεὶς Θεσσαλὸς μεταβαίνων ἐφέτος εἰς τὰ λουτρὰ τῆς Αἰδηψοῦ νὰ μὴ προτιμήσῃ τὸ Ξενοδοχεῖον τοῦ κ. Γιαμούζη.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΑΤΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΕΚ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

ΤΟ ΝΑΥΑΓΙΟΝ ΤΩΝ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΩΝ

ΤΟ ΝΕΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΚΟΜΙΤΑΤΩΝ

ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΕΔΑΦΟΣ ΑΜΥΝΗΣ

ΑΙ ΑΠΩΛΕΙΑΙ ΜΑΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 10 Ἰουλίου. Ἡ ἀναρχικὴ καὶ τρομοκρατικὴ κατάστασις καθ' ἅπασαν τὴν Μακεδονίαν ὀξύτατα ἐπιτείνεται. Ἡ χώρα ἀφέθη ἀπροστάτευτος ὑπὸ τὸ αὐθαίρετον κράτος τῶν βουλγαρικῶν συμμοριῶν τῶν ὁποίων τὸ ἄτιμον καὶ καταχθόνιον ἔργον προστατεύει ἡ ἀνθελληνικὴ ἐξουσία καὶ ἐκμεταλλεύεται ἀτιμωτάτη πολιτικὴ ὑφ' ἧς ἐξωθεῖται ἡ κατάστασις διὰ σκευωριῶν καὶ ραδιουργιῶν εἰς τὸ ἔσχατον σημεῖον. Οὕτω αὐτὰ τὰ πράγματα ἔρχονται νὰ ἐπαληθεύσωσιν ἀτυχῶς τὰ ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1903 προλεχθέντα ὑφ' ἡμῶν διὰ τῆς «Ἀκροπόλεως».

Η ΕΙΡΩΝΙΑ ΤΩΝ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΩΝ

Περὶ μεταρρυθμίσεων οὐδεὶς δέον νὰ γίνηται λόγος, καὶ πᾶσα **ἐλπὶς** περὶ βελτιώσεως τῆς καταστάσεως διὰ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν καὶ πᾶσα **ὑπομονὴ** πρέπει νὰ ἐκλείψωσιν.

Κἀὶ αὐτοὶ ἄλλως τε οἱ ἐν Μακεδονίᾳ κατελθόντες ξένοι ὀργανωταὶ ὁμολογοῦσιν ὅτι ἡ ὑπὸ τοῦ κομητάτου ἐπιδείνωσις τῆς καταστάσεως ἐματαίωσε τὸ μεταρρυθμιστικὸν αὐτῶν ἔργον.

Οἱ Ρῶσσοι ἀξιωματικοὶ κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας ἐξεφράσθησαν ἐν Γευγελῇ «**ὅτι οὐδεμία θεραπεία δύναται νὰ ἐπέλθῃ ἐν τῷ τόπῳ διὰ τῶν μεταρρυθμίσεων, καὶ ὅτι τὰ πράγματα βαίνουσιν ἀσφαλῶς εἰς τὴν αὐτονομίαν τῆς χώρας**».

Καὶ ἐν Μοναστηρίῳ παρόμοια ἐξεφράσθησαν περὶ τῆς τύχης τῶν μεταρρυθμίσεων οἱ πολιτικοὶ πράκτορες.

ΑΓΓΛΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ

Πολλὰ ὡς πιθανὰ προβλέπονται ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα κύκλων, καὶ λίαν διεδόθη ἡ ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ Προξενείου προελθοῦσα φήμη ὅτι ἡ Ἀγγλία ἀναλαμβάνει προσεχῶς τὴν πρωτοβουλίαν τῆς διευθετήσεως τοῦ Μακεδονικοῦ ζητήματος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς Βερολινείου συνθήκης. Ὡς ὁριστικὸν ὅμως οὐδὲν δύναται νὰ προείπῃ τις.

Ἀπ' ἐναντίας ὁριστικώτερον καὶ σαφέστερον δύνανται νὰ καθορισθῶσιν οἱ σοβαρώτατοι κίνδυνοι οἱ ἐνεκήψαντες ὀλεθριώτατα κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Μακεδονίας, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ Ρωσσοϊαπωνικοῦ πολέμου.

ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΟΥ ΚΟΜΗΤΑΤΟΥ

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης τὸ κομητάτον μεταβάλλει σύστημα δράσεως. Παραιτεῖται τοῦ ἐπαναστατικοῦ καὶ ἐπανέρχεται εἰς τὸ παλαιότερον, τὸ προσηλυτιστικὸν διενεργούμενον διὰ συμπράξεως τῆς Ἐξαρχίας μετὰ τῶν πλημμυρουσῶν τὴν Μακεδονίαν συμμοριῶν τῶν κομητάτων, οἵτινες ἐξαναγκάζουσι διὰ βιαιοπραγιῶν καὶ κακουργημάτων τὰ ὀρθόδοξα Ἑλληνικὰ χωρία νὰ μεθίστανται εἰς τὰς τάξεις τῆς Βουλγαρικῆς Ἐξαρχίας. Τοιουτοτρόπως διπλὸς ἐπιτυγχάνεται σκοπός. Ἀφ' ἑνὸς μὲν παρατείνεται καὶ ἐπιδεινοῦται ἡ ἐσωτερικὴ ἀνωμαλία καὶ ἀποτυγχάνουσιν αἱ μεταρρυθμίσεις, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐπιτυγχάνεται ἡ κατάκτησις μείζονος, ἐδάφους διὰ τοῦ ἐξαναγκαστικοῦ ἐκβουλγαρισμοῦ τῶν Ἑλληνικῶν χωρίων, τοιουτοτρόπως ἐξέφυγε τῶν χειρῶν ἡμῶν ἀρκετὸν ἔδαφος τὸ ὁποῖον δὲν ἠδυνήθησαν νὰ διασώσωσι τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα, εἰς ἃ εἴχομεν στηρίξει τὴν ἐν Μακεδονίᾳ ἐθνικὴν ἄμυναν **μωρῶς καὶ ἀνοήτως ἐπιμένοντες εἰς τὸ σύστημα τοῦτο**, ὅπερ ἐν εἰρηνικῇ μόνον καταστάσει ἠδύνατο νὰ τελεσφορήσῃ μεταρρυθμιζόμενον ἐπὶ τὸ φρονηματιστικώτερον.

Η ΣΩΤΗΡΙΑ ΕΝ ΤΗ ΣΠΟΥΔΗ

Ὁ Μακεδονικὸς κίνδυνος κατανοηθεὶς ζωηρότερον σήμερον, καὶ ἀφυπνίσας ἡμᾶς ἀπεκάλυψε, ἀλλὰ λίαν ἀργά, ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ ὀργάνωσιν πρακτικωτέρας ἀμύνης ὑπὸ τοῦ ἐν Μακεδονίᾳ Ἑλληνισμοῦ. Ἀλλ' οἱ ἐχθροὶ ἀμφίβολον ἂν θὰ θὰ ἐπιτρέψωσιν ἡμῖν εὐκαιρίαν τοιαύτην, διότι πλὴν τῶν πραγμάτων ἐκβιάζουσι καὶ τὸν χρόνον, τὸν πολυτιμώτατον τοῦτον παράγοντα διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς Ἑλληνικῆς ἀμύνης. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ δυσάρεστος αὕτη ἀλήθεια πιθανὸν ν' ἀναστείλῃ πολλὰς ἀποφάσεις καὶ πολλὴν ἀπογοητεύσιν, ἀποφαινόμεθα ἀδιστάκτως καὶ μετὰ πεποιθήσεως προερχομένης ἐξ ἀκριβεστάτης ἀντιλήψεως τῶν πραγμάτων καὶ ἐξ ἀσφαλοῦς ἐκτιμήσεως τῶν περιστάσεων **ὅτι καὶ ἔδαφος ὑπάρχει εὐρύτατον ἀλλὰ καὶ ὁ μὴ ὑπάρχων χρόνος δύναται ν' ἀναπληρωθῇ διὰ ΣΠΟΥΔΗΣ συνετῆς καὶ λελογισμένης, διὰ ΣΠΟΥΔΗΣ ἐπιβαλλούσης θυσίας.**

ΣΥΜΦΟΡΑΙ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Ὀφείλομεν, προκειμένου περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Μακεδονίας, νὰ ὁμολογῶμεν τὴν ἀκριβῆ ἀλήθειαν, καὶ μετὰ πολλοῦ μάλιστα θάρρους ὁπόταν αὕτη εἶνε θλιβερὰ καὶ δυσάρεστος, ἵνα ἐπέρχεται πλήρης ἡ διαφώτισις τοῦ Ἑλληνικοῦ δημοσίου, ἐκ τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ ἐκ τῆς συνδρομῆς τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ διασωθῇ ἡ Μακεδονία μας. Ἂν δὲ μέχρι τοῦδε οὐχὶ ἀνάλογον τοῦ πρέποντος ἐνδιαφέροντος ὑπὲρ τῆς Μακεδονίας ἐπεδείχθη ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ δημοσίου, τοῦτο κατὰ μέγα μέρος ὀφείλεται καὶ εἰς τὴν παρασιώπησιν τῆς ἀληθείας, καὶ εἰς τὴν ἐπιτηδειότητα ἐλαχίστων, οἵτινες ἢ ἐκ κακῆς ἀντιλήψεως ἢ νομίζοντες ὅτι τοιουτοτρόπως ἐξυπηρετοῦσι τὴν Μακεδονικὴν ὑπόθεσιν ἐβαυκάλιζον τὸ δημόσιον δι' ἐλπίδων ἀπατηλῶν καὶ διεκήρυττον πραγματικοὺς ἢ φανταστικοὺς θριάμβους τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ νίκας κατὰ τῶν σλάβων καὶ ἐν γένει παρίστων τὰ πράγματα ροδινώτατα.

Ἡμεῖς ὅμως μὴ ἀκολουθοῦντες τὰς ἀρχὰς καὶ ἰδέας **τῶν ἐννοούντων ἡμᾶς**, ἐπιλαμβανόμεθα θλιβεροῦ καθήκοντος, ὅπερ ἐπιβάλλει ἡμῖν ν' ἀπαριθμήσωμεν λεπτομερῶς τὰς ζημίας τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Μακεδονίας κατὰ τὴν τελευταίαν περίοδον.

ΤΟ ΣΑΝΔΖΑΚΙΟΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Περιοριζόμεθα σήμερον εἰς τὸ σανδζάκιον Θεσσαλονίκης.

Ἔνε γνωστὸν ὅτι εἰς πάντα τὰ Ἑλληνικὰ χωρία τὸ κομιτάτον ἀπέστειλεῖ ἀναφορὰς ἵνα ὑπογραφῶσιν ὑπὸ τῶν ἑλλήνων δι' ὧν δηλοῦται ὅτι τοῦ λοιποῦ ἀναγνωρίζουσι τὴν ἐκκλησιαστικὴν δικαιοδοσίαν τῆς Ἐξαρχίας. Καὶ ἄλλα μὲν τῶν χωρίων διατελοῦντα ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ τρόμου καὶ τῶν ἀπειλῶν τῶν βουλγαρικῶν συμμοριῶν ὑπέγραψαν τὰς ἀναφορὰς, ἄλλα ἐκβιάζονται καὶ ἄλλα ἀνθίστανται.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΖΑΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ.—ΤΑ ΕΞΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΑ ΕΛΛ. ΧΩΡΙΑ

Γεζλατζῆ (ἐκ 47 οἰκογενειῶν)
Τροχαλὰρ (ἐκ 40 οἰκογενειῶν)
Ζορμπᾶς (ἐκ 50 οἰκογενειῶν)
Μπόζετς (ἐξ 111 οἰκογενειῶν)
Τσιζὶν (ἐξ 70 οἰκογενειῶν)
Ζαρέτσαι (ἐξ 26 οἰκογενειῶν)
Τσοφλὰο (ἐξ ... οἰκογενειῶν)
Καζακλὰρ (ἐξ 85 οἰκογενειῶν)
Ἴλετζὶ (ἐκ 35 οἰκογενειῶν)
Ἄνω Κεράτια (ἐξ 163 οἰκογενειῶν).

Ὑπέγραψαν τὰς ἀναφορὰς τοῦ κομιτάτου, καὶ ἐπέδωκαν ταύτας εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ εἰς τὸν Ἐξαρχικὸν ἀντιπρόσωπον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΖΑΝ ΔΟΚΡΑΝΗΣ

Τὸ Ἀκίντζελ ἐγένετο σχισματικὸν, καὶ διατηροῦνται πιστὰ μόνον τὰ χωρία Φούρκα. Ποτορὸζ, Βαλάνδοβον. Ἐν δὲ τῇ πόλει τῆς Δοκράνης ὑπερέχει ἀριθμητικῶς ἡ Σχισματικὴ κοινότης. καὶ πᾶσα προσπάθεια τοῦ ἐπισκόπου Πολυανῆς ὅπως ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν πλέον τῶν 50 σχισματικῶν οἰκογενειῶν, αἵτινες ἔδειξαν τοιαύτας διαθέσεις ἀπέτυχεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΖΑΝ ΒΟΔΕΝΩΝ

Ὁ Ποδος (ἐξ 68 οἰκογενειῶν) ὑπέγραψε τὰς ἀναφοράς. Ἡ Νήσια καὶ τὸ Λούκοβιτς διάζονται. Τὸ Μπάχοβον καὶ Τέρνες ἀνθίστανται, οἱ δὲ ἱερεῖς καὶ πρόκριτοι ἐκπατρίζονται ἵνα μὴ δολοφονηθῶσι. Τὸ Τουπὲρ καὶ τρία παρακείμενα ἑλληνικὰ χωρία ἐκβιαζόμενα πρόκειται νὰ ὑποκύψωσιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΖΑΝ ΓΕΥΓΕΛΗΣ

Ὁριστικῶς πλέον ἔπεσαν εἰς τὸν ρουμανισμὸν καὶ τὴν ἐξαρχίαν τὰ ἀπὸ διετίας ἐκβιαζόμενα ὑπὸ τῶν Βουλγαρικῶν συμμοριῶν τοῦ Γιωδὰν καὶ Ἀποστὸλ τὰ ἑλληνοβλαχικὰ χωρία τῆς Καρατζόβας:

Ὀσιανὴ (ἐκ 220 οἰκογενειῶν)
Λούμνιτζα » 350 »
Κούπα » 45 »
Χούμα » 75 »
Λούγουντζα » 75 »
Μπέργολαβ (ἐξ 60 οἰκογενειῶν)
Μεγάλα Λειβάδια (ἐκ 500 οἰκογενειῶν.)

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΖΑΝ ΓΙΑΝΕΤΣΩΝ

Ἡ πόλις Γιανετζὰ τρομοκρατεῖται ὑπὸ τῆς λυμαινομένης τὰ πέριξ συμμορίας τοῦ Ἀποστὸλ, (τοῦ κατὰ τὸν κ. Τσορμπατζόγλου ἐξυπηρετοῦντος διὰ τῆς δράσεώς του τὸν Ἑλληνισμόν!!) Καὶ τρομοκρατοῦνται τὰ Γιανετζὰ μέχρι τοῦ σημείου ὥστε 600 ἑλληνικαὶ οἰκογένειαι ἀπειληθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Ἀποστὸλ ἠναγκάσθησαν νὰ συνεορτάσωσιν ἐφέτος μετὰ τῶν 70 σχισματιτῶν οἰκογενειῶν τὴν βλαχικὴν ἑορτὴν τοῦ Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου. (Οἴα! ἐξυπηρέτησις! τοῦ Ἑλληνισμοῦ! ὑπὸ τοῦ Ἀποστὸλ! ὡς ἀντελήφθη ὁ κ. Τσορμπατζόγλου!!)

Τὰς ἀναφορὰς τοῦ κομιτάτου ὑπέγραψαν τὰ χωρία:

Κρέβα (ἐκ 200 οἰκογενειῶν).
Ἀπόστολοι (Πέλλα) ἐξ 90 οἰκογενειῶν).
Γιούψεμο (ἐξ 25 οἰκογενειῶν).
Ἀσὰρ Βέη (ἐκ 40 οἰκογενειῶν).

Τὸ Ἀγαλάριον κατέστη ὁλόκληρον ρουμανικόν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΖΑΝ ΚΙΛΚΙΣΟΥ

Πάντα τὰ χωρία μετέστησαν εἰς τὴν Ἐξαρχίαν κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν. Τὰ δὲ ὑπολειπόμενα Τσιφλίκια Ἑλλήνων Γιάνν-, Κυλι.βῆρι, Ἀμάτοβον καὶ Βαρβαρόφτσα κατὰ τύπους λέγονται ὀρθόδοξα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΖΑΝ ΣΤΡΩΜΝΙΤΣΗΣ

Τὰ χωρία Βορίσβον, Ρύτς, Μακρύοβον, Κωστούρινον προσῆλθον εἰς τὴν Ἐξαρχίαν ἐννεῦθεν τοῦ 1902. Ὑπολείπονται πιστὰ εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν ἑπτὰ χωρία μετὰ σχολείων ἑλληνικῶν, διαταχθέντα ὑπὸ τοῦ κομιτάτου νὰ εἰσαγάγωσιν ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου τὴν διδασκαλίαν τῆς Βουλγαρικῆς γλώσσης. Ὑπάρχουσι καὶ ἕτερα πέντε ὀρθόδοξα χωρία εἰς ἃ δὲν ἐλήφθη πρόνοια νὰ συστηθῶσιν ἑλληνικὰ σχολεῖα. Ἀλλὰ τὴν ἔλλειψιν τῆς ἡμετέρας προνοίας θ' ἀναπληρώσῃ τὸ κομιτάτον ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Σεπτεμβρίου.

Ο ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Προσεχῶς θέλομεν περιλάβει εἰς τὴν μελαγχολικὴν ταύτην περιγραφὴν καὶ τὰς λοιπὰς ἐπαρχίας τῆς Μακεδονίας. Εὐχόμεθα ὅμως ὅπως μὴ ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ Σαντζάκιον Θεσσαλονίκης καὶ ἀναγγείλωμεν νεωτέρας ἑλληνικὰς ἀπωλείας. Ἀτυχῶς εἴμεθα βέβαιοι ὅτι τὴν εὐχήν μας ταύτην ταχέως θὰ διαψεύσωσιν αἱ βουλγαρικαὶ συμμορίαι, καὶ μάλιστα ἀφοῦ αἱ ὑπάρχουσαι εἰς τὰ ἑλληνικὰ χωρία στρατιωτικαὶ φρουραὶ ἀνεκλήθησαν καὶ πᾶσα ἡ ὕπαιθρος χώρα ἀφέθη εἰς τὴν ἐλευθέραν διάθεσιν τῶν κομιτάτων.

Ἐπεισοδιακῶς ἀναφέρομεν ὧδε, ὅτι ἐσχάτως περιῆλθε τὸ Σαντζάκιον Θεσσαλονίκης ὁ ἐπιθεωρητὴς τῶν Ἑλληνικῶν Προξενείων καὶ διερμηνεὺς τῆς ἐν Κων)πόλει Ἑλλην. Πρεσβείας κ. Τσορμπατζόγλου.

Ὁ Μητροπολίτης Βοδενῶν εἶπε περὶ αὐτοῦ:

— «**Ὁ κ. Τσορμπαζόγλου κατέστρεψε τὴν ἐπαρχίαν μου περισσότερον ἢ αἱ βουλγαρικαὶ συμμορίαι.**»

Ἀλλὰ λίαν προσεχῶς θέλομεν ἐκτεθῆ περὶ τούτου, ἵνα ἀποδειχθῇ ὅτι πολλάκις πολλαὶ προῆλθον ἐθνικαὶ ζημίαι, διότι ἡ διαχείρισις ὑψηλῶν ζητημάτων ἐνεπιστεύθη εἰς τοὺς ὀφλισκάνοντας μωρίας.

Δ. Φιλιππίδης

λις ἔφθασε εἰς τὸν πρῶτον διάδρομον χύνει ἐπ' αὐτοῦ τὸ πετρέλαιον τῆς λάμπας τὴν ὁποίαν ἐκράτει ἀνὰ χεῖρας καὶ ἵσταται πρὸς στιγμὴν ἀκίνητος, φοβουμένη μήπως ἡ διάβασίς της ἐξύπνησε κανένα ἐκ τῶν φυλάκων, ἀλλὰ πεισθεῖσα ὅτι πάντες ἐκοιμῶντο ἀνάπτει μικρὸν πυρεῖον τὸ ὀπίσω ρίπτει ἐπὶ τοῦ χυθέντος πετρελαίου καὶ ὁρμητικὴ ἐξέρχεται τοῦ διαδρόμου διευθυνομένη πρὸς τὸ δωμάτιόν της ὅπου εἰσῆλθε χωρὶς κανεὶς ἀπολύτως νὰ τὴν ἀντιληφθῇ.

Εἰς τὸ πρόσωπόν της ἔλαμψε ἡ χαρὰ τῆς ἐκδικουμένης μετὰ ἕνα μῖσος σφοδρὸν καὶ συνεχές,

Ἡ ἀναστάτωσις ἐν τοῖς ἀνακτόροις.—Ὁ Σουλτάνος ἔντρομος

Εἰς τὰς πρώτας φλόγας ὁ ἀπέναντι σκοπὸς σπεύδει νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν φρουράν, ἡ ὁποία ἐν συγχύσει καὶ θορυβωδῶς ὁρμᾷ πρὸς τὸ καιόμενον Ἀνάκτορον μὲ πελέκυς καὶ μὲ μικρὰ βυτία ὕδατος.

Οἱ ὑπασπισταὶ ἔντρομοι ἐγείρονται καὶ αὐτοὶ εἰς τὰς φωνὰς τῶν στρατιωτῶν τῆς φρουρᾶς καὶ ἀγνοοῦντες περὶ τίνος πρόκειται τρέχουν ἡμίγυμνοι καθὼς ἦσαν πρὸς τὸ μέρος ὅπου ἡ πυρκαϊά.

Αἱ χανούμισσαι τοῦ χαρεμίου καὶ αὐταὶ ἐξορμοῦν πρὸς τὸν κῆπον κάτωχροι ἐκ τοῦ φόβου καὶ ἐπικαλούμεναι βοήθειαν. Φωναί, ὀλολυσμοί, διαταγαὶ βλασφημίαι καὶ πάντα ἀναμιγνυόμενα ἀπετέλουν ἕνα ἀπαίσιον πανδαιμόνιον τὸ ὁποῖον καθίστουν φρικωδέστερον αἱ μεγεθυνόμεναι φλόγες.

Ἀλλ' ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος περισσότερον ἐξ ὅλων ἐταράχθη ἦτο ὁ Σουλτάνος.

Δὲν ἐγνώριζε περὶ τίνος ἐπρόκειτο. Ὑποπτεύθη ἀπόπειραν ἐναντίον του καὶ διὰ τοῦτο διέταξε τὴν φρουράν του νὰ περιζώσῃ τὸ διαμέρισμά του καὶ νὰ μὴ ἀφήσῃ ἀπολύτως κανένα νὰ πλησιάσῃ. Ὁ ἴδιος δὲ μὲ τὸ περίστροφον εἰς τὰς χεῖρας παρηκολούθει τρέμων ὁλόκληρος ἀπὸ ἕνα μικρὸν φεγγίτην τοῦ δωματίου του τὴν πυρκαϊὰν καὶ τὰς προσπαθείας τοῦ στρατοῦ πρὸς κατάσβεσίν της.

Ἡ Πιαλὲ Χανοὺμ μόλις ἀντελήφθη καὶ ἐκείνη τὰς πρώτας φλόγας ἐρρίφθη ἔξω τοῦ κοιτῶνός της ὅπου δύο εὐνοῦχοι ἁρπάσαντες αὐτὴν εἰς τὰς ἀγκάλας των τὴν διέσωσαν ἡμιθανῆ σχεδὸν ἐκ τοῦ τρόμου.

Ἐπὶ δύο συνεχεῖς ὥρας οἱ πυροσβέσται καὶ ὁ στρατὸς προσεπάθουν νὰ καταστείλουν τὸ πῦρ τὸ ὁποῖον ὁρμητικὸν ἐξαπλώνετο εἰς τὰ διάφορα δωμάτια τοῦ διαμερίσματος.

Ἐπὶ τέλους κατώρθωσαν τὴν καταστολήν του ἀλλ' ἀφοῦ προηγουμένως μετετράπη ὅλο τὸ τμῆμα ἐκεῖνο εἰς τέφραν.

Ὁ Σουλτᾶνος ἔξω φρενῶν γενόμενος καὶ πάντοτε ὑποθέτων ὅτι τὸ κίνημα διηυθύνετο κατ' αὐτοῦ διατάσσει ἀμέσως αὐστηρὰς ἀνακρίσεις.

Πάντες οἱ εὐνοῦχοι καὶ αἱ σκλάβες τῶν χαρεμίων ἀλλοιοῦνται καὶ ὅλοι ἐκεῖνοι διὰ τοὺς ὁποίους καὶ ἡ ἐλαχίστη ὑποψία ἠμπορεῖ νὰ χωρήσῃ προφυλακίζονται αὐτοστιγμεί.

Οὐχ ἧττον ἡ ἀνάκρισις μὲ ὅλην τὴν αὐστηρότητα καὶ τὴν ἐπιμονήν της δὲν ἠδυνήθη τίποτε ν' ἀνακαλύψῃ. Μάτην παρήρχοντο αἱ ἡμέραι. Ὁ δράστης τῆς τολμηρᾶς ἐπιθέσεως ἐξηφανίσθη.

Ἡ ἀγωνία τοῦ Σουλτάνου ἐκορυφώθη, οἱ ἀνακριταὶ ἔτρεμον πρὸ τῆς ὀργῆς του καὶ μάτην μετέδιδον πρὸς αὐτὸν πληροφορίας ἐνθουσιαστικὰς ὅτι ἐτέθησαν ἐπὶ τὰ ἴχνη τοῦ ἐμπρηστοῦ.

Ὁλόκληρο τὸ Γιλδὶζ ἐσείετο ἀπὸ τὸν τρόμον καὶ ἀπὸ τὴν ὀργὴν συνάμα. Καὶ ὅμως οὐδὲν ἀνεκαλύπτετο· αἱ φυλακίσεις ἐξηκολουθοῦν καὶ ἡ ἐξορία μετὰ τοῦ θανάτου ἠπείλουν πληθὺν στραταρχῶν, εὐνούχων καὶ ὑπασπιστῶν, ὅτε τὸ θάρρος τῆς ἰδίας Σενιὰ καταστρέφει μὲν τελείως ἑαυτήν, ἀλλὰ σώζει πάντας τοὺς ἄλλους ἀθώους.

ΑΥΡΙΟΝ

Πῶς ἡ Σενιὰ μόνη της παρουσιάζεται εἰς τὸν Σουλτάνον καὶ ὁμολογεῖ τὴν πρᾶξίν της. — Πῶς ἐξορίζεται εἰς τὸ Φεζάν.— Ὁ Ριζᾶ βέης δημοσίᾳ ἀπειλεῖ καὶ ὑβρίζει τὸν Σουλτάνον. — Πῶς ἐσκέφθη νὰ δολοφονήσῃ τοὺς Πρεσβευτὰς τῶν Μεγάλων Δυνάμεων.—Ἡ ἐξευμένισίς του καὶ ἡ ἐπιστροφή του εἰς τὰ ἀνάκτορα.

ΘΕΑΜΑΤΑ

ΝΕΑ ΣΚΗΝΗ. Ἀπόψε «Ὁ κ. Προσωπάρχης». Αὔριον Περασκευὴν διὰ πρώτην φορὰν «Ἡ Κουφοκέφαλη» κωμῳδία εἰς πράξεις τρεῖς ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ. Αὔριον ἐπίσης ἡ Νέα Σκηνὴ εἰσάγει τὸν προαναγγελθέντα νεωτερισμὸν κατὰ τὰ διαλείμματα. Θὰ ψάλλωνται μονῳδίαι ὑπὸ διακεκριμένων καλλιτεχνῶν.

Εἰς τὸ θέατρον τοῦτο τακτικώτατα καθ' ἑκάστην μεταβαίνει ὁ ποιμενικὸς κ.

ΕΚΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΟΡΙΣΤΙΚΩΣ

ἀπὸ 15 Ἰουλίου διὰ 15 ἡμέρας τὰ ἐμπορεύματα τοῦ πτωχεύσαντος Ν. Κωνσταντένου ἐν τῇ στοᾷ Μελᾷ, ἀριθ. 5. Τὸ κατάστημα ἐκποιεῖ λεπτομερῶς ὅλα τὰ εἴδη τῶν ψιλικῶν: Ridaux 15 δραχ. Ταυτάδες 2 δρ. Τραχηλιὲς καὶ πλεῖστα εἴδη πολυτελείας μὲ τὸ τέταρτον τῆς τιμῆς των.

ΤΡΑΠΕΖΑ
ROSENBAUM ET WOLFF
ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ

Ἀγοραπωλησίαι ὅλων τῶν ἀξιῶν τῶν εἰσηγμένων εἰς τὰ χρηματιστήρια Ἀθηνῶν καὶ ἐξωτερικοῦ. Ἀποστέλλομεν **ἐλεύθερα παντὸς ἐξόδου** ἑβδομαδιαῖα δελτία δι' ὧν δίδομεν πληροφορίας ἀφορώσας ὅλας τὰς ἀξίας καὶ ἰδιαιτέρως τῶν σιδηροδρόμων τῆς Ἀμερικῆς καὶ τὰς ὁμολογίας τῶν μεταλλείων τῆς Ν. Ἀφρικῆς καὶ τῆς Δυτικῆς Αὐστραλίας.

ΜΕΤΑΝΑΣΤΑΙ
ΑΦΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

Ἀποστέλλομεν μεταναστάτας εἰς Ἀφρικὴν καὶ Αὐστραλίαν διὰ τῶν μεγαλειτέρων καὶ ἀσφαλεστέρων Ἀτμοπλοίων τῆς ORIENT LINE κ.τ.λ. παρέχοντες ἐκτάκτους εὐκολίας πρὸς ἀποβίβασιν.

Τ. Α. Ράλλης καὶ Σα

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ὁδὸς Μουσῶν 7
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: Πλατεῖα Καραϊσκάκη

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ
"ΚΟΝΤΙΝΕΝΤΑΛ"
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Ἔναντι τῆς προκυμαίας καὶ ἐπὶ τῆς πλατείας Καραϊσκάκη

Εἰς τὸ νεόδμητον μέγαρον τοῦ Ζαννείου νοσοκομείου, περιλαμβάνον 50 εὐάερα δωμάτια, ἀπέχον μόνον δύο λεπτὰ ἀπὸ τοὺς σταθμοὺς τῶν σιδηροδρόμων.

Ἐπίπλωσις ἐντελῶς καινουργής, κατὰ τὸ τελευταῖον σύστημα τῶν ἐν Εὐρώπῃ ξενοδοχείων.

Καθαριότης ἄμεμπτος, περιποίησις ἄκρα, ὑπηρεσία προθυμοτάτη.

Αἴθουσα ἑστιατορίου πρώτης τάξεως.

Φωτισμὸς δι' ἠλεκτρικοῦ καὶ ἀεριόφωτος.

Συνεννόησις εἰς ὅλας τὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας.

Τιμαὶ δραχ. 2 καὶ ἄνω.

Διευθυντὴς καὶ ἰδιοκτήτης
Χρῆστος Δεστούνης

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἡ ἀρχοντικωτέρα ἔπαυλις τῆς Κηφισσιᾶς μετὰ περιοχῆς δεκάδων στρεμμάτων, κήπου τοῦ ὡραιοτέρου ὅλων, νερῶν ἐξ ἀρτεσιανῶν φρεάτων μεγάλης ποσότητος καὶ ἑνὸς δευτέρου σπηλιοῦ ἐντὸς τῆς ἐπαύλεως.

Τὴν συνιστῶμεν ἰδιαιτέρως εἰς τοὺς ἐξ Αἰγύπτου ὁμογενεῖς, τοὺς ἐπιθυμοῦντας ἐγκατάστασιν εἰς τὴν Κηφισσιάν.

Πληροφορίαι εἰς τὸ γραφεῖόν μας.

ΠΑΡΙΣΙΝΟΝ
ΕΜΠΟΡΡΟΡΑΦΕΙΟΝ
ΓΕΩΡ. ΜΑΓΓΟΥ & ΑΔΕΛΦΩΝ

ΟΔΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ-ΣΤΑΥΡΟΥ 6

(Παρὰ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν)

Πλουσιωτάτη συλλογὴ εἰς ποιότητα καὶ χρωματισμοὺς ἀγγλικῶν καὶ γαλλικῶν ὑφασμάτων. Κοπτικὴ καὶ ραπτικὴ τέχνη ἀνεγνωρισμένη ὡς τελεία καὶ Παρισινή. Δύναταί τις νὰ ἐνδυθῇ ὡραιότατα ἀπὸ **65** δραχμὰς καὶ ἄνω ὁλόκληρον κοστοῦμι.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγίας Εἰρήνης ἀρ. 23 κείμενον ἐργοστάσιον Καθεκλοποιείας τῶν ἀδελφῶν Καρδαρᾶ κατασκευάζονται ἡ καλλίτεραις, εὐθηνότεραις καὶ στερεώτεραις καρέκλες παντὸς εἴδους καὶ ρυθμοῦ. Μία ἐπίσκεψις ἀρκεῖ νὰ πείσῃ τὸν κάθε πελάτην.

Ο ΤΩΝ ΣΥΦΙΛΙΔΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΕΡΜΑΤΙΚΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ
ΙΑΤΡΟΣ
Γ. Α. ΦΙΛΑΡΕΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ὑφηγητὴς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, Μέλος τῆς Γαλλικῆς Συφιλιδολογικῆς Ἑταιρίας καὶ τῆς Ἰατρικῆς Ἑταιρίας τῶν Παρισίων

Ἐν Λονδίνῳ καὶ Παρισίοις ἐπὶ μακρὸν εἰς τὰ νοσήματα ταῦτα ἀσχοληθεὶς

ΘΕΡΑΠΕΥΕΙ

τοὺς πάσχοντας ἀπὸ **βλεννόρροιαν**, συφιλιδικὰ καὶ ἐν γένει ἀφροδίσια πάθη ὡς καὶ δερματικὰ (λειχῆνας, ἐκζέματα κλπ.), ἐφαρμόζει κατ' αὐτῶν, ἰδίᾳ κατὰ τῆς χρονίας βλεννορροίας, ὅλα τὰ νεώτερα θεραπευτικὰ συστήματα, ἅπερ παρακολουθεῖ κατὰ τὰ ἑκάστοτε εἰς Εὐρώπην ταξείδιά του.

Δέχεται ἀπὸ τὰς 9—11 π. μ.

Μετὰ μεσημβρίαν δὲ ἐπὶ συνεννοήσει χωριστὸ ἕκαστον ἀσθενῆ.

32 Ὁδὸς Αἰόλου ἀριθ. 32

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΛΗΝ ΥΠΟΔΗΣΙΝ

1ον) Ἐκλέγετε πάντοτε ἐλαφρὰ, ἀναπαυτικὰ καὶ μὴ ἀναπτύσσοντα μεγάλην θερμότητα ὑποδήματα, εἰς τοῦτο δὲ θὰ σᾶς ὁδηγήσουν λόγοι αἰσθητικοὶ καὶ ὑγιεινοί.

2ον) Προτιμᾶτε πάντοτε ὑποδήματα μακρὰ ἀποφεύγοντες τὰ βραχέα, τὰ ὁποῖα καθιστῶσι τὸν πόδα κοινὸν, καὶ σᾶς προξενοῦσι πάντοτε ἐνοχλήσεις.

3ον) Ἐπιδιορθώνετε παρευθὺς μόλις φθαρῇ τὸ ταχοῦνι τῶν ὑποδημάτων σας· ἡ δαπάνη εἶνε μικρὰ ἀπέναντι τῆς διατηρήσεως τοῦ ὅλου ὑποδήματος.

4ον) Μὴ φείδεσθε μικρᾶς δαπάνης ἀγοράζοντες καλαπόδια τῶν ὑποδημάτων σας, εἰς τὰ ὁποῖα νὰ ἐφαρμόζετε ἑκάστοτε τὰ ὑποδήματά σας, διότι τοιουτοτρόπως οὔτε διαστρέφονται, οὔτε στενεύουν, διατηροῦντα τὸ ἀρχικὸν αὐτῶν σχῆμα μέχρι τελείας ἀποσυνθέσεως.

Ὑποδηματοποιὸς
Γεώργ. Μοῦγερ

Υ.Γ. Ὑποδήματα ἀρίστης τέχνης κυριῶν καὶ κυρίων κατασκευάζει τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ὑπ' ἀριθμὸν 63 ἡμέτερον Ὑποδηματοποιεῖον μὲ τιμὰς λογικάς.

ΤΡΑΠΕΖΟΜΕΣΙΤΙΚΟΝ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ Ν. ΜΠΟΥΛΑΧΑΝΗ
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Τὸ τραπεζομεσιτικὸν κατάστημα Ν. Μπουλαχάνη

Ἐνεργεῖ πᾶσαν τραπεζιτικὴν καὶ ἐμπορικὴν πρᾶξιν.

Ἐξοφλεῖ παντὸς εἴδους τοκομερίδια καὶ κληρωμένας ὁμολογίας εἰς οἷον δήποτε ποσόν.

Παρέχει δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρεωγράφων.

Ἀγοράζει ἁπάσας τὰς ὁμολογίας εἰς τὴν τρέχουσαν τιμὴν τῆς ἡμέρας.

Πωλεῖ τοῖς μετρητοῖς καὶ ἐπὶ πιστώσει τὰς πλέον ἀσφαλεστέρας ὁμολογίας.

Εἰς τὸν ἀγοράζοντα ἐπὶ πιστώσει τοιαύτας παρέχει τὸ ἀσφαλέστερον συμβόλαιον.

Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀπευθυντέον εἰς τὸ ἐν λόγῳ κατάστημα **ἐν Πειραιεῖ ὁδὸς Κολοκοτρώνη ἀριθ. 133** ἢ εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτοῦ.

ΛΑΡΥΓΓΙΚΑΙ
ΩΤΙΚΑΙ
ΚΑΙ ΡΙΝΙΚΑΙ ΝΟΣΟΙ

Ὁ ὑφηγητὴς τῆς λαρυγγολογίας, ὠτολογίας καὶ ρινολογίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ κ.

ΕΜΜ. ΚΥΤΑΡΙΟΛΟΣ

σπουδάσας εἰδικῶς ἐπὶ τετραετίαν τοὺς ἀνωτέρω κλάδους ἐν ταῖς διασημοτέραις κλινικαῖς καὶ νοσοκομείοις Βιέννης, Παρισίων, Βερολίνου, Λονδίνου καὶ Βρυξελλῶν, ἐφαρμόζει τὰς νεωτάτας καὶ ριζικὰς καλουμένας θεραπευτικὰς μεθόδους. Ἐγχειρήσεις ἀναίμακτοι καὶ ὅλως ἀνώδυνοι.

27 Ὁδὸς Πανεπιστημίου 27
Ὧραι ἐπισκέψεως 9-11 καὶ 4-5 1)2

ΣΕΚΟΤΙΝΗ
ΚΟΛΛΗΤΙΚΗ ΥΛΗ ΕΙΣ ΡΕΥΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ ΧΡΗΣΙΜΟΣ ΔΙΑ ΠΑΝ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟΝ

Παγκοσμίως θαυμαζομένη

Δι' αὐτῆς προσκολλῶνται ἀναποσπάστως τεθραυσμένα δέλτινα ἀγγεῖα, πήλινα κα-

ΟΙΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐν Ἑλλάδι ἐτησία . . . Δραχ. 10
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ . . . » 15

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΩΙΑΙΡΩΤΕΑ

ΔΙ' ΑΓΓΕΛΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΣ
ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΙ ΣΥΜΦΩΝΙΑΙ

Γραφεῖον καὶ Τυπογραφεῖον ὁδὸς Κούμα.

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Ἔτος 15 — Ἀριθ. 743 — Ἰδιοκτήτης καὶ Διευθυντὴς ΜΙΧ. ΤΣΟΓΚΑΣ — Ἐν Λαρίσῃ τῇ 18 Ἰουλίου 1904

Ὅσοι τῶν κ. κ. συνδρομητῶν μας καθυστεροῦσι τὴν συνδρομὴν αὐτῶν, παρακαλοῦνται ν' ἀποστείλωσι ταύτην ταχέως, καθόσον καὶ τὸ ἔτος πρὸ πολλοῦ ἔληξε, καὶ αἱ πρὸς ἔκδοσιν τοῦ φύλλου δαπάναι εἶνε πολλαί.

Ἀριθ. 866.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΛΑΡΙΣΗΣ

Διακηρύσσει:

Ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ προμήθεια ἑνὸς ὁδοστρωτῆρος ἀτμοκινήτου βάρους δέκα τόννων εἰς τὸν Δῆμον Λαρίσης ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ὁμοιαρίθμου ἀπὸ 12 Ἰουνίου ε. ἐ. διακηρύξεως ἡμῶν.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 25ην τοῦ μηνὸς τούτου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην πρὸ μεσημβρίας δι' ἐγγράφων καὶ ἐσφραγισμένων προσφορῶν ἐνταῦθα καὶ ἐν τῷ καταστήματι τῆς Δημαρχίας.

Ἐν Λαρίσῃ τῇ 7ῃ Ἰουλίου 1904.

Ὁ Δήμαρχος Λαρίσης
ΑΧ. ΑΣΤΕΡΙΑΔΗΣ

ΤΑ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΑ
ΤΙ ΔΕΟΝ ΓΕΝΕΣΘΑΙ

Ἐπικροτοῦμεν τὰ δι' Ἐθνικοὺς σκοποὺς διοργανούμενα συλλαλητήρια, καὶ ἰδίᾳ ἐκεῖνα, ἅτινα στρέφονται ἐναντίον τῶν διαπραττομένων ὑπὸ τῶν ἀπογόνων τοῦ Κρούμιου ὠμοτήτων κατὰ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ἀδελφῶν ἡμῶν, τοῦτο δὲ διότι, καθὰ ἄλλοτε ἀπεδείχθη, οὐκ ὀλίγον ταῦτα συνετέλεσαν εἰς τὴν ἐπίτευξιν τοῦ δι' αὐτῶν ἐπιδιωκομένου σκοποῦ καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν Κυβερνήσεων εἰς τὸ διπλωματικὸν καὶ πατριωτικὸν ἐν γένει ἔργον αὐτῶν.

Δὲν πρέπει ὅμως νὰ περιοριοθῶμεν ἁπλῶς εἰς λόγους κενοὺς καὶ ψηφίσματα, ἀλλ' ὀφείλομεν νὰ πράξωμεν κάτι τι πλειότερον, κάτι τι συντελεστικώτερον πρὸς σωτηρίαν τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ἀδελφῶν μας καὶ τοῦ κινδυνεύοντος Ἑλληνισμοῦ.

Πρέπει νὰ μετέλθωμεν τὰ ἴδια μέτρα καὶ τὰς ἰδίας μεθόδους, δι' ὧν οἱ Βούλγαροι προσπαθοῦσι τὴν ἐξόντωσιν τῶν Ἑλλήνων τῆς Μακεδονίας.

Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ καταρτίσωμεν σώματα ἐθνικὰ οὐχὶ ἀπὸ κατσικοκλέφτες καὶ γαλατάδες τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος, ἀλλ' ἀπὸ γνησίους Μακεδόνας καὶ Ἠπειρώτας, τῶν ὁποίων προορισμὸς θὰ ἦνε νὰ ληστεύωσι καὶ νὰ φονεύωσιν ἀλύπητα, δίκην σκύλου, πάντα Βούλγαρον.

Ἀποτροπιαζόμεθα τὰς δολοφονίας, τὰς ληστείας καὶ τοὺς ἐμπρησμούς, ἀλλὰ χάριν τῆς αὐτοσυντηρήσεώς μας ἔχομεν καθῆκον νὰ ἀμυνθῶμεν, νὰ ἐφαρμώσωμεν κατὰ τῶν Βουλγάρων τὸ «ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος», ἄλλως εἴμεθα χαμένοι.

ΛΑΡΙΣΑΙΟΙ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ

Οἱ Λαρισαῖοι καὶ οἱ Θεσσαλοὶ ἐν γένει πρέπει νὰ μελετήσωσι καλῶς τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐν τῷ Συλλαλητηρίῳ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ τεταγμένος εἰσηγητὴς τοῦ ψηφίσματος κ. Καραπαναγιώτης.

Ἐξετάζετε ἐπιμελῶς, Λαρισαῖοι καὶ Θεσσαλοί, ἂν ὁ ἐκ Μακεδονίας προερχόμενος ἐργάτης καὶ ἐργασίαν παρ' ἡμῶν ζητῶν, ἔλεγεν ὁ ῥήτωρ, εἶναι Ἕλλην ἢ Ὀρθόδοξος Χριστιανός.

Ζητεῖτε παρ' αὐτοῦ νὰ ἐπιδείξῃ ἡμῖν πιστοποιητικὸν τοῦ ἁρμοδίου ἐν Μακεδονίᾳ Ἕλληνος Ἀρχιερέως, ὅτι εἶναι Ἕλλην ἢ Ὀρθόδοξος, ὅτι δηλονότι εἶναι ὑπήκοος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπισκοπῆς καὶ ὅτι στέλλει τὰ τέκνα του, αὐτός τε καὶ οἱ συγγενεῖς του, εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Σχολεῖα.

Ἐὰν μὴ ἐπιδείξῃ ὑμῖν, Θεσσαλοί, ὁ εἰρημένος ἐργάτης ἢ ξένος ἐν γένει οἱουδήποτε ἐπαγγέλματος, τοιοῦτον πιστοποιητικόν, ἀποπέμψατε αὐτόν, διότι εἶναι ἀρνησίθρησκος Βούλγαρος καὶ δολοφόνος τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ἀδελφῶν σου Ἑλλήνων καὶ τῶν ἄλλων ἐκεῖ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἀποπέμψατε αὐτόν, διότι μὲ τὰ χρήματα τὰ ὁποῖα δίδετε εἰς αὐτόν, θὰ σφάξῃ τοὺς ἀδελφούς σας ἤτοι θὰ σταυρώσῃ ἅπαξ ἔτι τὸν Χριστόν.

Ἀποπέμψατε αὐτὸν διότι μὲ αὐτὰ τὰ κακουργήματα θὰ κατορθώσῃ νὰ κάμῃ τὴν Λάρισαν καὶ τὴν Θεσσαλίαν Βουλγαρικήν, ὥστε νὰ σᾶς διοικοῦν Βούλγαροι καὶ νὰ ὁμιλῆτε Βουλγαρικά.

Ἀποπέμψατε αὐτόν, διότι ἄλλως εἶναι τὸ ἴδιον ὡς νὰ σταυρόνητε ἐσεῖς τὸν Χριστόν, ὡς νὰ προδίδητε ἐσεῖς οἱ ἴδιοι τὴν Πατρίδα σας καὶ τὸν Βασιλέα σας, ὡς νὰ σφάζητε ἐσεῖς μὲ τὰς ἰδίας σας χεῖρας τοὺς ἐν Μακεδονίᾳ ἀδελφούς σας.

Ὁ Χαντσῆς τῆς Λαρίσης καὶ τῆς Θεσσαλίας, ὡς καὶ ὁ πτωχὸς ἰδιοκτήτης δωματίων, ἂς ἀρνηθῶσιν εἰς αὐτοὺς δωμάτιον καὶ τροφήν· ἂς πάθωσιν ὀλίγην ζημίαν χάριν τοῦ Χριστοῦ, χάριν τῆς Πατρίδος, χάριν τῶν ἀδελφῶν· ἄλλως οἱ Ἕλληνες τῆς Λαρίσης καὶ τῆς Θεσσαλίας εἶναι οἱ αἴτιοι τοῦ κακοῦ, οἱ τρέφοντες τοὺς δολοφόνους καὶ σώζοντες αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ὀνύχων τοῦ Τουρκικοῦ Στρατοῦ. Πόσα ἑκατομμύρια δραχμῶν ἐδώσατε ἐφέτος εἰς αὐτοὺς καὶ ἀπῆλθον νὰ σφάξωσι;

***

Τοιαῦτά τινα πρακτικὰ ἔργα συνεβούλευεν ὁ πεπειραμένος ἡμῶν συμπολίτης καὶ ἐχαρακτήριζε ταῦτα ὡς ἀπαρχὴν πρώτων φυλετικῶν ἀγώνων μεταξὺ Θεσσαλῶν καὶ Βουλγάρων, ἀφοῦ πρῶτον ἐξήγησε τὸν εἰδικὸν προορισμόν, τὸν ὁποῖον ὥρισε τῇ Θεσσαλίᾳ καὶ Ἠπείρῳ ἡ Εὐρώπη ἐν ἔτει 1878 διὰ τὸν ὑπὲρ Μακεδονίας ἀγῶνα τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῶν Βουλγάρων.

Καὶ ἀνεκάλεσαν οἱ λόγοι οὗτοι εἰς τὴν μνήμην ἡμῶν τὴν διαγωγὴν τοῦ Λαοῦ τῶν Ἀθηνῶν ἐν ἔτει 1875 πρὸς τοὺς Στηλίτας.

Οὔτε ἡ πτωχὴ ἰδιοκτήτρια ἐδέχετο τὸν Στηλίτην ὡς ἐνοικιαστήν.

Οὔτε ἡ πλούντρια ἐδέχετο νὰ πλύνῃ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ.

Οὔτε ὁ ὑποδηματοκαθαριστὴς ἔστιλβε τὰ ὑποδήματα αὐτοῦ.

Οὔτε ὁ καφεπώλης ἐδέχετο αὐτὸν ἐν τῷ καφφενείῳ.

Οὔτε ὁ ξενοδόχος εἶχε τροφὴν ἢ δωμάτιον δι' αὐτόν.

Οὔτε ὁ ράπτης, ἢ ὁ παντοπώλης ἢ ἄλλος τις τῶν ἐπιτηδευματιῶν ἐδέχετο νὰ ἐξυπηρετήσῃ αὐτόν.

***

Ἂν λοιπὸν οὕτως ἀπηνῶς ἐτιμωρήσαμεν ἀδελφούς μας, ἀντιπολιτευομένους ἁπλῶς ἐν τοῖς ἐσωτερικοῖς καὶ παρανομήσαντας, θὰ διστάσωμεν ἐκ φιλαργυρίας Ἰσκαριωτικῆς νὰ μετέλθωμεν τὴν αὐτὴν πολιτικὴν εἰς τὸν κοῦφον μάλισα ἐναντίον τῶν δολοφόνων κατακτητῶν;

Μόνον τοιαύτη πολιτικὴ πρὸς τοὺς δολοφόνους· μόνον τοιαῦτα τῶν Θεσσαλῶν ἔργα ἀποτελοῦσι πραγματικὸν καὶ ἄξιον προσοχῆς Συλλαλητήριον.

Μόνον τοιαῦτα ἔργα θὰ πείσωσι τὴν Εὐρώπην, ὅτι ἤρξατο ὁ φυλετικὸς σπαραγμός, τὸν ὁποῖον ἐν τῷ ψηφίσματι ἀπειλλητικῶς ἐκηρύξαμεν.

***

Ἀλλ' ἐὰν τόσον εὔστοχος ἐγένετο ὁ ἀγορητὴς τοῦ ψηφίσματος περὶ τῶν καθηκόντων τῶν Θεσσαλῶν, εἶνε ἐπεῖγον νὰ ἐρωτήσωμεν, ἂν κατ' ἀναλογίαν ἁρμόδιοι καὶ δραστήριοι ὑπάρχωσιν οἱ Ἀρχιερεῖς τῆς Θεσσαλίας, εἰς τοὺς ὁποίους ἀνήκει φυσικῶς ἡ εὔστοχος ἐκτέλεσις τῶν προταθέντων μέτρων.

Κρίνομεν συνετόν, πρὶν ἀπαντήσωμεν εἰς τὰ ἐρωτήματα, νὰ λάβωμεν ἔτι πεῖράν τινα τῶν Ἐπισκοπικῶν ἐργασιῶν ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

ΤΟ 4ον ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Ἐγράφη καὶ ἐβεβαιώθη ὑπὸ πολλῶν ἐφημερίδων ἡ τερατώδης εἴδησις, ὅτι διετάχθη ἡ ἐκ Λαρίσης εἰς Βόλον μεταστάθμευσις τοῦ 4ου Πεζικοῦ Συντάγματος. Δυστυχῶς δὲ μέχρι σήμερον οὐδαμόθεν ἦλθε διάψευσίς τις.

Λέγομεν τὴν εἴδησιν τερατώδη, διότι ἡ τοιαύτη μεταστάθμευσις τιτρώσκει εἰς τὰ καίρια τὸν προορισμὸν τῆς πρώτης Μεραρχίας καὶ τὸν ζῆλον τοῦ μόνου Στρατηγοῦ τῆς Ἑλλάδος.

Διὰ τοῦτο εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι ἡ βρωμοπολιτικὴ τοῦ Βόλου ἔχει καὶ πάλιν τὴν οὐράν της εἰς τὴν μεταστάθμευσιν αὐτὴν καὶ τὴν ἐνταῦθεν παραλυσίαν τῆς μόνης Μεραρχίας τοῦ Κράτους, ἥτις ὡς ἐκ τῆς συγκεντρώσεώς της, ἠδύνατο, αὐτὴ μόνη, νὰ ἐκπαιδεύηται ἐπαρκῶς ὁπωσοῦν, ἱκανοποιήσασα, αὐτὴ μόνη, ἐσχάτως ἐν ταῖς ἀσκήσεσι τὸν Βασιλέα καὶ τὸ Ἔθνος πρὸ τῶν ὀμμάτων τῶν ξένων. Οὐδέποτε θὰ δυνηθῇ ἡ Κυβέρνησις νὰ λάβῃ καὶ ἐπιδείξῃ εἰς τὸν ἀγανακτοῦντα ἐπὶ τοῖς τοιούτοις πραξικοπήμασιν ἐν τοιαύταις μάλιστα ἡμέραις Λαὸν ὑπηρεσιακὴν περὶ τῆς μεταστάθμεύσεως γνωμοδότησιν τοῦ κ. Ι. Δημοπούλου.

Ἐὰν λοιπὸν ἀληθεύῃ ἡ τερατώδης εἴδησις, θὰ συμπεράνωμεν, ὅτι ἡ φιλτάτη ἡμῖν Κυβέρνησις τὰ πάντα θυσιάζει χάριν τοῦ δημιουργουμένου ἐν Βόλῳ, νέου κόμματός της Κασσαβέτη Τοπάλη. Γαία μιχθήτω πυρί!

Ἀλλ' ἐὰν τὰ ὑπηρεσιακὰ στρατιωτικὰ ζητήματα παρορᾷ ἢ θυσιάζῃ ὁ κ. Θεοτόκης, καθὸ μὴ θέλων νὰ μεταβῇ εἰς τὸν οἶκόν του, περιφρονεῖ ἆρά γε καὶ τὸ ἐν Λαρίσῃ κόμμα του καὶ τὸν φίλον του κ. Γιαννακίτσαν;

Τί νὰ λέγῃ ἆρά γε τὸ ἐπὶ ἀρεταῖς καὶ Θεσσαλισμῷ διακρινόμενον ἐν τῇ δημοσιότητι ὄργανον τοῦ κ. Τοπάλη;

ΘΕΣΣΑΛΟΙ
ΚΑΤΑ ΘΕΣΣΑΛΩΝ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν πρῶτοι ἐδηλώσαμεν, ὅτι διακόπτομεν τὴν μετὰ τοῦ «Τύπου» συζήτησιν ὡς ἀδύνατον ὑπὸ τοὺς ὅρους ψευδωνυμιῶν ἀναγώγων καὶ τῆι ἄλλης ἀντιδημοσιογραφικῆς τακτικῆς.

Τῇ ἑσπέρᾳ ἀπήντησεν, ὅτι διακόπτει καὶ αὐτὸς τὴν συζήτησιν. Ἄφεριμ! Εἶνε ἡ πρώτη φορά, καθ' ἣν ἐλάλησε πρὸς ἡμᾶς σαφῶς καὶ ἀνδρικῶς.

Ἔσχε μάλιστα τὴν ἀνδρικότητα, παρθικὴν ὀλίγον, νὰ κατηγορήσῃ ἡμᾶς ἐπὶ κακοπιστίᾳ.

Δηλοῦμεν εἰς τοὺς κοινοὺς ἀναγνώστας, ὅτι δεχόμεθα δικαστήριον τιμῆς, τὸ ὁποῖον ν' ἀποφανθῇ, τίς ἐν τῇ συζητήσει ἐγένετο κακόπιστος, κρυψίνους καὶ ἐχθρὸς ἄσποιδος τῆς Θεσσαλίας.

Τὴν μίαν ἡμέραν ζητεῖ δι' ἐπιστολῆς του ὁ ἐρίφης νὰ τῷ στείλωμεν τὰ φύλλα τῆς «Σάλπιγγος», διὰ νὰ μάθῃ τέλος πάντων καὶ αὐτὸς τὰς ἰδέας της, ἄν καὶ δὶς ἢ τρὶς εἶχεν ἀπατήσει τοὺς ἀναγνώστας του ὡς διαφωνῶν καὶ συζητῶν πρὸς αὐτὰς ἤτοι ὡς γνωρίζων αὐτάς. Τὴν ἄλλην ἡμέραν κατηγορεῖ ἡμᾶς παρθικῶς ἐπὶ κακοπιστίᾳ.

Ἡμεῖς πάντα γράφοντα ἐν φύλλον χάρτου καὶ ἔχοντα ἀναγνώστας ὑπολαμβάνομεν μέχρις ἀποδείξεως τοῦ ἐναντίου, οἱανδήποτε καὶ ἄν ἔχωμεν γνῶσιν τοῦ προσώπου, ὡς δημοσιογράφον, ἄξιον νὰ εἰσέλθῃ εἰς δημοσιογραφικὴν συζήτησιν.

Διὰ τοῦτο διεκόψαμεν πρῶτοι τὴν συζήτησιν. Δὲν θὰ παύσωμεν πολεμοῦντες πάντα ἐχθρὸν τῆς Θεσσαλίας, εἴος ἀπεδείχθη καὶ ὁ ἄνθρωπος τοῦ «Τύπου», καταγγέλλοντες δὲ τοὺς λόγους του καὶ τὰς πράξεις του εἰς τοὺς Θεσσαλούς, διότι ἔχει ἀντιπροσωπείαν τινὰ ὁ ἀνὴρ δυστυχῶς.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΚΛΕΠΤΟΥΣΑΙ

Ἡ διαγωγὴ ἐφημερίδων τινῶν τοῦ Βόλου καὶ τῶν Ἀθηνῶν πρὸς τὴν «Σάλπιγγα» ὑπερέβη πᾶν ὅριον εὐσχημοσύνης, ἡ δὲ ὑπομονὴ ἡμῶν διὰ τοῦτο εὑρίσκεται ἐξηντλημένη. Κλέπτει π. χ. ἡ «Θεσσαλία» τοῦ Βόλου ἀσυστόλως ὡς Γκάρτσος τὰς εἰδήσεις ἡμῶν, χωρὶς ν' ἀιαφέρῃ τὸ ὄνομα τῆς «Σάλπιγγος», ἄλλη δέ τις τῶν Ἀθηνῶν ἐφημερὶς μεταφέρει ταύτας ἐν ταῖς ἰδίαις στήλαις, μνημονεύουσα ὡς πηγὴν προελεύσεως τὴν λωποδύτιδα τοῦ Βόλου ἐφημερίδα.

Μόνον χοῖροι, ἐν βορβόρῳ γεννηθέντες καὶ διαιτώμενοι, εἶναι ἱκανοὶ τοιαύτην νὰ ἔχωσι πολιτείαν.

Η ΛΑΡΙΣΑ ΕΥΔΑΙΜΟΝΟΥΣΑ
ΜΕΤ' ΟΥ ΠΟΛΥ

Εὐλογητὸς ὁ Θεός. Ὁ πόθος ὁ διακαής, ὃν ἡ πόλις μας ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐξεδήλου, τοῦ νὰ ἴδῃ δηλονότι συντελουμένην τὴν ὕδρευσιν καὶ τὸν δι' ἠλεκτρισμοῦ φωτισμὸν αὐτῆς, ἤρξατο σὺν Θεῷ ἤδη πραγματοποιούμενος.

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Λαρίσης τῆς παρελθούσης Πέμπτης ὁ Νομομηχανικὸς κ. Γκράβαρης, εἰς ὃν ἀπὸ πολλοῦ εἶχεν ἀνατεθῇ ἡ περὶ τούτου μελέτη καὶ ἐργασία, ἀνέπτυξε καὶ ἀνέλυσε διὰ μακρῶν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τὰ ἀφορῶντα τὸν δι' ἠλεκτρισμοῦ φωτισμὸν τῆς πόλεως καὶ τὴν ὕδρευσιν αὐτῆς.

Ἀπέδειξε δὲ οὗτος δι' ἀκαταμαχήτων ἐπιχειρημάτων, ὅτι ἂν τὸ ἔργον, ὅπερ ἐν συνόλῳ προϋπελογίσθη εἰς 1,573,000 δραχμῶν συντελεσθῇ, πάντως ἡ Λάρισα θὰ μεταβληθῇ τελείως, καὶ ἀπὸ νεκρουπόλεως, ὅπου εἶνε σήμερον ἐμπορικῶς, θὰ μεταβληθῇ τότε εἰς πόλιν καθαρῶς ἐμπορικὴν καὶ βιομηχανικὴν ἐκ τῶν σημαινουσῶν μάλιστα, πολλὰ τὰ πραγματικὰ ἀγαθὰ ὑπισχνουμένην τοῖς κατοίκοις.

Εὐχόμεθα ὁλοψύχως, ὅπως τὸ ἔργον, ὡς τάχιστα, τεθῇ εἰς ἐνέργειαν, οὕτω δὲ δυνηθῶμεν καὶ ἴδωμεν καὶ ἡμεῖς βραδύτερον ἡμέρας προόδου καὶ εὐτυχίας καὶ οὐχὶ, ὡς σήμερον, στασιμότητος, μαρασμοῦ καὶ δυστυχίας.

ΤΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ
ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Μεγαλοπρεπέστατον καὶ πολυπληθέστατον, ὅσον οὐδέποτε ἄλλοτε, ἐγένετο τὸ προαγγελθὲν Μακεδονικὸν Συλλαλητήριον τὸ ἀπόγευμα τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἐν τῇ πλατείᾳ τῶν ἐνταῦθα Δικαστηρίων. Τὸν σκοπὸν τοῦ συλλαλητηρίου τούτου ἀνέπτυξε λίαν εὐφραδῶς ὁ παρ' ἡμῖν δικηγόρος κ. Ἰ. Γκέκας παραστήσας συνάμα διὰ ζοφερῶν χρωμάτων τὴν ἐν Μακεδονίᾳ κατάστασιν. Μετὰ τοῦτο ὁ τεταγμένος εἰσηγητὴς τοῦ ψηφίσματος κ. Γεώρ. Καραπαναγιώτης διὰ γλώσσης καταληπτῆς εἰς πάντας ἀνέπτυξε τὸ ψήφισμα, τὸ ὁποῖον σημειωτέον, δὲν ἦτο ἐκ τῶν συνήθων ψηφισμάτων, ἀλλὰ μᾶλλον διπλωματικὴ νότα. Μεθ' ὃ ὅλον ἐκεῖνο τὸ πλῆθος διελύθη ἐν τάξει καὶ ἡσυχίᾳ.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ

Ἐν Αἰκατερίνῃ τῇ 15 Ἰουλίου 1904

ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ
ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ

Εἰς ἀδιάλειπτον κίνησιν διατελοῦσιν ἀπό τινος τὰ ἐν Μακεδονίᾳ διάφορα ὑποκομιτάτα καὶ οἱ προεξέχοντες Βούλγαροι. Ἐξ ὅλων τούτων εἰκάζεται ὅτι πρόκειται περὶ νέου Βουλγαρικοῦ πραξικοπήματος, ὅπερ οὗτοι προεῖπον. ὅτι θὰ ἐνεργήσωσι κατὰ τὸν μῆνα Αὔγουστον. Ἂν πράγματι τοιοῦτόν τι συμβῇ ἡμεῖς οἱ δυστυχεῖς θὰ θεώμεθα μὲ ἐσταυρωμένας τὰς χεῖρας τὰ ὑπὸ τῶν Βουλγάρων διαπραττόμενα κακουργήματα καὶ θὰ μᾶς σφάζωσιν ὡς ἀρνία, διότι εἴμεθα ἄοπλοι καὶ ἀπροστάτευτοι.

ΚΑΚΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ

Τὸ ἑσπέρας τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἐν τῷ χωρίῳ Βερτακόπη ἐνῷ ὁ ἱερεὺς Χριστόφορος Παναγιωτίδης ἐδείπνει εἰς τὴν αὐλὴν τῆς οἰκίας του μετὰ τῆς οἰκογενείας του καὶ τοῦ ἐκ τοῦ χωρίου Τριβελότο Ἕλληνος γραμματοδιδασκάλου Γεωργίου Τζήντζου πέντε πυροβολισμοὶ ριφθέντες ἄγνωστον πόθεν ἀφῆκαν νεκρὸν τὸν γραμματοδιδάσκαλον καὶ ἐτραυμάτισαν ἐπικινδύνως τόν τε ἱερέα καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Βάγιαν. Λέγεται, ὅτι δράσται τοῦ κακουργήματος τούτου εἶνε μισθωτοὶ τοῦ Κομιτάτου.

ΣΥΓΚΛΗΣΙΣ ΤΡΙΩΝ ΗΛΙΚΙΩΝ
ΚΑΤΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗ ΕΙΣΦΟΡΑ ΖΩΩΝ

Ὑπενθυμίζεται μεταξὺ τῶν στρατιωτικῶν κύκλων, ὅτι κατ' αὐτὰς καλοῦνται ὑπὸ τὰς σημαίας τρεῖς εἰσέτι ἡλικίαι ἐφέδρων, ὅτι δὲ πρὸς τοῦτο ἐστάλησαν πρό τινος μυστικαὶ διαταγαὶ πρὸς τὰ οἰκεῖα Στρατολογικὰ γραφεῖα, ὅπως ἔχωσιν ἕτοιμα τὰ φύλλα πορείας. Λέγεται ἐπίσης ὅτι ἅμα ὡς ἀποσταλῶσιν αἱ διαταγαὶ τῆς συγκλήσεως τῶν ἀνωτέρω ἡλικιῶν ἡ Πύλη θὰ ἐφαρμόσῃ τὸ σύνηθες αὐτῇ καταναγκαστικὸν μέτρον κατὰ τὴν κινητοποίησιν τοῦ Στρατοῦ της, δι' οὗ ὑποχρεοῦνται κάθε πεντήκοντα ραγιάδες νὰ προσφέρωσιν ἀπὸ ἓν μεταγωγικὸν ζῶον διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας.

ΚΗΡΥΞΙΣ
ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ ΝΟΜΟΥ

Μεταξὺ τοῦ στρατιωτικοῦ κόκμου κυκλοφορεῖ ἡ ἀπαισία φήμη, ὅτι ἕνεκα τῆς ἐκ τῶν Βουλγαρικῶν συμμορτιῶν δημιουργηθείσης ἐκρύθμου καταστάσεως ἐν Μακεδονίᾳ, κηρυχθήσεται ὅσον οὔπω εἴς τινα μέρη ὁ στρατιωτικὸς Νόμος. Ἂν τοῦτο πραγματοποιηθῇ ἀλλοίμονον εἰς ἡμᾶς τοὺς δυστυχεῖς, διότι τότε οἱ Βούλγαροι, οἱ Σέρβοι καὶ οἱ Ρωμοῦνοι θὰ εὕρωσι τὸν καιρὸν νὰ μᾶς ἐκδικηθῶσι διὰ ψευδῶν καταγγελιῶν. Εἴμεθα περίεργοι νὰ ἴδωμεν, ἂν αἱ Δυνάμεις θὰ ἐπιτρέψωσι τὸ τοιοῦτον πραξικόπημα, καθ' ὃν χρόνον αὗται κόπτονται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν περιλαλήτων Μεταρρυθμίσεων.

ΑΝΑ ΤΗΝ ΜΕΘΟΡΙΟΝ

(Ἐκτάκτου ἀνταποκριτοῦ)

Τὰς ἀκολούθους εἰδήσεις ἐκ Μακεδονίας ἔχω νὰ μεταδώσω ὑμῖν σήμερον:

ΕΙΣΒΟΛΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΝΤΑΡΤΩΝ
ΜΩΡΙΑ ΑΓΑΔΩΝ

Ἡ μωρὰ ἰδέα τῶν ἀγάδων περὶ εἰσβολῆς Ἑλλήνων ἀνταρτῶν εἰς τὸ Τουρκικὸν ἔδαφος ἐξακολουθεῖ ἐπιτεινομένη. Πρὸς πρόληψιν δὲ τοιούτου ἐνδεχομένου ἔντονοι ἀπεστάλησαν διαταγαὶ πρὸς τοὺς ἀνὰ τὴν μεθόριον σταθμάρχας, δι' ὧν διατάσσονται νὰ ἀγρυπνῶσι νυχθημερὸν καὶ νὰ φυλάττωσι τὰς διόδους τὰς ἀγούσας εἰς Μακεδονίαν, διπλασιάζοντες διὰ τοῦτο τοὺς νυκτοφύλακας καὶ τὰς περιπολίας, νὰ φονεύωσι δὲ πᾶν ἄτομον, τὸ ὁποῖον ἤθελεν ἀποπειραθῇ νὰ διέλθῃ τὴν νύκτα τὴν μεθόριον, ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν δύνανται νὰ τὸ συλλάβωσι.

ΜΩΡΟΤΕΡΑ ΙΔΕΑ
ΤΟΥΡΚΙΚΟΝ ΤΟΡΠΙΛΟΒΟΛΟΝ

Ὅ,τι δὲ μωρότερον εἶνε ἡ σχηματισθεῖσα ἐσχάτως ἰδέα περὶ ἀπαβάσεως διὰ θαλάσσης ἀνταρτικῶν σωμάτων, τὰ ὁποῖα οἱ Τοῦρκοι φαντάζονται ὡς καταρτισθέντα ἐν Ἑλλάδι. Πρὸς πωρεμπόδισιν δὲ τοιαύτης ἀποβάσεως διετάχθη τουρκικὸν τορπιλλοβόλον νὰ παραπλεῦ καὶ νὰ περιπολῇ ἀδιακόπως τὰς ἀκτὰς ἀπὸ Θεσσαλονίκης μέχρι Πλαταμῶνος.

ΑΦΙΞΙΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Κατ' αὐτὰς ἀναμένονται εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον Ἀνασελίτσης πολλοὶ ἀξιωματικοὶ τῶν τεχνικῶν ὅπλων, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐπισκεφθῶσι τὰ μᾶλλον ἐπίκαιρα σημεῖα τῆς μεθορίου, ἄγνωστον διὰ τίνα λόγον.

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ
ΑΜΥΝΤΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ

Διετάχθη ἡ κατεδάφησις τοῦ ἐπὶ τοῦ ὄρους Σέλωμα Τουρκικοῦ σταθμοῦ «Ζεστὴ Βρύση» καὶ ἡ ἀνέγερσις ἐν τῇ θέσει ταύτῃ ἀμυντικοῦ στρατῶνος. Αἱ ἐργασίαι τῆς τε κατεδαφήσεως, ὡς καὶ τῆς ἀνεγέρσεως ἄρχονται ὅσον οὔπω δι' ἀγγαριῶν ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν ἀξιωματικοῦ τῶν τεχνικῶν ὅπλων.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΟΠΛΩΝ
ΕΙΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ

Τὰ εἰσαχθέντα ἐφέτος ὅπλα Γκρᾶ καὶ περίστροφα εἰς Μακεδονίαν ὑπὸ τῶν ἐκ Θεσσαλίας ἀναχωρησάντων θεριστῶν ἀνέρχονται κατὰ τινὰς μετριωτέρους ὑπολογισμοὺς εἰς δύο χιλιάδας περίπου μετὰ χιλιάδων φυσιγγίων. Σημειωτέον ὅτι ταῦτα δὲν εἰσήχθησαν λαθρέως, ἀλλ' ὑπὸ τὰ ὄμματα καὶ τῇ συμπράξει τῶν ἀνὰ τὴν μεθόριον Τούρκων σταθμαρχῶν, οἱ ὁποῖοι ἐλάμβανον μπαξίσια διὰ τοῦτο.

θὰ ἐξαλ
φου.
Στρατηγὸς Κουρόκ

ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΝΕΟΙ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ

— **Διατὶ παραιτεῖται ὁ ἐθνικώτατος ἱεράρχης**
— **Πῶς ὡμίλησε πρὸς τὸν Χιλμῆ**
— **Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος δὲν ἀπεδέχθη τὴν παραίτησιν**

Ἀθῆναι 23/7.194

ΔΥΟ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 20 Ἰουλίου. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Χθὲς ἑσπέρας ἐλάβομεν μίαν πολὺ δυσάρεστον εἴδησιν ἐκ Μονοστηρίου, ὅτι παρῃτήθη ὁ Μητροπολίτης Πελαγωνίας Ἰωακείμ. Ἦλθεν εἰς διάστασιν μὲ αὐτὸν τὸν ἄθλιον Χιλμῆν ἕνεκα Ρουμανικοῦ ζητήματος. Ἀπέθανε γυνή τις καὶ ἐζήτησαν οἱ Ρουμανίζοντες νὰ τὴν σηκώσουν μὲ Ρουμᾶνον ἱερέα. Ὁ Μητροπολίτης ἔστειλε τ α κ ρ ί ρ ι εἰς τὸν Βαλῆν, ὅτι ἡ ἀποθανοῦσα, ὡς ὀρθόδοξος ἀνῆκεν εἰς τὸ ποίμνιόν του, ὅτι αὐτὸς μόνος εἶνε ἁρμόδιος κανονικῶς νὰ διατάξῃ τὰ τῆς κηδείας καὶ ὅτι ἀντικανονικῶς οἱ Ρουμᾶνοι ζητοῦν νὰ ἐκτελέσουν αὐτὴν δι' ἱερέως μὴ ἔχοντος ἄδειαν τῆς Μητροπόλεως.

Ἀλλ' ὁ Χιλμῆς ἀποτόμως ἀπήντησεν ὅτι ἡ ἐκφορὰ θὰ ἐκτελεσθῇ ὅπως θέλουσιν οἱ συγγενεῖς τῆς ἀποθανούσης, ἂν δὲ τυχὸν ἐναντιωθοῦν οἱ γραικοί, θὰ διατάξῃ τὸν στρατὸν νὰ τοὺς κτυπήσῃ. Ἐκ τούτου ὁ Μητροπολίτης ἦλθεν εἰς λόγους μετὰ τοῦ Χιλμῆ. Εἶπεν αὐτῷ ὅτι ὅσα πράττει ἀποδεικνύουν ὅτι ἀναφανδὸν μεροληπτεῖ ὑπὲρ τῆς Ρουμανικῆς προπαγάνδας καὶ ὅτι θὰ τηλεγραφήσῃ εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ὅτι τὰ φιρμάνια ὅπου δίδει ὁ Σουλτάνος εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας κατήντησαν κάλπικα.

Τοιαύτην δριμυτάτην γλῶσσαν μετεχειρίσθη ὁ ἐθνικώτατος οὗτος Μητροπολίτης, καὶ ἅμ' ἔπος ἅμ' ἔργον ἐτηλεγράφησε ταῦτα συνυποβαλὼν καὶ τὴν παραίτησίν του εἰς τὰ Πατριαρχεῖα. Ὅλοι ἐναντίον μας· ὅλοι ἐναντίον τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ὁ Ἑλληνισμὸς ὅμως εἶνε πολὺ ρωμαλέος, γηραιὸς πλάτανος καὶ δύσκολον εἶνε νὰ πέσῃ ὅσα καὶ ἂν καταφέρωνται κατ' αὐτοῦ δι' ἐχθρικῶν πελέκεων κτυπήματα, ἂν καὶ δὲν ἐργαζόμεθα ὅπως πρέπει. Εἰξεύρετε τί αἴσθημα ἔχει ἔξω ; Τὸ ἀνωτέρω ἐπεισόδιον ὅτε μοὶ τὸ διηγεῖτο εἰς Βιτωλιᾶνος ἔκλαιεν ἀπὸ τὸ κακόν του. Δύναμαι νὰ εἴπω ὅτι τοιούτους Ἕλληνας δὲν ἔχετε σεῖς ἐκεῖ κάτω. Καὶ εἶνε μέγα πρᾶγμα νὰ βλέπῃς αὐτοὺς ἐδῶ ὅταν σὲ λέγουν μετὰ τόνου «ἡμεῖς Ἕλληνες θ' ἀποθάνωμεν».

— **Ἡ ἐντύπωσις εἰς Κων)πολιν**

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ 20 Ἰουλίου. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Ἐν τῇ τελευταίᾳ συνεδρίᾳ τῆς Ι. Συνόδου ἀνεκοινώθη τηλεγράφημα τῆς Α. Π. τοῦ Μητροπολίτου Πελαγωνίας κ. Ἰωακείμ, ὑποβάλλοντος καὶ τούτου, μετὰ τὸν Μητροπολίτην Καστορίας, τὴν ἀπὸ τῆς Μητροπολιτικῆς ἐκείνης ἕδρας παραίτησιν αὐτοῦ.

Οἱ λόγοι τῆς νέας ταύτης παραιτήσεως εἶνε οἱ αὐτοὶ τοῖς ὑπαγορεύσασι καὶ τὴν εὐτυχῶς ἤδη ἀνακληθεῖσαν παραίτησιν τοῦ Μητροπολίτου Καστορίας. Μεροληψία ἢ τὸ ὀλιγώτερον ἀδιαφορία τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν, τῶν τε ἐντοπίων αὐτοκρατορικῶν καὶ τῶν ξένων, ἀπέναντι τῶν διηνεκῶν βιαιοπραγιῶν καὶ παρανομιῶν τῶν ὀργάνων καὶ τῶν πρακτόρων τῶν προπαγανδῶν.

Αἱ τῆς κυριάρχου Μητροπόλεως, τῆς δυνάμει Αὐτοκρατορικοῦ βερατίου λειτουργούσης, παραστάσεις περὶ τῶν παντοίων τούτων παρανομιῶν οὐδαμῶς λαμβάνονται ὑπ' ὄψει, κατισχύουσι δὲ περισσότερον ἐν τῇ γνώμῃ καὶ ἐνεργείᾳ τῶν ἀρχῶν οἱ ἐπήλυδες πολιτικοὶ συμφεροντοδιῶκται παρὰ τὴν ὁλομέλειαν τῶν κατοίκων, διὰ παντὸς μέσου διαδηλούντων τὸ ἀκραιφνὲς αὐτῶν φρόνημα καί διατόρως κηρυττόντων τὴν Ἑλληνικὴν αὐτῶν ἐθνότητα.

Τὰ ἐν τῷ βερατίῳ ἀναγεγραμμένα δικαιώματα καὶ προνόμια τοῦ Μητροπολίτου ἔργῳ θεωροῦνται κατηργημένα, οὐδεμίαν εἰς αὐτὰ διδουσῶν σημασίαν τῶν Αὐτοκρατορικῶν ἀρχῶν.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος οὐδὲ τὴν παραίτησιν ταύτην ἐδέχθη, ἀπεφάσισε δὲ ὅπως τηλεγραφικῶς συστηθῇ τῷ ἁγίῳ Πελαγωνείας νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν διοίκησιν τῆς αὐτῷ ἐπιτραπείσης ἐπαρχίας καὶ νὰ δηλωθῇ αὐτῷ, ὅτι ἡ Ἐκκλησία θὰ ἐνεργήσῃ πᾶν τὸ δυνατὸν πρὸς ὑποστήριξιν τῶν παρὰ ταῖς Αὐτοκρατορικαῖς ἀρχαῖς παραστάσεων αὐτοῦ.

ΑΤΥΧΗΜΑ ΕΙΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΗΝ

ΤΗΝΟΣ, 22 Ἰουλίου. (Τηλεγραφικῶς). —Ὁ πρωτοδίκης κ. Σπιθάκης κολυμβῶν χθὲς ἐξηντλήθη τελείως καὶ ἀπώλεσε τὰς αἰσθήσεις του, θὰ ἐπνίγετο δὲ ἐὰν δὲν ἐπρολάμβανεν ὁ πατήρ του, ὅστις ἀντελήφθη τὸν κίνδυνον καὶ ἔσπευσε διὰ λέμβου καὶ τὸν ἀνεσυρεν ἡμιθανῆ.

...πάγγελμ...
...ατρίδα της. Οἱ ἐκ... Ἰαπωνες ...
...ι γιαγιά. Εἰς τὸ Μόναχον ὑπάρχει ἄλ...
...ρχοντούτις καὶ ὀνομάζεται «ἡ μητέρα»
...ἐν εἰς τὴν Βιέννην τοὺς φιλοξενεῖ ἰαπωνὶς ἥ-
...ις μὲ τὸ ἐπιβλητικὸν παράστημά της καὶ μὲ
...τὰ τεσσαράκοντα ἔτη της ἐβαπτίσθη «ἡ θεία
...μας» καὶ ἥτις εἶνε πραγματικὴ ἡ Γεωργία Σάνδη
...τῶν Εὐρωπαίων Ἰαπώνων.

Εἰς μίαν ὡραίαν οἰκίαν τοῦ 4ου διαμερί-
...σματος τῆς πόλεως πλησίον τῆς χαοιτωμένης
«καλύβης» ἡ δεσποινὶς Ἀδέλα κατέχει περὶ
τὴν δωδεκάδα δωματίων τελειότατα ἐπιπλωμέ-
νων καὶ εἶνε πάντοτε ἕτοιμος νὰ φιλοξενήσῃ τοὺς
Ἰάπωνας. Φοιτηταὶ ἀριστεύσαντες ἤδη εἰς τὸ
Τόκιο, οἵτινες ἔρχονται διὰ νὰ τελειοποιηθῶσι,
ἀξιωματικοὶ μὲ ἰδιαιτέραν ἀποστολήν, διπλω-
...μάται, καλλιτέχναι, ἠθοποιοὶ κ.λ. εὑρίσκουσι
πάντοτε καταφύγιον εἰς τὸ κατάλυμα τῆς κυρὰ
Ἀδέλας ἥτις ἔχει πάντοτε θέσιν δι' αὐτούς. Ἐὰν
πάλιν ὅλα τὰ δωμάτια εἶνε κατειλημμένα, οὐ-
δεὶς θὰ ἀρνηθῇ ὀλίγον χῶρον εἰς τὸ ἰδικόν του
διὰ τὸν ἄρτι ἀφιχθέντα συμπατριώτην του, ὅ-
στις ἤδη εἰς τὴν πατρίδα ἔχει ἀκούσει νὰ ὁμι-
λῶσι διὰ τὴν θειά.

Εἶνε ἡ πραγματικὴ μήτηρ, ὄχι θεία, τῶν
Ἰαπώνων, ἐν τῇ ξένῃ, τοὺς συμβουλεύει, τοὺς
προστατεύει, βοηθεῖ ἐνίοτε τοὺς στερουμένους
χρηματικῶς, οὐδεμίαν περίστασιν ἀφίνει νὰ δια-
φύγῃ διὰ νὰ ἀναζωπυρήσῃ εἰς τοὺς διψῶντας
μάθησιν νέους τὴν πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπην
καὶ νὰ ἐμπνεύσῃ τὴν πεποίθησιν εἰς αὐτοὺς
ὅτι τελειοποιοῦνται ἐδῶ διὰ νὰ φανῶσι χρήσι-
μοι ἐκεῖ. Εἶνε ἡ ἐνσάρκωσις τῆς ἰδέας τοῦ πα-
τριωτισμοῦ, τοῦ ὑψηλοῦ καὶ ἰδεώδους, ὁ λόγος
τῆς τυφλῆς ὑποταγῆς τῶν ζωηρῶν κιτρίνων φοι-
τητῶν εἰς τοὺς περιορισμοὺς οὓς τοῖς ἐπιβάλλει
ἡ θεία των.

Ἄλλως τε ὅσον εἶνε αὐστηρὰ καὶ ἐπίμονος
πρὸ τοῦ παρεκτρεπομένου, τόσον εἶνε ἐπαισθητὴ
διὰ τοὺς νέους τοῦ καθήκοντος καὶ συναναστρο-
φή τις, συναναστροφὴ γυναικὸς ἐκ τοῦ σύνεγ-
γυς παρακολουθησάσης πολλὰς πολιτικὰς καὶ
κοινωνικὰς μεταβολὰς, γυναικὸς ἀνατραφείσης
μὲν ἐν Ἰαπωνίᾳ, διότι ἡ Γιο-χα-τὰ, λαβοῦσα
μετὰ ταῦτα τὸ ὄνομα Ἀδέλα, ἀνήκει εἰς τὰς
μεγάλας, ἀλλ' ἐκπιπτούσας οἰκογενείας τοῦ
Τόκιο, ὑπὸ πνεῦμα ἐλευθέριον καὶ μορφωθείσης
ἀλλὰ κατόπιν ἐν Βιέννῃ ἐγκυκλοπαιδικώτατα
ἐκπαιδευθείσης συναναστροφὴ— ἐπαναλαμβάνο-
μεν — γυναικὸς συγκεντρούσης δύο πολιτι-
σμοὺς ἀπέχοντας κατὰ χιλιετηρίδας, εἶνε ἀρ-
κετὰ εὐχάριστος ὥστε νὰ ἐπιζητῆται παρ' ὅ-
λων ἐν γένει τῶν ἀνθρωπίνων χαρακτήρων,
ἀπὸ τοῦ στωϊκοῦ καὶ σκεπτικοῦ τοῦ καταλ-
λήλου διὰ τὰς φιλοσοφιαὰς μελέτας μέχρι τοῦ
αἱματώδους καὶ ζωηροῦ τοῦ ριφθησομένου εἰς
τὸ στάδιον τῶν ταχειῶν δαφνῶν.

⁂

Ἰδοὺ διὰ τί οὐδεὶς τῶν Ἰαπώνων ὅσον μέγας
καὶ ἂν εἶνε ἐλλείπει ἀπὸ τὸν οἶκον τῆς θείας
καὶ ἰδοὺ διατὶ ἡ φήμη ταύτης διέσχισε τοὺς
ὠκεανοὺς καὶ τὸ ὄνομά της εἶνε γνωστὸν εἰς
τοὺς πολιτικοὺς καὶ στρατιωτικοὺς κύκλους
τοῦ Τόκιο.

Εἶνε πραγματικῶς ἡ Γεωργία Σάνδη τὸ καύ-
χημα τοῦ 20 αἰῶνος διὰ τοὺς Ἰάπωνας καὶ εἰς
τὰς αἰθούσας της, αἰθούσας ξενοδοχείου εἶνε ἀλη-
θὲς, ἀλλ' αἰθούσας φιλοστόργους καὶ πατριωτι-
κὰς, ἀντήχησαν—ὄχι ἔλαβον ζωὴν—αἱ ἰδέαι ἐ-
κεῖναι, αἱ ὁποῖαι καλλιεργηθεῖσαι καὶ ἀναπτυ-
χθεῖσαι εἰς τὸ χιλιόνησον κράτος ἐδημιούργη-
σαν τὸ καθεστὼς τοῦ μεγαλείου, ὅπερ ἀναγκάζει σήμερον ἀπέραντον αὐτοκρατορίαν νὰ κλίνῃ ταπεινὸν τὸ μέτωπον.

Εἰς τὸν οἶκόν της εὗρον μητρικὴν περίθαλψιν ἄνδρες, οἵτινες κατόπιν εἰς τὴν πατρίδα των ἔγιναν πρωθυπουργοί, ὑπουργοί, στρατηγοί, ναύαρχοι, διοικηταί, καὶ οἵτινες σήμερον δίδουσι τὴν νίκην εἰς τὰ ἰαπωνικὰ ὅπλα καὶ τὸ μεγαλεῖον εἰς τὴν πατρίδα των.

Ἀλλ' οὗτοι δὲν λησμονοῦσι τὴν εὐγνωμοσύνην των καὶ δι' αὐτὸ ἡ θεία Ἀδέλα εἶνε πάντοτε ἡ ἀκριβέστερον πληροφορημένη ἐν Εὐρώπῃ περὶ τῶν φάσεων τοῦ διεξαγομένου ἀγῶνος, διότι οὐδεὶς τῶν Ἰαπώνων της ὅσοι εἶνε ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης ἔπαυσαν νὰ τὴν τηροῦν ἐνήμερον διὰ τακτικῶν εἰδήσεων. Μὲ κάθε ταχυδρομεῖον λαμβάνει ὄγκον ἐπιστολῶν καὶ ἐνίοτε

Ἱσπανὸς τὴν καταγωγὴν, εἰσῆλθε καὶ αὐτὸς εἰς τὴν οἰκίαν, ἀλλὰ παρέμεινε κάτω μὴ ἀνελθὼν εἰς τὸ δωμάτιον. Νευρικὸς ὢν ἐφοβεῖτο μὴ πάθῃ ἐκ τῆς συγκινήσεως. Ἤκουσε τὰς φωνάς. Ἡ βαθεία ἦτο φωνὴ Γάλλου, ἡ δὲ ὀξεία ἔχει τὴν πεποίθησιν ὅτι ἦτο Ἄγγλου. Δὲν ἠξεύρει ἀγγλικὰ, ἀλλ' ἐσχημάτισε τὴν ἰδέαν του κρίνων ἐκ τοῦ τόνου τῆς φωνῆς.

«Ὁ *Ἀλβέρτος Μοντάνη*, ζαχαροπλάστης, καταθέτει, ὅτι ἦτο ἐκ τῶν πρώτων ἀνελθόντων εἰς τὴν κλίμακα. Ἤκουσε τὰς ἐν λόγῳ φωνάς. Ἡ βαθεία ἦτο Γάλλου. Διέκρινε πολλὰς λέξεις. Ὁ ὁμιλῶν ἐφαίνετο ὥσπερ ἐπιπλήττων. Αἱ λέξεις τῆς ὀξείας φωνῆς δὲν ἦσαν εὐκρινεῖς· ἡ γλῶσσα ταχεία καὶ ἀπότομος. Φρονεῖ ὅτι ἦτο ρωσσική. Ἐπιβεβαιοῖ δὲ ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ τὰς καταθέσεις τῶν ἄλλων. Εἶνε Ἰταλὸς καὶ οὐδέποτε συνωμίλησε μετὰ Ρώσσου.

⁂

«Πολλοὶ τῶν μαρτύρων ἐξετασθέντες καὶ αὖθις καταθέτουν συμπληρωματικῶς ὅτι πᾶσαι αἱ καπνοθῆκαι τοῦ τετάρτου πατώματος εἶνε στενώταται, καὶ εἶνε ἀδύνατον νὰ διέλθῃ δι' αὐτῶν ἀνθρώπινον σῶμα. Καθαρτήρια ἐργαλεῖα λέγοντες ἐννοοῦσι κυλινδρικὰς μακρὰς ψήκτρας, δι' ὧν καθαρίζονται αἱ καπνοδόχοι.

(Ἀκολουθεῖ)

ΚΕΡΚΥΡΑ, 22 Ἰουλίου.—Κατὰ τὴν μάχην καθ' ἣν ἐφονεύθη ο Κέλλερ, τροδιοίκησιν τοῦ στόλου Πόρτ-Ἀρθούρ· τοῦτον δὲ θ' ἀντικαταστήση ὁ ναύαρχος Οὐέσσεν.

ΜΙΑ ΕΙΡΗΝΙΚΗ ΝΙΚΗ

ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΗΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ

ΟΠΟΥ Η ΑΓΑΝΑΚΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΕΚΧΥΛΙΖΕ

ΤΟ ΣΗΜΑΝΤΡΟΝ ΤΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ

„Ἢ ΤΟΥΣ ΕΜΠΟΔΙΖΕΤΕ Ἢ ΤΟ ΡΙΧΝΟΥΜΕ!"

(Ἰδιαιτέρα ἀνταπόκρισις τῆς «Ἀκροπόλεως»)

ΦΛΩΡΙΝΗ, 15 Ἰουλίου.—Οἱ Βούλγαροι ἐζήτουν νὰ ἐγείρωσιν ἐδῶ σήμαντρον (κωδωνοστάσιον) ἔμενε δ' ἐκκρεμὴς ἡ ὑπόθεσις. Κατορθώσαντες ἐπὶ τέλους διὰ πολλῶν ρουσφετίων εἰς τὸν Καϊμακάμην καὶ διὰ συνδρομῆς τοῦ Μουαβίνη νὰ λάβωσιν ἄδειαν, τὴν Παρασκευὴν 9 Ἰουλίου παρέλαβον πέντε μαστόρους καὶ ἤρχισαν ἀπὸ πρωΐας τὸ ἔργον, ἔστησαν δὲ τοὺς στύλους. Κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ὁ Μητροπολίτης εὑρίσκετο εἰς Βιτώλια. Εἰδοποιήθη λοιπὸν ὑπό τινος τῶν ἡμετέρων τὸ Δημαρχεῖον καὶ διεκόπη ἀμέσως τὸ ἔργον. Ἀλλ' οἱ Βούλγαροι προσέφυγον εἰς τὸν Καϊμακάμην καὶ κατὰ διαταγὴν αὐτοῦ ἤρχισαν ἐκ νέου τὴν ἐργασίαν.

Τότε, ὦ τοῦ θαύματος! πάντα τὰ μέλη τῆς Φιλομούσου Ἀδελφότητος μετ' ἄλλων πολιτῶν περὶ τοὺς ἑξήκοντα, ἐν τάχει συναθροισθέντες, μετέβημεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Καϊμακάμη ὅπως διαμαρτυρηθῶμεν. Κατ' ἀρχὰς ὁ Καϊμακάμης ἠθέλησε νὰ μᾶς ἀποπέμψῃ.

Ἀλλ' ἡμεῖς μετὰ βίας διεμαρτυρήθημεν λέγοντες.

—Δὲν φεύγομεν· δὲν φεύγομεν νὰ μᾶς ζήσῃ ο Σουλτάνος, τὸ δίκαιον θέλομεν. Οἱ Βούλγαροι σκοτώνουν, οἱ Βούλγαροι δυναμίτιδα ρίπτουν καὶ αὐτοὺς ὑποστηρίζετε» καὶ ἐκράυγάζαμεν δυνατὰ ὅλοι.

Τότε ο Καϊμακάμης λέγει.

— Τὴν ἄδειαν ἔχουν παρὰ τοῦ Βαλῆ Πασᾶ».

— Δὲν τὴν ἀναγνωρίζομεν ἕως ὅτου ἔλθῃ ο Δεσπότης. Ἢ τοὺς παύεις ἢ θὰ τὸ χαλάσωμεν ἡμεῖς τὸ σήμαντρον!

Εἶδε καὶ ἀποεῖδε ὁ Καϊμακάμης, ἦλθεν ἐπὶ τόπου καὶ ἔπαυσε τοὺς μαστόρους ἕως ὅτου ἔρθασεν ὁ Δεσπότης. Ἀλλὰ μετὰ τὴν ἄφιξιν αὐτοῦ ἡ ἐργασία ἐπανελήφθη πάλιν.

Τότε **ὡρμήτημεν νὰ χαλάσωμεν τὸ κατασκευαζόμενον ἔργον,** ἀλλὰ μᾶς ἐμπόδισεν ὁ Δεσπότης ὑποσχεθεὶς ὅτι θὰ μεταβῇ αὐτοπροσώπως εἰς τοῦ Καϊμακάμη ὅπου καὶ τῷ ὄντι μετέβη μετὰ δύο προκρίτων. Εἰς τὸν Ἀρχιερέα ὁ Καϊμακάμης ἀπήντησεν ὅτι τότε μόνον θὰ παύσῃ τοὺς ἐργάτας ὅταν αὐτὸς ἐπιδώσῃ γραπτὸν τ α κ ρ ί ρ ι. Ἡμεῖς δὲν ἐπιστεύομεν· ἐμείναμεν εἰς τὴν Μητρόπολιν ἐπιμένοντες καὶ φωνάζοντες καὶ ἀφοῦ ἐδόθη τὸ τ α κ ρ ί ρ ι ἕως ὅτου ἔπαυσαν τοὺς μαστόρους.

Τότε ἔπρεπε νὰ ἴδητε τοὺς Βουλγάρους· **εἶχον κρυφθῆ καὶ κανεὶς δὲν ἐτόλμα νὰ ἐξέλθῃ ἔξω, διότι ἔβλεπον ὅτι ἀπελπισθέντες εἴχομεν ἐξαγριωθῆ.**

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν 11 Ἰουλίου ἐφονεύθη ὑπὸ Τούρκων ὁ ἐκ Νεοκαζείου Βούλγαρος Ἴλος Μπαρδάκι

» » λ.0.15-100
αι αζούρ Imprimées ὁ πῆχ.λ. 0.45
ταμὶν εἰς διάφορα σχέδια » 0.95
Ἤτοι ἔκπτωσις ἀληθινή ἄνω τῶν 30
ἕνεκεν τῆς ἐκπτώσεως τοῦ χρυσοῦ καὶ
τέλους τῆς ἐποχῆς (Fin de Saison)
Τὸ κατάστημα θὰ μένῃ κλειστὸν
τὸ 1ης μέχρι 3ης μ. μ.

ΜΕΤΑΝΑΣΤΑΙ
ΑΦΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

Ἀποστέλλομεν μεταναστάτας εἰς Ἀφρικὴν καὶ Αὐστραλίαν διὰ τῶν μεγαλειτέρων καὶ ἀσφαλεστέρων Ἀτμοπλοίων τῆς ORIENT LINE κ.τ.λ. παρέχοντες ἀκτάκτους εὐκολίας πρὸς ἀποβίβασιν.

Γ. Δ. Ράλλης καὶ Σα

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ὁδὸς Μουσῶν 7
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: Πλατεῖα Καραϊσκάκη

ΟΥΡΗΤΙΚΑ ΝΟΣΗΜΑΤΑ

Ὁ οὐρολόγος χειρουργὸς καὶ ὑφηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Β. Γκίζης δέχεται τοὺς πάσχοντας νοσήματα **τῆς οὐροδόχου) κύστεως,** (λίθους, νεοπλάσματα, κ.λ. **τῆς οὐρήθρας,** (βλεννορροκίας οὐρητίδας, στενώσεις, κτλ.) **καὶ τῶν νεφρῶν** (ψαμμιάσεις, λιθιάσεις αὐτῶν, κτλ.) τῇ οἰκίᾳ του ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πινακωτῶν 8 ἀπὸ τῆς 8 1)2—10 π.μ. καὶ ἀπὸ 2 1)2—4 1)2 μ.μ.

Δ.
λιανικῶς ὅλα τα εἴδη τῶν ψιλικῶν: Ridaux **15 δραχ. Ταυτάδες 2 δρ. Τραχηλιὲς καὶ πλεῖστα εἴδη πολυτελείας μὲ τὸ τέταρτον τῆς τιμῆς των.**

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ
"ΚΟΝΤΙΝΕΝΤΑΛ"
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Ἔναντι τῆς προκυμαίας καὶ ἐπὶ τῆς πλατείας Καραϊσκάκη

Εἰς τὸ νεόδμητον μέγαρον τοῦ Ζαννείου νοσοκομείου, περιλαμβάνον 50 εὐάερα δωμάτια, ἀπέχον μόνον δύο λεπτὰ ἀπὸ τοὺς σταθμοὺς τῶν σιδηροδρόμων.

Ἐπίπλωσις ἐντελῶς καινουργὴς, κατὰ τὸ τελευταῖον σύστημα τῶν ἐν Εὐρώπῃ ξενοδοχείων.

Καθαριότης ἄμεμπτος, περιποίησις ἄκρα, ὑπηρεσία προθυμοτάτη.

Αἴθουσα ἑστιατορίου πρώτης τάξεως.

Φωτισμὸς δι' ἠλεκτρικοῦ καὶ ἀεριόφωτος.

Συνεννόησις εἰς ὅλας τὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας.

Τιμαὶ δραχ. 2 καὶ ἄνω.

Διευθυντὴς καὶ ἰδιοκτήτης
Χρῆστος Δεστούνης

ΜΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

ωηρότητα τῶν ὀφθαλμῶν τῶν τέκνων της. Ὅτε οὗτοι ὠχριάσουν τότε σύννεφα λύπης μαζεύονται. Ἐὰν δώσῃς εἰς τὸ ἀσθενὲς παιδίον σου

SCOTT'S EMULSION

ἡ λύπη πετᾷ καὶ ἡ ὑγιεία ἐπανέρχεται εἰς τὸ σῶμα τοῦ παιδίου. Διότι τὸ Ἰατρικὸν Σκὼτ προλαμβάνει τὰς ἀσθενείας, κάμνει τὰ παιδιὰ εὔρωστα καὶ διατηρεῖ τοὺς ὀφθαλμοὺς ζωηρούς. Μὴ ἔσο ποτὲ χωρὶς

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΚΩΤ

διότι θέλει λυτρώσῃ σὲ καὶ τὰ τέκνα σου ἡμέρας καὶ νύκτας ὀδύνων καὶ ἀπελπισίας. Πρόσεξε ὅπως ἡ φιάλη εἶναι ἐντὸς ξανθοῦ καλλίμματος μὲ τὸ ἐμπορικὸν σῆμα. Ἐὰν προμηθευθῇς τὸ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΚΩΤ

προμηθεύεσαι ἕνα θεραπευτικόν.

εῖται εἰς ὅλα τὰ φαρμακοπωλεῖα.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Η ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΕΛΑΓΩΝΕΙΑΣ

ΑΛΛΑ ΠΑΘΗΜΑΤΑ ΕΛΛΗΝΟΣ ΙΕΡΕΩΣ

(ΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 20 Ἰουλίου.—Ἐκ Μακεδονίας νέαν λοιπὸν ἔχομεν παραίτησιν Μητροπολίτου, τοῦ Πελαγωνείας Ἰωακεὶμ Φοροπούλου, τηλεγραφήσαντος τῇ Ἐκκλησίᾳ ὅτι ἐπειδὴ αἱ κυβερνητικαὶ ἀρχαὶ θεωροῦσι τὸ βεράτιον αὐτοῦ ὡς μὴ ὑπάρχον καὶ οὐδεμίαν τῶν ἐν αὐτῷ ἀναγεγραμμένων προνομιῶν, οὐδὲν τῶν δι' αὐτοῦ ἀναγνωριζομένων δικαιωμάτων τῆς Μητροπόλεως τηροῦσιν, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὰ ὄργανα τῶν διαφόρων προπαγανδῶν πᾶν εἶδος παρανομίας καὶ ἐπιβουλῆς μετέρχονται καὶ οὐδεὶς παρέχει προσοχὴν εἰς τὰς παραστάσεις του, παρακαλεῖ τὴν Μεγάλην Ἐκκλησίαν **νὰ δεχθῇ τὴν ἀπὸ τῆς μητροπολιτικῆς ἐκείνης ἕδρας παραίτησιν αὐτοῦ.**

Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος εἰς τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν τῆς ὁποίας ἀνεγνώσθη ἡ παραίτησις αὕτη ἀπεφάσισε νὰ μὴ δεχθῇ αὐτήν, νὰ παρακληθῇ δὲ τηλεγραφικῶς ὁ Παν. Μητροπολίτης Πελαγωνείας **νὰ ἐμμείνῃ ὡς γενναῖος στρατιώτης ἐν τῇ ἐπάλξει, εἰς ἣν ἡ Ἐκκλησία ἔταξεν αὐτόν, ὑπερμαχῶν κατὰ δύναμιν τῶν δικαίων αὐτῆς καὶ περιφρουρῶν τὸ πνευματικὸν αὐτοῦ ποίμνιον κατὰ τῶν παντοειδῶν ἐναντίων αὐτοῦ ἐχθρικῶν ἐπιθέσεων.**

Ὑποθέτω ὅτι ὁ θερμουργὸς ἐκεῖνος ἱεράρχης ἀκολουθῶν τὸ παράδειγμα τοῦ μητροπολίτου Καστορίας, ἀναλαβόντος ἤδη τὰ καθήκοντα αὐτοῦ καὶ νῦν ἐν Μοναστηρίῳ μετὰ τῶν μητροπολιτῶν Πρεσπῶν καὶ Μογλενῶν εὑρισκομένου καὶ μετ' αὐτῶν δραστηρίως παρὰ τῷ γενικῷ ἐπόπτῃ Χιλμῆ πασᾷ, τῷ νομάρχῃ Μοναστηρίου καὶ τοῖς δύο Εὐρωπαίοις ἀντιπροσώποις ἐργαζόμενος ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ, θὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν παράκλησιν τῆς Ἐκκλησίας, οὐδὲ θὰ λιποτακτήσῃ κατὰ τὴν κρισιμωτέραν ἴσως στιγμὴν τοῦ ἀγῶνος.

Η ΕΠΙΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ

Ἐπικειμένης μάλιστα κατ' αὐτὰς τῆς ἐτησίου πρὸς τὴν αὐτοκρατορικὴν κυβέρνησιν καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν 6 Δυνάμεων ἐπιδόσεως τοῦ ἀπὸ πολλοῦ ἐκπεπονημένου καὶ διὰ τὰς μικροψύχους ἐπιφυλάξεις τοῦ Πατριάρχου μέχρι τοῦδε ἀναβληθέντος ὑπομνήματος τοῦ Πατριαρχείου, ἐν ᾧ διεκτραγῳδοῦνται αἱ βουλγαρικαὶ φρικαλεότητες καὶ αἱ κατὰ τῶν δικαίων τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας καὶ τοῦ πατρίου φρονήματος τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν βιαιοπραγίαι τῶν ὀργάνων τῶν κομιτάτων καὶ τῆς Ἐξαρχίας καὶ ζητεῖται ἡ ἀποτελεσματικὴ ἐνέργεια τῶν δεόντων πρὸς ἀνόρθωσιν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας καὶ ἀναγνώρισιν τῶν δικαίων τοῦ Πατριαρχείου καὶ τῶν χριστιανῶν αὐτοῦ, ὅτε ἐλπίζεται νὰ ἐπιτευχθῇ μεταστροφή τις τοῦ ρεύματος ἐν τῇ δυσμοίρῳ ἐκείνῃ ἑλληνικῇ χώρᾳ, θὰ ἦτο παντελῶς ἄκαιρος ἡ ἐκ Πελαγωνείας ἀποχώρησις ἱεράρχου πεπροικισμένου ὑπὸ τῶν προσόντων καὶ ἐμφορουμένου ὑπὸ τῶν αἰσθημάτων τοῦ Παν. Μητροπολίτου Ἰωακείμ.

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΩΝ

Εἶνε ἀληθὲς, ὅτι, ὡς ἔχουσι νῦν τὰ πράγματα ἐν Μακεδονίᾳ, ἡ θέσις τῶν ἐκεῖ Μητροπολιτῶν εἶνε δυσχερής. Εἶνε δὲ ἐπίσης ἀληθὲς, ὅτι ἐνίοτε αἱ δυσχέρειαι αὗται ἐπιτείνονται διὰ τῆς στάσεως τῶν Πατριαρχείων, ἄλλων μὲν ἐν αὐτοῖς ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Σωμάτων ἀποφασιζομένων, ἄλλων δὲ πρὸς αὐτοὺς διὰ τῶν Πατριαρχικῶν ὑστερογράφων εἰσηγουμένων, ὡς συνέβη τελευταίως αὐτῷ τούτῳ τῷ Μητροπολίτῃ Πελαγωνείας, πρὸς ὃν συνοδικῇ μὲν διαγνώμῃ καὶ ἀποφάσει διεβιβάζοντο ὁδηγίαι περὶ μέχρι κεραίας ἀποκρούσεως τῶν ρουμανικῶν ἀξιώσεων, διὰ πατριαρχικοῦ δὲ ὑστερογράφου ἀνηγγέλετο ὅτι ὁ Μέγας Βεζύρης, πιεζόμενος ὑπὸ τῶν πρεσβευτῶν Αὐστρίας, Ρωσσίας καὶ Γερμανίας, ἀνενδότως **ἐπιμένει εἰς τὴν χρῆσιν τῆς ρουμανικῆς γλώσσης καὶ νὰ ἔχῃ τοῦτο ὑπ' ὄψει, ὅπερ πιθανῶς ἦτο ἔμμεσος παρασκευὴ πρὸς ὑποχώρησιν.** Ἐν τούτοις ἡ ἀξία τῶν συνετῶν καὶ γενναίων προμάχων, κατὰ τοὺς δυσκόλους ἀκριβῶς ἀγῶνας ἀναδεικνύεται καὶ κατ' αὐτοὺς παρέχει τὰς πολυτιμοτέρας ὑπηρεσίας.

ΠΑΘΗΜΑΤΑ ΕΛΛΗΝΟΣ ΙΕΡΕΩΣ

Κατὰ τὴν αὐτὴν συνοδικὴν συνεδρίαν ἀνεγνώσθη ἔκθεσις τοῦ Μητροπολίτου Μογλενῶν, περιγράφοντος τὰς περιπετείας ἀτυχοῦς ὀρθοδόξου ἱερέως τοῦ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ του χωρίου Γορνιτσόβου, ὃν εἰσβαλοῦσα βουλγαρικὴ συμμορία βίᾳ ἀπήγαγεν εἰς Φλώριναν καὶ ἠνάγκασεν αὐτὸν, τὰ ἔσχατα ἀπειλοῦσα, νὰ δηλώσῃ πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὴν Ἐξαρχίαν ἀσπαζόμενος τὴν χεῖρα τοῦ ἐκεῖ ἐξαρχικοῦ ἐπιτρόπου. Κατὰ τὴν ρηθεῖσαν ἔκθεσιν, μέσον πρὸς ἐκπτόησιν τοῦ γέροντος ἱερέως οἱ κακοῦργοι μετεχειρίσθησαν τὴν ἀπειλὴν ὅτι θὰ ἔκειρον τὸν πώγωνα αὐτοῦ ἐπιδείξαντες καὶ τὰ πρὸς τοῦτο χρειώδη, ὑπ' αὐτῶν κομισθέντα!

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ

Ὁ δυστυχὴς ἱερεὺς μετὰ τὴν βιαίαν ταύτην εἰς τὸ σχῖσμα προσέλευσιν αὐτοῦ ἠθέλησε ν' ἀπέλθῃ τοῦ οἴκου τοῦ ἐξαρχικοῦ ἐπιτρόπου, ἀλλὰ δὲν ἐπετράπη αὐτῷ τοῦτο· ἐκρατεῖτο δ' ἔτι ἐκεῖ ὡς αἰχμάλωτος.

Ὁ Μητροπολίτης Μογλενῶν ἐν Μοναστηρίῳ νῦν εὑρισκόμενος, ἐξέθηκεν εἰς τὰς ἐκεῖ ἀρχὰς καὶ τὸν οἰκτρὸν τοῦτον ἄθλον τῶν βουλγαρικῶν κομιτάτων εἰς ἔνδειξιν τῶν μέσων, ὧν γίνεται χρῆσις πρὸς ἐκβιασμὸν τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν τοῦ νὰ ἐγκαταλείψωσι τὴν πάτριον αὐτῶν Ἐκκλησίαν καὶ μεταστῶσιν εἰς τὸ Σχῖσμα.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΑΠΑΝΘΡΩΠΙΑ

Εἶνε ἡ τρίτη ἢ ἡ τετάρτη ἰατρικὴ ἐξέτασις εἰς ἣν ὑποβάλλεται ὑπὸ τὰς ὄψεις ὅλου τοῦ κόσμου ἡ ἀξιοθρήνητος ἐκείνη νέα, ἀφ' ὅτου ἡ κακή της μοῖρα τὴν ἔρριψεν εἰς τὰ χέρια της ἀστυνομίας;

Ἐγράφη εἰς τὰς ἐφημερίδας ὅτι ὁ Εἰσαγγελεὺς θεωρῶν ἐπαρκῆ τὴν ἐξέτασιν τὴν γενομένην ὑπὸ τῶν καθηγητῶν, ὡς ὤφειλε ἄλλως, δὲν θὰ ἐπέτρεπεν ἄλλην ἐξέτασιν, ὅπως ἠξίουν οἱ ἀστύατροι. Ἀλλ' ἔξαφνα ἐγνώσθη ὅτι καὶ ὁ καθηγητὴς τῆς Ἰατροδικαστικῆς κ. Βάφας ἐκλήθη καὶ ἐνήργησε νέαν ἐξέτασιν ἐπὶ τοῦ δυστυχοῦς πλάσματος. Καὶ ἀφοῦ ἐτέθη ἐν ἀμφιβόλῳ ἡ γνώμη τῶν καθηγητῶν τῆς Ἰατρικῆς καὶ ἀνετέθη εἰς τὸν συνάδελφον αὐτῶν κ. Βάφαν νὰ ἐξελέγξῃ τὴν ἐξέτασιν καὶ τὴν ἀντίληψιν, ὑπάρχει φόβος ὅτι ἡ ἐλεεινὴ αὐτὴ ἱστορία δὲν θὰ τελειώσῃ. Ἐὰν ἡ ἔκθεσις τοῦ κ. Βάφα διαφωνῇ πρὸς τὴν ἔκθεσιν τῶν συναδέλφων του καθηγητῶν, εἶνε λίαν ἐνδεχόμενον ὅτι θὰ διαταχθῇ νέα ἐξέτασις. Ἐὰν δὲ πάλιν αὕτη διαφωνῇ πρὸς τὴν προηγουμένην, θὰ διαταχθῇ ἄλλη καὶ οὕτω καθεξῆς, ἕως οὗ ἀποδειχθῇ ὅτι οἱ ἰσχυρότεροι ἔχουν δίκαιον. Καὶ ὁ ἰσχυρότερος εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν δὲν εἶνε βέβαια ἡ Πανδώρα, μία πτωχὴ καὶ ἔρημη κόρη, χωρὶς συγγενεῖς καὶ προστάτας.

Δὲν ἐγνώσθη ἀκόμη τί ἀπεφάνθη ὁ κ. Βάφας. Ἀλλὰ δὲν θ' ἀπορήσω ἐὰν δὲν εὕρῃ ἀποδείξεις ἀγνότητος. Μετὰ τὸ μακροχρόνιον καὶ ἀπάνθρωπον στραπατσάρισμα τὸ ὁποῖον ὑρίσταται ἡ μάρτυς αὐτὴ ὑπὸ τῶν ἰατρῶν, θὰ εἶνε θαῦμα ἂν διατηρῇ ἀκόμη τὰ σημεῖα τῆς παρθενικῆς ἁγνότητος. Εἷς ἐκ τῶν ἰατρῶν, οἵτινες ἀνεμίχθησαν εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, δὲν εἶπε πρὸ ἡμερῶν πρὸς δημοσιογράφον ὅτι καὶ κόρη ἂν ἦτο ἡ Πανδώρα δὲν ἠδύνατο νὰ παραμείνῃ τοιαύτη, ἀφοῦ ὑπεβλήθη εἰς ἰατρικὴν ἐξέτασιν, οὐχὶ ὡς κόρη, ἀλλ' ὡς γυνὴ καὶ μάλιστα γυνὴ ἀναξία πολλῆς προσοχῆς;

***

Ἀλλὰ τί τάχα χειρότερον καὶ φοβερώτερον ἠδύνατο νὰ πάθῃ ἡ αἰδὼς καὶ ἡ ἁγνότης καὶ ὁ ἀνθρωπισμὸς μιᾶς κόρης ἀπὸ αὐτὸ τὸ ἀπάνθρωπον μαρτύριον τῶν ἀτελευτήτων ἰατρικῶν ἐξετάσεων, ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἐξευτελισμὸν, ἀπὸ αὐτὴν τὴν πόμπευσιν; Ἡ τιμὴ δὲν εἶνε μόνον ἐκείνη τὴν ὁποίαν, κατὰ τὸν Βολταῖρον, οἱ ἄνθρωποι ἐτοποθέτησαν εἰς ἀστεῖον μέρος. Εἶνε αἴσθημα γενικώτερον, λεπτότερον καὶ εὐγενέστερον, εἶνε ἡ ἐν γένει ἀνθρωπίνη ἀξιοπρέπεια· καὶ τὸ αἴσθημα τοῦτο ὑπέστη ὅλας τὰς προσβολὰς καὶ ὅλους τοὺς ἐξευτελισμοὺς ὑπὸ τὴν βάναυσον χεῖρα τῆς ἐξουσίας, ἥτις ἀφοῦ τὴν μετεχειρίσθη ὡς περίτριμμα, ἐξακολουθεῖ νὰ τὴν μεταχειρίζεται ὡς σκύλον «μάρτυρα», ἐπὶ τοῦ ὁποίου πειραματίζονται καὶ συζητοῦν καὶ διαπληκτίζονται οἱ ἰατροὶ μὲ ἀκατονόμαστα ἐργαλεῖα ἀνὰ χεῖρας.

Τί θὰ ἦτο ἡ ἀπώλεια τῆς ἁγνότητος αὐτῆς ἐν συνομιλίᾳ ἐρωτικῇ, εἰς τὴν ὁποίαν ἔχει ἐκ φύσεως καὶ ἐκ Θεοῦ τὸ δικαίωμα κοινὸν μὲ ὅλα τὰ πλάσματα τοῦ Δημιουργοῦ, ἀπέναντι τῆς ἀληθοῦς ταύτης ἀτιμώσεως, ἀπέναντι τοῦ ἐξευτελισμοῦ τούτου, ὅστις ἐπὶ ἑβδομάδας τώρα τὴν κρατεῖ γυμνὴν, εἰς τὴν ἐκφυλιστικωτέραν στάσιν, ἐνώπιον ὅλων τῶν ἀναγινωσκόντων ἐφημερίδας;

Ἀλλ' ἀστυνομία καὶ εἰσαγγελία νομίζουν ὅτι ἔχουν δικαίωμα νὰ παρατείνουν αὐτὴν τὴν τεράτωδη κατάχρησιν τῆς ἀτομικῆς ἐλευθερίας· καὶ δὲν δυσκολεύονται νὰ διατάσσουν ἐξετάσεις ἐπὶ ἐξετάσεων, αἵτινες ὑποβιβάζουν μίαν ἀνθρωπίνην ὕπαρξιν καὶ μάλιστα μίαν κόρην εἰς τάξιν κτήνους. Καὶ ταῦτα διὰ νὰ ὁρισθῇ ἡ εὐθύνη τῶν ἀστυνομικῶν ἰατρῶν. Ἀλλ' ἐὰν ἡ ἀστυνομία καὶ τὰ ὄργανά της θέλουν καὶ πρέπει νὰ καθορίσουν τὴν εὐθύνην των, διατί θὰ γίνῃ τοῦτο εἰς βάρος ἐκείνης, ἥτις εἰς τὴν ὑπόθεσιν ἐπέχει θέσιν μόνον θύμα-

ΠΛΗΜΜΥΡΑ ΑΡΟΥΡΑΙΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΘΗΒΑΣ

Καθ' ἃ τηλεγραφεῖ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ὁ δήμαρχος Θηβαίων ἅπασα ἡ πεδιὰς τῶν Θηβῶν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ περιβόλια μποστάνια καὶ ἀμπέλια κατεκλύσθησαν ὑπὸ ἀρουραίων οἱ ὁποῖοι ἐπροξένησαν ζημίας ἀνυπολογίστους.

Ἕνεκα τῆς πληθύος αὐτῶν εἶνε ἀδύνατος ἡ ἐξόντωσίς των διὰ τῆς προσωπικῆς τῶν κατοίκων ἐργασίας καὶ διὰ τοῦτο αἱ ἀρχαὶ ζητοῦν τὴν ἀποστολὴν μεγάλης ποσότητος στρυχνοβρώμης πρὸς καταπολέμησίν των.

Ο ΠΕΡΟΝΟΣΠΟΡΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΥΡΟΝ

Ὁ Νομάρχης Κυκλάδων ἀγγέλλει δι' ἐκθέσεώς του πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ὅτι ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Σύρου οὐδέποτε ἐνέσκηψεν περονόσπορος μέχρι τοῦδε.

ΤΟ ΠΟΣΟΣΤΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΑΚΡΑΤΗΜΑΤΟΣ

Οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ δήμου Λετρίνων

Ἠγγέλθη χθὲς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐκ Πύργου ὅτι κατὰ τὴν προχθεσινὴν συνεδρίασιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ὡρίσθησαν ἀντιπρόσωποι τοῦ δήμου Λετρίνων διὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ ποσοστοῦ τοῦ παρακρατήματος οἱ κ. κ. Γ. Κρεστενίτης καὶ Α. Στεφανόπουλος βουλευταί. Εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους ἐδόθη ἡ ἐντολὴ νὰ ὑποστηρίξουν τὸ ἀνώτατον ὅριον τοῦ ποσοστοῦ δηλαδὴ 20 ο/ο.

ΠΥΡΚΑΪΑ ΕΝΤΟΣ ΝΑΟΥ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Λευκωσίας τῆς Κύπρου κατὰ τὴν ὥραν τῆς λειτουργίας τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐξερράγη ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ ναοῦ τοῦ προαστείου Στροβόλου πυρκαϊά, ἥτις ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ ἀπετέφρωσε τὰ ἱερὰ ἄμφια, τὴν ἁγίαν τράπεζαν καὶ ἄλλα ἐκκλησιαστικὰ ἀντικείμενα, μικροῦ δὲ δεῖν τὸ πῦρ μετεδίδετο καὶ εἰς τὸ τέμπλος τῆς ἐκκλησίας, ἂν ὁ κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην ἐκκλησιαζόμενος κόσμος δὲν προσεπάθει πάσῃ δυνάμει νὰ περιορίσῃ τὸ κακόν.

Ἡ πυρκαϊὰ συνέβη ἐξ ἀπροσεξίας τῶν ἐν τῷ ἱερῷ.

Η ΑΡΧΑΙΟΚΑΠΗΛΕΙΑ ΕΙΣ ΚΥΠΡΟΝ

Ἠγγέλθη χθὲς ἐκ Κύπρου ὅτι εἰς οὐδὲν ἀπέβησαν τὰ μέτρα, ἅτινα ἡ κυβέρνησις τῆς Νήσου ἔλαβεν, ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ἀνακάλυψιν τῶν πολυτίμων ἐκείνων ἀρχαίων ἀντικειμένων, ἅτινα, ἐξήχθησαν ἐκ τῆς νήσου ὑπὸ τοῦ Ἀρμενίου Σεβατζιάν.

Κατά τινα ἀμερικανικὴν ἐφημερίδα, ἀρχαῖα κυπριακὰ ἀντικείμενα ἐπωλήθησαν ἐσχάτως εἴς τινα Γάλλον ἀντὶ 10.000 λιρῶν, αὗτα δὲ ὁ Γάλλος μετεπώλησεν εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Νέας Ὑόρκης ἀντὶ 42,000 λιρῶν.

ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΕΝ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑ

Ἡ διακοπεῖσα συγκοινωνία ἐκ τῆς καταπεσούσης σφοδρᾶς χαλάζης ἐν τῷ δήμῳ Ἀρακυνθίων τῆς Εὐρυτανίας ἀποκατέστη τελείως ἐπιδιορθωθεισῶν τῶν καταστραφεισῶν ὁδῶν δαπάναις τῆς ἐν τῷ δήμῳ τούτῳ ἱερᾶς Μονῆς Προυσσοῦ καὶ τῇ προσωπικῇ μεσολαβήσει τοῦ τε ἡγουμένου ὡς καὶ τῶν πατέρων αὐτῆς χάριν τῶν μεταβησομένων προσκυνητῶν ἐκεῖ κατὰ τὴν τελεσθησομένην πανήγυριν τὴν 23 Αὐγούστου τῆς ἄνω ἱερᾶς ἱστορικῆς Μονῆς Προυσσοῦ.

περιγράφουσι διὰ μακρῶν τὸν φόνον τοῦ φιλέλληνος Ρουμάνου δημοσιογράφου τῆς ἑβδομαδιαίας ἐφημερίδος «Μπαλκάνουλ» Λαζαρέσκου Λεκάντα, γενόμενον ἐν Βουκουρεστίῳ διὰ τὰ γραφόμενα παρ' αὐτοῦ φιλελληνικὰ ἄρθρα.

Ὁ Λαζαρέσκου Λεκάντας μετὰ τὸ πρόγευμά του μετέβη εἰς τὸ καφενεῖον «Μακεδονία» εἰς τὸ βάθος τοῦ ὁποίου εὑρίσκοντο 7 Μακεδονορουμάνοι, ἐν οἷς ὁ Ἠλίας Παπαχατζῆς καὶ ὁ ἐξάδελφός του Περικλῆς Παπαγατζῆς.

Εὐθὺς ὡς παρουσιάσθησαν εἰς τὸ καφενεῖον ὁ Ἠλίας Παπαχατζῆς μετὰ τοῦ Περικλέους καὶ ἄλλων, ἔκραξαν πρὸς τὸν ὑπηρέτην νὰ διώξῃ ἐκεῖθεν τὸν Λεκάνταν, μὴ ἔχοντα θέσιν αὐτοῦ. Μέχρις οὗ προφθάσῃ ὁ ὑπηρέτης νὰ διώξῃ ἐκ τοῦ καφενείου τὸν Λεκάνταν, ὁ Ἠλίας Παπαχατζῆς ἐπλησίασεν εἰς αὐτόν, ἥρπασεν ἐκ τῆς χειρὸς τὴν ράβδον του καὶ τὸν ἐκτύπησεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. Ταυτοχρόνως καὶ τινες τῶν ἄλλων ὁμοτραπέζων ὥρμησαν κατὰ τοῦ Λεκάντα. Εἷς αὐτῶν κατετρύπησε τὸ πρόσωπόν του διὰ λόγχης ράβδου. Ὁ Λεκάντας ἐξήγαγε τότε τὸ περίστροφόν του ἐκ τοῦ θυλακίου καὶ ἐπυροβόλησε κατὰ τοῦ Ἠλία Παπαχατζῆ, ὃν ἐτραυμάτισεν, ὡς λέγεται καὶ ὅστις ἔπεσε χαμαὶ αἱμόφυρτος.

Ὁ Λαζαρέσκου νεκρὸς

Οἱ σύντροφοι τοῦ Ἠλία ἐξήγαγον καὶ αὐτοὶ ἄλλο περίστροφον, ὅπερ ἐξηφανίσθη καὶ δι' οὗ ἔρριψαν 6 σφαῖρας· αἱ δύο τούτων ἐπέτυχον τὸν Λεκάντα, ὧν μία ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ὀφθαλμοῦ. Καὶ αὐτὸς ἔπεσε χαμαὶ αἱμόφυρτος. Αἱ ἄλλαι σφαῖραι ἐχάθησαν· ἡ μία αὐτῶν ἐτραυμάτισεν ἐπὶ τοῦ ὤμου τὸν ὑπάλληλον τοῦ καφενείου Γεώργιον Μίγκον, ὅστις μετηνέχθη εἰς τὸ νοσοκομεῖον Κόλτσας.

Μέχρις οὗ καταφθάσει ἡ ἀστυνομία οἱ ἄλλοι σύντροφοι τοῦ Παπαχατζῆ ἐγένοντο ἄφαντοι. Δὲν εὑρέθη οὔτε τὸ περίστροφον. Μόνος ὁ Περικλῆς Παπαχατζῆς ἔμεινεν εἰς τὸ καφενεῖον κράζων.

— Καλέσατε ἰατρόν, διότι ὁ Ἠλίας δὲν ἀπέθανεν.

Μετά τινα λεπτὰ ὅμως καὶ ὁ Ἠλίας ἀπέθανεν. Ὁ Λεκάντας ἀπέθανεν ἀμέσως βληθεὶς ὑπὸ σφαιρῶν.

Ὁ Περικλῆς συνελήφθη· ἐπίσης καὶ ὁ δεύτερος ὑπηρέτης τοῦ καφενείου, ὅστις ἦτο παρών.

Ἀλλ' εἰς τὴν ἀνάκρισιν αὐτοβούλως παρουσιάσθη ὁ φονεὺς τοῦ Λαζαρέσκου Νούσου Τούλιου ὀνομαζόμενος.

Ὁ νεκρὸς τοῦ Παπαχατζῆ ἐτάφη τὴν ἑπομένην εἰς τὸ ἐν Βουκουρεστίῳ νεκροταφεῖον Μπέλλου, ἀλλ' ὁ τοῦ Λαζαρέσκου Λεκάντα, μὴ ζητηθεὶς ὑπὸ συγγενῶν ἢ φίλων του ἐκ τοῦ Νεκροσκοπείου, δὲν ἐτάφη ἀμέσως, ἐπρόκειτο δὲ νὰ ἐνταφιασθῇ ὑπὸ τῆς ἀρχῆς.

Αἱ ἀνακρίσεις

Ἡ εἰσαγγελία Βουκουρεστίου ἐξακολουθεῖ τὰς ἀνακρίσεις ἐπὶ τοῦ τραγικοῦ δράματος τοῦ καφενείου «Μακεδονίας».

Ἐκ τῆς νεκροψίας δὲ ἀπεδείχθη, ὅτι δύο σφαῖραι ὑπῆρξαν ἐν τῷ σώματι τοῦ Ἠλία Παπαχατζῆ, ὧν ἡ μὲν τοῦ περιστρόφου τοῦ Νούσου Τούλιου ἐκ τῶν συντρόφων του ἡ δέ, ἡ καὶ ἐπενεγκοῦσα τὸν θάνατον, τοῦ περιστρόφου τοῦ Λεκάντα.

Πρὸ τῆς πράξεως ταύτης ἤχθη εἰς τὸ νεκροσκοπεῖον ὁ Νούσου Τούλιου, ὅστις καὶ ἐτέθη εἰς ἀντιπαράστασιν μετὰ τοῦ πτώματος τοῦ Λαζαρέσκου ἐνώπιον τοῦ γενικοῦ εἰσαγγελέως κ. Στεφανέσκου, τοῦ ἀνακριτοῦ κ. Νέγκρεα καὶ τοῦ εἰσαγγελέως κ. Μαγκέρου.

Τὰ κατὰ τὴν ἀναπαράστασιν ταύτην ἀφηγεῖται ἡ ἡμιεπίσημος «Βοίντσα Νατσιονάλα» ὡς ἑξῆς!

Ὁ Νούσου Τούλου προεχώρησε σταθερῶς μέχρι τοῦ πτώματος τοῦ Λαζαρέσκου, ὅπερ παρετήρησεν ἐπὶ μακρόν, χωρὶς νὰ φανῇ κατά τι συγκεκινημένος. Ὁ κ. ἀνακριτὴς ἠρώτησεν αὐτὸν ἂν λυπῆται φονεύσας τὸν Λαζαρέσκον-Λεκάντα.

— Ναί—ἀπήντησεν ὁ Νούσου Τούλιου—λυποῦμαι, διότι τὸν ἐφόνευσα. Ἐν τῇ ψυχικῇ καταστάσει ἐν ᾗ εὑρισκόμην, καθ' ἣν

τῶν ἐπιτηδείων διαδόσεων καὶ τῶν κατὰ διαλείμματα ἐμφανίσεων τῶν πρακτόρων τοῦ κομητάτου οἵτινες δὲν ἔπαυον ἀπειλοῦντες καὶ ζητοῦντες χρήματα.

***

Ἡ ἡμέρα εἶχεν ἀπὸ πρωΐας ἀνατείλει τεθλιμμένη καὶ σκιερά. Μεγάλα ὑγρα νέφη ἐβάρυνον διὰ τῆς κατηφείας των τὸν οὐρανὸν καὶ ὑγρασία ἔντονος διεπέρα· ἐνῶ ἡ ὁμίχλη ἦτο ἤδη τόσον πυκνὴ ὥστε ἐδιώκετο διὰ τῆς χειρός.

Ἡ Ἑλένη μελαγχολικὴ ἔκυπτε πλησίον τοῦ παραθύρου, περῶσα διὰ ταχέων κινημάτων τὴν βελόνην ἐπὶ μικροῦ μελανοῦ φορέματος τὸ ὁποῖον ἔρραπτε διὰ τὸ μικρότερον ἐρρανὸν τοῦ Τούσια.

Ἔξωθεν ἔφθανον ὀχληραὶ αἱ βραχναὶ κραυγαὶ ἀπὸ τὰς πολυαριθμους κάργας αἰτινες φωλεάζουσαι κατὰ σμήνη ἐπὶ τῶν παλαιῶν στεγῶν τῶν Τουρκικῶν οἰκιῶν, ἐπλήρουν τῶν ἀέρα τῶν φιλονεικιῶν των.

Ἐνίοτε μερικαὶ ἤρχοντο νὰ καταπέσωσιν ἐπὶ τῶν ἐρήμων πρασιῶν τοῦ κήπου καὶ νὰ ζητήσωσι διὰ ραμφισμάτων καμμίαν ἐλπίδα τροφῆς εἰς τὸ ὑγρὸν χῶμα, ἐπὶ τῆς κατηφοῦς δὲ καὶ ἀποσταζούσης γῆς ἐφαίνοντο μὲ τὸ μελανὸν των χρῶμα ὡς πενθιμα πτηνὰ ἐρημώσεως καὶ θανάτου πλανῶντα ἐπὶ ἐρειπίων τὴν ἀσχημίαν των.

Ἡ κόρη ἔρραπτε καὶ ἐρρέμβαζε. Ἐνίοτε τὸ βλέμμα της ἀνυψούμενον ἀπὸ τῆς ἐργασίας ἔπιπτεν ἐπὶ τοῦ ἐρήμου κήπου διὰ τῶν ὑέλων τοῦ παραθύρου καὶ τότε ἔμενεν ἐπὶ μικρὸν ἀφῃρημένον καὶ ἀκίνητον ὡς νὰ εἰργάζετο μόνος ὁ ἐγκέφαλος της προσηλωμένος εἴς τινα ἰδίαν ἐραν καὶ ἄφωνον σκέψιν.

Αἴφνης ὅμως ἠσθάνθη κάτι ὡς αἰφνήδιον κτύπον εἰς τὸ στῆθος. Παρὰ τὴν ἐξώθυραν εἶχε διακρίνει δειλὴν διστάζουσαν τὴν μητέρα τοῦ Γιοβάντσου!

Ἡ μήτηρ τοῦ Γιοβάντσου εἰς τὴν οἰκίαν των!

Τί ἐσήμαινε αὐτό; Τὶ κακὸν ἀκόμη ἤρχετο νὰ προαγγείλῃ; Ἀποτόμως ἠνορθώθη χωρὶς γνωρίζῃ τί κάμνει, καὶ τὸ μικρὸν φόρεμα κατέπεσε πρὸ τῶν ποδῶν της.

Ἡ γραῖα πρὸ τῆς εἰσόδου ἐδίστασε πάλιν εἰσῆλθεν ὅμως καὶ ἡ Ἑλένη ἤνουσε τὸ βῆμα της τριζον ἐπὶ τῶν βαθμίδων τῆς κλίμακος. Τότε δὲν ἐδίστασε. Σχεδὸν μηχανικῶς τὸ ἔνστικτον τὴν ὤθησε πρὸς τὸν διάδρομον εἰσῆλθε ἀκροποδητεὶ ἐντὸς τοῦ κοιτῶνος τοῦ μικροῦ Φιλίππου ὅστις ἦτο πλαγίως τῆς αἰθούσης καὶ ἐκεῖ ἐπλησίασε τρέμουσα τὴν ἡμίκλειστον θύραν ὀπισθεν τῆς ὁποίας ἀντήχει ἔτι ἡ φωνὴ τοῦ πατρός της.

Κάτι προέλεγε εἰς τὴν ψυχήν της ὅτι πρόκειτο περὶ τοῦ Γιοβάντσου καὶ αὐτῆς.

(Ἀκολουθεῖ)

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐν Ἑλλάδι ἐτησία . . . . Δραχ. 10
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ . . . . » 15

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

ΔΙ' ΑΓΓΕΛΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΣ
ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΙ ΣΥΜΦΩΝΙΑΙ

Γραφεῖον καὶ Τυπογραφεῖον ὁδὸς Κούμα.

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Ἔτος 15 Ἀριθ. 745 Ἰδιοκτήτης καὶ Διευθυντὴς ΜΙΧ. ΤΣΟΓΚΑΣ Ἐν Λαρίσῃ τῇ 1 Αὐγούστου 1904

ΤΑ ΘΕΣΣΑΛΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΘΕΣΣΑΛΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

Λόγος γίνεται καὶ πάλιν ἐν τῇ δημοσιότητι περὶ τῶν Θεσσαλικῶν ζητημάτων, ἡ δὲ φίλη «Πανθεσσαλική», ἥτις οὐδέποτε ἔπαυσε παρέχουσα ἐπὶ τοῦ προκειμένου μαρτύρια εἰλικρινείας, πόνου καὶ σοβαρότητος, προτείνει τὴν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει συγκρότησιν Πανθεσσαλικοῦ Συνεδρίου. Εὑρίσκει ἡ Συνάδελφος, ἐν τῇ διακρινούσῃ αὐτὴν δικαιοσύνῃ, ὅτι ἡ Λάρισα παρὰ τὰς ἀπαύστους κακοτυχίας της πρωτηγωνίστησε καὶ ὑπερέβαλε πᾶσαν ἄλλην Θεσσαλικὴν πόλιν, μητρόπολις ἄλλως τε αὐτή, ἐν ἀγῶσι πανθεσσαλικοῖς εὐθὺς ἀπὸ τοῦ 1881, οὐδὲ φαίνεται νῦν ἀποκαρτερουσα ἐν συστηματικαῖς μερίμναις.

Τὸ ἐφ' ἡμῖν φρονοῦμεν, ὅτι δὲν ἐ[illegible] Θεσσαλικὰ ζητήματα, ἀλλ' ὅτι ἐγεννήθη ἅμα τῇ ἡμέρᾳ τῆς προσαρτήσεως καὶ ὑφίσταται, καταπληκτικῶς ἀνδρωθέν, ἓν καὶ μόνον Θεσσαλικὸν ζήτημα, ὅτερ εὑρηται ἐν μόναις ταῖς χερσὶ τῶν Θεσσαλῶν καὶ φέρει τὸν τίτλον «ΘΕΣΣΑΛΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΗ».

Ἀπέδειξαν ἤδη οἱ Θεσσαλοὶ ἐπὶ 22 ἔτη, ὅτι δὲν ἔχουσι τὸ σύνθημα καὶ τὸ ἐφόδιον τῆς γενικῆς ταύτης ἀλληλεγγύης. Ἐφ' ὅσον δὲν ἐνωθῶσιν οἱ Θεσσαλοὶ ἐν τῷ δεσμῷ τούτῳ, τῷ σώζοντι τὰ Ἔθνη καὶ τὰ Κράτη, ἂς μὴ περιμένωσι νὰ ἴδωσιν ἡμέρας εὐτυχίας. Φυλετικὴ ἐξόντωσις καὶ ἄλλη καταφρόνησις θὰ παρακολουθῇ αὐτούς, ὡς ἐφέτος ἰδίᾳ ἀπεδείχθη ἐν τῷ σιτοφορολογικῷ ἀγῶνι.

Χθὲς ἔτι ὁ ἐν τῇ δημοσιότητι ἀντιπρόσωπος ἑνὸς τῶν Βουλευτῶν Βόλου ἐβεβαίου ἀνυποκρίτως, ὅτι ἐν τῷ σιτοφορολογικῷ ἀγῶνι οἱ Βουλευταὶ τῆς γείτονος Ἐπαρχίας ἐφρόνουν, ὅτι δὲν εἶχον συμφέρον τι οἱ ἐκλογεῖς των.

Εἴτε λοιπὸν διὰ Συνεδρίου εἴτε δι' ἄλλης τινὸς μεθόδου ἡ Λάρισα ἐπιθυμεῖ νὰ πρωταγωνιστήσῃ εἰς τὴν ἵδρυσιν καὶ ἐδραίωσιν Θεσσαλικῆς ἀλληλεγγύης τοιαύτης, ὥστε αἱ ἄλλαι τοῦ Κράτους Ἐπαρχίαι ν' ἀντιμετωπίζωσιν ἐν τῇ Βουλῇ ἀδιαίρετον καὶ ἀκλόνητον Θεσσαλικὸν κόμμα, ἱκανὸν ν' ἀναβιβάζῃ καὶ καταβιβάζῃ Κυβερνήσεις.

Αὐτὸ εἶνε τὸ Θεσσαλικὸν ζήτημα. Αὐτὸς εἶνε ὁ Θεσσαλικὸς ἀγών.

Εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον καλεῖ ἡ Λάρισα τοὺς δυναμένους καὶ βουλομένους τῶν Θεσσαλῶν.

Θὰ προτείνωμεν διὰ τὸ καλὸν παράδειγμα τὰ Λαρισαϊκὰ ἡλῶν μέτρα.

ΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΥ ΛΑΡΙΣΗΣ

Ὡς ὑπεσχέθημεν ἐν τῷ ἡγουμένῳ φύλλῳ, δημοσιεύομεν ὧδε τὸ αὐθεντικὸν κείμενον τοῦ ψηφίσματος τοῦ κατὰ τὴν 11ην Ἰουλίου Μακεδονικοῦ ἐνταῦθα Συλλαλητηρίου, διότι ἀλλαχοῦ ἐδημοσιεύθη ἡμαρτημένον, εἶναι δὲ τοῦτο ἡ πρώτη δημοσιευομένη πιστὴ εἰκὼν τοῦ Μακεδονικοῦ ζητήματος.

Πᾶς Ἕλλην ὀφείλει νὰ φυλάττῃ τὸ ἔγγραφον τοῦτο:

Α'.

Ὁ Λαὸς τῆς Λαρίσης, βλέπων τὸν κίνδυνον [illegible] ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Τουρκίᾳ Ἑλληνισμὸς εἰς νέον ξενικὸν ζυγόν, συνελθὼν δὲ διὰ τοῦτο εἰς Συλλαλητήριον σήμερον, 11ῃ Ἰουλίου 1904 ἐν τῇ Πλατείᾳ τῶν Δικαστηρίων πρὸς σύσκεψιν μετὰ τῶν ἐκ Μακεδονίας καὶ Ἠπείρου συνοίκων Ἀδελφῶν του.

Ἀναμιμνήσκεται μετ' εὐγνωμοσύνης, ὅτι αἱ ἓξ Μεγάλαι Δυνάμεις ἀπεφάσισαν τῷ 1878 τὴν προσάρτησιν τῆς πατριδος των Θεσσαλίας, ὡς καὶ τὴν τῆς Ἠπείρου, εἰς τὸ Στέμμα τοῦ Βασιλέως Γεωργίου πρὸς ΜΟΝΟΝ τὸν σκοπὸν τῆς διασώσεως καὶ τῶν ἄλλων Ἑλληνικῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας Χωρῶν (ὀνομαζομένων ἐν τῷ 3ῳ Πρωτοκόλλῳ τοῦ Βερολινείου Συνεδρίου) ἀπὸ Σλαυϊκῆς δουλείας·

Ἀναπολεῖ, ὅτι αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις ὥρισαν διὰ τῆς Συνθήκης τοῦ Βερολίνου, ὅτι τὸ ἔδαφος τῆς μεταξὺ Ὄρθρυος καὶ Ὀλύμπου Χώρας, ἤτοι τὸ Θεσσαλικόν, ὡς καὶ τὸ τῆς Ἠπείρου, ἔδει νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὸν Βασιλέα Γεώργιον, ἀντιπρόσωπον τῆς πλειονοψηφούσης ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Τουρκίᾳ Ἑλληνικῆς Φυλῆς (Πρωτόκολλα 2ον καὶ 3ον), ὡς προμαχών, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ν' ἀντεπεξέλθῃ ἡ Α. Μεγαλειότης ἐγκαίρως καὶ ἐπαρκῶς πρὸς πᾶσαν ἐναντίον τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν Ἑλληνικῶν ἐν τῷ Αἵμῳ Χωρῶν ἐπιδρομὴν ἐκ μέρους τοῦ νέου Σλαυϊκοῦ Κράτους, ὁποίαν προεῖδε καὶ ἐξήγησεν ἔν τε τῷ Μανιφέστῳ τῆς 1ης Ἀπριλίου τοῦ 1878 καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ συνεδριάσει ὁ Μαρκήσιος Σαλισβουρῆς.

Β'.

Συναισθανόμενος τὴν ἐπὶ τῇ ἱστορίᾳ ταύτῃ πρὸς τὰς Μεγάλας Δυνάμεις εὐγνωμοσύνην του ὁ Λαρισαϊκὸς Λαός, ὡς ἐντιπρόσωπος τῆς ὅλης Θεσσαλίας·

Πιστεύων, ὅτι αἱ ἀποφάσεις καὶ αἱ πράξεις ἐκεῖναι τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, ἤτοι ἡ Βερολίνειος Συνθήκη, εἶνε καὶ σήμερον ἰσχυραί·

Ἐκτιμῶν δὲ εἰς τὸ ἄρτιον τὰ ἀπὸ τῆς Συνθήκης ταύτης πρὸς τοὺς ἐν τῷ Αἵμῳ ἀδελφούς του καθήκοντα καὶ τὰς ἐπιβαλλομένας αὐτῷ θυσίας σήμερον, ὁπότε βανδαλικῶς πραγματοποιεῖται ἐνώπιον τῶν Μεγάλων Δυνάμεων ὑπὸ τῆς Βουλγαρίας καὶ Ἀνατολικῆς Ῥωμυλίας ἡ ἐπιδρομή, τὴν ὁποίαν προεῖδεν ἐν Βερολίνῳ τῷ 1878 ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ ἄλλη Εὐρώπη,

Διαμαρτύρεται, αὐτός τε καὶ οἱ συμπαρεδρεύοντες Μακεδόνες καὶ Ἠπειρῶται, πρὸς τὰς ὑπογραψάσας τὴν Βερολίνειον Συνθήκην καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν Ἑλληνικῶν Χωρῶν δι' αὐτῆς ὡς Δημόσιον Εὐρωπαϊκὸν Δίκαιον ἀποδεχθείσας Μεγάλας Δυνάμεις, ἔτι δὲ πρὸς τὸ Συνέδριον τῆς Χάγης,

1) Ὅτι ἠνέχθησαν ΕΥΘΥΣ ἀπὸ τοῦ 1879 νὰ παραβιασθῶσι καὶ παραβιάζωνται ἔτι ὑπὸ τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Ἀνατολικῆς Ῥωμυλίας ἐπὶ σκοπῷ ὑποδουλώσεως τῶν Ἑλληνικῶν ἐν τῷ Αἵμῳ Χωρῶν πᾶσαι αἱ διατάξεις τῆς Βερολινείου Συνθήκης καὶ τῶν συναφῶν Ὀργανικῶν Νόμων τῆς Βουλγαρίας καὶ Ἀνατολικῆς Ῥωμυλίας, διὰ τῶν ὁποίων ἠθέλησεν ἡ Εὐρώπη νὰ σώσῃ μὲν τὴν Ἑλληνικὴν Χερσόνησον ἀπὸ μεταβολῆς ζυγοῦ καὶ Ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν ἐν καιρῷ ν' ἀποδώσῃ αὐτῇ, νὰ ἐγκαθιδρύσῃ δ' ἐπὶ τοῦ παρόντος ἰσονομίαν καὶ ἐλευθερίαν·

2) Ὅτι παρὰ τὴν ἐγνωσμένην δικαιοσύνην αὐτῶν δὲν ἔλαβον εἰσέτι μέτρα νὰ φρουρήσωσι δι' Εὐρωπαϊκοῦ τινος τοὐλάχιστον στρατοῦ τὰ βόρεια σύνορα τῆς Ἀνατολικῆς Ῥωμυλίας, ἀφοῦ εὐθὺς τῇ ἐπαύριον τοῦ 1878 ἠρνήθησαν νὰ ἐπιτρέψωσιν εἰς τὴν Πύλην ἡ αὐτὴ ἡ Τουρκία ἠρνήθη νὰ ἐκτελέσῃ τὴν εἰρημένην φρούρησιν, ὡς ὁρίζει τὸ ἄρθρον 15ον τῆς Συνθήκης·

3) Ὅτι ἄμεσον ἀποτέλεσμα τῆς ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. 1 καὶ 2 ἀδυναμίας ἢ ἀνοχῆς τῶν Μεγάλων Δυνάμεων εἶναι ἡ ἀπὸ τριῶν ἤδη ἐτῶν βανδαλικὴ ἐπιδρομὴ Βουλγαρίας καὶ Ἀνατολικῆς Ῥωμυλίας δι' ἀποστολῆς λῃστρικῶν καὶ δολοφονικῶν ὑπὸ Βουλγάρους Ἀξιωματικοὺς συμμοριῶν εἰς τὰς Ἑλληνικὰς τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας Χώρας, ὁ ὑπὸ τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως ἐξοπλισμὸς τῶν ὀλίγων ἐν ταῖς χώραις ταύταις ἀρνησιθρήσκων Βουλγάρων, ἑπομένως δὲ αἱ σφαγαί, αἱ δηώσεις, αἱ ἀτιμώσεις τῶν ἀόπλων Ἑλλήνων καὶ τῶν ἐν γένει Ὀρθοδόξων, ἔτι δὲ τὰ ἄλλα καθ' ἑκάστην ἀναρχικὰ καὶ βδελυρὰ κακουργήματα·

4) Ὅτι, ἐνῷ διὰ τὰ παθήματα ταῦτα τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Ὀρθοδόξων τῆς Ἑλληνικῆς Χερσονήσου ὑπεύθυνοι εἶναι αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις, ὡς προκύπτει ἐκ τῶν ἀνωτέρω παραδιάσεων τῆς Βερολινείου Συνθήκης· ὅτι, ἐνῷ διὰ τῶν βανδαλικῶν πράξεων τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως ἀποσκοπεῖται ἡ κατάκτησις τῆς Ἑλληνικῆς Χερσονήσου, αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις ἀρνοῦνται τὰ τοῦ ΑΝΘΡΩΠΟΥ δικαια εἰς τοὺς ἐν αὐτῇ Ἕλληνας, ἐπιτρέπουσι δὲ διὰ τοῦτο εἰς τὴν Πύλην ν' ἀπαγορεύῃ τὸν ἐξοπλισμὸν τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων της καὶ νὰ ἐμποδίζῃ αὐτοὺς τραχέως ἀπὸ τοῦ ν' ἀσκήσωσι τὸ θεῖον δικαίωμα τῆς ἀμύνης ἐναντίον τῶν δολοφόνων τῆς Σόφιας.

Γ'.

Ὁ Λαρισαϊκὸς Λαὸς καὶ οἱ σύνοικοι Μακεδόνες καὶ Ἠπειρῶται ποιοῦνται ἔκκλησιν εἰς τὴν δικαιοσύνην τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, ζητοῦσι δὲ παρ' αὐτῶν νὰ προστατεύσωσι πρὸς διατήρησιν τῆς εἰρήνης καὶ πρόληψιν φηλετικοῦ μεταξὺ τῶν Χριστιανῶν σπαραγμοῦ ἀπὸ τῶν περαιτέρω Βουλγαρικῶν βανδαλισμῶν καὶ ἀπὸ νέου ζυγοῦ τὴν Ἑλληνικὴν Χερσόνησον:

1) Ἐφαρμόζουσαι τὸ 15ον τῆς Βερολινείου Συνθήκης δι' οἱουδήποτε ξένου στρατοῦ, μὴ ἀνήκοντος εἰς αὐτὰς τὰς ἰδίας.

2) Ἐπιτρέπουσαι εἰς τὸν Βασιλέα Γεώργιον νὰ ἐξοπλίσῃ τοὺς Ἕλληνας καὶ Ὀρθοδόξους τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας.

3) Ἐπιβάλλουσαι πρὸς πρώτην καὶ ἄμεσον εἰρηνοποίησιν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου 62 τῆς Βερολινείου Συνθήκης, ἤτοι ἐξασφαλίζουσαι διὰ πρώτην φορὰν εἰς τοὺς ἐν Τουρκίᾳ Ὀρθοδόξους τὴν ἐλευθέραν ἄσκησιν τοῦ θρησκεύματός των καὶ τὸν ἀνεπηρέαστον ἐκκλησιαστικὸν ὀργανισμόν των ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὅρων τοῦ ἐν Εὐρώπῃ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαίου καὶ τῆς σχετικῆς Νομολογίας τῶν ἐν Εὐρώπῃ Δικαστηρίων διὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν μάλιστα ἰδιοκτησίαν.

4) Ἐπιδιώκουσαι ἀκεραίαν τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ 23ου ἄρθρου τῆς Βερολινείου Συνθήκης ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δικονομικῶν ὅρων καὶ διατυπώσεων, τῶν ἀναγεγραμμένων ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ, ὡς ἐγένετο τῷ 1880, ἰδίᾳ δ' ἐπὶ τῇ βάσει ἐπιστημονικῶν ἤτοι ὀρεογραφικῶν διοικητικῶν διαιρέσεων οὕτως, ὥστε τὰ Βιλαέτια Κοσσόβου καὶ Μοναστηρίου νὰ ἔχωσιν ὡς νότια σύνορα ὀροσειρὰς παραλλήλους ὁπωσοῦν πρὸς τὴν ἀκτήν.

ΤΟ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑ ΖΗΤΣΑΙΟΥ

Ἐφ' ὅσον ὁ γεννηθεὶς περὶ τὸ κληροδότημα τοῦτο δικαστικὸς ἀγών, ἐπεκταθεὶς μάλιστα μέχρι τῶν Γραφείων τῆς Ποινικῆς Δικαιοσύνης, σχετίζεται πρὸς τὸν ἀρχαῖον ἐν Λαρίσῃ ἔγκριτον διδάκτορα τῆς Φαρμακευτικῆς κ. Κωνσταντῖνον Παπασταύρου, ἡ Λάρισα ἔχει ἐνδιαφέρον, τὰ μέγιστα δεδικαιολογημένον, ὁ δὲ Λαρισαῖος δημοσιογράφος ὀφείλει νὰ διαπιστώσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦτο.

Ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ κρατίστου τῶν Φαρμακείων καὶ Φαρμακεμπορείων τῆς Θεσσαλίας ἐτίμησε μὲν τὴν Λάρισαν καὶ τιμᾷ αὐτὴν διὰ τοῦ καταστήματός του καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν, διεχειρίσθη δὲ καὶ τὴν ἄλλην περιουσίαν του οὕτως, ὥστε νὰ διαπρέψῃ ὡς ἀκούραστος παράγων τοῦ ἀγαθοῦ ἐν τῇ Λαρισαϊκῇ Κοινωνίᾳ, δυσδιάρρηκτοι δὲ ν' ἀποβῶσιν οἱ μεταξὺ τοῦ Λαρισαϊκοῦ Λαοῦ καὶ αὐτοῦ δεσμοί. Δὶς ἐτιμήθη ὁ κ. Παπασταύρου ὑπὸ τῆς ψήφου τῶν Λαρισαίων ὡς πρῶτος Πάρεδρος, θὰ διημφισβάτει δέ, ἂν ἤθελε νὰ δεχθῇ τὰς ἐπιμόνους προτάσεις μερίδος τῶν συμπολιτῶν του, καὶ αὐτὴν τὴν ἕδραν τοῦ Δημάρχου πρὸς τοὺς κραταιοτέρους τῶν ἐνταῦθα πολιτευομένων.

Τοιοῦτοι εἶναι οἱ λόγοι, διὰ τοὺς ὁποίους μετὰ φυσικοῦ ἐνδιαφέροντος παρακολουθεῖ τὴν ἐξέλιξιν τῆς ὑποθέσεως ἡ Λάρισα, χωρὶς τὸ εὐγενὲς τοῦτο αἴσθημα νὰ φέρῃ πρόσκομμα εἰς τὸ κατ' οὐσίαν ἔργον τῆς Δικαιοσύνης.

Δὲν λύονται τοιοῦτοι δεσμοί, οἷοι οἱ μεταξὺ Λαρίσης καὶ Παπασταύρου, ἄνευ ὀδύνης καὶ θλίψεως καρδιοβόρου. Πᾶς τίμιος καὶ πολιτισμένος ἄνθρωπος θλίβεται εἰς τὰ καίρια, ὅταν ψωραθῇ ὑπὸ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐγκληματήσας εἰς

τῶν φίλων του, ὅστις εἶχε διατελέσει δι' αὐτὸν ἀδιαλείπτως ἀγαθοεργός.

Θὰ ἀρνηθῶ τὰς πρός με εὐεργεσίας καὶ θὰ παύσω εὐγνωμονῶν τῷ εὐεργετήσαντί με ἀτόμῳ, διότι τοῦτο κατεδικάσθη ἐπὶ ἀδικήματι κατ' ἄλλου;

Ἐπιβάλλεται δηλαδὴ τότε ὡς χριστιανικὴ ἤτοι ἐξανθρωπιστικὴ ἀρετὴ ἡ μαύρη ἀχαριστία;

* * *

Καὶ ὅμως δὲν ἐξεδηλώσαμεν τὰς ἀνωτέρω ἀληθείας καὶ δὲν ἐπετελέσαμεν τὰ συναφῆ πρὸς αὐτὰς καθήκοντά μας, ὅτε ἡμέραν τινὰ τοῦ Ἰουλίου εὑρέθη ἡ Λάρισα πρὸ τοῦ θλιβερωτάτου θεάματος νὰ συλληφθῇ ὁ κ. Παπασταύρου καὶ νὰ ὁδηγηθῇ ὑπὸ συνοδείαν εἰς Ἀθήνας· ἀπέσχομεν μάλιστα ἀπὸ τῆς δημοσιογραφικῆς ταύτης ὑποχρεώσεως καὶ βραδύτερον, ὅτε ἐμάθομεν, ὅτι διὰ προβουλεύματος ἐνεκρίθη ἡ προφυλάκισις τοῦ κ. Παπασταύρου· δὲν ἐξανέστημεν, οὐδὲ ὅταν ἡ πλειονοψηφία τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Τύπου, χωρὶς νὰ περιμένῃ τὸ πόρισμα τῶν ἐνεργειῶν τῆς Δικαιοσύνης, κατεδίκαζεν αὐθαδῶς τὸν κ. Παπασταῦρον, καίπερ ἄγνωστον εἰς αὐτήν.

Οὐδὲ ὑπεμνήσαμεν εἰς αὐτήν, ὅτι πολλὰς ἔχει ἐν τῷ παρελθόντι καταβροχθίσει σὺν τῷ ἐξαπατωμένῳ Ἔθνει **Καμέλους** καὶ ἀνδριάντας ἔχει ἱδρύσει ἀντὶ προφυλακίσεως, ἐνῷ τὸ πολὺ πολὺ ἐν τῇ προκειμένῃ περιστάσει θ' ἀποφανθῇ ἡ Δικαιοσύνη, ἂν ἀποφανθῇ, ὅτι πρόκειται περὶ ἀγνώστου κώνωπος.

Ἡ τοιαύτη ἀναβολὴ τῆς ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων ἡμῶν, ὁποῖα ἐξηγήσαμεν ἀνωτέρω, ἐσκόπει κυρίως νὰ μὴ παρεμβάλωμεν προσκόμματα εἰς τὴν Δικαιοσύνην μηδὲ νὰ προκαλέσωμεν παρεξηγήσεις.

Σήμερον ὅμως, ὁπότε βλέπομεν, ὅτι ἡ προφυλάκισις, ἥτις ἐκρίθη πάντοτε ὑπὸ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τοῦ Πολιτισμοῦ ἀναγκαῖον μέν, ἀπάνθρωπον δὲ καὶ βάρβαρον μέτρον, ὑποβαλλόμενον διὰ τοῦτο εἰς τοὺς μεγίστους τῶν δυνατῶν περιορισμῶν ἐν τοῖς ἐξ ἀνθρώπων Κράτεσι, παρατείνεται ὑπερμέτρως ἄνευ οὐδεμιᾶς ὠφελείας τῆς ἐκκρεμοῦς ὑποθέσεως· σήμερον, λέγομεν, ὁπότε ὁ κ Παπασταύρου ἀπολογεῖται ἐν τῇ δημοσιότητι ἕνεκα τῆς παρατάσεως τῆς προφυλακίσεώς του ἐπὶ τῆς οὐσίας τῆς ἐκκρεμοῦς ὑποθέσεως καὶ παραπονεῖται δικαιότατα ἐπὶ τῇ σπουδῇ, μετὰ τῆς ὁποίας ὁ Ἀθηναϊκὸς Τύπος ἔσπευσε νὰ προκαταλάβῃ τὰς ἀποφάσεις τῆς Δικαιοσύνης, θὰ ἦτο δίκαιον νὰ κατακριθῶμεν ἐπὶ τῇ περαιτέρω ἀναβολῇ τῆς ἐκτελέσεως τῶν δημοσιογραφικῶν ἡμῶν καθηκόντων.

Παραπονούμεθα λοιπόν, ὡς Λαρισαῖοι, ἐπὶ τῇ προφυλακίσει τοῦ κ. Κ. Παπασταύρου, τοὺς δὲ λόγους τοῦ παραπόνου ἡμῶν τούτου, ἐπιστημονικοὺς ὅλως εἰς τὸν προορισμὸν δὲ καὶ τὸ γένος τῆς Δικαιοσύνης ἀναφερομένους, θέλομεν ἐξηγήσει ἐν προσεχεῖ ἄρθρῳ.

ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΘΡΕΣ

Ὑπὸ τὸν τραγικὸν τίτλον «ἐπιβλαβὴς Βουλευτὴς» δημοσίευμά τι δημοσιευθὲν εἰς ἐγχώριον φύλλον, εἰκτίρει τὴν πολιτείαν τοῦ βουλευτοῦ μας κ. Γιαννακίτσα, ὅστις κατ' αὐτό, ἐτόλμησε (!) νὰ διαπράξῃ τὸ πραξικόπημα (!!) τοῦ νὰ ζητήσῃ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Γυμνασιάρχου Λαρίσης κ. Λάσκαρη.

Τὸ πραξικόπημα ἐγένετο γνωστὸν εἰς τὸ εἰρημένον φυλλον, ὡς αὐτὸ λέγει, ἐξ ἐπιστολῆς τοῦ κ. Λάσκαρη διεκτραγῳδοῦντος ἐν αὐτῇ τὴν ἀχάριστον! πολιτείαν τοῦ κ Γιαννακίτσα πρὸς αὐτόν, ὅστις κατώρθωσε τὴν «ἠθικὴν διαπαιδαγώγησιν τῆς Λαρισαϊκῆς νεολαίας καὶ παρέσχεν εἰς αὐτὴν τόσον ἠθικὰ ἐφόδια». Τί λόγος!!!

Εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν ὅτι ὁ κ. Γιαννακίτσας δὲν ἐζήτησεν ἀκόμη τὴν ἐντεῦθεν ἀπομάκρυνσιν τοῦ πρωτοτύπου Γυμνασιάρχου μας, ἂν δ' ἠπειλήθη ἀπόλυσις αὐτοῦ, (κατὰ τὸ γράφειν τῆς ἐπιστολῆς του) τοῦτο βεβαίως θὰ ἐγένετο ἐξ αὐτῆς τῆς ὑπηρεσίας, ἣ ις θὰ ἔμαθε, φαίνεται, τὰς ὅλως ἰδιορρύθμους καὶ πᾶν ἄλλο ἢ παιδαγωγικὰς ἐνταῦθα ἐνεργείας τοῦ κ. Λάσκαρη ὡς Γυμνασιάρχου.

Ἀλλ' ἤδη ἐπιβάλλεται ἐπιτακτικῶς εἰς τὸν κ. Γιαννακίτσαν, ἂν θέλῃ νὰ τὸν εὐγνωμονῇ ὁ τόπος μας, νὰ ζητήσῃ ἐπιμόνως τὴν ἐντεῦθεν ἀπομάκρυνσιν τοῦ κ. Λάσκαρη, διότι ἄλλως ἡ διατήρησίς του ἐνταῦθα θὰ ἦναι «ἐπὶ προφανεῖ καταστροφῇ τῆς Λαρισαϊκῆς νεολαίας». Γυμνασιάρχης, ὅστις δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ διακρίνῃ τὶ πρέπει νὰ δώσῃ ὡς ἔκθεσιν ἰδεῶν εἰς μαθητάς του καὶ ὅστις εἰς τοὺς τῆς Γης τάξεως τοῦ ἐνταῦθα Γυμνασίου κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούνιον ἔδωκεν ὡς ἔκθεσιν διήγημα αἰσχρότεροον τῶν τοῦ Βουκακίου «μὲ ἡγούμενον διασκεδάζοντα μετὰ οἰκοδεσποίνης καὶ ξένου παρατηροῦντος ἀπὸ τοῦ φεγγίτου κλπ. κλπ.» σημαίνει, ὅτι πᾶν ἄλλο δύναται νὰ κατορθώσῃ ἢ νὰ ἐπιδράσῃ ἠθικῶς ἐπὶ τῆς νεολαίας.

Ἀφήνομεν κατὰ μέρος τὸ ἐπεισόδιον, οὗτινος ἐγένετο ἥρως ὁ κ. Λάσκαρης μετά τινος συναδέλφου του καὶ παντοπώλου ἐν κεντρικῷ τινι παντοπωλείῳ τῆς πόλεώς μας καὶ τὸ ὁποῖον δὲν θὰ συνεβιβάζετο μὲ τὴν ἀξιοπρέπειαν οὐχὶ ἀνθρώπων τῆς θέσεως τοῦ κ. Λάσκαρη, ἀλλ' οὐδὲ τῆς ἐσχάτης ὑποστάθμης.

Τὸν τελευταῖον μόνον ἐπιβάλλει εἰς αὐτὸν τὸν κ. Λάσκαρην ὁ ἴδιος νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἐντεῦθεν ἀπομάκρυνσίν του, ἂν ἦναι εἰς θέσιν νὰ ἐννοῇ τοὺς στοιχειώδεις ὅρους τῆς παρά τινι κοινωνίᾳ διαβιώσεως ἑνὸς ἀτόμου καὶ μάλιστα κατέχοντος τόσον ὑψηλὴν θέσιν, οἵα ἡ θέσις, ἣν ἐνεπιστεύθη αὐτῷ ἡ Πολιτεία. Ἔγινε πλέον ἀρκούντως γνωστὸς εἰς τὴν Κοινωνίαν μας καὶ οὔτε τὰ ὑπ' αὐτοῦ ὑπαγορευόμενα καὶ ὑπὸ μαθητῶν ἀντιποκριτῶν δημοσιευόμενα εἰς διαφόρους ἐφημερίδας πομπώδη δημοσιεύματα εἶνε ἱκανὰ νὰ ρίψωσι στάκτην εἰς τὰ ὄμματα τῆς παρ' ἡμῖν Κοινωνίας, οὗ ε αἱ ἱερεμιάδες τοῦ ἐγχωρίου φύλλου, τοῦ εὐγνωμονοῦντος, φαίνεται, διὰ τὴν τροφοδότησιν τῶν στηλῶν του μὲ τὰ γελοῖα ἐκεῖνα Ἰαπωνικὰ διηγήματα καὶ ἄλλα δημοσιεύματα τοῦ κ. Λάσκαρη, εἰς τίποτε ὠφελοῦσι.

Ἡ δὲ σύστασις τοῦ κ. Γιαννακίτσα, ὅπως ἐκτοπισθῇ ἐντεῦθεν ὁ πρωτότυπος Γυμνασιάρχης κ. Λάσκαρης θὰ ἀποτελῇ μέγαν τίτλον μερίμνης ὑπὲρ τῶν τέκνων τῶν συμπολιτῶν μας.

Ἀρκετὰ ἐχορτάσαμεν πλέον μὲ μπουρμπουλήθρες!!

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ

Ἐν Αἰκατερίνῃ τῇ 29 Ἰουλίου 1904

ΤΟ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΝ ΚΙΝΗΜΑ

ΔΙΑΤΑΓΑΙ ΕΚ ΣΟΦΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΛΗΣΤΑΡΧΟΥΣ

Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἀνεφέραμεν πρὸ μηνῶν διὰ τῆς «Σάλπιγγος» εἰς τὸ Ἑλληνικόν, ὅτι οἱ Βούλγαροι μελετῶσι νέον κίνημα κατὰ τὸν Αὔγουστον, καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα, θὰ τὸ πραγματοποιήσωσιν. Ἀπό τινων ἡμερῶν ἄπαντες οἱ λῃστάρχαι τῶν Βουλγαρικῶν συμμοριῶν τῶν λυμαινομένων τὴν ἀτυχῆ Μακεδονίαν ἔλαβον διαταγὰς ἐκ Σόφιας, ἵνα ὦσιν ἕτοιμοι, ὅπως μετὰ τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν θέσωσιν εἰς ἐνέργειαν τὸ προτχεδιασθὲν κίνημα. Ὡς κέντρον τῶν ἐνεργειῶν των ἀπεφάσισαν τὰς Ἐπαρχίας Βοδενῶν καὶ Φλωρίνης. Εἶμαι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζω, ὅτι τὰ τεκταινόμενα ἐγένοντο ἐπισήμως γνωστὰ εἰς ἁπάσας σχεδὸν τὰς Ἀρχὰς τῆς Νοτίου καὶ μέσης Μακεδονίας, ἀλλ' αὗται οὐδὲν ἔπραξαν εἰσέτι πρὸς ἀπόκρουσιν τοῦ ἐπικειμένου κινδύνου.

ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΕΛΛΗΝΟΣ ΙΕΡΕΩΣ

Νέαν δολοφονικὴν ἀπόπειραν ὑπέστη καὶ πάλιν ὁ ἱερεὺς τοῦ χωρίου Βερτακόπη Χριστόφορος Παναγιωτέδης. Ἐνῷ ἐπέστρεφεν οὗτος ἐκ τῶν ἀγρῶν του περὶ τὸ ἑσπέρας τῆς παρελθούσης Κυριακῆς, ὀκτὼ Βούλγαροι λῃσταί, ἐνεδρεύοντες ἔξωθι τοῦ ἀνωτέρω χωρίου, ἐπυροβόλησαν ἐπανειλημμένως κατ' αὐτοῦ, ἀλλ' εὐτυχῶς ἄνευ ἀποτελέσματος. Οἱ ἀγροφύλακες τοῦ χωρίου, ἀντιληφθέντες τοὺς πυροβολισμοὺς, ἔσπευσαν ἀμέσως μετ' ἄλλων πολιτῶν πρὸς καταδίωξιν τῶν Βουλγάρων, μεθ' ὧν ἦλθον εἰς συμπλοκήν, ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ὁ φόνος δύο ἐκ τῶν λῃστῶν, ἐνῷ οἱ λοιποὶ ἐγένοντο ἄφαντοι.

ΝΕΑ ΑΜΥΝΤΙΚΑ ΠΑΡΑΛΙΑΚΑ ΕΡΓΑ

Ἀναμένονται κατ' αὐτὰς ἐκ Κωνστ(λεως ἐνταῦθα ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ τῶν Γενικῶν Ἐπιτελῶν, ὅπως μελετήσωσι τὴν ἀπὸ Ἠλιαταμῶνος μέχρι Σκάλας Λευθεροχωρίου παραλίαν καὶ ὁρίσωσι τὰ σημεῖα ἐφ' ὧν θὰ ἀνεγερθῶσι διάφορα ἀμυντικὰ παραλιακὰ ἔργα.

ΘΡΑΣΥΤΗΣ ΛΗΣΤΩΝ

Τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν λῃστρικὴ συμμορία ἐνεδρεύουσα μεταξὺ τῶν χωρίων Κοσμάτι καὶ Μαυρηναῖοι τῶν Γρεβενῶν, συνέλαβε δέκα ὀκτὼ (ἀρ. 18) Σαμαρινιαίους, ἐκ Θεσσαλίας προερχομένους καὶ μεταβαίνοντας εἰς τὴν πατρίδα των χάριν τῆς κατὰ τὴν 15ην Αὐγούστου τελουμένης πανηγύρεως, παρ' ὧν, ἀφοῦ ἀφῄρεσαν περὶ τὰς 45 λίρας καὶ ἐξυλοκόπησαν τινὰς ἐξ αὐτῶν οἱ λῃσταί, τοὺς ἀφῆκαν ἐλευθέρους.

ΑΝΑ ΤΗΝ ΜΕΘΟΡΙΟΝ

(Ἐκτάκτου ἀλληλογραφίας)

ΓΕΦΥΡΑΙ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΛΙΑΚΜΟΝΟΣ

ΕΠΙΣΚΕΥΗ ΟΔΟΥ ΣΕΡΒΙΩΝ—ΔΕΣΚΑΤΗΣ

Ἤρξατο κατ' αὐτὰς δροστηρίως δι' ἀγγαριῶν ἡ ἐπισκευὴ τῆς ἀπὸ Σερβίων εἰς Δεσκάτην δημοσίας ὁδοῦ, ὡς καὶ ἡ κατασκευὴ λιθίνων γεφυρῶν ἐπὶ πάντων τῆς ἐπὶ μῆκος αὐτῆς ῥυάκων. Μετ' ὀλίγας δὲ ἡμέρας ἄρχεται ἡ κατασκευὴ μεγάλης λιθίνης γεφύρας ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τοῦ Μηχανικοῦ ἐπὶ τοῦ Ἀλιάκμονος ποταμοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ νοτιοδυτικοῦ μέρους τῶν Σερβίων.

ΕΠΙΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΣΥΝΟΡΩΝ

Διετάχθη κατεσπευσμένως ἡ ἐπισκευὴ πασῶν τῶν πρὸς τὰ Ἑλληνο-Τουρκικὰ σύνορα ἡμιονικῶν καὶ μὴ ὁδῶν. Ἐπίσης διετάχθη ἡ κατασκευὴ νέας ἁμαξιτῆς ὁδοῦ παραπλεύρως τῆς παλαιᾶς τοιαύτης τῆς ἀγούσης ἀπὸ Δεσκάτης εἰς Τσούκαν ὡς καὶ ἑτέρας ἀπὸ Γρεβενῶν εἰς Μπάλτινον μέχρι τῶν Ἑλληνο-Τουρκικῶν συνόρων.

ΦΟΝΟΣ ΤΣΑΟΥΣΗ ΥΠΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ

Προχθὲς τὸ ἑσπέρας εἰς τὸν Τουρκικὸν σταθμὸν «Πουρνάρι» ὁ στρατιώτης Καδὴρ Ἀγᾶς ἐφόνευσεν ἀγρίως τὸν σταθμάρχην Ντουρσοὺν Ἐφένδην, τσαούσην, διότι οὗτος πρὸ ἡμερῶν εἶχε ραπίσει τὸν Καδὴρ ὅλως ἀναιτίως.

ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΩΝ ΜΑΣ

Ἐπανέφερε δυστυχῶς ὁ κ. Σιμόπουλος τὸ ζήτημα τῶν βιβλίων τῶν ἐν Λαρίσῃ ἐμπόρων καὶ ἀγωνίζεται νὰ εἰσπράξῃ πρόστιμον, διότι ἐξ αἰτίας

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. ΕΤΟΣ ΙΖ'

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ			ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Τρίμηνος . .	Δρ.	8	. . . . .	
Ἑξάμηνος . .	»	15	Χρυσᾶ φράγκα . .	25
Ἐτησία . . .	»	30	Χρυσᾶ φράγκα . .	45

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΑΡΧΟΝΤΑΙ

τὴν 1ην καὶ 15ην ἑκάστου μηνὸς καὶ εἶναι

ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Αἱ ἐπιστολαὶ ἀπευθύνονται

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΝ ΤΟΥ "ΑΣΤΕΩΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

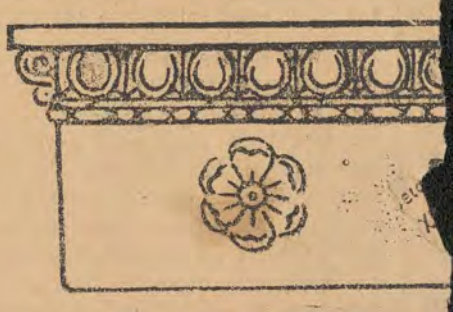

ΚΑΘΗΜΕ

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΤΗ ΕΓΓΥΣ ΑΝΑΤΟΛΗ

(Ἰδίου ἀνταποκριτοῦ μας)

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 30 Ἰουλίου

Ἐξακολουθεῖ ν' ἀπασχολῇ τὰ Ἀνακτοβούλια τῶν Μεγάλων Δυνάμεων καὶ τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβευτὰς αὐτῶν τὸ ζήτημα τῆς αὐξήσεως τῶν Εὐρωπαίων ἀξιωματικῶν τῆς ἐν Μακεδονίᾳ χωροφυλακῆς. Ἡ Πύλη ἐξακολουθεῖ ἐπίσης ἀρνουμένη νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ζητουμένην αὔξησιν, καὶ τὴν τοιαύτην ἄρνησίν της στηρίζει ἀφ' ἑνὸς εἰς τὴν αὔξησιν τῶν διὰ τὴν χωροφυλακὴν δαπανῶν, δι' ἣν ἐσχάτως ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Χιλμῆ πασσᾶ 5,000,000 φράγκων, καὶ ἀφ' ἑτέρου εἰς τὸ γράμμα τοῦ προγράμματος τοῦ Μύρτζεκ, καθ' ὃ ὁ ἀριθμὸς τῶν ξένων ἀξιωματικῶν διὰ τὴν ἐν Μακεδονίᾳ χωροφυλακὴν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ ἐν συνόλῳ τοὺς 25.

Ἐξαιρετικῶς ὅμως αἱ δύο Δυνάμεις Ρωσσία καὶ Αὐστρία, ἰδίους σκοποὺς ἐπιδιώκουσαι, προφασίζονται ἀνεπάρκειαν τῶν ἀξιωματικῶν εἰς τὰ τμήματα, ἅτινα ἔχουσιν ἀνατεθῇ αὐταῖς καὶ ἐπιμένουσιν εἰς τὴν αὔξησιν αὐτῶν. Ἡ Πύλη ἐννοοῦσα τὸν σκοπὸν τῆς τοιαύτης ἐπιμονῆς ἀρνεῖται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν αὔξησιν καὶ εἰς τὴν ἀπόφασίν της ταύτην ἔχει ἐπίκουρον τὸν ἀρχηγὸν τῆς χωροφυλακῆς στρατηγὸν Δετζώρτζη, ὅστις, κατὰ τὰς εἰς τὰς ἀγγλικὰς ἐφημερίδας εἰδήσεις οὐχὶ μόνον μετὰ δυσαρεσκείας βλέπει τὴν ἐξαιρετικὴν ἐπέμβασιν τῶν ἀντιπροσώπων τῶν δύο ρηθεισῶν Δυνάμεων, θελόντων νὰ κανονίζωσι πᾶν ζήτημα συμφώνως πρὸς τὰς ἐκ Πετρουπόλεως καὶ Βιέννης ὁδηγίας, ἀλλὰ καὶ ἠπείλησεν ὅτι θὰ ὑποβάλῃ τὴν παραίτησίν του ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ τοιαύτη ἐπέμβασις, ἥτις ἐξουδετεροῖ καθολοκληρίαν τὰς ἐνεργείας αὐτοῦ, δὲν παύσῃ.

Ἡ ἀπαίτησις τῶν ἐν Μακεδονίᾳ Ρώσσων καὶ Αὐστριακῶν ἐπισήμων, ὅπως ἐξασκῶσιν ἐξαιρετικὴν ἐπιρροὴν ἐπὶ παντὸς ζητήματος ἀφορῶντος τὰς ἐν Μακεδονίᾳ μεταρρυθμίσεις ἐσκανδάλισε τοὺς ἐν Ἀγγλίᾳ ἀσχολουμένους εἰς τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα καὶ τὸ ἐνταῦθα βαλκανικὸν κομιτᾶτον ἀπηύθυνε διαμαρτύρησιν πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν μαρκήσιον Λανσδάουν, δι' ἧς καταγγέλλει ὡς ἰδιοτελεῖς τοὺς σκοποὺς τῶν δύο Δυνάμεων καὶ ἀπαιτεῖ ὅπως ἡ Ἀγγλία ἐξασκήσῃ ὁλόκληρον τὴν ἐπιρροήν της παρὰ τῇ Πύλῃ, ἵνα γίνῃ μὲν δεκτὴ ἡ ἀπαίτησις περὶ αὐξήσεως τῶν ξένων ἀξιωματικῶν, ἀλλ' αὕτη γίνῃ διὰ προλήψεως ἀξιωματικῶν εἰς τὰς δυτικὰς εὐρωπαϊκὰς Δυνάμεις ἀνηκόντων, οἵτινες μόνον πρὸς ἐμπέδωσιν τῆς τάξεως ἐν Μακεδονίᾳ θὰ δείξωσιν ἐνδιαφέρον, οὐδένα ἄλλον σκοπὸν ἐπιδιώκοντες.

Ὡς φαίνεται, ἡ Πύλη δὲν θὰ ἐξαναγκασθῇ εἰς τὴν παραδοχὴν τῶν Ρωσσοαυστριακῶν αἰτήσεων, ἀφοῦ ἄλλως τε προσφέρεται νὰ διαθέσῃ 5 Βέλγους καὶ Σουηδοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς χωροφυλακῆς διὰ τὰ διαμερίσματα Αὐστρίας καὶ Ρωσσίας εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν αὗται ἐπιμείνωσιν εἰς τὴν αὔξησιν τῶν εἰς ταῦτα ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς.

Ἀλλ' ἐνῷ ταῦτα βουλεύονται αἱ ἀναλαβοῦσαι τὴν εἰρήνευσιν τῆς Μακεδονίας Δυνάμεις, οἱ Βούλγαροι ἐπαναστάται καὶ τὰ διάφορα Κομιτᾶτα ἐξακολουθοῦσι τὸ ἔργον των. Τὸ παλαιὸν σχέδιον τῶν ἐπαναστατῶν, νὰ συλλάβωσιν Πρόξενόν τινα μιᾶς τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, φαίνεται ὅτι πρόκειται ἤδη νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ οἱ Πρόξενοι εἰδοποιήθησαν ὑπὸ τῶν Τουρκικῶν Ἀρχῶν ὅπως λάβωσι τὰ προσήκοντα προφυλακτικὰ μέτρα. Συγχρόνως ἀγγέλλεται ὅτι ἐν Κιλκὶς συνῆλθον 28 ἀντιπρόσωποι τῶν διαφόρων ἐπαναστατικῶν βουλγαρικῶν κομιτάτων, ὅπως προβῶσιν εἰς κοινὰς ἀποφάσεις περὶ τοῦ πρακτέου. Εἰς τὴν συνέλευσιν ταύτην τὸ ἐν Σόφιᾳ Κεντρικὸν Μακεδονικὸν Κομιτᾶτον ἀντιπροσωπεύει ὁ καθηγητὴς Σακδαλένσκι καὶ ἐπίσης παρίστανται δύο ἀντιπρόσωποι ἐκ Κιουπριλὶ καὶ 5 ἐκ Θεσσαλονίκης.

Οἱ τελευταῖοι οὗτοι ἀπεδοκίμασαν τὴν χρῆσιν δυναμίτιδος ὑπὸ τῶν ἐπαναστατῶν καὶ κατέστησαν γνωστὸν, ὅτι ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἤθελε γίνει χρῆσις βομβῶν πρὸς ἀνατίναξιν ἀμαξοστοιχιῶν ἢ καταστημάτων, ὁ ἐν Θεσσαλονίκῃ βουλγαρικὸς πληθυσμὸς τρέχει τὸν κίνδυνον σφαγῆς ἐκ μέρους τοῦ τουρκικοῦ ὄχλου καὶ ὅτι περὶ τούτου εἰδοποιήθησαν ὑπ' αὐτῶν τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν, αἵτινες ἐδήλωσαν, ὅτι ἀδυνατοῦσι νὰ προλάβωσι τὴν τοιαύτην ἐνέργειαν. Οἱ ἴδιοι ἀντιπρόσωποι κατανοοῦντες τὸν κίνδυνον ἐδήλωσαν εἰς τὴν συνέλευσιν, ὅτι ὄχι μόνον δὲν θὰ συντρέξωσι τοὺς τοιαῦτα μέσα μετερχομένους ἐπαναστάτας, ἀλλὰ καὶ θὰ καταδώσωσιν αὐτοὺς εἰς τὰς τουρκικὰς Ἀρχάς.

⁂

Ὡς νὰ μὴ ἤρκουν δὲ αἱ τόσαι τῆς Πύλης ἀσχολίαι μὲ τὴν ἐν Μακεδονίᾳ κατάστασιν, συνέβη καὶ ἡ εἰς Σμύρνην ἀποστολὴ τοῦ ἀμερικανικοῦ στόλου ὑπὸ τὸν ναύαρχον Τζιοῦελ. Κατὰ τὰς τελευταίας εἰδήσεις, τὸ ζήτημα πρόκειται νὰ διευθετηθῇ εἰρηνικῶς, ὑποχωρούσης τῆς Πύλης εἰς τὰς ἀμερικανικὰς ἀξιώσεις κατὰ συμβουλὴν τῶν ὑπογραψασῶν τὴν συνθήκην τῶν Παρισίων Δυνάμεων, μὴ βλεπουσῶν μὲ καλὸν ὄμμα χρῆσιν ἐκβιαστικῶν μέσων ὑπὸ τῆς Ἀμερικῆς ἐν εὐρωπαϊκῇ Χώρᾳ. Ἂν ὅμως ἡ διευθέτησις τοῦ ζητήματος θὰ ἐπέλθῃ καὶ ἀμέσως, ὡς ζητεῖ ἡ Ἀμερικὴ, εἶνε δύσκολον νὰ εἴπῃ τις, γνωστῆς οὔσης τῆς τουρκικῆς τακτικῆς νὰ παρελκύῃ πᾶν ζήτημα.

Αἱ ἀξιώσεις τοῦ ἐν Κων)πόλει πρέσβεως τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κ. Λέϊσμαν ἀπειλοῦντος νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν θέσιν του, διακόπτων τὰς μετὰ τῆς Πύλης σχέσεις καὶ νὰ ἐπιβῇ τῆς ἀμερικανικῆς ναυαρχίδος, εἶνε αἱ ἑξῆς: Ἀναγνώρισις τῶν διαφόρων ἐκπαιδευτικῶν, φιλανθρωπικῶν καὶ θρησκευτικῶν ἀμερικανικῶν ἱδρυμάτων· ἐνέργεια ἐπιστημονικῶν ἀνασκαφῶν εἰς διάφορα τῆς Τουρκίας μέρη ὑπὸ Ἀμερικανῶν· ἄδεια πρὸς ἀποδημίαν ὀθωμανικῆς καταγωγῆς Ἀμερικανῶν ὑπηκόων· ἄδεια πρὸς εἰσαγωγὴν εἰς Τουρκίαν χοιρείου κρέατος ὡς καὶ ἄλλαι τινὲς ἀπαιτήσεις, ἐξ[illegible] ἡ ἐπίσημος ἀνταλλαγὴ Πρεσβειῶν ἐν Οὐασιγκτῶνι καὶ Κων)πόλει ὑπὸ τῶν δύο Κρατῶν, καθόσον οἱ νῦν Πρεσβευταὶ δὲν ἔχουσιν ἀποσταλῇ δυνάμει εἰδικῆς τινος συνθήκης, οὔτε θεωροῦνται ἰσότιμοι τῶν τῶν ἄλλων Κρατῶν.

Καὶ αὗται μὲν εἶνε αἱ φαινομενικαὶ ἀξιώσεις τῆς Ἀμερικῆς. Αἱ πραγματικαὶ πρέπει νὰ ἀναζητηθῶσιν εἰς τὴν μεγάλην ἐπιρροὴν ἣν ἐξασκοῦσιν ἐν Ἀμερικῇ οἱ Ἀρμένιοι, οἵτινες διὰ παντὸς τρόπου προσπαθοῦσι νὰ γεννῶσι πράγματα εἰς τὴν Πύλην. Ἡ Μικρὰ Ἀσία ἄλλως εἶνε χώρα ἐντελῶς ἀνεκμετάλλευτος καὶ ἡ Ἀμερικὴ μιμουμένη τὴν Γερμανίαν προσπαθεῖ παντὶ τρόπῳ νὰ θέσῃ ἐκεῖ τὸν πόδα της δι' ἐμπορικοὺς σκοπούς. Οἱ Ἀρμένιοι πανταχόθεν διωκόμενοι ἐν Τουρκίᾳ, προσπαθοῦσι παντὶ τρόπῳ νὰ εὕρωσιν ὁπουδήποτε ὑποστηρικτὰς καὶ ὡς τοιούτους καταλληλοτέρους νομίζουσι τοὺς Ἀμερικανούς. Τὸ γεγονὸς εἶνε λίαν ἐνδεικτικὸν, διότι μεταξὺ τῶν διεκδικούντων τὴν κληρονομίαν τοῦ τουρκικοῦ Κράτους θὰ συγκαταλέγηται εἰς τὸ μέλλον καὶ ἡ Ἀμερικὴ, ἧς αἱ ἀξιώσεις δὲν δύνανται νὰ παροραθῶσι διότι διαθέτει ἀρκετὰ σημαντικὴν κατὰ θάλασσαν δύναμιν καὶ οὐδεμία εὐρωπαϊκὴ Δύναμις θὰ θελήσῃ ποτὲ νὰ ἔλθῃ εἰς ρῆξιν μετ' αὐτῆς, ὡς ἐκ τῶν μεγάλων συμφερόντων ἅτινα ἅπασαι ἔχουσιν ἐν τῷ νέῳ κόσμῳ.

⁂

Καὶ τρίτον ὅμως ζήτημα ἀπασχολεῖ τὴν Πύλην, οὐχὶ τῶν δύο ἀνωτέρω ἥσσονος σπουδαιότητος. Ἡ διάβασις διὰ τῶν στενῶν πλοίων τοῦ ρωσσικοῦ ἐθελοντικοῦ στόλου ἐξωπλισμένων, προὐκάλεσε τὰ σχόλια τοῦ εὐρωπαϊκοῦ Τύπου καὶ τὰς διαμαρτυρίας τῆς Ἀγγλίας θεωρησάσης τὴν πρὸς διάβασιν ἄδειαν, ὡς παράβασιν τῆς συνθήκης τοῦ 1856. Ἡ Τουρκία μὴ θέλουσα νὰ προκαλέσῃ ἐπιπλοκὰς ἠρνεῖτο νὰ χορηγήσῃ τὴν ἄδειαν διαβάσεως καὶ ἄλλων πλοίων τῆς αὐτῆς κατηγορίας διὰ τῶν στενῶν, ἣν ἡ ρωσσικὴ Κυβέρνησις ἠτήσατο. Αὕτη ἠναγκάσθη νὰ δηλώσῃ, ὅτι τὰ πλοῖα ἅτινα θὰ διέλθωσι τῶν στενῶν δὲν θὰ ὦσιν ἐξωπλισμένα, θὰ φέρωσι τὴν ρωσσικὴν ἐμπορικὴν σημαίαν καὶ θὰ ἐξακολουθήσωσι νὰ διατηρήσωσι τὸν ἐμπορικὸν αὐτῶν χαρακτῆρα καὶ μετὰ τὴν ἐκ τῶν στενῶν ἔξοδον. Ἡ Πύλη ἐζήτησεν ἔγγραφον ὑπόσχεσιν περὶ τούτου παρὰ τῆς ρωσσικῆς Κυβερνήσεως ἀλλὰ ἐπείσθη νὰ ἀρκεσθῇ εἰς τὴν προφορικὴν περὶ τούτου διαβεβαίωσιν τοῦ κ. Ζηνόβιεφ, ὡς καὶ ὁμοίαν τοῦ κόμητος Λαμσδὸρφ πρὸς τὸν ἐν Πετρουπόλει Τοῦρκον Πρεσβευτήν.

Προσεχῶς λοιπὸν θὰ διέλθωσι διὰ τῶν στενῶν δύο πλοῖα τοῦ ἐθελοντικοῦ στόλου, ἅτινα δὲν θὰ χρησιμοποιηθῶσιν ὡς τὰ ὅμοια «Σμολένσκη» καὶ «Πετρούπολις», πρὸς ἀποφυγὴν διαμαρτυριῶν ἐκ μέρους τῆς Ἀγγλίας διὰ τὴν παραβίασιν τῶν στενῶν, ἀφοῦ αὕτη δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ μόνον τοῦ Σουλτάνου, ἀλλὰ ἀπὸ ὅλας τὰς ὑπογραψάσας τὴν συνθήκην τοῦ 1856 Δυνάμεις· ὁ ὅρος δὲ οὗτος ἐτέθη αἰτήσει αὐτῆς τῆς Ρωσσίας, μὴ θελησάσης τότε νὰ ἐξαρτήσῃ τὸ ἀπαραβίαστον τῶν στενῶν ἀπὸ μόνης τῆς θελήσεως τοῦ Σουλτάνου.

Τὰ πλοῖα ταῦτα φαίνεται, ὅτι θὰ συνοδεύσωσιν εἰς τὴν Ἄκραν Ἀνατολὴν τὸν στόλον τῆς Βαλτικῆς, ὅστις βεβαιοῦται πλέον, ὅτι θέλει ἐκπλεύσει μετὰ δέκα ἡμέρας. Ὁ στόλος οὗτος, συγκείμενος ἀπὸ 8 θωρηκτὰ καὶ 9 τεθωρακισμένα εὔδρομα καὶ ἄλλα εὔδρομα ἀντιτορπιλλικὰ, ἀνιχνευτικὰ καὶ λοιπὰ ὑπηρετικὰ, ἐν ὅλῳ 60 τὸν ἀριθμὸν, θὰ τεθῇ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ναυάρχου Ροσδεστβένσκυ, ὅστις θὰ ὑψώσῃ τὸ σῆμά του ἐπὶ τοῦ θωρηκτοῦ «Κόμης Σουβάρωφ». Τὸν στόλον θὰ συνοδεύσῃ ὁ ὑποναύαρχος Ἐρβίστ καὶ ἅμα φθάσῃ εἰς τὴν Ἄπω Ἀνατολὴν θὰ ἐπιβῇ ἑνὸς τῶν πλοίων ὁ στρατηγὸς Φέλκερσων. Ποίαν ὁδὸν θὰ ἀκολουθήσῃ ὁ στόλος οὗτος ἄδηλον· ὡς χρόνος ὅμως πλοῦ ὡρίσθη χρονικὸν διάστημα 69 ἡμερῶν· ἑπομένως θὰ φθάσῃ εἰς Βλαδιβοστὸκ κατὰ τὰ μέσα Ὀκτωβρίου, πρὶν ἢ ἡ ἐκεῖ θάλασσα καλυφθῇ ὑπὸ πάγων.

Πολλοὶ κρίνοντες τὰ τοῦ στόλου τούτου, ἀμφιβάλλουσιν ἂν οὗτος θὰ φθάσῃ ποτὲ εἰς τὴν Ἑώαν. Αἱ διάφοροι ὅμως παρασκευαὶ τῆς Ρωσσίας δεικνύουσιν, ὅτι θὰ ἀποπειραθῇ τὸν μέγαν πλοῦν ἡ νέα αὕτη ἁρμάδα, ἥτις ἂς ἐλπίσωμεν, ὅτι δὲν θὰ ἔχῃ τὴν τύχην τῆς ἱσπανικῆς τοιαύτης τοῦ 16ου αἰῶνος. Τὸ ζήτημα τῆς ἀνθρακεύσεως δὲν θὰ παρουσιάσῃ ἀνυπερβλήτους δυσκολίας, διότι τὸν στόλον θὰ συνοδεύσωσι πλοῖα ταχύπλοα καὶ μεγάλης χωρητικότητος, ἀγορασθέντα ἐσχάτως ἀπὸ τὴν γερμανικὴν ἑταιρίαν Λόϋδ. Ἓν τούτων ὀνομασθὲν «Δὸν» καὶ ἐξωπλισθὲν εἰς καταδρομικὸν διῆλθε χθὲς τὸ ἀκρωτήριον Φινιστέρον, διευθυνόμενον εἰς τὴν Μεσόγειον.

Η ΚΑΤΑΧΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ

Πῶς ἔχει τὸ ζήτημα

Ὡς ἐξῆς ἀκριβῶς ἔχει ἡ ὑπόθεσις, συνεπείᾳ τῆς ὁποίας λέγεται, ὅτι ἐζητήθη παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἡ κράτησις ἐκ τοῦ μισθοῦ τοῦ ἐν Παρισίοις πρεσβευτοῦ κ. Δηλιγιάννη, ὡς ὑπολόγου τοῦ ποσοῦ τῶν 2,400 δραχμῶν.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν εἶχε ζητήσει πρὸ ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἔτους παρὰ τῆς ἐν Παρισίοις Πρεσβείας ν' ἀγοράσῃ 2 ἑκρηκτῆρας Μπουλανζὲ ἀξίας 500 φράγκων ἐκ τῶν ἐργοστασίων πολεμικῶν ὑλικῶν τῆς Γαλλίας καὶ 4 μηχανήματα ἐλέγξεως κεραυναγωγῶν ἀξίας 1,200 φράγκων ἐκ τοῦ καταστήματος Δυκρετί. Συγχρόνως δὲ ἀπέστειλε διὰ τσὲκ τὰ ποσὰ ταῦτα πρὸς τὴν Πρεσβείαν.

Τὰ ἀντικείμενα ταῦτα ἐστάλησαν ἐκ Παρισίων πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον πρὸ 1 1)2 ἔτους, καίτοι ὅμως ἐπανειλημμένως ἐζητήθη ἡ ἀποστολὴ τῶν ἐξοφλητικῶν ἀποδείξεων, αὗται δὲν εἶχον σταλῇ.

Ἐλήφθη ὅμως ἐπιστολὴ ἐκ τοῦ καταστήματος Δυκρετὶ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον, διὰ τῆς ὁποίας ἐζητεῖτο ἡ πληρωμὴ 1200 φράγκων διὰ τὰ εἴδη, τὰ ὁποῖα ἠγοράσθησαν.

Ἐκ τούτου ἐγεννήθη ὑπόνοια περὶ καταχρήσεως τὴν ὁποίαν θὰ διέπραξεν εἷς τῶν κατωτέρων ὑπαλλήλων τῆς ἐν Παρισίοις Πρεσβείας.

Πῶς ὅμως ἔγινε τὸ πρᾶγμα θὰ γνωσθῇ μόνον ὅταν ληφθῇ ἡ ἀπάντησις τοῦ κ. Δηλιγιάννη, διότι προφανέστατα πρόκειται μᾶλλον περὶ ἀταξίας τινὸς τοῦ γραφείου, χωρὶς νὰ ἔλαβε χώραν κατάχρησις.

1000 δρ. ὅπως προστεθῇ εἰς τὰς ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ γενικὰς εἰσπράξεις τῆς ἑορτῆς.

Μυστηριώδης ἐπίθεσις. Περὶ τὰ ἐξημερώματα τῆς χθὲς ὁ ἔμπορος κ. Ε. Θεοδωρίδης μεταβαίνων, ὡς λέγει, εἰς τὴν οἰκίαν του συνηντήθη μετὰ τριῶν ἀγνώστων εἰς τὴν ὁδὸν Καρόρη, ἐξ ὧν οἱ δύο τοῦ ἐπετέθησαν διὰ μαχαίρας καὶ περιστρόφου καθ' ἣν στιγμὴν ἤναπτε τὸ σιγάρον του παρὰ τοῦ τρίτου. Διηγεῖται, ὅτι διὰ τῆς ράβδου του τοὺς ἀπέκρουσεν, ἠναγκάσθη δὲ νὰ ὑποχωρήσῃ καὶ νὰ τοὺς παραδώσῃ τὸ πορτοφόλιόν του μὲ 850 δραχμάς. Οἱ ἄγνωστοι αὐτοὶ μετὰ τῶν ὁποίων συνωμίλησεν, ὡς λέγει, ὁ κ. Θεοδωρίδης, χωρὶς νὰ θέλῃ ν' ἀναφέρῃ τί μεταξύ των ἐλέχθη, καταζητοῦνται ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας.

Ἡ ἐπιθεώρησις τῶν ἁλικῶν τοῦ Κράτους. Ἐπανῆλθεν ἐκ Μεσολογγίου ὁ τμηματάρχης τῶν Μονοπωλείων κ. Κοφινᾶς, ὅστις ἐπεθεώρησε τὰς ἐκεῖ ἁλικὰς τοῦ Κράτους. Ἐκ τῆς ἐνεργηθείσης ἐπιθεωρήσεως προέκυψεν ὅτι ἡ ποιότης τῆς ἐφετινῆς ἐσοδείας εἶνε ἀρίστη, ἐξ ἄλλου καὶ ἡ ποσότης δὲν εἶνε οἵα προσεδοκᾶτο, ἀλλὰ πολὺ εὐχάριστος.

Τὸ ταξείδιον τοῦ «Μιαούλη». Νεώτερον τηλεγράφημα ληφθὲν χθὲς τὴν πρωΐαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἀναγγέλλει, ὅτι τὸ εὔδρομον «Ν. Μιαούλης» κατευθύνεται εἰς Τουλῶνα, εἰς τὸν λιμένα τῆς ὁποίας θὰ παραμείνῃ 3-4 ἡμέρας.

Ἡ διαχείρισις τῆς Μονῆς Πεντέλης. Ὁ οἰκονομικὸς ἐπιθεωρητὴς κ. Παναγιωτίδης ἐπεράτωσε τὴν ἐξέλεγξιν τῆς διαχειρίσεως τῆς Μονῆς Πεντέλης. Ὡς ἐμάθομεν, κατὰ τὴν διαχείρισιν τῆς χρήσεως 1903 ἀνευρέθη ἔλλειμμα δισχιλίων δραχμῶν.

† Πηνελόπη Παπαηλιοπούλου. Σεβασμία δέσποινα, ἐκ τῆς τάξεως ἐκείνης τῶν ἀριστοκρατίδων γυναικῶν λόγῳ πνεύματος, ἠθῶν καὶ γένους, ἡ Πηνελόπη Ἠλ. Παπαηλιοπούλου ἀπέθανε χθὲς τὴν ἑσπέραν. Ἡ μεταστᾶσα, τὴν ὁποίαν ὅσοι ἐγνώρισαν ἀμέσως ἠδυνήθησαν νὰ ἐκτιμήσωσι τὰ φυσικὰ καὶ ἐπίκτητα προτερήματά της, ὑπῆρξε καὶ Κυρία τῆς Τιμῆς τῆς Βασιλίσσης Ἀμαλίας ἀποτελοῦσα ἀληθῶς ἕνα ἀδάμαντα εἰς τὸν κύκλον τῶν αὐλικῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἀφίνει δὲ τέκνα κατέχοντα ἀρίστην κοινωνικὴν θέσιν.

Ὁ ἀρχιδοὺξ Σαλβατὼρ περὶ Ζακύνθου. Ἐξεδόθη κατ' αὐτὰς ὁ πρῶτος τόμος τοῦ περὶ Ζακύνθου πονήματος τῆς Α. Υ. τοῦ ἀρχιδουκὸς τῆς Αὐστρίας Σαλβατὼρ, ἐπὶ μακρὸν πρὸς αὐτὸν τὸν σκοπὸν διαμείναντος ἐκεῖσε. Ὁ πρῶτος οὗτος τόμος ἐπιγραφόμενος «εἰδικὸς τόμος» περιέχει τὴν τοπογραφίαν τῆς Ζακύνθου μετὰ πολλῶν πολυτελῶν εἰκόνων.

Ἀνεύρεσις ἀρχαίας στήλης. Εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σοφοκλέους ἀνεγειρομένην οἰκίαν τοῦ κ. Ράλλη ἀνευρέθη εἰς εἰς τὰ ἀνασκαπτόμενα θεμέλια στήλη κυλινδρικὴ μαρμαρίνη μὲ τὴν ἐπιγραφὴν «Σ φ α ῖ ρ ο ι Ἀ π ό λ λ ω ν ο ς τ ο ῦ Ἀ ν τ ι ο χ έ ω ς». Ἡ στήλη παραληφθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας ἐστάλη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας.

Ὁ κανονισμὸς τῶν στρατιωτικῶν σχολῶν. Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν καταρτίζεται διάταγμα, κανονίζον τὰ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν στρατιωτικῶν σχολῶν καὶ τὸν τρόπον τῆς διδασκαλίας τῶν διαφόρων μαθημάτων.

Οἱ μισθοὶ τῶν ὁπλιτῶν. Διὰ Β. Διατάγματος συντασσομένου ἤδη μεταβάλλεται τὸ ποσὸν, τὸ ὁποῖον θὰ δίδηται ὡς μισθὸς εἰς τοὺς στρατιώτας καὶ ὑπαξιωματικοὺς, καὶ ἐν γένει εἰς ἀποζημιώσεις εἰς τοὺς ὁπλίτας.

ΤΑ ΔΕΛΤΙΑ

ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Κλοπὴ καπνοπωλείου

Προχθὲς τὴν νύκτα ἄγνωστοι εἰσελθόντες δι' ἀντικλεῖδος εἰς τὸ ἐν τῇ ὁδῷ Ἑρμοῦ καπνοπωλεῖον τοῦ κ. Βλαβιανοῦ ἔκλεψαν πακέτα καπνοῦ καὶ χρήματα ἐν ὅλῳ 120 δραχμῶν. Ἡ ἀστυνομία ἐνεργεῖ διὰ τὴν σύλληψίν των.

Κλοπὴ ἐνδυμάτων

Ἄλλοι ἄγνωστοι καὶ αὐτοὶ κλέπται εἰσελθόντες εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Κ. Βασιλείου ἔκλεψαν ἀσπρόρρουχα ἀξίας 50 δραχμῶν. Οἱ κλέπται καταζητοῦνται.

Σύλληψις χωροφύλακος

Ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων συνελήφθη καὶ παρεδόθη εἰς τὴν Μοιραρχίαν ὁ χωροφύλαξ Δ. Μπαμπάτης. Ὁ κύριος αὐτὸς κατεζητεῖτο, διότι ἔδειρεν ἀνηλεῶς τὰν πολίτην Π. Σκαρώνην.

Κλοπὴ εἰς τὴν Ἁγ. Μαρίναν

Εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ν. Τριανταφυλλου παρὰ τὴν συνοικιαν τῆς Ἁγ. Μαρίνης εἰσελθόντες κλέπται —ἄγνωστοι —ἀφήρεσαν ἓν ξυπνητῆρι καὶ 7 ζεύγη καλτσῶν καὶ ὤχοντο ἀπιόντες.

Τὰ παντοπωλεῖα τοῦ τρίτου

Ὁ ἀστυνόμος τοῦ τρίτου τμήματος κ. Φιλιακὸς ὑπέβαλεν ἔκθεσιν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀναφέρει, ὅτι ἐπιθεωρήσας μετὰ τῶν ἀστυϊάτρων τὰ παντοπωλεῖα τοῦ τμήματός του εὗρεν ὅλα ταῦτα καθαρὰ καὶ μὲ ἐδώδιμα καλῶς διατηρούμενα.

ΤΟ "ΑΣΤΥ„

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Παραίτησις τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Ζαννείου νοσοκομείου

Ὁ διευθυντὴς τοῦ Ζαννείου νοσοκομείου Πειραιῶς κ. Ν Μ. Ξανθὸς ὑπέβαλε χθὲς πρὸς τὸ Ἀδελφάτον τοῦ νοσοκομείου τὴν παραίτησιν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς θέσεώς, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπὶ πενταετίαν ὑπηρέτησεν.

Ἡ παραίτησις τοῦ κ. Ξανθοῦ εἶνε ὄντως ἄσχετος πρὸς τὰ σκάνδαλα τοῦ Ζαννείου νοσοκομείου, τὰ ὁποῖα ἀνεγράψαμεν. Ὁ κ. Ξανθὸς παρῃτήθη, καθόσον μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀπέρχεται εἰς Εὐρώπην, ἵνα παρακολουθήσῃ τὰς νεωτέρας προόδους τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης εἰς τὰς γνωστοτέρας κλινικὰς τῆς Εὐρώπης.

Αἱ ἐντυπώσεις τὰς ὁποίας καταλείπει ὁ κ. Ν. Μ. Ξανθὸς, ἀναχωρῶν τῆς διευθύνσεως τοῦ Ζαννείου νοσοκομείου εἶνε ἄρισται διὰ τὴν εὐδόκιμον καὶ φιλότιμον δρᾶσιν αὐτοῦ ἐν τῇ θέσει τοῦ διευθυντοῦ τοῦ νοσοκομείου, μετὰ πολλῆς δὲ λύπης ἠκούσθη ἡ ἀπομάκρυνσις αὐτοῦ. Περὶ τοῦ προσώπου, τὸ ὁποῖον θὰ διαδεχθῇ τὸν κ. Ξανθὸν ἐν τῇ διευθύνσει τοῦ Ζαννείου νοσοκομείου δὲν ἐλήφθη εἰσέτι οὐδεμία ἀπόφασις, καθόσον, ὡς πληροφορούμεθα, παρουσιάζονται πολλαὶ ὑποψηφιότητες καὶ εἶνε ἄγνωστον ἔτι ποῖος θὰ θεωρηθῇ καταλληλότερος.

Ἐπιτροπὴ δημοτικῶν συμβούλων.—Διὰ τὸν φόρον τῶν οἰκοδομῶν

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Πειραιῶς ἐξελέγη ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν δημοτικῶν συμβούλων κ. κ. Δημ. Πουρῆ, Ι. Βατίστα, Ν. Ξανθοῦ, Α. Κοτσώνη καὶ Α. Πρωτοπαπᾶ, ἡ ὁποία θὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ θὰ τὸν παρακαλέσῃ νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς ἐπαχθοῦς φορολογίας τῶν οἰκοδομῶν. Ἡ ἐπιτροπὴ θὰ παρουσιασθῇ αὔριον εἰς τὸν κ. Σιμόπουλον διὰ νὰ ἐκφράσῃ τὴν εὐχὴν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Πειραιῶς διὰ τὸ ζωτικώτατον τοῦτο ζήτημα.

Δολοφονικὴ ἐπίθεσις ἐναντίον ὑπαλλήλου τῆς Τραπέζης

Χθὲς τὴν μεσημβρίαν καθ' ἣν στιγμὴν ὁ ὑπάλληλος τοῦ ἐν Πειραιεῖ ὑποκαταστήματος τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν κ. Γρηγορόπουλος μετέβαινεν εἰς τὴν οἰκίαν του, ὑπέστη δολοφονικὴν ἐπίθεσιν δύο μαγκουροφόρων ἔξωθεν τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου παρὰ τὴν ὀδοντοϊατρικὴν κλινικὴν τοῦ κ. Γ. Κράκαρη. Οἱ ἄγνωστοι ἐπετέθησαν καὶ διὰ μαχαιρῶν καὶ περιστρόφων, ἀλλ' ὁ κ. Γρηγορόπουλος ἠμύνθη, ἐνῷ ἐν τῷ μεταξὺ ἐξῆλθον πολῖταί τινες ἐκ τοῦ ἐγγὺς φαρμακείου τοῦ κ. Περδικίδου, ὅτε οἱ ἄγνωστοι ἐτράπησαν εἰς φυγὴν μὴ συλληφθέντες. Τὰ αἴτια τῆς δολοφονικῆς ἐπιθέσεως δὲν ἐγνώσθησαν, καίτοι πολλὰ ψιθυρίζονται περὶ αὐτῶν εἴς τινας κύκλους.

Πανήγυρις τοῦ «Συνδέσμου τῆς Ἑκατονταπυλιανῆς»

Τὴν 13ην Αὐγούστου θὰ γίνῃ ἡ εἰς Πάρον ἐκδρομὴ τοῦ καλλίστου ἐν Πειραιεῖ «Συνδέσμου τῆς Ἑκατονταπυλιανῆς» τῶν ἐκ Πάρου καταγομένων. Ἡ ἐπιτυχία τῆς ἐκδρομῆς προμηνύεται ἔκτακτος, χάρις εἰς τὰ ληφθέντα κατάλληλα μέτρα. Διὰ τὴν ἐκδρομὴν ἐνοικιάσθη τὸ μεγάλον θαλαμηγὸν ἀτμόπλοιον «Βασίλισσα Ὄλγα» τοῦ κ. Διακάκη, τὸ ὁποῖον θ' ἀποπλεύσῃ ἐκ τοῦ λιμένος Πειραιῶς τὴν 13ην Αὐγούστου, ἤτοι τὴν ἑσπέραν τῆς Παρασκευῆς. Ἐν Πάρῳ θὰ παραμείνῃ μέχρι τῆς Δευτέρας τοῦ τὸ βράδυ, ὁπότε θ' ἀποπλεύσῃ ἐκ Πάρου καὶ τὴν Τρίτην τὴν πρωΐαν θὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Πειραιᾶ.

Κατάπλους ἰταλικοῦ

Κατέπλευσε χθὲς εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς τὸ ἰταλικὸν πολεμικὸν «Εὐρυδίκη», τὸ ὁποῖον ἐχαιρέτισε τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν δι' 21 κανονιοβολισμῶν, ἀνταπέδωκε δὲ αὐτοὺς ὁ ἀκταιωρὸς «Ἄκτιον».

Ἔναρξις πυρκαϊᾶς

Ἐξερράγη χθὲς τὴν νύκτα πυρκαϊὰ εἰς τὴν παρὰ τὴν Φρεαττίδα νεόκτιστον οἰκίαν τοῦ κ. Π. Καλόλου. Τὸ πῦρ ἀνεπτύχθη εἰς τὰ ἐντὸς τῶν ὑπογείων τῆς οἰκίας ρουκανίδια, κατεσβέσθη ὅμως ἐγκαίρως χωρὶς νὰ κάμῃ πολλὴν ζημίαν.

ΓΡΑΜΜΑΙ

Ἕνα κωμικοτραγικὸν ἐπεισόδιον ἔγινε χθὲς τὴν 10ην μ. μ. εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ θεάτρου Φαλήρου.

*** Ἔξωθεν τοῦ Ταμείου ἦτο ὁ βουλευτὴς Ἀττικῆς κ. Ζυγομαλᾶς, ὁ ὁποῖος ἠγόραζεν εἰσιτήρια.

*** Ὅταν αἰφνιδίως αἰσθάνεται ἕνα χέρι νὰ εἰσέρχεται τολμηρότατα εἰς τὴν τσέπην τοῦ πανταλονίου του.

*** Ὁ κ. Ζυγομαλᾶς στρέφει ἔκπληκτος καὶ βλέπει ἕνα λωποδύτην, ὁ ὁποῖος ἔσπευσε νὰ ἀποσύρῃ τὸ χέρι του.

*** Ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ τὸ χέρι τοῦ κ. Ζυγομαλᾶ ταχύτερον ἐπιπίπτει βαρὺ εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ λωποδύτου.

*** Καὶ τοῦ καταφέρει δύο-τρία ἠχηρότατα ραπίσματα.

*** Ἡ ἀντήχησις τῶν ραπισμάτων προσείλκυσε τὴν προσοχὴν ὅλων τῶν τυχαίως παρευρεθέντων ἐκεῖ.

*** Ὁ λωποδύτης συνελήφθη καὶ παρεδόθη εἰς ἕνα ἀστυφύλακα.

*** Μεθ' ὅλας τὰς... συγγνώμας, τὰς ὁποίας ἐπανειλημμένως ἐζήτησε.

— Τὴν συγκοινωνίαν μεταξὺ Φαλήρου-Πειραιῶς ἐξυπηρετεῖ τώρα καὶ ἓν μικρὸν ἀτμόπλοιον.

*** Τὸ ὁποῖον ἀπὸ τὸ Πασαλιμάνι διευθύνεται εἰς τὰ δύο Φάληρα.

*** Ὅσοι τὸ ἔμαθον σπεύδουν ν' ἀπολαύσουν καὶ ὀλίγην θαλασσίαν αὔραν.

*** Ἔπειτα ἀποφεύγουν τὸν ἀπαίσιον ἐκεῖνον τροχιόδρομον.

— Ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ μέχρι Πόρου τὰ γράμματα κάνουν π έ ν τ ε ὁλοκλήρους ἡμέρας νὰ μεταφερθοῦν.

*** Τὸ γνωρίζει ὁ διευθυντὴς τοῦ ταχυδρομείου Πειραιῶς;

— Ἡ ὀδοντοϊατρικὴ κλινικὴ τοῦ κ. Γ. Κράκαρη εἶνε ἡ καλλιτέρα τοῦ Πειραιῶς.

*** Συρρέει ἐκεῖ ὅλος ὁ ἐκλεκτὸς κόσμος, τοῦ ὁποίου τὸν πονόδοντον θεραπεύει ὁ κ. Γ. Κράκαρης.

— Τίποτε ἀκόμη διὰ τὸ σκάνδαλον τοῦ Ζαννείου Νοσοκομείου.

*** Εἰς τὸ Δημοτ. Συμβούλιον δὲν ἐδόθη εἰσέτι εὐκαιρία ν' ἀνακινηθῇ τὸ ζήτημα.

*** Ἀλλὰ πρέπει ἐπὶ τέλους νὰ ληφθῶσι μέτρα ριζικά.

*** Ἡ κοινωνία Πειραιῶς ἀναμένει ὅτι θὰ ἀπέλθῃ ἡ ἀπαιτουμένη ἐξυγίασις.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ι. Ι. ΜΙΝΕΤΤΑΣ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΜΙΝΕΤΤΑΣ	ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ ΑΡ. 133

3 Αὐγούστου		
Ἡνοποιημένον	100.50	—.—
Ὁμολογίαι Μελιγαλᾶ	99.—	—.—
Λαχειοφ. Ἐθν. Τραπέζης	582.—	—.—
Τραπέζης Ἐθνικῆς	3535.—	—.—
» Ἀθηνῶν	136.50	—.—
» » Κρήτης	153.—	—.—
» » Βιομηχανικῆς	99.25	—.—
Τραπέζης Μιτυλήνης	175.—	—.—
Διαχ. δημοσίων προσόδων	400.—	—.—
Σιδηρ. Ἀθηνῶν-Πειραιῶς	353.50	—.—
» » » » Θεσσαλίας	168.—	—.—
» » » » Πελοπον.	74.—	—.—
Μεταλλουργείων Λαυρίου	68.—	—.—
Δημοσίων ἔργων	35.50	—.—
Ἠλεκτρικῆς	88.75	—.—
Πυριτιδοποιείου	74.—	—,—
Πανελληνίου	165.—	—.—
Ἐργοληψίαι	143.50	—.—
LONDRES		
Consols	88.28	—.—
Hellénique 1881	44.7)8	—.—
Monopole	46.1)2	—.—
Rente	35.1)4	—.—
Larissa	43.—	—.—
Πειραιῶς-Δεμερλῆ	85.1)8	—.—
PARIS		
Rente française	98.02	—.—
Banque Athènes	148.—	—.—
CHEMIN DE FER PELOPONESE	56.—	—.—
Laurium	49.1)2	—.—
Lots Turcs	121.3)4	—.—
Change sur Londres	25251)2	
Σιδ. Θεσσαλίας	125 —	—.—
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ		— —
Εἰκοσάφραγκον	27.—	—.—
Λίρα Τουρκίας	—.—	—.—
Παοισίων ὄψεως	135.—	—.—
Λονδίνου	34.10	—.—
Ἐκκαθάρισις	1.34 3)4	—.—
» Αὐγούστ	1.35 1)8	—.—
» 7)βρίου	135.1)2	—.—

παιτήσουν πολὺ περισσότερον ἀπὸ τὸν προσδιορισθέντα χρόνον. Τὰ σκάφη ταῦτα δὲν θὰ λάβωσι πλέον μέρος εἰς τὸν παρόντα πόλεμον.

Ἀφ' ἑτέρου κατόπιν συνεννοήσεως μεταξὺ τῶν Γερμανῶν καὶ τῶν Ἰαπώνων ἐπετράπη μὲν εἰς τὰ ρωσσικὰ τορπιλλοβόλα νὰ ἐξέλθωσι τοῦ Κιάο-Τσάο ἀλλ' ἓν πρὸς ἓν καὶ κατὰ ἐξάωρα διαστήματα.

1904

Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΓΚΙΚΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΦΑΝΑΡΙΩΤΑΙ

— Τὸ σκάνδαλον τῆς ἐπιστολῆς του

— Τί ἀπήντησεν ἐπὶ λέξει εἰς ἐπιστολὴν Ἕλληνος

— Οἱ Φαναριῶται τῶν Ἀθηνῶν

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΙΑΠΡΕΠΟΥΣ ΟΜΟΓΕΝΟΥΣ

Παρ' ἑνὸς τῶν διαπρεπεστέρων ἐν Θεσσαλονίκῃ ὁμογενῶν ἐλάβομεν ἐπιστολὴν μακρὰν κρίνουσαν ἐπὶ τῆς περιφήμου ἐπιστολῆς τοῦ πρίγκηπος Γκίκα, γενικοῦ Προξένου τῆς Ρουμανίας, καθυβρίσαντος δι' ἐπιστολῆς του δημοσιευθείσης εἰς τὴν Τεργεσταίαν «Νέαν Ἡμέραν» τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος καὶ ἰδιαίτερον τοὺς Φαναριώτας.

Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης ἀποσπῶμεν τὰ ἑξῆς :

«Ὑπὸ τοιαύτης ἀγανακτήσεως ὁρμώμενος νεαρὸς εὐπατρίδης, γέννημα καὶ θρέμμα τῆς Ἑλληνικωτάτης Θεσσαλονίκης, περιφρονῶν μὲν τὸν πρόστυχον λιβελλογράφον ἀλλὰ μὴ ἀνεχόμενος τὸν ὑβριστὴν διπλωμάτην, διεμήνυσεν αὐτῷ δι' ἐπιστολῆς περιεκτικωτάτης ὅτι ἔδει ἀμέσως νὰ ἐξηγηθῇ τί ἠννόει διὰ τῆς ἀναιδοῦς καὶ βδελυρᾶς ἐκείνης δημοσιογραφικῆς προκλήσεως. Ἡ ἀπάντησις, ὡς εἰκός, ὑπῆρξεν οἷα προσεδοκᾶτο, λίαν φυσικὴ ἄλλως τε. ἀπὸ τοιαῦτα ξόανα: «Ἀναγνωρίζω, ἀπεκρίνατο ἐγγράφως ὁ ἐν λόγῳ Πρίγκηψ, τὸ μεγαλεῖον τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ἐκτιμῶ τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος..... κτλ.», ὅ ἐστι μηθερμηνευόμενον «ρεπιτίδι».

«Συνελόντι εἰπεῖν, ὁ κοχ ἴας, συσταλθεὶς ἐντὸς τοῦ κελύφους του, ἐπέρρωσε διὰ τῆς διαγωγῆς του τοὺς περὶ τῆς γεννεαλογίας του θούλλους, θέσας οὕτως, αὐτὸς ὁ ἴδιος, ἐν ἀμφιβόλῳ τὴν πριγκηπικήν του καταγωγήν. Καὶ ἐπειδὴ βεβαίως δὲν πρόκειται περὶ διαμφισβητήσεως ἢ παροχῆς πιστοποιητικοῦ εὐγενείας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ὑπὸ τοῦ ἐκ Βραζιλιανοῦ ξύλου ὑψηλοτάτου, πᾶς τις καταλήγει εἰς τὴν ἀνάμνησιν τοῦ Αἰσωπείου μύθου κοθ' ὃν δημιούργημά τι τοῦ ζωϊκοῦ βασιλείου ἐνδυθὲν «δορὰν λέοντος, λέων ἐνομίζετο πᾶσι καὶ φυγὴ μὲν ἦν ἀνθρώπων, φυγὴ δὲ ποιμνίων, ὡς δ' ἀνέμου πνεύσαντος ἡ δορὰ περιῃρέθη καὶ γυμνὸς . . . κλπ. τότε πάντες ἐπιδραμόντες ξύλοις καὶ ροπάλοις ἔπαιον αὐτόν».

Κάτω λοιπὸν τὰ προσχήματα. Ἀναφανδὸν πλέον ἡ Ἐπίσημος Ρωμουνία τῆς Ἀβατσίας διὰ τῶν ἐπιτήμων ἀντιπροσώπων της Γκίκα καὶ Παδεάνου κατέρχεται ἐπισήμως εἰς τὸ αὐτὸ ἐπίπεδον ἢ μᾶλλον εἰς τὸ τέλμα τοῦ Μαργαρίτου, Δούμη, Παπαχατζέσκου καὶ τῆς λοιπῆς σπείρας. Τόσῳ τὸ καλλίτερον: οἱ φανεροὶ ἐχθροὶ εἰσὶν οἱ ἀκινδυνότεροι Παράδειγμα ἡ μεγάλη προστάτις τῆς Ὀρθοδοξίας, ἥτις ὑπὸ τὸ πρόσχημα ἀποστολῆς ἀξιωματικῶν πρὸς διοργάνωσιν τῆς Τουρκικῆς χωροφυλακῆς καὶ πρὸς τελειοτέραν δῆθεν ἐξασφάλισιν τῆς ἀτομικῆς ἐλευθερίας τῶν κατοίκων, ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλη ὁμόδοξος Δύναμις λέγομεν ἐξαπέλυσε δίμην συμμορίας, δρᾶκα πρακτόρων τοῦ Βουλγαρικοῦ κομιτάτου περιβεβλημένων τὴν ρωσσικὴν στρατιωτικὴν στολήν. Τοῦτο μαρτυροῦσι τὰ ἀπαντᾶχοῦ συμβαίνοντα μεταξὺ ρώσσων ἀξιωματικῶν καὶ χωρικῶν τῆς Μακεδονίας, ἐπαναληφθέντα μάλιστα ἐσχάτως σκανδαλωδέστερον εἰς τὰ πλησίον τῶν Γενιτσῶν χωρία Ἀποστολάρι καὶ Γκιουδέζνα. Ὑποτίθεται ὅτι ἡ ἐπανάληψις αὕτη ἔλαβε χώραν πρὸς διάψευσιν τῆς δυωδίας τῶν διαψεύσεων ἐν τοῖς Πατριαρχείοις μὲν ὑπὸ τοῦ Μάντελσταμ, ἐν Ἀθήναις δὲ ὑπὸ τοῦ Τζερμπάτζιεφ.

Ἡ θεία δίκη ὅμως ἔκρινε καλὸν φαίνεται νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τοὺς πρωτοτύπους τούτους προστατοδιώκτας τῆς Ὀρθοδοξίας διὰ τῆς καθ' ὁδὸν ἀνατροπῆς τῆς ἐπαναφερούσης αὐτοὺς ἐνταῦθα ἁμάξης, ἐξ ἧς ἐτραυματίσθησαν οἱ ἐπιχορεύμενοι κύριοι ἀξιωματικοὶ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον σοβαρῶς. Ἐν τῷ μεταξὺ δὲ δρῶσα ἐν μεγάλῃ κλίμακι ἐν τῇ Ἑώᾳ καὶ ἀντιπαρερχομένη πρὸ τῶν ἐν δοξολογίαις ἱκεσιῶν τῶν δημάρχων τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, ἡ Θεία δίκη λέγομεν προτιμᾷ νὰ στέφῃ δι' ἐπανειλημμένων θριάμβων τὰ ὅπλα τῶν Τελωνῶν τῆς εἰδωλολατρείας ἀπὸ τὰ τῶν Φαρισαίων τοῦ Χριστιανισμοῦ, ὑποδεικνύουσα τρόπον τινὰ οὕτω εἰς τοὺς τελευταίους τούτους ὅτι ἐπέστη ὁ καιρὸς ἀληθοῦς μετανοίας καὶ οὐαὶ τοῖς μὴ μετανοοῦσιν.

Ὑπάρχουσιν οἱ γνωματεύοντες ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ ἀπομάκρυνσις τοιούτων προσώπων. Ἡμεῖς μετὰ τῆς ἐκ τῆς πείρας πηγαζούσης πεποιθήσεως διαμαρτυρόμενοι ἰσχυριζόμεθα τἀναντία. Ἐνόσῳ αἱ κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀντενέργειαι ἀνατίθενται εἰς πρόσωπα κατορθώσαντα ὅπου ἐγκαθίσταντο νὰ ἐπιτυγχάνωσι τὸ κοινωνικόν των διαζύγιον οὐδένα διατρέχομεν κίνδυνον. Ἀψευδεῖς καὶ τραναὶ ἀποδείξεις τῶν ἰσχυρισμῶν μας ἔστωσαν ὁ Μιλλερίρε καὶ ὁ Παδεᾶνο ἐν Ἰωαννίνοις, ὁ Κρὰλ, ὁ μακαρίᾳ τῇ λήξει Ροστκόβσκη καὶ ὁ ἀντάξιος τοῦ μακαρίτου διάδοχος Κὰλ ἐν Μοναστηρίῳ, ὁ δὲ Γκίερς, ὁ Στὲγ καὶ ὁ Γκίκας ἐνταῦθα.

Οἱ ἀληθεῖς ἀλλ' ἐμβριθεῖς πατριῶται εὔχονται καὶ δέονται ὑπὲρ τῆς ἐσαεὶ ἐν ἐνεργείᾳ διατηρήσεως ὑπὸ τῶν οἰκείων Κυβερνήσεων τῶν τοιούτων προσώπων, διότι τότε καὶ μόνον ὁ Ἑλληνισμὸς δύναται νὰ ἀνακαλύπτῃ πόθεν καὶ πρὸς τίνα σκοπὸν βάλλονται τὰ βέλη, πῶς καὶ ποῦ λαμβάνει χώραν ἡ ὑπονομευσίς του. Παρατηρήσατε ἀφ' ἑτέρου τὸ ὑπόδειγμα ὑπούλου πολιτικῆς. Ὁ ἐν Μοναστηρίῳ πρόξενος τῆς Ἰταλίας ἐπέβαλε τῷ γνωστῷ Πινέτα διερμηνεῖ του, νὰ ἀποσύρῃ τὴν ἐπὶ ξυλοφορτώσει δικαστικὴν μήνυσιν κατὰ τὸ ἐσχάτως ἐκεῖ λαβὸν χώραν γνωστὸν ἐπεισόδιον, ὑποχρεώσας οὕτω αὐτὸν εἰς τὴν δίαιταν τῆς σιωπηλῆς ξυλοφαγίας. Ταύτην τὴν πολιτικὴν δέον οἱ ἐκεῖ ἁρμόδιοι νὰ προσέχωσι πολύ.

«Καὶ τώρα ἂς μᾶς ἐπιτραπῇ δημοσίᾳ μία ἐκμυστήρευσις ὅλως οἰκογενειακῆς φύσεως. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θὰ ἐπιτρέψῃ ἔστω καὶ τὰς ἁπλᾶς ὑπὸ τῆς διπλωματικῆς ἐθιμοτυπίας ὑπαγορευομένας σχέσεις τοῦ ἐνταῦθα ἀντιπροσώπου της πρὸς τὸν λιβελλογράφον συνάδελφόν του πρὶν ἢ ληφθῇ, ὅθεν δεῖ πλήρης ἱκανοποίησις διὰ τὴν ἐπίσημον ἀπόπειραν τῆς ἐξυβρίσεως τοῦ Ἔθνους ὁλοκλήρου ; Ἀφ' ἑτέρου γινώσκομεν ὅτι οἱ πλεῖστοι ἀπόγονοι εὐκλεῶν Φαναριωτικῶν οἰκογενειῶν εὑρίσκονται ἐν Ἀθήναις ἔν τε τῷ στρατῷ καὶ ἐν ἄλλαις κοινωνικαῖς τάξεσιν. Δὲν ἀσχολοῦνται μὲ τὰ ἐν Μακεδονίᾳ συμβαίνοντα, ἀλλ' οὐδὲ μὲ τὰ ἀφορῶντα τὸν Ἑλληνισμὸν ἄρά γε ; τοσοῦτον τὸ παιγνίδιον τῆς «Ἀλεποῦς» τοὺς ἐμαγνήτισε καὶ κρατεῖ αὐτοὺς ὑπνωτισμένους εἰς τὰς ἐξοχικὰς τῆς Κηφισσιᾶς ἐπαύλεις ; Δὲν τὸ παραδεχόμεθα. Ἀλλὰ διατὶ τότε δὲν ἔσπευσαν νὰ λακτίσωσιν ἓν κυριολεκτικῶς «ψοφίμιον». ὅπερ χαμερπέσταται ἀπεπειράθη νὰ τοῖς ἐξυβρίσῃ ὅ,τι ἱερὸν καὶ ὅσιον ; Ἀπηξίωσαν ἴσως ν' ἀπομιμηθῶσι τὸ παράδειγμα τοῦ κόμητος τοῦ Τουρίνου ;

Ἀλύτρωτος

ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Ἀγγλικῆς, Γερμανικῆς καὶ Γαλλικῆς, ἐκμάθησις καὶ ἐξάσκησις εἰς τὴν ἐμπορικὴν ἀλληλογραφίαν.

Διαλύσεις ἑταιρειῶν, τήρησις βιβλίων καὶ ἀλληλογραφίας καθ' ὥραν.

Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

καὶ ἡ δεσποινὶς Μουράκη δρ. 19,50. Ἤτοι ἐν ὅλῳ εἰσεπράχθησαν δραχμαὶ 469,50 ἀπὸ τῆς 11 1)2—12 1)2 μ.

Ἐξηκολούθησε δὲ τὸ λαχεῖον μέχρι βαθείας νυκτὸς πολλῶν προσερχομένων εἰς αὐτό.

— Οἱ ἐμπρησταὶ τοῦ δάσους Κερασιᾶς

Ὁ ἀστυνόμος Βελεστίνου κατόπιν μακρῶν ἀνακρίσεων περὶ τῶν αἰτίων τῆς πυρκαϊᾶς τοῦ δάσους τῆς Κερασιᾶς ἀνεκάλυψεν ὅτι ἐτέθη ὑπὸ τῶν ποιμένων Σ.Στεφανίδου καὶ Α. Παπανικολάου τοὺς ὁποίους συνέλαβε καὶ ἀπέστειλε χθὲς τὴν μεσημβρίαν εἰς Βόλον.

Διὰ τοῦ συνοδεύσαντος τοὺς ἐμπρηστὰς χωροφύλακος ἀπέστειλε πρὸς τὴν Μοιραρχίαν ἔκθεσιν, ἐν ᾗ γράφει ὅτι τὸ πῦρ κατεστάλη, αἱ δ' ἐπανεχθεῖσαι ὑπ' αὐτοῦ ζημίαι δὲν εἶνε τόσον σημαντικαί.

Οἱ συλληφθέντες ὡς ἐμπρησταὶ διαμαρτύρονται λέγοντες ὅτι εἶχον ἀνάψῃ πυρὰν ἐκ τῆς ὁποίας μετεδόθη τὸ πῦρ χωρὶς νὰ τὸ ἀντιληφθῶσι.

ΘΕΑΤΡΑ

ΠΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ.— Ἐννάτην φορὰν ἀπόψε ἡ «Κυρία δὲν μὲ μέλλει» τοῦ Σαρδοῦ.

ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ. — Ἀπόψε οἱ «Μυλωνάδες» μὲ Μπάρμπα Γιώργην τὸν δημοφιλῆ κωμικὸν κ. Σαγιώρ.

ΑΘΗΝΑΙΟΝ.—Ὑπὲρ τῆς συμπαθοῦς ἠθοποιοῦ κ. Ἑλένης Θεοδώρου ἥτις καθ' ὅλην τὴν θερινὴν περίοδον πρωτηγωνίστησε εἰς διάφορα ἔργα, δίδεται ἀπόψε εἰς τὸ «Ἀθήναιον» εὐεργετικὴ παράστασις καθ' ἣν ἡ κ. Θεοδώρου θὰ ἐμφανισθῇ ὡς Κάρμεν εἰς τὴν «Ἐσμὲ» τὸ γνωστὸν εἰδύλλιον τοῦ κ. Περεσιάδου. Τὸ πρόγραμμα τῆς παραστάσεως ἥτις ἀναμφιβόλως θὰ προσελκύσῃ ἀπόψε πολὺν καὶ ἐκλεκτὸν κόσμον περιλαμβάνει καὶ τὴν διωδίαν ἡ «Ψαροπούλα».

ΝΕΑ ΣΚΗΝΗ.—Διὰ πρώτην φορὰν ἐφέτος ἡ κωμῳδία τὸ «Ἀριστερὸ Χέρι». Τὸ πρόσωπον τῆς Λιλέττας ὑποδύνεται ἡ κ. Κυβέλη Μυράτ. Τὴν προσεχῆ Τετάρτην αἱ «Ἐκκλησιάζουσαι» τοῦ Ἀριστοφάνους κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. Π. Δημητρακοπούλου.

Τὰ διαρκῆ εἰσιτήρια, πλὴν τῶν δημοσιογραφικῶν δὲν ἰσχύουν.

Ἡ εἴσοδος ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς τὰς κυρίας.

ΕΝΟΙΚΙΑΣΤΗΡΙΑ

ΑΠΟ τῆς 1ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 31ης τοῦ ἰδίου μηνὸς αἱ «Ἀθῆναι» δημοσιεύουσιν ἐνοικιαστήρια οἰκιῶν μέχρι τῆς ἐνοικιάσεως πρὸς δραχμὰς τέσσαρας (4) μόνον.

Αἰτήσεις πρὸς εὕρεσιν οἰκιῶν ἀντὶ τεσσάρων δραχμῶν μόνον μέχρι τῆς εὑρέσεώς των.

Τὸ λογιστήριον τῶν «Ἀθηνῶν» ἀναλαμβάνει καὶ διὰ τοὺς ἰδιοκτήτας καὶ διὰ τοὺς αἰτοῦντας οἰκίας ν' ἀπευθύνῃ ἑκάστην ἑσπέραν εἰς τὴν οἰκίαν ἑκάστου τὰς πληροφορίας ἐπὶ τῶν αἰτήσεών των τὰς ἀφιεμένας εἰς τὸ γραφεῖον.

Μοναδικὴ εὐκολία κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν μετοικεσιῶν καὶ τὰς ἡμέρας τῶν φοβερῶν καυμάτων.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ ἀπὸ τοῦδε τὰ παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος μεγάλα καταστήματα, ἔνθα τὰ Τυπογραφεῖα καὶ Βιβλιοπωλεῖα Ἀνέστη Κωνσταντινίδου. Πληροφορίαι ὁδ. Τσακάλωφ ἀριθ. 8. ἢ ὁδὸς Βουλῆς ἀρ. 2.

Ἐνοικιάζεται ἡ ἐπὶ τῆς πλατείας Μοναστηρακίου καὶ ἄνωθεν τοῦ μαγαζείου Γεωργούλη οἰκία ἐκ δωματίων ἐννέα (9) ἀντὶ δραχμῶν 170 κατὰ μῆνα· πληροφορίαι παρὰ τῷ ἰδίῳ Γεωργούλη.

Ἐνοικιάζεται ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου, ἡ γωνιαία ἐπὶ τῶν ὁδῶν Διδότου καὶ Μασσαλίας ἀριθ. 24 μονοκατοικία συγκειμένη ἐξ 11 δωματίων, λουτρὸν, πλυντήριον, 2 ἀποθῆκαι, 2 ἀποχωρητήρια, 2 μεγάλαι ἀποθῆκαι ὕδατος διοχετευομένου ἀφθόνως καὶ ἀνελλιπῶς· ἰδιαιτέρα εἴσοδος καὶ κλίμαξ ὑπηρεσίας· μικρὸς κῆπος, 3 ἐξῶσται, 4 ταράτσαι. Γενικὴ ἐγκατάστασις φωταερίου. Πληροφορίαι ἐν αὐτῇ τῇ οἰκίᾳ.

Ἐνοικιάζονται ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου τρία πατώματα τῆς ὑπ' ἀριθ. 6 οἰκίας ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ζαλοκώστα (πρώτη πάροδος ὁδοῦ Κηφισσιᾶς παρὰ τῇ πλατείᾳ Ἀνακτόρων) πετιέχοντα τὰ μὲν δύο πατώματα ἀπὸ 7 δωμάτια ἕκαστον, δυνάμενα δὲ νὰ ἐνοικιασθῶσι καὶ ὁμοῦ ἀμφότερα, τὸ δὲ τρίτον ἐκ 10 δωματίων μετὰ λουτήρων, μαγειρείων εὐρωπαϊκῶν, ἀε-

πολλῆς προθυμίας... Ὀλίγον ἅλας... καὶ τὸ μικρὸν κοχλιάριον περιστρέφεται ἐν τῷ ὠῷ μετὰ κινήσεως ἐμφαινούσης ἡδονὴν λαίμαργον. Τί καλὸν ὅπου εἶνε τὸ πρῶτον ὠόν! Δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ φάγῃ ἄλλο ἕν!

Ὄχι, ὁ ἰατρὸς τὸ ἀπηγόρευσεν. Ἀλλὰ πρὸς ἀποζημίωσιν ἰδοὺ ἕν κοχλιάριον τρεμούλας, ἡ ὁποία τρέμει ἐπὶ τοῦ λευκοῦ ἐκ πορσελάνης πινακίου, ἐν δακτυλάκι κρασὶ μὲ ὀλίγον χλιαρὸν ὕδωρ, καὶ ἡ μικρὰ ἀσθενὴς εὐαρέστως πλαγιάζει ἐπὶ τοῦ προσκεφαλαίου, εὐφροσύνως μειδιῶσα μειδίαμα εὐδαίμονος παιδίου.

— Πότε θά μου ξαναδώσουν;

Ἅμα κορεσθεὶς ὁ μικρὸς στόμαχος μεριμνᾷ περὶ τοῦ προσεχοῦς δείπνου.

— Ὦ! τὴν λαίμαργον!

Ἀλλὰ τὰ χείλη τὰ μειδιῶντα, οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ μεστοὶ τρυφερότητος διαψεύδουσι τὸ βαρὺ τοῦτο ἐπίθετον. Καὶ τὸ παιδίον γελᾷ, προκαλοῦν διά τε τοῦ βλέμματος καί τοῦ νεύματος τὸ ἐπὶ τοῦ μετώπου του ἐπιτιθέμενον φιλάκι.

Ἡ κυρία Ἑρμίνη ἔλαβε γνῶσιν τῆς ποικιλωτάτης ταύτης χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης. Τὴν καρδίαν πεπληρωμένη αἰσθημάτων ἀρρήτων ἐπεδόθη ἀσμένως εἰς μακρὰς προσευχάς. Εὑρίσκουσα τὸ πρῶτον ἤδη ἐν τῷ βίῳ της πάντας τοὺς ἑτοίμους τύπους τῶν ἱερῶν βιβλίων της ἀνισχύρους εἰς τὸ νὰ ἑρμηνεύσωσι ὅλην τὴν ὁρμὴν τῆς ψυχῆς της, ἀνεζήτησεν ἐν τῇ ἁπλῇ καρδίᾳ της καὶ οὐδὲν ἄλλο πρᾶγμα ἠδυνήθη νὰ εὕρῃ ἢ μεγίστην διάχυσιν χαρᾶς καὶ εὐγνωμοσύνης.

Καὶ ἡ Μαρκέλλα ἠγέρθη τῆς κλίνης. Ἐπῆλθεν ἡμέρα, γλυκυτάτη ἡμέρα τοῦ χλιαροῦ φθινοπώρου, καθ' ἣν τὸ παράθυρον κεχρυσωμένον ὑπὸ ὠχρᾶς ἡλιακῆς ἀκτῖνος ἀνεῴχθη ὀρθάνοικτον, ἵνα φανῇ ὁ κυανοῦς οὐρανός, καὶ τὸ γλυκὺ φῶς κατέκλυσε τοὺς κροτάφους τῆς μικρᾶς ἀσθενοῦς, ὧν αἱ ὑποκύανοι φλέβες διέγραφον τὸ λεπτὸν αὐτῶν δίκτυον, κατέκλυσε τοὺς μεγάλους ὀφθαλμοὺς χρῶμα ἔχοντας λεπτοκαρύου, οἵτινες ἐκλείοντο ἐκ διαλειμμάτων ὑπὸ τῆς ἄγαν ζωηρᾶς λάμψεως, κατέκλυσαν τὰ ὕπωχρα χείλη της, ἅτινα ἐν τούτοις ἤρχι-

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Ἐτησία μετζ. 4.
Ἑξάμηνος » 2 ½

ΕΠΑΡΧΙΩΝ
Ἐτησία μετζ. 5.
Ἑξάμηνος » 3.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία » » 25.
Ἑξάμηνος » » 14.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΥΜΦΩΝΙΑΝ

ΔΙΑ ΠΑΣΑΝ ΑΙΤΗΣΙΝ ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΟΝ ΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ
Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.
ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΠΑΡΑΔΕΣ 20

ΙΔΡΥΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ Σ. ΜΟΥΡΑΤΩΡΗΣ

ΑΛΗΘ

LA VERITA
ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΜΠΟΡ
Ἐκδίδεται κατὰ ΤΡΙΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ Ι. Κ

ΕΤΟΣ Β'.— ΑΡΙΘ. (182)—30 ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΝ ΦΡΑΓΚΟΜΑΧΑΛΑ ΟΔΟΣ ΚΟΛΟΜΒΟΥ **ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Σάββατον**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐκ Καστορίας.—Δίου ἐπιγραφαὶ ἀνέκδοτοι.—Πολιτικὴ Ἐπιθεώρησις.—Ἡ «Ἀλήθεια» ἐν ταῖς ἐπαρχίαις.—
Ἡ «Ἀλήθεια» ἐν Θεσσαλονίκῃ.—
—Εἰδήσεις ἐξ Ἑλλάδος.— Τελευταία ὥρα.—
Ἐμπορικὸν δελτίον.— Ἀγγελίαι.

ΕΚ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ

Ἐν Καστορίᾳ τῇ 11 Αὐγούστ. 1904.

Συνοδευόμενοι ὑπὸ πεντηκοντάδος ἱππέων ἀφίκοντο χθὲς ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει οἱ δύο ἀντιπρόσωποι τῶν πολιτικῶν παρέδρων Γίερς καὶ Ράππαπορτ μετὰ τῶν ἀκολούθων αὐτῶν καὶ διηυθύνθησαν πρὸς τὸ παρασκευασθὲν αὐτοῖς οἴκημα. Σήμερον διὰ τοῦ διερμηνέως των ἀπέστειλαν τῇ Ἱ. Μητροπόλει τὰ ἐπισκεπτήρια αὐτῶν καὶ ὥρισαν κατόπιν προηγουμένης ἐπερωτήσεως τὴν ὥραν τῆς ἀντεπισκέψεως.

Ἡ ἀμιγῶς Ὀρθόδοξος Ἑλληνικὴ ἡμῶν πόλις, ἥτις βαρέως φέρει τὰς καθ' ἑκάστην διαπρατουμένας ἀνηκούστους φρικαλεότητας ὑπὸ τῶν τοῦ Κρούμου ἀπογόνων, οἵτινες παρέδωκαν τὴν πέριξ εὔνομον καὶ εὐτυχῆ χώραν εἰς τὰς τοῦ τρόμου καὶ τῆς ἀπογνώσεως ἀγωνίας, ἔδειξε πάραυτα ζωηροτάτην τάσιν εἰς διαμαρτυρίαν ἔντονον πρὸς τοὺς ξένους ἐπισκέπτας ἐπὶ τῇ ἀφορήτῳ τῶν πραγμάτων καταστάσει· καὶ πρὸς τοῦτο μετὰ σπουδῆς πλείστης ὅσης κατηρτίσθη ἐκ σημαινόντων τῆς πόλεως προσώπων ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ λίαν ἐπαξίου τὸν περιοδεύοντα ἀνὰ τὴν ἐπαρχίαν του Μητροπολίτην μας ἀντιπροσωπεύοντος ῥέκτου Πρωτοσυγκέλλου κ. Πλάτωνος. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη μετὰ τὴν σύνταξιν καταλλήλου διαμαρτυρίας κατὰ τῶν τοῦ βουλγαρικοῦ κομιτάτου ὀπαδῶν, οἵτινες δια τῆς βίας τὴν παραβίασιν καὶ στρέβλωσιν τῆς θρησκευτικῆς καὶ γλωσσικῆς συνειδήσεως τῶν κατοίκων ἐπιδιώκουσιν, ἐξελθοῦσα τῆς Μητροπόλεως διηυθύνθη πρὸς τὸ οἴκημα τῶν ξένων, οἵτινες ὑπεδέχθησαν αὐτὴν μετὰ πολλῶν φιλοφρονήσεων καὶ μεγίστης θρησκευτικῆς εὐλαβείας. Μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς διαμαρτυρίας ὁ Πρωτοσύγκελλος κ. Πλάτων προσεφώνησεν αὐτοὺς ἐκ μέρους τῆς Κοινοτητος ὡς ἔγγιστα ὧδε:

«Ἡ Ἑλληνικὴ Ὀρθόδοξος Κοινότης Καστορίας, ἥτις ἀποτελεῖ τὸν μόνον ἐνταῦθα χριστιανικὸν πληθυσμόν, ἀντιπροσωπευομένη ὑπ' ἐμοῦ τοῦ τοῦ Μητροπολίτου ἀντιπροσώπου καὶ ὑπὸ τῶν ἀξιοτίμων ἐνταῦθα μελῶν αὐτῆς, προσφωνεῖ τὰς Ὑμετέρας Ἐξοχότητας διὰ τοῦ ὡς εὖ παρέστητε, χαίρει δὲ κατὰ τοσοῦτον μᾶλλον καθόσον διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐλεύσεως τῶν Ὑμετέρων Ἐξοχοτήτων ἐλπίζει νὰ ἴδῃ βελτιουμένην τὴν παντάπασι οἰκτρὰν αὐτῆς κατάστασιν, ἥτις ἐδημιουργήθη ὑπ' ἀνθρώπων δυστυχῶς χριστιανῶν μὴ σεβομένων οὔτε θείους οὔτε ἀνθρωπίνους νόμους.»

Τὸν κ. Πλάτωνα διεδέχθησαν μέλη τινὰ τῆς ἐπιτροπῆς προσφωνήσαντα Ἑλληνιστί, Γαλλ. καὶ Ρωσσιστὶ καὶ παραστήσαντα διὰ ζωηροτάτων χρωμάτων τὴν δημιουργηθεῖσαν ὑπὸ τῶν κακούργων κατάστασιν πραγμάτων. Εἰς ἅπαντας ἀνταπήντησεν ὁ κ. Γίερς ὡς ἔγγιστα τὰ ἑξῆς: «Ἡ ἐνταῦθα ἔλευσίς μας ἀποβλέπει εἰς τὴν τοῦ τόπου εἰρήνευσιν, ὑπὲρ ἧς πᾶν τὸ ἐφ' ἡμῖν θὰ πράξωμεν. Οὐχ ἧττον ὅμως παρακαλοῦμεν ὑμᾶς θερμῶς ὅπως ὑποβοηθήσητε τὸ ἔργον ἡμῶν τηροῦντες ἣν μέχρι τοῦδε ἐτηρήσατε ὑπομονὴν συνιστῶντες πάντοτε καὶ παντοχοῦ τὴν καθησύχασιν τῶν πνευμάτων. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν καταδίωξιν καὶ ἐξόντωσιν τῶν κομιτῶν δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ἡ Σ. Α. Κυβέρνησις ἔλαβε καὶ λαμβάνει καθ' ἑκάστην σύντονα καὶ δραστήρια μέτρα.»

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῆς ἐπιτροπῆς τῶν πολιτῶν ἑκατοντάδες προσφύγων χωρικῶν προσέτρεξαν ὅπως ἐκφράσωσι τὰ παράπονά των. Εἷς ἐξ αὐτῶν ἐκ μέρους ἁπάντων ὡμίλησεν ὡς ἑξῆς:

«Καίτοι δὲν ἐλείψαμεν νὰ καταγγείλωμεν ἐν καταλλήλῳ περιστάσει τὰς ἐγκληματικὰς ἐνεργείας τοῦ δολοφονικοῦ κομιτάτου, δὲν ἐθεωρήσαμεν ἄσκοπον ἅμα τῇ ἐνταῦθα ἀφίξει τῶν Ὑμ. Ἐξοχοτήτων, νὰ παρουσιασθῶμεν καὶ ἐξιστορήσωμεν ἐν συνόψει τὴν ὁσημέραι ἐπαισθητῶς ἐπιδεινουμένην κατάστασίν μας.

«Αἱ βουλγαρικαὶ συμμορίαι, ὧν οἱ πυρῆνες εἶχον διατηρηθῆ κατὰ τὸν παρελθόντα χειμῶνα, ἐμφανισθεῖσαι ἐπὶ τῆς κονίστρας τῆς ἐκπολιτιστικῆς(!) αὐτῶν δράσεως, ἀνεσχηματίσθησαν ἔτι θαρραλεώτεραι, καὶ μόνον μέλημα ἔχουσαι νὰ παγιώσωσιν ὁριστικῶς τὴν ἐπιρροήν των ἐπὶ τῶν τῆς χώρας μας πληθυσμῶν, τῶν ἐχόντων σαφῶς διακεκριμένους πόθους, συνεχίζουσι τὸ σατανικὸν αὐτῶν ἔργον προβαίνοντες εἰς τὴν διάπραξιν στυγερῶν φρικαλεοτήτων: δολοφονοῦσι τοὺς γονεῖς μας, κατασφάζουσι τοὺς ἀδελφούς μας, διατρυπῶσι διὰ τῆς λόγχης τοὺς συγγενεῖς μας, ἀνατινάσσουσι διὰ τῆς βόμβας τὰς οἰκίας μας, διαρπάζουσι τὰς περιουσίας μας, διὰ τραγικωτάτων μαρτυρίων ἐξοντώνουσι τοὺς ἱερεῖς μας, (τὸν παπᾶ Ἠλίαν ἔκαυσαν ἐντὸς κλιβάνου δίκην μυός), ἀποδιώκουσι ἐπ' ἀπειλῇ θανάτου τοὺς διδασκάλους μας καὶ πλεῖστα ὅσα τερατουργήματα διαπράττουσιν, ὧν τὴν λεπτομερῆ ἀφήγησιν καὶ ὁ φλογερώτατος τῶν καλάμων θὰ ἠδυνάτει νὰ περιγράψῃ. Ἀπέναντι τοῦ δολοφονικοῦ αὐτῶν ἐγχειριδίου ὑπεχωρήσαμεν, ἐγκατελείψαμεν τὰ κτήματα ἡμῶν, κατεφύγομεν ἐνταῦθα ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Σ. Κυβερνήσεως καὶ τὴν περίθαλψιν τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ περιφερόμεθα ἀνὰ τὰς ὁδοὺς Καστορίας ἐν ᾗ βλέπετε ἡμᾶς ῥακενδύτῳ καταστάσει.

«Ἐφ' ᾧ παρακαλοῦμεν θερμῶς ὅπως εὐσπλαγχνισθῆτε ἡμᾶς καὶ διενεργήσητε ἔνθα δεῖ προσηκόντως πρὸς ἀπαλλαγὴν ἡμῶν ἀπὸ τῆς καταδιώξεως τῶν συστηματικῶν τούτων κακούργων.»

Πρόσφυξ τις ἐκ Γκορέντσης δείξας τὰ ἐπὶ τοῦ στήθους διασωζόμενα λείψανα τῆς πληγῆς του εἶπεν: «Ἐξοχώτατοι, ἡ πληγὴ αὕτη εἶνε διάτορος φωνὴ διαμαρτυρίας κατὰ τῶν ἐκ μέρους τῶν Βουλγάρων παθημάτων τῶν ὁμοεθνῶν ἡμῶν καὶ χαρακτηρίζει μὲ τὰ ζωηρότερα χρώματα τὸν ἄτιμον ἀγῶνα, ὅστις καθ' ἡμῶν τῶν Ὀρθοδόξων Ἑλλήνων διεξάγεται.»

Εἰς τὴν ἐρώτησιν: διατί καὶ ποῦ προέβησαν εἰς τὴν ἀπόπειραν ταύτην; ἀνταπήντησεν: «Ἀπεπειράθησαν νὰ μὲ δολοφονήσωσιν ἐν τῷ μέτῳ τοῦ χωρίου μου, διότι δὲν ἐπειθόμην εἰς τὰς προτροπὰς αὐτῶν ἵνα ἀποκηρύξω τὸ Ὀρθόδοξον Πατριαρχεῖον καὶ γίνω ὀπαδὸς τῆς ἐξαρχίας ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου διότι μὴ πεισθεὶς εἰς τὸ ἀναρχικὸν αὐτῶν τεχνητὸν κίνημα δὲν ἔλαβον τὰ ὅπλα ὅπως ἀσεβήσω πρὸς τὴν Σ. Αὐτ. Κυβέρνησιν. Ἂς μάθωσιν ὅμως οἱ κύριοι οὗτοι, ὅτι ἡμεῖς, τοὺς ὁποίους διὰ τοῦ ἐγχειριδίου ἀποπειρῶνται νὰ ἐκβουλγαρίσωσιν, εἴμεθα ἐν συναισθήσει τῆς καταγωγῆς μας, εἴμεθα πιστοὶ ὑπήκοοι τῆς Α. Α. Μεγαλ. καὶ πιστὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τέκνα, ἀνήκοοι Ὀρθόδοξοι Ἕλληνες, ὅτι δὲν θὰ ἀποθηθῶμεν οὐδὲ πρὸ τῆς ἀγχόνης, καὶ ὅτι οὐδέποτε αἱ ἀπειλαί των θὰ διασαλεύσωσι τὰς ἀκλονήτους ἡμῶν πεποιθήσεις. Εἴμεθα πολλαὶ χιλιάδες καὶ δυνάμεθα ἀναμφιβόλως ν' ἀνταποδώσωμεν τὰ ἴσα καὶ ἔτι περισσότερα. Ἀλλὰ κατανοοῦντες τὴν εὐθύνην, ἥτις θὰ ἐπιβαρύνῃ ἡμᾶς ὡς ἔθνος πεπολιτισμένον ἐπὶ τῇ διαπράξει τοσούτῳ φρικτῶν καὶ ἀπανθρώπων κακουργημάτων συνεκρατήθημεν καὶ συγκρατούμεθα ἔχοντες τὰς ἐλπίδας ἡμῶν ἐστηριγμένας ἐπὶ τῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα δὲν λείπει νὰ λαμβάνῃ ἡ Σ. Α. Κυβέρνησις.

Ἀφοῦ καὶ αὐτοὶ συνεστήθη ὑπομονὴ διελύθη τὸ πλῆθος ἐν πλήρει τάξει καὶ ἡσυχίᾳ.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΩΝ ΚΑΣΤΟΡΙΕΩΝ

«Ἡ Ἑλληνικὴ Ὀρθόδοξος Κοινότης Καστορίας ἀποτελοῦσα ἅπαντα τὸν χριστιανικὸν πληθυσμὸν δράττεται τῆς εὐκαιρίας τῆς ἐνταῦθα ἀφίξεως τῶν Ὑμ. Ἐξοχοτήτων ὅπως ὑποβάλῃ Ὑμῖν μετὰ πάσης τῆς προσηκούσης εὐλαβείας τὴν κατωτέρω διαμαρτυρίαν.

«Εἶνε γνωστὸν ὅτι ἀπὸ διετίας καὶ πλέον ἔνοπλα στίφη ἀποτελούμενα ὑπὸ τοῦ ἐν Σόφιᾳ βουλγαρικοῦ κομιτάτου διέπραξαν τὰ μυσαρώτερα τῶν κακουργημάτων ἐναντίον τῶν Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν τῶν πέριξ τῆς πόλεως ἡμῶν χωρίων καὶ ἤσκησαν τοιαύτην ἐπ' αὐτῶν βίαν ὥστε τοὺς πλείστους ἐξηνάγκασαν παρὰ τὴν ἐλευθέραν αὐτῶν βούλησιν ν' ἀπαρνηθῶσι τὴν φυσικὴν αὐτῶν ἐκκλησ. ἀρχὴν τῶν ἐν Κων)πόλει Οἰκουμ. Πατριαρχείων καὶ νὰ ταχθῶσι μεταξὺ τῶν ὀπαδῶν τοῦ σχίσματος τῆς ἐν Κων)πόλει βουλγαρικῆς ἐξαρχίας· πολλοὺς δὲ τοὺς διασωθέντας τοῦ δολοφονικοῦ αὐτῶν ἐγχειριδίου καὶ μὴ ὑποκύψαντας εἰς τὴν βίαν των νὰ καταλίπωσι τὰς ἑστίας των καὶ νὰ καταφύγωσιν εἰς τὴν ἡμετ. πόλιν, οὓς κατ' ἀνάγκην ἡ ἡμετέρα πόλις στερουμένους τῶν πάντων περιθάλπει μεθ' ὅλην τὴν οἰκονομικήν της δυσπραγίαν.

«Ἐν γένει ἐκ τῆς τοιαύτης ἀκατονομάστου καὶ ἀνηκούστου διαγωγῆς τῶν ὀπαδῶν τοῦ ἐν Σόφιᾳ βουλγαρικοῦ κομιτάτου, οὗς ὑποκινεῖ καὶ ἀναφανδὸν μετ' αὐτοῦ συμπράττει ἡ ἐν Κων)πόλει βουλγαρικὴ ἐξαρχία καὶ δι' ἧς οὐδὲν πλέον οὐδὲν ἔλαττον ἐπιδιώκεται ἢ ὁ ἐκβουλγαριτμὸς τῆς ἐπαρχίας ταύτης, ἐπῆλθε τοιαύτη ἔκρυθμος κατάστασις ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἡμῶν ὥστε διὰ τῆς παραβιάσεως τῶν ἐθνολογικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν δικαίων, καὶ τῆς διακυβεύσεως τῆς τε ζωῆς, τιμῆς καὶ περιουσίας ἡμῶν τε καὶ τῶν ἡμετέρων ὁμοεθνῶν κατέστη ὁ βίος ἡμῶν ἀφόρητος.

«Διὰ τοῦτο διαμαρτυρόμενοι ἐντόνως ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ καταστάσει ἣν δυσκόλως ἀνεχόμεθα παρακαλοῦμεν Ὑμᾶς θερμῶς, ὅπως λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὴν δικαίαν ταύτην διαμαρτυρίαν ἡμῶν διενεργήσητε δυνάμει τῆς ὑψηλῆς ἐντολῆς, ἣν παρὰ τῇ Σ. Αὐτοκρ. κυβερνήσει κέκτησθε τὰ δέοντα καὶ ληφθῶσι τὰ ὄντως δραστήρια μέτρα δι' ὧν θὰ περιφρουρηθῶσιν μετὰ τῆς ζωῆς, τιμῆς καὶ περιουσίας ἡμῶν ἡ θρησκευτική, γλωσσικὴ καὶ ἐλευθέρα συνείδησις, ὧν διὰ τοῦ κράτους τῆς βίας τοῦ βουλλαρικοῦ κομιτάτου ἐπιζητεῖται ἡ παραβίασις καὶ στρέβλωσις.

«Πεποιθότες ὅτι ἡ παροῦσα ἡμῶν διαμαρτυρία θέλει τύχῃ παρ' Ὑμῖν εὐμενοῦς ἀποδοχῆς ὑποσημειούμεθα μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ.

Ἐν Καστορίᾳ τῇ 11 Αὐγούστ. 1904.»

(Ἕπονται αἱ σφραγ. τῶν 11 συνοικ. τῆς πόλεως.)

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

«Οἱ εὐσεβαστως ὑποφαινόμενοι πρόσφυγες προϋχοντες τῶν διαφόρων χωρίων τῆς ἐπαρχίας Καστορίας, ὅσοι διατωθέντες ἐκ τοῦ δολοφόνου ἐγχειριδίου κατεφύγομεν ἐνταῦθα, ἔχοντες τελείαν συνείδησιν ὀρθοδόξου θρησκευτικῆς καὶ ἐθνικῆς Ἑλληνικῆς καταγωγῆς, στηριζομένην ἐπὶ ἱστορικῶν ἀδιαφιλονείκητων ἐθνολογικῶν ἀποδείξεων, ἥτις κατέστη ἐν ἡμῖν ἀπὸ αἰώνων πλήρης πεποιθησις καὶ δευτέρα φύσις παρακαλοῦμεν τὰς Ὑμ. Ἐξοχότητας, ὅπως λάβητε πρόνοιαν καὶ εὐσπλαγχνίαν ὑπὲρ ἡμῶν διὰ τὸν δυαδικὸν διωγμὸν θρησκευτικόν τε καὶ ἐθνικόν, ὃν ὑφιστάμεθα παρὰ τῶν δολοφόνων ὀργάνων τοῦ ἀναρχικοῦ βουλγαρικοῦ κομιτάτου, καταπατήσαντος τὰ τιμαλφέστερα τοῦ ἀνθρώπου δίκαια κατὰ τῆς τιμῆς, ζωῆς καὶ περιουσίας, καὶ ἐκβιάζοντος καὶ τὸ πνευματικὸν εἰσέτι μέρος τοῦ ἀπαραβιάστου τῆς συνειδήσεως, συστήσητε δὲ ὅπου δεῖ σπουδαίαν καὶ ἄμεσον ἐνέργειαν πρὸς ἐξόντωσιν τῶν τὴν ἐπαρχίαν μας λυμαινομένων πρωτακούστων τούτων κακούργων, ἵνα δυνηθῶμεν νὰ ἐπανέλθωμεν ἀνὰ τὰς ἑστίας μας, καὶ ἀποκατασταθῶμεν εἰς τὰ πρὸς αἶσχος τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ συστηματικῶς καταπατούμενα φυσικὰ τοῦ ἀνθρώπου δίκαια, καὶ οὕτως ἐγκαίρως ἀναθαρρήσωμεν ἐκ τῆς ἀπειλούσης ἡμᾶς νὰ καταλάβῃ ἀπογνώσεως γενετείρας πάσης παρεκτροπῆς καὶ συμφορᾶς.

Πεποιθότες δὲ ὅτι ἡ παροῦσα ἡμῶν διαμαρτυρία θέλει τύχει εὐμενοῦς παρ' ἡμῶν ὑποδοχῆς ὑποσημειούμεθα μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ.

Ἐν Καστορίᾳ τῇ 11 Αὐγούστου 1904.»

(Ἕπονται πλεῖσται ὑπογραφαί.)

ὁήποτε τὸ ἀξιοπερίεργον γεγονὸς ὅτι ν Μαρόκῳ διετέλεσεν ἐπὶ πολλὰ τη ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν ῆς χώρας ξένος ὑπήκοος, ὅστις με τὰ τὴν πτῶσίν του καταδιωκόμενος ύρίσκει προστασίαν καὶ ἀντίληψιν παρὰ τῇ Ἀγγλικῇ κυβερνήσει, μᾶς αρέχει τὸ δικαίωμα νὰ πιστεύσω μεν ὅτι τὸ ἐπεισόδιον τοῦτο ἀποτελεῖ ίαν ἐκ τῶν πολλῶν ἐκπλήξεων, ας ὁποίας μᾶς ἐπιφυλάττει ἑκάστοτε τὸ μαροκινὸν ζήτημα.

Η "ΑΛΗΘΕΙΑ,, Ν ΤΑΙΣ ΕΠΑΡΧΙΑΙΣ

Εν Σιατίστῃ τῇ 12 Αὐγούστου 1904.

I

Τῇ 6ῃ μεσοῦντος μηνὸς ἀγομένης ς ἐπετείου ἑορτῆς τῆς ἐν τῇ ἡμετέρᾳ οινότητι, ἄνω συνοικίᾳ, Σιατίστης δελφότητος «Προφήτου Ἠλίᾳ» ἐτεσθη παρὰ τῆς Α. Σ. τοῦ σεπτοῦ ἡμῶν Ἀρχιερέως κ. κ. Σεραφεὶμ ἀρχιερατικὴ λειτουργία, καθ' ἣν ἐμνημοσύθησαν τὰ ὀνόματα τῶν εὐεργετῶν, ρητῶν καὶ μελῶν τῆς Ἀδελφότητος, φωνήθη λίαν ἐπίκαιρος πανηγυρικὸς ρὰ τοῦ γραμματέως αὐτῆς κ. Α. έγα, διδασκάλου καὶ ἐν τέλει ἐψάλη νημόσυνον ὑπὲρ τῶν ψυχῶν τῶν μεκστάντων ἀδελφῶν ἐν τῷ ὁμωνύμῳ τῇ δελφότητι ναῷ, τῷ ἐκτισμένῳ ἐν μακωτάτῳ λόφῳ, ὅστις ἐν τῷ μέσῳ τῶν ο συνοικιῶν ὑψούμενος κατακοσμεῖκαι νῦν ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ παρελθὸν τὸ ἐλαχίστων παλαιφάτων δρυῶν, ὧν εῖσθη ὁ πέλεκυς, τὸν ὁποῖον ἡ παρελοῦσα ἤδη ἀμάθεια καὶ ἀφιλοκαλία όλμησε νὰ κατενέγκῃ κατὰ τοῦ μαυτικοῦ θεάματος, ὅπερ ἄλλοτε παρίτα ἡ λαμπρὰ αὕτη τοποθεσία, καὶ ά τινων ἄλλων δενδρυλλίων, ἅτινα φιλοκαλία τῆς σεβαστῆς μνήμης μακρίτου ἰατροῦ Ἰωάννου Πάσκου ἐφιδώρησεν ἡμῖν.

Ἀποβλέποντες δὲ εἰς τὸν ὑπὸ τῆς ρημένης Ἀδελφότητος ἐπιδιωκόμενον κοπὸν γνωρίζομεν τοῖς ἀναγνώσταις ῆς «Ἀληθείας» καὶ ἰδίᾳ τοῖς ἡμετέροις συμπολίταις ὅτι ἡ Ἀδελφότης κύον αὐτῆς σκοπὸν ἔταξε τὴν ἀνέγερσιν τιρίου Ἀστικῆς Σχολῆς πρὸς στέγασιν 50—400 τρυφερῶν ὑπάρξεων, αἱ ὁοῖαι μέχρι μὲν πρὸ μικροῦ ἐστέναζον ς τὰ πνιγηρὰ καὶ νοσηρὰ τῆς ὑπαρούσης Σχολῆς δωμάτια, νῦν δὲ κατ' νάγκην ἀπόλυτον φιλοξενοῦνται ἐν τῷ ραμπαντζείῳ Γυμνασίῳ, ἐπειδὴ παρὰ άντων ἀνεγνωρίσθη ὅτι ἡ διαμονὴ αὐῶν ἐν τοῖς δωματίοις, τοῖς πρὸς τρώλας ὁμοίοις, τῆς, ὡς νῦν ἔχει, ἀστικῆς χολῆς σπουδαίως ὑπενόμευε τὴν ὑγίαν τῶν μαθητευομένων, διότι κατὰ ὴν εὐφυᾶ ἔκφρασιν παιδαγωγοῦ τινος ῶν ἡμετέρων «τὸ μορφωτήριον τοῦτο ῆς ψυχῆς, ὅπερ μόνον κατ' εὐφημισμὸν πιτρέπεται νὰ καλῆται Ἀστικὴ Σχοή, καθίστατο στρεβλωτήριον καὶ τα ος τοῦ σώματος τῶν τέκνων», τῶν αμπρῶν τούτων ἐλπίδων τῆς ἡμετέας κοινότητος, ἐν ἐποχῇ, καθ' ἣν ἔτρεπε μεγίστη νὰ καταβάλληται μέριινα περὶ τῶν ὑγιεινῶν συνθηκῶν τοῦ τεριβάλλοντος αὐτά, ἐπειδὴ κατὰ ταύην ἀκριβῶς διαπλάσσηται καὶ διαμοροῦται ἡ σωματικὴ τοῦ ἀνθρώπου κάστασις, ἡ μέλλουσα μεγίστην νὰ ἔχῃ πίδρασιν ἐπὶ ὅλου τοῦ λοιποῦ αὐτοῦ βίου.

Καὶ τῇ ἀληθείᾳ στρεβλωτήριον καὶ τάφος τοῦ σώματος τῶν μαθητευομένων κπέβαινεν ἡ ἀστικὴ ἡμῶν σχολή. Τὰ δωμάτια αὐτῆς ἔχοντα ἐπιφάνειαν 22 μόνον τετραγωνικῶν μέτρων ἕκαστον κατελαμβάνετο ὑπὸ 50 τοὐλάχιστον μαθητῶν· δῆλα δὴ ἀφαιρουμένων 6 περίπου μέτρων πρὸς τοποθέτησιν τῆς ἕδρας καὶ τοῦ πίνακος, ἦτο ἀνάγκη τρεῖς μαθηταὶ νὰ συνωστίζωνται ἐντὸς ἐπιφανείας ἑνὸς μόνου μέτρου. Ἀλλὰ κὴ ὑγιεινότερα θὰ ἐξαχθῶσι συμπεράσματα, ἐὰν ἐάσαντες τὴν στενότητα τῶν δωματίων στρέψωμεν τὴν προσοχὴν ἡμῶν ἐπὶ τὰ θρανία; Ταῦτα εἶναι τοῦ παλαιοτάτου συστήματος ἄνευ ρεισινώτου, μετὰ καθίσματος στενωτάτου καὶ μετὰ γραφείου ἢ λίαν ὑψηλοῦ, συνεπαγομένου τὴν συστροφὴν τοῦ ώρακος, ἢ λίαν χαμηλοῦ, συνεπαγομένου τὴν κύρτωσιν τῆς ράχεως. Καὶ ἀερισμὸς ὅμως καὶ ὁ φωτισμὸς τῶν παραδόσεων δὲν ἀκολουθεῖ τὰς ὑγιεινὰς ἀπαιτήσεις τῆς σχολικῆς διαίτης· ὥστε δυνάμεθα νὰ διαπιστώσωμεν, χωρὶς νὰ φοβώμεθα διάψευσιν, ὅτι ἡ ἀστικὴ ἡμῶν Σχολὴ τοῦτο ἔχει τὸ προτέρημα ὅτι ἐγκλείει ἁπάσας τὰς συνθήκας, αἵτινες ἀπαιτοῦνται εἰς ταχεῖαν τοῦ σώματος κούρασιν, εἰς βεβαίαν αὐτοῦ στρέβλωσιν, εἰς καταπολέμησιν τῆς εὐρωστίας καὶ βαθμιαίαν ὑπονόμευσιν τῆς ὑγείας τῶν μελλόντων πολιτῶν ἡμῶν, ἐφ' ὧν ἑδράζεται ἡ μέλλουσα ποσόνδος καὶ εὐημερία τῆς Κοινότητός μας· διὰ τοῦτο καὶ τὰ τέκνα τῆς Κοινότητος, ἐνῷ ἐγεννήθησαν εἰς κλίμα ὑγιεινότατον, εἰς κλίμα ἐνέχον ἅπαντας τοὺς δρους, οἵτινες ἀπαιτοῦνται πρὸς σύστασιν ὀργανισμοῦ εὐρωστοτάτου, προβάλλουσι μὲ σώματα ὠχρά, ἀδύνατα, εὐπρόσβλητα καὶ εἰς πᾶσαν ἀσθένειαν εὐδιάθετα. Ὅθεν μέγας ἔπαινος καὶ ἀγήρως τιμὴ ὀφείλεται τῇ Ἀδελφότητι, προνοησάσῃ ὅπως θεραπεύσῃ τὴν σπουδαίαν ταύτην τῆς Κοινότητος ἀνάγκην, ἱερὰ δὲ ἅπασιν ἡμῖν ἐπιβάλλεται ὑποχρέωσις, ὅπως συντελέσωμεν εἰς ἐπιτέλεσιν τοῦ οὗ ἤρξατο ἁγίου αὐτῆς ἔργου.

II

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ ταύτῃ ὑπερήφανος «χαρά μ' ὑφέρπει, δάκρυον ἐκκαλουμένη», διότι εὑρίσκομαι εἰς τὸ λίαν εὐάρεστον σημεῖον, ὅπως ἀναγγείλω διὰ τῆς ἀνωτέρας πάσης συστάσεως ἐριτίμου «Ἀληθείας» ὅτι τὴν πρὸ μηνὸς ἐπελθοῦσαν συμφιλίωσιν τῶν διαμαχομένων μερίδων τῆς ἄνω πόλεως Σιατίστης, ἐπηκολούθησεν ἑτέρα πνοὴ πνεύματος συμπνοίας καὶ γαλήνης ἀρθέντος τοῦ φραγμοῦ, ὅστις ἐκράτει μακρὰν πάσης συνεργασίας τὰς δύο Κοινότητας Σιατίστης, Χώρας καὶ Γερανείας.

Κατανοηθέντος ὅτι ἡ ἀρετὴ ἐν ἔργοις ἐστὶν συνῆλθον τῇ 10ῃ μεσοῦντος τὰ σωμάτεια ἀμφοτέρων τῶν συνοικιῶν μεθ' ἱκανῶν πολιτῶν εἰς κοινὴν συνεδρίαν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Αὐτοῦ Σεβασμ. τοῦ Ἀρχιερέως ἡμῶν Κυρ Σεραφεὶμ καὶ ἐν πνεύματι ἀγάπης ἀδελφικῆς ἐπιλαβόμενα τῆς λύσεως τῆς ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ὑφισταμένης διαφορᾶς μεταξὺ Χώρας καὶ Γερανείας περὶ τοῦ δικαιώματος τῆς κυριότητος τῆς περιουσίας τῆς ποτὲ Ἑλληνικῆς Σχολῆς Σιατίστης ἀδελφικώτατα διεκανόνισαν αὐτὴν καὶ οὕτω ἱκανοποίησαν τοὺς πόθους ἁπάντων καὶ ἀπεσκοράκισαν πᾶσαν ἀφορμήν, δυναμένην νὰ δ'κσπάσῃ ἐν τῷ μέλλοντι τὴν σύμπνοιαν καὶ ἀδελφικὴν συμβίωσιν τῶν κατοίκων Σιατίστης. Καὶ τοῦτο τὸ λίαν εὐχάριστον γεγονὸς δεικνύει ὅτι τοὺς ἐμπεπιστευμένους τὰ συμφέροντα τῆς τῆς Κοινότητος Σιατίστης, ὡς ἀποφεύγοντας νὰ δημιουργήσωσι κατάστασιν, ἧς αἱ συνέπειαι ἡλίου φαεινότερον ὀλεθριώταται θὰ ἦσαν, χαρακτηρίζει σύνεσις «συνετῶν γὰρ ἐστιν ἀνδρῶν, πρὶν γενέσθαι τὰ δυσχερῆ, προνοῆσαι, ὅπως μὴ γένηται», ὅτι δὲν κυριαρχεῖ τὸ πάθος, ἀλλὰ τὸ λογικόν, ἡ συνείδησις καὶ ὅτι ὁ κομματισμός, ὁ ἐπάρατος οὗτος τῶν Κοινοτήτων Ἐφιάλτης, παντάπασι παρ' ἡμῖν παρέλυσεν· ὅθεν καὶ δικαιούμεθα πλέον νὰ ἐλπίζωμεν καὶ ἀκραδάντως πλέον νὰ πιστεύωμεν ὅτι τὰ Κοινοτικά μας θὰ οὐριοδρομήσωσι καὶ θὰ ἐπιδιωχθῇ μετὰ θέρμης ἡ ἐπίτευξις ἁπάντων τῶν ὅρων, οἵτινες πρὸς πρόοδον τῆς Κοινότητος ἡμῶν, πρωτοστατοῦντος ἐν τῷ εὐγενεῖ τούτῳ ἀγῶνι τοῦ σεπτοῦ ἡμῶν Ἀρχιερέως Κυρίου Σεραφείμ.

Φ. Ζ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀθῆναι 17 Αὐγούστου 1904.

Τηλεγραφικῶς ἠγγέλθη ἐκ Παρισίων, ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἐπεσκέφθη τὸν πρόεδρον τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας κ. Λουμπέ, γενόμενος δεκτὸς μετ' ἐξαιρετικῶν τιμῶν. Ἡ Α. Μ. παρέμεινε παρὰ τῷ κ. Λουμπὲ πλέον τῆς ἡμισείας ὥρας κατόπιν δ' ἀπῆλθεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ἔνθα ἐδέχθη τὸν πρεσβευτὴν κ. Ν. Δεληγιάννην καὶ ἄλλους τινάς. Ὁ Βασιλεὺς ἀνεχώρησεν ἐκ Παρισίων κατευθυνόμενος εἰς Κοπεγχάγην, ἔνθα θὰ παραμείνῃ ἐπὶ ἕνα περίπου μῆνα, κατόπιν δὲ θὰ μεταβῇ εἰς Λονδῖνον πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ βασιλέως Ἐδουάρδου.

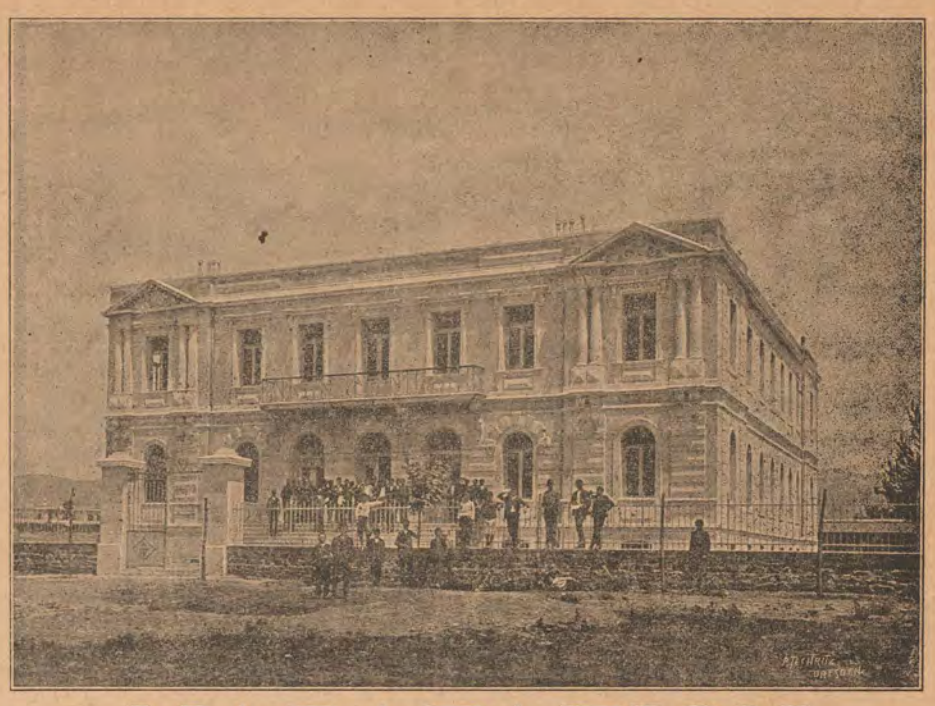

ΜΑΡΑΣΛΕΙΟΝ

ΕΛΛΗΝΟΓΑΛ. ΕΜΠΟΡΙΚ. ΚΑΙ ΠΡΑΚΤ. ΛΥΚΕΙΟΝ

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΝΟΥΚΑ

— Τὸ Σάββατον τὴν πρωΐαν ἀφίκετο διὰ τοῦ Ἰταλικοῦ τῆς γραμμῆς ἡ Α. Υ. ὁ Πρίγκηψ Γεώργιος, μετὰ τοῦ ὑπασπιστοῦ του ἀντιπλοιάρχου κ. Λεμπέση καὶ κατέλυσεν εἰς τὰ Ἀνάκτορα. Ἡ Α. Υ. ἀναχωρεῖ διὰ τὸ εἰς Εὐρώπην ταξείδιόν του σήμερον μέσῳ Πατρῶν, θὰ ἐπισκεφθῇ δὲ κατὰ πρῶτον τὴν πρωτεύουσαν τῆς Ἰταλίας.

— Τὸ Γεν. Λογιστήριον ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν κατέθηκεν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀμύνης, συμφώνως πρὸς τὸν ψηφισθέντα νόμον τὸ ποσὸν τῶν ἀντισηκωμάτων τῶν κληρωτῶν τοῦ τρέχοντος ἔτους.

— Ὑπεγράφη Β. Διάταγμα διὰ τοῦ ὁποίου ὁρίζεται ἐν τῇ σχολῇ τῶν Εὐελπίδων ἕδρα πρὸς διδασκαλίαν τῆς Τουρκικῆς γλώσσης. Ἡ ἐκμάθησις τῆς γλώσσης ταύτης θὰ εἶνε ὑποχρεωτικὴ δι' ἁπάσας τὰς τάξεις τῆς σχολῆς, θὰ βαθμολογῆται δὲ ὡς καὶ τ' ἄλλα μαθήματα. Ἡ ἕδρα τῆς Τουρκικῆς θ' ἀρχίσῃ λειτουργοῦσα ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Σεπτεμβρίου, διοριζομένου πρὸς τοῦτο καταλλήλου καθηγητοῦ.

— Σήμερον διὰ τῆς «Ἀμφιτρίτης» ἐπανέρχεται ἐξ Εὐρώπης ὁ Διάδοχος μετὰ τῆς οἰκογενείας Του. Ἅμα τῇ ἐπανόδῳ τοῦ Διαδόχου θὰ δημοσιευθῇ τὸ πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ Βασιλέως ὑπογεγραμμένον ὑπ' αὐτοῦ Β. Διάταγμα, δι' οὗ ἀνατίθενται τῇ Α. Ὑψηλότητι τὰ καθήκοντα τῆς Ἀντιβασιλείας.

— Ἐπισήμως ἐγνώσθη ὅτι ὁ Πρίγκηψ Γεώργιος θὰ ἀναχωρήσῃ τὴν πρωΐαν τῆς Πέμπτης διὰ τῆς «Ἀμφιτρίτης» ἀφοῦ πρῶτον συνομιλήσῃ μετὰ τοῦ Διαδόχου.

— Χθὲς περὶ τὴν μεσημβρίαν ἀνελθὼν εἰς τὰ Ἀνάκτορα συνεργάσθη μετὰ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Πρίγκηπος Γεωργίου ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς κ. Σπ. Κουμουνδούρος. Κατ' αὐτὴν διεκανονίσθη τὸ ζήτημα τῆς ἐγκυκλίου διὰ τὰ ναυπηγηθησόμενα πολεμικά, ἐπίσης δὲ ἀπεφασίσθη ὅπως σήμερον ὁ κ. ὑπουργὸς καὶ ἡ ὑπὸ τὸν ἀρχιμηχανικὸν κ. Τσακάλη Ἐπιτροπὴ συνεργασθῇ ἐπὶ τοῦ ἰδίου ζητήματος μετὰ τοῦ Πρίγκηπος Γεωργίου. Καθ' ἃ πληροφορούμεθα, ἡ ἐγκύκλιος σήμερον καταρτιζομένη ὁριστικῶς θὰ διαβιβασθῇ εἰς τὰ διάφορα Ναυπηγεῖα ἐντὸς τῆς ἄλλης ἑβδομάδος.

— Εἰς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν τοῦ Στρατοῦ καταρτίζεται Βασ. διάταγμα, κανονίζον τὰ τῆς ἀσκήσεως καὶ ὑπηρεσίας τῶν στρατιωτικῶν σωμάτων καὶ καταστημάτων καὶ τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς, τὴν δικαιοδοσίαν καὶ τὰ καθήκοντα πασῶν τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν καὶ τῶν βαθμοφόρων ὡς καὶ τὰ τῆς συγκροτήσεως οἰκοδομικῶν Συμβουλίων καὶ τῶν ταμειακῶν ἐπιτροπῶν τῶν σωμάτων.

Η "ΑΛΗΘΕΙΑ,, ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ,

Θάνατος τοῦ Σουλτὰν Μουράτ. — Δι' ἐπισήμου κοινοποιήσεως, δημοσιευομένης ἐν ταῖς τουρκικαῖς συναδέλφοις τῆς Τρίτης, ἀγγέλλονται τὰ ἑξῆς:

«Χθὲς Δευτέραν, ἀπεβίωσεν ὁ πρώην μονάρχης Σουλτᾶνος Μουρὰτ ἐκ διαβήτου, ἐξ οὗ ἔπασχεν ἀπὸ ἱκανοῦ χρόνου. Ὁ θάνατος αὐτοῦ προύξένησε μεγάλην λύπην τῇ Α. Α. Μ. τῷ Σουλτάνῳ, Ὅστις καὶ αὐτοκρατορικῷ διατάγματι ὥρισεν ὅπως ὁ νεκρὸς ταφῇ παρὰ τὸ τέμενος Γενῆ Δζαμῆ ἐντὸς τοῦ μαυσωλείου τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

Κύριος ὁ Θεὸς δώῃ ἀνάπαυσιν.»

Μητρόπολις Πρεσπῶν καὶ Ἀχριδῶν. — Ἀφίκετο εἰς τὴν πόλιν μας ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης Πρεσπῶν καὶ Ἀχριδῶν κ. Ἄνθιμος. Μετὰ διήμερον διαμονὴν ἐν τῷ ξενοδοχείῳ «Παρθενὼν» μεταβαίνει πρὸς περίθαλψιν τῆς ὑγείας του εἰς τὰ ἐν Σέδες λουτρά.

Βουλγαρικαὶ ἐν Γραδοβορίῳ φρικαλεότητες. — Ὑπὸ τὸν τίτλον αὐτὸν ὁ ἐν τῇ πόλει μας παρεπιδημῶν Γάλλος δημοσιογράφος κ. Μιχαὴλ Παγιαρές, γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ τοῦ ἐπὶ μακρὸν ἐν τῇ πόλει ἡμῶν διατρίψαντος γνωστοῦ φιλέλληνος κ. Γουσταύου Λαφφὼν δημοσιεύει ἐν τῇ ἐπιχωρίῳ συναδέλφῳ «Journal de Salonique» τὰς ἐντυπώσεις του ἐκ τῆς τελευταίας ἐν Γραδοβορίῳ θηριωδίας τῶν βουλγάρων λῃστανταρτῶν. Ἀναδημοσιεύοντες ἀποσπάσματά τινα τοῦ ἀξιολόγου ἄρθρου δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ ἐκφράσωμεν τὴν χαράν μας ἐπὶ τῷ ὅτι ἠκούσθη ἐπὶ τέλους συμπαθὴς **γαλλικὴ φωνὴ** ὑπὲρ τῶν δεινοπαθούντων ὁμογενῶν μας.

«Εἶδον — λέγει — τὸ τερατωδέστατον πρᾶγμα τοῦ κόσμου. Αἱ ἐν Γραδοβορίῳ διαπραχθεῖσαι ὑπὸ τῶν βουλγάρων λῃστανταρτῶν θηριωδίαι ὑπερβαίνουσι κατὰ τὴν φρικαλεότητα πᾶν ὅ, τι ἡ φαντασία ἡ μᾶλλον γόνιμος θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπινοήσῃ. Αἱ πράξεις αὗται εἶνε φύσεως τοιαύτης ὥστε ὁ Μεσαίων, ἡ Ἱερὰ Ἐξέτασις, ἡ Κινεζικὴ βαρβαρότης οὐδέποτε θὰ τὰς ἐφαντάζοντο. Ἰδοὺ τὰ γεγονότα, οἷα μοὶ τὰ διηγήθησαν πάντες οἱ Γραδοβορινοὶ χωρικοὶ καὶ οἷα ἠδυνήθην νὰ κρίνω αὐτὰ μόνος μου».

Ἐνταῦθα γίνεται λεπτομερὴς ἀφήγησις τῶν γεγονότων, γνωστῶν ἤδη τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις. Ὁ ἐπίλογος τοῦ ἄρθρου ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Ἂν μοὶ διηγοῦντο τὰς φρικαλέας ταύτας πράξεις, ἂν μοὶ ὡρκίζοντο ἑκατοντάκις ὅπως πιστοποιήσωσι τὰς κακουργίας ταύτας, ἐγὼ ἑκατοντάκις καὶ ἅπαξ θὰ ἠρνούμην ἐντόνως νὰ πιστεύσω. Φεῦ! εἶδον, διὰ τῶν ἰδίων ὀφθαλμῶν μου εἶδον τὰ ἠκρωτηριασμένα πτώματα, τὰ καπνίζοντα ἔτι ἐρείπια πυρποληθεισῶν οἰκιῶν, τὸν πανικὸν τῶν κατοίκων. Ἤκουσα διὰ τῶν ἰδίων μου ὤτων τὰς διηγήσεις τῶν χωρικῶν, ἐπιστοποίησα τὴν πλήρη αὐτῶν συμφωνίαν καὶ ἐπίστευσα πάντα τὰ λοιπά.

«Εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ χωρίου πυκνὸς ὅμιλος γυναικῶν ὀλοφυρομένων

Δολοφονία ὁμογενοῦς. — Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Σερρῶν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 2 Αὐγούστου 1904.

Κατ' ἀκριβεῖς καὶ θετικωτάτας ἐκ Νευροκόπου πληροφορίας νέον θῦμα προσήνεγκεν ἡ Ὀρθοδοξία ἐπὶ τοῦ αἱμοφύρτου βωμοῦ τοῦ βουλγαρικοῦ Μολόχ. Περὶ τὴν 12 1)2 ἑσπερινὴν ὥραν τῆς 28 λήξαντος Ἰουλίου ἐνῷ ἐπέστρεφεν οἴκαδε μόνος ὁ ἀνεκτίμητος ἡγέτης τῆς ἐν Τσερεσιόβῳ ὁμογενοῦς κοινότητος καὶ προεστὼς αὐτῆς κ. Θεόδωρος Ἀθανασίου, δύο νέοι σχισματικοὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ χωρίου, ὁ Πέτρος Κωνσταντίνου καὶ ὁ Ἰβὰν Νικολάου, ὡπλισμένοι ὁ μὲν πρῶτος διὰ ῥεβόλβερ, ὁ δὲ δεύτερος δι' ἀμφιστόμου μαχαίρας (κάμας) ἐνήδρευον ἐν τῇ στενωπῷ τοῦ χωρίου, δι' ἧς τὸ θῦμα θὰ διήρχετο, μεταβαῖνον εἰς τὴν οἰκίαν του. Ὅτε λοιπὸν ἐπλησίασε τοῦτο εἰς ἐλαχίστην ἀπόστασιν ὁ πρῶτος δολοφόνος πυροβολεῖ κατ' αὐτοῦ, ἡ δὲ σφαῖρα διασχίσασα τὴν κάτω κοιλίαν, ἐξ ἧς ἐξεχύθησαν τὰ ἔντερα, ἐξῆλθε καὶ προσεκολλήθη ἐπὶ τοῦ ἀπέναντι τοίχου. Καὶ ὥρμησε μὲν ὁ δυστυχὴς τραυματίας καὶ συνέλαβε τὸν δολοφόνον ἐκ τῆς χειρός, ἀλλ' ὅτε εἶδε τὸν ἕτερον κακοῦργον ἐπερχόμενον μετὰ γυμνῆς τῆς μαχαίρας, ἀφῆκεν αὐτὸν ἐλεύθερον καὶ οὕτως οἱ δύο δολοφόνοι ᾤχοντο ἀπιόντες. Τὸ δύστηνον θῦμα ἐν κακίστῃ καταστάσει μετενεχθὲν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ἐδήλωσε πρὸ τοῦ Μουχτάρη καὶ 2 ἀζάδων τῆς συνοίκου Ὀθωμανικῆς Κοινότητος, οὓς ἐπὶ τούτῳ προσεκάλεσεν, ὅτι πίπτει θῦμα τοῦ Βουλγαρικοῦ Κομιτάτου, ὅπερ πολλάκις ἐμήνυσε αὐτῷ νὰ προσέλθῃ εἰς τὸ σχῖσμα· ὡς ἠθικοὺς αὐτουργοὺς ὑπέδειξε τὸν σχισμ ἱερέα, τὸν σχιμ. Μουχτάρην καὶ 2 ἑτέρους σχισμ. προκρίτους, ὡς πράκτορας τοῦ Κομιτάτου καὶ ἐξέπνευσε μετ' ὀλίγας ὥρας ἐν ἡλικίᾳ μόλις 30 ἐτῶν. Καταλείπει 3 ἀνήλικα τέκνα ἐκ τῆς α' συζύγου, τὴν 6' σύζυγον ἔγκυον καὶ γραῖαν μητέρα. Αἱ ἀρχαὶ Νευροκόπου καταζητοῦσι τοὺς δολοφόνους, οἵτινες τίς οἶδε ποῦ κρύπτονται, ἐὰν μὴ ἐδραπέτευσαν εἰς τὴν γείτονα Ἀνατ. Ρωμυλίαν.

οπλαστεῖα καὶ εἰς τὸ ἐδωδυμοπωλεῖον
(Δευτέρα ὁδὸς Προκυμαίας).
ἀντιπρόσωποι διὰ τὴν Μακεδονίαν
ΣΚΑΡΙΔΗΣ καὶ Δ. ΠΑΣΑΝΙΚΑΣ

ΟΣΤΑΣΙΟΝ
ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ
ΤΕΙΝ
Σ ΑΥΣΤΡΟΟΥΓΓΑΡΙΑΣ

Σ Α. Υ. ΤΟΥ ΧΕΒΙΔΟΥ.

θέσεως τοῦ 1900

ἐν Βιέννῃ.

ΑΣΤΗΜΑΤΑ

άντα, Κωνσταντινούπολις,

εσσαλονίκη, Ἰωαννούπολις.

ΟΡΕΙΑ

ε Παρισίοις.

εότης, Εὐθηνία.

ΑΙ Λ. Τ. 102½.

ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΩΝ
ΑΛΛΑΧ

ΤΩι 1869

Ὁδὸς Σαμπρῆ Πασσᾶ.

ν ὑφασμαμάτων ἐξόχου νεωτερισμοῦ. Ἀγγλι-
εφίρια δι' ὑποκάμισα. Καλικούτια καὶ πανιὰ
πρόρρουχα. Σινδόναι στριφωμέναι καὶ φεστο-
μακτρα κτλ. κτλ. κτλ.

ἐπιπλοσκευάς, χρωματιστὰ παραπετάσματα,
σκεπάσματα, καρπέττες.

πώλησις ἐμπορευμάτων πρώτης ποιότητος καὶ
λίαν χαμηλάς

ανώτεραι παντὸς συναγωνισμοῦ.

κν τῶν ἐπαρχιῶν ὅτι μὲ πρώτην ζήτησιν
μετὰ τῶν σχετικῶν τιμῶν.

ΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ
ΚΟΛΔΕΜΠΕΡΓ

Ν ΤΩι 1851

λείων εἰς τὰς Ἐκθέσεις
καὶ Ἀμβέρσης 1885.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

ΦΟΝΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΒΙΛΑΕΤΙ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ

Ἐν τῷ βιλαετίῳ Μοναστηρίου τὰ πράγματα δὲν βαίνουσι καλῶς.

Τὴν τελευταίαν ἑβδομάδα ὁ Ναοῦμ Δ. Μέτσικας προϊστάμενος τοῦ χωρίου Νοβιλιάνη καὶ ὁ υἱός του Θεόδωρος ἔπεσαν θύματα τῆς ἀφοσιώσεώς των πρὸς τὸν ἑλληνισμὸν δολοφονηθέντες ἐνῷ εἰργάζοντο εἰς τὸν ἀγρόν των.

Ὡς πρὸς τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου δρᾶσιν τῶν Ὀθωμανικῶν ἀρχῶν αὕτη περιωρίσθη εἰς τὴν σύλληψιν τριῶν γνωστῶν Ἑλλήνων ἐκ Βοδενῶν, τοῦ Γιαννάκη, Στεργίου καὶ Πέγκα ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι τὰ ὀνόματά των ἐσημειοῦντο εἰς τὸν κατάλογον τοῦ Κομιτάτου.

ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΕΛΛΗΝΟΣ ΕΝ ΝΕΓΟΡΤΣΑ

Γράφουν ἐκ Θεσσαλονίκης ὅτι ἐν Νεγορτσᾷ ἐδολοφονήθη ὁ Ἕλλην Πέτρος Χαριτσάνος. Οὗτος ἔλαβε παρὰ τοῦ Κομιτάτου διαφόρους ἀπειλητικὰς ἐπιστολὰς ἐξ ὧν ἡ μία εὑρεθεῖσα ἐπὶ τοῦ πτώματός του προσεκάλει αὐτὸν νὰ πείσῃ τοὺς συμπατριώτας του νὰ ἀσπασθοῦν τὸ σχίσμα· τελευταῖον διετάσσετο νὰ μετρήσῃ εἰς τὴν βουλγαρικὴν προπαγάνδαν τὸ ποσὸν 6,000 λιρῶν ἥτις ἐδιπλασιάζετο μετὰ κάθε ἄρνησιν.

Ὁ Χαριτσάνος δὲν ἠθέλησε νὰ λάβῃ ὑπὸ σοβαρὰν ἔποψιν τὰς ἀπειλὰς ταύτας, ἀλλὰ τὴν τελευταίαν Τετάρτην ἐνῷ ἠσχολεῖτο εἰς τὸ πότισμα τοῦ κήπου του ὁ Θάνος Μαλέσσης ὅστις τὸν παρεμόνευεν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἐρρίφθη ἐπ' αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀπέκοψε τὴν κεφαλὴν δι' ἑνὸς κτυπήματος πελέκεως. Ὁ δολοφόνος κατώρθωσε νὰ διαφύγῃ.

ΛΗΣΤΕΙΑΙ ΚΑΙ ΦΟΝΟΙ ΕΝ ΣΕΡΡΑΙΣ

Σειρὰ κακουργημάτων ἀποδεικνύει τὴν δραστηριότητα τῶν βουλγαρικῶν κομιτάτων. Ἐκτὸς τῶν ὑπαρχουσῶν βουλγαρικῶν συμμοριῶν, συνέστη καὶ ἑτέρα, ἡ τοῦ Σάντρο, ἀξιωματικοῦ τοῦ βουλγαρικοῦ στρατοῦ, ἥτις ὡς κέντρον ἔχει τὸ διαμέρισμα Πετρίτσης. Ὅλαι αὐταὶ αἱ συμμορίαι ἐξ ἄλλου ἀκολουθοῦν τὸ αὐτὸ πρόγραμμα, νὰ ληστεύουν τοὺς χωρικοὺς καὶ νὰ ἀναγκάζουν τοὺς ὀρθοδόξους νὰ προσχωροῦν εἰς τὸ σχίσμα. Πᾶσα ἀντίστασις τιμωρεῖται διὰ φόνου.

Ὑπὸ τοὺς ὅρους τούτους ὁ Θεόδωρος Ἀθανασίου ἐκ Νευροπόλεως καὶ Ἀθανάσιος Γόνθιος ἐκ τοῦ χωρίου Στίνη ἔπεσαν θύματα τοῦ Κομιτατου ὡς καὶ μία γυνὴ εἰς Ράμποβιν. Πλεῖσται οἰκίαι ἐπυρπολήθησαν.

Ἐγένετο ἀπόπειρα ἀνατινάξεως τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Πύρνα καὶ Ἀνισίτσας ὑπὸ τῶν βουλγάρων. Εὐτυχῶς ἀπέτυχ[illegible] ἔνεκεν τῆς κακῆς κατασκευῆς τῆς ὑπονόμου.

ρετῶν, ἐφεύρε φάρμακοε (εἰδικὰ κατα-πότια), δι' οὗ θεραπεύονται ἀσφαλῶς καὶ ἠγγυημένως οἱ **διαλείποντες πυρετοὶ, ἡ ἑλώδης καχεξία** (κοινῶς **σπλῆνα**) καὶ πάσης φύσεως **πυρετοὶ,** ἄνευ νηστείας καὶ διαίτης, ἐντὸς **3 ἡμερῶν.**

Αἱ χιλιάδες τῶν ποιησαμένων χρῆσιν, μαρτυροῦσι περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων.

Εὑρίσκονται ταῦτα καὶ πωλοῦνται ἀντὶ **δραχ. 6** ἕκαστον κυτίον: Ἐν **Ἀθήναις** παρὰ τοῖς κ. κ. Φράγκ καὶ Δ. Βυρίνῃ.—**Πειραιεῖ** Χ. Ἀνεμογιάννη.—**Πάτραις** Στόλτενωφ καὶ Λουκᾶ.— **Βόλῳ** Γ. Οἰκονόμου.—**Ἀμαλιάδι** Δ. Χαρβάλῳ.—**Φιλιατροῖς** Γ. Παπαδοπούλῳ.—**Ἄργει** Θ. Τσεκούρα.—**Κερκύρᾳ** Γ. Σπανοπούλῳ.— **Θεσσαλονίκῃ** Κ. Παναγιωτοπούλῳ.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΠΟΘΗΚΗ ἐν Καλάμαις παρὰ τῷ φαρμακοποιῷ κ. Σ. Κ. ΤΖΑΜΑΛΗ.

ΝΟΣΗΜΑΤΑ

ΣΤΟΜΑΧΙΚΑ

(Δυσπεψίας ἐν γένει, ἀνευρυσμόν, γαστρίτιδας)

Στηθικὰ—Καρδιακὰ

(Βρογχίτιδας, ἄσθμα, πλευρίτιδας, παλμούς).

Δυστροφικὰ

(Ψαμμίασιν, σακχαροδιαβήτην, χοιράδωσιν, ρευματισμούς, χολολίθους, νεφρολιθίασιν).

Τοῦ αἵματος

(Ἀναιμίαν—χλωρίασιν ; κλπ).

ΘΕΡΑΠΕΥΕΙ

Διὰ τῶν νεωτέρων μεθόδων καὶ δι' **ἠλεκτροθεραπείας καὶ ὀρροθεραπείας.**

Ὁ παθολόγος ἰατρὸς

ΠΕΤΡΟΣ ΡΟΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

Διευθυντὴς τοῦ Μικροβιολογικοῦ Ἐργαστηρίου τοῦ Ἀρεταιείου Νοσοκομείου

Ἐκτελεῖ ἀκριβεστάτας χημικὰς καὶ μικροβιολογικὰς ἀναλύσεις γαστρικοῦ ὑγροῦ, αἵματος, οὔρων καὶ πτυέλων,

Δέχεται 3 1)2—5 1)2 μ. μ. **12, ὁδὸς Δεληγεώργη** (πάροδος τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς).

RICINOL - GREINER

ΤΟ ΡΕΤΣΙΝΟΛΑΔΟΝ ΕΙΣ ΣΚΟΝΙΝ

Τὸ ρετσινολαδον τοῦτο, εἰσαχθὲν μόλις πρὸ δύο μηνῶν ἐν Ἑλλάδι, κατέστη τὸ προσφιλέστερον καθάρσιον εἰς ἁπάσας τὰς ἡλικίας, διότι ἐνῷ ἔχει ὅλας τὰς ἀποτελεσματικὰς ἰδιότητας τοῦ ρευστοῦ ρετσινολάδου τοῦ λείπει ἡ δυσοσμία καὶ τὸ ἀηδὲς τῆς γεύσεως.

Ὁ ποιούμενος χρῆσιν αὐτοῦ ἀποφεύγει τὰς στομαχικὰς διαταράξεις καὶ τὴν σκοτοδίνην. Ἓν σακκίδιον κομψὸν ἀντιπροσωπεύει μίαν δόσιν δι' ἐνήλικα, διὰ παῖδας τὸ ἥμισυ αὐτοῦ, διὰ βρέφη ἀνάλογον.

Τοῦτο λαμβάνεται δι' ὕδατος ἢ καλλίτερον ἐντὸς γάλακτος.

Ἰδίως διὰ τὰ παιδία κατέστη τὸ σωτήριον δι' αὐτὰ καθαρκτικὸν, μὴ αἰσθανόμενα οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην δυσοσμίαν ἢ κακὴν γεῦσιν.

Οἱ δὲ καθ' ἕξιν δυσκοίλιοι δύνανται ἑκάστην πρωΐαν ἢ παρ' ἡμέραν νὰ λαμβάνωσιν αὐτὸ εἰς ἐλαχίστην δόσιν, κανονίζοντες αὐτὴν κατὰ τὸν ὀργανισμόν των ὅπως ἀντικαταστήσωσι τὴν φυσικὴν λειτουργίαν τοῦ στομάχου.

Ζητεῖτε τὸ Ricinol εἰς ἅπαντα τὰ φαρμακεῖα.

Ἀποκτρῶν ἐν Ἀθήναις: Γ. Κου-τῆς (Ἑρμοῦ 201).

Πάτραις διαρκῆ ἔκθεσιν.

Ζητεῖται ὅπως **ἀντιπροσωπευθῇ ἐν Κρήτῃ.**

ΚΟΛΑΤΑ ΣΤΟΥ Γ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

ΑΙ ΘΗΡΙΩΔΙΑΙ ΤΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΩΝ ΣΥΜΜΟΡΙΩΝ

ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΙ ΠΡΟΚΡΙΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΠΡΟΣ ΕΠΙΒΟΛΗΝ ΤΟΥ ΣΧΙΣΜΑΤΟΣ

ΤΟ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΤΗΣ ΔΡΑΜΑΣ

Κατὰ πληροφορίας τοῦ «Ἀνατολικοῦ Δελτίου τῆς Θεσσαλονίκης» ἡ δραστηριότης τῶν βουλγαρικῶν συμμοριῶν δὲν ἐπιτείνεται μὲν, στρέφεται ὅμως μετὰ τῆς αὐτῆς ἀγριότητος κατὰ τῶν ἑλληνικῶν πληθυσμῶν. Οὕτω συμμορία τις ἐπετέθη προσφάτως κατὰ τῆς μονῆς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, ἐν τῷ διαμερίσματι τῶν Βοδενῶν καὶ ἐφόνευσε τὸν φύλακα, ἕνα Ἀλβανόν. Ἡ ὑπὸ τὸν Χρῆστον Ἱππάμπελην συμμορία ἐκ 24 μελῶν εἰσήλασεν εἰς τὸ χωρίον Κράλι, ἐν τῷ διαμερίσματι τῆς Γουμενίτσης καὶ εἰσέπραξε φόρον ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας κατοίκους αὐθαιρέτως. Ὁ Ἀποστόλης φαίνεται ὅτι ἑτοιμάζει νέαν ἔφοδον κατὰ τῆς Γουμενίτσης. Εἰς τὸ βιλαέτιον τοῦ Μοναστηρίου ἡ κατάστασις δὲν εἶνε καλλιτέρα. Οἱ Ἕλληνες Ναοὺμ Μίτσικας, προύχων τοῦ χωρίου Νοβιλίανι, καὶ ὁ υἱός του Θεόδωρος ἐδολοφονήθησαν ἐνῷ εἰργάζοντο εἰς τοὺς ἀγρούς των. Αἱ ὀθωμανικαὶ ἀρχαὶ συνέλαβαν τρεῖς προύχοντας Ἕλληνας τῶν Βοδενῶν, τοὺς Γιαννάκην, Στέργιον καὶ Πέγγαν, ὡς δῆθεν ἀναμεμιγμένους εἰς κομιτᾶτα. Συνεπείᾳ τῶν συλλήψεων τούτων κρατεῖ ἐξέγερσις καὶ ἐρεθισμὸς μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων, οἵτινες καὶ συνεκρούσθησαν αἱματηρῶς μετὰ τῶν Βουλγάρων εἰς Βοδενά.

Ὡσαύτως ὁ προύχων τοῦ χωρίου Λεγκόρτζα, Πέτρος Χαριτσάνος, ὁ γνησιώτερος ἀντιπρόσωπος τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου ἐν τῷ χωρίῳ, ἐδολοφονήθη. Ὁ Χαριτσάνης εἶχε λάβει ἀπειλητικὰς ἐπιστολὰς ἀπὸ τὸ Κομιτᾶτον, ἐκ τῶν ὁποίων μία εὑρέθη εἰς τὰ θυλάκιά του, διὰ τῶν ὁποίων προσεκαλεῖτο νὰ ἐξωθήσῃ τοὺς συμπατριώτας του νὰ προσχωρήσουν εἰς τὸ σχίσμα. Τελευταίως δι' ἐπιστολῆς εἰδοποιήθη ὅτι πρέπει νὰ καταβάλῃ χάριν τῆς βουλγαρικῆς προπαγάνδας 6 λίρας τουρκικὰς, αἵτινες θὰ ἐδιπλασιάζοντο εἰς πᾶσαν αὐτοῦ ἄρνησιν. Ὁ Χαριτσάνης δὲν ἔλαβεν ὑπ' ὄψει τὰς ἐπιστολὰς ταύτας καὶ τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην ἐνῷ ἐπότιζεν εἰς τὸ κτῆμα του, ὁ Θάνος Μπλάσσης, ὅστις τὸν παρεφύλαττεν ἀπὸ ἡμερῶν, ἐπέπεσε κατ' αὐτοῦ καὶ διὰ πελέκεως τοῦ ἔκοψε τὴν κεφαλήν. Ἡ κηδεία τοῦ θύματος ἐγένετο μετὰ πομπῆς. Ὁ Ἕλλην ἀρχιμανδρίτης καὶ ὅλοι οἱ πρόκριτοι τοῦ Γευγελῆ παρέστησαν εἰς τὴν κηδείαν.

Ἐκ Σερρῶν ἀγγέλλονται ὡσαύτως σειραὶ ἐγκλημάτων. Αἱ συμμορίαι τοῦ Ζαντάφσκη, Σταΐκου καὶ Δονδσὲ ἡνώθησαν μετὰ τῆς συμμορίας τοῦ Σάνδρου, ἀξιωματικοῦ τοῦ βουλγαρικοῦ στρατοῦ καὶ τῆς συμμορίας τῶν Ραδὲφ, ἥτις ἀποτελεῖται ἐξ 25 μελῶν καὶ καταπιέζει τὰ ἀπὸ Σερρῶν μέχρι Δεμὶρ Ἰσσὰρ μέρη.

Ὅλαι αὗται αἱ συμμορίαι ἕνα σκοπὸν ἔχουν: Ν' ἀναγκάσουν τοὺς ὀρθοδόξους νὰ προσχωρήσουν εἰς τὸ σχίσμα καὶ νὰ λεηλατοῦν τοὺς χωρικούς. Πᾶς ὁ ἀνθιστάμενος δολοφονεῖται. Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα μόνον ἐδολοφονήθησαν οἱ Θεόδωρος Ἀθανασίου, προύχων τοῦ Νεβροκοπίου, Ἀθανάσιος Γκιαντὸς πρόκριτος, τοῦ χωρίου Στένιε καὶ μία γυνὴ ἐκ Ράμποβον. Ὡσαύτως πολλαὶ οἰκίαι πυροπολοῦνται.

Ἀπόπειρα ἀνατινάξεως τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἐγένετο ὑπὸ τῶν Βουλγάρων μεταξὺ τῶν σταθμῶν τῆς Πύρνας καὶ τῆς Ἀντσίστας, ἀλλὰ τὸ φυσίγγιον, κακῶς κατεσκευασμένον, δὲν ἤναψεν.

Εἰς τὸ διαμέρισμα τῆς Δράμας, τὰ κομιτᾶτα ἀφοῦ ἐδολοφόνησαν τοὺς προκρίτους τοῦ χωρίου αὐτοῦ ἐξηνάγκασαν τοὺς κατοίκους νὰ ὑπογράψουν ἀναφορὰν προσχωρήσεως εἰς τὴν ἐξαρχίαν. Κατ' ἀρχὴν ληφθεῖσαν ὑπὸ τοῦ γεν. διοικητοῦ καὶ τῶν πολιτικῶν παρέδρων Ρωσσίας καὶ Αὐστρίας, πᾶσα δήλωσις τοῦ εἴδους αὐτοῦ θεωρεῖται ἄκυρος. Ὁ Μουτεσσαρίφης τῆς Δράμας ἀντὶ νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν ἀρχὴν αὐτὴν, ἐπειδὴ εὐνοεῖ τοὺς Βουλγάρους, διέταξεν ὅπως ἡ ἑλληνικὴ ἐκκλησία μεταβληθῇ εἰς μικτὴν, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ ἐκκλησιάζωνται ἐναλλὰξ οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Βούλγαροι. Ἐπειδὴ δὲ οἱ Ἕλληνες μὴ δεχθέντες τοῦτο ἔκλεισαν τὰς θύρας τοῦ ναοῦ, ὁ Μουτεσσαρίφης διέταξε νὰ τὰς θραύσουν διὰ τῆς βίας οἱ στρατιῶται, ἐγκατέστησε δ' ἐν αὐτῷ καὶ ἕνα Βούλγαρον ἱερέα. Ὁ ἐπίσκοπος τῆς Δράμας διεμαρτυρήθη ἐντόνως διὰ τὴν αὐθαιρεσίαν τοῦ Τούρκου Μουτεσσαρίφου.

Παληὸς Φ. 15, Ἀχμὲτ—Μεχμὲτ 2,50, Γκάζουλέας Ν. 10, Κοσούρης Ι. 2, Σωτηρόπουλος Γ. 9, Βαζέας Β. 1, Εὐαγγέλης Μῆτσος 1, Καστριώτης Στ. 1, Πάζεβαλτ Ὄθ. 10, Γαλανόπουλος Κ. λεπ. 50, Σαμαρτζόπουλος Εὐθ. δρ. 1, Σταυρόποολος Σ. λεπ. 50, Πασσαρέας Π. δρ. 2, Γουνελῆς Μιχ. 5, Κουρανέλης Μιχ. 1, Σεργόπουλος Γ. λεπ. 50, Κολιατσόπουλος Κ. δρ. 1, Κουρούμαλης Δ. 1, Πολιτάκης Ι. 2, Πέτροβης Θ. 1, Καραμανώλης Γ. λεπ. 50, Κωνσταντόπουλος Κ. δρ. 1,50, Κοντζιᾶς Χ. λεπ. 50, Μουρλῆς Κ. δρ. 2, Ταστόπουλος Π. 1, Θησεὺς Γ. 1, Καρυστινὸς Δ. 1, Καρυστινὸς Ἀστ. 1, Γκρέτσης Λ. 1, Δαμαλάκος Π. λεπ.50, Κλαψῆς Εὐθ. λεπ. 50, Γιαννόπουλος Κ. δρ. 2, Νικητάκος Χρ. 2, Γκουλφέτης Α. 1, Κωνσταντόπουλος Α. 1, Δέδες Ἀθανάσιος λεπ. 50, Μαραβέλιας Ν. λεπτ. 50, Μητσάκος Γ. δρ. 1, Δετζίτης Ν. λεπτ. 50, Ρούσης Ι. δρ. 1, Κιντσὲς Π. δρ. 1, Νικολινάκος Π. 1, Γκοβότσης Κ. λεπτ. Ὀ, Ψαλουκιώτης Ι. δρ. 1, Ξυλοκερίδης Ι. 2, Μαρίνης ἢ Φράγκος Γ. 1, Ζυμπουλάκος Α. 2, Κανελλόπουλος Κ. 1, Ἀντρομενάκος Π. 3, Παππαδόπουλος Δ. λεπτ. 50, Τσιλιβῆς Ι. 70, Κλαδῆς Π. δρ. 1, Κοντόπουλος Κ. 1, Πουλυγιάννης Δ. λεπ. 50, Ψώτας Β. δρ. 1, Πιπίκης Α. 2, Φραγκαντώνης Δ. 2, Μπούφας Ι. 2, Καρβελᾶς Α. 1, Ἀσγυρόπουλος Γ. 1, Μάνταλος Ι. 1, Πανουσόπουλος Γ. λεπ. 50, Πανουσόπουλος Κ. 50, Σκαρλατῖνος Κ δρ. 1, Μπενάρδος Κ. 50, Τσόρας Γ. 3, Πέτσου Ν. λεπ. 50, Μαγκανᾶς Δ. 50, Πιντικὸς Κ. 40, Λιανᾶς Φ. 50, Κούζουνος Δ. δρ. 1, Κουλουριώτης Χ. λεπ. 10, Λιχίτσας Β. 10, Λούκας Γ. 10, Κόλιας Γ. 50, Κασσανδρῆς Ι. δρ. 1, Πίντζος Σ. 1, Λείψανος Α. 1, Πουλακιδάκος Κ. 1, Μωραΐτης Κ. 1, Σουκουλης Χ. 20, Δρίτσας Χ. 50, Ραγιαδάκης Α. δρ. 1, Σπυρόπουλος ἢ Ἀρσανίτης Δ. 20, Εὐαγγελόπουλος Ε. 30, Ἐλευθερίου Σ. δρ. 1, Μαραμένος Γ. 1, Λιάκουρης Σπ. 1, Κόλιας Κ. 1, Σωτηρόπουλος Σ. 1, Ζαφειρόπουλος Σ. 1, Καβαλλιέρης Δ. 3, Μάρκος ἢ Μπελιᾶς Ι. 1, Γελαδάκης Δ. 1, Γιαννακόπουλος Γ. λεπ. 50, Σταφυλοπάτης Α. 50, Αὐγουστῆς Κ. 50, Ξυδιᾶς Γ. 50, Γιαννακουδάκης Γ. 50, Βλαστὸς Γ. 50, Πατρινὸς Σ. δρ. 1, Σταμπουλτζῆς Ν. 1, Καράλης Στ. 1, Νασύμπας Μ. 2, Μαγαίρας Ἀθ. 50, Τσαντήλας Ἀπ. δρ. 1, Παυλῆς Γ. 1, Μαντζούνης Μ. 2, Δημητρόπουλος Γ. 1. Γουρλῆς Ἀθ. 1, Τσαρουχῆς Γ. 1, Μαρούδας Γ. 1, Πίσσας Ν. 1, Ἀλεξίου Δ. 1, Πετρόπουλος Δ. 1, Ἀδριανὸς Γ. 50, Καρζῆς Χ. δρ. 1, Ἀραμπόσης Π. 1 Χαντζάνης Π. δρ. 1, Λαουτέρης Γ. 2, Χαψαράκης Χ. 1, Τσάμος Δ. 1, Μαραγκούλιας Σ. λεπ. 15, Ἀργυρίου Γ. 50, Μπόκος Ν. Κ. 50, Κάουσῆς Α. 50, Μπούκιας Γ. δρ. 3, Θεοχάρης Δ. 1, Ματρῆς Ἀντ. 1, Τσέτσος Ἀθ. 1, Γιαννακούρης Π. 1, Ταρανῆς Ἀθ. 2, Μπαλάνος Α. λεπ. 50, Τσόνος Β. δρ. 1, Μπαλούκας Α. λεπ. 20, Μόβολος Δ. 50, Μπαλάκος Χ. 20, Σπέολης Ἀντ. δρ. 1, Κουμαντάκος Κ. 1, Σιδερᾶς Π. 1, Σιδερᾶς Κ. 1.70, Κανελλόπουλος Δ. λεπ. 50, Γλένης Σ, 40, Φερεντῖνος Α. 20, Καλημέρης Α. 50, Πανούδης Β. 20, Κομηνᾶς Χ. δρ. 2, Καρέλης Θ. λεπ. 30, Γουρδομιχάλης Σ. δρ. 1 Καμπάνης Ν. λεπ. 20, Στυλιανόπουλος Ἠλ. 50, Βουδούρης Ἀθ. 50, Παντελεάκης Ν. δρ. 1, Μανωλάκης Β. 1, Ἀποστολίδης Ν. λεπ. 40, Δεληγιάννης Κ. 20, Τριανταφύλλου 20, Ρίζος Ἀθ. 50, Βλάχος Γ. δραχ. 5, Πιτσούλης Θ. 2, Γιαννακόπουλος Ἀθ. 1, Σπανὸς ἢ Φερμανὴς λεπ. 20, Θεοδώρου Γεώργιος λεπ. 50, Πασσάλης Ἀθ. δρ. 4, Λάππας Δ. 50, Ζέρβας Γ. λεπ. 50, Ἀργύρης Α. δρ. 1, Μπακατσέλος Κ. 1. Ἀλεβίζος Δ. λεπ. 50, Λαμπροκωστόπουλος Κ. 50, Μαντζαβῖνος Δ. 30, Μπόκος Κ. δρ. 1, Γκολφομῆτσος Γ. 1, Νίκας Σπ. 1, Νίκας Σ. Αθ. 1, Δρακόπουλος Ν. 2, Κουρῆς Β. λεπ. Τσίγκος Π. δρ. 10, Μαρόκος Α. 1, Γιαννακόπουλος Π. λεπ. 20, Φίβας Κ. 30, Φοσκίνης Ἰούλιος δρ. 2, Παναγιώτου Γ. 1, Χασωμένος Π. 2, Βούλγαρης Σπ. Ι. Καρολῆς Α. δρ. 4, Μπατσάκος Α. δρ. 55, Τσαμπὸς Π. ὑπηρέτης 5, Παππαϊωάννου Δανιὴλ 6, Κορδῆς Ν. 2, Σ. Κ. 10,30 ἤτοι δρ. 442.

Ἤτοι ἐν ὅλῳ δραχμαὶ 500

Καὶ ἐκ συνεισφορῶν κατὰ τὰ δελτία ὑπ' ἀριθ. 1ον καὶ 2ον δραχ. 530

Ἐν ὅλῳ δραχμαὶ 1030

ΝΕΟΝ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

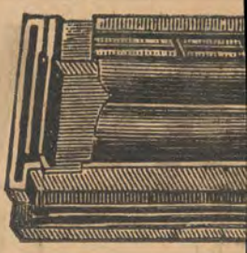

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΟΙΚ
ΖΑΧΑΡΙΟΥ
Ἀθήνησιν ὁδὸς Σοφοκλέους κα
τοῦ σταθμοῦ τοῦ σ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΝΕΟΝ Κ

Τὰ καταστήματα ταῦτα συνδέονται διὰ τη
λεφώνου μετὰ πάντων τῶν κέντρων καὶ κατό
χων ἰδιωτῶν τοιούτου ὑπ' ἀριθ. 177 Ἀθηνῶν
καὶ 97 Πειραιῶς. Λαμβάνονται παραγγελία
κατ' εὐθεῖαν ἀπὸ γνωστοὺς πελάτας.

Πωλοῦνται λιανικῶς καὶ χονδρικῶς ὅλα τὰ
εἴδη τῶν οἰκοδομῶν,ἤτοι σιδηραῖ δοκοὶ ὅλων τῶ
διαστάσεων, σωλῆνες σιδηροῖ,σιδηραῖ πυροστιά
ἢ φουρνέλλα διὰ κὸκ καὶ ἁπλᾶ.Πλάκες τσιμέν
του διαφόρων διαστάσεων καὶ χρωμάτων. Πλά
κες Εὐρώπης βερνικωμέναι διὰ μαγειρεῖα δια
φόρων χρωμάτων. Πλάκες Τήνου, Ἄνδρου κα
Μάλτας διαφόρων μεγεθῶν καὶ πάχους, τοῦβλ
φωτιᾶς Ἀγγλίας, τοῦβλα Ἀθηνῶν, Πειραιῶ
Χαλκίδος καὶ κούφια. Κέραμοι γαλλικοῦ συστ
ματος, Μασσαλίας Ἀθηνῶν μονοὶ καὶ διπλο
Σωλῆνες Βελγίου πήλινοι καὶ ἐγχώριοι, Κιού
για, κάγκελλα διαφόρων μεγεθῶν, χῶμα φωτι
Ἀγγλίας, θηραϊκὴ γῆ (πορσελάνη), τσιμέν
Ἀγγλίας, Γαλλίας, Γερμανίας καὶ Βελγίου ἤ
γυημένα διαφόρων ποιοτήτων. Λεκάναι ἀποχ
ρητηρίων Εὐρώπης καὶ ἐγχώριαι διαφόρων μ
γεθῶν καὶ ποιοτήτων. Ὑδραυλικὴ ἄσβεστος.

Ἄσβεστος Τατοῖου καθ' ἑκάστην μεταφέ
ται κατ' εὐθεῖαν εἰς τὰς οἰκοδομὰς καὶ ἐκ δ
λειμμάτων πωλεῖται εἰς τὸ κατάστημα Ἀθην
ἐσβεσμένη, ἄσβεστος κτλ.

Ὕδωρ πηγαῖον καθαρὸν εἰς τὸ κατάστη
τῶν Ἀθηνῶν μετὰ βαρελίων καθαρῶν καλ
καὶ καθαρῶς συντητουμένων μεγάλης χωρη
κότητος μεταφέρεται εἰς ὅλας τὰς συνοικία

ΚΑΛΤΣΟΜΗΧΑ
ΕΓΕΙΝΑΝ Α
ΒΡΑΒΕΥΜΕΝΑΙ

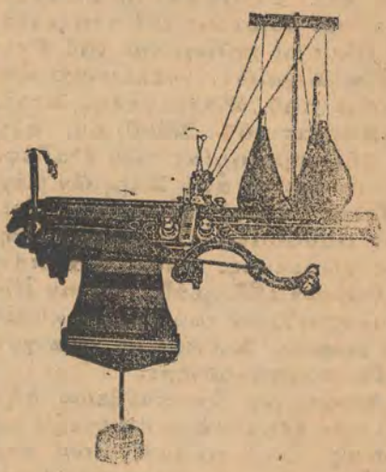

ΚΑΤΑΣΤ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩ
ΛΕΩΝΙΔΑ Δ.
ΕΝ Ι
Κεντρικὸν Κατάστημα
σκάκη καὶ παραπλεύρα
Ἀντλίαι Ἀ
ΣΩΛΗΝΕΣ Σιδηροῖ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΕΠΑΡΧΙΩΝ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία μετζ. 4.	Ἐτησία μετζ. 5.	Ἐτησία » » 25.
Ἑξάμηνος » 2 ½	Ἑξάμηνος » 3.	Ἑξάμηνος » » 14.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΥΜΦΩΝΙΑΝ

ΔΙΑ ΠΑΣΑΝ ΑΙΤΗΣΙΝ ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΟΝ ΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΠΑΡΑΔΕΣ 20

ΙΔΡΥΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ Σ. ΜΟΥΡΑΤΩΡΗΣ

ΑΛ

ΕΦΗΜΕ

Ἐκδίδε

ΕΤΟΣ Β'.— ΑΡΙΘ. (180)—28 ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΝ ΦΡΑΓΚΟΜΑΧΑΛΑ ΟΔΟΣ ΚΟΛΟΜΒ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νέοι ἆθλοι.— Ἱστορικὰ καὶ ἐπιγραφικά.—Ἐκκλησιαστικά. Πολιτικὴ Ἐπιθεώρησις.—Ἐκ τοῦ θεάτρου τοῦ πολέμου.—Ὀθωμανικὴ γλῶσσα.—Ἡ «Ἀλήθεια» ἐν Θεσσαλονίκῃ.—
—Εἰδήσεις ἐξ Ἑλλάδος.— Τελευταία ὥρα.—
Ἐμπορικὸν δελτίον.— Ἀγγελίαι.

ΝΕΟΙ ΑΘΛΟΙ

Χθὲς τὴν πρωΐαν οἱ Θεσσαλονικεῖς κατάπληκτοι ἐμάνθανον ὅτι ἐν τῇ δίωρον ἐντεῦθεν ἀπεχούσῃ κοινότητι Γραδοβορίου οἱ ὀπαδοὶ τοῦ ἀπαισίου βουλγαρικοῦ δολοφονικοῦ κομιτάτου προέβησαν εἰς πρᾶξιν ὑπερβαίνουσαν τὰ ὅρια τῆς θρασύτητος. Κατὰ τὰς κυκλοφορούσας φήμας πολυμελὴς συμμορία ληστανταρτῶν περιζώσασα τὸ χωρίον ἔθηκεν ἐκ τεσσάρων σημείων πῦρ, ὅπερ ζωογονούμενον ὑπὸ τοῦ λάβρως πνέοντος Βορρᾶ ἠπείλει νὰ μεταβάλῃ εἰς τέφραν ἁπάσας τὰς οἰκίας αὐτοῦ· οἱ κάτοικοι ἔντρομοι ἐρρίπτοντο ἔξω τῶν κατοικιῶν αὐτῶν ὅπως σωθῶσιν εἰς τὰ πέριξ, ἀλλ' οἱ ληστανταρται ἀπηνεῖς ἐπυροβόλουν ἀδιακρίτως κατὰ τῶν ἀποπειρωμένων νὰ διαφύγωσιν, οὕτω δὲ μέγας ἀριθμὸς ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ παιδίων ἔπεσεν ὑπὸ τὰς σφαίρας τῶν κακούργων ἀπανθρακωθέντες ὀλίγον μετὰ ταῦτα ὑπὸ τοῦ ἄνωθεν αὐτῶν διελθόντος παμφάγου στοιχείου.

Ἐννοεῖται ὅτι αἱ φῆμαι αὗται, ἂν καὶ ὑπερβολικαί, δὲν ἔλειψαν νὰ συγκινήσωσι βαθύτατα ὁλόκληρον τὴν πόλιν μας, ἥτις ἐναγωνίως ἀνέμενε θετικὰς εἰδήσεις. Τινὲς τῶν ὁμογενῶν μὴ δυνάμενοι νὰ κρατηθῶσι μετέβησαν ἐπὶ τόπου καὶ ἐξ αὐτῶν ἐγνώσθη ἐν μέρει ἡ ἀλήθεια τῶν γεγονότων. Ἐκ τῶν πρώτων μετέβη ὅπως αὐτοπροσώπως ἴδῃ τὴν κατάστασιν ἡ Αὐτοῦ Παναγιότης ὁ Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κύριος Ἀλέξανδρος. Ἅπαντα τὰ Προξενεῖα εἴτε διὰ τῶν κυρίων Προξένων εἴτε διὰ Προξενικῶν ὑπαλλήλων σπευσάντων ἐπὶ τόπου ἐπροθυμοποιήθησαν νὰ λάβωσι ἐξηκριβωμένας πληροφορίας. Ὡσαύτως μετέβησαν ἐκεῖ ἀντιπρόσωποι τῶν Πολιτικῶν Πρακτόρων, εἷς τῶν Ρώσσων ἀξιωματικῶν καὶ ἀνταποκριταί τινες εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων. Αἱ Ἀρχαὶ Θεσσαλονίκης μόλις λαβοῦσαι γνῶσιν τοῦ πράγματος ἔπεμψαν ἰσχυρὰν δύναμιν πρὸς περιφρούρησιν τῶν πέριξ καὶ καταδίωξιν τῆς ληστανταρτικῆς συμμορίας.

Πρὸς τὸ ἑσπέρας ἐγνώσθη ἡ ἀληθὴς τῶν γεγονότων ἐξέλιξις. Κατὰ τὰς αὐθεντικὰς ἡμῶν πληροφορίας συμμορία ληστανταρτῶν ἀποτελουμένη ἐκ **50—60** μελῶν εἰσελθοῦσα τὴν νύκτα τῆς Κυριακῆς περὶ ὥραν 4ην εἰς Γραδοβόριον ἤρξατο πυροβολοῦσα καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις ἐνσπείρουσα τὸν τρόμον καὶ τὴν φρίκην παρὰ τοῖς κατοίκοις. Ἡ κοινότης Γραδοβορίου ἔχουσα 120—130 οἰκογενείας ἀποτελεῖται κατὰ τὰ $^2/_3$ ἐξ Ὀρθοδόξων Ἑλλήνων καὶ κατὰ τὸ $^1/_3$ ἐκ βουλγάρων σχισματικῶν. Ἐν τῷ μόνῳ τοῦ χωρίου ναῷ ἀκούεται ἐκ περιτροπῆς ἡ γλῶσσα τῶν Βασιλείων καὶ τῶν Χρυσοστόμων καὶ ἡ γλῶσσα ἡ Σλαυική. Ἀπὸ διετίας ἤδη τὰ κομιτάτα πειρῶνται νὰ ἐξαναγκάσωσι τοὺς κατοίκους ἅπαντας ὅπως ἐγκολπωθῶσι τὸ σχίσμα, κλείσωσι κατὰ συνέπειαν αἱ λειτουργοῦσαι Ἑλληνικαὶ Σχολαὶ καὶ περιέλθῃ ὁ ναὸς εἰς χεῖρας τῆς Ἐξαρχίας. Τὰ ἐκτυλιχθέντα πέρυσιν ἐκεῖ τραγικὰ γεγονότα μένουσιν ἔτι ζωηρὰ εἰς τὴν μνήμην ὅλων. Μεθ' ὅλα ταῦτα ὅμως οἱ στερρῶς τῶν Πατριαρχείων ἐχόμενοι ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν τὸν λαμπρὸν φρονηματίαν Τραϊανὸν Στεργίου ἀντέστησαν καὶ ἀνθίστανται κατὰ πάσης ἐπιβουλῆς, πρόθυμοι νὰ θυσιάσωσι τὴν ζωήν των μᾶλλον ἢ νὰ ἀπαρνηθῶσι τὴν πάτριον θρησκείαν αὐτῶν ἐνστερνιζόμενοι τὸ κατάρατον σχίσμα.

Ἡ ληστοσυμμορία διαιρεθεῖσα εἰς δύο, μέρος μὲν αὐτῆς μετέβη ὅπως παραβιάσῃ τὴν οἰκίαν Ὀρθοδόξου τινὸς Τραϊκου, καθ' οὗ εἶχον ἀφορμὰς δυσαρεσκείας ὡς ἀνθισταμένου εἰς τὰς παρακελεύσεις τοῦ κομιτάτου· ἀλλ' ὁ Τραϊκος ἔχων παρ' ἑαυτῷ φύλακας κύνας ἀγριωτάτους κατώρθωσε νὰ ἀπομακρύνῃ τοὺς κακούργους χωρὶς αὐτὸς νὰ πάθῃ τίποτε, ἐκ τῶν τῆς ἀπωλείας μιᾶς χορταποθήκης, ἣν ἐπυρπόλησαν οἱ ἀντάρται ἀποχωροῦντες, μέρος δὲ μετέβη εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀνωτέρω μνημονευομένου πιστοῦ τῆς Ὀρθοδοξίας τέκνου Τραϊανοῦ Στεργίου γέροντος **65** ἐτῶν καὶ διαρρήξασα τὴν θύραν εἰσῆλθεν ἐντός. Ἡ οἰκογένεια τοῦ Τραϊανοῦ ἀπετελεῖτο ἐξ αὐτοῦ, τῆς συζύγου του γραίας **60** ἐτῶν, τῶν δύο υἱῶν του Στεργίου ἐτῶν **26**, Ἀναστασίου ἐτῶν **24** καὶ τῶν δύο συζύγων αὐτῶν.

Οἱ ληστανταρται μόλις εἰσελθόντες τὰς μὲν δύο νύμφας διέταξαν νὰ ἀπέλθωσιν εἰς τὰς οἰκίας τῶν γονέων των, λέγοντες αὐταῖς «νὰ εὕρουν ἄλλους ἄνδρας»· τὸν δὲ γέροντα Τραϊανὸν καὶ τοὺς δύο υἱούς του ἀφ' οὗ παντοιοτρόπως ἐβασάνισαν ἐξωρύξαντες ἀπανθρώπως τοὺς ὀφθαλμούς των, ἀποκόψαντες τὰ ὦτα καὶ τὰς ῥῖνάς των ἐφόνευσαν τέλος προσθέσαντες οὕτω νέα ἔπη εἰς τὴν ἡρωϊκὴν Βέδα των ἀλλὰ καὶ ὀνόματα νέων μαρτύρων εἰς τὸ ἐθνικὸν καὶ ἐκκλησιαστικὸν ἡμῶν μαρτυρολόγιον. Ἡ δυστυχὴς γραῖα σύζυγος τοῦ Τραϊανοῦ βλέπουσα τὸν σύζυγον καὶ τὰ τέκνα της βασανιζόμενα ἐρρίφθη μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν βασανιστῶν των ἀλλ' οἱ ἄγριοι οὗτοι ἀπόγονοι τοῦ Κρούμου μὴ σεβασθέντες οὔτε τὸ φῦλον οὔτε τὴν ἡλικίαν της ἐτραυμάτισαν αὐτὴν δεινῶς εἰς τὰ στήθη καὶ τὴν ἔρριψαν ἔξω τῆς οἰκίας. Τὴν δυστυχῆ σύζυγον καὶ μητέρα τῇ φιλανθρώπῳ μερίμνῃ τῶν ἁρμοδίων μετέφερον ἐνταῦθα πρὸς θεραπείαν.

Μετὰ τὸν κορεσμὸν τῶν αἱμοχαρῶν ἐνστίκτων των οἱ βδελυροὶ κακοῦργοι ἔθηκαν τὸ πῦρ εἰς τὴν οἰκίαν καὶ ἀνεχώρησαν εὐχαριστημένοι ὡς ἄνθρωποι ἐπιτελέσαντες εὐγενῆ τινα πρᾶξιν. Τὰ πτώματα τῶν τριῶν θυμάτων θὰ ἀπηνθρακοῦντο ἀφεύκτως ἂν γέρων τις γείτων εὐσεβὴς καὶ φιλάνθρωπος δὲν εἰσεχώρει μέσῳ τῶν φλογῶν κατορθώσας νὰ σύρῃ εἰς τὴν ὁδὸν τὰ πτώματα τοῦ πατρὸς καὶ ἑνὸς τῶν δύο υἱῶν. Τὸ ἕτερον πτῶμα ἐγένετο παρανάλωμα τοῦ πυρός.

Πρὸς τὸ ἑσπέρας ἐγένετο ἐν μέσῳ βαθυτάτης συγκινήσεως ἡ κηδεία τῶν τριῶν ἐθνομαρτύρων. Ἡ «Ἀλήθεια» σπένδουσα δάκρυ ἐπὶ τοῦ νωποῦ τάφου τῶν νέων θυμάτων τῆς βουλγαρικῆς θηριωδίας ἐπικαλεῖται τοὺς κεραυνοὺς τῆς θείας δικαιοσύνης ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν ἀνοσίων δολοφόνων των.

...ΙΣ ΟΘΩΜΑΝΙΚΗΣ ...ΕΝ ΓΕΝΕΙ ...ΑΚ. ΛΕΓΟΜΕΝΩΝ ΛΩΣΣΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Α'. Ὁ τουρκοδιδάσκαλος δέον νὰ εἶναι εἰδήμων οὐχὶ μόνον τῆς λαλιᾶς, ἀλλὰ καὶ τῶν συντακτικῶν ὅσον ἔνεστι καὶ τῶν γραμματικῶν λεπτομερειῶν τῆς μητρικῆς γλώσσης τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. Τὸ ἀπαραίτητον τῆς ἀρχῆς ταύτης καθίσταται ἐπαισθητότερον καθ' ὅσον ἀνερχόμεθα τὰς ἀνωτέρας βαθμίδας τοῦ παρ' ἡμῖν ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος. Ἡ μετάδοσις γλώσσης τινὸς γιγνομένη δι' ἁπλῆς ἑρμηνείας λέξεων καὶ μεταφράσεων χωρίων τοῦ ...ένου κυοφορεῖ ὀλίγα καὶ πενιχρά, ...ταῦτα ὑπείκοντα τῷ πανδαμάτορι ... καὶ τῷ τῆς φθορᾶς γενικῷ καὶ ...λοιώτῳ νόμῳ βαθμηδὸν ἐξλείφονται καὶ ἀφανίζονται. Ὁ ἔν τινι γλώσσῃ ἀποθησαυρισθεὶς πλοῦτος, λεξικολογικός τε καὶ συντακτικός, ἵνα ἦ μόνιμος καὶ ἐν ἀναγκῇ μνημονευτός, δέον νὰ συναποκτᾶται μετὰ τοῦ φιλοσοφικοῦ λεγομένου τῆς ἀναμνήσεως βοηθήματος, ὅπερ παράγεται ἐν τῇ διδακτικῇ δι' ἀντιπαραβολῆς τῶν ἀγνώστων πρὸς τῆς ἀποκτητέας γλώσσης πρὸς τὰ ...στὰ τῆς μητρικῆς ἢ ἐν γένει τῆς ...τημονικῆς λεγομένης τοῦ σχολείου ...σης. Ἐν τῇ παιδαγωγικῇ διδα...ῳ ...ε ὁποιασδήποτε γλώσσης δὲν ἐ...ίζ...εται ἡ λεξικομάθεια, ἀλλ' ἡ εἰ...Δ... τοῦ μαθητοῦ εἰς τὰ ἄδυτα ...ς διδακτέας γλώσσης, ἡ μύησις εἰς τὰ ἀπόκρυφα, οὕτως εἰπεῖν, αὐτῆς καὶ ἐν γένει ἀναζητεῖται ἡ μεθοδικὴ κλεὶς ἐκείνη, δι' ἧς ἀνοιγομένης τῆς θύρας τῆς ἀγνοίας πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ μαθητοῦ νὰ ἀποκαλύπτωνται αὐτῷ θρόως ἐν χρονικῷ σχεδὸν ἥττονι διαστήματι καὶ δι' ὀ...ο κόπου αἱ δ...

ἐμοῦ ἐπετηδεύετο περί τε τὰς ἐκφράσεις καὶ τὸν τρόπον τῆς ἀναπτύξεως, οὗτερ ἀνωτέρω εἴπομεν τύπου, τοῦ σηγά-ησηλά. Ἀλλ' ὅσον οὗτος ἐπετηδεύετο περὶ τὰς ἐκφράσεις του βαθμηδὸν ἀραβικώτερος γενόμενος, τοσοῦτον ἠμυδροῦτο ὁ εὐλογημένος τύπος, πληρῶν ἱδρῶτος μὲν τὸν διδάσκαλον, ἐξαντλῶν δὲ τὴν ὑπομονὴν τῶν μαθητῶν, οἵτινες μέχρι τινὸς καίτοι εἶχον, ὡς μαγνητισμένοι, προσηλωμένα τὰ ὄμματα ἐπὶ τοῦ διδασκάλου, ἀλλ' ἀπογοητευθέντες ἐπὶ τέλους ἀπεσπῶντο ὁ εἰς κατόπιν τοῦ ἄλλου, καὶ τίς οἶδε ὁποῖά τινα διεβουλεύοντο· ὁ δὲ Καθηγητὴς διετέλει διατόρως εἰσέτι διδάσκων ἐν τῇ Βουλωνιᾷ ταύτῃ ἰδεῶν καὶ γνωμῶν καὶ σκέψεων. Μετὰ τὸ πέρας τῆς παραδόσεως ὁ διδάσκαλος ἀποτεινόμενος πρὸς ἐμὲ διὰ ποιάν τινα ἐκφραστικότητα λαβούσης φυσιογνωμίας του, ὡτενεί μοι ἔλεγεν, ἐν οἶδα, ὅτι οὐδὲν νῦν ἐποίησα, ἐγὼ δὲ προὐκάλεσα μειδίαμά τι ἠθικῆς ἐλαφρύνσεως· ἐν αὐτῷ, εἰπών, ὅτι ὁ τύπος οὗτος εἶνε ὄντως δύσκολος. Ὅλεν οἱ ἐκκαστχοῦ ἐφορεύοντες λαμβάνοντες ταύτην ὑπὸ σπουδαίαν καὶ ἀνεπίδεκτον ἐνστάσεως ἔποψιν, ἵνα μὴ ὦσι, καίπερ ἄκοντες, φονεῖς καὶ τοῦ πολυτίμου χρόνου τῶν μαθητῶν καὶ τῶν χρηματικῶν θυσιῶν τῶν σχολείων, ὧν ἐφορεύουσι, δέον νὰ προτιμῶσιν ὡς τουρκοδιδασκάλους ὁμογενεῖς Ἑλληνομαθεῖς νέους εἰδότας παιδιόθεν τὴν ἰδιάζουσαν προφορὰν καὶ τοὺς ἰδιωτισμοὺς τῆς Τουρκικῆς γλώσσης, τούτων δὲ μὴ ὑπαρχόντων Τούρκους Ἰωαννίνων καὶ ἀλλαχοῦ, ἐν αἷς λαλεῖται ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα. Ὑστεροματθεῖς δέ τινες ἡμέτεροι τουρκοδιδάσκαλοι, ὡς μεμαθηκότες τὴν γλῶσσαν διὰ τοῦ Συντακτικοῦ καὶ τῆς Γραμματικῆς, ὄχι μόνον τοὺς ποικιλωτάτους τύπους καὶ ἰδιωτισμοὺς τοῦ, ἐν χρήσει παρὰ τῷ λαῷ καὶ ὑπὸ κανόνας εἰσέτι μὴ ὑπαχθέντας ἐν τῇ Τουρκικῇ γλώσσῃ, ἀλλ' ἐν τῇ ὁμιλίᾳ, εἴτε τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Συντακτικοῦ καὶ τῆς Γραμματικῆς ἐπιδιώκοντες, εἴτε τὰς λέξεις καὶ ἰδίως τὰ ἄλλως μὲν γραφόμενα ἄλλως δὲ προφερόμενα γράμματα ἀδεξίως προφέροντες καταφωρῶνται ὡς ἀδεεῖς ὀψιμαθοῦτοι ὑστεροματθεῖς.

Ἰωαννάκης.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ

Κωνσταντινούπολις 12 Αὐγούστου 1904.

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν ἀνεγνώσθη τηλεγράφημα τοῦ σεβ. μητροπολίτου Θεσσαλονίκης ἀγγέλλοντος ὅτι, ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν κεκλεισμένος ναὸς τοῦ χωρίου Λιγκοβάνι ἠνοίχθη ὑπὸ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν καὶ ἀπεδόθη εἰς τὴν ...μογενῆ κοινότητα.

❀

Ὁ ἡγούμενος τοῦ ἐν Μόσχᾳ Μετοχίου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ...χιμ. κ. Ἰάκωβος τηλεγραφικῶς ἀναφέρει ὅτι καθ' ἣν ἔλαβεν ἐντολὴν μετέβη εἰς Πετρούπολιν καὶ παρέστη εἰς ...νόματος τῆς Μ. Ἐκκλησίας εἰς τὴν ...λετὴν τῆς βαπτίσεως τοῦ νεογεννήτου ...κδόχου τοῦ ῥωσσικοῦ θρόνου ἑρμηνεύ...ας τῷ αὐτοκρατορικῷ ζεύγει τὰς εὐ...ὰς καὶ τὰ συγχαρητήρια αὐτῆς. Ὁ ...κνοσ. ἀρχιμανδρ. ἀναφέρει ἐν τῷ τη...εγραφήματι αὐτοῦ ὅτι ἡ Α. Α. Μ. ...Τσάρος δεχθεὶς τὰς διαβιβασθείσας ...ροσρήσεις θερμὰ ἐξέφρασεν εὐχαριστή...α πρὸς τὴν Μ. Ἐκκλησίαν.

❀

Ἐπὶ Συνόδου ἀνεγνώσθη σήμερον ...θεσις τοῦ πανιερ. μητροπολίτου Κυ...τσᾶς κ. Φωτίου ἀναφέροντος ζητή...ατά τινα τῆς ἕδρας τῆς ἐπαρχίας αὐ...οῦ ὡς καὶ τῆς ὁμογενοῦς κοινότητος ...οσχοπόλεως.

Ὁμοίως ἀνεγνώσθη καὶ ἔκθεσις τοῦ ...ανιερ. μητροπολίτου Μογλενῶν κ. ...ωαννικίου ἐκθέτοντος τὰ κατὰ τὴν ἐ...αρχίαν αὐτοῦ.

❀

Μετὰ μηνιαίαν περίπου διατριβὴν ἐν ...ριγκήπῳ παρὰ τῇ μητρὶ αὐτοῦ ἀνε...ώρησε χθὲς ἐπανακάμπτων εἰς τὴν θέ...ν του ὁ βοηθὸς ἐπίσκοπος τοῦ μητρο...ολίτου Ἐφέσου Θ. ἅγιος Χριστουπό...εως κ. Ἰωακείμ. Τὴν Α. Θεοφιλίαν ...οέπεμψαν μέχρι τοῦ σταθμοῦ Σιρκε...ῆ ἱκανοὶ τῶν ἐνταῦθα φίλων καὶ ...ωστῶν.

❀

Ἐπετράπη ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ ...ατριαρχείου εἰς ἐπιτροπὴν ἀπαρτιζομένην ἐκ τῶν ἐγκατεστημένων ἐνταῦθα ὁμογενῶν ἐκ τῆς ἐπαρχίας Σισανίου καὶ Σιατίστης κ.κ. Θ. Δ. Κωνσταντινίδου, Γ. Δραβγγα, Ἀθαν. Παπαστεριοπούλου, Β. Παπάζογλου καὶ Γ. Γκίρα, νὰ περιέλθῃ πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ ἀνορθώσεως τοῦ ἐν τῇ κώμῃ Ραδοβίστῃ τῆς ἐν λόγῳ ἐπαρχίας πρό τινος καιροῦ ἐν καιρῷ νυκτὸς πυρποληθέντος ναοῦ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς. Ἡ κοινότης αὕτη, ἀπολέσασα οὕτω τὸν εὐκτήριον αὐτῆς οἶκον, οὗ ἡ ἀνοικοδόμησις θὰ στοιχίσῃ ὑπὲρ τὰς 500 λίρας, εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀναπόδραστον ἀνάγκην ν' ἀπευθύνῃ ἔκκλησιν εἰς τὰ εὐσεβῆ αἰσθήματα τῶν ἐν Κων)πόλει συνεπαχθιωτῶν καὶ παντὸς φιλογενοῦς ὀρθοδόξου. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐλπίζει ὅτι θὰ τύχῃ συμπαθοῦς καὶ ἀποτελεσματικῆς παρ' αὐτοῖς ὑποδοχῆς.

Ἡ "ΑΛΗΘΕΙΑ,, ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ,

Μητροπολίτης Στρωμνίτσης.— Μετὰ πολύμηνον ἀπουσίαν ἀνεχώρησε τῷ προχθὲς Σαββάτῳ μεταβαίνων ἐν μίσῳ τοῦ πνευματικοῦ Του ποιμνίου ὁ Μητροπολίτης Στρωμνίτσης Σεβασμιώτατος κ. Γρηγόριος.

Κοινοτικὰ Ἐκπαιδευτήρια. — Ἀπ' αὔριον ἄρχονται αἱ ἐγγραφαὶ τῶν μαθητῶν εἰς τὰ διάφορα κοινοτικὰ Ἐκπαιδευτήριά μας. Ὡς ἀσφαλῶς πληροφορούμεθα, ἡ ἐφορεία ἀνενέωσε συμφωνίαν μεθ' ὅλου τοῦ τέως προσωπικοῦ. Μένει μόνον νὰ διορισθῶσιν ὁ Γυμνασιάρχης καὶ ἡ Διευθύντρια τοῦ Παρθεναγωγείου.

Ἔκθεσις Ἀθηνῶν.— Χθὲς ἀπεστάλησαν εἰς τὴν πόλιν μας τὰ διπλώματα τῶν ἐκθετῶν, ὅσοι ἐβραβεύθησαν εἰς τὴν Διεθνῆ ἔκθεσιν Ἀθηνῶν τοῦ 1903. Τὰ διπλώματα ταῦτα εἶνε καλλιτεχνικώτατα, ἀναμένονται δὲ προσεχῶς καὶ τὰ σχετικὰ χρυσᾶ ἢ ἀργυρᾶ μετάλλια.

Τὰ ἐν Γραδοβορίῳ. — Πληροφορούμεθα τὴν τελευταίαν στιγμὴν ὅτι συνελήφθη ἐν Γραδοβορίῳ ὁ σχισματικὸς ἱερεὺς Ἠλίας καθ' οὗ βαρύνουσιν ὑπόνοιαι συνεννοήσεως μετὰ τῶν ληστοκαρτῶν, διότι ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς ἐκκλησίας εὑρέθησαν φυσίγγια ὅπλου καὶ φλοιοὶ ὑδροπέπονος.

Σπουδῶν τελειοποίησις. — Εὐχαρίστως πληροφορούμεθα ὅτι ὁ φίλος ποιητὴς κ. Γεώργιος Σαγιαξῆς ἐκ Μοναστηρίου, τελειόφοιτος τῆς ἐν Λειψίᾳ φιλοσοφικῆς σχολῆς κατὰ σύστασιν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου μεταβαίνει προσεχῶς εἰς Βιέννην καὶ Λειψίαν, ὅπως ἀσχοληθῇ εἰδικῶς περὶ τὴν γλωσσολογίαν καὶ ἐθνολογίαν τῶν λαῶν τῆς Χερσονήσου τοῦ Αἵμου. Εὐχόμεθα αὐτῷ εὐδοκίμησιν.

Ἐκ Καβάλλας. — Καθὰ ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Καβάλλας, τῇ 5 τρέχοντος ἀφίκοντο ἐκεῖ προερχόμενοι ἐξ Ἀθηνῶν οἱ γαμβροὶ τοῦ ἀειμνήστου Νικολάου Μαυροκορδάτου κ. κ. Μπαλτατζῆς βουλευτὴς Ἀλμυροῦ καὶ Σοῦτσος ἀντισυνταγματάρχης τοῦ ἱππικοῦ μετὰ τῶν κυριῶν αὐτῶν καὶ παρέλαβον τὰ ὀστᾶ τοῦ πρὸ ἐννέα ἐτῶν ἀποθανόντος ἐν Καβάλλᾳ Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου, τελευταίου γόνου τῆς ἱστορικῆς οἰκογενείας τῶν Μαυροκορδάτων. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ ναῷ πενθίμως διεσκευασμένῳ ἐγένετο κατανυκτικωτάτη ἐπιμνημόσυνος τελετὴ παρουσίᾳ ὅλης τῆς ἐκλεκτῆς κοινωνίας τῆς πόλεως προϊσταμένου τῆς Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου κ. Σπυρίδωνος Βλάχου.

Ἀναχωροῦντες οἱ κ. κ. Μπαλτατζῆς καὶ Σοῦτσος ἐνεχείρισαν τῷ Πανοσιολογιωτάτῳ Ἀρχιμανδρίτῃ φρ. χρ. **1000** ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ νοσοκομείου ὁ «Εὐαγγελισμός.»

— Ὑπὲρ τοῦ νοσοκομείου ἀπέστειλε **200** φρ. χρ. διὰ τοῦ κ. Βούλιογλου ὁ ἐν Μαδαγασκάρῃ διαμένων Καβαλλιώτης κ. Δημ. Ψάλτης.

— Ὑπὲρ τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος τῶν Κυριῶν προσήνεγκε Λ. Τ. **6** ἡ ἀξιότιμος κ. Βασιλικὴ Βούλιογλου, ἥτις καὶ μέλος τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς ῥηθείσης Ἀδελφότητος τυγχάνει. Σημειωτέον δ' ὅτι καὶ πέρυσι τὸ αὐτὸ προσέφερε ποσὸν ἡ ἀξιότιμος δέσποινα.

Πολιτικοὶ πράκτορες. — Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Μοναστηρίου ὅτι τῇ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ — Ἐτησία μετζ. 4. Ἑξάμηνος » 2 ½
ΕΠΑΡΧΙΩΝ — Ἐτησία μετζ. 5. Ἑξάμηνος » 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ — Ἐτησία » » 25. Ἑξάμηνος » » 14.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ ΚΑΤΑ ΣΥΜΦΩΝΙΑΝ

ΔΙΑ ΠΑΣΑΝ ΑΙΤΗΣΙΝ ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΟΝ ΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ
Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.
ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΠΑΡΑΔΕΣ 20

Ἱδρυτὴς καὶ Ὑπευθυνος Ἰδιοκτήτης Σ. ΜΟΥΡΑΤΩΡΗΣ

ΑΛΗΘΕΙΑ

LA VERITA

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

Ἐκδίδεται κατὰ ΤΡΙΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗΝ καὶ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Διευθυντὴς καὶ Διαχειριστὴς Ι. ΚΟΥΣΚΟΥΡΑΣ

ΕΤΟΣ Β'. — ΑΡΙΘ. (183) — 31 ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΝ ΦΡΑΓΚΟΜΑΧΑΛΑ ΟΔΟΣ ΚΟΛΟΜΒΟΥ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Τρίτη τῇ 24 Αὐγούστου 1904.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Μνημόσυνον.—Ψευδολογιῶν ἀναίρεσις.—Πολιτικὴ Ἐπιθεώρησις.—Ὀθωμανικὴ γλῶσσα.—
Ἡ «Ἀλήθεια» ἐν Θεσσαλονίκῃ.—
—Εἰδήσεις ἐξ Ἑλλάδος.— Τελευταία ὥρα. -
Ἐμπορικὸν δελτίον.— Ἀγγελίαι.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Ἡ περικλεὴς τῶν Θεσσαλονικέων Ὀρθόδοξος Ἑλληνικὴ Κοινότης ἐντὸς χρονικοῦ διαστήματος ἓξ μόνον μηνῶν ἀνέγραψεν ἐν τοῖς χρονικοῖς τῆς ἐνδόξου αὐτῆς ἱστορίας τρεῖς χρονολογίας ἀναφερομένας εἰς μεγίστης σπουδαιότητος ὑπό τε ἐθνικὴν καὶ ἐκκλησιαστικὴν ἔποψιν ἰσαρίθμους πράξεις ἀλησμόνητον κεκλημένας νὰ ἐγκαταλίπωσιν ἐποχὴν ἐν τῇ διὰ μέσου τῶν αἰώνων φιλογενεῖ καὶ φιλοθρήσκῳ ἐξελίξει της: τὴν πρώτην, τῆς 22ας Φεβρουαρίου, ὅτε σύσσωμος ἐξηγέρθη ὅπως ἐκφράσῃ ἅπασαν τὴν καταλαβοῦσαν αὐτὴν ἀγανάκτησιν συνεπείᾳ τῶν ἀλλεπαλλήλων ἀκατονομάστων φρικαλεοτήτων τῶν διαπραττομένων ὑπὸ τῶν ὀπαδῶν τοῦ ἀπεχθεστάτου βουλγαρικοῦ λησταναρτικοῦ κομιτάτου παρακαλοῦσα διὰ τοῦ πνευματικῶς προϊσταμένου αὐτῆς τὰς σεβαστὰς τοπικὰς ἀρχὰς ὅπως μεταχειρισθῶσιν αὐστηρὰ καὶ δρακόντεια μέτρα· τὴν δευτέραν, τῆς 23ης Μαΐου, ὅτε βαρυπενθοῦσα συνώδευσε μέχρι τῆς τελευταίας του κατοικίας τὸν πολύκλαυστον νεκρὸν τοῦ ἀειμνήστου Ἀλεξάνδρου Παπαχρήστου πεσόντος θύματος τῆς κατὰ τῶν ἀνατολικῶν σιδηροδρόμων δυναμιτιστικῆς τῶν ἀναρχικῶν βουλγάρων ἀποπείρας τῇ νυκτὶ τῆς προηγουμένης ἡμέρας· τὴν τρίτην, τῆς προχθὲς Κυριακῆς 22ας Αὐγούστου, ὅτε ἡ Αὐτοῦ Παναγιότης ὁ σεβαστὸς καὶ φιλογενέστατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κύριος Ἀλέξανδρος ἐτέλει ἐπιβλητικώτατον ἐν Γραδοβορίῳ μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν τριῶν νέων θυμάτων τῆς βουλγαρικῆς θηριωδίας κατὰ τὴν νύκτα τῆς 15ης ἱσταμένου μηνός, τῶν τριῶν νέων ἐθνομαρτύρων Τραϊανοῦ Στεργίου καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ Ἀναστασίου καὶ Στεργίου. Τῆς περιστάσεως ταύτης δραξαμένη ἡ Ὀρθόδοξος Ἑλληνικὴ τῆς Θεσσαλονίκης Κοινότης, ἥτις βαθύτατα συνεταράχθη ἐκ τῆς νέας ἐκείνης ἐκφάνσεως τῶν δολοφονικῶν ἐνστίκτων τοῦ ἀποτροπαίου βουλγαρικοῦ λησταναρτικοῦ κομιτάτου καὶ μέχρι μυχιαιτάτων συνεκινήθη ἐκ τῆς πληξάσης τὴν ὁμογενῆ τοῦ Γραδοβορίου κοινότητα δυστυχίας ἔσπευσε διὰ πολλῶν, πλείστων ἐκ τῶν μᾶλλον ἐπιλέκτων αὐτῆς μελῶν νὰ παραστῇ κατὰ τὴν ἐπιμνημόσυνον ταύτην τελετὴν καὶ νὰ καταθέσῃ στεφάνους ἐπὶ τῶν τάφων τῶν νέων ἐθνομαρτύρων, φόρον οὕτως ἀποτίουσα τιμῆς τῇ μνήμῃ τῶν πιστῶν ἐκείνων τῆς Ὀρθοδοξίας τέκνων, ἅτινα οὔτε ἡ ἀπειλὴ τοῦ θανάτου οὔτε ὁ θάνατος αὐτὸς ἴσχυσαν νὰ ἀποτρέψωσιν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ, ἐφ' ἧς εἶδον βαδίσαντες τοὺς ἑαυτῶν γονεῖς καὶ τοὺς προπάτορας. Ἡ πανηγυρικὴ αὕτη συμμετοχὴ τῆς Ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Κοινότητος Θεσσαλονίκης εἰς τὸ πένθος τῆς ὁμογενοῦς κοινότητος Γραδοβορίου, ἡ αὐθόρμητος αὕτη καὶ εὐγενὴς καὶ ὑψηλὴ τῶν ὁμογενῶν Θεσσαλονικέων πρᾶξις ἡ ἀποδεικνύουσα ἅπαξ ἔτι τὸ μέγεθος τῆς φιλογενείας τῶν αἰσθημάτων, ὑφ' ὧν ἐμπνέεται ἡ ἡμετέρα φυλή, ἥτις οὐδέποτε ἔλειψεν ἀπὸ τοῦ νὰ ἀποδώσῃ τὴν προσήκουσαν τιμὴν καὶ τὸ ἀνῆκον σέβας εἰς τοὺς ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος πεσόντας, ἀποτελεῖ ἐν ταὐτῷ καὶ τὴν μεγαλοπρεπεστέραν ἐκδήλωσιν τῶν νομοταγῶν καὶ εἰρηνοφίλων διαθέσεων αὐτῆς, ἀφ' ὧν οὐδὲ κατὰ γραμμὴν παρεξέκλινε παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας προσβολάς, ἃς μέχρι τοῦδε ἐκ μέρους ἀνθρωπομόρφων τεράτων ὑπέστη. «Εἴμεθα πολλαὶ χιλιάδες — ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν πολιτικῶν πρακτόρων οἱ πρόσφυγες τῆς Καστορίας — εἴμεθα πολλαὶ χιλιάδες καὶ δυνάμεθα ἀναμφιβόλως ν' ἀνταποδώσωμεν τὰ ἴσα καὶ ἔτι περισσότερα. Ἀλλὰ κατανοοῦντες τὴν εὐθύνην, ἥτις θὰ ἐπιβαρύνῃ ἡμᾶς ὡς Ἔθνος πεπολιτισμένον ἐπὶ τῇ διαπράξει τοσούτῳ φρικτῶν καὶ ἀπανθρώπων κακουργημάτων, συνεκρατήθημεν καὶ συγκρατούμεθα ἔχοντες τὰς ἐλπίδας ἡμῶν ἐστηριγμένας ἐπὶ τῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα δὲν λείπει νὰ λαμβάνῃ ἡ Σ. Κυβέρνησις». Καὶ τὴν γνώμην αὐτὴν τῶν φρονηματιῶν ἐκείνων ἀδελφῶν μας συμμερίζεται ἀπαξάπασα ἡ ἐν Μακεδονίᾳ ὁμογένεια καὶ ἐπικροτεῖ ὁλοψύχως ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις. Δολοφονοῦσιν οἱ τοῦ κομιτάτου βούλγαροι, θανατοῦσι μαρτυρικῶς τοὺς ἀδελφούς μας, ἀλλ' ἡμεῖς οἱ τὸ Ἑλληνορθόδοξον στοιχεῖον ἐνταῦθα ἀπαρτίζοντες ἔχοντες πίστιν ἐπὶ τὸν Θεὸν τῆς δικαιοσύνης καὶ ἐμπιστοσύνην ἐπὶ τὸ μέλλον τῆς ἡμετέρας φυλῆς περιοριζόμεθα ρίπτοντες ἀπὸ τοῦ ὕψους, ἐφ' οὗ ἔταξεν ἡμᾶς ἡ εὐγένεια τῆς καταγωγῆς μας, τὸ ἔνδοξον τῆς ἱστορίας μας, ἡ ἐκπολιτιστικὴ δύναμις τῶν γραμμάτων μας, καὶ τὸ πανθομολογουμένως ὑπέροχον τοῦ ἤθους καὶ τοῦ φρονήματός μας βλέμμα περιφρονήσεως πρὸς τὰ ἀκαταλόγιστα ὄντα, ἅτινα δι' ἐκνόμων καὶ βδελυκτῶν μέσων πειρῶνται νὰ δημιουργήσωσιν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος ἱστορίαν καὶ γεωγραφίαν, καταγωγῆς εὐγένειαν καὶ δόξαν ἐκπολιτιστῶν. Ἀλλ' ἡ φιλάδελφος συμμετοχὴ τῶν ὁμογενῶν Θεσσαλονικέων εἰς τὸ πένθος τῶν ὁμογενῶν Γραδοβορινῶν ἐνέχει καὶ πρακτικωτάτην σημασίαν, ἣν κλείοντες τὰς παρούσας γραμμὰς δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ ἐξάρωμεν· συνετέλεσεν ὥστε νὰ ἐγκαρδιώσῃ τοὺς ἐν διωγμῷ εὑρισκομένους ἀδελφούς μας, νὰ ἐμφυσήσῃ αὐτοῖς θάρρος, νὰ ἐνσταλάξῃ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν ἐλπίδα καὶ νὰ παράσχῃ εἰς αὐτοὺς τὴν βεβαιότητα ὅτι τὰ μεγάλα ὁμογενῆ κέντρα μετὰ προσοχῆς παρακολουθοῦσι τὰ εἰς βάρος τῶν μικρῶν ὁμογενῶν κοινοτήτων διαδραματιζόμενα, ὅτι αἱ τελευταῖαι αὗται δύνανται μετὰ πεποιθήσεως νὰ τείνωσι τὰς χεῖρας πρὸς τὰ πρῶτα καὶ ὅτι ἡ ὅλη ὁμογένεια ἐπίσταται νὰ γεραίρῃ τὴν μνήμην τῶν πιπτόντων καταθέτουσα στεφάνους ἐπὶ τῶν τάφων τῶν τοιούτων μαρτύρων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους.

ΨΕΥΔΟΛΟΓΙΩΝ ΑΝΑΙΡΕΣΙΣ

Ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένη βουλγαρικὴ ἐφημερὶς «Βέστη» ἐν τῷ ὑπὸ χρ. 6 παρελθόντος μηνὸς Ἰουλίου φύλλῳ αὐτῆς, ἀναγράφουσα ἔν τινι ἀλληλογραφίᾳ αὐτῆς τὰ κατὰ τὴν παρὸ μηνὸς καὶ ἡμίσεος εἰς Προσωτσιάνην τῆς ἐπαρχίας Δράμας ἄφιξιν τοῦ σχισματικοῦ ἀρχιμανδρίτου Γεωργίεφ ὡς ἐξαρχιακοῦ ἀπεσταλμένου, παρίστησι τὴν ἀμιγεστάτην ταύτην ὁμογενῆ κωμόπολιν ὡς κατοικουμένην τὸ πλεῖστον ὑπὸ σχισματικῶν καὶ ἑπομένως βουλγαρικήν, μὴ παραθέτων ὅμως καὶ τὰ ἀσφαλῆ ἐρείσματα, ἐφ' ὧν στηρίζονται αἱ εἰκοτολογίαι της αὗται. Ἐν δὲ τῷ ὑπὸ ἡμερομ. 10 Ἰουλίου φύλλῳ τοῦ ἐν Σόφιᾳ ἐκδιδομένου ὀργάνου τῶν κομιτάτων καὶ τῆς βουλγαρικῆς προπαγάνδας τὰ «Νέα» ἀναγινώσκονται ἐπὶ λέξει τάδε:

«Ὁ ἐν Δράμᾳ Ἕλλην Μητροπολίτης διὰ τῶν ῥαδιουργιῶν αὐτοῦ παρὰ τῷ μουτεσαρίφῃ τῆς ἐπαρχίας Δράμας προσπαθεῖ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἀπομάκρυνσιν ἀπὸ τῆς βουλγαρικῆς πόλεως Προσωτσιάνης τοῦ αὐτόσε πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἱερῶν ναῶν καὶ σχολῶν αὐτῆς ἄρτι παρὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐξαρχίας ἀποσταλέντος ἀρχιμανδρίτου Γεωργίεφ, ὅπως στερήσῃ μὲν ἐξ ἑνὸς τῶν εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν τῶν ἐκκλησιαστικῶν προϊσταμένων των τοὺς πλείστους τῶν κατοίκων τῆς ῥηθείσης πόλεως, ἅτε βουλγάρους ὄντας, ὑφαρπάσῃ δὲ καὶ νομιμοποιήσῃ ὑπὲρ τῶν αὐτόθι ὀλίγων Ὀρθοδόξων Ἑλλήνων, καὶ ἐκείνων μετοίκων, ξένα δίκαια.»

Ὁμολογητέον ὅτι ἀσφαλὲς καὶ ἐπίκαιρόν ἐστι τὸ τέχνασμα τὸ ἐφαρμοζόμενον ἀπό τινος ὑπὸ τῶν βουλγαρικῶν φύλλων, ὅ ἐστι τὸ τῆς πλαστογραφήσεως τῆς ἱερᾶς ἀληθείας, καὶ ἀντάξιον τῶν μεγαλωνύμων ἐφευρετῶν καὶ σχεδιαστῶν τῶν ἐν Μακεδονίᾳ διαπραττομένων δολοφονικῶν ὀργίων, ἀφ' οὗ πρόκειται δι' αὐτοῦ ἀσφαλῶς καὶ ἀναμφιβόλως νὰ ἐπιδιωχθῇ καὶ ἐξασφαλισθῇ ὁ εἰς τὰς ἑαυτῶν ἰδέας προσηλυτισμὸς λαῶν μεγαλωνύμων μὲν καὶ ἀνεπτυγμένων, ἀλλ' εἰκῇ καὶ ὡς τυγχάνει ἕνεκα τῆς χαρακτηριζούσης αὐτοὺς ἄκρας εἰλικρινείας πιστευόντων οἱῳδήτινι βουλγαρικῷ τεχνάσματι, τὰς δ' ἑαυτῶν γνώμας μορφούντων ἐκ τῆς ἐξ ἐπιπολῆς μόνον ἀναγνώσεως τῶν ὑποβαλλομένων ἑκάστοτε αὐτοῖς ἀναγνωσμάτων.

Οὐχ ἧττον ὅμως λεκτέον ὅτι κυνικωτέρα τῆς ἐξυφανθείσης ἐν ταῖς ἀνωτέρω γραμμαῖς ἀναιδεία διὰ τῆς ἀσυστόλου διαστρεβλώσεως καὶ παραχαράξεως τῆς ἀληθείας ἦτο ἀδύνατον ἑτέρα τις νὰ διατυπωθῇ, ἀλλ' οὔτε ἦτό ποτε δυνατὸν ἄλλοθέν ποθεν νὰ ἐκβρασθῇ τοιαύτη ἢ ἀπὸ τῶν στηλῶν βουλγαρικῶν ὀργάνων, ὡς οὔτε νὰ ἐκκολαφθῇ ἀλλαχοῦ που ἀλλ' ἢ μόνον εἰς τὰς κεφαλὰς βουλγάρων ἀρθρογράφων, οἷς τισι συμφυῆ τυγχάνουσι ἡ τε ὕβρις καὶ ἡ βαρβαρότης, ἡ ἀναίδεια καὶ τὸ λοιπὸν σύνολον τῶν ἀγενῶν ἰδιοτήτων αἵτινες ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως αὐτῶν ἐπὶ τῆς ἱστορικῆς σκηνῆς ἀπετέλεσαν ἀεί ποτε τὸν ἐθνικὸν χαρακτῆρα τῶν ἀπογόνων τοῦ Κρούμου.

Ἠθέλομεν θεωρήσει ὅλως ἀνάξιον τοῦ Γένους μας νὰ ἀπαντήσωμεν εἰς τοιαύτας ψευδολογίας χαλκευομένας εἰς τὰ πιεστήρια μόνον βουλγαρικῶν ἐφημερίδων, εἰ μὴ ὑπῆρχον δυστυχῶς ἐν τῇ ἑσπερίᾳ, ὡς ἔφθημεν εἰπόντες, σεβαστοὶ ἄλλως ἄνδρες, οἵτινες ὅμως ἀναγινώσκοντες ταύτας καὶ μὴ ὑποπτεύοντες τὸ ὕπουλον καὶ σκόπιμον τῆς ὑποβολῆς αὐτῶν, ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως πολλάκις τῶν ἀπαιτουμένων ἀναιρέσεων αὐτῶν καὶ τῶν ἀπαραιτήτων διαμαρτυριῶν, προκαταλαμβάνονται καὶ προδιατίθενται μικρὸν καὶ κατ' ὀλίγον ὑπὲρ τῶν ἀναξιοπαθούντων καὶ καταραδιουργουμένων δῆθεν ὑπὸ τῶν ἑλλήνων βουλγάρων καὶ εἰ μὴ ὑπῆρχον, ὃ δὴ τὸ χείριστον, ὄργανά τινα τῶν ἐγκριτωτέρων τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ τύπου, ἅτινα ἀβασανίστως ὡς τὰ πολλὰ παραλαμβάνοντα τὰς τοιαύτας ἐρεσχελείας τοῦ βουλγαρικοῦ τύπου καταχωρίζουσιν αὐτὰς εἰς τὰς αὐτῶν στήλας καὶ πρυδιαθέτουσι οὕτω τὸ κοινὸν ἐν τῇ Δύσει φρόνημα ὑπὲρ παντὸς μὲν βουλγαρικοῦ κατὰ παντὸς δὲ ἑλληνικοῦ ἐν ἀγνοίᾳ ἴσως τῆς χειρίστης ὑπηρεσίας, ἣν προσφέρουσι τῇ προόδῳ καὶ τῇ πολιτικῇ τῆς ἐγγυτέρας Ἀνατολῆς.

Τούτων ὅμως ἕνεκα παραθέτομεν παρακατιόντες ὀλίγας ἡμῶν παρατηρήσεις ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐθνολογικὴν κατάστασιν τῆς Προσωτσιάνης, ἐξ ὧν ἡλίου μὲν φαεινοτέρα καταφαίνεται ἡ ἀλήθεια, ὅλως δ' ἀβάσιμοι ἐλέγχονται αἱ προμνημονευθεῖσαι κατάπτυστοι βουλγαρικαὶ ψευδολογίαι· καὶ δὴ παρατηροῦμεν,

Πρῶτον· ὅτι ἡ κωμόπολις Προσωτσιάνη ἀνέκαθεν ὑπῆρξε καὶ ὑπάρχει Ἑλληνική, καθότι ἐν αὐτῇ καὶ περὶ αὐτὴν εὑρέθησαν καὶ σώζονται διάφορα κειμήλια τῆς ἀρχαιότητος φέροντα τὸν τύπον τῆς ἑλληνικῆς μεγαλοφυΐας, ἐν αὐτῇ διατελοῦσιν ὑπάρχοντα ἤθη καὶ ἔθιμα καὶ παρ' αὐτοῖς ἀκόμη τοῖς σχισματικοῖς καθαρῶς ἑλληνικὰ προσεπικυροῦντα τὸν ἑλληνικὸν τῆς κωμοπόλεως χαρακτῆρα, ἐν αὐτῇ οἱ πλεῖστοι ἀσυγκρίτως τῶν κατοίκων εἰσὶν ἕλληνες, ὡς παρακατιὼν ὁ λόγος δεικνύει, ἐν αὐτῇ ἡ κυριαρχοῦσα γλῶσσα καὶ δὴ ἐν τῇ ἀγορᾷ εἶνε ἡ Ἑλληνική, λαλουμένη κατ' οἶκον μιξοβαρβάρως καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν σχισματικῶν, ἐν αὐτῇ τέλος ἡ ἀγοραία ἐμπορικὴ κίνησις καὶ τὸ λοιπὸν ἐμπόριον εὑρίσκεται εἰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων, ἐγειράντων τὰ καλλιπρεπέστερα τῶν καταστημάτων καὶ τῶν οἰκιῶν τῆς κωμοπόλεως· οὐδαμοῦ δὲ καὶ οὐδέποτε, πρὸς Θεοῦ, ἐσημειώθη ὡς βουλγαρικὴ ἀλλ' ἢ μόνον ἐπὶ τῶν αἱματοβαφῶν λεπίδων τῶν δολοφονικῶν ἐγχειριδίων τῶν μιαρῶν τοῦ ἀπαισίου κομιτάτου ὀπαδῶν.

Δεύτερον· ὅτι ἀναίδην ψεύδονται γράφοντες ὅτι οἱ πλεῖστοι τῶν κατοίκων εἰσὶ βούλγαροι· καθότι ἡ ὑπὸ τῶν ἀριθμῶν διαπιστουμένη ἀλήθεια κεῖται ὑπεράνω παντὸς ψεύδους· οἱ ἐπίσημοι ἀπογραφικοὶ πίνακες τῆς τε Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Δράμας ἀναγράφοντες τοὺς κατοίκους διακριτικῶς κατὰ φυλὰς σημειοῦσιν ἐν Προσωτσιάνῃ πληθυσμὸν 1650 Ὀθωμανῶν, 1300 Ἑλλήνων καὶ 400 μόνον βουλγάρων. Ἄλλως τε τὴν ἀλήθειαν ταύτην ὑπεμφαίνουσι καὶ οἱ ἐν ταῖς σχολαῖς ἀμφοτέρων τῶν ἀποχρώσεων φοιτῶντες μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι, οἵτινες ἐν μὲν ταῖς ἑλληνικαῖς ἀνέρχονται ἐν ὅλῳ εἰς 300 διδασκομένους ὑπὸ 4 διδασκάλων καὶ 2 διδασκαλισσῶν, ἐν δὲ ταῖς βουλγαρικαῖς εἰς 30 μόνον, διδασκομένους ὑφ' ἑνὸς διδασκάλου καὶ μιᾶς διδασκαλίσσης.

Τρίτον· ὅτι οὐ μόνον πολλοί, ἀλλ' οὔτε μία βουλγαρικὴ σχολὴ ἀξία λόγου ὑφίσταται ἐν τῇ Προσωτσιάνῃ ἥτις νὰ συγκεντροῖ ἐπὶ τοσοῦτον τὴν προσοχὴν τῆς ἐν Κων)πόλει Ἐξαρχίας ὥστε καὶ ἰδιαίτεροι ἀπεσταλμένοι πρὸς ἐπιθεώρησιν αὐτῆς νὰ ἀποστέλλωνται, ἐκτὸς ἂν ὡς τοιαύτη θεωρῆται τὸ ἰσόγαιον καὶ διάτρυτον κτίριον τῆς σχολῆς των, τὸ ἐπὶ τριῶν σαθρῶν κιόνων ἐρειδόμενον, τὸ κατάλληλόν πως διὰ συναγελασμὸν ἐν αὐτῷ μόνον χοίρων καὶ οὐχὶ ἀνθρώπων· ἀλλ' οὔτε ἱεροὶ ναοὶ βουλγαρικοὶ ὑπάρχουσι, καθότι ὁ μόνος ὃν περ ἔχουσι καὶ ἐν ᾧ ἐκκλησιάζονται εἶνε μικρόν τι παρεκκλήσιον κοιμητηρίου πάνυ εὐγενῶς παραχωρηθὲν αὐτοῖς ὑπὸ τῆς Ἑλλ. Κοινότητος ἐπὶ προθεσμίᾳ τῇ ἐπεμβάσει τῆς σεβαστῆς Αὐτ. Κυβερνήσεως.

Ἐκ τῶν διαληφθεισῶν ἀνωτέρω ὀλίγων μὲν καὶ συντόμων ἀλλ' ἀκριβῶν παρατηρήσεων ἐμφανῶς δείκνυται ὅτι ἡ Προσωτσιάνη εἶνε κωμόπολις Ἑλληνικὴ καὶ οὐχὶ βουλγαρική, ἀποτελοῦσα κέντρον Ἑλληνισμοῦ ἀκμαιότατον ἐπιβαλλόμενον ἐπὶ τῆς βουλγαρικῆς μειονότητος οὐ μόνον διὰ τῆς ἀριθμητικῆς τῶν ἐν αὐτῇ Ἑλλήνων ὑπεροχῆς ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν λοιπῶν τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ παραγόντων, τοῦτ' ἔστι τῆς [illegible] ἀξιοπιστίας καὶ τοῦ ἐμπορίου.

Ἐὰν οἱ βούλγαροι συντάκται τῶν ἀνωτέρω ψευδολογιῶν ἀμφιβάλλωσι περὶ τῆς ἀληθείας τῶν ἰσχυρισμῶν ἡμῶν δύνανται νὰ βεβαιωθῶσι περὶ αὐτῆς παρὰ τοῦ μνημονευθέντος σχισματικοῦ ἱερέως Γεωργίεφ, αἰσθανθέντος καλῶς ἅμα τῇ εἰς Προσωτσιάνην ἀφίξει του τὴν ὀξύτητα τῶν γιουχαϊσμῶν τῶν κατοίκων σχεδὸν ἁπάντων, ἅτε Ἑλλήνων ὄντων, μηδαμῶς στεργόντων τὴν ὑπὸ τῶν ἀνιέρων αὐτοῦ ποδῶν καταμόλυνσιν τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἑλληνικῆς αὐτῶν πατρίδος ἐδάφους. Εἰ δὲ καὶ ἰδίοις αὐτῶν ὀρθαλμοῖς ὀφείλουσι νὰ αἰσθανθῶσι τὴν κατάστασιν τῆς Ἑλληνικωτάτης Προσωτσιάνης, δύνανται νὰ πράξωσι τοῦτο, ἀφοπλιζόμενοι ὅμως ἐν πρώτοις παντὸς δολοφονικοῦ ἐπ' αὐτῶν ὀργάνου, ἵνα μὴ καὶ ἡ ὡραία αὕτη Ἑλληνικὴ κωμόπολις αἰσθανθῇ τὰς λυπηρὰς συνεπείας κακοβούλου δολοφονικῆς ἐπιθέσεως τοιούτων ἀναρχικῶν στοιχείων.

Τούτων οὕτως ἐχόντων τοῦτ' ἔστιν μὴ ὑπαρχουσῶν ἐν Προσωτσιάνῃ οὔτε βουλγαρικῶν σχολῶν οὔτε ναῶν, ἀλλ' οὔτε οἰκούντων ἐν αὐτῇ πολλῶν σχισματικῶν, πρόδηλος ἐγείρεται ἡ ὑπόνοια ὅτι πάντα ἄλλον σκοπὸν πάντως ὕπουλον καὶ μυστικὸν ἢ τὴν ἐπίσκεψιν τῶν ἀνυπάρκτων τοιούτων ἐνεῖχεν ἡ αὐτότε ἐκ Κων)πόλεως ἀποστολὴ τοῦ σχισματικοῦ ἱερέως Γεώργιεφ· ἀλλὰ τότε ποῖον σκοπὸν ἐνέκρυπτε αὕτη; ὡς ἐκ τῶν ποικίλων συμπτωμάτων ἐπεφάνη καὶ ὡς ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐνεργείας του ἐναργῶς κατεδείχθη, αὕτη ἀπεσκόπει οὐδὲν πλεῖον οὐδὲν ἔλαττον ἢ τὴν παρώτρυνσιν καὶ ἐνθάρρυνσιν τῶν σχισματικῶν πρὸς ἐπιτέλεσιν ἀναρχικῶν κατορθωμάτων καὶ τὴν ὑποβολὴν σχεδίου καταδιωγμοῦ καὶ ἀνταιρέσεως τῶν κυριωτέρων ἀνὰ τὰ μέρη ταῦτα Ἑλλήνων διδασκάλων, ἱερέων καὶ προκρίτων. Ὄντως δὲ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς εἰς Προσωτσιάνην ἀφίξεως τοῦ ῥηθέντος σχισματικοῦ ἱερέως οἱ σχισματικοὶ τῶν περὶ τὴν Προσωτσιάνην χωρίων ἐγένοντο προκλητικώτεροι καὶ αὐθαδέστεροι ἐπισείοντες συντονώτερον κατὰ τῶν συγκατοίκων αὐτοῖς Ἑλλήνων τὸ ὅπλον τοῦ

δολοφόνου, ἐσημειώθησαν δὲ ταὐτοχρόνως τρεῖς μὲν ἀπόπειραι δολοφονίας κατὰ ὁμογενῶν προκρίτων εὐτυχῶς ἄνευ ἀποτελεσμάτων, μία δὲ στυγερὰ δολοφονία, περὶ τῆς ὁποίας καὶ ἡ φίλη «Ἀλήθεια» ἐγκαίρως ἔγραψε, ἡ τοῦ ἐθνομάρτυρος Θεοδώρου Ἀθανασίου, προεστῶτος ἐν τῷ τετράωρον τῆς Προσωτσιάνης ἀπέχοντι χωρίῳ Τσερεσιόβῳ φονευθέντος διὰ περιστρόφου καὶ κατακρεουργηθέντος διὰ μαχαιρῶν τῇ 28ῃ τοῦ παρελθόντος μηνὸς Ἰουλίου.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω συμβάντων ἄρδην καταρίπτεται ἡ αἰσχρὰ τῶν ἀνωτέρω βουλγαρικῶν φύλλων ψευδολογία ὅτι δῆθεν ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης Δράμας κ. Χρυσόστομος ἐραδιούργησε παρὰ τῇ σεβαστῇ Κυβερνήσει πρὸς ἔξωσιν τοῦ σχισματικοῦ ἱερέως. τοῦθ' ὅπερ οὐκ ἔστι τοῦ τρόπου τῆς Α. Σ., ἐκτὸς ἂν ὡς ῥαδιουργία ἐννοεῖται ὑπὸ τῶν φίλων βουλγάρων ἡ γενναία Αὐτῆς διαμαρτύρησις πρὸς τὴν σεβαστὴν Κυβέρνησιν βυσσοδουμένοις ὑπὸ τοῦ σχισματικοῦ ἱερέως ἐν Προσωτσιάνῃ κατὰ ἀθῴων καὶ ἀόπλων ὁμογενῶν. Ἀνάγκη ὑπούλου ἐνεργείας καὶ ῥαδιουργιῶν, ὧν τινων ἀπρὶξ ἔχονται οἱ τὰ ξένα δίκαια σφετεριζόμενοι βούλγαροι οὐδέποτε ἐνδείκνυνται τοῖς ταγοῖς τῆς Ὀρθοδοξίας πρὸς καταπολέμησιν κακοβούλων σχεδίων, ἀλλὰ φανερὰ καὶ ἔντονος ἐπέμβασις καὶ ἐνέργεια, καὶ ἐν τῇ παρούσῃ τῆς Α. Σ. κατὰ τῶν καταχθονίων σχεδίων τοῦ μνησθέντος σχισματικοῦ ἱερέως, εἶνε εἴπερ ποτὲ ἀναγκαία καὶ σωτήριος, εἶνε καθῆκον ἐπιβαλλόμενον αὐτοῖς ἐξ ἑνὸς μὲν ὑπ' αὐτῆς τῆς θρησκείας ἐντελλομένης ὅπως «οἱ πνευματικοὶ ποιμένες προσέχωσι παντὶ ἑαυτῶν τῷ ποιμνίῳ, ἀποκρούοντες ἀπ' αὐτοῦ πᾶσαν ἐπιβουλὴν ἔξωθεν γιγνομένην ὑπὸ λύκων λυμαινομένων αὐτοῖς τὸ εὐαγγελικὸν ἔργον» καὶ ἐξ ἄλλου ὑπὸ τοῦ αἰσθήματος τῆς φιλανθρωπίας καὶ εὐσπαγχνίας πρὸς τὸ ἀνάνδρως δολοφονούμενον ποίμνιον αὐτῶν τὰς ἀπελπιστικὰς τοῦ ὁποίου φωνὰς εἶνε ἀδύνατον ἀδιαφόρως νὰ ἀκούῃ ὁ πνευματικὸς αὐτοῦ προστάτης καὶ ποιμήν. Τοῦθ' ὅπερ καὶ ἐγένετο. Ἡ ἀνεπιφύλακτος καὶ γενναία στάσις καὶ ἐνέργεια τῆς Α. Σ. τοῦ Μητροπολίτου Δράμας, ἐπιτυχόντος πρὸ ἑβδομάδος τὴν διάσωσιν τῆς ἐπαρχίας του ἀπὸ τοῦ καταχθονίου βουλγάρου ἱερέως, διὰ τῆς ἀπελάσεως αὐτοῦ συνοδείᾳ χωροφυλάκων ἐκτὸς τῆς ἐπαρχίας, ἦτο ἔργον θεῖον, ἔργον χριστιανικόν, ἔργον φιλανθρωπίας ἐπισπασάμενον δικαίως ἐπὶ τῆς Α. Σεβασμιότητος τὰς εὐχὰς καὶ εὐχαριστίας τῶν κινδυνευόντων Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν.

Τοῖς εἰρημένοις ἕπεται ὅτι οἱ ἀπαίσιοι τοῦ Κρούμου ἀπόγονοι πρὸ οὐδενός, κἂν τε θείου κἂν τε ἀνθρωπίνου νόμου, ὑποχωροῦντες τὰ πάντα μηχανῶνται, ἤτοι δολοφονίας, φόνους τοῦ ἀπανθρωποτάτου εἴδους, ἐμπρησμούς, δηώσεις, ἐκβιάσεις, ἀπειλάς, ῥαδιουργίας, ψευδῆ δημοσιεύματα καὶ τ. τ. ὅπως ἐπιτύχωσι τὰς ἁρπακτικὰς αὐτῶν βλέψεις.... Ἀλλ' ἔστι δίκης ὀφθαλμός, ὃς τὰ πάνθ' ὁρᾷ. Δὲν ἀμφιβάλλομεν δὲ ὅτι θέλει ἐξαντληθῇ ἐπὶ τέλους ἡ ὑπομονὴ τοῦ παντεπόπτου Θεοῦ, ὁπότε ἀνηλεῶς ἐκραγήσονται ἐπὶ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν οἱ πύρινοι καταρράκται τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐξολοθρευθήσονται οἱ ἄνομοι ἀπὸ προσώπου τῆς Γῆς.

Δράμᾳ τῇ 19 Αὐγούς. 1904.

Β. Ι. Κ.

ΟΙΚΟΠΕΔΑ ΠΡΟΣ ΠΩΛΗΣΙΝ

Εὐκαιρία μοναδική

Προσιτὴ εἰς ὅλα τὰ ταμεῖα.

Οἱ γνωστοὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ μεσῖται κ. κ. Ἰακὼβ Μάνο καὶ Γκεδαλιᾶ Χασσὸν ἐκθέτουσιν εἰς πώλησιν εἰς τεμάχια ἀπὸ 400 τετρ. πήχεων καὶ ἄνω ὁλόκληρον οἰκόπεδον κείμενον εἰς Καραγάτζια πλαγίως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀναλήψεως ἐπὶ τῆς νεωστὶ ἀνοιγείσης ὁδοῦ.

Οἱ ἄνω κύριοι πεπεισμένοι ὅτι ἡ πολυάριθμος αὐτῶν πελατεία θέλει σπεύσῃ νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς ὑπὸ ἔποψιν θέσεως καὶ μετριότητος τιμῶν μοναδικῆς ταύτης εὐκαιρίας, παρακαλοῦσι τοὺς βουλομένους νὰ ἀποταθῶσι διὰ πᾶσαν πληροφορίαν εἰς τὰ γραφεῖά των κείμενα ἐν Φραγκομαχαλᾷ παρὰ τὰς ἀποθήκας ἀλεύρων τῶν κ. ἀδελφῶν Ἀλλατίνη. 3

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΕΓΑΛΑΙ ἤδη ὑπάρχουσιν ἐλπίδες ὅτι αἱ αὐστροϊταλικαὶ διαπραγματεύσεις περὶ τῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως δὲν θὰ βραδύνουν νὰ καταλήξωσι πλέον εἰς αἴσιον πέρας. Αἱ διαπραγματεύσεις αὗται δὶς ἐπαναληφθεῖσαι, δὶς ἐδέησε νὰ διακοπῶσι, διότι ὑπῆρξεν ἀδύνατον νὰ ἐπέλθῃ συνεννόησις ἕνεκα ἀμοιβαίων ἀπαιτήσεων τῶν ὑπουργείων Βιέννης καὶ Ρώμης. Ἐπὶ τέλους ὅμως ἀμφότερα τὰ μέρη ἔκαμον σπουδαίας παραχωρήσεις εἰς τρόπον ὥστε μηδεὶς πλέον νὰ ἀμφιβάλλῃ περὶ τῆς συνάψεως τῆς τελικῆς συμφωνίας. Ἡ μεγαλεπήρεια ἀντίστασις προέρχεται ἰδίᾳ ἐκ μέρους τῆς Ἰταλίας, διότι ἡ Ἰταλία ὀφείλει μὲ πᾶσαν θυτίαν νὰ ἱκανοποιήσῃ τοὺς ἀμπελουργοὺς αὐτῆς, τῶν ὁποίων τὰ συμφέροντα ἀπειλοῦνται κατὰ τρόπον ὅλως ἐξαιρετικόν. Τούτου ἕνεκα εἷς ἐκ τῶν μεγαλεμπόρων τῆς Ἰταλίας μετέβη εἰς Πουΐλι ὅπως συσκεφθῇ μετὰ τῶν ἀμπελουργῶν ἵνα προσδιορίσωσι τὴν ἐλάττωσιν τοῦ δικαιώματος, δυνάμει τοῦ ὁποίου θὰ δυνηθῶσι νὰ εἰσαγάγωσι εἰς τὴν Αὐστροουγγαρίαν τὰ 200,000 ἑκατόλιτρα ἐτησίως, τῶν ὁποίων τὴν εἰσαγωγὴν παραδέχεται αὕτη. Ὅσον δὲ ἀφορᾷ περὶ τοῦ ἀντισταθμίσματος, βεβαιοῦται ὅτι ἡ Αὐστρία ἠλάττωσεν ἐπαισθητῶς τὸ δικαίωμα ἐπὶ τῶν ἐλαίων, ἐπὶ τῶν λαχανικῶν, ἐπὶ τῶν πρωτοφανῶν καρπῶν, ἅτινα ἀποτελοῦσι διὰ τὴν Ἰταλίαν μέγα ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον. Ἀφ' ἑτέρου ἡ Ἰταλία συνήνεσεν ὅπως ἐκπέσῃ τὸ δικαίωμα ἐπὶ τοῦ σιδήρου, τοῦ ὁποίου τὴν ὠφέλειαν θὰ καρπωθῇ ἰδίᾳ ἡ Οὐγγρικὴ βιομηχανία, ἥτις θὰ εἰσαγαγῇ τὸν ἀναγκαιοῦντα σίδηρον διὰ τῆς Φιούμης. Γέλος ἡ Αὐστροουγγαρία θὰ ἐπωφεληθῇ τῶν ἐλαττώσεων, τὰς ὁποίας παρεχώρησεν ἡ Ἰταλία εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ εἰς τὴν Ἑλβετίαν ἐπὶ τῶν νηματοειδῶν. Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω λοιπὸν βάσεων θὰ πραγματοποιηθῇ ἡ αὐστροϊταλικὴ ἐμπορικὴ σύμβασις, ἡ ὁποία οὐχὶ πρὸ πολλῶν ἑβδομάδων ἐθεωρεῖτο ὡς ὅλως ἀδύνατος καὶ ἀπραγματοποίητος. Ἡ σύμβασις αὕτη θὰ συντελέσῃ ἴσως νὰ προσεγγίσωσι πρὸς ἄλληλα δύο ἔθνη πάντοτε πολέμια, καίτοι πολιτικῶς τυγχάνουσι σύμμαχα.

ΕΓΝΩΣΘΗ ἤδη ὅτι ἡ Βουλγαρικὴ κυβέρνησις προτίθεται νὰ κάμῃ νέας παραγγελίας ἐν Γαλλίᾳ διὰ τὸ πυροβολικόν της, ἀπεφάσισε δὲ ἤδη νὰ κάμῃ λίαν προσεχῶς μεγάλα στρατιωτικὰ γυμνάσια ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην διεύθυνσιν αὐτοῦ τοῦ πρίγκηπος, ἵνα ἐπιδείξῃ ἀς προόδους τοῦ στρατοῦ αὐτῆς. Καὶ περὶ τούτων μὲν οὐδεὶς φθόνος, ἀλλ' ἡ ἑτέρα ὄψις τοῦ νομίσματος παριστᾷ τὴν μόνην πρόθεσιν τοῦ ὑπουργείου τῆς Σόφιας ὅπως κατορθώσῃ νὰ συνάψῃ τὸ δάνειον τῶν ἑκατὸν ἑκατομμυρίων. Οἱ περὶ τὸ ὑπουργεῖον ἐπιθυμοῦσι νὰ ἀνορθώσωσι τὰ οἰκονομικὰ τοῦ τόπου, νὰ βελτιώσωσι δὲ καὶ τὴν κατάστασιν τοῦ στρατοῦ, ἀλλὰ τὸ κεντρικὸν ταμεῖον διαμαρτύρεται δι' ὅλης τῆς δυνάμεως τῶν κενῶν πνευμόνων του, περὶ ὑποβολῆς δὲ νέων φόρων οὐδὲ λόγος κἂν εἶνε δυνατὸν νὰ γίνηται. Συχνάκις μάλιστα καὶ κατὰ περιόδους ἀγγέλλεται ὅτι ἡ Βουλγαρία ἐπιθυμεῖ νὰ θέσῃ πλέον τάξιν εἰς τὰ οἰκονομικὰ αὐτῆς. Ἡ Ρωσσία ἐβοήθησεν ἤδη αὐτήν, ἀλλ' ἡ γενναιοδωρία τῆς Ρωσσίας ὑπὲρ τῆς χώρας ταύτης ἔχει καὶ τὰ ὅριά της, ἐπειδὴ δὲ πρὸ παντὸς ἀπαιτοῦνται χρήματα, παρεσκευάσθη τὸ νομοσχέδιον περὶ μονοπωλίου τῶν καπνῶν. Καὶ εἶνε μὲν ἀληθὲς ὅτι πολλαὶ ξέναι τράπεζαι ἔδειξαν διάθεσιν νὰ συναινέσωσιν εἰς δάνειον ὑπὸ τὸν τύπον τοῦτον, ἀλλ' ἀπαιτοῦσιν ἐγγυήσεις, αἵτινες κινδυνεύει νὰ προσβάλωσιν αὐτὴν τὴν πολιτικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς ἡγεμονίας. Αἱ τράπεζαι αὗται ἀπαιτοῦσιν ὡς ἐγγύησιν ὄχι μόνον τὸ σύνολον τῶν εἰσπράξεων τοῦ μονοπωλίου τῶν καπνῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν διεύθυνσιν τοῦ μονοπωλίου τούτου, τοῦθ' ὅπερ θὰ ἀπετέλει πράγματι γενικὴν ἐπέμβασιν εἰς τὴν ὅλην διοίκησιν τῆς Βουλγαρίας. Ὡς ἦτο ἐπόμενον, ἡ ἀντιπολίτευσις προετοιμάζεται νὰ ἀντιστῇ ἐρρωμένως κατὰ τῆς ὀργανώσεως παντὸς μονοπωλίου καὶ πρὸ πάντων κατὰ πάσης ξενικῆς ἐπεμβάσεως. Ὁποίαν τινὰ ἔκβασιν θὰ λάβῃ ἡ ὑπόθεσις αὕτη εἶνε λίαν δύσκολον νὰ προϊδῇ τις, καθ' ὅσον τὴν τελευταίαν περὶ τοῦ πράγματος λέξιν θὰ εἴπῃ ἡ Σοβράνια. Ἀπὸ τοῦδε ὅμως δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ἀσφαλῶς ὅτι αἱ ὑπέρογκαι αὗται δαπάναι ὑπὲρ τῶν στρατιωτικῶν πραγμάτων τῆς χώρας ἀπειλοῦσι σπουδαίως τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν οἰκονομικῶν τῆς χώρας καὶ ὅτι οἱ ἐν Σόφιᾳ δὲν πρέπει νὰ βραδύνωσι νὰ ἐγκαταλίπωσι τὴν ἐπικίνδυνον ταύτην κατωφέρειαν, νὰ ἀκολουθήσωσι δὲ μεθόδους σωφρονεστέρας.

UNION OF LONDON

Ἀγγλικὴ Ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρεία

ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΥΡΚΑΪΑΣ

ἱδρυθεῖσα τῷ 1714

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ λ. Ἀγ. 4,450,000

Πράκτωρ ἐν Δράμᾳ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Σ. ΦΙΤΣΙΩΡΗΣ.

Η ΑΝΑΓΚΗ ΤΗΣ ΟΘΩΜΑΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΝ ΓΕΝΕΙ ΤΩΝ ΠΡΑΚ. ΛΕΓΟΜΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ 181ου ἀριθμ.)

Καὶ τῷ ὄντι εἰς κοινότητά τινα εὑρίσκετε ἀστικὴν σχολὴν μὲ Ἑλληνικὰ μέχρι καὶ Πλάτωνος ἢ μέχρι καὶ Ὁμήρου ἀνκλόγως τῆς τοῦ διδασκάλου γενναιοδωρίας συνδυαζόμενα μετὰ ἀριθμητικῶν γνώσεων μέχρι καὶ τῆς μεθόδου τοῦ τόκου, μετὰ Λατινικῆς καὶ Γαλλικῆς γλώσσης καὶ μετὰ Τουρκικῶν ἀνυπάρκτων. Εἰς ἑτέραν κοινότητα οἱ διδάσκαλοι ἐν τῇ συντάξει τοῦ προγράμματος περιορίζονται ὡς μᾶλλον ὀλιγαρκεῖς εἰς τὰ Ἑλληνικὰ μὲν μέχρι καὶ Λυσίου, εἰς τινα Λατινικά, μαθηματικὰ μέχρι καὶ τῆς Ἀλγέβρας, Ἱστορίαν Ἑλληνικὴν μέχρι καὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ οὐδὲν περιπλέον. Οὐδεὶς βεβαίως ἀρνεῖται ὅτι ἀπό τινος χρόνου καὶ εἰς τὰ ἡμέτερα σχολεῖα ἐπεβλήθη παρὰ τῶν ἁρμοδίων τὸ ὁμόρρυθμον τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος καὶ ἑπομένως παρήχθησαν καὶ λειτουργοῦσι τὴν σήμερον εἰς πολλὰ μέρη σχολεῖα ὑπὸ τὸ ὄνομα ἀστικὰ βαίνοντα εἰς τὸ ἔργον αὐτῶν ἰσοδυνάμως καὶ ὁμοιοτάχως, ἐν τούτοις ὅμως δὲν ἔλειψαν καὶ ἀστικὰ σχολεῖα ἐν μέρει δὲ καὶ Γυμνάσια ἡνιοχούμενα παρὰ μόνης τῆς ἀχαλινώτου αὐθαιρεσίας τῶν διδασκάλων καὶ καθηγητῶν, τὸ δὲ περίεργον καὶ αὐταὶ εἰσέτι αἱ ὁμορρύθμως κατηρτισμέναι ἀστικαὶ σχολαί, μὴ οὖσαι παντελῶς ἀπηλλαγμέναι τῆς τῶν διδασκάλων αὐθαιρεσίας, παρουσιάζουσι πολλὰς ταλαντεύσεις ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῆς παιδαγωγικῆς ταύτης τοῦ ὁμορρύθμου ἀρχῆς. Διὰ ταῦτα οὐδεὶς μαθητὴς τῶν ἡμετέρων σχολῶν ἕνεκα λόγων ἰδιαζόντων αὐτῷ μεταθέτων ἀλλαχοῦ τὸ ἔδαφος τῆς πνευματικῆς αὐτοῦ ἀγωγῆς κατατάττεται ἀνεξετάστως εἴς τινα τάξιν τῆς ἀστικῆς σχολῆς ἢ καὶ τοῦ γυμνασίου ἐκείνου τοῦ μέρους παρουσιάζων ἁπλῶς τὸ ἐνδεικτικὸν τῆς προηγουμένης, ἐν ᾗ ἐμαθήτευσε, σχολῆς. Τὴν μονιμότητα τῶν εἰς τὴν μαθητικὴν διάνοιαν μεταφυτευομένων γνώσεων τὴν προτιγνομένην ἐκ τῆς κατὰ γράμμα ἐφαρμογῆς τοῦ ἀναλλοιώτου τοῦ συστήματος τούτου καὶ τὰς πολλαπλᾶς εὐκολίας, ἃς ὁ μαθητὴς εὑρίσκει ἐν τῇ πνευματικῇ αὐτοῦ σταδιοδρομίᾳ ἐθαύμασα ἰδίως εἰς τὰ Τουρκικὰ σχολεῖα τῆς ἡμετέρας Αὐτοκρατορίας. Ὑπαλλήλου τινὸς λ. χ. Τούρκου μετατιθεμένου ἐκ Θεσσαλονίκης εἰς Τραπεζοῦντα ἢ ἐκ τῆς Σαμψοῦντος εἰς ὁποιανδήποτε χρονικὸν σημεῖον τοῦ σχολικοῦ ἔτους, ὁ παῖς αὐτοῦ ἐκτὸς τῶν ὑπὸ μορφὴν ἀπουσιῶν παρελθουσῶν κατὰ τὸν δρόμον ἡμερῶν οὐδὲν ἀπόλλυσιν, εὑρίσκων καὶ ἐκεῖ τὰ αὐτὰ μαθήματα, τὰ αὐτὰ βιβλία καὶ σχεδὸν τὸ αὐτὸ θέμα διδακτικὸν κατὰ τὸ αὐτό, ὡς εἴπομεν, χρονικὸν σημεῖον. Ἡ ἐν τοῖς παρ' ἡμῖν Γυμνασίοις ἀνελλιπὴς ἐφαρμογὴ τοῦ συστήματος τούτου ἂν καὶ εἶναι εὐχερὴς καὶ δυνατή, ἐν ταῖς Ἀστικαῖς ὅμως μὴ κεντρικαῖς ἰδίως σχολαῖς ἕνεκα πολλῶν λόγων, οὓς παρατρέχων, ἵνα μὴ ἀποπλανηθῶ τοῦ ὑπὸ τὴν ἔρευναν θέματος, ἐπαφίημι εἰς τὴν ὀξυδέρκειαν ἑνὸς ἑκάστου, προσκρούει κατὰ πολλῶν δυσυπερβλήτων ὄντως δυσχερειῶν· ὅθεν προκειμένου περὶ τούτων δὲν ἔχομεν βεβαίως ἀμετατρέπτους ἀξιώσεις καὶ ἀπαιτήσεις, ἀλλὰ παρὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν Μητροπόλεων καὶ λοιπῶν, τὰ σχολεῖα περὶ πολλοῦ ποιουμένων, ἀπαιτοῦμεν, ὅπως, ὅσον ἔνεστι, κολάσωσι τὸ ἀχαλίνωτον τῆς πνευματικῆς πορείας τῶν ἡμετέρων σχολείων. Ἐνῷ ἑτέρωθεν οἱ διδάσκαλοι τῶν ἀνὰ τὴν Τουρκίαν Ἀστικῶν σχολείων, ὡς τελειόφοιτοι κατὰ 90 ο/ο τῶν γυμνασίων καὶ δι' ὃ μεμυημένοι ὄντες ὁπωσοῦν τῶν κυκλοφορουσῶν παρ' ἡμῖν πρακτικῶν γλωσσῶν καὶ ἄλλων χρησίμων τὴν σήμερον ἐγκυκλοπαιδικῶν γνώσεων, ἐὰν εἴτε ἐξ ἀγαθῆς προθέσεως εἴτε ἀνωτέρᾳ ὑποδείξει εἰσήγον εἰς τὰ προγράμματα αὐτῶν τὰ ἀπαιτούμενα μόνον ἐγκυκλοπαιδικά τε καὶ γλωσσικὰ κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν τελειοτέρων παρ' ἡμῖν ἀστικῶν σχολῶν, καὶ ἐὰν ἐν τῷ διδασκαλικῷ αὐτῶν ἔργῳ ἐβάδιζον ἀπαρεγκλίτως ἐπὶ τῆς διαγεγραμμένης τροχιᾶς ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ κοινοῦ προγράμματος συμμορφούμενοι κατὰ κεραίαν ταῖς ἀνωτέραις ὁδηγίαις καὶ ἀπαιτήσεσιν, θὰ κατήρτιζον μαθητὰς εὐπαρουσιαστοτέρους εἰς τὰς σχολὰς καὶ κεκτημένους γνώσεις ποικίλας σκοπίμως καὶ φυσικῶς ἀλλήλαις συνηρμοσμένας.

Τί δὲ συμβαίνει, νομίζετε, ὅταν προσέλθῃ εἰς τὸ γυμνάσιον μαθητής τις ἐκ μιᾶς τῶν εἰρημένων ἀχαλινώτων ἀστικῶν σχολῶν; Ἐξετασθεὶς εἰς μὲν τὰ Ἑλληνικὰ κρίνεται ἄξιος διὰ τὴν τετάρτην τοῦ γυμνασίου τάξιν, εἰς δὲ τὰ Μαθηματικὰ διὰ τὴν δευτέραν τάξιν· τότε ἢ λαμβάνεται ὁ μέσος ὅρος καὶ ὁ μαθητὴς κατατάσσεται εἰς τὴν τρίτην τάξιν, ἢ ἐν τῷ ἀνισοπάλῳ ἀγῶνι Ἑλληνικῶν τε καὶ Μαθηματικῶν νικῶσι τὰ πρῶτα καὶ ὁ μαθητὴς αἴρει τὸν θρίαμβον τῆς ἐπιτυχίας καὶ οὕτω κατατάσσεται εἰς τὴν τετάρτην τάξιν· περὶ Τουρκικῶν ἢ ἄλλου τινὸς μαθήματος οὐδὲ φροντὶς ὑπάρχει, οὐδὲ ἐρώτησις γίνεται, ὡτανεὶ οἱ διδάσκαλοι τῶν παρέργων τούτων ὑποτιθεμένων μαθημάτων, ἐμπνέοντες ἀκαριαίως καὶ εἰς τὸν νεήλυδα τοῦτον μαθητὴν διὰ μαγικῆς ἢ μυστικῆς τινος ἄλλης δυνάμεως τὰς ἤδη παρὰ τῶν συμμαθητῶν αὐτοῦ κεκτημένας γνώσεις, ἐκποδὼν θὰ ἐποίουν καὶ τὸ σοβαρὸν τοῦτο κώλυμα εἰς σύσσωμον τῆς τάξεως ἐκείνης πορείαν ἐν τῷ πνευματικῷ σταδίῳ. Καθησυχάζομεν δὲ τὴν συνείδησιν ἀπέναντι τῆς ἀλόγου καὶ ἀμεθόδου ταύτης πράξεως, προβάλλοντες τὴν δικαιοσύνην, καὶ, ἵνα μὴ ἀδικήσωμεν χάριν μόνον τῶν Τουρκικῶν ἢ ἄλλου τινὸς μαθήματος, ἀδικοῦμεν τὸν φυσικὸν σχολικὸν νόμον καὶ θυσιάζομεν τὸ γενικὸν ἀγαθόν.

Ἐκ τοῦ ἀθροίσματος λοιπὸν τοιούτων ἀνισοπάλων καὶ ἀνισοδυνάμων σπουδαστῶν ἀποτελοῦνται τὰ ἡμέτερα Γυμνάσια καὶ πολλοὶ ταλαίπωροι μαθηταὶ ὅλως ἄγευστοι τῆς Τουρκικῆς γλώσσης ἀναγκαζόμενοι εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς νὰ ἀκροῶνται πκραδόσεις Τουρκικῶν τριετοῦς ἢ τετραετοῦς συστηματικῆς διδασκαλίας ἀποθαρρύνονται, ἀπελπίζονται καὶ φρίττουσιν ἐπὶ τῷ τουρκικῷ μαθήματι ἀναλογιζόμενοι τὸ δεινὸν δῆθεν φάσμα τοῦ ἀνυπερβλήτου τῶν εἰς ἐκμάθησιν τῆς γλώσσης ταύτης δυσχερειῶν. Ἡ δὲ διδασκαλία τῆς Τουρκικῆς γλώσσης εἰς τὰ ἡμέτερα σχολεῖα λαμβάνει χαρακτῆρα ὅλως τυπικὸν καὶ ἄγονον. Τὴν θεραπείαν τοῦ κακῶς ἔχοντος τούτου συστήματος ἐφαρμοζομένου ἐπὶ τῶν νεηλύδων μαθητῶν ἐννοοῦμεν δυνατὴν καὶ ἄμοχθον, ἅτε τῶν ἑκασταχοῦ σχολείων παρὰ τῶν Μητροπόλεων ἐξαρτωμένων, ἰσχυρὰ θέλησις καὶ ἐπιβλητικότης ἀφ' ἑνός, συνοδευόμενα ὑπὸ ἰδίου καὶ κοινοῦ κανονισμοῦ καθιεροῦντος τὰ καθ' ἕκαστα τῶν προγραμμάτων τῶν Ἀστικῶν σχολῶν καὶ λοιπῶν ἐκπαιδευτηρίων ἀφ' ἑτέρου θὰ εἰσῆγον βεβαίως καὶ αὐτὰ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς εὐεξίας καὶ εὐγενείας.

Ἰωαννάκης.

ΜΑΡΑΣΛΕΙΟΝ

ΕΛΛΗΝΟΓΑΛ. ΕΜΠΟΡ. ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ

ΛΥΚΕΙΟΝ

ΣΤΕΦ. ΝΟΥΚΑ

ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν τῆς Α. Θ. Π. Οἰκουμ. Πατριάρχου

Τὸ Λύκειον τοῦ κ. Στ. Νούκα ἱδρυθὲν πρὸ ἐνεαετίας ἐν Θεσσαλονίκῃ κατὰ τὰ ἐν Γαλλίᾳ καὶ Ἑλβετίᾳ ἄριστα τοιούτου εἴδους ἐκπαιδευτήρια, τὰ ὁποῖα ὁ ἱδρυτὴς καὶ διευθυντὴς αὐτοῦ ἐπὶ 20ετίαν ὅλην ἐκ τοῦ σύνεγγυς μετ' ἐπιτάσεως ἐμελέτησεν, ἐγκατεστάθη ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ λήξαντος σχολικοῦ ἔτους εἰς τὸ ἰδιόκτητόν του κατάστημα, ὀφειλόμενον εἰς τὴν ἀνεξάντλητον γενναιοδωρίαν τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ εὐεργέτου Γρηγορίου τοῦ Μαρασλῆ· κεῖται δὲ ἐν τῇ νέᾳ πόλει κατὰ τὴν συνοικίαν τῆς Ἁγίας Ἀναλήψεως. Τὸ νεόδμητον τοῦ Λυκείου κατάστημα περίοπτον, εὐήχωρον καὶ εὐάερον ὄν, παρέχει τοῖς τροφίμοις αὐτοῦ πάντα τὰ μέσα πρὸς ἄνετον ἐν αὐτῷ διαμονὴν καὶ μόρφωσιν.

Τὸ Λύκειον σκοπὸν ἔχει νὰ μορφώσῃ τὴν ὁμογενῆ νεολαίαν θρησκευτικῶς, ἠθικῶς, καὶ ἑλληνοπρεπῶς, καὶ ἐφοδιάσῃ αὐτὴν δι' ὅλων τῶν γνώσεων, αἵτινες κρίνονται ἀπαραίτητοι τὴν σήμερον διὰ τὴν ἐν τῷ κοινωτικῷ βίῳ εὐδοκίμησιν.

Ἀπαρτίζεται ἐκ δύο τμημάτων: τοῦ προπαιδευτικοῦ καὶ τοῦ ἐμπορικοῦ. Ἐν τῷ πρώτῳ, συνισταμένῳ ἐκ τριῶν τάξεων, διδάσκονται ἡ πάτριος γλῶσσα, ἡ γαλλικὴ μετ' ἰδιαιτάτης φροντίδος οὕτως, ὥστε οἱ μαθηταὶ εὐθὺς ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους νὰ δύνανται νὰ χειρίζωνται αὐτὴν μεθ' ἱκανῆς εὐχερείας. ἡ τουρκικὴ ἐφ' ἱκανὸν χρόνον καθ' ἑκάστην καὶ τὰ ἄλλα ἐγκύκλια μαθήματα (θρησκευτικά, ἀριθμητική, γεωμετρία, ἱστορία, γεωγραφία) ἑλληνιστί.

Ἐν τῷ ἐμπορικῷ τμήματι, ὅπερ συνίσταται ἐκ 4 τάξεων, ἡ διδασκαλία τῆς μητρικῆς γλώσσης λαμβάν εισεβαρώτερον καὶ ὑψηλότερον χαρακτῆρα χωρὶς νὰ παραμελῆται ἡ νεωτέρα γλῶσσα καὶ ἡ ἀπὸ τῶν κατωτάτων τάξεων συστηματικὴ τῶν ἐκθέσεων διδασκαλία. οἱ μαθηταὶ ἐγκύπτουσιν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν δοκιμωτάτων καὶ ἐμπείρων διδακτόρων τῆς φιλολογίας εἰς τὴν μελέτην τῶν ἀριστουργημάτων τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς φιλολογίας. Τῆς γαλλικῆς γλώσσης ἡ διδασκαλία ἀνατεθειμένη εἰς licenciés ès lettres γαλλικῶν πανεπιστημίων, γίνεται ὅσον εὐρέως καὶ λεπτομερῶς ἠδύνατό τις νὰ ἐπιθυμήσῃ. Ἡ διδασκαλία τῆς τουρκικῆς γλώσσης ἀνατεθειμένη ὡσαύτως εἰς καθηγητὰς πεπειραμένους ἀποφέρει καρποὺς ἀγλαοὺς τῶν μαθητῶν δυναμένων οὐ μόνον νὰ κατανοῶσι καὶ ἑρμηνεύωσι καὶ τὰ δυσκολώτερα κείμενα καὶ χειρόγραφα, ἀλλὰ καὶ νὰ συντάττωσι τουρκιστὶ ἐπιστολάς, ἀναφορὰς καὶ ἄλλα κοινωνικὰ ἔγγραφα. Τὰ ἐμπορικὰ μαθήματα, διδασκόμενα γαλλιστὶ ὑπὸ καθηγητῶν πτυχιούχων τῆς ἀνωτάτης ἐν Παρισίοις σχολῆς τῶν ἐμπορικῶν σπουδῶν, περιλαμβάνουσι κύκλον εὐρύτερον ἢ ἐν πάσῃ ἄλλῃ τοῦ αὐτοῦ εἴδους σχολῇ ἐν Ἀνατολῇ. Τὰ ἀνώτερα μαθηματικά, ἡ φυσική, ἡ χημεία, ἡ κοσμογραφία, ἡ ὀρυκτολογία καὶ ἡ γεωλογία διδάσκονται ὑπὸ ὁμογενῶν πεπειραμένων καθηγητῶν διδακτόρων τῶν φυσικομαθηματικῶν. Τὸ Λύκειον κατήρτισε καὶ χημικὸν ἐργαστήριον, ἐν ᾧ οἱ μαθηταὶ τῶν ἀνωτέρων τάξεων τῇ ὁδηγίᾳ τῶν οἰκείων καθηγητῶν ποιοῦνται ἀναλύσεις οἴνου, ἐλαίου, βουτύρου κτλ.

Ὑπὸ τῆς πολυετοῦς πείρας ὁδηγουμένη ἡ διεύθυνσις εἰσηγαγεν ἀπὸ τοῦ λήξαντος σχολικοῦ ἔτους καὶ τὴν ἀγγλικὴν γλῶσσαν ὡς ὑποχρεωτικήν, καθόσον πλεῖστοι νέοι μεταβαίνουσι πρὸ πάντων εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ εἰς διαφόρους ἀγγλικὰς κτήσεις πρὸς πορισμὸν βίου. Ἡ δὲ Γερμανικὴ καὶ Ἰταλικὴ διδάσκονται εἰς τοὺς βουλομένους ἐπὶ ἰδιαιτέροις διδάκτροις.

Ἐν τῷ Λυκείῳ καλλιεργοῦνται ἐπίσης καὶ τὰ τεχνικὰ μαθήματα, μουσική, ἰχνογραφία, καλλιγραφία καὶ γυμναστική, διδασκόμενα ὑπὸ πτυχιούχων διδασκαλίστων.

Γλῶσσα ἐν τῷ Λυκείῳ ὁμιλουμένη εἶνε ἡ γαλλική· πρὸς πρακτικωτέραν δὲ ἐξάσ

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΣΥΜΜΟΡΙΑΣ
ΥΠΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ
ΦΟΝΟΣ 5 ΛΗΣΤΑΝΤΑΡΤΩΝ

ΚΑΣΤΟΡΙΑ, 24 Αὐγούστου. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). **Σπουδαιοτάτη** εἴδησις γνωσθεῖσα χθὲς ἐνταῦθα ἐπλήρωσε χαρᾶς καὶ ἀνακουφίσεως τὸν Ἑλληνικὸν πληθυσμὸν τῆς πόλεώς μας.

Σῶμα ἐκ Μακεδόνων ἐκδικητῶν, σχηματισθὲν ἐξ ἐγχωρίων **Μακεδόνων** πρὸς ἐκδίκησιν τοῦ φόνου τοῦ ἥρωος **Καπετὰν Βαγέλη** καὶ τῶν λοιπῶν ἀθώων θυμάτων τοῦ δολοφονικοῦ **Κομιτάτου**, ἤρχισε δρῶν τελεσφόρως ἀνὰ τοὺς διωκομένους ἀγροτικοὺς πληθυσμούς.

Οὕτως ἠγγέλθη χθὲς ὅτι τὸ ἓν μέρος τοῦ ἀνωτέρω σώματος ἀποτελούμενον ἐξ ἀλκίμων **Μακεδόνων**, εἰσελθὸν εἰς τὸ χωρίον **Ντέμπενη**, ὅπου ἐπληροφορήθη ὅτι ἐκρύπτετο συμμορία κομιτατζήδων, προσεκάλεσεν αὐτὴν εἰς συμπλοκήν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐφονεύθησαν πέντε λησταντάρται.

Μεταξὺ τῶν φονευθέντων τούτων καταλέγεται καὶ ὁ βουλγαροδιδάσκαλος τοῦ χωρίου, ὅστις τὴν ἑπομένην πρωΐαν εὑρέθη νεκρὸς ὑπὸ ἓν δένδρον.

Οἱ λοιποὶ συμμορῖται ἐτράπησαν εἰς φυγήν.

Ἐκ τῶν ἡμετέρων οὐδεὶς ἐφονεύθη ἢ ἐτραυματίσθη.

Τὸ χωρίον Ντέμπενη εἶνε ὁλόκληρον σχισματικόν, τοῦτο δὲ ἀναδεικνύει ἔτι μᾶλλον τὸ θάρρος τοῦ ἑλληνικοῦ σώματος, τοῦ ὁποίου τὸ κατόρθωμα ἐπτόησε τὸν σχισματικὸν πληθυσμὸν καὶ ἐνεθάρρυνε τὸν **Ὀρθόδοξον**.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΜΑΣ
ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΚΟΜΙΤΑΤΖΗΔΩΝ
ΔΙΚΑΙΑ ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 29 Αὐγούστου. (Τηλεγράφημα τοῦ «Σκρὶπ» δι' ἐμμέσου ὁδοῦ). **Ἑλληνικὴ ὁμὰς** ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ **Στεργίου Πλατῆ** κατροφυλακτήσασα προχθὲς ἔξωθι τοῦ χωρίου **Νεστρὲμ** συνέλαβε τέσσαρας **Βουλγάρους** κομιτατζῆδες μεταβαίνοντας ὅπως πυροπολήσωσι τὴν ἑλληνικὴν μονὴν **Παναγίας** καὶ τοὺς ἐφόνευσεν. **Ἐπί** τινος τῶν τεσσάρων πτωμάτων ἀφῆκε τὴν ἑξῆς σημείωσιν: «Ἐγὼ ὁ **Στέργιος Πλατῆς** τοὺς ἐσκότωσα, διότι εἶνε **Βούλγαροι** καὶ ἤθελαν νὰ καύσωσι τὸ μοναστῆρι. Ἔτσι θὰ κάμω δι' ὅλους τοὺς **Βουλγάρους**. **Χρήματα** καὶ ὅπλα δὲν θέλω».

Πράγματι ἐπ' αὐτῶν εὑρέθησαν ἀνέπαφα τὰ ὅπλα των καὶ **12** λίραι.

ΑΛΛΑΙ
ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΟΜΑΔΕΣ
ΕΞΟΝΤΩΣΙΣ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 29 Αὐγούστου. (Τηλεγράφημα τοῦ «Σκρὶπ» δι' ἐμμέσου ὁδοῦ).— **Εἰς τοὺς πρόποδας** τοῦ ὄρους **Περιστέρι** συνεπλάκη ἑλληνικὴ ὁμὰς μετὰ βουλγαρικῆς συμμορίας. **Οἱ Ἕλληνες** ἐνισχυθέντες ὑπὸ χωρικῶν ἐξωλόθρευσαν τοὺς **Βουλγάρους**. **Ἐκ** τῶν φονευθέντων τρεῖς ἦσαν βασιβουζοῦκοι.

Κατόπιν τοῦ καταρτισμοῦ πολλῶν **Ἑλληνικῶν** σωμάτων, ἅτινα τελεσφόρως καταδιώκουν τὰς βουλγαρικὰς συμμορίας παρατηρεῖται σημαντικὴ ἐλάττωσις τῶν κακουργημάτων τῶν κομιτατζήδων κατὰ τῶν **Ἑλλήνων**.

ΤΟ ΧΘΕΣΙΝΟΝ
ΜΕΓΑ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ
ΕΙΣ ΤΟ ΑΙΓΙΟΝ

ΑΙΓΙΟΝ, 29 Αὐγούστου. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). **Ἡ** εἴδησις ὅτι ἔμποροι **Αἰγίου** ἐπώλησαν **5,000,000** σταφίδα εἰς τὴν **Ἀγγλικὴν** ἑταιρείαν εἰς εὐτελεῖς τιμάς, προὐκάλεσε γενικὴν ἐξέγερσιν τοῦ κτηματικοῦ κόσμου. **Τὴν 10ην** π. μ. ὥραν τῆς σήμερον εἶχεν ὁρισθῆ γενικὴ συνέλευσις τῶν κτηματιῶν, συνεπείᾳ διανεμηθείσης προσκλήσεως τοῦ **Κτηματικοῦ Συλλόγου**. **Καὶ** ὄντως ἀπὸ τῆς **8ης** ὥρας οἱ κώδωνες τῶν ναῶν ἤχουν ἀγγέλοντες γενικὴν συνάθροισιν, πάντα τὰ καταστήματα τῆς ἀγορᾶς ἐκλείσθησαν, πλείονες δὲ τῶν **5,000** καὶ ἐκ τῶν ἀπωτάτων χωρίων τῆς ἐπαρχίας κατέλαβον τὰς μεγάλας ὁδοὺς τῆς ἀγορᾶς.

Πρὸς τὰ πλήθη ὡμίλησε διὰ μακρῶν ὁ βουλευτὴς κ. **Κ. Ἀσημακόπουλος** ἐξηγήσας τὸν σκοπὸν τῆς συναθροίσεως, τὰς ἐξαιρετικὰς περιστάσεις ὑφ' ἃς εὑρίσκεται τὸ προϊὸν ἐφέτος, ἐκαυτηρίασε τὰς προπωλήσεις αἵτινες καὶ τὸ Αἴγιον ἀπειλοῦσι νὰ καταστραφῇ, συνέστησε δ' ἐν τέλει νὰ παύσωσιν αἱ πωλήσεις μὲ τὰς σημερινὰς εὐτελεῖς τιμάς, ἰδίᾳ πρὸς τοὺς προπωλητὰς τῆς Cooperative. **Ὁ λόγος** τοῦ κ. **Ἀσημακοπούλου** ἐκαλύφθη δι' ἀτελευτήτων ἀνευφημιῶν.

ΤΟ ΧΘΕΣΙΝΟΝ
ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΣΘΜΙΑΝ

ΚΟΡΙΝΘΟΣ, 29 Αὐγούστου (τηλεγράφημα τοῦ «Σκρὶπ») **Ἡ σύζυγος** τοῦ **Παναγιώτου Δάμπρου** ἐκ **Καλαμακίου** ὁλι-

τὰ τῶν δεμία εὐτυχ[illegible] κατ' αὐτῶν. Γνωρίζω μάλιστα περίπτωσιν, καθ' ἣν διὰ κλείσιμον καταστήματος ἀμφισβητουμένου ὑπηκόου νομιζομένου Ὀθωμανοῦ, ὁ Κιαμὴλ πασσᾶς χάριν τοῦ κ. Εὐγενειάδου διέταξε τὸ ἄμεσον ἄνοιγμα, ἔστω καὶ ἂν ὁ τιμωρηθεὶς ἦτο Ὀθωμανὸς ὑπήκοος. Καθ' ὅσον δύναταί τις νὰ ἐλπίζῃ ἐκ τῆς λελογισμένης πορείας τοῦ κ. Εὐγενειάδου δὲν θὰ ἐπαναληφθῶσιν εἰς τὸ μέλλον αἱ διαταράξασαι τὰς ἁρμονικὰς σχέσεις τῶν δύο ἐπικρατειῶν λυπηραὶ σκηναί. Μόνον μεγάλας δυσχερείας ἀπαντῶσιν οἱ Ἕλληνες διερμηνεῖς διὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῶν ἐγγράφων τῆς ἰθαγενείας τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων. Τὸ αἰωνέως ἄλυτον τοῦτο ζήτημα προκαλεῖ συχνὰς δυσαρεσκείας ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῶν ἐγγράφων τῆς ὑπηκοότητος καὶ τῆς στενῆς ἀναμέξεως καὶ συγχύσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ.

ΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ
ΤΩΝ ΠΡΟΞΕΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ — ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ
ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ

Κατὰ τὴν «Πολιτικὴν Ἀνταπόκρισιν» τῆς Βιέννης πληροφορουμένην ἐκ Κων)πόλεως ὅτι αἱ σχέσεις τῶν ἐν Ἰωαννίνοις προξένων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ρουμανίας εἶνε τεταμέναι, διότι ὁ Ἕλλην πρόξενος δὲν ἔστειλε κατὰ τὰ συνειθισμένα τὸν διερμηνέα του νὰ χαιρετήσῃ τὸν ρουμᾶνον πρόξενον, ἀλλ' οὔτε καὶ εἰς τὴν ἐπίσημον ἀνακοίνωσιν τούτου περὶ τῆς ἐγκαταστάσεώς του ἀπήντησεν. Ὁ ρουμᾶνος πρόξενος ἠρώτησε τοὺς προϊσταμένους του ἂν ὤφειλε νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν ἕλληνα πρόξενον, ἔλαβε δὲ διαταγὴν νὰ μὴ τὸν ἐπισκεφθῇ.

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ
ΝΕΟΥ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΥ
ΜΕΧΡΙ ΤΟΥ ΠΑΡΝΗΘΟΣ

Εἰς τὸν ἐνταῦθα διαμένοντα μηχανικὸν τῆς Ἀγγλικῆς Ἑταιρείας τῶν Μαρμάρων κ. Σνάϊδερ ἀνετέθη ὑπὸ ὁμάδος Ἄγγλων ἐπιχειρηματιῶν, οἵτινες διαθέτουν ἱκανὰ κεφάλαια, νὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημα τῆς προεκτάσεως τῆς γραμμῆς Κηφισσιᾶς μέχρι τῶν κορυφῶν τοῦ Πάρνηθος.

Οἱ Ἄγγλοι κεφαλαιοῦχοι θὰ σχηματίσωσιν ἑταιρίαν, ἥτις θὰ συμβληθῇ μετὰ τῶν σιδηροδρόμων Ἀττικῆς, πρὸς τοῦτο, ἐπὶ τῶν κορυφῶν δὲ τοῦ Πάρνηθος θὰ ἀνεγείρωσι τεράστια σανατόρια, καθ' ὅλους τοὺς κανόνας τῆς ἐπιστήμης λειτουργοῦντα, μετὰ ξενοδοχείων καὶ ἄλλων κέντρων ἀναψυχῆς.

Ὁ κ. Σνάϊδερ ἐμελέτησε καλῶς τὸ ζήτημα καὶ προϋπελόγισεν ὡς ἔγγιστα τὴν ἀπαιτηθησομένην δαπάνην, θὰ παρουσιασθῇ δὲ κατ' αὐτὰς ἐνώπιον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὅπως ἀναπτύξῃ αὐτῷ τὰ σχέδια ταῦτα καὶ συνεννοηθῇ περὶ τῆς συναφθησομένης μετὰ τῆς κυβερνήσεως συμβάσεως.

ΑΙ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ ΤΗΣ «ΤΣΑΪΤ»

Ἡ Βιεννᾶία ἐφημερὶς «Τσάϊς» δημοσιεύει συνέντευξιν ἑνὸς τῶν συντακτῶν της μετὰ τοῦ Βουλευτοῦ κόμητος Στέρνμπεργκ, εἰς ὃν ὁ Μάτασιτς εἶχεν ἐπιδώσῃ ἔγγραφά τινα ἀποδεικνύοντα τὴν ἀθωότητά του καὶ τὴν προσγενομένην αὐτῷ ἀδικίαν διὰ τῆς καταδίκης του. Ὁ κόμης Στέρνμπεργκ ἔδειξε μέγα ἐνδιαφέρον καὶ ἀνήγγειλεν, ὅτι θὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν ἐπερώτησιν περὶ τῆς αὐθαιρέτου καθείρξεως τῆς πριγκηπίσσης καὶ τῆς συνηθείας τοῦ νὰ κλείωνται εἰς θεραπευτήρια πρόσωπα ὑποπίπτοντα εἰς δυσμένειαν.

Προσπάθειαι δικηγόρου Στίμμερ

Αἱ βιενναῖαι ἐφημερίδες βεβαιοῦν, ὅτι ὁ δικηγόρος Στίμμερ, ὁ ὑπερασπίσας τὸν Μάτασιτς, κατὰ τὴν γνωστὴν αὐτοῦ δίκην, μετέβη εἰς Ἑλβετίαν ὅπως καταπείσῃ τὴν πριγκήπισσαν Λουϊζαν νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν συζυγικὴν ἑστίαν τοῦ συζύγου της ὑποσχομένου, ὅτι δὲν θὰ ἐγκλείσῃ πλέον αὐτὴν εἰς θεραπευτήριον.

Ἀφίχθησαν εἰς Παρισίους

Ἐκ Παρισίων ἀγγέλλεται ὅτι ἡ πριγκήπισσα καὶ ὁ Μάτασιτς ἀφίκοντο ἐκεῖ. Κατ' εἰδήσεις ἐκ Βρυξελλῶν ἐσχηματίσθη εἰς τὴν πόλιν ταύτην κομιτᾶτον, ὅπερ θὰ ζητήσῃ τὴν παλιννόστησιν τῆς πριγκηπίσσης, διότι αἱ βελγικαὶ ἀρχαὶ δὲν θὰ ἐκδώσουν αὐτήν. Τὴν προτεραίαν τῆς ἀφίξεώς των εἰς Παρισίους ἡ Ραλλικὴ «Πρωία» ἐδημοσίευσε ἰδιαίτερον τηλεγράφημα ἐκ Λονδίνου ἀγγέλλον ὅτι οἱ φυγάδες ἐπρόκειτο νὰ ὑπάγουν εἰς Λονδῖνον, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἐβεβαιοῦτο ἐπισήμως.

Τί εἶπεν ὁ Λεοπόλδος

Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Βελγίου κ. Λεοπόλδος πληροφορηθεὶς τὴν φυγὴν τῆς θυγατρός του πριγκηπίσσης Λουΐζης εἶπεν: «Ἀνέμενον τοῦτο, ἔδει δὲ νὰ ἐπιτηρηθῇ καλλίτερον. Ἡ πριγκήπισσα θὰ προκαλέσῃ ἤδη νέας δυσαρεσκείας, ἀλλ' ἐγὼ δὲν ἀναμιγνύομαι ποσῶν εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην. Ὁ σύζυγός της ἂς πράξῃ ὅτι θέλει».

ΤΡΑΠΕΖΑ
ΣΤΕΦ. Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ ΚΑΙ Σ^α
ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1892
Γαλατᾶ, Μακρῆ — Χὰν
Βοεβόδα, No 2

Ἐκτέλεσις πάσης τραπεζιτικῆς καὶ ἐμπορικῆς πράξεως.

Ἔκδοσις ἐπιταγῶν καὶ συναλλαγματικῶν δι' ἅπασαν τὴν Τουρκίαν, Εὐρώπην, Ἑλλάδα καὶ Αἴγυπτον.

Εἰσπραξις συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων ἐπιτοπίων καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

Ἐξόφλησις παντὸς εἴδους τοκομεριδίων καὶ κληρωμένων ὁμολογιῶν.

Δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρεωγράφων.

Ἀγοραπωλησία λαχειοφόρων χρεωγράφων εἰς τὰς τιμὰς τῆς ἡμέρας.

Ἐξέλεγξις ὅλων τῶν λαχείων δωρεάν.

Πώλησις τῶν ἀσφαλεστέρων ὁμολογιῶν κατὰ βούλησιν τοῦ ἀγοραστοῦ τοῖς μετρητοῖς ἢ διὰ μηνιαίων δόσεων ἀπὸ 5—20 φράγκα, Ἐπὶ τῶν διαμηνιαίων δόσεων πωλήσεων ὁ ἀγοραστὴς χαίρει τὸδικαίωμα τῶν λαχείων καὶ τοκομεριδίων ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἐγγραφῆς.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἀποταθήτωσαν τῷ ΔΗΜ. ΒΟΛΑΝΑΚΗ ὁδὸς Σταδίου ἀριθμὸς 40.

MALADIES
LA PEAU & VENNERIENE
de Docteur **KOKKINOTIS** Specialiste
Reçoit 8—11 et 2—5 hr. Rue Socrates 29A

ΝΟΣΗΜΑΤΑ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ ΚΑΙ ΔΕΡΜΑΤΙΚ[illegible]

Ὁ ἰατρὸς κ. **Ἰωάν. Κοκκινώτ**[illegible] εἰδικῶς ἐπὶ 5 ἔτη σπουδάσας ἐν Παρισί[illegible] καὶ ἐντὸς τῶν νοσοκομείων Ricortd κα[illegible] Lnis τ' ἀνωτέρω νοσήματα' δέχεται 8-[illegible] π. μ. καὶ 2—5 μ.μ. Ὁδὸς Σωκράτους [illegible]

ΠΩΣ ΕΦΟΝΕΥΘΗ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΚΟΜΙΤΑΤΖΗΔΕΣ Ο ΠΡΟΚΡΙΤΟΣ ΕΜΠΟΡΟΣ ΜΟΔΑΣ

Ο ΕΡΕΘΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Η ΔΙΑΓΩΓΗ ΤΗΣ "ΦΙΛΗΣ„ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἀνηγγείλαμεν ἐξ ἐπισήμου τηλεγραφήματος τὴν ὑπὸ ὀργάνων τοῦ Βουλγαρικοῦ Κομιτάτου στυγερὰν ἐν Μοναστηρίῳ δολοφονίαν τοῦ ἐκ τῶν προκρίτων ἐμπόρων τῆς πόλεως Θ. Μόδη.

Ἰδοὺ σήμερον ἐξ ἐπιστολῆς τοῦ ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ τῆς Μακεδονίας ἀνταποκριτοῦ ἡμῶν πιστὴ ἀφήγησις τῶν συμβάντων.

Ἐν Μοναστηρίῳ τῇ 5η Σεπτεμβρίου 1904.

Σᾶς γράφω ὑπὸ τὸ κράτος ἀλγεινοτάτης λύπης. Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην (2 Σεπτεμβρίου) περὶ τὴν 4ην μ. μ. ἐβλήθη ὑπὸ τῶν ὀργάνων τοῦ ἀπαισίου δολοφονικοῦ κομιτάτου ὁ φίλος καὶ ἔνθερμος πατριώτης κ. Θ. Μόδης, ὅστις τὴν ἑσπέραν τῆς χθὲς ἀπεβίωσε βυθίσας εἰς ἄφατον πένθος ὄχι μόνον νεαρὰν σύζυγον καὶ τρία τέκνα, ἀλλὰ καὶ ἅπασαν τὴν Κοινότητα Βιτωλίων.

Περιττὸν ν' ἀπαριθμήσω τὰ προτερήματα καὶ νὰ ἐξάρω τὴν φιλοπατρίαν τοῦ ἀτυχεστάτου Θεοδώρου.

ΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ

Πρό τινων ἡμερῶν παρετήρησεν ὁ δυστυχὴς ὅτι ἠκολουθεῖτο ὑπὸ ὑπόπτων προσώπων. Γενόμενος δ' ἔκ τούτου προσεκτικὸς ἐλάμβανε κατὰ τὴν μετάβασιν αὐτοῦ εἰς τὴν οἰκίαν τὰς δεούσας προφυλάξεις.

Ἀλλὰ ποῦ νὰ φαντασθῇ ὁ ἄμοιρος ὅτι τὸ θράσος τῶν κακούργων θὰ ἔφθανε μέχρι τοῦ σημείου νὰ πλησιάσωσιν εἰς τὸ παράθυρον τοῦ γραφείου του καὶ ἐκεῖ ἔξωθεν σκοπεύσαντες νὰ πυροβολήσωσι καὶ πλήξωσιν αὐτὸν διὰ πολυκρότου καθήμενον παρὰ τὴν τράπεζαν, ἥτις ἔκειτο πλησίον τοῦ παραθύρου ;

Φαντάζεσθε τὴν ταραχὴν καὶ τὴν ἔξαψιν ἥτις κατέλαβε τοὺς ἡμετέρους εὐθὺς ὡς ἐγνώσθη ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἀπαισίου κακουργήματος καὶ τὸ θανατηφόρον τραῦμα τοῦ θύματος. Δὲν εἶχον παρέλθη δύο ὧραι, ὅτε περὶ τὴν 6ην μ. μ., ἐγνώσθη ὅτι ὁ ὑπὸ τῆς κοινῆς κραυγῆς χαρακτηριζόμενος πρωταίτιος τῆς δολοφονίας τοῦ Θεοδώρου Μόδη ἄγριος κομητατζῆς Τόφκος εἷς ὢν μετὰ σωρείαν ἐγκλημάτων τῇ ἀξιώσει τῶν δύο μεγάλων Χριστιανικῶν αὐτοκρατοριῶν ἀμνηστευθέντων αἰφνιδίως συναντηθεὶς ἐν τῇ ἀγορᾷ ὑπὸ ἡμετέρων ἐδέχετο ἐπίθεσιν διὰ περιστρόφου μὲν ἄτυχον, διὰ μαχαίρας δὲ ἀπολήξασαν εἰς σπουδαῖον τραυματισμὸν, καίτοι ἡ αἰχμὴ τῆς μαχαίρας προσκρούσασα εἰς τὸ ἐν τῇ ζώνῃ τοῦ Τόφκου περίστροφον ἐκάμφθη.

ΕΡΕΘΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ. Η "ΦΙΛΗ„ ΤΟΥΡΚΙΑ

Καὶ τί μὲν θέλει προκύψει ἐκ τοῦ σπουδαίου τραύματος τοῦ κακούργου θέλομεν ἴδει. Ἀλλ' ἐν τούτοις ὁ ἐρεθισμὸς ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς πόλεως εἶνε μέγας. Διότι πρὸς τοῖς ἄλλοις [illegible] μεν καὶ τὸ ἀτύχημα ὅτι «ἡ φίλη» κατά τινας Ἕλληνας πρωθυπουργοὺς Τουρκικὴ Κυβέρνησις, ἐνῷ σχεδὸν δὲν ἠνωχλήθη πρὸς καταδίωξιν τῶν δολοφόνων τοῦ πολυκλαύστου ἡμῶν συμπολίτου, ἀντιστρόφως μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου εἰργάσθη πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν ἐκδικητῶν τοῦ αἵματος τοῦ Μόδη καὶ, μὴ εὑρίσκουσα τὸν ὑπαίτιον, συνέλαβε καὶ ἐφυλάκισε πάντας τοὺς ἐν τῶν τελευταίων Ρουμανικῶν ἐπεισοδίων, γνωστοὺς ἐπὶ πατριωτισμῷ νέους ! !

ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΣΙΣ ΤΩΝ ΔΟΛΟΦΩΝΩΝ. — ΟΠΟΥ ΕΠΕΜΒΑΙΝΕΙ Η ΡΩΣΣΙΑ

Κατανοεῖται ἐκ τούτου εὐκόλως ὁποῖον αἴσθημα κατέχει ἡμᾶς πάντας καὶ ὁποία κορύφωσις ἀγανακτήσεως θὰ ἐπέλθῃ ἂν ἐπιβεβαιωθῇ τὸ μετ' ἐπιτάσεως λεγόμενον ὅτι τὸν ἕνα ἐκ τῶν τριῶν κακούργων οἵτινες συνέπραξαν εἰς τὴν δολοφονίαν τοῦ Μόδη, μόλις συλληφθέντα ἡ ἀρχὴ ἀπεφυλάκισε κατόπιν παραπόνων τοῦ Ρώσσου καὶ τοῦ Αὐστριακοῦ προξένου, ὡς μὴ ὑπαρχουσῶν δῆθεν ἐνδείξεων ἐνοχῆς ! ! !

Ποῦ θὰ καταλήξωσι τὰ πράγματα ἀγνοῶ· ἀλλὰ πρόδηλον εἶναι ὅτι ταῦτα ἔφθασαν εἰς τὸ μὴ περαιτέρω. Καὶ καιρὸς ὅλοι νὰ προνοήσωμεν περὶ τοῦ πρακτέου.

Η ΧΗΡΑ ΚΑΙ ΤΑ ΟΡΦΑΝΑ

Ἐν τούτοις ὁ θάνατος ὁ τοιουτοτρόπως πλήξας ἄξιον ἐθνικὸν ἐργάτην ἀνενδότως ἀντιτασσόμενον εἰς τὰς ραδιουργίας καὶ τὰς ἐπιθέσεις τῶν λυσσαλέων ἡμῶν ἐχθρῶν, ἐπιβάλλει εἰς τοὺς ἁρμοδίους καὶ ἄλλα καθήκοντα. Ἴδωμεν τί θὰ πράξῃ ἡ Ἐπίκουρος Μακεδονικὴ Ἐπιτροπὴ ὑπὲρ τῆς χήρας καὶ τῶν ὀρφανῶν ἀνδρὸς, ὅστις ἀπὸ τῶν τελευταίων βουλγαρικῶν γεγονότων, παραμελήσας καὶ ἐμπόριον καὶ ἐργασίαν καί τὰ πάντα εἶχεν ἀφοσιωθῇ ὁλοψύχως καὶ τελείως εἰς τὸ ὑπὲρ τῆς πατρίδος καθῆκον.

κατ' ἀρέσκειαν τῆς τυχούσης κυρίας' καὶ αὐτὸ στὸ «Printenmps».

Ὁ 89ος θὰ ράψῃ δωρεὰν μίαν παιδικὴν ἐνδυμασίαν ἢ μίαν μπέρταν κυρίας εἰς τὸ ἐργοστάσιον τῆς κ. Ἀμαλίας Ἠλιοπούλου Εὐαγγελιστρίας 9.

Ὁ 90 θὰ κερδίσῃ ἕνα πορτμονὰ γυναικεῖον τοῦ γνωστοῦ «Μπὸν Μαρσὲ» τοῦ κ. Κυριακοπούλου, ὅπερ διευθύνει ὁ ρέκτης ἔμπορος κ. Ν. Σαρισέντος.

Ἀπὸ τοῦ 91—100 συμπεριλαμβανομένου θὰ κερδίσουν τὰ ἑξῆς εἴδη τοῦ «Μπὸν Μαρσὲ» κατὰ σειρὰν ἕκαστος. 1) Ἕνα Ἀμπαζοὺρ ἐκ χάρτου Κινέζικου, 2) ἕνα ἄρωμα ρίγκερ παριζιάνικο, 3) μίαν φιάλην δαφῆς τριχῶν, 4) ἕνα ζεῦγος σκουλαρίκια μαργαριταρένια, 5) ἕνα δακτυλιδὶ ἐπίχρυσον, 6) 3 κορφίτσες τοῦ στήθους ἐπίχρυσες μὲ ἄνθη, 7) ἕνα σάπωνα ἀρωματώδη γαλλικόν.

Ὁ 101 θὰ κερδίσῃ μίαν ζώνην γυναικείαν χουσῆν τοῦ «Μπὸν Μαρσὲ».

Ὁ 102 θὰ κερδίσῃ ἕνα κουτὶ πούδρας ρωματώδους εὐρωπαϊκῆς τοῦ «Μπὸν Μαρσέ».

Οἱ 103 καὶ 104 θὰ κερδίσουν ἕκαστος ἓν βέλο γυναικεῖο ἀρουβὸ μαῦρο μὲ ἀπορδοῦρα τοῦ «Μπὸν Μαρσέ».

Ὁ 105ος θὰ κερδίσῃ ἕναν κορσὲ λεβουὰ μὲ καλτσοδέτες νεωτάτου συστήματος ἐκ τοῦ καταστήματος Δ. Λιόση καὶ Ἀθ. Ξηροταγάρου ἐναντι Ἀκριβοῦ ὁδὸς Εὐαγγελιστρίας (γωνία).

Ὁ 106ος θὰ κερδίσῃ μίαν δωδεκάδα μανδήλια γυναικεῖα χρωματιστὰ, τοῦ αὐτοῦ καταστήματος.

Ἀπὸ τοῦ 107—133 θὰ λάβῃ ἕκαστος ἀνὰ ἕνα μανδῆλι χρωματιστὸ τοῦ παμφήμου ἐμπορικοῦ καταστήματος τοῦ κ. Ἀστασιάδου.

Ἀπὸ τοῦ 133—163 θὰ λάβῃ ἕκαστος δωρεὰν ἀνὰ μίαν τρίμηνον συνδρομὴν τοῦ ἑρπνοῦ καὶ διδακτικοῦ περιοδικοῦ μας Ο.Δ.Ο.

Ἀπὸ τοῦ 144—161 θὰ λάβῃ ἕκαστος δωρεὰν ἀνὰ μίαν τρίμηνον συνδρομὴν τῆς Ἀκροπόλεως».

Ὁ 162ος θὰ ράψῃ δωρεὰν ἕνα πανταλόνι εἰς τὸ καλλιτεχνικὸν ραφεῖον τοῦ κ. Δημ. Ἀρβανίτου ὁδὸς Νικίου ἀριθ. 25.

Ὁ 163ος θὰ λάβῃ ἕνα ζεῦγος ἀλεκτόρων μαχητῶν ἐξόχου γένους τοῦ νέου παρὰ τὴν Γεωφόρον Συγγροῦ πτηνοτροφείου τοῦ Κ. Γεωργοπούλου.

τὸν αὐτοθι λιμένα χθές.

Νέον σύστημα καταβρέγματος

Ὁ κ. Λαέρτης ὁ ὑπὸ ψευδώνυμον κρυπτόμενος συνεργάτης τῆς «Ἑστίας» ἐπρότεινε εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν τὸ διὰ βεστρουμίτου κατάβρεγμα τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως.

Τὸ ὑπουργεῖον μελετήσαν τὴν πρότασιν ταύτην διέταξεν τὸν κ. Σάουρωτ νὰ προβῇ εἰς δοκιμὰς διὰ δύο τόννων βεστρουμίτου.

Νέος ὑπασπιστὴς

Διωρίσθη καὶ ἀνέλαβε χθὲς τὰ καθήκοντά του ὡς ὑπασπιστὴς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ὁ λοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ κ. Βλαχόπουλος, ἀντὶ τοῦ κ. Κουτσομητοπούλου ἀποσπασθέντος εἰς τὸ τμῆμα τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ὑπουργείου.

Αἱ ἐξετάσεις τῶν σχολείων

Διωρίσθησαν διὰ Β. Διατάγματος αἱ διάφοραι ἐπιτροπαὶ διὰ τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις τῶν μαθητριῶν τῶν διδασκαλείων Πατρῶν καὶ Λαρίσσης.

Ἕνας δεκανεὺς καὶ μία συμπλοκὴ

Στὸ κέφι ὁ δεκανεὺς τὸ μέρος του ἤθελε νὰ κάνῃ! Γιατὶ νὰ μὴ τὸ κάνει; Σπαθὶ δὲν εἶχε; καὶ μακρὺ μάλιστα ἀφοῦ εἶναι τοῦ ἱππικοῦ; Παίρνει μιὰ βιτώρια—πόσο;=5 δραχμὲς τὴν ὥρα—=πέντε, πέντε! ἐμπρὸς—βάρ' ἀμαξᾶ!

Κατεβαίνουν. =Πληρῶστε. = Νὰ πληρώσουμε; δὲν πληρώνουμε. = Πῶς δὲ πληρώνετε.=Νὰ πῶς! κι' ὁ χαριτωμένος ἱππότης τραβάει τὴ σακαράκα του κι' ἀπάνου του τοῦ αὐθάδη ποῦ ζητάει τὸ ἀγῶγι του.

Ὁ ἀμαξᾶς ὅμως χειροδύναμος τοῦ ἁρπάζει τὸ ξίφος, τοῦ ματώνει τὸ κεφάλι, τοῦ παίρνει τὰ λεπτά, εἰδοποιεῖ τὴν φρουρὰν τῆς Διλοχίας Νοσοκόμων συλλαμβάνεται ὁ ἱππότης μας, λέγει ...μμα α, ὁ ἀμαξᾶς φέρει τὸν κ. Διευθυντὴν τῆς ἀστυνομίας — αὐτὸ τάχα τί ...οπὸν εἶχε ;;; —καὶ ἐπὶ τέλους ὁ ἱππότης ματωμένος ὁδηγεῖται εἰς τὸ Φρουραρχεῖον.

Οἱ ἐγγλέζοι ναῦται παίζοντες πιάνο καὶ χορεύοντες

Χθὲς τὴν νύκτα περὶ τοὺς 30 ἐγγλέζοι ναῦται μεταβάντες εἰς τὸ παρὰ τὴν Ὁμόνοιαν Καφεζυθοπωλεῖον Ζαχαράτου ...φου ἐμέθυσαν ἀπὸ τὴν μπύραν ἤρχισαν ...ὰ χορεύουν ἐνῶ συγχρόνως τὸν ρυθμὸν ...ὺς ἐκράτει ἡ μουσικὴ τῆς ὀρχήστρας.

Ὅταν δὲ ἡ μουσικὴ ἐτελείωσε, δύο ...τὸ τοὺς ναῦτας καθήσαντες εἰς τὸ ἀνάθρον τῆς ὀρχήστρας ἤρχισαν ὁ μὲν ...ς ἐπὶ τοῦ πιάνου ὁ δὲ ἕ ερος μὲ τὸ φλάτο νὰ παιζουν τὸν Ἐ.νικόν μας ὕμνον μὲ ἔξοχον τελειότητα.

Ἐννοεῖται ὅτι πλῆθος περιέργων εἶχε περικυκλώσει τοὺς ναύτας οἱ ὁποῖοι στὰ τελευταῖα ἐπέταξαν ὅλα τὰ μουσικὰ ...βλία ἐπάνω εἰς τὰ ἐπὶ τῶν τραπεζῶν ...τήρια καὶ τὰ ἔσπασαν.

ΠΕΙΡΑΙΚΑ

Οἱ φανοὶ τοῦ λιμένος

Εἰς ἀθλιεστάτην κατάστασιν εὑρίσκονται οἱ φανοὶ τοῦ λιμένος Πειραιῶς. Χθὲς μάλιστα ὁ ἐρυθρὸς φανὸς τοῦ ...ρολιμένος ἐπὶ πολλὴν ὥραν ἦτο ἐσβυσμένος, διότι ὁ ἐπιστάτης τῶν φανῶν ...χει διορίσει φύλακα ἕνα γέροντα, ὅστις ...ὐδόλως ἐπιτηρεῖ τοὺς φανούς, μὲ τὸ ...θεσινὸν δὲ σκότος τῆς νυκτὸς ἠδύναντο ...ὰ συμβῶσι πολλὰ δυστυχήματα εἰς τὰ ...σερχόμενα καὶ ἐξερχόμενα πλοῖα.

Δυστύχημα εἰς ἐργάτας

Καθ' ἣν ὥραν οἱ ἐργάται Α. Νόσης καὶ Μ. Γραμματίκας ἠσχολοῦντο χθὲς ...ς τὴν πλήρωσιν φουρνέλου ἐν τοῖς ...ρὰ τὸ χωρίον Χαραμῆ λατομείοις ἀνλέχθη τοῦτο καὶ ἐτραυμάτισεν ἀμφοτ...ρους εἰς διάφορα μέρη τοῦ σώματός ...ων. Οἱ τραυματισθέντες μετεφέρθησαν ...ς τὸ Ζάννειον Νοσοκομεῖον.

Ἡ χθεσινὴ συμπλοκὴ

Συλληφθὴ χθὲς ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων ὁ Ἀθ. Δεδούσης, ὅστις μετ' ...λλων ἐτραυμάτισε διὰ ροπάλου κατὰ ...ην ὁδὸν Ἀλιπέδου χθὲς τοὺς Ἀθ. ...αλποῦζον καὶ Εὐσταθ. Τσαβλήν.

Τὸ συγκρουσθὲν ἱστιοφόρον

Ἡ ὑπὸ τοῦ Ἄγγλου ναυάρχου Δόμλ συσταῖσα ἐπιτροπὴ ἐξ ἀξιωματικῶν ...α ἐνεργήσῃ ἀνακρίσεις διὰ τὴν σύγ...ρουσιν τοῦ ἱστιοφόρου «Εὐαγγελινὴ» ...τεφάνθη ὅτι ὁ πλοίαρχος τοῦ ἱστιοφό...ου Κ. Βαλαντάσης δὲν ἐτήρησε τοὺς ...θνεῖς κανονισμοὺς κατὰ τὴν ἑσπέραν ...ς συγκρούσεως καὶ ἑπομένως δὲν δι...κοῦται εἰς οὐδεμίαν ἀποζημίωσιν.

Κλοπαὶ

Χθὲς ἐν Ν. Φαλήρῳ ὁ Τζὼν Φράγος ἀφήρεσε τοῦ Χ, Ἀνυφαντῆ τὸ χρυσοῦν ὡρολόγιόν του. Ὁ δράστης συνελήφθη.

Παρουσιασθεὶς χθὲς εἰς τὴν ἀστυνομίαν Πειραιῶς ὁ Α. Μάραθος ἐξ Ἀνδρου ἀνέφερεν ὅτι ἐπὶ τῆς παραλιακῆς ...δοῦ Ποσειδῶνος ἀπώλεσε τὸ πορτοφόλιόν του περιέχον 600 δρχμάς.

Χθὲς εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Ἀθηνᾶς οἰκίαν τοῦ Κ. Ψαρρᾶ ἡ ὑπηρέτριά του Οὐρανία Βασιλειάδου τοῦ ἀφή-

ΕΜΠΡΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Δ. ΟΙΚ. ΚΑΛΑΠΟΘΑΚΗΣ

ΛΕΟΥΣ ΑΡ. 5 — ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 15 Σεπτεμβρίου 1904

ΑΤΑ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

„ΕΜΠΡΟΣ"

ΣΙΟΝ ΜΥΟΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΟΝ ΕΝΟΣ ΤΑΦΟΥ"

ΕΡΠΝΟΤΕΡΟΝ, ΤΟ ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΩΤΕΡΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΟ ΕΩΣ ΜΕΧΡΙ ΤΟΥΔΕ

ΚΩΣ ΕΙΣ ΤΟ „ΕΜΠΡΟΣ"

κτελοῦντος τὰ καθήκοντά του ; Ὅλοι οἱ διαβάται τῆς ὁδοῦ ὅπου ἐκτυλίσσεται ἡ σκηνὴ ἐπεμβαίνουν, ἐκφέρουν γνώμας, διατάσσουν τὸν ἀστυφύλακα, καμμίαν φορὰν ἀρχίζουν καὶ τὴν ἀνάκρισιν τοῦ συλληφθέντος, ἐκδίδουν καὶ τὴν ἀπόφασιν καὶ ὁρίζουν τὴν ποινήν. Ἕκαστος πολίτης εἶνε ἀστυφύλαξ, ἀστυνόμος, διευθυντὴς ἀστυνομίας, εἰσαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν.

Δι' ὅλα τὰ ζητήματα ὑπάρχει πληθὺς ἁρμοδίων. Ὁ ὑελοπώλης τῆς ὁδοῦ Αἰόλου γράφει κριτικὴν περὶ τῶν ἔργων τοῦ φιλολόγου καὶ ἀποφαίνεται ὅτι τὰ διηγήματα τοῦ Μωπασὰν δὲν ἔχουν τὴν διαφάνειαν τῶν ὑαλίνων σκευῶν τοῦ καταστήματός του. Ὁ διευθυντὴς τῶν λουτρῶν εὑρίσκει ὅτι ὁ Ἴψεν δὲν εἶνε βαθύτερος εἰς τὰς ἰδέας του τῶν πηγῶν τῆς Αἰδηψοῦ. Ὁ νεωκόρος τοῦ Ἁγίου Γεωργίου κρίνει δυσμενῶς τὴν τακτικὴν τοῦ Κουροπάτκιν καὶ συμβουλεύει τὸν Τσάρον νὰ σπεύσῃ εἰς τὴν συνομολόγησιν εἰρήνης πρὸ τοῦ Μοῦκδεν. Τέλος ὁ κωδωνοκρούστης τῆς Μητροπόλεως δὲν ἐννοεῖ νὰ συγχωρήσῃ τὴν ἀπάθειαν, ἣν ἐπέδειξεν ἡ Ἑλλὰς εἰς τὸ ζήτημα τοῦ Θιβέτ.

Ἰδοὺ διατὶ ἐκπλήσσομαι τώρα βλέπων τόσην ἀναρμοδιότητα ἐπὶ ζητήματος ἁπλουστάτου. Εἶνε ἴσως ἡ πρώτη φορὰ αὐτὴ καθ' ἣν ζητεῖται εἰς μάτην μία σκιὰ ἁρμοδίου.

Ο ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ

ΤΑ ΕΙΣΒΑΛΛΟΝΤΑ

ΕΙΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΩΜΑΤΑ

ΠΩΣ ΚΡΙΝΟΝΤΑΙ

ΕΝ ΕΥΡΩΠΗ

Ὁ ἐν Βιέννῃ συντάκτης μας γράφει, ὅτι δι' εὐνοήτους λόγους δὲν ἐχαιρετίσθη εὐφροσύνως καὶ δὲν ἠκούσθη ἐν Αὐστρίᾳ ἰδίως εὐμενῶς τὸ ἄγγελμα περὶ τῆς εἰσβολῆς ἑλληνικῶν σωμάτων εἰς τὴν Μακεδονίαν. Τοῦτο κατὰ τὸ πλεῖστον προέρχεται ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐκ τοῦ ὅτι αἱ Μεγ. Δυνάμεις θέλουσι νὰ πείσωσι τὴν κοινὴν γνώμην ὅτι διὰ τῆς ἀποστολῆς τῶν ἀξιωματικῶν των εἰς Μακεδονίαν ἐβελτιώθη ἡ κατάστασις, καὶ ὅτι ἑπομένως οὐδὲν τὸ ἀνησυχητικὸν ἐκεῖ συμβαίνει, ἀφ' ἑτέρου διότι ὁ βιεννᾶος τύπος δι' οὗ κυρίως τροφοδοτεῖται δι' εἰδήσεων περὶ τῆς ἐγγὺς Ἀνατολῆς ὁ ἐν τῇ Δύσει τύπος, ἀφῆκε τὸ γεγονὸς τῆς εἰσβολῆς νὰ παρέλθῃ ἀπαρατήρητον, διότι αὐτὸ ἀκριβῶς ἀπῄτει καὶ τὸ συμφέρον τῆς Αὐστρίας.

Ἀπόδειξις τούτου εἶνε αὐτὸ τὸ ἐπίσημον τηλεγραφικὸν πρακτορεῖον τῆς Βιέννης ὅπερ μεταβιβάζον ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τὴν σχετικὴν εἴδησιν τῆς εἰσβολῆς προσέθετεν ἐν τέλει αὐτῆς ὅτι τὸ γεγονὸς τοῦτο θὰ ἐπιδεινώσῃ τὴν ἐν Μακεδονίᾳ κατάστασιν, διότι θὰ ἐξερεθίσῃ τοὺς νῦν ἐρησυχάσαντας Βουλγάρους! Οἱ Βούλγαροι, βλέπετε, ἐρησύχασαν κατὰ τὸ ἐπίσημον τοῦτο πρακτορεῖον, ἐνῷ τὸ ἴδιον δὲν παύει καθ' ἑκάστην ν' ἀναγγέλλῃ φόνους Ἑλλήνων Μακεδόνων ἀνενοχλήτως ὑπὸ τῶν ἐπαράτων δολοφόνων Βουλγάρων διαπραττομένους.

Ἀπορίας ἄξιον μάλιστα εἶνε πῶς ἡ ἡμιεπίσημος «Πολιτικὴ Ἀνταπόκρισις» ἀναγγέλλουσα τὸ γεγονὸς «τῆς εἰσβολῆς ἑλληνικῶν ἀντισυμμοριῶν», ὡς τὰς ὀνομάζει, προσθέτει καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου ἣν διατυποῖ ὡς ἑξῆς·

«Ἐν τῷ ἑλληνικῷ τύπῳ δηλοῦται ὅτι ἂν καὶ δὲν ὑπάρχῃ ἐπανάστασις ἐν Μακεδονίᾳ, ἐν τούτοις ὁ ἐξολοθρεπτικὸς πόλεμος κατὰ τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου διεξάγεται ὑπὸ τῶν Βουλγάρων μετ' ἀδιαπτώτου ἐνεργείας καὶ παντὸς εἴδους βιαιοπραγιῶν.

»Τὰ πάντα μετῆλθον ὅπως ἐξαναγκάσωσι τοὺς ὁπαδοὺς τοῦ Πατριαρχείου, ἵνα μεταστῶσι πρὸς τὴν Ἐξαρχίαν. Αἱ Τουρκικαὶ Ἀρχαὶ ἀπέδειξαν ὀλιγωρίαν ἐν τῇ ὑποστηρίξει τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἡ ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν ἀποσπασμάτων καταδίωξις τῶν Κομιτατζήδων δὲν διεξάγεται ἀποτελεσματικῶς. Ἐπειδὴ δὲ εἰς τοὺς Ἕλληνας δὲν ἐπετράπη νὰ ἐξοπλισθῶσιν, ἀπέμειναν οὗτοι ἐντελῶς ἀβοήθητοι εἰς τὴν διάθεσιν ὅλων τῶν κακούργων. Ἡ κατάστασις των δεινοῦται ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν καὶ κατέστη εἰς τὸ ἔπακρον κρίσιμος. Τοῦτο δὲν ἠδύνατο ἐπὶ πλέον νὰ παραταθῇ. Αἱ Δυνάμεις ἀνάγκη νὰ καταστείλωσι τὴν τρομοκρατίαν τῶν Βουλγάρων καὶ νὰ ἐπιβάλωσιν εἰς τὴν Πύλην μείζονα δραστηριότητα».

Αὐτὰ γράφει τὸ βιεννᾶον φύλλον. Ἀλλ' ἐν ταῖς γραμμαῖς ταύταις, καί τοι ἡ καλὴ πίστις δὲν ἐπιτρέπει ν' ἀμφιβάλλῃ τις περὶ τῶν εἰλικρινῶν προθέσεων τῶν ἐμπνεόντων αὐτό, δύναταί τις νὰ διίδῃ προσπάθειάν τινα πρὸς ἐξερεθισμὸν τῶν Τουρκικῶν Ἀρχῶν κατὰ τῶν Ἑλλήνων μᾶλλον, ἢ τὴν ἀληθῆ ὑπόδειξιν τοῦ κακοῦ. Διότι ἂν ἤθελε τὸ Βιεννᾶον φύλλον νὰ φανῇ ἀληθῶς ἀπροσωπόληπτον καὶ περὶ τῆς ἡσυχίας καὶ τάξεως ἐνδιαφερόμενον, ὤφειλε νὰ εἴπῃ, ὅτι τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον ὑποστὰν τόσα μέχρι τοῦδε δεινὰ μετὰ καρτερίας καὶ ὑπομονῆς ἀπαραδειγματίστου ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι οἱ διάφοροι πολιτικοὶ πράκτορες καὶ διάφοροι εὐρωπαῖοι ἀξιωματικοὶ θὰ εἰργάζοντο πρὸς ἑδραίωσιν τῆς τάξεως καὶ πρὸς ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς καὶ περιουσίας του, ἐξήντλησε πλέον τὴν ὑπομονὴν ἀπατηθὲν εἰς τὰς ἐλπίδας του, καὶ ἀπεφάσισε ν' ἀμυνθῇ διὰ τῶν ὁμοίων μέσων δι' ὧν καὶ οἱ συνωμόσαντες τὴν ἐξόντωσίν του. Τὰ περὶ τῆς ἀδελτηρίας τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν ἐγνώριζον οἱ Μακεδόνες Ἕλ[illegible] πρὸ πολλοῦ, καὶ δὲν ἦτο ἀνάγκη νὰ [illegible]α ὑπομνήσῃ τώρα ἡ «Πολιτ. Ἀνταπόκρισις». Ἀκριβῶς δὲ διότι τὰ ἐγνώριζον οὐδὲν παρ' αὐτῶν ἀνέμενον. Ἐπερίμεναν ὅμως πολλὰ παρὰ τῶν Πολιτικῶν πρακτόρων καὶ τῶν εὐρωπαίων ἀξιωματικῶν, οἱ ὁποῖοι ἀκριβῶς διὰ ν' ἀναπληρώσωσι τὰς ἐλλείψεις τῆς τουρκικῆς Διοικήσεως κατῆλθον εἰς Μακεδονίαν. Ἀφοῦ ὅμως ὑπὸ τὰ ὄμματα αὐτῶν οἱ Βούλγαροι ἀνενόχλητοι ἐξακολουθοῦν τὸν ἄτιμον κατὰ τῶν ἀόπλων Ἑλλήνων ἀγῶνα, καθῆκον παντὸς φιλελευθέρου ἀνθρώπου ἐν τῷ αἰῶνι ἐν ᾧ ζῶμεν εἶνε νὰ δώσῃ ὅπλα καὶ εἰς τοὺς ἀόπλους διὰ νὰ καταστήσῃ τοὐλάχιστον τὸν ἀγῶνα ἴσον. Ἂν δὲν θέλωσιν αἱ Δυνάμεις τὸν ἀγῶνα ἂς ἀφαιρέσωσι πρῶτον τὰ ὅπλα ἐκ τῆς χειρὸς τῶν Βουλγάρων. Ἐφ' ὅσον ὅμως ἐπιτρέπουσιν αὐτοῖς νὰ μεταχειρίζωνται δυναμίτιδα, πυρίτιδα καὶ σφαίρας κατ' ἀόπλων πληθυσμῶν ὀφείλει ὁ ἑλληνισμὸς ἀντὶ πάσης θυσίας νὰ δώσῃ τ' αὐτὰ μέσα καὶ εἰς τοὺς ὁμοφύλους του ὅπως ὑπερασπισθῶσιν ὡς γενναῖοι ἄνδρες τὴν ζωήν των. Καὶ ἂς γράφῃ ὅ,τι θέλει ὁ εὐρωπαϊκὸς τύπος, ὁ ἐξωνημένος καὶ μὴ τοιοῦτος.

μὰ, ἀπεφάσισα νὰ φύγω ἐν πρώτῃ εὐκαιρίᾳ.

ΤΑ ΓΑΛΛΙΚΑ ΤΗΣ ΣΕΡΕΦ

Ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ κ. Φαρὼ διατὶ ἐπροτίμησε τὴν Γαλλίαν ἀντὶ πάσης ἄλλης χώρας, ἡ Σερὲφ Χανοὺμ ἀπεκρίθη :

— Ἠγάπων πάντοτε πολὺ τὴν Γαλλίαν· ὅταν ἤμην νεωτάτη, παρετηρήθη τὸ τοιοῦτον καὶ μὲ ὠνόμαζον «μικρὰν μὲ γαλλικὴν καρδίαν». Εἰς τὸ χαρέμιον ἀνέγνωσα πολὺ τοὺς Γάλλους συγγραφεῖς Παῦλον Μπουρζὲ, Πέτρον Λωτὺ, Γκὺ Δὲ-Μωπασσὰν, Μάρκελλον Πρεβώ. Πρὸ παντὸς μοῦ ἤρεσεν ὁ τελευταῖος. Ἀπεπειράθην μάλιστα πολλάκις νὰ τοῦ γράψω. Νομίζω, ὅτι κατενόησε καλλίτερον τὴν γυναικείαν καρδίαν.

— Καὶ πῶς ἐπρομηθεύεσθε ὅλα αὐτὰ τὰ βιβλία ;

— Διὰ τῶν δούλων μας, αἱ ὁποῖαι μᾶς τὰ ἠγόραζον.

Ἀλλὰ δὲν εἶνε τὰ βιβλία ἡ μόνη διάχυσις τῆς ὡραίας Σερέφ. Αὕτη καὶ αἱ συνάδελφοί της ἐδέχοντο καθημερινῶς ἐπισκέψεις κυριῶν ξένων ὑπαλλήλων. Κατὰ δὲ τὴν μαρτυρίαν τῆς πριγκηπίσσης ἐκ τῶν γαλλικῶν βιβλίων ἐμάνθανον τοὺς γαλλικοὺς τρόπους καὶ ἀπέκτων τὴν γαλλικὴν ψυχήν. Ἐπίσης καίτοι ἀπαγορεύεται νὰ φέρωσιν εὐρωπαϊκὸς ἐνδυμασίας, ἐν τούτοις εἰς τὰ χαρέμια ἔφερον τοιαύτας, τὰς ὁποίας κατεσκεύαζον οἱ καλλίτεροι ράπται.

Ο ΓΑΜΟΣ ΤΗΣ ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΗΣ

Σήμερον ἡ Σερὲφ χανοὺμ εἶνε εὐτυχής. Ἐν Παρισίοις ἐγνώρισε τὸν πρίγκηπα Σέργιον Οὐρούσσωφ μετὰ τοῦ ὁποίου ἠγαπήθη.

—Εὗρον, λέγει, τοὺς Παρισίους ὡραιοτέρους παρ' ὅ,τι ὠνειροπόλησα. Κομψοτέρα πόλις δὲν γίνεται. Ὅλα εἶνε κομψά. Ὅλα εἶνε εὐχάριστα· αἱ συναυλίαι, τὰ θέατρα, ὁ κόσμος. Θὰ ἐπανέλθω νὰ ζήσω ἐκεῖ.

Καὶ λέγουσα ταῦτα, ἔρριπτε βλέμματα στοργῆς πρὸς τὸν σύζυγόν της ὅτις ἐκίνει τὴν κεφαλὴν συναινῶν.

Ἐν Παρισίοις εἶχε κατέλθῃ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Βάδης, ἀκολούθως δὲ εἰς τὸ Οὐέστ-Ἔνδ, ὅπου καὶ εἶδε τὸν πρίγκηπα Οὐρούσσωφ διὰ πρώτην φοράν.

— Ἀρκεσθῆτε νὰ μάθετε ὅτι ἀμφοτέρ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΗΣ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 14 Σεπτεμβρίου.— Ἐν Μασσαλίᾳ ἡ κατάστασις εἶνε στάσιμος.

(Ἐθν. Πρακτ.)

ΑΙ ΕΝ ΜΑΝΤΖΟΥΡΙΑ ΕΧΘΡΟΠΡΑΞΙΑΙ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 14 Σεπτεμβρίου.— Τὰ τελευταῖα τηλεγραφήματα ἐκ τοῦ θεάτρου τοῦ πολέμου ἀναγγέλλουσιν, ὅτι οἱ Ἰάπωνες ἐξακολουθοῦσι τὴν πρὸς τὸ Μοὺκδεν πορείαν των. Τὰ στρατεύματα τοῦ κέντρου αὐτῶν προσέβαλον σφοδρῶς τὸ Κάου-Του-Λέγκ, ἰσχυρὰν θέσιν ἐν τῇ ὁποίᾳ ἦσαν ὠχυρωμένοι οἱ Ρῶσσοι, ἀλλ' ἀπεκρούσθησαν δὶς μετὰ μεγάλων ἀπωλειῶν.

(Ἐθν. Πρακτ.)

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 14 Σεπτεμβρίου. — Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ ἀνταποκριτοῦ τοῦ «Χρόνου» ὁ στρατηγὸς Κουρόκι ἐκτελεῖ ἐσπευσμένως μέγα κυκλωτικὸν κίνημα βορειανατολικῶς μετὰ ἐπιμαντικῶν δυνάμεων.

(Ἐθν. Πρακτ.)

ΣΤΑΦΙΔΙΚΑ

Ἡ διαχείρισις τῆς Σταφιδικῆς Ἐπειδὴ ἐκ παρεξηγήσεως ἀνεγράφη εἰς τὰς ἐφημερίδας ὅτι εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς Σταφιδικῆς Τραπέζης παρουσιάσθη ἔλλειμμα, ὁ κ. Σιμόπουλος διὰ τηλεγραφήματός του πρὸς τὸν παρὰ τῇ Τραπέζῃ ταύτῃ Β. Ἐπίτροπον παρήγγειλεν αὐτῷ νὰ διαψεύσῃ τὰς φή[illegible] ταύτας ὡς [illegible]

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΘΩΡΗΚΤΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 14 Σεπτεμβρίου.— Κατ' εἰδήσεις ἐκ Τουλῶνος ἀφίκετο αὐτόθι ὁ Ἑλληνικὸς στόλος.

(Ἐθν. Πρακτ.)

Η ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ ΤΟΥ ΠΟΡΤ-ΑΡΘΟΥΡ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 14 Σεπτεμβρίου.— Ἅπαντα τὰ τηλεγραφήματα οἱασδήποτε προελεύσεως βεβαιοῦσιν ὅτι, ἡ κατὰ τοῦ Πόρτ-Ἀρθοὺρ ἐπίθεσις ἐξακολουθεῖ πάντοτε, ἀλλ' αἱ λεπτομέρειαι τὰς ὁποίας δίδουν ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων καὶ τῶν διαφόρων φάσεων εἶνε ἐντελῶς ἀντιφατικαί. Τηλεγράφημα κινεζικῆς προελεύσεως ἰσχυρίζεται ὅτι οἱ Ἰάπωνες θὰ κατασφάξωσι τὴν φρουρὰν τοῦ Πόρτ--Ἀρθοὺρ ὅταν θὰ καταλάβωσιν αὐτό, ὡς ἀντεκδίκησιν τῶν ἀθεμίτων φονικῶν μέσων, τὰ ὁποῖα μεταχειρίζονται οἱ Ρῶσσοι.

(Ἐθν. Πρακτ.)

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΗΣ ΑΜΥΝΗΣ

Ὁ ὑποστράτηγος κ. Στράτος ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν κ. Σιμόπουλον ὅτι δωρεῖ εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης 800 δραχ.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΘΕΟΤΟΚΗ

Χθὲς τὴν 9ην π. μ. ὁ πρωθυπουργὸς κ. Θεοτόκης συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Δημάρχου κ. Μερκούρη καὶ τῶν ὑπουργῶν κ. κ. Λομβάρδου καὶ Κουμουνδούρου κατῆλθεν εἰς Πειραιᾶ καὶ ἐπέβη τῆς «Μαργαρίτας» τοῦ Τζὼν κατευθυνόμενος εἰς Κέρκυραν.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς θὰ ἐπανέλθῃ εἰς Ἀθήνας τὴν μεταπροσεχῆ Πέμπτην.

ΑΙ ΑΝΑΚΡΙΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΓΚΡΟΥΣΙΝ

Ἐξηκολούθησαν καὶ χθὲς ἀκόμη αἱ διεξαγόμεναι ἀνακρίσεις διὰ τὴν πρὸ ἡμερῶν συμβᾶσαν σύγκρουσιν μεταξὺ ἑνὸς τῶν θωρηκτῶν τοῦ ἀγγλικοῦ στόλου, τὸ ὁποῖον κατέπλεεν εἰς Φάληρον καὶ τοῦ ἱστιοφόρου «Εὐαγγελίστρια» περὶ τῆς ὁποίας ἐγκαίρως εἴχομεν γράψει.

Κατὰ τὰς μέχρι τοῦδε καταθέσεις τὴν εὐθύνην φαίνεται ὑπέχουν καὶ οἱ δύο πλοίαρχοι, τόσον τοῦ ἀγγλικοῦ πολεμικοῦ, ὅσον καὶ τοῦ ἱστιοφόρου.

Διότι ὁ μὲν Ἄγγλος πλοίαρχος δικαιολογεῖται ὅτι τὸ ἱστιοφόρον δὲν εἶχεν ἀνημμένους τοὺς φανούς του, ὡς ὤφειλεν, ὁ δὲ πλοίαρχος τοῦ ἱστιοφόρου ὅτι δὲν ἔκαμψεν ἐγκαίρως πρῴραν τὸ ἀγγλικὸν πολεμικόν.

Σήμερον τὸ ἀπόγευμα θέλει γίνει ἐπιτόπιος ἐξέτασις τοῦ βλαβέντος ἀτμοπλοίου πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν ζημιῶν τῆς συγκρούσεως.

ΝΑΥΤΙΚΑ ΝΕΑ

Ἡ μοῖρα εἰς Τουλῶνα

Ἡ θωρηκτὴ μοῖρα, κατὰ τηλεγράφημα πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, κατέπλευσεν εἰς Τουλῶνα χθὲς πρὸς ἀνθράκευσιν.

Ὁ «Μιαούλης» εἰς Μάλταν

Ὁ «Ν. Μιαούλης» ἀνθρακεύσας ἀπέπλευσεν ἐξ Ἀλγερίου κατευθυνόμενος εἰς Μάλταν. Τὸ πλήρωμα χαίρει ἄκραν ὑγείαν.

Οἱ Γερμανοὶ δόκιμοι εἰς Κέρκυραν

Εἰς Κέρκυραν κατέπλευσε τὸ Γερμανικὸν πολεμικὸν «Στὸκ» χρησιμεῦον ὡς σχολὴ τῶν Γερμανῶν ναυτικῶν Δοκίμων.

Ὁ Γαλλικὸς στόλος

Ἐκ Πύλου ἀπέπλευσε χθὲς ἡ μοῖρα ἡ ἀποτελουμένη ἀπὸ 6 ἀντιτορπιλλικὰ καὶ ἓν καταδρομικὸν ἄγνωστον ποῦ κατευθυνομένη.

ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ

Διὰ Β. Διατάγματος δημοσιευθέντος εἰς τὸ χθεσινὸν φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, διωρίσθη Νομάρχης Ἀρκαδίας ὁ κ. Ἀλοΐσιος Τόμαν, ἀντὶ τοῦ κ. Κ. Νιώτη, μετατεθέντος εἰς τὸν νομὸν Λακεδαίμονος, ἀντὶ τοῦ κ. Χ. Σέκκερη, μετατεθέντος εἰς τὸν νομὸν Εὐρυτανίας, ἀντὶ τοῦ κ. Ν. Τσέλιου, μετατεθέντος εἰς τὸν νομὸν Ἄρτης, ἀντὶ τοῦ κ. Γ. Παγανέλη, μετατεθέντος εἰς τὸν νομὸν Μαγνησίας, ἀντὶ τοῦ κ. Γ. Προβελεγγίου, μετατεθέντος εἰς τὸν νομὸν Ἀργολίδος, ἀντὶ τοῦ κ. Σ. Δασίου, μετατεθέντος εἰς τὸν νομὸν Κεφαλληνίας, ἀντὶ τοῦ κ. Μ. Νεγρεπόντη, οὕτινος ἐγένετο ἀποδεκτὴ ἡ ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας παραίτησις.

ΟΙ ΣΕΙΣΜΟΙ

Δονήσεις εἰς Εὐρυτανίαν

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Κεφαλοβρύσου τῆς Εὐρυτανίας αἱ σεισμικαὶ δονήσεις ἐξακολουθοῦν ἐκεῖ συχνότεραι καὶ ζωηρότεραι. Μέγα μέρος τῆς οἰκίας Δ. Ντίνου κατέπεσε. Τὰ ὕδατα τῶν πηγῶν Κεφαλοβρύσου, Μουκιστῆς καὶ Μουρίτου ἐθόλωσαν.

Τὰ περὶ τῶν δονήσεων τούτων τηλεγραφήματα ἔχουν ὡς ἑξῆς.

Τηλεγραφεῖ ὁ Νομάρχης Μεσολογγίου·

«Τὴν 10 καὶ 1)2 ὥραν τῆς νυκτὸς ἐγένετο τρίτη σεισμικὴ δόνησις ἱκανῶς αἰσθητὴ σήμερον δὲ ὥραν 6ην πρωϊνὴν καὶ 45' ἐπανελήφθη ὁ σεισμὸς ἰσχυρότερος καὶ διαρκέστερος. Ἐκ πάντων τῶν μέχρι τοῦδε δὲν ἠκούσθη εὐτυχῶς δυστύχημα. Χθὲς εἴχομεν θερμὸν καιρὸν ἀπὸ τῆς νυκτὸς δὲ πνέει δυνατὸς βόρειος ἄνεμος. Ταύτην τὴν στιγμὴν περὶ ὥραν 9 καὶ 25' ἐγένετο καὶ πέμπτη σεισμικὴ δόνησις, ἀλλ' ἀσθενής».

Νομάρχης
Μαρκεζίνης

Τηλεγραφεῖ ὁ δήμαρχος Κεφαλοβρύσου·

«Συνεχεῖς ἰσχυραὶ σεισμικαὶ δονήσεις κλονίζουσιν ἀπὸ χθὲς τὸ ἔδαφος. Οἰκίαι τινὲς διερράγησαν ἄνευ βλάβης»

ΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

ΛΑΤΗΡΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΔΡΑΜΑ

ΩΛΗΣ ΠΟΥ ΕΣΦΑΞΕ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ

ΛΙΝ ΛΟΓΟΙ ΤΙΜΗΣ

ΡΑΓΙΚΑΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ

λέξιν. Πλὴν ὅμως ὅλα αἱ προσπάθειαι αὐτῆς ἀπέβαινον εἰς μάτην. Μήτηρ καὶ υἱὸς κύπτουσι τότε καὶ τὸ θέαμα πρὸ τοῦ οποίου εἶχον παραστῆ πρὸ ὀλίγου τοῖς παρουσιάζε" ται τώρα ἔτι φρικωδέστερον. Ὁ λαιμὸς τῆς δυστυχοῦς γυναικὸς εἶχεν ἀποκοπῆ σχεδὸν ἐντελῶς ὑπὸ τῆς μαχαίρας τοῦ συζύγου της. Ἔτι δὲ ἐκ δύο πληγῶν χαινουσῶν ἐπὶ τῆς κοιλίας τῆς δυστυχοῦς εἶχον ἐξελθῆ τὰ ἔντερα.

ΠΡΟΗΓΗΘΗ ΠΑΛΙΝ

Τῆς ἀπαισίας σκηνῆς τοῦ φόνου φαίνεται ὅτι προηγήθη κρατερὰ πάλη μεταξὺ τῶν δύο συζύγων, διότι ἡ φονευθεῖσα ἐκτὸς τῶν τριῶν θανασίμων τραυμάτων ἐπὶ τῆς κοιλίας καὶ τοῦ λαιμοῦ ἔφερε καὶ εἰς ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας δύο τραύματα τὰ οποῖα τῇ κατηνέχθησαν τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν οποίαν διὰ νὰ σωθῇ ἀπεπειρᾶτο νὰ ἀφοπλίσῃ τὸν σύζυγόν της.

Η ΣΥΡΡΟΗ.—Ο ΦΟΝΕΥΣ ΑΦΑΝΤΟΣ.— Η ΜΑΧΑΙΡΑ

Ἀκολούθως μετὰ τὴν ἀδελφὴν τῆς φονευθείσης καὶ τὸν ἀνεψιόν της, ἔσπευσαν ἐπὶ τόπου καὶ ἄλλοι γείτονες μετ' ὀλίγον δὲ συνέρρευσεν ἐκεῖ ὁλόκληρος σχεδὸν ἡ συνοικία.

Οἱ πρῶτοι προσδραμόντες εἰς τὸ δωμάτιον ἔνθα ἐξετυλίχθη τὸ δρᾶμα βεβαιοῦν ὅτι ὁ φονεὺς σύζυγος εἶχε γίνῃ ἄφαντος.

Ἐν τῷ δωματίῳ οὐδὲν ἄλλο εὑρέθη ἢ τὸ καπέλλο του τὸ σακάκι του καὶ τὸ γιλέκο του. Παρὰ τὸ πτῶμα δὲ τῆς ἀτυχοῦς γυναικὸς ἡ μάχαιρα δι' ἧς ἐφονεύθη αἱμοσταγὴς ἀκόμη. Ὅλα αὐτὰ παρελήφθησαν ὑπὸ τοῦ μεταβάντος ἐπὶ τόπου ἀστυνόμου καὶ ἐστάλησαν εἰς τὸ Λον ἀστυνομικὸν τμῆμα.

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

Ὁ φονεὺς σύζυγος Βασίλειος Γιαννακὸς ὀνόματι εἶνε παντοπώλης τὸ ἐπάγγελμα, ὡς καὶ ἀνωτέρω εἴπομεν καὶ ἡλικίας 45—50 ἐτῶν. Ὀλίγον ὑψηλὸς καὶ ξανθὸς, ὑπανδρευμένος δὲ ἀπὸ 19 ἐτῶν.

Ἔχει πέντε τέκνα τρία θήλεα καὶ δύο ἄρρενα, τῶν ὁποίων τὸ μεγαλείτερον 18ετὲς ὀνόματι Νίκος εἶνε φοιτητὴς τῆς Νομικῆς. Τὰ δύο μεγαλείτερα κορίτσια του ἔμεναν εἰς τὸ Ἀμαλίειον ὀρφανοτροφεῖον.

Ἦτο κόρη τοῦ Φακίδα, τοῦ διατηροῦντος μακαρονοποιεῖον παρὰ τὴν Ν. Ἀγορᾶν. Εἰς ἀδελφὸς τῆς φονευθείσης ἐφονεύθη πέρυσι εἰς τὸ Πικέρμι κατόπιν συμπλοκῆς.

Ἡ φονευθεῖσα σύζυγος ἦτο 35ετὴς περίπου τὴν ἡλικίαν, μετρίου ἀναστήματος καὶ ἀρκετὰ εὐειδής.

Εἰς τὸ Νοσοκομεῖον

Ἡ τραυματισθεῖσα ἠμιγυμνος ὅπως εὑρέθη ἐπὶ τοῦ δαπέδου τῆς οἰκίας της καὶ βουτηγμένη εἰς τὸ αἷμα μετεφέρθη ἐφ' ἁμάξης εἰς τὸ Πολ. Νοσοκομεῖον, ὅπου μετὰ 5 λεπτὰ τῆς ὥρας ἐξέπνευσε μὴ δυνηθεῖσα νὰ εἴπῃ οὐδὲ λέξιν.

Ἔφερε πέντε σοβαρὰ τραύματα διὰ μαχαίρας. Ἕνα εἰς τὸν λαιμὸν ἀποκοπέντος ὁλοκλήρου σχεδὸν τοῦ λάρυγγος, δύο ἕτερα πλατέα τραύματα εἰς τὴν κοιλίαν ἐξ ὧν ἐξῆλθε μεγάλη ποσότης ἐντέρων, δύο ἐλαφρὰ εἰς ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας.

Τί λέγει ἕνας γείτων.— Αἱ σχέσεις τοῦ νοσοκόμου.

Ὁ φονεὺς φαίνεται ὅτι πρὸ 3 ἐτῶν εἶχε συλλάβει τὴν σύζυγόν του μὲ ἕνα ἐρωμένον της στρατιωτικόν. Ἔκτοτε ἤρχισαν ἡ γκρίνιες των καὶ πρὸ 1 1)2 ἔτους ἠναγκάσθη νὰ ἀφίσῃ τὸ σπίτι του καὶ νὰ κοιμᾶται εἰς τὸ μαγαζί του τὸ ὁποῖον ἕνεκα οἰκονομικῶν λόγων εἶχεν ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀνεψιοῦ του. Οὔτε τρελλὸς ἦτο, οὔτε κακῆς διαγωγῆς. Μάλιστα οὔτε ἐξεφράζετο ποτὲ εἴτε διὰ τὴν στενογωρίαν του τὴν οἰκονομικὴν εἴτε διὰ τὰ οἰκογενειακά του. Ἐδῶ τοὐλάχιστον στὴ γειτονιὰ ὅλοι ἀποροῦν πῶς αὐτὸς προέβη εἰς τοιοῦτον ἀπονενοημένον διάβημα.

— Μὰ ἡ γυναῖκά του ἦτο κακῆς διαγωγῆς; Τί γνωρίζετε;

— Ἐγὼ τίποτε ἄλλο δὲν γνωρίζω παρὰ ὅτι αὐτὴ ἐθεωρεῖτο ἀπὸ ὅλους ὡς ἔχουσα σχέσεις μὲ κάποιον νοσοκόμον τοῦ Στρατιωτικοῦ Νοσοκομείου τὸ ὁποῖον ὡς βλέπετε εἶνε πλησίον τῆς οἰκίας τοῦ θύματος.

Τί λέγει ἡ ἀδελφὴ τῆς φονευθείσης.—Ὁ φονεὺς ἦτο τρελλὸς

Εἰς τὸ Νοσοκομεῖον εἴδομεν τὴν θρηνοῦσαν ἀδελφὴν τῆς κατακρεουργηθείσης συζύγου, ἥτις μᾶς εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Τὴν ἀδελφήν μου τὴν ἐφόνευσεν ὁ τρελλὸς ὁ ἄνδρας της ποῦ ἔπασχε ἀπὸ δῶ καὶ 12 χρόνια ἀπὸ μιὰ ζήλια φυσερή. Ἐνόμιζε πῶς τὸν ἀπατοῦσε μὲ κάποιον. Καὶ καθημερινῶς μετὰ 7 χρόνια ἡσύχου συζυγικοῦ βίου ἀνεστάτωνε τὸ σπῆτί του χωρὶς κανένα λόγον καὶ μόνον μὲ τὴν παράλογον καὶ ἄδικον ὑποψίαν ὅτι τὸν ἠτοίμαζε. Καὶ ἐμεῖς ὅλοι καὶ οἱ συγγενεῖς τοῦ κακούργου τὸν ἐθεωρούσαμεν τρελλὸν καὶ συνεβουλεύαμε τὴν ἀδελφήν μου νὰ τὸν συγχωρῇ καὶ νὰ ὑπομένῃ. Ἐν τούτοις μεθ' ὅλην τὴν ἀνεκτικότητα τῆς ἀτυχοῦς ἀδελφῆς μου αὐτὸς ὅσῳ ἐπροχώρει ὁ καιρὸς, ἐγίνετο καὶ ἐνοχλητικώτερος.

Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῶν δώδεκα χρόνων μέχρι τοῦ παρελθοντος ἔτους ὁ βίος των ἦτο ἀληθὲς βασανιστήριον διὰ τὴν ἀδελφήν μου, τὰ παιδιά καὶ ὅλους τοὺς συγγενεῖς. Ὅπως ἦτο περιοδικὴ ἡ τρέλλα του οὕτω καὶ αἱ ἐνοχλήσεις καὶ ἡ γκρίνιες των ἦσαν περιοδικαί. Πρὸ ἑνὸς λοιπὸν ἔτους ἀφοῦ ἡ ἀσθένειά του ἐπροχώρησε περισσότερον ἀπεσύρθη ὁλοτελῶς τῆς οἰκίας του καὶ ἐκάθησε μόνος εἰς τὸ παντοπωλεῖόν του διακόψας πᾶσαν σχέσιν μετὰ τῆς οἰκογενείας του ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις. Μάλιστα ἀπὸ τὸν φόβον —ποῦ τοῦ ἐνέπνεεν μόνον ἡ τρέλλα του—μήπως ἐπιβάλλωμεν ὑποθήκην εἰς τὴν περιουσίαν του πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς προικὸς τῆς ἀδελφῆς μου ἐγύριτεν αὐτὴν ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀνεψιοῦ του. Φαντάζεσθε πλέον τὴν θέσιν τῆς ἀδελφῆς μου καὶ τῆς οἰκογενείας των, συγκειμένης ἐκ πέντε τέκνων τῶν ὁποίων τὸ μεγαλείτερον 17 ἐτῶν εἶνε φοιτητὴς ὀνόματι Νικόλαος.

Τέλος πάντων τῇ βοηθείᾳ ὅλων μας καὶ τοῦ Θεοῦ ἔζων καὶ ὑπὸ τοιαύτην ἀνώμαλον κατάστασιν. Ἐκεῖνον πλέον τὸν ἐθεωροῦμεν παράφρονα καὶ ἀπεφασίσαμεν νὰ ζητήσωμεν νομίμως τὴν διάλυσιν τοῦ γάμου των. Τοῦτο φαίνεται ὅτι ἔμαθεν αὐτὸς καὶ διὰ πλαγίων μέσων προσεπάθει νὰ μὴ προβῶμεν εἰς τοιαύτην ἐνέργειαν. Πρὸς ἐπιτυχίαν λοιπὸν τοῦ σκοποῦ του πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἤρχιζε νὰ ἐπισκέπτεται τὴν οἰκογένειάν του καὶ νὰ στέλνῃ καὶ τρόφιμα.

Ὅτε χθὲς τὴν ἑσπέραν δηλαδὴ τὴν Πέμπτην βράδυ ἀφοῦ μεταβᾶς εἰς τὴν οἰκίαν του ἔφαγε μετὰ τῆς οἰκογενείας του κατεκλίθη εἰς τὴν κρεβατοκάμαράν των μετὰ τῆς συζύγου του.

Τὴν πρωΐαν τῆς σήμερον ἐγερθεὶς τῆς κλίνης καὶ μείνας ἐπὶ μικρὸν εἰς τὴν οἰκίαν του ἀπῆλθεν διὰ τὴν ἐργασίαν του. Μετά τινα ὥραν ἀπέστειλε καὶ τρόφιμα. Τὴν μεσημβρίαν ἐκ νέου ἐπέστρεψεν εἰς τὴν οἰκίαν του καὶ ἀμέσως μετὰ τὸ φαγητὸν ἀνεχώρισε χωρὶς νὰ δώσῃ τὴν παραμικρὰν ἰδέαν περὶ μελετωμένου ἐγκλήματος.

Τὸ ἑσπέρας πάλιν ἐπιστρέψας εἰς τὴν οἰκίαν του ἔφαγε καὶ κατεκλίθη μετὰ τῆς συζύγου του. Ὅπου σὲ λίγη ὥρα μὲ τὸ ἄκουσμα ἑνὸς κρότου ἐβγήκαμε εἰς τὴν αὐλὴν καὶ εἴδαμε τὴν ἀπαισιωτέραν τῶν εἰκόνων, τὴν ἀδελφήν μου πλέουσαν εἰς τὸ αἷμα πρὸ τῆς θύρας τοῦ δωματίου της καὶ μ[illegible] ἀνα πνέουσαν. Μὰ νὰ 'χε δίκηο ὁ κακοῦργος! Ἀφοῦ καὶ ἡ μάνα του τοῦ κακούργου ἀπὸ τὴν ἀγάπην ποῦ εἶχε τῆς ἀδελφῆς μου ἔμενε μαζί της! Ἄχ! κακοῦργε!

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Η ΚΗΔΕΙΑ ΤΟΥ ΔΟΛΟΦΟΝΗΘΕΝΤΟΣ ΜΟΔΗ

ΟΙ ΠΡΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΟΥ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ

ΛΟΓΟΙ ΤΟΥ ΓΕΝ. ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΟΥ ΧΙΛΜΗ-ΠΑΣΑ

(ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΤΗΣ «ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ»)

ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΝ, 6 Σεπτεμβρίου. Ἀπώλεια πραγματικῶς ἐθνικὴ δύναται κάλλιστα νὰ χαρακτηρισθῇ ἡ δολοφονία τοῦ περιποθήτου Θεοδώρου Μόδη.

Χθὲς ἐκηδεύθη ὁ δυστυχὴς μετὰ πάσης ἐπιβολῆς. Τῆς κηδείας ἡγοῦντο ὁ ἅγιος Πελαγωνίας μετὰ τοῦ Ἁγίου Δερβῶν καὶ Βελισσοῦ, παρηκολούθει δὲ τὸ φέρετρον ὁ Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος μεθ' ὅλου τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Προξενείου, οἱ διδάσκαλοι καὶ οἱ μαθηταὶ τῶν σχολείων ἐν σώματι καὶ πολὺ πλῆθος. Στέφανοι κατετέθησαν 14, ὧν ἰδίως μνημονεύω τεσσάρων: «Τῷ μάρτυρι τῆς Ὀρθοδοξίας ἡ Κοινοτικὴ ἀντιπροσωπεία πενθοῦσα».— «Τὸ Βασιλικὸν Ἑλληνικὸν Προξενεῖον τῷ πολυπλαύστῳ Θ.

Μόδη». — «Τῷ ἐθνομάρτυρι Θ. Μόδῃ, ο Μουσικὸς Ὅμιλος «Ἀρ[illegible]». — «Τῷ ἀρίστῳ πολίτῃ Θ. Μόδῃ οἱ Διδάσκαλοι τῶν Ἑλληνικῶν Σχολῶν».

Λόγοι δὲν ἐξεφωνήθησαν ὡς συνήθως, ἤρκει τὸ ἐζωγραφημένον ἐπ' ἀπάσης μορφῆς στυγνὸν πένθος καὶ τὰ ἐπιπάσης παρειᾶς ρέοντα δάκρυα.

Ὁ ἅγιος Πελαγωνίας ἀντὶ παντὸς ἐγκωμίου τοῦτο μόνον ἐβροντοφώνησε: «Τοῦ ἐθνομάρτυρος Θεοδώρου αἰωνία ἡ μνήμη».

Ἡ κηδεία ἐγένετο δαπάναις τῆς Κοινότητος, ἥτις καὶ μετὰ ζήλου μεριμνᾷ πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἀνατροφῆς τῶν ἀναλίκων τέκνων τοῦ Μόδη, τέκνων αὐτῆς τῆς Κοινότητος ὑπὲρ ἧς ἀγωνιζόμενος ἀπώλεσε τὴν ζωήν.

Δυστυχῶς ὑποψία ὑπάρχει, καὶ ὑποψία βάσιμος, μὴ τὸ κηδευθὲν θῦμα δὲν εἶναι καὶ τὸ μηνον. Χθὲς ὡς ἐκ θαύματος ο ομογενὴς ἰατρὸς Κωνσταντῖνος Μιχαὴλ διέφυγε στυγερὰν ἐνέδραν καὶ πρὸ δύο πάλιν ἡμερῶν μόλις ἀπὸ ομοίας ἐπιθέσεως ἐσώθη ο παντοπώλης Θεόδωρος Χριστοδούλου. Ἐκτὸς τῶν δύο τούτων γινώσκομεν καὶ ἄλλα ὀνόματα προγεγραμμένων, τὸ τοῦ δικηγόρου Θ. Μισικᾶ τὸ τοῦ φαρμακοποιοῦ Κωνσταντίνου Κιτάνη, τὸ τοῦ Σεβ. Ἱερέως Ἀγγελῆ κ.λ.π. Αἱ συνωμοτικαὶ ἀπειλαὶ τῶν Κρούμων γίνονται ἐν τῷ οἴκῳ Ἀλτιπαρμάκ. Τοιαύτη κατήντησεν ἡ ἐνταῦθα κατάστασις!

Πρὸ τινων ἡμερῶν ὁ δολοφόνος τοῦ ἀειμνήστου Μόδη ἐφρόντισε καὶ ἀντὶ 200 λιρῶν ἐνυποθήκευσε τὴν οἰκίαν του καὶ ἀφοῦ ἐξετέλεσε τὸν φόνον ἀπέδρα, ἄνευ οὐδεμιᾶς δυσκολίας, ὡς συνήθως χάρις εἰς τὴν παράλυσιν πάσης προθυμίας τῆς ἀρχῆς καὶ τὴν ἐξησφαλισμένην εἰς τοὺς κατὰ τῶν Ἑλλήνων κακουργοῦντας Βουλγάρους καὶ ἄλλους προστασίαν τῶν ἐφαρμοζόντων τὰς σωτηρίους μεταρρυθμίσεις ἀντιπροσώπων Αὐστρίας καὶ Ρωσσίας.

«Καὶ πῶς νὰ προβῶ εἰς συλλήψεις, ἠκούσθη τελευταῖον λέγων εἰς παραπονουμένους ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς Χιλμῆ-Πασᾶς, ἐνῷ εἶναι βέβαιον ὅτι, εὐθὺς ὡς συλληφθῇ ὁ δράστης κακουργήματος ἢ ο Ρῶσσος ἢ ο Αὐστριακὸς ἀντιπρόσωπος θὰ ἀπαιτήσῃ τὴν ἀπόλυσιν αὐτοῦ»,

Καὶ οὕτω μὲν ο δολοφόνος τοῦ Μόδη διέφυγε. Λέγεται δέ, ἀλλὰ δὲν τολμῶ νὰ βεβαιώσω τὴν εἴδησιν, ὅτι ἀντ' αὐτοῦ συνελήφθη ἄλλος ὀνόματι Πέτσος Μπορδορῆς ὡς συναίτιος.

Εὐχήθητε νὰ μὴ ἀναγγείλω προσεχῶς ὑμῖν νέον φόνον. Ἀλλὰ σήμερον τὰ πάντα εἶνε δυνατὰ ὑπὸ τὴν φιλάνθρωπον σκέπην τῶν ἐπισήμων καὶ ἀνεπισήμων ἐντολοδόχων τῶν δύο Μεγάλων χριστιανικῶν Αὐτοκρατοριῶν τῆς Ὀρθοδόξου καὶ Ἁγίας Ρωσσίας καὶ τῆς Ὀρθοδοξοκαθολικῆς καὶ Ὁσίας Αὐστρουγγαρίας.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΠΟΤΕ ΑΡΧΙΖΟΥΝ

ΤΙ ΛΕΓΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

Η ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Οἱ πολιτικοὶ ἐνταῦθα κύκλοι μετὰ πεποιθήσεως διέδοσαν ὅτι ο Πρωθυπουργὸς κ. Θεοτόκης ἀναχωρῶν εἶπεν εἰς τοὺς ἐρωτήσαντας αὐτὸν ὅτι αἱ ἐργασίαι τῆς βουλῆς ἄρχονται τὴν 10ην Ὀκτωβρίου ἡμέραν Δευτέραν.

Τὸ τοιοῦτον ἀπὸ τοῦδε καθεστῆσεν γνωστὸν δι' ἐπιστολῶν ο κ. Πρωθυπουργὸς παρακαλῶν αὐτοὺς ἅπως μέχρι τῆς 25ης Ὀκτωβρίου εὑρίσκονται ἐνταῦθα.

Σύσκεψις Θεοτοκικῶν

Δέκα ἡμέρας πρὸ τῆς ἐπαναλήψεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς ἐκτὸς τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὅπερ θὰ γίνῃ ὁ κ. Θεοτόκης θὰ καλέσῃ εἰς γενικὴν σύσκεψιν τοὺς φίλους του πρὸς καθορισμὸν τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἡ Κυβέρνησις θὰ διεξέλθῃ τὴν νέαν Σύνοδον.

Οἱ θεοτοκικοὶ βουλευταὶ

Εἴμεθα ἀσφαλῶς πληροφορημένοι ὅτι πλέον τῶν 30 Θεοτοκικῶν βουλευτῶν εἶνε σφόδρα δυσηρεστημένοι κατὰ τῆς Κυβερνήσεως μὴ ἐκτελεσάσης οὐδὲν ἐκ τῶν ὑποσχεθέντων εἰς τούτους ρουσφετίων.

Ἰδίως οἱ παλαιοθεοτοκικοὶ εὑρίσκονται εἰς πλήρη ἀπογοήτευσιν διότι οἱ κ. κ. Θεοτόκης καὶ Σιμόπουλος δὲν ἔλαβον διόλου ὑπ' ὄψει τὴν μακροχρόνιον ὑπηρεσίαν τους εἰς τὸ κόμμα προτιμήσαντες τοὺς νεοφωτίστους.

Ἐπίσης εἰς τὰς ἐπαρχίας εἰς ἃς εὑρίσκονται δύο βουλευταὶ Θεοτοκικοὶ ἀντίθετοι τοπικῶς, ἡ Κυβέρνησις περιελθοῦσα εἰς ἀδιέξοδον ποῖον ἐκ τῶν δύο νὰ προτιμήσῃ ἠνάγκασε πολλοὺς ἐκ τούτων ν' ἀποσκιρτήσωσι ὁριστικῶς, τῶν σχετικῶν δηλώσεων γενησομένων ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς.

Τὰ ρουσφέτιά

Θεοτοκικὸς βουλευτὴς στενώτατα συνδεόμενος μὲ ἡμᾶς μᾶς εἶπεν ὅτι ἡ καθ' ὅλον τὸ καλοκαῖρι μὴ παροχὴ οὐδενὸς ρουσφετιοῦ εἰς τοὺς θεοτοκικοὺς σκοπὸν εἶχε τὴν κατὰ μεγάλας δόσεις τοιούτων λίαν προσεχῶς καὶ τοῦτο ὅπως οἱ φίλοι τῆς Κυβερνήσεως βουλευταὶ καταληφθέντες ὑπὸ τῆς πρώτης ἐντυπώσεως ἐξευμενισθῶσι λημονοῦντες τὴν κατὰ τὸ παρελθὸν διαγωγὴν τῆς Κυβερνήσεως πρὸς αὐτούς. Οἱ ἀναγνῶσταί μας ἃς εἶνε βέβαιοι ὅτι μετ' οὐ πολὺ θὰ ἴδωσι τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως» γεμάτην ἀπὸ διαφόρους μεταβολάς.

Ἡ θέσις τῆς Κυβερνήσεως

Τὸ ἀληθὲς εἶνε ὅτι ἡ μέχρι τοῦδε θέσις τῆς Κυβερνήσεως δὲν εἶνε καθαρισμένη, διότι δὲν εἶνε ἀληθὲς ἀκόμη ἂν ἡ θρυλληθεῖσα ὑποστήριξις τῶν Ζαϊμικῶν εἶνε βεβαία. Ἐπίσης ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔχει οὐδεμίαν πληροφορίαν ὅτι οἱ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Σύνοδον φίλοι της θὰ τὴν ὑποστηρίξουν εἰς τὸ μέλλον καὶ τοῦτο διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους.

Ἡ θέσις τῆς Κυβερνήσεως θὰ καθορισθῇ, ὡς μᾶς εἶπεν πρώην Ὑπουργὸς, ἐκ τῆς στάσεως τῶν Ζαϊμικῶν καὶ ἐκ τῶν ρουσφετίων ἅτινα θὰ χορηγήσῃ εἰς τοὺς φίλους της πρὸ πάντων δὲ εἰς τοὺς δυσαρεστημένους. Ἄλλος λόγος κινδύνου ταύτης δὲν ὑπάρχει.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ
ΤΟΥ ΦΟΡΟΥ ΟΙΚΔΟΜΩΝ

ΤΙ ΟΡΙΖΕΙ Ο ΝΕΩΤΕΡΟΣ ΝΟΜΟΣ

ΠΩΣ ΘΑ ΓΔΥΝΕΤΑΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ

ΠΩΣ ΕΓΕΙΝΕΝ Η ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ

Τὸ ζήτημα τῆς παρανόμου καταγραφῆς τῶν οἰκοδομῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας ἐπεβλήθησαν οἱ φόροι, οἵτινες ὡς ἐκ τούτου θεωροῦνται ἄκυροι, ἐξακολουθεῖ νὰ συνταράσσῃ τοὺς φορολογουμένους πολίτας,

Ἐκτὸς ἐν τούτοις τοῦ 4 ἄρθρου τοῦ νόμου ΚΒ' κατὰ τὸ ὁποῖον ὀφείλει νὰ παρίσταται εἰς τὴν καταγραφὴν ο δημαρχος καὶ ο οἰκονομικὸς ἔφορος, ἢ τούτων κωλυομένων οἱ νόμιμοι ἀνάπληρωταὶ αὐτῶν, ὑπάρχει καὶ ἕτερος νεώτερος νόμος τοῦ 86 κατὰ τὸν ὁποῖον δύναται νὰ γίνεται ἡ καταγραφὴ τῶν φορολογητέων οἰκοδομῶν, διατάσσοντος τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τὴν διαίρεσιν τῆς πόλεως εἰς τμήματα καὶ ἀναθέντος τὴν προκαταρκτικὴν σύνταξιν τοῦ καταλόγου τοῦ τμήματος εἰς ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἐξ ἑνὸς οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου, ἑνὸς ἐπαρχιακοῦ μηχανικοῦ ἢ ἐργοδηγοῦ α ἢ β' τάξεως ἢ γεωμέτρου α ἢ β' τάξεως καὶ ἑνὸς ἀστυνομικοῦ ἢ δημοτικοῦ ὑπαλλήλου ἢ δημοτικοῦ συμβούλου, διοριζομένου ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ὑπουργοῦ. Ὁ νόμος οὗτος καίτοι μέχρι πέρυσιν ἔμενε νεκρός, διενεργούσης τὴν καταγραφὴν τῶν οἰκιῶν ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ πρώτου νόμου ΚΒ ὁριζομένων προσώπων, ἐν τούτοις ἐφέτος ἵνα εὐκολώτερον γδυθῇ ο κοσμάκης καὶ πληρώσῃ τὸ πετσί του αὐτὸ εἰς τοὺς φόρους, διέταξεν ο κ. Σιμόπουλος καὶ ἐγένετο ἡ καταγραφὴ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου τοῦ 86.

Ἀλλὰ καὶ πάλιν γνωρίζομεν ὅτι ἡ καταγραφὴ εἶνε παράνομος καὶ ἑπομένως οἱ κατάλογοι τῶν φόρων ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν ἀκυρωτέοι, διότι ἡ ἐπιτροπὴ ἡ ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ νόμου ὁριζομένη δὲν κατηρτίσθη ὡς ἔπρεπεν, ἀλλὰ πολλαχοῦ περιήρχετο τὰς συνοικίας καὶ κατέγραφε τὰς οἰκοδομάς, ἕνας οἰοσδήποτεὑπαλληλίσκος τοῦ ὑπουργείου.

Ἐρωτῶμεν ἤδη τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργόν, ἐγένετο ἢ δὲν ἐγένετο παρανόμως ἡ καταγραφὴ τῶν οἰκοδομῶνς Ἀπέβη ἢ δὲν ἀπέβη εἰς βάρος τοῦ Λαοῦ ἡ τοιαύτη ταταγραφὴ, ὡς ἐκ τῆς ὁποίας ἐπεβλήθησαν προφανῶς ὑπέρογκοι φόροι οἰκοδομῶνς

ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΠΛΑΙΣΙΩΝ

—o—

Ἐλαιογραφίαι, Χρωμολιθογραφίαι, Ὑδατογραφίαι, Χαλκογραφίαι

—)(—

ΕΙΚΟΝΕΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ

—o—

Σχέδια σπουδῆς

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΜΙΤΥΛΗΝΗΣ

3 — ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ — 3

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1891

Ἀναγνωρισθεῖσα ἐν Ἑλλάδι διὰ Β. Διατάγματος τῷ 1901

ΕΧΕΙ ΕΔΡΑΝ ἐν Μιτυλήνῃ καὶ **ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ** ἐν Κωνσταντινουπόλει, Σμύρνῃ, Θεσσαλονίκῃ, Ἀθήνας καὶ Πειραιεῖ.

Ἔχει γραφεῖα: Ἐν Πόλει καὶ Σταυροδρομέῳ, Κωνσταντινουπόλεως

ΕΚΤΕΛΕΙ πᾶσαν τραπεζικὴν καὶ χρηματιστικὴν ἐργασίαν ὑπὸ τοὺς συμφερωτέρους ὅρους.

ΑΙ ΠΙΣΤΩΤΙΚΑΙ ἐπιστολαί της καὶ αἱ δι' ἐπιταγῶν καὶ τηλεγραφικαὶ πληρωμαί της παρέχουν μεγάλας εὐκολίας εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΙ διαμερίσματα χρηματοκιβωτίων ὑπὸ ὅρους λίαν εὐνοϊκοὺς καὶ δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων.

ΔΙΑ ΤΑΣ χρηματικὰς καταθέσεις πληρώνει τόκον 3 o)o ἐν ὄψει καὶ ἀναλόγως διὰ μακροτέρας προθεσμίας.

Διὰ τὰς εἰς χρυσὸν κατ' ἰδιαιτέραν συμφωνίαν καὶ διὰ τὰς τῶν εὐαγῶν ἱδρυμάτων καὶ τοῦ ταμιευτηρίου 4 o)o τόκον προϊόντα.

ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ της δίδουν πᾶσαν πληροφορίαν περὶ τῆς κινήσεως τῶν ἀνηκόντων αὐτῇ ἀτμοπλοίων Αἰγαίου (Κουρτζῆ) καὶ τῶν εἰς τὴν κατηγορίαν Newport κατατασσομένων γαιανθράκων ἐκ τῶν ἐν Ἡρακλείᾳ ἰδιοκτήτων ἀνθρακωρυχείων της. Κεντρικαὶ ἀποθῆκαι ἐν Κων)πόλει, Σμύρνῃ, Θεσσαλονίκῃ καὶ Πειραιεῖ.

Ἔχει ἀντιπροσωπείας εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις τῆς Εὐρωπαϊκῆς καὶ Ἀνατολικῆς Τουρκίας καὶ ἐν Ἑλλάδι, καὶ πρακτορεῖα τῶν ἀτμοπλοίων της καθ' ὅλην τὴν Ἀνατολήν, τὴν Ἑλλάδα, Μαύρην θάλασσαν καὶ Ἀδριατικήν, ὅπου προσεγγίζουν τὰ ἀτμόπλοιά της.

λευκὴν οἰκίαν τὴν ὁποίαν ὁ ὑποκόμης εἶχεν οἰκοδομήσει ἐν τῷ μέσῳ τῶν εὐκάμπτων φοινίκων καὶ τῶν βανανεῶν τῶν ὁποίων τὰ τεράστια φύλλα ἐκινοῦντο ὡς ριπίδια εἰς τὴν ἐλαχίστην πνοὴν τοῦ ἀνέμου.

Μεταξὺ τῶν κραυγῶν τῶν παπαγάλων καὶ τῶν μελῳδικῶν συνομιλιῶν τῶν μαύρων, ὁ

ΑΙ ΠΡΟΝΟΜΙΑΙ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ

ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΠΑΡΑ ΤΗ ΥΨΗΛΗ ΠΥΛΗ

Καθ' ἃ μᾶς γράφει ὁ ἐν Κων)πόλει ἀνταποκριτής μας ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εὐθὺς ὡς ἐπληροφορήθη τὰ κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ Μεγάλου Βεζύρου καὶ τοῦ Ἀρχιγραμματέως τοῦ Σουλτάνου Ταχσὶν πασσᾶ παρουσίασιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καὶ τῶν δύο Συνοδικῶν λαβόντα χώραν, διὰ τοῦ ἐν Κων)πόλει πρεσβευτοῦ μας, διέταξεν αὐτὸν ὅπως παρουσιασθῇ εἰς τὸν Μέγαν Βεζύρην καὶ ἐνεργήσῃ καταλλήλως διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν μεταξὺ Ὑψηλῆς Πύλης καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου σχέσεων αἵτινες ἐσχάτως εἶχον διακοπῇ σχεδόν.

Συμφώνως πρὸς τὴν ἐντολὴν ταύτην τῆς Κυβερνήσεως ὁ κ. Γρυπάρης παρουσιάσθη ἐπανειλημμένως πρὸς τὸν Μέγαν Βεζύρην Φερὴτ πασσᾶν καὶ τὸν Ἀρχιγραμματέα τοῦ Σουλτάνου Ταχσὶν πασσὰ καὶ ὑπέδειξε τὴν δικαίαν ἀπαίτησιν τοῦ Πατριαρχείου πρὸς διακανόνισιν τοῦ ζητήματος τῶν περὶ διαθηκῶν καὶ διαδικασίας τῶν Ἀρχιερέων προνομιῶν, αἵτινες εἶνε ἀνεγνωρισμέναι διὰ Σουλτανικῶν Διαταγμάτων.

Κατὰ τὰς ὑπαρχούσας ἡμιεπισήμους πληροφορίας ὁ κ. Γρυπάρης ἐπέτυχεν ὁπωσδήποτε εἰς τὰ διαβήματά του, διότι ἔλαβε παρὰ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης τὴν ὑπόσχεσιν, ὅτι θὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν ὅσον οἷόν τε ταχυτέραν διακανόνισιν τῶν αἰτημάτων τοῦ Πατριαρχείου συμφώνως πρὸς τοὺς πόθους αὐτοῦ.

Κατόπιν τῆς ὑποσχέσεως αὐτῆς τῆς Ὑψηλῆς Πύλης, ἥτις ὑποτίθεται ὅτι θὰ εἶνε εἰλικρινὴς καθόσον ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις διέγνωσεν, ὅτι ἡ διάρρηξις τῶν μετὰ τοῦ Πατριαρχείου σχέσεών της θ' ἀποβῇ πρόξενος ἀνυπολογίστων ζημιῶν, δύναται νὰ θεωρηθῇ βέβαιον, ὅτι δὲν θὰ βραδύνῃ ἐπὶ πολὺ ἡ διακανόνισις τῶν Πατριαρχικῶν προνομιῶν, καὶ οὕτω ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Κων)πόλεως δὲν θὰ εὑρεθῇ εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν νὰ λάβῃ τὰ ἔκτακτα μέτρα τὰ ὁποῖα εἶχεν ἀποφασίσῃ ἐν μιᾷ τῶν τελευταίων συνεδριάσεών αὐτῆς.

36

"ΘΕΣΣΑΛΙΑ,,

ΗΜΕΡΗΣΙΑ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΙΝΑΚΙΟΝ ΤΙΜΩΝ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ

22 Σεπτεμβρίου 1904

Συναλλάγματα	Ἀγορ.	Πώλ.
Ἐπὶ Λονδίου ὄψεως .	34.30	34.45
» Γαλλίας » . .	136.50	137.
Κωνσταντινουπόλεως	31.40	31 50
Νομίσματα		
Λίρα Τουρκίας . . .	31.40	31.50
« Ἀγγλίας. . .	34.25	34.40
Εἰσάφραγκον. . .	27.30	27.40

Ἐκ τῆς τραπέζης Δ. Κοσμαδοπούλου

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΕΠΙΔΡΟΜΗ

Κεντρικός τις Μακεδονικὸς Σύλλογος, οὗτινος ὡς πρόεδρος καὶ **ταμίας** συγχρόνως φέρεται Γερογιάννης τις, δι' εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου ἐπεχείρησε τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας θεατρικὴν ἐπιδρομὴν ἐξ Ἀθηνῶν ἀνὰ τὴν Θεσσαλίαν, ἀρξάμενος ὡς γνωστὸν ἀπὸ τοῦ Βόλου.

Οὐδόλως ζηλῶ τὴν νέαν ταύτην πατριωτικὴν ἐπιχείρησιν τοῦ «Κεντρικοῦ», ἥτις ὄπισθεν αὐτῆς σκανδαλώδεις καὶ μόνον ἀναμνήσεις ἐγκαταλείπει, ὡς ἐνταῦθα· καὶ οὐδὲ θὰ ἠξίουν νὰ ἐνασχοληθῶ περὶ αὐτῆς, ἐὰν δὲν ἔβλεπον, ὅτι οὗτος δι' αὐτῆς, ὑπερέβη πλέον πᾶν ὅριον εὐπρεπείας ἐμπρεπούσης εἰς Μακεδόνας, διαπομπεύων ἀσυστόλως τὸ μαρτυρικὸν καὶ αἱμοταγὲς τῆς Μακεδονίας ὄνομα τῇδε—κακεῖσε πρὸς θεραπείαν ἐγωιστικῶν τοῦ προέδρου του σκοπῶν. Τούτου ἕνεκεν ἔχω ἱερὸν χρέος νὰ εἴπω ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ὡς ἄνθρωπος ἁπλῶς καὶ καθήκοντος καὶ οὐχὶ ὡς πατριώτης τοῦ **γλυκοῦ νεροῦ καὶ τῶν ὑπομνημάτων,** ὅτι κατ' οὐσίαν οὐδεὶς «Κεντρικὸς Μακεδονικὸς Σύλλογος» ὑφίσταται ἐν Ἀθήναις· καὶ ἐὰν ὑπάρχῃ κατ' ὄνομα μόνον τοιοῦτός τις, ὑπάρχῃ διὰ νὰ δημιουργῇ ἑκάστοτε Μακεδονικὰ σκάνδαλα καὶ νὰ κρατῇ ἐν διαιρέσει καὶ ἀλληλοσπαραγμῷ τοὺς ἐν Ἀθήναις Μακεδόνας. Δέον δὲ νὰ σημειώσω ἔτι περὶ τοῦ συλλόγου τούτου, ὅτι ὁ πρόεδρος του κατά τινα καιρὸν εἶχεν ἔλθει εἰς στενὴν συνεννόησιν μετὰ τοῦ ἐν Σόφιᾳ βουλγαρικοῦ δολοφονικοῦ κομιτάτου διὰ τοῦ Γιαγκώφ, ὅστις εἶχεν ἀποστελεῖ αὐτῷ τό τε καταστατικὸν τοῦ Κομιτάτου καὶ τὴν ἐφημερίδα τούτου, ἥτις ἐξακολουθεῖ λαμβανομένη ἐν τῷ εἴκῳ Γερογιάννη.

Ταῦτα ἐντὸς ὀλίγου θ' ἀποδείξω δικαστικῶς ἐπὶ τούτῳ ἐγκεκλημένος ὤν. Γνωστοῦ δ' ὄντος ὅτι ἐν Ἀθήναις ὑφίσταται ἐπίσημος ἐπίκουρος τῶν παθόντων Μακεδόνων ἐπιτροπή, δὲν εἶνε ἐσχάτη ἀναισχυντία νὰ καπηλεύηται ὁ κεντρικὸς οὗτος τὰ σκληρὰ καὶ μήπω ἐπουλωθέντα ἔτι δεινοπαθήματα ἡμῶν τῶν παθόντων Μακεδόνων ἐπιχειρῶν θεατρικὰς παραστάσεις δῆθεν ὑπὲρ ἡμῶν, ἐνῷ πράγματι ὑπὲρ τῆς ἐκτυπώσεως διαφόρων Μακεδονικῶν καὶ δημοσιεύσεως παντοίων διαφημίσεων πατριωτισμοῦ ;

Ἐπὶ πάντων τούτων ἐφιστῶ τὴν προσοχὴν τοῦ φιλοπάτριδος κοινοῦ Θεσσαλίας τό ὁποῖον, ἂν θέλῃ νὰ βοηθήσῃ ἡμᾶς τοὺς παθόντας Μακεδόνας, ἂς στείλῃ τὸν ὀβολόν του πρὸς τὴν ἐπίσημον ἁρμόδιον καὶ ἔστω βέβαιον ὅτι ὁ αὐτοῦ δὲν θὰ ἐκτυπωθῇ ἄλλῃ τις «Μακεδονία,» ὡς ἐκείνη τοῦ κ. Καραβία, ἀλλ' ὄντως θὰ ἐπουλωθῶσιν ἔτι χαίνουσαι ἐθνικαὶ πληγαί. Ὁ δὲ «Κεντρικὸς» ἂς λάβῃ τὸ θάρρος νὰ εἴπῃ, ὅτι τὰς παραστάσεις ἐπιχειρεῖ ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ οὐχὶ ὑπὲρ τῶν παθόντων Μακεδόνων, ὧν τὴν π[illegible] τὸ κράτος εἰς ἄλλας χεῖρας ἐνεπι[illegible]

Ηλ. Παπαναστ[illegible]

(πρόσφυγ Μακεδ[illegible])

N

ΣΣΑΛΙΑΣ"

Α ΧΡΥΟΧΟΪΔΟΥ

ΥΠΟΥΝΤΑΙ, δὲ μετὰ τα-
ς ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ καλ-
ικῷ τμήματι, ἐπισκε-
α, διάφοροι ἐτικέται,
, ἐπιστολοκεφαλίδες,
λοι, προσκλητήρια καὶ
τήρια ἀρραβώνων καὶ
, προσκλητήρια κη-
μνημοσύνων ἐν οἰαδή-
ρᾳ τοῦ ἡμερονυκτίου.

ἐπλουτίσθη δι' ἄφθο
ν, μετ' ἐκλογῆς ἀγορα
στολοπούλου, Κουσου

ΓΡΑΜΜΩΝ
ΑΙ ΛΟΓΙΚΑΙ

ΙΟΝ

ΑΤΗΡΟΠΟΙΪΑΣ

Ε

ΠΡΟΤΟΠΑΠΑ

ΓΘΕΝ ΤΩ 1880

Η ΑΥΞΗΣΙΣ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΙΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ
ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Αἱ ἐνέργειαι τῆς Αὐστρίας καὶ Ρωσσίας

Πληροφορίαι ἐκ Κων)πόλεως ἀγγέλλουν, ὅτι ἡ ἀπάντησις τῶν Πρεσβειῶν Ρωσσίας καὶ Αὐστροουγγαρίας εἰς τὴν ἄρνησιν τῆς Πύλης ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ξένων ἀξιωματικῶν τῆς μακεδονικῆς χωροφυλακῆς, δηλοῖ, ὅτι τὸ πρόγραμμα τοῦ Μύρτζεκ δὲν ὁρίζει τὸν ἀριθμὸν τῶν ξένων ἀξιωματικῶν, οἵτινες θὰ προσελαμβάνοντο ἐν τῇ εἰρημένῃ χωροφυλακῇ, ἀφίνει δὲ τὴν ἐντολὴν ταύτην εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς βοηθοὺς τῶν μεγάλων Δυνάμεων.

Δὲν εἶνε δυνατὸν ὡσαύτως νὰ γείνωσιν ἀποδεκταὶ αἱ οἰκονομικαὶ παρατηρήσεις τῆς Πύλης, διότι αἱ ἀναγκαιοῦσαι διὰ τὴν αὔξησιν ταύτην δαπάναι δὲν εἶνε σημαντικαί. Ἐκτὸς τούτου ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῷ καταρτισθέντι ὑπὸ τῶν ἐπιτρόπων τῶν δύο Πρεσβειῶν προβλέπεται ὡς μισθοδοσία διὰ τὴν χωροφυλακήν, ὁμοῦ μετὰ τῶν 54 ξένων ἀξιωματικῶν καὶ τῶν 140 ὑπαξιωματικῶν, τὸ ποσὸν 224,000 λιρῶν, ἐνῷ ἡ μετὰ τῆς Ὀθωμανικῆς Τραπέζης συνομολογηθεῖσα σύμβασις ἡ ἀφορῶσα τὴν ἐγγύησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χωροφυλακῆς τῶν 4 μακεδονικῶν βιλαετίων, ὁρίζει πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τὸ ποσὸν 250,000 λιρῶν.

Αἱ δύο εἰρημέναι Πρεσβεῖαι ἐλπίζουσιν, ὅτι ἡ Πύλη δὲν θὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὰς παρατηρήσεις της, αἵτινες δύνανται νὰ ἐμποδίσωσι τὸ ἔργον τῶν μεταρρυθμίσεων, δηλοῦσι δ' ὅτι αἱ Κυβερνήσεις των ἐμμένουσιν εἰς τὴν ὑποστήριξιν τῆς ἀποφάσεως τῶν στρατιωτικῶν βαθμῶν τοῦ νὰ διορισθῶσιν ἐξ ἑνὸς ἑκάστου ἔθνους ἀνὰ 6 ἄλλοι ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ ἐν τῇ μακεδονικῇ χωροφυλακῇ.

Ἡ ἐπιμονὴ τῆς Αὐστρίας

Ὁ Βιεννᾶος «Χρόνος» πληροφορεῖται τηλεγραφικῶς ἐκ Κων)πόλεως σχέσει πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο, ἐν Κων)πόλει πρεσβευτὴς τῆς Αὐστροουγγαρίας βαρῶνος Κάλιτς, βᾶς τὴν Παρασκευὴν εἰς Γιλδίζ, εὐχαριστήσῃ τῷ Σουλτάνῳ δ[illegible] ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ αὐτοκράτορος [illegible] κίσκου Ἰωσὴφ συγχαρητήρι[illegible] ἐπέμεινε καὶ αὖθις ἐντόνως δ[illegible] αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀξιω[illegible] τῆς Μακεδονικῆς χωροφυλακῆς [illegible] αὐστριακῇ περιφερείᾳ.

Ὁ Σουλτᾶνος ἀναμιμνήσκων τὴν αἴτησιν Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας ὅτως καὶ αὐταὶ ἀντιπροσωπευθῶσιν ἐν ἴσῃ μοίρᾳ πρὸς τὰς ἄλλας Δυνάμεις ἐν τῷ διοργανισμῷ τῆς μακεδονικῆς χωροφυλακῆς, ἐδήλωσεν ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν αἴτησιν Ρωσσίας καὶ Αὐστροουγγαρίας, καθ' ὅσον ὁ τε ἀνώτερος ἀρχηγὸς τῆς χωροφυλακῆς Δὲ-Τζώρτζη πασσᾶς ὡς καὶ ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις θεωροῦσι περιττὴν τὴν αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ξένων ἀξιωματικῶν. Ἐνώπιον τῆς τόσῳ κατηγορηματικῆς ἀρνήσεως τοῦ Σουλτάνου πιστεύεται, ὅτι οἱ πρεσβευταὶ Ρωσσίας καὶ Αὐστροουγγαρίας θ' ἀνακαλέσωσι τὴν περὶ αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν αἴτησίν των.

Δηλώσεις τοῦ Δὲ-Τζώρτζη

Τηλεγραφοῦν ἐκ Βερολίνου, ὅτι ὁ Γ. Διοικητὴς τῆς μακεδονικῆς χωροφυλακῆς στρατηγὸς Δὲ-Τζώρζη ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ περιοδεύοντος ἀνταποκριτοῦ τοῦ «Ἐγχωρίου Ἀγγελιαφόρου» ἐδήλωσεν, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ξένων ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς εἶνε ἐπαρκής, ὅτι αἱ μεταρρυθμίσεις ἐφαρμόζονται σοβαρῶς καὶ κατ' εὐάρεστον τρόπον καὶ ὅτι ἡ Πύλη ἐκδηλοῖ τὸν πόθον καὶ τὴν ἀγαθὴν θέλησιν, ἵνα ἡ χωροφυλακὴ διοργανωθῇ ἐπιτυχῶς.

ΛΗΣΤΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΟ ΒΕΛΑ[illegible]ΤΙΝΟ[illegible]

οῖς νὰ ποιῶσι χρῆσιν ὅσον τὸ ...νατὸν περισσό-
τοῦτο τὰς συναλλαγὰς καὶ περιβάλλοντος αὐτὰς

ΙΤΑΩΝ

πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων,
λληνικῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν χρεωγράφων παντὸς

νήθων μεσιτικῶν δικαιωμάτων.
διαφόρων διαστάσεων ὑπὸ ὅρους λίαν εὐνοϊκοὺς

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
Ι. Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΕΥΤΗΡΙΟΝ
ΚΟΡΟΔΗΜΟΥ
ΟΔΟΣ ΒΕΡΑΝΖΕΡΟΥ 26

ΤΩΝ ΤΙΜΩΝ
ΩΝ ΛΟΥΤΡΩΝ

		M. M. ὥρα 2			
20	30	1	10	20	30
Δρ. Λ.	Δρ. Λ.	Δρ. Λ.	Δρ. Λ.	Δρ. Λ.	Δρ. Λ.
—	18.—	50	—.—	—.—	—.—
—	35.—	1.50	13.—	25.—	—.—
—	23.—	80	7.—	13.—	—.—
	35.—	1.30	11.—	20.—	—.—
	3.—	2.—	18.—	35.—	53.—
	3.—	1.50	—.—	25.—	35.—
	—.—	1.50	13.—	—.—	—.—
	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
	.—	30	—.—	—.—	—.—

ΙΤΙΚΗΣ
ΟΛΓΑΣ

ΜΕ 3 ΔΡΑΧΜΑΣ
ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥ
Γ. Ν. ΚΟΝΣΟΛΑ
88—ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ—88

ΣΗΜ. Πωλοῦνται καὶ εἰς χονδρικὴν πώλησιν εὐθηνότερα ὅλων τῶν ἄλλωνκαταστημάτων.

ΟΡΟΡΡΑΦΕΙΟΝ
ΚΑΤΣΙΛΥΒΑ

ΟΥ — 120 ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

κοιτίδα τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς φιλοκαλίας, σπουδάζων
χ...ίπτου καὶ παρακολουθῶν τὴν τελείαν ἐφαρμογὴν τῶν
λοπ... υ δ ω τ ὲ τῶν εὐρωπαϊκῶν μεγαλουπόλεων ὁ κ.
υσικ... Ἑλλάδι διπλώματος, ὅπερ στολίζει τὸ μέγα ἐπὶ
μεν... λουτισμὸς τῶν ἐκλεκτοτέρων ὑφασμάτων τῶν μεγά-
ρε... μὲ τὴν κατασκευὴν τῶν ΣΜΟΚΙΝ, τῶν ΒΕΣΤΩΝ,
...ΩΝ, τῶν ΡΕΓΚΛΑΝ, ὅτι θὰ γίνωνται μετὰ πάσης
πρ...

τὸν ἔρημον διάδρομον, γνωρίζετε, ὅτι δὲν κατοικεῖ κανεὶς ἐπὶ μακρὸν εἰς τὴν Περσίαν χωρὶς νὰ γίνῃ κἄπως μάντις;

— Ὤ, λέγει ἡ Αἰμιλία, εἰς τὴν οἰκογένειάν μας δὲν θὰ εὕρητε κανένα διὰ νὰ δοκιμάσητε τὸ τάλαντόν σας.

— Ἡ τέχνη τοῦ λέγειν τὴν καλὴν μοῖραν ἀνθρώπου τινος εἶνε καρπὸς τῆς παρατηρήσεως, ἐψιθύρισεν ὁ Ὀρτὲ μετὰ σοβαρότητος.

— Ναί, ἀλλὰ παρατηρητικότητος κἄπως χονδροειδοῦς.

Λέγουσα τοῦτο ἡ Αἰμιλία, προσεποιήθη κἄποιαν ἀγερωχίαν. Ὁ Ὀρτὲ ἐφάνη ὡς νὰ ἐπει-
χθῇ καὶ ἀνέκ...
— Καὶ ... ὅτι κατέχω ἕν...

θεραπεύετο ...
γαρίταν Ἀ...
— Μὴ ...
λέγει θλ...
πολὺ τὴ...
τόσον μ...
— Ἀ...
πλειότερ...
ἀπὸ τοῦ...
— Ἠ...
ξητε;
— ...
— ...
ἐμπιο...

ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 9 Ἀπριλίου 1903

ΩΙΑ

ΡΙΝΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΚΑΤΑ ΣΤΙΧΟΝ 3η σελὶς.....λεπτὰ 50 4η σελὶς.....λεπτὰ 25

ΜΙΚΡΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ
ΚΑΙ ΔΙΑΡΚΕΙΣ ΑΓΓΕΛΙΑΙ
ΚΑΤ' ΑΠΟΚΟΠΗΝ

ΟΝ ΝΑΟΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΑ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ ΔΕΝ ΑΠΟΔΙΔΟΝΤΑΙ

κην νὰ εἴπωμεν ἡμεῖς· μαρτυρεῖ τὴν ἀλήθειαν μακρὰ πεῖρα καὶ ὅλη ἡ ἱστορία τῆς χώρας ταύτης, πρὸς τὴν ἀγαθοπιστίαν τῆς ὁποίας οὐδεὶς ἐπιτρέπεται δισταγμός.

ΔΙΑ ΝΑ διευκολύνωμεν τὸν κ. Ἐμμ. Ρέπουλην, πρῴην βουλευτὴν καὶ μεγαλόφωνον εἰσηγητὴν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ 1902, τὸν πρὸ πολλοῦ συγγράφοντα ἐν τῇ «Ἑστίᾳ» τὰς ἐρεύνας αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1903 ἀναγεγραμμένων πιστώσεων ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἀναγραφείσας πιστώσεις ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ ἔτους 1902, παραπέμπομεν αὐτὸν εἰς τὴν ὑπὸ τὸ Κεφάλαιον 34, ἐν τῷ εἰδικῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τῆς χρήσεως 1902, ἀναγραφεῖσαν πίστωσιν ἐκ δρ. 240,000 «διὰ μισθὸν τοῦ προσληφθησομένου »προσωπικοῦ καὶ λοιπὰς δαπάνας διοι»κήσεως τῶν ἀγορασθέντων ἐν Θεσσα»λίᾳ κτημάτων Στεφάνοβικ Σκυλίτση», ὅπως πεισθῇ, ὅτι δὲν εἶναι δυστυχῶς πραγματικὴ ἡ ἐπὶ ἔλαττον διαφορὰ ἐκ δραχ. 240,000 εἰς τὰ ἔξοδα διοικήσεως κλπ». ἧς τὴν ἀνακάλυψιν ἀνήγγειλεν ἤδη διὰ τῆς «Ἑστίας» τῆς 5 τρέχοντος μηνὸς, καὶ κατ' ἀκολουθίαν εὐαρεστηθῇ νὰ μὴ μειώσῃ τὴν εἰς τὰ ἔξοδα διοικήσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν φόρων ὁλικὴν διαφορὰν ἐπὶ ἔλαττον ἐκ δραχ. 2,101,116 καὶ λεπτῶν 52.

ΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑΙ ΩΜΟΤΗΤΕΣ

«Ὑπὲρ τὸ τέταρτον αἰῶνος παρῆλθε— γράφει ἡ «Γενικὴ Ἐφημερὶς» τῆς Βιέννης —ἀφ' ἧς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς σημερινῆς Βουλγαρίας διεπράχθησαν φρικαλεότητες διεγείρασαι θύελλαν ἀγανακτήσεως ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ καὶ τὴν ζωηρὰν ἐπιθυμίαν τοῦ παρασχεῖν βοήθειαν καὶ σωτηρίαν εἰς τοὺς δυστυχεῖς, τυραννουμένους χριστιανοὺς τῆς Βαλκανικῆς χερσονήσου· καταγγέλλων τὰς «Bulgarian atrocities», ἤτοι τὰς ὑπὸ τῶν Τούρκων διαπραττομένας κατὰ τῶν Βουλγάρων ἀπανθρωπίας, ὁ γηραιὸς Γλάδστων συνεκίνησεν ὁλόκληρον τὴν Εὐρώπην, ἀποτέλεσμα δὲ τούτου ὑπῆρξεν ὁ πόλεμος ἐκεῖνος, ὅστις ἐπὶ τέλους ἐδημιούργησε τοὺς ὅρους τῆς ἐνεστώσης ἐν τῇ Βαλκανικῇ καταστάσεως τῶν πραγμάτων. Καὶ σήμερον γίνεται λόγος περὶ «Βουλγαρικῶν ὠμοτήτων», ἀλλὰ δὲν πρόκειται πλέον περὶ κακουργημάτων καὶ παρεκτροπῶν διαπραττομένων κατὰ τῶν Βουλγάρων, ἀλλὰ περὶ κακουργημάτων καὶ παρεκτροπῶν διαπραττομένων ὑπὸ τῶν Βουλγάρων.

»Δὲν παρέρχεται ἡμέρα χωρὶς νὰ φέρῃ τὴν εἴδησιν, ὅτι εἰς τὸ δεῖνα ἢ δεῖνα μέρος τῆς Μακεδονίας ἐνεφανίσθη βουλγαρικὴ συμμορία καὶ κατέλιπε τὰ φοβερώτατα ἴχνη τῆς παρουσίας της. Αἷμα σημειόνουσι πανταχοῦ τὰ ἴχνη τῶν κακούργων τούτων στιφῶν καὶ διαπράττονται ὑπ' αὐτῶν ἀπανθρωπίαι, ὧν τὴν περιγραφὴν δὲν δύναταί τις ν' ἀναγνώσῃ ἄνευ τῆς μεγίστης ἀγανακτήσεως καὶ φρίκης. Αἱ κακουργίαι αὗται τῶν Βουλγάρων ὑπερβαίνουσι κατὰ τὴν ὠμότητα καὶ τὴν ὕβριν, κατὰ τὴν ἐφευρετικότητα τῶν σκληροτάτων καὶ τῶν αἰσχροτάτων τρόπων τῆς ἐκτελέσεώς των, κατὰ πολὺ τὰς τῶν ἄλλοτε τυράννων των ὧν τὰς κακίας μόνον ἐμιμήθησαν καὶ ὑπερηκόντισαν, χωρὶς νὰ ἔχωσι καὶ τὰς ἀρετάς των. Ἀκριβῶς δ' ἐν τῷ παρόντι καιρῷ βλέπομεν τὰς ἀρετὰς τῶν Τούρκων ἐν ὅλῳ αὐτῶν τῷ μεγέθει ἀναπτυσσομένας ἀπέναντι τῶν βουλγαρικῶν κακιῶν. Ὁ Τοῦρκος εἶναι φιλόνομος, μακρόθυμος καὶ καρτερικὸς, ἀναπτύσσει ὑπεράνθρωπον ὑπομονὴν ἀπέναντι τῶν βουλγαρικῶν προκλήσεων καὶ ἐξερεθίσεων, γινώσκει νὰ ὑπακούῃ καὶ νὰ ὑπομένῃ ὅ αν λαμβάνῃ πρὸς τοῦτο διαταγὰς σπουδαίας καὶ ἐμφαντικάς.

»Ποῖος ἄλλος λαὸς θὰ ἠδύνατο νὰ ὑποφέρῃ ὅσα οἱ Τοῦρκοι χωρικοὶ ὑποφέρουσιν ἐκ μέρους τῶν Βουλγαρικῶν κομιτάτων, χωρὶς νὰ προβῇ εἰς τὰς φοβερωτάτας τῶν ἀντεκδικήσεων; Οὐδεὶς ἀμερόληπτος καὶ φιλοδίκαιος κριτὴς θὰ ἠδύνατο νὰ μεμφθῇ τοὺς δυστυχεῖς ἀνθρώπους, οἵτινες καὶ ἄλλως διάγουσι βίον ἥκιστα ἀξιοζήλωτον, ἂν ἀπέβαλλον ἐπὶ τέλους τὴν ὑπομονὴν ἀπέναντι τῶν κακουργιῶν τῶν κομιτάτων καὶ ὥρμων εἰς ἀντικδικήσεις κατὰ τῶν Βουλγάρων χωρικῶν. Ἀλλ' οὐδὲν τοιοῦτο ἔπραξαν, καὶ φρονιμώτατα ποιοῦσιν ἀπέχοντες ἀπὸ τοιούτου κινήματος· διότι ἀκριβῶς τὸ κίνημα τοῦτο θέλουσι νὰ προκαλέσωσι τὰ βουλγαρικὰ κομιτάτα καὶ αἱ συμμορίαι. Σκοπός των εἶναι νὰ προκαλέσωσι φοβερὰν αἱματοχυσίαν, σφαγὴν ἑκατοντάδων ἢ χιλιάδων χριστιανῶν, καὶ τοῦτο μόνον καὶ μόνον ἵνα δημιουργηθῇ πρόφασις πρὸς ἐπέμβασιν τῆς Εὐρώπης. Ὡς agents provocateurs διοδεύουσι τὴν χώραν αἱ Βουλγαρικαὶ συμμορίαι, προσπαθοῦσαι διὰ φρικωδῶν κακουργημάτων νὰ προκαλέσωσι νέας «Bulgarian atrocities» ἐκ μέρους τῶν Τούρκων. Εὐτυχῶς, μέχρι τοῦδε δὲν κατώρθωσαν τοῦτο· ἀλλὰ τίς δύναται νὰ ἐγγυηθῇ ὅτι ἡ ὑπομονὴ τῶν Τούρκων δὲν ἔχει ὅρια;

»Ἐν πάσῃ περιπτώσει βέβαιον εἶναι ὅτι ἐν Εὐρώπῃ καθίσταται νῦν ὁσημέραι γενικωτέρα ἡ ὀρθοτάτη γνώμη καὶ πεποίθησις, ὅτι αἱ ταραχαὶ, αἵτινες ἀπειλοῦσιν ἐκ Μακεδονίας, οὔτε κατὰ πρῶτον οὔτε κατὰ δεύτερον λόγον προέρχονται ἐκ τῆς Τουρκικῆς κακοδιοικήσεως, ἀλλ' ὅτι ὅλος οὗτος ὁ Μακεδονικὸς θόρυβος εἶναι δημιούργημα μιᾶς ἐξ ὀλίγων σχετικῶς μελῶν ἀποτελουμένης συμμορίας συνωμοτῶν, οἵτινες οὐδαμῶς διστάζουσι νὰ διαπράξωσιν οἱονδήποτε κακούργημα πρὸς ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν των. Τίνες εἰσὶν οἱ πνευματικοὶ ἰθύντορες καὶ ἡγέται τῆς συνωμοτικῆς συμμορίας, δύναταί τις νὰ εἰκάσῃ, γινώσκονται δὲ καὶ πολλοὶ τῶν ἐξεχόντων κοινωνῶν τῆς συνωμοσίας. Δυστυχῶς, ἡ Εὐρώπη προέβη μὲν ἐπανειλημμένως εἰς παραστάσεις ἐν Σόφιᾳ, ἀλλ' οὐδαμῶς ἀνέπτυξεν ἐκεῖ τοσαύτην ἐνέργειαν καὶ αὐστηρότητα γλώσσης, ὅσην ὤφειλε ν' ἀναπτύξῃ· ἀσυγκρίτως μείζονα ἐνέργειαν ἀνέπτυξεν ἀπέναντι τῆς Τουρκίας.

»Οὕτω δὲ ἐξακολουθεῖ ἡ ἀπαισία δρᾶσις τῶν Βουλγαρικῶν στιφῶν, προσλαμβάνει δὲ μάλιστα καὶ μείζονας ὁσημέραι διαστάσεις. Διότι οὐ μόνον οἱ Τοῦρκοι τῆς Μακεδονίας ὑφίστανται τὰς λῃστείας καὶ δῃώσεις καὶ τὰς θηριώδεις πολλάκις κακουργίας τῶν Βουλγάρων, ἀλλὰ καὶ οἱ χριστιανοὶ, οἱ Σέρβοι καὶ οἱ Ἕλληνες, ὁσάκις ἀρνοῦνται νὰ ἱκανοποιῶσι τὴν ἄπληστον φιλοχρηματίαν τῶν συμμοριῶν».

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΜΑΡΟΚΩ

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΕΞΑΠΛΟΥΤΑΙ

(Ἐθνικὸν Πρακτορεῖον)

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 8 Ἀπριλίου.—Ἅπασαι αἱ ἐκ Μαρόκου εἰδήσεις ἀγγέλ-

ουσιν, ὅτι ἡ ἐπανάστασις λαμβάνει νησυχητικὰς διαστάσεις. Οἱ ἐπαναστάται εἰσῆλθον εἰς τὰς Ἱσπανικὰς τήσεις Μελλιλλᾶς. Τὰ στρατεύματα οὗ Σουλτάνου ἀποσύρονται. Ὁ τακτικὸς στρατὸς ἀπώλεσεν ὁλοσχερῶς τὸ ἠθικόν του.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΑΛΒΑΝΙΑ

Η ΕΠΙΜΟΝΗ ΤΩΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΩΝ

(Ἐθνικὸν Πρακτορεῖον)

ΒΙΕΝΝΗ, 8 Ἀπριλίου. — Αἱ ἐξ Ἀλβανίας ἐπίσημοι εἰδήσεις βεβαιοῦσιν, ὅτι οἱ ἐπαναστάται ἐξακολουθοῦσι νὰ ἀνθίστανται εἰς ὅλας τὰς προτάσεις τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν. Ἐπίκειται νέα σύγκρουσις. Ὁ Τουρκικὸς στρατὸς συγκεντροῦται εἰς Ἰπὲκ, Φετσόρβιτς καὶ Σκόπια. Ὁ Σακὴρ πασσᾶς ἀνεχώρησεν εἰς Κοσσυφοπέδιον ὅπως ἀναλάβῃ τὴν διοίκησιν τοῦ βιλαετίου. Ἄρχονται προσεχέστατα αἱ ὁριστικαὶ στρατιωτικαὶ ἐνέργειαι κατὰ τῶν Ἀλβανῶν.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΟΥΓΓΑΡΙΑ

(Ἐθνικὸν Πρακτορεῖον)

ΒΙΕΝΝΗ, 8 Ἀπριλίου. — Σοβαραὶ ταραχαὶ ἐξερράγησαν εἰς Νόβι Παζὰρ. Ἐν Οὐγγαρίᾳ ἡ πολιτικὴ κατάστασις εἶνε πάντοτε λίαν κρίσιμος. Ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἐπιμένει εἰς τὴν ἀπόφασίν του νὰ παραιτηθῇ. Αἱ διαδηλώσεις ἐξακολουθοῦσιν.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΠΩΛΗΣΙΣ ΤΩΝ ΣΤΑΦΙΔΩΝ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ

ΤΑ ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΕΚΠΤΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΤΙΜΩΝ

Τὴν ἐξῆς ἐπιστολὴν, ὡς εἰσφορὰν ἐν τῇ συζητήσει περὶ τοῦ σταφιδικοῦ ζητήματος, ἀπηύθυνεν ὁ ἐν Λονδίνῳ ὁμοεθνὴς κ. Σ. Παπαντωνόπουλος πρὸς τὴν «Νέαν Ἡμέραν».

«Ὁμολογουμένως τὸ σταφιδικὸν ζήτημα εἶνε περίπλοκον (compliqué), ὡς λέγουσιν οἱ μύσταί τῆς ἐπιστήμης, καὶ δεῖται μελέτης πολλῆς καὶ σκέψεως ἐμβριθοῦς, ὅπως ἐξακριβωθῶσι τὰ ἀληθῆ αἴτια τῆς πλοκῆς αὐτοῦ, ἵνα γίνῃ ὀρθὴ διάγνωσις καὶ συνταχθῇ τὸ ἀπαιτούμενον θεραπευτικὸν φάρμακον.

Δὲν εἶνε μόνον ἡ ἐρισύβη καὶ ὁ περονόσπορος ἢ ἡ πλεονάζουσα παραγωγὴ, ἅτινα ἐδημιούργησαν τὴν νοσηρὰν κατάστασιν τῆς σταφίδος, ἀλλὰ πολλά τε καὶ ἄλλα ἐν οἷς τὸ δεινότατον πάντων εἶνε τὸ σύστημα τοῦ ἐμπορίου τῶν σταφίδων, σύστημα, τὸ ὁποῖον καταβιβρώσκει καὶ ἐξαφανίζει, ὡς ὁ Κρόνος τὰ ἑαυτοῦ τέκνα, πάντα ἐπιχειροῦντα αὐτό. Δὲν ἐπιθυμῶ ν' ἀπαριθμήσω τὰ ἀπὸ τῆς ἀναγεννήσεως τοῦ ἡμετέρου ἔθνους συσταθέντα καὶ ἐξαφανισθέντα σταφιδικὰ καταστήματα ἑλληνικά τε καὶ ξένα, ἵνα μὴ ἐπαναφέρω λυπηρὰς ἀναμνήσεις εἰς τὰ ἐπιζῶντα ἀτυχῆ μέλη αὐτῶν, ἀρκοῦμαι μόνον νὰ εἴπω ὅτι, τό γε νῦν ἔχον, πᾶς ὁ μετερχόμενος τὸ ἐμπόριον τῶν σταφίδων, θᾶττον ἢ βράδιον, θὰ ὑποκύψῃ εἰς τὸ αὐτὸ μοιραῖον τέλος.

Τὸ σύστημα τοῦτο εἶνε ἡ πληθώρα τῶν σταφιδοπωλῶν· ἐπιτήδες δὲν λέγω σταφιδεμπόρων, διότι ὀλίγοι εἰσὶν οἱ ἔμποροι, οἱ πλεῖστοι εἰσὶν αὐτοπῶλαι, ἐστερημένοι καὶ αὐτῶν τῶν στοιχειωδῶν γνώσεων τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου, τὸ ὁποῖον σήμερον κατέστη ἐπιστήμη. Οἱ σταφιδοπῶλαι οὗτοι μὴ ἔχοντες χρηματικὰ μέσα ἀναγκάζονται νὰ προσφέρωσιν ἀθρόως τὰς σταφίδας εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ νὰ καταπνίγωσι διηνεκῶς τὴν ζήτησιν εἰς τρόπον, ὥστε ὁ νόμος τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας ὁ κανονίζων διὰ τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς ζητήσεως τὰς τιμὰς οὐδέποτε λειτουργεῖ. Ἐντεῦθεν τὰ δεινὰ τῆς σταφίδος. Ἐν οὐδενὶ ἄλλῳ εἴδει ἐμπορίου ὑπάρχει τοσαύτη πληθώρα πωλητῶν ὅση ἐν τῷ σταφιδικῷ. Ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες κατέστημεν, κατ' ἀνάγκην ἴσως, μιμητικὰ ὄντα καὶ ἀκολουθοῦμεν ἀσκόπως ὁ εἷς τὸν ἄλλον εἰς πάντα τὰ βιωτικά μας ἀσχολήματα εἴτε εἴμεθα εἴτε δὲν εἴμεθα πρὸς ταῦτα κατάλληλοι, εἴτε ἔχομεν εἴτε δὲν ἔχομεν τὰ περὶ τούτων ἀπαιτούμενα μέσα. Σήμερον καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ σταφιδοπαραγωγοὶ εἶνε καὶ σταφιδέμποροι, ἀποστέλλοντες εἰς Ἀγγλίαν τὰς σταφίδας των, ἵνα πωληθῶσι διὰ λογαριασμόν των, ἀνταγωνιζόμενοι οὕτω κατ' ἀλλήλων πρὸς τὴν πανωλεθρίαν των. Ἡ ἄμιλλα καὶ ὁ τρόπος, καθ' ὃν ἐνεργοῦνται αἱ πωλήσεις, εἶνε ὄχι μόνον ἐπιζήμιοι, ἀλλὰ καὶ ἐξευτελιστικοὶ εἰς τὸ ἐμπόριον.

Πάντες οἱ σταφιδοπῶλαι ἀπὸ πρωΐας μέχρις ἑσπέρας τρέχουσιν ἀνὰ τὰ μεσιτικὰ καταστήματα πιέζοντες, ἐσθ' ὅτε καὶ ἀπειλοῦντες τοὺς μεσίτας ὅτι ἂν δὲν τοῖς κάμωσι πωλήσεις, θ' ἀποσύρωσι τὰ παρ' αὐτοῖς δείγματα. Εἰς μάτην αἱ διαβεβαιώσεις τῶν μεσιτῶν ὅτι δὲν ὑπάρχει ζήτησις καὶ ὅτι δέον ν' ἀναμένωσιν ἕως οὗ ἐπέλθῃ τοιαύτη, ἀλλ' ὑπομονὴν ὁ Ἕλλην σταφιδοπώλης δὲν ἔχει οὔτε ἐννοεῖ νὰ λάβῃ τοιαύτην· θέλει πωλήσεις, ἀδιάφορον ἂν αἱ τιμαὶ συμφέρουσιν ἢ ὄχι, περὶ τούτων «οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ»· ἡ ἀποστολή του εἶναι νὰ πωλῇ καὶ οὐδὲν πλέον ἢ ἔλαττον. Ὑπὸ τὰς πιέσεις ταύτας οἱ μεσῖται εἶναι εἰς ἀένναον κίνησιν· συχνὰ βλέπει τις αὐτοὺς ἀνὰ τὰς ὁδοὺς φέροντας δείγματα σταφίδων ἀνὰ χεῖρας ἢ ὑπὸ μάλης καὶ μεταβαίνοντας εἰς τὰ καταστήματα τῶν ἀγορα τῶν, ἔνθα γίνονται συνήθως αἱ πωλήσεις τῶν σταφίδων ἐπὶ μεγίστῃ, ἐννοεῖται, θυσίᾳ τῶν τιμῶν. Περιττὸν νὰ εἴπω ὅτι εἰς οὐδὲν ἄλλο εἶδος ἐμπορίου ἐπιτρέπεται τοιοῦτον ἐξευτελιστικὸν καὶ καταστρεπτικὸν σύστημα πωλήσεων δι' ἀποστολῆς δειγμάτων εἰς τὰ καταστήματα τῶν ἀγοραστῶν. Ὁσάκις δὲν δὲν δύνανται νὰ ἐπιτύχωσι πωλήσεις, προκαλοῦσιν ἀπὸ τὰς δημοσίους ἀποθήκας ἐντάλματα (warrants) τῶν σταφίδων των, τὰ ὁποῖα ἐνεχυριάζουσιν εἰς τοὺς μεσίτας, παρ' ὧν προμηθεύονται, ὑπὸ ἀδροτάτους ὅρους, χρήματα πρὸς ἐξοικονόμησιν τῶν ὑποχρεώσεών των. Ἐννοεῖται ὅτι οἱ παραλῆπται δὲν εἶναι πλέον κύριοι τῶν σταφίδων των, ἀλλ' οἱ μεσῖται, οἵτινες, φοβούμενοι ἀπὸ πᾶσαν πνοὴν ἀνέμου, μήπως ἐκπέσωσιν αἱ τιμαὶ καὶ ζημιωθῶσιν, ἐκβιάζουσι τὴν πώλησίν των, καὶ οὕτω αἱ τιμαὶ κατακρημνίζονται ἀπὸ τοῦ εὐτελοῦς εἰς τὸ εὐτελέστερον.

Ἐπὶ τούτοις προσθετέον καὶ τὸ ὁσημέραι γενικευόμενον ὀλέθριον σύστημα τῶν ἀκαλύπτων προπωλήσεων, σύστημα πολέμιον κατὰ τῆς ὑψώσεως τῶν τιμῶν· διότι, διὰ τῆς παραδοχῆς εὐτελῶν καὶ ὅλως δυσανάλογων τιμῶν πρὸς τὰς τρεχούσας, προδικάζει τὴν μέλλουσαν πορείαν τῆς ἀγορᾶς ὑπὲρ τῶν προπωλητῶν· διότι δὲν ὑπάρχουσιν οὔτε ἐν Ἀγγλίᾳ οὔτε ἐν Ἑλλάδι πρόμαχοι τοῦ ἐμπορίου τῶν σταφίδων, ὡς ὑπάρχουν εἰς τὰ ἄλλα εἴδη, ἵνα θέσωσιν αὐτοὺς εἰς γωνίαν (corner) καὶ περιττείλωσιν οὕτω τὸ ἐκ τῶν προπωλήσεων προσγινόμενον μέγα κακὸν εἰς τὸ ἐμπόριον τῶν σταφίδων· οὔτε εἶνε εὔκολον νὰ ὀργανωθῶσι τοιοῦτοι· διότι τὸ σταφιδικὸν ἐμπόριον εἶνε ἀποκλειστικῶς εἰς χεῖρας Ἑλλήνων μόνον καὶ δὲν ἐνδιαφέρονται οἱ Ἄγγλοι, οἵτινες ἐπινοοῦσι καὶ εὑρίσκουσιν ἀμυντικὰ μέσα, δι' ὧν ἐπιτυχῶς καταπολεμοῦσι τοὺς σφαγεῖς τοῦ ἐμπορίου. Οἱ Ἄγγλοι ὡς πρακτικοὶ ἔμποροι εὗρον, ὅτι τὸ ἐμπόριον τῶν σταφίδων εἶνε ὄχι μόνον ἀνεπικερδές, ἀλλὰ καὶ ἐπιζήμιον καὶ φρονίμως ποιήσαντες ἐγκατέλιπον αὐτὸ εἰς τοὺς μὴ ἔχοντάς τι νὰ χάσωσι ἢ εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ἐμπορεύωσι τὸ «per la gloria».

Ἀφηγοῦμαι διὰ βραχέων τὰς ἀληθείας ταύτας, ἵνα γνωρίσωμεν οἱ ἐν Ἑλλάδι σταφιδοπαραγωγοὶ καὶ σταφιδαποστολεῖς τὸν τρόπον ἐνεργοῦνται αἱ πωλήσεις τῶν σταφίδων των ἐν Ἀγγλίᾳ. Ἡ ἀποχὴ τῶν Ἄγγλων ἀπὸ τοῦ ἐμπορίου τῶν σταφίδων εἶναι δυστύχημα διὰ τὴν Ἑλλάδα, διότι οὗτοι